

راڤه‌ی
قورئانی پسر

پیشه‌وای حافظ عیسا دلولین نا پسر
نيسما عیلى كورى كه سیری دایم

تفسیر القرآن العزیز

الامام الحافظ ابن کثیر

N
نویا بس

kurdpdf.com

رافه‌ی قورئانی پیروژ

تفسیر القرآن العظیم

(٥)

راقه‌ی قورئانی پیروژ

(تفسیر القرآن العظیم)

نوسینی

پیشه‌وای حافز عیمادولدین ئیسماعیل کوپی که‌سیر

به‌شی پینجه‌م

خانه‌ی نووبیلیس

مانی چاپ و بلاوکردنه‌وهی پارێزراوه بۆ خانهی نۆبیلیس

رافه‌ی قورئانی پیروژ

ناوی ئینسکلۆپیدیا:

پینجه‌م

به‌رگی:

پیشه‌وای حافز عیمادولدين ئیسماعیل

نوسینی:

کوپی که‌سیر

وه‌رگێڕانی:

(آل عمران) تاریق نه‌جیب

(النساء) حه‌مه‌مین ته‌حمه‌د به‌رزنجی

هاوړی که‌مال

هه‌له‌چینی:

۱۷ - ۲۴

قه‌باره‌ی په‌رتوک:

۲۹۶

ژماره‌ی لا‌به‌ره‌کانی:

ژماره‌ی لا‌به‌ره‌کانی ئینسکلۆپیدیا: ۶۴۸۰

به‌یروت

جێگای بلاوکردنه‌وه:

خانه‌ی بلاوکردن و دابه‌شکردن: خانه‌ی نۆبیلیس

۹۶۱ ۵۸۳۴۷۵ (۱)

فاکس:

۹۶۱ ۵۸۱۱۲۱ (۱) - ۹۶۱ ۵۸۱۱۲۱ (۳)

ته‌له‌فۆن:

۹۶۴۷۵۰۷۲۸۷۵۰۰

info@nobilis-int.com

ئیمیل:

۲۰۱۲

جایی به‌که‌م:

EAN 9786144031308

ISBN 978-614-403-130-8

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

ته و او که ری سوره تی (آل عمران)

﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾ قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾﴾

خوای گه وره ناره زایی دهرده بریت و بهرپه رچی نهو که سه ده داته وه که جگه له ثانی خوا که کتیه کانی پی ناردو وه و پیغه مبه ره کانی پی ره وانه کردو وه ناینتکی تر هه لده بریت، ثانی خواش ثانی یه که خوا به رستی دور له هاو له بهیدا کردنه ﴿أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ واته هه ره مووی به ویست و به زور ته سلیمی خوای گه وره بوون، وه که خوا ده فرمویت: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ [الرعد: ۱۵].

یان ده فرمویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَنْفَعُوهُ ظَلَلُوا عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٨٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبَرُونَ ﴿٨٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ [النحل: ۴۸ - ۵۰].

ثیماندار به جهسته و دلی ته سلیمه به پهروه ردگار، به لام بی باوهر به ناچاری ته سلیمه به پهروه ردگار، که نه ویش ته سلیم بوونی جهسته بی و نهو

رافه‌ی قورئانی پیروژ (ه) - سوره‌تی (آل عمران)

شتانه‌یه که بئ ویستی مرؤف خوا ژێرباری کردوون و به فه‌رمانی ئەو دەرۆن به‌پێوه‌و لێی لانا‌ده‌ن و به‌رگری ناکهن.

فه‌رمووده‌یه‌ك له ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌دا هاتوو‌ه که واتایه‌کی تری ده‌خاته‌پروو به‌لام نامۆیه، حافز نه‌بو قاسمی ته‌به‌رانی ده‌لی: ئەحمه‌دی کوری نه‌رزی عه‌سکه‌ری بۆی گێپراینه‌وه، له سه‌عیدی کوری حه‌فسی نوفه‌یلیه‌وه، له موحه‌مه‌دی کوری موحه‌سینی عوکه‌اشیه‌وه، له نه‌وزاعیه‌وه، له عه‌تای کوری ئەبی ره‌باحه‌وه، له پێغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خ‌وای لێ بیت) دهرباره‌ی ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾: که فه‌رموویه‌تی: (سه‌باره‌ت به‌وه‌ی له ئاسما‌نه‌کاندا‌یه ئەوه فریشته‌یه، ئەوه‌شی له‌سه‌ر زه‌ویدا‌یه ئەو که‌سه‌یه له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی له‌دا‌یکبووه، ئەوه‌شی که به‌نا به‌دلی و ناچاری ته‌سلیمه‌ بریتیه‌ له‌و که‌نیزه‌کانه‌ی له نه‌ته‌وه‌کانی تره‌وه ده‌هینرێن و له کۆت و پێوه‌ندان، ده‌برێن بۆ به‌هه‌شت و ئەوان نا‌پازی و نا‌به‌دلن).

له سه‌حیحه‌دا هاتوو‌ه: (په‌روه‌ردگارت پێی سه‌یره کۆمه‌لیک ده‌برێن بۆ به‌هه‌شته‌ کۆت و پێوه‌ندا) شاهیدی بۆ ئەم بۆچوونه له‌ روویه‌کی تروه‌ باس ده‌که‌ین، به‌لام ته‌فسیری یه‌که‌می ئایه‌ته‌که به‌هێز تره‌.

وه‌کیع له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لی: سو‌فیان له مه‌نسوره‌وه، ئەویش له مو‌جاهیده‌وه بۆی گێپراینه‌وه که ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾: ئەوه وه‌ك ئەو فه‌رمووده‌یه‌ی خوا وایه که ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ [لقمان: ۲۵]. هه‌روه‌ها وتویه‌تی: سو‌فیان بۆی گێپراینه‌وه، له ئەعه‌مه‌شه‌وه، له مو‌جاهیده‌وه، له ئیبن عه‌باسه‌وه: ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ که وتویه‌تی: له‌کاتی وه‌رگرته‌ی په‌یمان و به‌لینه‌که‌دا، ﴿وَاللَّهِ يَجْمَعُونَ﴾، واته له‌ پ‌رۆزی قیامه‌تدا که خ‌وای گه‌وره هه‌رک‌ه‌س به‌پێی کرداره‌کانی پادا‌شت ده‌داته‌وه، پاشان فه‌رمو‌ی ﴿قُلْ مَا مَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا﴾ واته قورئان، ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا مِنْ حَدِيثٍ إِلَّا حَقٌّ وَبَيِّنَاتٌ﴾ واته ئەو کتێب و نی‌گایانه‌ی بۆیان هاتوو‌ه ﴿وَالْأَنْبِيَاءُ﴾ که بریتین له نه‌وه په‌رش و بلا‌وه‌کانی یه‌عقوب که به‌ به‌نی ئیسرائیل ناسراون و دوانزه که‌س بوون ﴿وَمَا أَوْقَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾ واته ته‌ورات

و ئینجیل ﴿وَالنَّبُوءَاتِ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ئەوێش هه‌موو پیغه‌مبهران ده‌گرێته‌وه ﴿لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ واته: بڕوامان به هه‌ره‌هه‌موویان هه‌یه ﴿وَنَحْنُ لَمْ مُسْلِمُونَ﴾ ئیماندارانی ئهم ئوممه‌ته بڕوایان به هه‌موو پیغه‌مبهرێکی نیراو، به‌هه‌موو کتییکی دابه‌زێراو هه‌یه، به‌هیچ شتیکی کافرو بێ بڕوا نین، به‌لکو ئیمانمان به هه‌موو شتیکی هه‌یه لای په‌روه‌ردگاره‌وه نیرابێته خواره‌وه، به هه‌موو پیغه‌مبهرێک که خوا ناردبیتی.

پاشان خوای گه‌وره فه‌رمووی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾، واته: هه‌رکەس رینگایه‌کی تر جگه له‌وه‌ی خوای گه‌وره دایناوه هه‌لبێژێرت ئەوه لێی وه‌رناگیریت ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾. وه‌ک پیغه‌مبهری خوا (دروودی خوای لێ بیت) له فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحدا فه‌رموویه‌تی: (هه‌رکەس کردارێک ئەنجام بدات و فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیت ئەوه به‌رپه‌رچدراوه‌ته‌وه وه‌رناگیریت) هه‌روه‌ها ئیمام ئەحمه‌د ده‌لی: ئەبو سه‌عیدی مه‌ولای به‌نی هاشم بۆی گیرایه‌وه، له عوبادی کو‌ری راشیده‌وه، له حه‌سه‌نه‌وه، له ئەبو هه‌ره‌یره‌وه که ئەو و ئیمه له مه‌دینه بووین، وتی: پیغه‌مبهری خوا (دروودی خوای لێ بیت) فه‌رمووی: (کرداره‌کان له‌ پڕۆزی قیامه‌تدا ده‌هێنرێن، نوێژ ده‌هێنریت و ده‌لێت: ئەی په‌روه‌ردگار، من نوێژم، ده‌فه‌رمویت تۆ باشیت، پاشان به‌خشین ده‌هێنریت و ده‌لێت: من به‌خشینم و خوا ده‌فه‌رمویت تۆ باشیت، پاشان پڕۆژو ده‌هێنریت و ده‌لێت: ئەی په‌روه‌ردگار من پڕۆژم، ده‌فه‌رمویت: تۆ باشیت، پاشان هه‌موو کرداره‌کان ده‌هێنرێن و خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: تۆ باشیت، پاشان ئیسلام ده‌هێنریت و ده‌لێت: ئەی په‌روه‌ردگار تۆ (السلام) یت و، منیش (الإسلام)م، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: تۆ باشیت، ئەم‌ڕۆ به‌هۆی تۆوه ده‌به‌خشم و به‌هۆی تۆوه سزا ده‌ده‌م، ئەوه‌ته خوای گه‌وره له قورئانه‌که‌یدا ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾. ته‌نها ئەحمه‌د هیناویه‌تی، ئەبو عه‌بدوله‌رحمانی کو‌ری ئیمام ئەحمه‌د ده‌لی: عوبادی کو‌ری راشید جیگه‌ی متمانیه، به‌لام حه‌سه‌ن له ئەبی هه‌ره‌یره‌ی نه‌بیستوه.

﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (٨٦) **أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ** أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ **خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ** ﴿٨٨﴾ **إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ** ﴿٨٩﴾

ٺيبن جورهر دهلي: موحه ممدى كوري عه بدولاي كوري يه زبغى به سهرى بوى گيراي نه وه، له داودى كوري نه بى هينده وه، له عه كره موه، له ٺيبن عه باسه وه، وتويه تي: پياوٺك له پشتيوانه كان مسولمان بوو، دواتر پاشگهز بوويه وه په بويه ندى كرده وه به بت په رستيه وه، دواتر په شيمان بوويه وه ناردى به دواى هوزه كهيدا كه لاي پيغه مبهري خوا پرسيارى بوى بكن تايا ده توانيت تهويه بكات و بگه رتته وه؟ هم نايه ته هاته خوار ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ - تاكو ده گاته - ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ٺيتر هوزه كهى نارديان به دوايدو مسولمان بوويه وه، هر به مشيويه نه سائي و حاكم و ٺيبن حه بان له ريگه داودى كوري نه بى هينده وه گيرايانه ته وه، ٺيسنده كهى سه حيه وه، بوخارى و موسليم ٺيخراجيان نه كرده وه.

عه بدولر زافيش دهلي: جه عفرى كوري سوله يمان هوالى پيدايښ، كه هميدى نه عره له موجهيده وه بوى گيراي نه وه، وتي: حارسى كوري سوهيد هات بولاي پيغه مبهري خواو (درودى خواى لى بيت) مسولمان بوو، پاشان كافور بويه وه گه پرايه وه بوناو هوزه كهى، خواى گه ورهش هم نايه تهى ناره خواره وه ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ - تاكو ده گاته - ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ دهلي: پياوٺك له هوزه كهى خوى هم نايه تهى له بهر كرده وه هلى گرت و روست به سهريدا خوښدي وه، حارس دهلي: سويند به خوا نه مزانيوه تو راستگوت و، پيغه مبهري خوا له تو راستگوتره و، خواى گه ورهش راستگوترينى هم سيانه يه، دهلي: ٺيتر حارس گه پرايه وه بولاي پيغه مبهري و زور به چاكي مسولمان بوويه وه.

نه وه شى كه خواى گه وره ده فرموت: ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا

بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ﴿۸۷﴾ واتە بەلگەکانیان بۆ خراوەتەرۆ، ھەموو راستیەکانیان بۆ سەلمێنراوە کە پێغەمبەر و ئەوەی بۆی ھاتووە راست و حەقە، ھەموو شتەکانیان بۆ رونکراوەتەرۆ بەلام ئەوان پاشگەز دەبنەو بۆ ناو تاریکی و بت پەرستی، ئیتر چۆن ئەو کەسانە شایەنی ھیدایەتی خوان پاش ئەوەی خۆیان بەرامبەر راستیەکان چاو کوێر کرد و راستیەکانیان بەدرۆدا خستەو، لەبەرئەو خوای گەرۆ دەفەرمویت: ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾. پاشان دەفەرمویت: ﴿أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (۸۷) واتە خوای گەرۆ نەفرەتیان لێ دەکات و، بەدیھێنراوەکانی خواش نەفرەتیان لێ دەکەن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ واتە لەناو نەفرەتەکەدا، ﴿لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ واتە ئەشکەنجەیان لێ دوور ناکەوتەو و بۆ ساتیکیش لە سەریان ئاسان نابێت، پاشان دەفەرمویت ﴿وَلَا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۸۹) ئەمەش لە میھرەبانی و چاکە و بەزەیی و رەحمەتی پەرورەدگارەوێیە بۆ بەدیھێنراوەکە کە ھەرکەس بگەرێتەو تەوێبە بکات لێی خوش دەبێت و وەری دەگرێت.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ﴾ (۹۰) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ أَقْتَدَىٰ بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿۹۱﴾

خوای گەرۆ بەلێن دەدات و ھەرەشە دەکات لەو کەسە پاش پڕواھێنان بێ پڕوا دەبێتەو، دواتر بێ باوەڕیەکی زیاتر دەکات، واتە لەسەری بەردەوام دەبێت تاکو دەمرێت، خوای گەرۆ پێمان رادەگەیەنێت کە ئەو کەسانە لەکاتی سەرەمەرگدا تەوێبەیان لێ وەرناگیرێت، وەك دەفەرمویت: ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ (الانباء: ۱۸). لەبەرئەو لێردا فەرموویەتی: ﴿لَن تَقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ﴾ واتە لەرێپەرۆگرامی حەق و راستی بەرەو رێگەی گومرایی دەرچوون. حافز ئەبوبەکری بەزاز دەلی: موحەممەدی کورێ عەبدوللای کورێ

یہ زیغ بوی گپراپنہوہ، له یهزیدی کوری زہریعہوہ، له داودی ثہبی ہیندہوہ، له عہکرہمہوہ، له ثیبن عہباسہوہ، کہ کومہ لیک مسولمان بوون و دواتر کافر بوونہوہ، تہمجا مسولمان بوون و جارئکی تر کافرو بی باوہر بوونہوہ، تہوانیش ناردیان بہدوای قہومہ کہ یاندا تاکو بچن بولای پیغہمبہری خوا و پرسپاریان بۆ بکن، تہوانیش تہمہیان بۆ پیغہمبہری خوا گپراپہوہ، تہم ثایتہی لہسہر ہاتہ خوارہوہ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَهُمْ﴾. بہم شیوہیہ ریوایہتی کردوہو و ئسنادہکھی جہیدہ.

پاشان خوای گہورہ دہفہرموئیت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ نَفْلٌ أَلَّا تُرْبِ دَهَبًا وَلَوْ أَفْتَدَى بِهٖ﴾ واتہ ہہرکس لہسہر بی باوہری مرد ہہرگیز ہیچ کارئکی چاکہی لی وہرناگیرئیت، تہگہر چی پیر بہزہوی ئالتون ببہخشئیت و اش بزائئیت تہمہ لہ خوای نزیک دہکاتہوہ، ہہروہک پرسپارکرا لہ پیغہمبہری خوا (دروودی خوای لی بیت) سہبارہت بہ عہبدوللای کوری جورعان کہرئزی میوانی دہگرت و هاوکاری نہدارانی دہکرد و خواردنی دہبہخشی ثایا تہو کارانہی سودی پی دہگہیہنئیت؟ فہرمووی: (نہخیر، چونکہ تہو پؤزئیک لہ پؤزان نہیوتوہ: خواپہگیان لہ پؤزی قیامہتدا لہ تاوانہکانم خوش ببہ) لہبہرئہوہ بی باوہر تہگہر پیر بہ زہوی ئالتون ببہخشئیت لیی وہرنہگیراوہ، وہک خوای گہورہ دہفہرموئیت: ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا شَفْعَةٌ﴾ [البقرہ: ۱۲۳] وقال: ﴿لَا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلَالٌ﴾ [ابراہیم: ۳۱]،

یان دہفہرموئیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَوَسَّلَهُمْ مَعَهُمْ لَيَفْتَدُوا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَكَمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [المائدہ: ۳۶]. لہبہرئہوہ خوای گہورہ فہرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ نَفْلٌ أَلَّا تُرْبِ دَهَبًا وَلَوْ أَفْتَدَى بِهٖ﴾ فعطف ﴿وَلَوْ أَفْتَدَى بِهٖ﴾ لہسہر بہکم، بہلگہیہ لہسہرئہوہی کہ تہوہ تہو نیہ. تہوہی ئیمہ باسمان کرد باشرہ لہوہی بوتئیت: (واوہ کہ زیادہیہ، خوازاناترہ.

تہمہش تہوہ دہگہیہنئیت یان تہوہ دہخوازئیت کہ ہیچ شتئیک لہ ناگری دؤزخ رزگاری ناکات تہگہر چی ہیندہی زہوی ئالتون ببہخشئیت، واتہ بیہوی بیکاتہ فیداو قوربانی رزگاربوونی خوئی با ہیندہی کئشی چیاکان و دؤلہکان و دہشتہکان و بیابانہکانی و دہریاکانی زہوی بیت.

ئىمام ئەحمەد دەلى: ھەجەج بۇي گىپراينەو، لە شوعبەو، لە ئەبى
عىمرانى جونىو، لە ئەنەسى كورى مالىكەو، كە پىغەمبەرى خوا (درودى
خوای لى بىت) فەرموۋىتى: (لە رۇزى قىامەتدا بە پياۋىكى دۆزەخى دەوترىت:
ئايا ئەگەر ھەموو ئەوئى لەسەر زەوئى ھى تۇ بوايە دەتەخشى لەپىناۋى
رزگارکردنى خۇتدا؟ دەلىت: بەلى، خوای گەورە دەفەرموئى: بەپراستى من
شتىكى لەوئە ئاسانترم لەتۇ دەۋىست، لەپشتى ئادەمى باوكتدا پەيمانم لى
وەرگرتى كە بەھىچ جۇرئىك ھىچ ھاۋەلىكم بۇ پىريار نەدەيت، بەلام تۇ ھەر
سەپپىچىت كىردو ھاۋەلت بۇ پىرياردام) بوخارى و موسلىمىش بەمىشئوۋە
ئىخراجيان كىردوۋە.

رېگەيەكى تر: ئىمام ئەحمەد دەلى: روح بۇي گىپراينەو، لە ھەمادەو، لە
سابتەو، لە ئەنەسەو، كە وئى: پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لى بىت)
فەرموۋىتى: (پياۋىكى بەھەشتى دەھىنرىت و خوای گەورە پىئى دەفەرموئى:
ئەى ئادەمىزاد، شوئىن و رىئى خۇت بەلاۋە چۇن بوو لە بەھەشتدا؟ دەلى: بەلى
ئەى پەرۋەردگار بەپراستى باشتىن شوئىن و رىئە، خوای گەورە دەفەرموئى: داوا
بىكەو ئاۋات بخوازە، دەلىت: نە داۋاى شتى تر دەكەم و نە ئاۋاتىش دەخوازم
تەنھا ئەوئە نەبىت كە بىمگىپرىتەو بۇ دنيا تاكو دەجار لەسەرىك لە پىناۋى تۇدا
بىكوزرئىم، ئەمەش پاش ئەوئى پاداشتى شەھىدى بىنى. دواتر پياۋىكى دۆزەخى
دەھىنرىت و خوای گەورە پىريارى لى دەكات: شوئىن و رىئى خۇت لە دۆزەخدا
بەلاۋە چۇنە؟ دەلى: ئەى پەرۋەردگار بەپراستى خراپتىن شوئىنە، خوای گەورە
پىئى دەفەرموئى: ئايا ھىندەى ئەوئى لەسەر زەوئە ئالتون دەبەخشىت لە پىناۋى
رزگارکردنى خۇتدا؟ دەلىت: بەلى ئەى پەرۋەردگار، خوای گەورە دەفەرموئى:
درۇت كىرد، بەپراستى من لەمە كەمترو لەمە ئاسانترم داوا لىكردىت بەلام
نەتكىرد، ئىتر دەبىگىپرىتەو بۇ دۆزەخ).

لەبەرئەمە دەفەرموئى: ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٍ﴾ واتە
ھىچ كەسكىيان نىە كە لە ئەشكەنجەو سزای خوا رزگارىان بىكات و پەنايان
بدات لە ئاگرى دۆزەخە سەختەكى

﴿لَنْ نَّأَلُوا الْآلَرَ حَتَّىٰ تَنْفُقُوا مِنَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ﴾ (۹۲)

وہ کیج له ته فسیره کهیدا له شهریکه وه گیراویه تیه وه له ئیبن ئیسحاق وه، له
عمری کوری مهیمونه وه که ﴿لَنْ نَّأَلُوا الْآلَرَ﴾ واته: بههشتی دهست ناکه وئیت،
ئیمام ئهحمده وتویه تی: روح بڑی گیراینه وه، له مالیکه وه، له ئیسحاقی کوری
عه بدوللای کوری ئه بو ته لحه وه، گوئی له ئه نه سی کوری مالیک بو،
وتویه تی: ئه بو ته لحه ی ئه نساری دهوله مه ندرتین پیاوی مه دینه بوو له سهروهت و
ساماندا، خوشه و سترین سهروهتی له لای باخی (بیرحاء) بوو، که له بهرده می
مرگه و ته که دابوو، پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) له ئاوه که ی ده خواره وه و
ده پرشته ناوی و تیایدا دلخوش و ناسوده ده بوو، ئه نه س ده لی: کاتی ئایه تی:
﴿لَنْ نَّأَلُوا الْآلَرَ حَتَّىٰ تَنْفُقُوا مِنَّا تُحِبُّونَ﴾ هاته خواره وه، ئه بو ته لحه وتی: ئه ی
پیغه مبهری خوا، خوی گه وه ده فهرموئیت: ﴿لَنْ نَّأَلُوا الْآلَرَ حَتَّىٰ تَنْفُقُوا مِنَّا
تُحِبُّونَ﴾ خوشه و سترین مال و مولک لای من باخه که ی (بیرحاء) ه، ئه وه
صه ده قه و خیره له پیناوی خوادا، چاوه پروانی پاداشت و خیره که ی لای
پهروه ردگار ده که م، که واته چؤنت ده وئیت وای لی بکه ئه ی پیغه مبهری خوا،
پیغه مبهر (دروودی خوی لی بیت) فهرمووی: (بهخ بهخ ئه وه سامانیکی پر له
قازانجه، من بیستم تو چیت وت له بهرئه وه پیم باشه به سه ر خزم و که سوکاردا
دابه شی بکه ی ت) ئه و ته لحه وتی: واده که م ئه ی پیغه مبهری خوا، ئیتر هه ستا به
دابه شکردنی به سه ر خزمه کانی و ئاموزاکانیدا. بوخاری و موسلیم ئیخراجیان
کردوه.

له سه حیحه یندا هاتوه که عومهری کوری خهتاب (پهزای خوی لی بیت) به
پیغه مبهری خوی وت (دروودی خوی لی بیت): ئه ی پیغه مبهری خوا هیچ
سهروهت و سامانیکم دهست نه که وتوه له لام به نرختر و خوشه و ستر بیت له و
پشکه ی له خه یبهردا بهرم که وت، فهرمانم پیئده که ی ت چی لی بکه م؟
فهرمووی: (رهگ و ته صله که بیله ره وه و بهروبومه که ی بکه به خیر).

ههروها حافز ئه بو به کری بهزاز ده لی: ئه بو خهتاب زیاد ی کوری یه حیای

حهسانی بۆی گئیراینهوه، له یهزیدی کوری هاروونهوه، له موحهمهدهی کوری
عهمرهوه، له ئهبی عهمری کوری حهماسهوه، له حهزهی کوری عهبدوللای
کوری عومهروه، وتی: عهبدوللای وتی: ئهم ئایهته هاتهوه یادم: ﴿لَنْ نَّأَلُوا
الْبَرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا نَحِبُّونَ﴾ بیری ئهو شتانهه کهوتهوه که خوا پیتی بهخشیووم،
هیچ شتیکم تیدا نهبینی که لام خۆشهویستر بیست لهو کهنیزه که رومیه که
همبوو، ئهو ئیتر ئازاده له بهر رهزامهندی پهروهردگار، خۆ نهگهر من لهشتیک
بگه پامایهتهوه که بهخوام بهخشی بوو ئهوه ئهو کهنیزه کهم ماره دهکرد، واته
دهمکرده هاوسهری خۆم.

﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّنَبِيِّ إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى
نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ أَفْرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾﴾

ئیمام ئهحمده دهلی: هیشامی کوری قاسم بۆی گئیراینهوه، له
عهبدولحهמידهوه، له شههرهوه، وتی: ئیین عهباس وتی: کۆمهلیک جوله که
هاته لای پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) و وتیان: سه بارهت به هه ندیک
شت قسه مان بۆ بکه که ئیمه ده باره یان پرسیارت لی ده که یه و هیچ کهس ئهو
شتانه نازانیت جگه له پیغه مبهری خوا، فرمووی: (ده باره ی هه رشتیک
ئاره زوتان بوو پرسیارم لی بکه ن، به لام له بهردهم خوادا په یمانم پیبده ن، ئهو
په یمانه ی به عقوب له کوره کانی وه رگرت، له سه ره وه ی ئه گهر ده باره ی شتی که
قسه م بۆ کردن و زانیتان و ناسیتانه وه (پیشتەر زانیاریتان هه بوو ده باره ی)
پیویسته شوینم بکه ون له سه ر ئایینی ئیسلام؟ وتیان: به لی ئهم په یمانه ت
ده ده ینی، فرمووی: که واته سه بارهت به هه ر شتی که ده تانه ویت پرسیارم لی
بکه ن، وتیان: سه بارهت به چوار شت هه والمان بده ری: هه والمان پیبده چ
خواردنیک بوو به نی ئیسرا ئیل له سه ر خۆیان حه رامیان کرد بوو؟ ئاوی ئافرهت و

ئاۋى پىاۋ چۆنە ونىرو مېي چۆن لى دەبىت؟ ھەروھە پىمان بلى ئەم پىغەمبەرە
نەخوئىندەوارە لە خەودا چۆنەو، چ فرىشتەيەك سەرپەرستىارى دەكات؟ ئەوئىش
پەيمانى لى ۋەرگرتن كە ئەگەر شتەكانى پى وتن شوئىنى بىكەون، فەرموۋى :
سوئىندتان دەدەم بەو كەسەي تەوراتى ناردە خوارەو بە سەر موسا، كە ئىسرائىل
نەخۇشەيكى سەختى گرت و نەخۇشەيكەي درىژى خاياند، ئەوئىش نەزرى كرد
بۇ پەرۋەردگار ئەگەر خوا شىفای بدات لە نەخۇشەيكەي خۇشتىن خواردن و
خواردنەو بەلايەو ۋەز لى بىئىت، لەكاتىكدا خۇشتىن خواردن بەلايەو ۋە
گۆشتى وشتىر بوو، خۇشتىن خواردنەو شىرى وشتىر بوو) وتيان: سوئىند
بەخوا بەلى، فەرموۋى: (خوایەگيان تۆ شاھىدبە بەسەريانەو) پاشان
فەرموۋى: (سوئىندتان دەدەم بەو پەرۋەردگارەي كە ھىچ خوایەك نىە جگەلەو،
ئەو خوایەي كە تەوراتى ناردە خوارەو بە سەر موسا، ئايا دەزانن كە ئاۋى پىاۋ
سپەيكى تەلخەو چەرەو، ئاۋى ئافرەت زەردىكى ناسكە، ھەركاميان سەركەوت
بەسەر ئەوى ترىاندا مندالەكە لەو دەبىت، لەيەك چوئىش بە رەزامەندى
خوایە، ئەگەر ئاۋى پىاۋكە سەركەوت بەسەر ئەوى ئافرەتەكەدا ئەو مندالەكە
نیر دەبىت بە وىستى خوا، ۋە ئەگەر ئاۋى ئافرەتەكە سەركەوت بەسەر ئاۋى
پىاۋكەدا ئەو مندالەكە مە دەبىت بە وىستى خوا) وتيان: بەلى ۋايە،
فەرموۋى: (خوایەگيان تۆ شاھىدبە لەسەريان) پاشان فەرموۋى: (سوئىندتان
دەدەم بەو كەسەي تەوراتى ناردە خوارەو بە سەر موسا، ئايا دەزانن ئەم
پىغەمبەرە نەخوئىندەوارە چاۋەكانى دەخەون بەلام دلى ناخەوئىت؟) وتيان:
سوئىند بەخوا ۋايە، فەرموۋى: (خوایەگيان تۆ شاھىد بە) وتيان: كەواتە تۆ
ئىستا باسى سەرپەرشتىارەكەتمان بۆ بىكە لە فرىشتەكان، ئەگەر ئەمەشت پى
ونىن ئىتر يان لەگەلت كۆ دەبىنەو ۋە يان لىت جىا دەبىنەو، فەرموۋى:
(سەرپەرشتىارى من جىبىرەلە، ۋە ھەرگىز خاۋى گەورە پىغەمبەرىكى نەئاردو ۋە
كە جىبىرەل سەرپەرشتىارى نەبىت) وتيان: ئالېرەدا لىت جىا دەبىنەو، چونكە
ئەگەر جگە لە جىبىرەل فرىشتەيكى تر سەرپەرشتىارت بوایە شوئىت دەكەوتىن،
لەوكاتەدا خاۋى گەورە ئايەتى: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾ [البقرة: ۹۷] ەي
ناردە خوارەو.

بەھەمان شێوە ئەحمەد لە حسەینی کۆری موحەممەدەو لە
عەبدولحەمیدەو گێراویەتیەو.

رێگەیەکی تر: ئەحمەد دەلی: ئەو ئەحمەدی زویەیری بۆی گێراينەو، لە
عەبدوللای کۆری وەلیدی عیجلیەو، لە بەکری کۆری شێهابەو، لە سەعیدی
کۆری جوبەیرەو، لە ئیبن عەباسەو دەلیت: جوله‌که‌کان هاتنه‌ خزمه‌تی
پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) و وتیان: ئەو باوکی قاسم، ئیمە
سەبارەت بە پێنج شت پرسیارت لێ دەکەین، ئەگەر هەوالت پێداین سەبارەت
بەو شتانە ئەو زانیومانە کە تۆ پێغه‌مبه‌ریت و شوێنت کەوتووین، پێغه‌مبه‌ریش
(دروودی خۆی لێ بیت) ئەوێ ئیسرائیل لە کۆرەکانی وەرگرت ئەمیش لە
جوله‌که‌کانی وەرگرت، ئیسرائیل بە کۆرەکانی وت: ﴿وَاللّٰهُ عَلٰی مَا نَقُوْلُ
وَكَیْلٌ﴾ [یوسف: ۶۶]. فەرمووی: (پرسیارە کانتان بکەن) وتیان: سەبارەت بە
نیشانەکانی پێغه‌مبه‌ر هەوالمەن بەرێ؟ فەرمووی: (چاوەکانی دەخەن، بەلام
دلی ناخەوێت) وتیان: پێمان بلی منداڵ چۆن کچ دەردەچێت و چۆن کۆر
دەردەچێت؟ فەرمووی: (هەردوو ئاوەکە بەیەک دەگەن، ئەگەر ئاوی پیاوەکە
سەرکەوت بەسەر ئاوی ئافرەتەکەدا نێرینە دەردەچێت، ئەگەر ئاوی ئافرەتەکە
سەرکەوت مێینە دەردەچێت) وتیان: پێمان بلی ئیسرائیل چی لەسەر خۆی
حەرام کرد؟ فەرمووی: (ئەو نەخۆشی هەبوو، هیچ شتیکی نەبینی بۆی
گونجاو بیت جگە لە شیرێ ئەو ئەو نەوێت)، ئەحمەد دەلی: هەندیکیان
وتیانە واتە: و شتر - ئەویش گۆشتەکەی حەرام کرد، وتیان: راست کرد،
پێمان بلی ئەم هەورە بروسکەیه‌ چییە؟ فەرمووی: (فریشتەکە لە فریشتەکانی
پەرورەدگار و راسپێراوە بە هەورەکان، بە دەستیەو یان لە دەستیدا شمشیرێک
لە ئاگر هەیه‌ پێی دەدات لە هەورەکان و بەرەو ئەو شوێنە دەیان بات کە خوا
فەرمانی پێکردووە) وتیان: ئەو دەنگە چییە کە دەبێسترت؟ فەرمووی:
(ئەو دەنگی ئەو) وتیان: راست وت، ئیستایەک پرسیار ماوەتەو، ئەویش
ئەو پرسیارەیه‌ ئەگەر هەوالت پێدان دەربارەو شوێنت دەکەوین، هیچ
پێغه‌مبه‌رێک نەبوو کە فریشتەیه‌ک هەوالتی بۆ نەهێنێت، پێمان بلی کێ هەوالت
بۆ تۆ دێنێت و هاوێلتە؟ فەرمووی: (جبریل (دروودی خۆی لێ بیت))، وتیان:

جبریل، نهو فریشته‌یهی که جه‌نگ و کوشتارو نه‌شکه‌نجه داده‌به‌زینیت، نه‌وه دورم‌نی نیمه‌یه، نه‌گه‌ر بتوتایه میکائیل که باران و ره‌حمه‌ت و روه‌ك داده‌به‌زینیت، نه‌وه شوینت ده‌که‌وتین، خوی گه‌وره‌ش نه‌م نایه‌ته‌ی ناره‌ خواره‌وه: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (۹۷). له‌گه‌ل نایه‌ته‌ی دوی نه‌م.

ترمری و نه‌سائیش له‌عه‌بدوللای کوری وه‌لیدی عیجلیه‌وه به‌همان شیوه‌یان گیراوه‌ته‌وه، ترمری ده‌لیت: فره‌موده‌که حه‌سه‌نی غه‌ریه، نیبن جوره‌بیج و عه‌وفی له‌نیبن عه‌باسه‌وه ده‌لی ترمری و نه‌سائیش له‌عه‌بدوللای کوری وه‌لیدی عیجلیه‌وه به‌همان شیوه‌یان گیراوه‌ته‌وه، ترمری ده‌لیت: فره‌موده‌که حه‌سه‌نی غه‌ریه.

نیبن جوره‌بیج و عه‌وفی له‌نیبن عه‌باسه‌وه ده‌لین: ئیسرائیل - یه‌عقوب (دروودی خوی لی بیت) به‌شه‌ودا نه‌خوشی (عرق النسا) (جوریکه له‌نه‌خوشیه‌کانی پشت) زور ناره‌حه‌ته‌ی ده‌کرد، نه‌یده‌هیشت خوی لی بکه‌وت، به‌لام به‌پروژدا نازاری ده‌شکانه‌و نه‌ده‌ما، نه‌ویش نه‌رزی کرد بو خوی گه‌وره نه‌گه‌ر خوا شیفای بدات گوشتی حوشر نه‌خوات.

سه‌دی و زوحاک به‌همان شیوه‌یان وتوه، به‌همان شیوه نیبن جهریر له‌ته‌فسیره‌که‌یدا ریوایه‌ته‌ی کردووو گیراویه‌تیه‌وه، وتویه‌ته‌ی: کوره‌کانیش شوینی باوکیان که‌وتن له‌حه‌رامکردنی دا وه‌ك شوینکه‌وتن و چاولیگه‌ری بو ربازه‌که‌ی باوکیان، ده‌لی، که‌خوا ده‌فه‌رمویت: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنَزِّلَ التَّوْرَةَ﴾ واته پیش هاتنه خواره‌وه‌ی ته‌ورات نه‌مه‌ی له‌سه‌ر خوی خه‌رام کرد.

وتم: بو نه‌م بازنه‌یه پاش نه‌وه‌ی که پیشکه‌شکرا دوو بۆنه هه‌یه، یه‌که‌میان: یه‌عقوب (دروودی خوی لی بیت) خوشه‌ویسترین شتی له‌خوی حه‌رامکرد له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی خوی گه‌وره وازی لی‌هینا، نه‌مه‌ش باوبوه له‌شه‌ریعه‌ته‌ی نه‌واندا بۆنه‌ی خوی هه‌یه له‌دوی نه‌م وتیه‌ی خوا که ده‌فه‌رمویت: ﴿لَنْ نَأْتِيَ آلَ إِبْرَٰهٖمَ حَتَّىٰ تَنْفِقُوا مِمَّا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ﴾ [البقرة: ۹۷]. نه‌مه له‌لای نیمه ره‌وایه، که بریتیه له‌به‌خشین له‌گوپرایه‌لی خوادا له‌و شتانه‌ی که به‌نده خوشی ده‌وتن و حه‌زیان لی ده‌کات، وه‌ك خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا آتَىٰ أَلَمَالٌ عَلَىٰ حَبِیْهٖ﴾ [البقرة: ۱۷۷]، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَيُطْعَمُونَ أَلَمَالٌ عَلَىٰ حَبِیْهٖ﴾ [الانسان: ۸].

بۆنه‌ی دووهم: کاتیک پیشتەر به‌ریه‌رچی گاوره‌کان درایه‌وه سه‌بارت به‌و
 بیروباوه‌یه چه‌وت و پروپوچه‌ی ده‌باره‌ی عیسا (دروودی خوای لئ بیت) هه‌یانبوو،
 هه‌روه‌ها حق و راستی و دَلنایی له‌ چیرۆکی عیسا و دایکیدا رون بویه‌وه، که
 چۆن خوای گه‌وره به‌هیزو ده‌سه‌لاتی خۆی و به‌ وستی خۆی به‌دییه‌نا و ناردی
 بۆ نه‌وه‌کانی ئیسرائیل تاکو بانگیان بکات بۆ په‌رستنی خوای تاك و ته‌نها،
 عیسا (دروودی خوای لئ بیت) که‌وته به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی جوله‌که - خوا ریسوایان
 کات - و رونکردنه‌وه‌ی ئەو باب‌ه‌ته‌ی که‌ ئەو سپینه‌وه (نسخ)ی که‌ ئەوان
 ئینکاریان له‌سه‌ر دروستی و ره‌وایی ده‌کرد رویدا، چونکه‌ خوای گه‌وره له‌
 کتیه‌که‌یاندا که‌ ته‌ورات بوو تۆماری ئەوه‌ی کردبوو که‌ نوح (دروودی خوای لئ بیت)
 پاش ئەوه‌ی له‌ پاپۆره‌که‌ هاته‌ ده‌روه‌وه، خوای گه‌وره هه‌موو ئازله‌کانی سه‌ر
 زه‌وی بۆ حه‌لال کرد که‌ لییان بخوات، پاش ئەمه‌ ئیسرائیل گوشتی وشترو
 شیرمه‌نیه‌کانی له‌سه‌ر خۆی حه‌رامکردو کوپه‌کانیشی شوینی باوکیان که‌وتن،
 ته‌ورات هات ئەمه‌ی حه‌رام کرد، هه‌ندی شتی زیاده‌ی تری حه‌رام کرد،
 پیشتیش خوای گه‌وره روخسه‌تی دابوو به‌ ئاده‌م (دروودی خوای لئ بیت) که
 که‌چه‌کانی له‌ کوپه‌کانی ماره‌ بپریت، پاشتر ئەمه‌ی حه‌رام کرد، له‌ شه‌ریعه‌تی
 ئیبراهیمیشدا ژنه‌تان به‌سه‌ر ژنی یه‌که‌مدا ری پیدراویوو، ئیبراهیم (دروودی خوای
 لئ بیت) ئەم کاره‌ی کرد کاتیک ژنی به‌سه‌ر ساره‌خاتن دا هێنان به‌لام کاری
 به‌مشپوهیه‌ حه‌رامکرا له‌سه‌ریان له‌ ته‌وراتدا، به‌هه‌مان شپوه‌ ماره‌پرینی دوو
 خوشک له‌یه‌ک کاتدا باویوو، یه‌عقوب (دروودی خوای لئ بیت) دوو خوشکی ماره‌
 بریوو پیکه‌وه کۆی کردبوونه‌وه، پاشان ئەمه‌ له‌ ته‌وراتدا له‌سه‌ریان حه‌رام کرا،
 هه‌موو ئەمانه‌ش له‌ ته‌وراته‌که‌ی خۆیاندا نوسراوه، ئەمه‌ش بریتییه‌ له‌ نسخ و
 سپینه‌وه‌ی ته‌واو، به‌هه‌مان شپوه‌ی ته‌ورات با بۆ مه‌سیحیش ره‌واییت که‌ خوا
 ئەم شه‌رعه‌ی بۆ داناوه له‌ حه‌لالکردنی هه‌ندی که‌ له‌و شتانه‌ی له‌ ته‌وراتدا حه‌رام
 کرابوون، ئەی ئیتر بۆچی شوینی ئینجیل ناکه‌ون، به‌لکو ئەوان به‌ درۆیان
 خسته‌وه‌و پیچه‌وانه‌ی جولانه‌وه؟ به‌هه‌مان شپوه‌ ئەو ئاینه‌ تۆکمه‌و ته‌واوه‌ی
 خوای گه‌وره ناردویه‌تی بۆ موحه‌ممهد (دروودی خوای لئ بیت) و، ئەو ری‌بازه
 راست و دروسته‌ی و، ئەوه‌ی له‌ ئیبراهیمی باوکیه‌وه بۆی مابویه‌وه، ئەی بۆچی

شوینی ئەمە ناکهون و ئیمان ناهینن؟ لەبەر ئەمە خوای گهواره فەرمووی: ﴿كُلَّ
 الطَّعَامِ كَانَ حِلاًّ لِّنَبِيِّ إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
 التَّوْرَةُ﴾ واتە حەلال بوو بۆیان، هەموو خواردنەکان، پیش هاتنە خوارەوی
 ئەورات جگە لەوەی کە ئیسرائیل لەسەر خۆی حەرامی کردبوو، پاشان خوای
 گهواره دەفەرمویت: ﴿قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەم نایەتە
 بە ئاشکرا ئەو راستیە دەلیت کە ئیمە وتمان ﴿فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (۹۱) واتە هەرکەس درۆی بەناوی خواوە کرد و
 بانگەشەیی ئەوەی کرد کە خوا رێگەی پێداون و داوای لێکردون بەردەوام
 پابەندبن بە ئەوراتەو، هەروەها پێوا نەهینان بەو موحەممەدی کە بە بەلگەو
 سەلماندنەو بانگەواز دەکات بۆلای خوای گهواره، هەروەها پاش ئەوەی کە لە
 پیشتردا سەبارەت بە سەپینەو بەسما نکرد، ئەو: ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾. پاشان
 خوای گهواره فەرمووی ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ﴾ واتە ئەی موحەممەد بلێ خوای گهواره
 راستی فەرمووە لەوەی کە هەوایی پێداوەو لە هەموو ئەوەی لە قورئاندا
 کردووەتیە یاسا، ﴿فَأَتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ واتە شوینی
 میلەتی ئیبراھیم بکەون کە خوای گهواره لە قورئاندا لەسەر زوبانی موحەممەد
 (درویدی خوای ئی بیت) رەوایی پێداوە، چونکە ئەو رێبازە حەق و رەواییەو هیچ
 گومان و دوودلیەکی تێدا نییە، هەروەها ئەو رێبازەیه کە هیچ پیغەمبەرێک بە
 رێبازتکی لەو ئەواتر و رون و تۆکمە ترەو نەهاتوو، وەک خوای گهواره
 دەفەرمویت: ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ [الأنعام: ۱۶۶]. هەروەها دەفەرمویت: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
 أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ [النحل: ۱۲۳].

﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۹۶) فِيهِ
 مَائِدًا بَيِّنَتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ
 الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيٌّ عَنِ
 الْعَالَمِينَ﴾ (۹۷)

خوای گهواره هەوایی ئەوێمان پێدەدات یەکەم مال کە خوای گهواره داينا

بۇ خەلکی بەگشتی که به ندایه تی تیدا بکن و پەرستشی تیدا ئەنجامبدن و به دەوریدا بسوڕئنه وه، روه و ئەو نوێژ بکن و، ئیعتیکاف بکن له لایدا ﴿لَلَّذِي يَسْكُنُ﴾ واته که عبهیه، که ئیبراهیمی خلیل دروستی کرد (دروودی خوی لئ بیت)، که ههریه که له کۆمهلی گاورو جوله که وا حیساب دهکن له سەر ئایینی ئەون و رێبازی ئەو پەپره دهکن، به لام حه جی ئەو ماله ناکه که به فرمانی خوا دروستی کردو بانگه وازی هه موو خەلکی کرد تا کو بیئ بۇ حه جکردن، له بهرئوه خوا ده فرمویت : ﴿مُبَارَكًا﴾، واته کردووه تیه پیروژ ﴿وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾.

ئیمام ئەحمەد دهلی: سوفیان له ئەعمه شهوه بۆی گێڕاینه وه، له ئیبراهیمی تهیمیه وه، له باوکیه وه، له ئەبو زهروه (پهزای خوی لئ بیت) وتی: وتم ئەی پیغمبهری خوا، یه کهم مزگهوت که له سەر زهویدا دروستکرا چ مزگهوتیک بوو؟ فرمووی (مزگهوتی حهرام (که عبه)) بوو، وتی: ئەی دواي ئەوه؟ فرمووی: (مزگهوتی ئەقسا) وتم: چهنده نێوانیان بووه؟ فرمووی: (چل سال) وتم: ئەی دواي ئەوه؟ فرمووی: (پاشان له ههر کاتیک کاتی نوێژ هات نوێژ بکه چونکه هه موو زهوی مزگهوته) ههروه ها بوخاری و موسلیم له فرمووده ی ئەعمه شهوه گێڕاویانه ته وه.

ئیین ئەبی حاتم دهلی: حه سه نی کوپی موحه ممه دی کوپی سه باح بۆی گێڕاینه وه، له سه عیدی کوپی سوله یمانه وه، له شه ریکه وه، له مو جا هی ده وه، له شه عبه یه وه، له عه لی وه (پهزای خوی لئ بیت) گێڕاویه تیه وه که سه باره ت به فرمووده ی خوا ﴿إِنَّا أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي يَسْكُنُ مَبَارَكًا﴾ وتویه تی: پیش ئەو خانوو هه بووه، به لام که عبه یه کهم خانوو بوو که خوی گه و ره بۇ به ندایه تی داینا.

ههروه ها باوکم بۆی گێڕاینه وه، له حه سه نی کوپی ره بیعه وه، له ئەبو ئەحوه سه وه، له سه ما که وه، له خالیدی کوپی عه ره ره وه، وتی: پیاوێک هه ستاو چوو بۆلای عه لی (پهزای خوی لئ بیت) وتی: ئایا ده رباره ی به ی ت قسم بۇ ناکه ی ت؟ ئایا ئەوه یه کهم خانوو بوه له سەر زهویدا دروست کراوه؟ وتی: نه خیر، به لکو یه کهم خانوو دروستکرا مه قامی ئیبراهیمه که به ره که تی تیدا یه، هه رکه سیش چوو ته ناوی پارێزراوو دلنیا بووه، باسی هه موو هه واله که کراوه له

باسی چۆنیەتی دروستکردنی کەعبەوێ لەلایەن ئیبراھیمەوێ (دروودی خۆی لێ بێت) و لە سەرەتای سورەتی (البقرە) دا بە دوورودرێژی باسمان کردووە و پێویست ناکات ئێستە لێرەدا دووبارە بکەینەوێ، بەلام سەدی پێی وایە کەعبە یەکەم خانووە کە لەسەر زەویدا دروست کرابێت و پێش ئەو خانوو نەبوو، بەلام قسەکەی پێشەوا عەلی راست و دروستە. بەلام ئەو فەرموودەیە بەیەقە لە کتێبی (دلائل النبوة) دا لە ڕینگەیی ئیبن لەھیعەوێ گێڕاوەتێوە، لە یەزیدی کۆری حەبیبەوێ، لە ئەبی خەیرەوێ، لە عەبدوللای کۆری عەمری کۆری عاسەوێ بە مەرفوعی ئەو فەرموودەیەکی زەعیفە، ئەمەش دەقی گێڕانەوێ کە یە: (خۆی گەورە جەبریلی نارد بۆلای ئادەم و حەوا، فەرمانی پێکردن بە دروستکردنی بینای کەعبە، ئادەمیش دروستی کرد و، پاشان فەرمانی پێکرد بە چواردەویدا تەواف بکات، پێی وترا: تۆ یەکەم ئینسانیت و، ئەمەش یەکەم خانووە بۆ خەلکی دروستکراوێ).

وہک دەبینیت ئەم فەرموودە بە لە موفرەداتی ئیبن لەھیعەدایەوێ زەعیفە، خۆ زانا ترە. کە ئەمە بەھۆی عەبدوللای کۆری عەمرەوێ مەوقوف بێت کە لە ڕۆژی یەرموکدا دوو حوشتی گرت بە بارە کتێب و نوسراوی جولەکەکانەوێ دەلێن ئەمەش لەو نوسراوێ جولەکەکاندا خۆندووەتێوە.

ئەوێ کە خۆی گەورە دەفەرمویت یەکە یەکیکە لەناو بەناوبانگەکانی مەککە، وتراوێ: بۆیە ناوی نراوێ بەککە چونکە گەردنی سەمکارو خۆیە زلزانەکان دەشکێنیت، بەو واتایە لەلای کەعبەدا گەردن کەچ و سەرنەوی دەکەن. ھەر وھا وتراوێ: چونکە خەلکی تیایدا قەرەبالغی دەکەن و کۆدەبنەوێ، قەتادە دەلێت: خۆی گەورە بەھۆی کەعبەوێ ھەموو خەلکی پێکەوێ کۆ دەکاتەوێ، ئافرەتان لە بەردەمی پیاواندا نوێژ دەکەن و ئەمەش لە هیچ شوێن و ولاتیکی تر ناکرێت، بەھەمان شێوە لە موحامەد و عەکرەمەو سەعیدی کۆری جوبیرو عەمری کۆری شوعیب و موقاتیلی کۆری حەیانەوێ رێوایت کراوێ. حەمادی کۆری سەلەمەش لە عەتائی کۆری سانیبەوێ باسی کردووە، لە سەعیدی کۆری جوبەیرەوێ، لە ئیبن عەباسەوێ (بەزای خۆی لێ بێت) کە وتووەتی: مەککە لە (خج) ھوێ بۆ (تنعیم) ھ، بەککەش لە (بیت) ھوێ بۆ (بطماء) ھ، شوعبە لە موغیرەوێ، لە ئیبراھیمەوێ دەلێت: بەککە بریتیێ لە مالەکوێ لە مزگەوتەکە.

زوهه ریش هه زوای وتووه. عه کره مه له گێرانه وهیه کداو، مه یه مونی کوری میهرانی ده لێن: که عبه و ته وهی له چوارده وریدایه به ککه یه، نه وهشی له پستی نه مه وهیه مه ککه یه. نه بو سالح و ئیبراهیمی نه خه عی و عه تییه ی عه وفی و موقاتیلی کوری حه یان ده لێن: به ککه شوینی که عبه یه، جگه له و شوینه هه مووی مه ککه یه، زۆر ناویشیان بۆ مه ککه داناوه له وانه: (البکه، البیت العتیق، بیت الحرام، البلد الامین، المأمون، أم رحم، أم القری، صلاح، العرش علی وزن البدر، القاوس)، چونکه مرؤف له تاوان پاک ده کاته وه، (المقدسه، الناسه، الحاطمه، النساسه، الرأس، الباسه کوئا و، البلده، البینه، الکعبه).

که ده فهرمویت: ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ واته به لگهی ناشکرای تێدایه له سه ره ته وهی که ئیبراهیم (دروودی خوای لی بیت) دروستی کردووه، خوای گه ورهش ریزو پله و پایه ی لێناوه، پاشان ده فهرمویت ﴿مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ﴾ واته نه و جیگه یه ی له کاتی به رزبوونه وهی دیواری که عبه دا ده چوو هه سهری و به رده کانی له ئیسماعیل وه رده گرت و دایده نا، نه و به ردهش نوسابوو به دیواری که عبه وه تا کو عومه ری کوری خه تاب (په زای خوای لی بیت) له سه رده می خه لافه تی خۆیدا لێی جیا کرده وه و بردی هه لای پۆژه هه لاته وه به جوړێک بتوانریت ته وافی بکریت و، له دوا ی ته واف له لای مه قامدا جه نجالی بۆ نوێژکه ران دروست نه بیته، چونکه خوای گه وره فهرمانی پیکردووین به نوێژکردن له لای مه قامی ئیبراهیمه وه (دروودی خوای لی بیت) و ده فهرمویت: ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ [البقرة: ۱۲۵]. پێشتر له م باره یه وه چهند فهرموده مان پێشکه شکرد که ئیستا پێویست به دووباره کردنه و یان ناکات، سوپاس و منه ت بۆ پهروه ردگاری بالا ده ست.

عه وفی له ئیبن عه باسه وه سه باره ت به ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ﴾ ده لێ: واته له و به لگه و نیشانه مه قامی ئیبراهیم و مه شعه ره، موجاهیدی ش وتیه تی: جی پێکانی له مه قامدا نایه ت و نیشانه یه کی ناشکران، هه ر به مشیویه له عومه ری کوری عه بدولعه زیزو حه سه ن و قه تاده و سه دی و موقاتیلی کوری حه یان و که سانی تریشه وه ریوایه ت کراوه.

نه بو تالییش له چامه (لامی) به به ناوبانگه درێژه کهیدا ده لێ:

وَمَوْطًىءٍ اِبْرَاهِيْمَ فِي الصَّخْرِ رُطْبَةً
عَلَى قَدَمَيْهِ حَافِيًا غَيْرَ نَاعِلٍ

ئيبين حاته مېش وتوبه تى: ئەبو سەئىدو عەمرى ئەودى بۇيان گېراوه تەو،
وتيان: وەكەي بۇى گېراينه وە، لە سوفيانە وە، لە ئيبين جورەيجە وە، لە عەتائە وە،
لە ئيبين عەباسە وە دەر بارەى ﴿وَمَقَامُ اِبْرَاهِيْمَ﴾ وتوبه تى: حەرەمى كەعبە
هەرەمووى مەقامى ئىبراھىمە، بەلام دەر برىنى عەمر بەمشىوہ: حىجر ھەر
ھەمووى مەقامى ئىبراھىمە، لە سەئىدى كورى خوبە يرشە وە رىوايەت كراوہ كە
وتوبه تى: حەج برىتيہ لە مەقامى ئىبراھىم، بەمشىوہ لە نوسخە كەيدا بينىم،
دەشگونجىت حىجر ھەرەمووى مەقامى ئىبراھىم بىت، موحاھىدش ئەمەى
وتووہ.

﴿وَمَنْ دَخَلَ كَانَ اٰمِنًا﴾ مەبەست لە حەرەمى مەككە و ئەگەر كەسىكى
ترساو رۇشتە ناويە وە ئىتر پارىزراو و ئەمىنە لە ھەموو خراپەيەك، لە سەر دەمى
نەفامىشدا ئەمە ھەر بەمشىوہ بوو، ھەر وەك حەسەنى بەسرى وجگە لەو ش
وتوبانە: پياوئەك كەسىكى دەكوشت، پاشان دەسمايەكى خورى دەخستە ملى و
دەچوو ناو كەعبە وە، كورى كوزراوہ كە دەبىنى و قسەى پى نەدەوت تاكو لە
مەككە دەچووہ دەرەوہ.

ئيبين ئەبى حاتە مېش دەلى: ئەبو سەئىدى ئەشەح بۇى گېراينه وە، لە
ئەبو يەحياى تەمىمە وە، لە عەتاوہ، لە سەئىدى كورى جوبەيرە وە، لە ئيبين
عەباسە وە كە دەر بارەى ﴿وَمَنْ دَخَلَ كَانَ اٰمِنًا﴾ وتوبه تى: ھەر كەس پەنا
بەكەعبە بگرت كەعبە پەناى دەدات، بەلام نە كەس پۇشتە دەكاتە وە نە كەس
تير دەكات و نە تىنوئتى كەس دەشكىنئىت، لەگەلئە وەدا ئەگەر چووہ دەرەوہ
تاوانەكانى بردووہ - نەيھىشتووہ، خواى گەرەش دەفەرموئىت: ﴿اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا
جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَيُحَاطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ (العنكبوت: ۶۷) ھەرەوہا
دەفەرموئىت: ﴿فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ﴿۲﴾ الَّذِىْ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَّءَامَنَهُمْ
مِّنْ خَوْفٍ ﴿۱﴾﴾ (افرىش: ۲-۴). تەنانەت لە رىزى حەرام كراوہكانى ناو كەعبە
حەرام كەردنى راوى ھەرشتىكە لەناويدا بىت يان بچىتە ئەوئ، ھەرەوہا
حەرامى برىنى درەخت و ھەل كىشانى گزويگاكانى، ئەمەش چەندىن فەرمودە
چەسپاندويانەو لە ژمارەيەك ھاوہلەوہ بە (مرفوع)ى و (موقوف)ى گېراوہ تەوہ،

له سهیحی بوخاری و موسلیم داو به له فزی موسلیم هاتوو که ئین عهباس
(پهزای خوای لی بیت) وتی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای لی بیت) له پۆزی
رزگارکردنی مهککه دا فهرمووی: (ئیتەر کۆچکردن نیه به لکو جیهاد و نیهت
ههیه، ئه گهر داواکران بچن بۆ جیهاد بپۆن به ده مهیه وه) ههر له پۆزی
رزگارکردنی مهککه دا له مهککه فهرمووی: (ئهم شاره لهو پۆزه وهی خوای
گهوره ئهرزو ئاسمانهکانی به دیهیناوه حهرامی کردوو، ئهم شاره به
حهرامکردنی پهروهردگار حهرامکراوه تا پۆزی قیامهت، پێش منیش بۆ هیچ
کس حه لال نه بوو جهنگی تیا بکات، بۆ منیش حه لال نیه تهنها له ساتیکی
پۆژدا نه بیت، ئهم شاره به حهرامکردنی پهروهردگار حهرامه تا پۆزی
قیامهت).

ههروهها له بوخاری و موسلیمه وه به له فزی موسلیم ده گێرنه وه له ئه بی
شوریحی عه دویه وه، وتویه تی به عه مری کۆری سه عید که وه فدی ره وانه ده کرد
بۆ مهککه: ئه ی ئه میر روخسه تم بده قسه یه کت بۆ بگێرمه وه که پیغه مبهر له
سبهینتی پۆزی رزگارکردنی مهککه دا فهرمووی و منیش بهر هه دوو گویم بیستم
و دلم لی تیگه یشت و چاوم لی بوو کاتیک قسهکانی فهرموو، ئه وه بوو
پیغه مبهر (دروودی خوای لی بیت) سوپاس و ستایشی پهروهردگاری کرد و، پاشان
فهرمووی: (بهراستی مهککه، خوای گهوره حهرامی کردوو، وه خه لکی
حهرامیان نه کردوو، رهوانیه بۆ هیچ مرۆفیک پڕوای به خواو به پۆزی دوایی
هه بیت خوینی تیدا بپژیت و، درهختی تیدا بپژیته وه، ههرکه سیش وستی چاو
له پیغه مبهر بکات و روخسه ت به خۆی بدات تیایدا بجهنگیت ئه وه پێی بلین
که خوای گهوره روخسه تی به پیغه مبهره که ی داوه و روخسه تی به ئیوه نه داوه،
به لکو خوا له ساتیکی پۆژدا روخسه تی منی داوه، ئه مپۆ وه ک دوینی و رابردو
حورمهت و حهرامی خۆی بۆ گه پرایه وه، جا ئه وه که سه ی حازره بهو که سه
بگه یه نیت که لی ره نییه) وترا به ئه بی شوره یح: ئه ی عه مر چی پی ویت؟
وتی: من له تۆ شاره زاتم به وه ئه ی ئه بی شوره یح، بهراستی که عبه (حهرم)
سه ربیچی کار په نا نادات و، هه لاتو له خوین په نا نادات و، ئه و که سه ش په نا
نادات که به تاوانیکی ئاپرویه رانه وه رایر کردوو و هه لاتوو.

له جابره وه (په زای خوی لڼ بیت) ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا بوو
(دروودی خوی لڼ بیت) فهرمووی: (بو هیچ یه کیک له نیوه حلال نیه چهک له
مهککه دا هه لگرت) موسلیم ریوایه تی کرد.

ههروه ها له عه بدوللای کوری عه دی کوری حه مرای زوهه ریوه ده گپرنه وه
که گوئی له پیغه مبهری خوا بوو (دروودی خوی لڼ بیت) له (الحزوره) داو له
بازاری مهککه دا راوه ستا بوو ده یغه رموو: (سویند به خوا نهی مهککه - تر
باشترین زهوی خوایت، خوشه ویسترین زهویت لای خوا، وه نه گهر منیان
دهر نه کردایه له ناوتدا هه رگیز له تو نه ده چوومه دهره وه). تیمام نه حمه د ریوایه تی
کردووه، نه مهش له فزه که یه تی، ترمزی و نه سائی و ثبین ماجهش ریوایه تیان
کردووه، ترمزی ده لی: حه سه نی سه حیحه. به هه مان شیوه له ثبین عه باسه وه
فهرمووده یه کی هاوشیوهی سه حیح گپراوه ته وه نه حمه دیش له نه بو هوره پروه
به هه مان شیوه ریوایه تی کردووه.

ثبین حاته م ده لی: باوکم بوی گپراینه وه، له بیشری کوری ئاده می کوری
بنت نه زهه ری سیمانه وه، له نه بو عاسمه وه، له زوره یقی کوری موسلیمی
نابینای مهولای به نی مه خزومه وه، له زیادی کوری نه بی عیاسه وه، له یه حیای
کوری جوعه ری کوری هوبه یه وه سه باره ت به ﴿رَمَنْ دَخَلَ كَانَ مَائِنًا﴾
وتویه تی: پارنژراوه له ناگر.. له واتای ثم قسه یه دا فهرمووده یه که هیه که
به یه هقی ریوایه تی کردووه ده لی: نه بو حه سه ن عه لی کوری نه حمه دی کوری
عه بدان بوی گپراینه وه، له نه حمه دی کوری عوبه یده وه، له موحه ممه دی کوری
سوله یمانی واسیتیه وه، له سه عیدی کوری سوله یمانه وه، له ثبین موئه مه له وه، له
ثبین موحه یسنه وه، له عه تاوه، له عه بدوللای کوری عه باسه وه، وتویه تی:
پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لڼ بیت) فهرموویه تی: (هه رکس چوو ناو که عبه وه
چوو ته ناو چاکه وه له خراپه چوو ته دهره وه، وه له تاوانه کانی به خشراوه کاتیک
لیی ده چیتته دهر). پاشان وتی: ته نها عه بدوللای کوری موئه مه ل گپراویه تی وه،
به هیژ نیه.

پاشان خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾. به لای کوی زانایانه وه نه مه نایه تی واجب کردنی حه جه،

وتراویشە ئایەتی واجب کردنی حەج ﴿وَأَتُوا الْحَجَّ وَالْمُزَرَ لِلَّهِ﴾ [البقرة: ۱۹۶]، بەلام یەكەمیان ئاشکرا ترە. چەندین فەرموودە هاتوون سەبارەت بە حەج کە یەکیکە لە پابەکانی ئیسلام و راگرو بناغەکانی، هەموو موسلمانان کۆ دەنگن لەسەر ئەو کۆ دەنگیەکی پێویست، کەواتە پێویستە لەسەر مەوای پێگەشتوو کە لە ژباڕیدا یەك جار حەج بکات بەپێی کۆ دەنگی زانیان و موسلمانان.

ئێبەن ئەحمەد (رەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلیت: بەزیدی کۆری هارون بۆی گێڕاینەو، لە رەببەکی کۆری موسلیمی قەرەیشەو، لە موخەممەدی کۆری زیادەو، لە ئەبو هورەرەپرەو، وتی: پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) وتاری بۆ دەداین و فەرمووی: ئەی خەلکینە بەپراستی حەجتان لەسەر فەرز کراو حەج بکەن پیاوێک وتی: هەموو سالتیک ئەی پێغەمبەری خوا؟ پێغەمبەر بێدەنگ بوو تا سێ جار پیاوێک ئەم پرسیارە ی کردەو، پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (ئەگەر بموتایە بەلێ واجب دەبوو لەسەرتان و ئێوەش نەتاندەتوانی سالانە حەج بکەن) پاشان فەرمووی: (وازم لێ بێن و پابەندن بەوێ لەناوتاندا جێم هێشتوو، چونکە ئەوانە ی پێش ئێوە بەهۆی زۆر پرسیارکردن و ناکۆکیان لەگەڵ پێغەمبەرەکانیان تیاچوون، جا ئەگەر فەرمانم بەشتیک پیکردن هێندە ی دەتوانن جێبەجێ بکەن، ئەگەر قەدەغە ی شتیکیشم لیکردن وازی لێ بێن و لێی دوورکەونەو). موسلیم لە زوهریری کۆری حەرب و ئەویش لە بەزیدی کۆری هارونەو هاشوێوی ئەمە ی ریاوەت کردوو.

هەرۆهەا سوفیانی کۆری حسەین و سولەیمانی کۆری کەسیرو عەبدولجەللی کۆری وەحید و موخەممەدی کۆری ئەبی حەفسە لە زوهریریەو دەگێرنەو، لە ئەبی سینانی دەئولیەو کە ناوی بەزیدی کۆری ئوممەیه بوو، لە ئێبەن عەبباسەو (پەزای خۆی لێ بیت) کە وتوویەتی: پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) وتاری بۆ دەداین، فەرمووی: (ئەی خەلکینە خۆی گەرە حەجی لەسەر ئوسوون) ئەقرەعی کۆری حابس وتی: ئەی پێغەمبەری خوا ئایا لە هەموو سالتیکدا؟ فەرمووی: (ئەگەر بموتایە واجب دەبوو، ئەگەر واجیش بواوە نەتان دەتوانی و کارتەن پێ نەدەکرد و نەتان دەتوانی کاری پێ بکەن، حەجکردن یەك جارە، هەرکەس زیاتری کرد ئەو سوننەتە) ئەحمەد و ئەبو

داود نه سائی و ئیبن ماجه گئیراویانه ته وه، حاکمیش له حه دیسی زوهه ریه وه
گئیراویه تیه وه، ههروه ها شهریک له سه ماک و ئه میش له عه کره مه وه له ئیبن
عه باسه وه به هه مان شیوه ریوایه تی کردووه. وه له فهرمووده ی ئوسامه ی کوری
زه دیدشه وه ریوایه ت کراوه.

ئیمام ئه حمه د ده لی: مه نسوری کوری وهردان له عه لی کوری
عه بدولته علاوه، بۆی گئیراینه وه، له باوکیه وه، له ئه بو به خته ریه وه، له عه لیه وه
(به زای خوی لی بیت) که وتویه تی: کاتیک ئه مه هاته خواره وه ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ
حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾، وتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا ئایا هه موو
سالتیک واجبه؟ پیغه مبه ر (درودی خوی لی بیت) بئده نگ بوو، وتیانه وه: ئه ی
پیغه مبه ری خوا ئایا هه موو سالتیک؟ فهرمووی: (نه خیر، چونکه ئه گه ر بموتایه
به لی، ئه وه واجب ده بوو) خوی گه وره ش ئه م ئایه ته ی ناره خواره وه: ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ اِنْ بُدَّ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ﴾ [المائدة: ۱۰۱].

هه ر به م شیوه یه ترمزی و ئیبن ماجه و حاکم له مه نسوری کوری وهردانه وه
ریوایه تی کردووه، پاشان ترمزی وتویه تی: فهرمووده که حه سه نی غه ریه،
ئه وه شی ترمزی وتویه تی قسه ی له سه ره، چونکه بوخاری وتویه تی: ئه بو
به خته ری له عه لی نه بیستوه.

ئیبن ماجه ش ده لی: موحه ممه دی کوری عه بدوللای نه میر بۆی
گئیراینه وه، له موحه ممه دی کوری ئه بو عوبه یده وه، له باوکیه وه، له ئه عمه شه وه،
له ئه بو سوفیانه وه، له ئه نه سی کوری مالیکه وه، وتویه تی: وتیان: ئه ی
پیغه مبه ری خوا ئایا حه ج له هه موو سالتیکدا بکه ین؟ فهرمووی: (ئه گه ر بموتایه
به لی واجب ده بوو، ئه گه ر واجبیش ببوایه پیی هه لئه ده ستان، ئه گه ر پیی
ئه لئه ستانایه سزا ده دران)

وه له سه حیحی بوخاری و موسلیم داو له فهرمووده ی ئیبن جوهره یجه وه،
له و عه تاوه، له جابه ره وه، له سوراقه ی کوری مالیکه وه ده لی، وتویه تی: ئه ی
پیغه مبه ری خوا حه جی ئه مسال هه ر بۆ ئه م ساله یان له بری هه موو ته مه نه؟
فهرمووی: (نه خیر، به لکو بۆ هه موو ته مه نه) له گئیرانه وه یه کی تر دا: (به لکو بۆ
هه تا هه تایه) ههروه ها له مه سنه دی ئیمام ئه حمه د و سونه نی ئه بو داودا له

فەرمۇدەيەكدا كە واقدى كۆرى ئەبى وافىدى لەيسى لە باوكىيەو ئەوئىش لە
پىغەمبەرى خواو (درودى خاى لى بىت) گىپراوئەتەو كە لەم حەجەيەيدا بە
ھوسەرەكانى فەرموو (پاشان دەرگەوتنى سنوردارە - واتە پاشان كات و زەمەنى
دەرگەوتنى سنوردارە - ئىوئەش لە مالەكان ناچنە دەرەو).

سەبارەت بە تواناى حەجكردن چەند بەشپىكە: يەكەمىيان دەبىت كەسەكە
بۇ خۇى حەج بكات و، جارئكى تر تواناى دابىنكردنى ھۆكارەكانى
حەجكردنى ھەبىت وەك لە كىتەبەكانى ئەھكامدا باسكراو، ئەبو عىسائى
ترمىزى وتوئەتى: عەبدى كۆرى حەمىد بۇى گىپراينەو، لە عەبدولرەزاقەو، لە
ئىبراھىمى كۆرى يەزىدەو، وتوئەتى: بىستەم لە موخەمەدى كۆرى عوبادى
كۆرى جەغفەر لە ئىبن عومەرەو دەگىپرايەو كە وتوئەتى: پىاوئىك ھەستا
بۇلاى پىغەمبەرى خوا (درودى خاى لى بىت) و تى: كى حاجىيە ئەى پىغەمبەرى
خو؟ فەرموئى: (ئەوئى تەپوپۇزاوى دەبىت و قۇى دەرزكى و، بۇن لە خۇى
نادات) يەككىكى تر ھەستا و تى: كام حەج باشتىرە ئەى پىغەمبەرى خوا؟
فەرموئى: (ئەوئى زۆرتىن لىك اللھم لىكى تىدا دەرئىت و زۆرتىن خۇئى
قوربانى تىدا دەرئىت) كەسپىكى تر ھەستا و تى: مەبەست لە (السبىل) چىيە
ئەى پىغەمبەرى خوا؟ فەرموئى: (بىرىتيە لە توئشو لەگەل ولاغى سوارى) ھەر
بەمشپوئە ئىبن ماجە لە فەرموودەى ئىبراھىمى كۆرى يەزىدەو كە حوزىيە
رىوايەتى كىردو. ترمىزى دەئىت: نايناسىن لە فەرموودەكەيەو نەبىت، ھەندىك
لە شارەزاو زانايانى بوارى زانستىش قسەيان سەبارەت بە لەبەر كىردن و
لەبىرنەچوونەوئى كىردو، لىرەدا بەمشپوئەى وتوئە وە لە كىتەبى حەجدا
وتوئەتى: ئەمە فەرموودەيەكى حەسەنەو گومان لەوئەدانىيە كە پىاوئەكانى
ھەرھەموئىان متمانە پىكراون جگە لە ئەم حوزىيە نەبىت، ئەوان لە پىناوى ئەم
فەرموودەيدا قسەيان تىا كىردو، بەلام كەسى تىرى جگە لە م بەدوئىدا ھاتوئە
كە قسەى لەسەر كىردو.

ئىبن ئەبى حاتەمىش وتوئەتى باوكم بۇ گىپراينەو، لە عەبدولعەزىزى
كۆرى عەبدوللاى عامرىيەو، لە موخەمەدى كۆرى عەبدوللاى كۆرى
جەغفەرەو، وتوئەتى: دانىشتەم لاى عەبدوللاى كۆرى عومەر، و تى: پىاوئىك

هات بۆلای پیغمبهر (درودی خوی لی بیت) و پیی وت: (السبیل) چیه؟
 فهرمووی: (توئشووی ریگاو و لاغی سواریه) ههر به مشیویه ئیین مه رده ویه له
 گیرانه ویه موحه ممه دی کوری عه بدوللای کوری عوبهیدی کوری عومهیره وه
 گیراویه تیه وه، پاشان ئیین ئه بی حاتم و تویه تی: به هه مان شیوه له ئیین عه بیاس
 و ئه نه س و حه سه ن و مواهید و عتاو سه عیدی کوری جوبه یرو ره یعی کوری
 ئه نه س و قه تاده وه هاوشیویه ئه م فهرمووده یه ریوایه ت کراوه. ههر ئه م
 فهرمووده یه له ریگه ی تره وه له فهرمووده ی ئه نه س و عه بدوللای کوری عه بیاس
 و ئیین مه سعوودو عائیشه وه به مه رفوعی گیراوه ته وه، به لام له ئیسناده کانیدا
 قسه هدی و ئه مه ش له کتیبی ئه حکامدا هاتوه، خوی گه وره ش زاناته ره. حافز
 ئه بو به کری مه رده ویه ش گرنگی به کوکرنه وه ی ریگه کانی ئه م فهرمووده یه داوه.

ههروه ها حاکم له فهرمووده ی قه تاده وه له حه مادی کورشی سه له مه وه، له
 قه تاده وه، ریوایه تی کردوه، ئه ویش له ئه نه سه وه، که پرسیار له پیغمبهری خوا
 کرا (درودی خوی لی بیت) سه باره ت به ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَيْلًا﴾ و ترا: مه به ست
 چیه له (السبیل)؟، فهرمووی: (توئشو له گه ل و لاغی سواری) حاکم ده لیت:
 ئه م فهرمووده یه له سه ر مه رجی موسلیم سه حیه، به لام ئیخراجیان نه کردوه.

ههروه ها ئیین جو ره یج ده لی: یه عقوب بۆی گیرامه وه، له ئیین عه لییه وه،
 له یونسه وه، له حه سه نه وه، وتی: پیغمبهری خوا (درودی خوی لی بیت) ئه مه ی
 خوئنده وه ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَيْلًا﴾ وتیان: ئه ی
 پیغمبهری خوا (السبیل) چیه؟ فهرمووی: (توئشو له گه ل و لاغی سواری)
 وه کیعیش له ته فسیره کهیدا له سوفیانه وه، ئه ویش له یونسه وه گیراویه تیه وه.

ئیمام نه حمه د ده لی: عه بدولره زاق بۆی گیراینه وه، که سه وری هه والی
 پیداین له ئیسماعیله وه که ئه بو ئیسرا ئیلی مولا ئیه، ئه ویش له فوزه یله وه، واته
 ئیین عه مر، ئه ویش له سه عیدی کوری جوبه یرو وه، له ئیین عه باسه وه، وتی:
 پیغمبهری خوا (درودی خوی لی بیت) فهرمووی: (په له بکه ن بۆ حه ج - واته
 حه جی فره ز - چونکه که سی: له ئیوه نازانیت شتیک روبه پرووی ده بیته وه و دپته
 ریگه ی).

ههروه ها نه حمه د ده لی: ئه بو معاویه بۆی گیراینه وه، له حه سه نی کوری

عمری فہ قیمیہ وہ، لہ مہرانی کوری ٹہبی سہ فوانہ وہ، لہ ٹیین عہباسہ وہ کہ وتوہ تی: پیغہ مہبری خوا (درودی خوی لی بیت) فہرموی: (ہرکس دہیہ ویت حہج بکات با پہلہ بکات) ہروہا لہ موسہ دہدہ وہ، لہ ٹہبی معاویہ زہرہ وہ ریوایہ تی کردوہ، ہروہا ٹیین جوبہ یر لہ ٹیین عہباسہ وہ سہ بارہت بہ ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ ریوایہ تی کردوہ وتوہ تی: ہرکس سی سہ درہمی ہد بیت ٹہوہ توانای حہجی ہیہ. ہروہا لہ عہکرہ می مہولایہ وہ دہ لیت: توانا (السبیل) مہبہست پٹی تہندروستہ. ہروہا وکیعی کوری جہراح لہ ٹہبی جہنابہ وہ واتہ ٹہلکہ لہ بیہ وہ، لہ زوحاکی کوری موزاحیمہ وہ، لہ ٹیین عہباسہ وہ ریوایہ تی کردوہ وتوہ تی ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ واتہ: (تویشو لہ گہل وشر).

پاشان خوی گہورہ دہ فہرمویت: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللَّهَ عَنِّيَ عَنِ الْمَلٰٓئِكِ﴾ ٹیین عہباس و مواہید و لہ کہ سیٹک زیاتر وتوانہ: واتہ ہرکس پروای بہ حہج نہ بو ٹہوہ بی باوہر بوہو خوی گہورہ ہیچ پتوہستی بہو نیہ. سہ عیدی کوری مہنسور لہ سوفیانہ وہ، لہ ٹیین ٹہبی نہ جیمہ وہ، لہ عہکرہ مہوہ، دہ لی: کاتیک ٹہم ٹایہ تہ ہاتہ خوار ﴿وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلٰمِ دِيْنًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ [آل عمران: ۸۵].. جولہ کہ کان وتیان ٹیمہ موسلمانین. خوی گہورہ فہرموی: رکہ بہرایہ تیان بکہو داوای بہ لگہ یان لی بکہ، واتہ پیغہ مہبر (درودی خوی لی بیت) پٹی فہرموون (خوی گہورہ حہجی مالہ کہی خوی لہ سہر موسلمانان فہرز کردوہ بۆ ہرکس سیٹک لہ توانایدا ہد بیت) ٹہوانیش وتیان: حہج لہ سہر ٹیمہ فہرز نہکراوہ و رازی نہ بوون کہ حہج بکہن، خوی گہورہش فہرموی: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللَّهَ عَنِّيَ عَنِ الْمَلٰٓئِكِ﴾ ٹیین ٹہبی نہ جیح لہ مواہیدہ وہ ہاوشیوہی ٹہمی ریوایت کردوہ.

ٹہبو بہکری کوری مہردہویہ دہ لی: عہدوللای کوری جہ عفر بۆی گپراہنہ وہ، لہ ٹیسماعیلی کوری عہدوللای کوری مہسعودہ وہ، لہ موسلیمی کوری ٹیبراہیم و شانازی کوری فہیازہ وہ، وتوانہ: ہیلالی ٹہبو ہیشامی خوراسانی بۆی گپراہنہ وہ، لہ ٹہبو ٹیسحاقی ہمہدانہ وہ، لہ حاریسہ وہ، لہ عہلیہ وہ (پہزای خوی لی بیت) کہ وتوہ تی: پیغہ مہبری خوا (درودی خوی لی بیت)

فهرمووی: (ههرکس توئشوری رینگاو ولاغی هه بوو به لام حه جی مالی خوی نه کرد، نه وه زیانی پی ناگه به نیت نه گهر به جوله که بی یان گاوری مرد، چونکه خوی گه وه فهرموویه تی: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ اَلْمُنِيْمُ﴾. به هه مان شیوه ئین جوره یر له موسلیمی کوری ئیبراهیمه وه گپراویه تیه وه، ئین ته بی حاته میش له ته بی زهرعه ی رازی وه ریوایه تی کردو وه که وتویه تی: هیلالی کوری فه یاز بۆی گپراینه وه، له هیلالی ته بو هیشامی خوراسانیه وه، به ئیسنادی خوی و هه مان شیوه ی پیئشوو گپراویه تیه وه.

ههروه ها ترمزی له موحه ممه دی کوری یه حیای قه تعیه وه، له موسلیمی کوری ئیبراهیمه وه، له هیلالی کوری عه بدوللای مه ولای ره بیعه ی کوری عه مری کوری موسلیمی باهیلیه وه، گپراویه تیه وه، وتویه تی: نه مه فهرمووده یه کی غه ربه وه، له ره رینگه یه وه نه بیئت نایناسین، وه له ئیسناده که یدا قسه ره خنه هیه، چونکه هیلال نه ناسراوه و حارسیش له فهرمووده گپرا نه وه دا به لاواز داده نریت، بوخاریش وتویه تی: نه م هیلاله فهرمووده ی لی وه رناگریت. ئین عه دی ده لی: نه م فهرمووده یه پارێزراو نیه.

ته بو به کری ئیسماعیلی حافز له فهرمووده ی ته بی عه مری ته وزاعیه وه ریوایه تی کردو وه ده لی: ئیسماعیلی کوری عه بدوللای کوری موهاجیر بۆی گپراینه وه، له عه بدولپه رحمانی کوری غه نه مه وه، که گوئی له عومه ری کوری خه تاب بووه وتویه تی: ههرکس توانای حه جکردنی هه بیئت و حه ج نه کات، بۆ نه وهك یهك وایه به جوله که بی بمریت یان به گاوری. نه م ئیسناده بۆلای عومه ری کوری خه تاب سه حیه.

ههروه ها سه عیدی کوری مه نسور له سونه نه که ی خۆیدا له حه سه نی به سریه وه ریوایه تی کردو وه، وتویه تی: عومه ری کوری خه تاب (په زای خوی لی بیت) وتویه تی: بیرم له وه کرده وه کۆمه لیک پیاو بنیرم بۆ ناوچه جیا جیاکان تا به روانن بزائن کئ توانای هه یه و حه ج ناکات، تاکو سه رانه یان له سه ر به سه پینن چونکه نه وانه موسلمان نین، نه وانه موسلمان نین.

﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ شَهِدٌ عَلٰی مَا تَعْمَلُوْنَ
(۹۸) قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيْلِ اللّٰهِ مِنْ مَّا مَنّٰ تَبْعُوْهَا
عَوَجًا وَاَنْتُمْ شٰهَدَآءُ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِيْلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ (۹۹)

ٺهه ٽوره بونى خوى گه ورهيه له گاورو جولكه كان به هوى كه لله رقيان بهرامبر به حق، وه به هوى بي باوهريان به نايه ته كانى په روه ردگار و، ريگريان له ثانيى خوا بؤ هه ركه سيك ويستبيتى شويني بكه وٽ به تواناو هيڙيان، ٺهه له گهل ٺه ودها كه چاك ده يانزاني ٺه وهى پيغه مبهري هيٺاويه تي حق و راستيه و، ٺه شاره زاييه يان له پيغه مبهري پيشووه ده زاني، ٺه وان مژده ي ٺه پيغه مبهريه يان ده زاني سه بارهت به و پيغه مبهري نه خوښه واره ي كه ديت و له نه وهى هاشمه و عره بي مه ككه يه و گه وره ي نه وه كانى ٺاده مه و، كوټا پيغه مبهري خوايه و، نيردراوى به ديهيټه ري زه وي ٺاسمانه كانه، له به رنه وه خوى گه وره له سهر ٺه م بي باوه پري و حق شاردنه وه يه يان هه په شه ي ليكردن، هه والي پيدان كه خوا شاهيده له سهر ٺه و رفتارانه يان و ده زانيت و ٺاشكر اى ده كات كه ٺه وان به ده ستي ٺه نقه ست سهر پيچي پيغه مبهريان ده كهن و به و شيوه خراپه رفتار له گهل پيغه مبهري مژده پيدراودا ده كهن كه به درويدا ده خه نه وه و پرواى پي ناهينن، خوى گه وره ٺاشكر اى كرد كه بي ٺاگا نبييه له و كارو رفتارانه ي ٺه وان و، ټوله يان لي ده كات وه له پوڙي كدا كه نه مال و نه منال هيچ سوديك به مروف ناگه يه نن.

﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تَطِيْعُوْا قَرِيْبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اٰوْتُوْا الْكِتٰبَ يَرْدُّكُمْ
بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ (۱۰۰) وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُنٰلِىْ عَلَيْنٰكُمُ اٰيٰتُ اللّٰهِ
وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهُ وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هٰدٰى اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ (۱۰۱)

خوى گه وره هوشدارى به موسلمانان ده دات له وهى گوږايله لي كومه ليك له جوله كه كان بكن، ٺه وان هى كه ٺيره يي به موسلمانان ده بن له سهر ٺه و ثانيه ي كه به فزل و به خشنده يي خوى بؤي ره وانه كردون و ٺه و پيغه مبهري كه بؤي ناردون، وه كه ده فرمويٽ: ﴿وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يَرْدُّوْكُمْ مِّنْ

بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ. [البقرة: ۱۰۹]

به مشیویه لییره شدا ده فهرمویت ﴿إِنْ تُطِيعُوا قَرِيبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ رُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَفْرًا﴾، دواتر خوی گه وره فهرمووی: ﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِلُ عَلَيْهِمْ مَا بَيَّنَّ اللَّهُ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ﴾، واته بی باوه پی دووره له ئیوهو ئیوه دوورن له بی باوه پی، چونکه ثایه تکانی پهروه ردگار به شهوو به پوژ داده به زنه سهر پیغه مبه ره که ی، نه ویش بو ئیوهی ده خوئینیته وهو ئیوهی پی ناگادار ده کاته وه، نه مهش وهك نهو وتهیه ی پهروه ردگار که ده فهرمویت: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِمُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [الحديد: ۸] ههروههت له فهرموده شدا هاتووه که پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) به هاوه له کانی فهرموو: (کام ئیماندار ئیمان که ی جیگه ی سهر سورمانه لای ئیوه؟) وتیان: فریشته کان. فهرمووی (نهوان چوئن ئیمان ناهینن له کاتیکیدا لای پهروه ردگاریانن؟) وتیان: پیغه مبه ران. فهرمووی (نهوان چوئن ئیمان ناهینن له کاتیکیدا وه حی داده به زیته سهریان؟) وتیان: کهوته ئیمه. فهرمووی (ئیوه چوئن ئیمان ناهینن له کاتیکیدا من له نیوانتاندان؟) وتیان: نهی که واته کی ئیمان که ی جیگه ی سهر سورمانه؟ فهرمووی (کومهلک دوی ئیوه دین ته نها چهن دلا په ره بهك - کتیبیک - ده بینن و برها به وه دینن که له ناو نهو لاپه رانه دایه). پیشتی باسی سه نه دی نه فهرموده یه م کردووه و له سه ره تای شهر حی بوخاریدا قسم له سهر کردووه، سوپاس بو خوا.

دواتر خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هَدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ واته له گهل نه مه شدا پشت به ستن به خواو خو دانه دهستی په رور دگار کوله که ی هیدایه ته، هوکاری بنه رتی دوور که وتنه وهیه له گو مری، هوکاره به رهو زیری و کاری دروست، ریگه ی پراست و گه شتنه مه به ست.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) وَأَعِصُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا

حُفِرُوا مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

(۱۱۳)

ئىبن ئەبى حاتم دەلى: ئەحمەدى كۆرى سىنان بۆى گىپراينەو، لە
عەبدولرەحمانەو، لە سوفيان و شوعبەو، لە زویەیدی يامیەو، لە مورەو، لە
عەبدوللای كۆرى مەسعودەو دەربارەى ﴿أَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾، وتوویەتى:
ئەوێهە كە گۆپرايەلى بکریت و سەرپىچى نەکریت، یاد بکریت و لەبیر
نەکریت، سوپاس بکریت و بەد نەمەكى نەکریت، ئەمەش ئىسنادىكى سەحیحى
مەوقوفە. جارێكىشیان عەمرى كۆرى مەیمون لە ئىبن مەسعودەو بەدواى
كەوتوو. هەرەها ئىبن مەردەوێه لە فەرموودەى یونسى كۆرى عەبدوللەو،
ریوايەتى کردوو، لە ئىبن وەهەبەو، لە سوفیانی سەوریەو، لە زویەیدەو، لە
مورپەرەو، لە عەبدوللەو، وتوویەتى: پىغەمبەرى خوا (دروودی خۆى لى بىت)
فەرمووی: ﴿أَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾، ئەوێهە كە گۆپرايەلى بکریت و سەرپىچى
نەکریت، یادى بکریت و سوپاس بکریت و لەبیر نەکریت و بەد نەمەكى
نەکریت). هەرێهەمشێوێهە حاکم لە موستەدرەكەیدا لە فەرموودەى موسەعەرەو
گىپراوێهەتیەو، لە زویەیدەو، لە مورپەرەو، لە ئىبن مەسعودەو بە مەرفوعى،
باسى کردوو، پاشان وتوویەتى: فەرموودەكە لەسەر مەرجى بوخارى و
موسلىم سەحیحە، بەلام ئىخراجیان نەکردوو، ئابەمشێوێهە وتوو، بەلام
دیارترو ئاشكراتر ئەوێهە كە فەرموودەكە مەوقوفە، خۆى گەرە زاناترە.

پاشان ئىبن ئەبى حاتم دەلى: هاوشێوێهە ئەم فەرموودەى لە مورپەرەى
هەمەدانى و رەبیعی كۆرى خوسەیم و عەمرى كۆرى مەیمون و ئىبراھیمی
نەخەعە و تاووس و حەسەن و قەتادەو ئەبى سىنان و سەدیەو رىوايەت كراو،
هەرەها لە ئەنەسەو رىوايەت كراو، وتوویەتى: بەندە بە تەواوى مافى
لەخواترسانى نەداو تاكو زوبانى نەخاتە كۆگاوەو نەگىریت.

سەعیدی كۆرى جوبەيرو ئەبوعلیەو، رەبیعی كۆرى ئەنەس و قەتادەو
موقتیلی كۆرى حەیان و زەیدی كۆرى ئەسەلم و سەدى و كەسانى تریش
بەرپرايان وایە كە ئەم ئایەتە مەنسوخە بە ئایەتى: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾

[التغابن: ۱۶].

عەلی کۆری ئیبن تەلحەش لە ئیبن عەباسەو سەبارەت بە ﴿أَتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ و تۆویەتی: نەسخ نەبوو تەو، بەلام ﴿حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ ئەوێه لە پێناری خوادا بە تەواری وانا جیهاد و تیکۆشان بکەن و لۆمە ی هیچ لۆمە کەرێک لە کارکردن بۆ خوا لاتان نەدات، هەستەن بە دادپەرۆری ئەگەر لەسەر حسابی خۆتان و باوی پیرانتان و ئەو کانیشتان بێت.

پاشان کە دەفەر مووت: ﴿وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ واتە لەبەری سەلامەتی و تەندروستی تاندا پارێزگاری لە ئیسلام بکەن تاکو لەسەری بمەن، چونکە خۆی گەر و بەخشندە بەخشندەییەکی بەردەوام دەکات بۆ کەسێک کە لەسەر رێبازەکی ژیا بێت، وای لێ دەکات هەر لەسەر ئەو رێبازە بمەیت، هەرکە سیش لەسەر هەرشتیک مرد، هەر لەسەر ئەو زیندوو دەکرێتەو، پەنا بەخوا لە پیچەوانە ی ئەمە.

ئیمام ئەحمەد دەلی: روح بۆی گێڕاینەو، لە شوعبەو، وتی: گوێم لە سولەیمان بوو لە موحامەدەو گێڕایەو وتی: خەلکی بە چوار دەوری کەعبەدا تەوافیان دەکرد و ئیبن عەباسیش دانیشتبوو موحەجەنی لە لا بوو، وتی: پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بێت) فەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۱۲)، ئەگەر تەنها یەک دڵۆپ لە (زەقوم) بکەو تایەتە سەر زەوی ژبانی هەموو خەلکی سەر زەوی تالا دەکرد، ئەو ئەبێت حالی ئەو کەسە چۆن بێت کە جگە لە زەقوم هیچ خواردنێکی تری نییە؟ هەر بەمشێوەیە ترمزی و ئیبن ماجەو ئیبن حەبان لە سەحیحە کەیدا و حاکم لە موستەدرە کەیدا لە شوعبەو رێوایەتیان کردووە، ترمزیش و تۆویەتی: فەرموودە یەکی حەسەنی سەحیحە، حاکم دەلی: لەسەر مەرجی بوخاری و موسلیم، بەلام ئیخراجیان نەکردووە.

هەرۆه ئیمام ئەحمەد دەلی: وەکیع بۆی گێڕاینەو، لە ئەمەشەو، لە زەیدی کۆری وەهەبەو، لە عەبدولرەحمانی کۆری عەبدولکەعبەو، لە عەبدوللای کۆری عەمرەو، و تۆویەتی: پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بێت) فەرمووی: (هەرکەس پێی خۆشە لە ناگری دۆزەخ بەپێتەو و بجێتە ناو بەهەشتەو با کاتیک مردن یەخە ی پێ دەگریت بپروای بەخوا و بەپۆزی دوا یی هەبێت و، ئەو بۆ خەلکی بەریت کە پێی خۆشە بۆی بپێنرێت).

ههروهها ئیمام ئەحمەد دەلی: ئەبو معاویە بۆی گیراینهوه، له
ئەعمەشەوه، له ئەبو سوفاianeوه، له جابرەوه، وتی: گوێم له پیڤه‌مبەری خوابوو
(دروودی خۆای ئی بیت) پیش وه‌فاتکردنی سێ جار ئەمە ی فەرموو: (با هیچ
یەکیك له‌ ئیوه‌ نه‌مریت تاكو گومانی چاکە ی به‌ په‌روه‌ردگاری نه‌بیت)
موسلیمیش له‌ رێگە ی ئەعمەشەوه‌ گیراویه‌تیه‌وه‌.

هه‌ر ئیمام ئەحمەد دەلی: حەسەنی کۆری موسا بۆی گیراینه‌وه‌، له‌ ئەبی
له‌هبعه‌وه‌، له‌ ئەبو یونسه‌وه‌، له‌ ئەبو هورەیره‌وه‌، ئەویش له‌ پیڤه‌مبەری خواوه
(دروودی خۆای ئی بیت) که‌ فەرموویه‌تی: (خۆای گه‌وره‌ فەرموویه‌تی: من به‌وشیوه‌م
که‌ به‌نده‌که‌م گومانم پێ ده‌بات، ئەگەر گومانی چاک ی پێبەردم ئەوه‌ چاکه‌ بۆ
ئەوه‌، وه‌ ئەگەر گومانی خراپی پێبەردم ئەوه‌ خراپه‌ بۆ ئەوه‌) ئەسلی ئەم
فەرمووده‌یه‌ له‌ سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا چه‌سیوه‌. به‌شیوه‌یه‌کی ترو له‌ ئەبو
هورەیره‌وه‌ ریاویه‌تکراوه‌ وتوویه‌تی: پیڤه‌مبەری خوا (دروودی خۆای ئی بیت)
فەرموو: (خۆای گه‌وره‌ ده‌فەرمویت: من به‌وشیوه‌یم که‌ به‌نده‌که‌م گومانم پێ
ده‌بات).

حافظ ئەبویه‌کری به‌زایش دەلی: موحه‌ممەدی کۆری عەبدولمه‌لیکی
فەرەشی بۆی گیراینه‌وه‌، له‌ جه‌عفەری کۆری سوله‌یمانەوه‌، له‌ سابتەوه‌،
واحساب ده‌که‌م ئەویش له‌ ئەنه‌سه‌وه‌ گیرابیتیه‌وه‌، وتی: پیاوێک له‌ پشتیوانه‌کان
نه‌خۆش بوو، پیڤه‌مبەر (دروودی خۆای ئی بیت) هات بۆلای و تاسەردانی بکات،
له‌ بازار پێی گه‌شت و سلاوی لێکردو، پێی فەرموو: (فلانه‌که‌س حالت
چۆنه‌؟) وتی: زۆرباشم ئە ی پیڤه‌مبەری خوا. ئومێدم به‌خوا هه‌یه‌ و له‌
تاوانه‌کانم ده‌ترسم، پیڤه‌مبەری خوا (دروودی خۆای ئی بیت) فەرموو: (کۆنابنه‌وه‌
له‌و جیگه‌یه‌دا له‌ دلی به‌نده‌یه‌کدا ئەو دوانه‌، ئەوه‌ به‌لنیاییه‌وه‌ خۆای گه‌وره‌
ئەوه‌ ی پێ ده‌به‌خشیت که‌ ئومێدی ده‌کات و ده‌پاریزیت له‌وه‌ ی لێی
ده‌ترسیت). پاشان وتی: نازانین، له‌ سابتەوه‌ جیا له‌ سوله‌یمان ریاویه‌تی
کردوه‌، هه‌ر به‌مشپوه‌یه‌ ترمزی و نه‌سائی و ئیبن ماجه‌ ریاویه‌تیان کردوه‌ له‌
فەرمووده‌که‌یه‌وه‌، پاشان ترمزی وتوویه‌تی: فەرمووده‌یه‌کی غه‌ریبه‌، هه‌ندیکی
تریان له‌ سابتەوه‌ به‌ مورسەلی ریاویه‌تیان کردوه‌.

به‌لام نه‌و فەرمووده‌یه‌ی ئیمام نه‌حمه‌د ر‌یوایه‌تی کردووه‌ ده‌لی: موحه‌مه‌دی کو‌ری جه‌غه‌ر بۆی گ‌ی‌پ‌راینه‌وه، له‌ شو‌عه‌به‌وه، له‌ نه‌بی بی‌شه‌وه، له‌ یوس‌فی کو‌ری ما‌ه‌یکه‌وه، له‌ حه‌ک‌یمی کو‌ری ح‌یزا‌مه‌وه، وت‌ی: په‌ی‌مانم به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا دا (دروودی خ‌وای ل‌ی بیت) که‌ د‌وانه‌که‌وم به‌ را‌وه‌ستا‌ی نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها نه‌سا‌نی له‌ سو‌نه‌نه‌که‌یدا له‌ ئی‌س‌ما‌عی‌لی کو‌ری مه‌س‌عو‌ده‌وه، له‌ خ‌الی‌دی کو‌ری حا‌ری‌سه‌وه، له‌ شو‌عه‌به‌وه ر‌یوایه‌تی کردووه و وا‌تا‌که‌ی به‌مش‌ی‌وه‌یه ل‌ی‌ک دا‌وه‌ته‌وه: (چ‌و‌ن مر‌و‌ف ده‌چ‌ی‌ته‌ که‌رن‌وش‌ه‌وه - که‌رن‌وش ده‌با‌ت) و‌ت‌و‌یه‌تی، وا‌تا‌که‌ی نه‌وه‌یه که‌ نا‌مرم به‌ مو‌س‌ل‌ما‌نی نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها و‌ترا‌وه: هه‌رگ‌یز که‌س‌یک نا‌کو‌زم که‌ پ‌شتی له‌من بی‌ت و بگه‌ر‌ی‌ته‌وه بۆ یه‌که‌م.

د‌وا‌تر خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ و‌ترا‌وه ﴿بِحَبْلِ اللَّهِ﴾ وا‌ته‌ به‌ په‌ی‌مان‌ی خوا‌وه، هه‌روه‌ک له‌ ئایه‌تی د‌وای نه‌ودا ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا تَفَقَّوْا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَبِحَبْلِ مِنَ الْإِنْسِ﴾ [آل عمران: ۱۱۲] وا‌ته‌ به‌ په‌ی‌مان و به‌ل‌ی‌نی په‌روه‌رد‌گا‌ره‌وه، هه‌روه‌ها و‌ترا‌وه، ﴿بِحَبْلِ اللَّهِ﴾ وا‌ته‌ ق‌ور‌ئا‌ن. هه‌روه‌ک له‌ فەر‌مو‌وده‌ی حا‌ری‌سی نه‌عه‌وه‌روه‌ له‌ عه‌لی‌وه به‌مه‌رف‌وع‌ی ها‌ت‌و‌وه له‌ سی‌فه‌تی ق‌ور‌ئا‌ندا که‌ (بر‌ی‌تیه له‌ په‌تی خ‌وای به‌ه‌یز‌و، ر‌یگه‌ را‌سته‌که‌ی نه‌و). سه‌با‌ره‌ت به‌م بی‌رو‌پ‌ایه‌ فەر‌مو‌وده‌ی تا‌ی‌یه‌ت به‌م ما‌نایه‌ ها‌ت‌و‌وه، ئی‌مام حا‌فز نه‌بو جه‌غه‌ری ته‌به‌ری ده‌لی: سه‌عی‌دی کو‌ری یه‌ح‌یا‌ی نه‌مه‌وی بۆی گ‌ی‌پ‌راینه‌وه، له‌ نه‌س‌با‌تی کو‌ری مو‌حه‌مه‌ده‌وه، له‌ عه‌بد‌ول‌مه‌لی‌کی کو‌ری نه‌بو سو‌له‌ی‌مان‌ی عه‌رزه‌می‌ه‌وه، له‌ عه‌تی‌به‌وه، له‌ نه‌بو سه‌عی‌ده‌وه، و‌ت‌و‌یه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای ل‌ی بیت) فەر‌مو‌وی: (ک‌ت‌ی‌بی خوا بر‌ی‌تیه له‌ په‌تی در‌ئ‌ز‌ک‌را‌وه‌ی په‌روه‌رد‌گا‌ر له‌ ئاس‌ما‌نه‌وه بۆ زه‌وی).

هه‌روه‌ها ئ‌ی‌بن مه‌رده‌ویه له‌ ر‌یگه‌ی ئ‌ی‌برا‌ه‌یمی کو‌ری مو‌س‌لی‌می ه‌یج‌ریه‌وه، له‌ نه‌بی نه‌حه‌سه‌وه، له‌ عه‌بد‌ول‌لا‌وه (په‌زای خ‌وای ل‌ی بیت) گ‌ی‌پ‌را‌ویه‌تی‌ه‌وه، و‌ت‌و‌یه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای ل‌ی بیت) فەر‌مو‌ویه‌تی: (به‌پ‌است‌ی نه‌م ق‌ور‌ئا‌نه‌ بر‌ی‌تیه له‌ په‌تی به‌ه‌یز‌ی خ‌وای گه‌وره، بر‌ی‌تیه له‌ نو‌ر‌ئ‌کی ئ‌اش‌ک‌را‌و، شی‌فا‌یه‌کی سو‌د‌به‌خ‌ش، نه‌م ق‌ور‌ئا‌نه‌ پا‌ر‌ئ‌زه‌ره‌ بۆ نه‌و که‌سه‌ی ده‌ستی پ‌ی‌وه گ‌رت‌و‌وه، ر‌زگا‌ر‌که‌ره‌ بۆ نه‌و که‌سه‌ی شو‌ئ‌نی که‌وت‌و‌وه). له‌ فەر‌مو‌وده‌ی حه‌زه‌ی‌فه‌و زه‌یدی کو‌ری نه‌رقه‌مه‌وه ها‌وش‌ی‌وه‌ی نه‌مه‌ گ‌ی‌پ‌را‌وه‌ته‌وه،

وہ کیج دہ لی: ئەعمەش لە ئەبی وائیلەوہ بۆی گێراپنەوہ و تی: عەبدوللا
وتی: بەراستی ئەم رینگە یە ئامادە یەو شەیتانەکان ئامادە ی دەبن. ئە ی عەبدوللا
ئەمە رینگە کە یە، وەرە بۆ رینگە کەو دەست بگرن بە پەتی خواوہ، بەراستی پەتی
خوا بریتە لە قورئان.

کە دەشفەر مویت: ﴿وَلَا تَقْرَأُ﴾ ئەوہ فەرمانی پیکردوون بە کۆمەلی،
پەرتەوازی بی لی قەدەغە کردوون، دەبینین زۆر فەرموودە هاتوون کە بەرگری لە
ناکۆکی و دوویەرەکی دەکەن، فەرمان بە یەکیوون و کۆمەلیوون دەکەن، وەک
ئەم فەرموودە یە لە سەحیحی موسلیمدا هاتووە، لە سوھەیلی کۆری ئەبی
سالحەوہ، لە باوکیەوہ، لە ئەبو ھورەیرەوہ، دەلیت: پیغەمبەری خوا (دروودی
خوای لی بیت) فەرموی: (خوای گەورە بە سێ شت رازیە بۆ ئێوہ، سێ شتیشی
پێ ناخۆشە بۆتان، رازیە بۆ ئێوہ کە بیپەرستن و هیچ ھاوہلیکی بۆ پەیدا
نەکەن، ھەرھەمووتان دەست بگرن بە پەتی بەھیزی پەرورەدگارەوہو پەرتەوازی
نەبن، ئامۆزگاری ئەو کەسە بکەن خوای گەورە دەیکاتە فەرمانرەواتان، ئەم سێ
شتەشی بۆ ئێوہ پێ ناخۆشە و دەپەرەنجینیت: وتیان و وترا، زۆر پرسیار
کردن، بە فیروودانی سامان). ھەرۆھا خوای گەورە زەمانەتی دووربوون لە
ھەلی بۆ کردوون بە مەرجیک ئەوان یەکگرتووبن و رێ بکەون، لەم بارەشەوہ
فەرموودە ی زۆر هاتووە کە مەترسی دوویەرەکی و ناکۆکی دەخەنە روو، ئەمەش
بەسەر ئوممەتی ئیسلامدا هات و بەسەر حەفتا و سێ گروپ و دەستەدا
دابەشبوون، یەک گروپیان رزگارە و بەرەو بەھەشت دەروات و لە دۆزەخ
پاریزراوہ، ئەویش ئەو گروپیە کە لەسەر رێبازی پیغەمبەر و ھاوہلەکانیەتی.

دواتر خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿وَأَذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ
فَالْتَفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم
مِّنْهَا﴾ تا کۆتایی ئایەتە کە، ئەم ئایەتە سەبارەت بە ئەوس و خەزرج ھاتە
خوارەوہ، چونکە لە رابردوودا جەنگ و کوشتاری زۆریان لە نێواندا بوو، رق و
قینی زۆریان بەرامبەر یەکتر ھەبوو، کە بەھۆیەوہ جەنگ لە نێوانیاندا بۆ
ماویەکی زۆر درێژ بوویەوہ، بەلام کاتیک ئاینی ئیسلام ھات، لە ھەردوولا
ژمارەکیان موسلمان بوون و بەمشێوہ بوون بە براو خۆشەویستی یەکتر،

له بهرخوا يه کتريان خوش دهو بست و، په يوه نديه کانيان به هڅي خواوه بهرده وام بوو، له سهر خيرو چاکه هاوکاري يه کترييان ده کرد، خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِصَبْرٍ رَبِّ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَالَّذِي آتَاكَ بِتَقْوَىٰ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بِكَ قُلُوبُهُمْ ۚ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾ [الأنفال ۶۲، ۶۳] نه مه له کاتيکدا که تهوان به هڅي بڼ باوه پيه وه له قهراغي ناگردا بوون، خواي گه وره هيدايتي دان و رزگاري کردن له تياچوون، پيغه مبهري خوا (درودي خواي لي بيت) له پژي دابه شکردني ده سکه و ته کاني جهنگي حونه يي دا نه فزل و رحم و منه ته ي خواي بير خسته وه و، سزاي هرکه سيکياني دا که مه بهستي بوو، ته مهش بهوي به شي کچکردوه کاني زياتردا له پشتيوانه کان و، واي به باش اني به شي پشتيوانه کان کهم بيت، ته وه بوو روي تيکردن و فهرموي: (ته ي گروي پشتيوانان: ثايا ثيوه به گومرايي نه بيني و خواي گه وره به هڅي منه وه هيدايتي دان، ثايا ثيوه ناکوک و په رته وازه نه بوون خواي گه وره به هڅي منه وه دل کاني پيکه وه به سته وه، ثايا ثيوه هزار و نه دار نه بوون و خواي گه وره به هڅي منه وه ده له مهندي کردن؟) هرکات يه کيک لهو شتانه ي ده فهرموو پشتيوانه کان ده يان وت: خواو پيغه مبهري که ي منه تي زوريان هيه به سهرمانه وه.

موحه مبهدي کوري ئيسحاقی کوري يه سارو که ساني تريش باسي ته وه يان کردوه که: ته م ثايه تانه سه باره ت به ته وس و خه زره ج هاتنه خواره وه، ته وه بوو پياوڼکي جوله که به لاي کومه ليک له ته وس و خه زره جيه کاندا روشت و زوري بڼ ناخوش بوو که بهو شيويه ته باو خوشه ويست و يهک ريزن، فهرماني به که سيک کرد که له گه ليدابوو تا پرواته نتيوانه وه و باسي ته و ناکوکي و جهنگ و کوشتاره بکات که له پژي (بعث) دا له نتيوانياندا رويدا به مه بهستي ناکوکي نانه وه، ته ويش روشت و فهرمانه که ي جيبه جي کرد، بهرده وام ته و ناکوکي و جهنگي بير خسته وه تا کو دهروني ناماده بوان گهرم بوو، هه نديکيان له هه نديکي تريان تورپه بوون، ده نغيان به رز کرده وه و هه لچون و ده ستيان کرد به هه لپريني دروشمه نه فاميه کاني پيشوويان، داواي چه که کنيان کرد و واده ي جهنگيان دانا له (الحره)، ته م هه واله به پيغه مبهري خوا (درودي خواي لي بيت) گه شت، پيغه مبهري هات بل ناويان و نارامي کردنه وه و ده ي فهرموو: (ثايا

بانگه‌وازی نه‌فامی زیندو ده‌که‌نه‌وه له‌کاتی‌کدا من له‌نیوانتاندام) وه‌ ئهم ئایه‌ته‌ی به‌سه‌ردا خویندنه‌وه، نه‌وانیش په‌شیمان بوونه‌وه له‌و کاره‌یان و سولحیان کرد و ده‌ستیان له‌ ملی یه‌کتر کرده‌وه و چه‌که‌کانیان فریادا، خوای گه‌وره له‌ هه‌موویان رازی بێت.

به‌لام عه‌که‌مه‌هه‌ باسی ئه‌وه‌ی کردووه که ئهم ئایه‌ته له‌ رووداوی تۆمه‌ت هه‌لبه‌ستنه‌که‌ی دایکی ئیمانداراندا هاته‌ خواره‌وه کاتی‌ک ناکۆکی و هه‌له‌چوون که‌وته‌ نیوانیان. خوای گه‌وره زاناره.

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (١١٤) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾ يَوْمَ قَيِّضُ
وُجُوهُهُمْ وَسَوْدُوهُ وَجُوهُهُمُ أَخْفَرُ ثُمَّ أَكْثَرُتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١١٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وَجُوهُهُمْ فِئْتَى
رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا
اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١١٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١١٩﴾

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ﴾ کۆمه‌لیک کاری سه‌ره‌کیان هه‌ستان به‌ جیبه‌جیکردنی فه‌رمانی خوا له‌ بانگه‌واکردن بۆ خێرو فه‌رمانکردن به‌ چاکه‌و به‌رگریکردن له‌ خرابه‌ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، زوحاک ده‌لی: ئه‌وانه‌ بریتین له‌ هاوه‌له‌ تاییه‌ت و فه‌رمووده‌ گێهره‌وه‌ تاییه‌ته‌کان، واته‌ بریتین له‌ موجاهیده‌کان و زاناکان. ئه‌بو به‌کر جه‌غه‌ری باقر ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لێ بیت) ئهم ئایه‌ته‌ی خویندنه‌وه ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾ پاشان فه‌رمووی: (خێر بریتیه‌ له‌ شوێنکه‌وته‌نی قورئان و سوننه‌تی من) ئیبن مه‌رده‌ویه ریاویه‌تی کردووه.

مه‌به‌ست له‌م ئایه‌ته‌ ئه‌وه‌یه، کۆمه‌لیک له‌م ئومه‌ته‌ هه‌بن خۆیان بۆ ئهم

ڪاره يه ڪلايي ڪرد بيٽه وهو شانين دابيتي زيري، نه گهرجي بانگه واز بڻ خير
چاڪه نه رکي سهرشاني هه موو تاڪيڪي نه م نوممه ته يه به پئي تواناي خوي، وه
له سه جيحي موسليمد ا چه سپيوه، نه بي هور هره ده گير پته وهو ده لي: پيغه مبر
(درودي خوي لي بيت) فهرموي: (هه رڪهس له نيوه خراپه يه ڪي بيني با به ده سني
بيگزي، نه گهر نه يتواني به زوباني بيگزي، وه نه گهر نه يتواني نه وه به دلي
پئي ناخوش بيت، نه وهش لاواز ترين پروايه) له گيرانه وه يه ڪي تر دا: (له پاش
بي ناخوشبوني دل وهه مسقاله خرده ليک له نيمان بووني نه).

نيمام نه حمده ده لي: سوله يمانی هاشمي بڻي گير اينه وه، له نيسماعيلي
ڪوري جه عفه ره وه، له عه مري ڪوري نه بي عه مره وه، له عه بدوللاي ڪوري
عه بدولر هه حماني نه شهليه وه، له حوزه يفه ي ڪوري يه مانه وه، ڪه پيغه مبر
(درودي خوي لي بيت) فهرموي ته: (سوئند به ڪه سه ي گياني مني به ده سته، يان
ده بيت فرمان به چاڪه بڪن و بهرگري له خراپه بڪن، يا خود نزیکه خوي
گه وره لاي خويه ته شڪه نه به ڪتان بڻ بنيري، نه وکاته له خوا ده پارينه وه
نه ویش پارانه وه ڪانتان لي وه رناگري) ترمزي و نيين ماجهش له عه مري ڪوري
نه بي عه مره وه ريوايه تيان ڪرد وه، هه روه ها ترمزي ده لي: فهرموده ڪه هه سته،
دياره ڪه فهرموده و ثابته له م بارهيه وه زورن، ڪه له شويني خوياندا ته فسير
ده ڪرين.

دواتر خوي گه وره فهرموي: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَفَرُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَيْنِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ خوي گه وره قده غه ي ده ڪات له م نوممه ته ڪه وه ڪ نوممه ت
گهلاني پيشوو وابن. له دوويه رڪي و په رته وازه يي، وازهينان له فرمان ڪردن
به چاڪه و بهرگري ڪردن له خراپه دا، له گهل هه بووني ثقامه حوجه له سهر يان ڪه
هه موو شتيڪيان بڻ روون ڪراوه ته وه.

نيمام نه حمده ده لي: نه بو موغيره بڻي گير اينه وه، له سه فوانه وه، له
نه زهري ڪوري عه بدوللاي هوزنيه وه، له نه بي عامر عه بدوللاي لوحه ييه وه،
ڪه ونويه تي: له گهل معاويه ي ڪوري نه بو سوفيان هه چمان ڪرد، ڪاتيڪ
گه بشتينه مه ڪه وه وکاته ي نوڙي نيوه ڀڙي ڪرد هه ستايه وه و تي: پيغه مبر ي
خوا (درودي خوي لي بيت) فهرموي ته: (شوئنه ڪه و ته ي دوو ڪتيبه ڪه له

ئایینه که یاندا پەرتەوازە برون بە سەر ھەفتا و دوو دەستەدا، وە ئەم ئوممەتە پەرتەوازە دابەش دەبێت بە سەر ھەفتا و سێ دەستەدا - واتە دەستەى ئارەزو یاز، ھەرھەموویان لە ئاگردان تەنھا یەکیکیان نەبێت - کە کۆمەلى مۆسڵمانانە، ھەر وەھا لە ئوممەتەکەى من چەند دەستە و کۆمەلىک دەردەچن ھەوا و ئارەزو دەیان سوڕینیشتە وەك چۆن سەگ بە دەورى خاوەنەکەیدا دەسوڕیتەو. سوێند بە خوا ئەى جەماوەرى عەرەب، ئەگەر ئێوە ھەلنەستن بە راپەراندن و جێبەجێکردنى ئەوێ پێغەمبەرەکان بۆى ھێناون ئەو خەلکانىکى ناعەرەب ئەگەرى ئەوێان زۆرتەر ھەلنەسن بە وکارە. ھەر بەمشێوەیە ئەبو داود و لە ئەحمەدى کورێ ھەنبەل و موحەممەدى کورێ یەحیاو رىوایەتى کردووە، ھەردوکیشیان لە ئەبى موعەیرەو کە ناوی عەبدول قودوسى کورێ ھەجاجى شامیە. وە ئەم فەرموودەى لەچەند رێگەیکەو ھاتووە.

دواتر خواى گەورە دەفەرموێت: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ واتە پۆزى قیامەت، کاتێک دەموچاوى شوێنکەوتوانى سوننەت و کۆمەلى مۆسڵمانان سپی دەبێت و، دەموچاوى شوێنکەوتوانى بیدعو و دۆبەرەکی رەش دەبێت، وەك ئێین عەباس (پەزای خواى لى بیت) دەلیت.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آسَوَّدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ ھەسەنى بەسرى دەلى: ئەوانە دۆرووھەکانن ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ئەم وەسفە ھەموو بى برەواکان دەگرێتەو ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ واتە بەھەتا ھەتایی و بى داھران و دورکەوتنەو لە بەھشتدا دەمێننەو.

ئەبو عیسای ترمزى لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەلى: ئەبو کورەیب بۆى گێراپنەو، لە وەکیعەو، لە رەببى کورێ سەبیح و ھەمادى کورێ سەلەمەو، لە ئەبى غالبەو، و تووہەتى: ئەبو ئومامە ھەندیک کەللەسەرى ھەلواسراوى بىنى بەسەر قادرمەکانى مزگەوتى دیمەشقەو، ئەبو ئومامە وتى: سەگەکانى ئاگر خراپترین کوزراوھەکانن لە ژێر پانتایی ئاسماندا، باشترین کەسێش ئەوانەن ئەمانەیان کوشتووە، پاشان ئەمەى خوێندەو ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ تا کۆتایی ئایەتەکە. منیش بە ئەبى ئومامەم وت: تۆ ئەوەت لە پێغەمبەرى خواو (دروودى خواى لى بیت) بیستووە؟ وتى: ئەگەر جارێک و دووجار و سێ جارو

چوارچارم - تا حهوتی ژمارد - نه بیستبیت بۆم نه وتوون. پاشان ده لئ: ئەم
فەرمووده یه کی حه سه نه، ئیبن ماجه ش له فەرمووده ی سوفیانی کوری عه یینه وه،
له ئەبی غالبه وه ریوایه تی کردووه، ئەحمەد له مه سنه ده که یدا له
عه بدولره زاقه وه، له موعه مبه ره وه، له ئەبی غالبه وه هاوشیوه یشه مه ی ریوایه ت
کردووه، ئیبن مه رده ویه ش له ته فسیری ئەم ئایه ته دا فەرمووده یه کی دورودریژی
زۆر سه یری له ئەبی زه پره وه گیراوه ته وه.

دواتر خوای گه وه ده فەرمویت: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾** واته ئەم ئایه تانه ی
په روه ردگارو به لگه و رونکردنه وه کانی به سه ر تۆدا ده خوێنینه وه **﴿تَتْلُوهُمْ عَلَيْكُمْ﴾**
ئە ی موحه ممه د **﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾** واته ئەوه ده خه ینه روو که له دنیاو قیامه تدا ج
فەرمانیکه ی له سه ره **﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾** واته خوای گه وه سته م له وان
ناکات به لکو دادوه ریان ده کات، خوا دادوه ری دادپه روه وه هه رگیز سته م
ناکات، چونکه بالاده ست و به توانایه به سه ر هه موو شتی کدا، زانایه به هه موو
شتیک و هه رگیز پتووستی به وه نیه سته م له هه یج به دیه ینراویکی خۆی بکات،
له به رئه مه خوای گه وه ده فەرمویت: **﴿وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾** واته
هه ره موویان موک و به نده ی خوان **﴿وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾** واته به ته نها ئەو
بادشای فەرمانپه وایه له دنیاو قیامه تدا.

**﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾** (۱۱۰) **﴿لَن يَصْرِفَكُمْ إِلَّا أَذًى
وَأَن يَفْتَلِكُوهُمْ يُؤْلِكُوهُمْ أَلَدَبَارٌ ثُمَّ لَا يُصْرَفُونَ﴾** (۱۱۱) **﴿ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةُ
أَن مَّا يُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِّنَ اللَّهِ وَحِظَ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ السَّكَنَةَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾** (۱۱۲)

خوای گه وه سه به ره ت به ئوممه تی موحه ممه د هه وāl ده دات که ئەوان
چاکترین ئوممه تن، ده فەرمویت: **﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾** بوخاری
ده لئ: موحه ممه دی کوری یوسف بۆی گیراینه وه، له سوفیانه وه، له

مەیسەرەو، لە ئەبی حازمەو، لە ئەبو ھورەیرەو (پەزای خۆی لێ بیت) دەربارە
﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ وتووێتی: چاکترین کەسەن بۆ خەلکی،
 ئەو خەلکە دەهینن کاتی ئەوان کۆت و زنجیر لە گەردنیاندا، رزگاریان دەکەن
 و دەیان هێننە ناو ئیسلامەو، ئیبن عەباس و موحامەد و عەتیبە و عەوفی و
 عەکرەمەو و عەتاو رەبیعی کۆری ئەنەسەش هەمان شتیان وتوو **﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ
 أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾** واتە باشترین خەلکی بۆ خەلکی، مەبەست پێی ئەوێە کە
 ئوممەتی ئیسلام باشترین ئوممەتن بۆ سودگەیان و خزمەتکردن بە خەلکی،
 لەبەر ئەوە خۆی گەرە دەفەرموێت: **﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾**.

ئیمام ئەحمەد دەلی: ئەحمەدی کۆری عەبدولمەلیک بۆی گێڕاوە، لە
 شۆرەیکەو، لە سەمماکەو، لە عەبدوللای کۆری عەمیرەو، لە ھاوسەرەکی
 دووێ کچی ئەبو لەهەبەو، لە دووێو، وتووێتی: پیاوی هەستایەو و چو
 بۆلای پیغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) لەکاتی کدا کە لەسەر مینبەر بوو، وتی:
 ئەو پیغەمبەری خوا چ جۆرە کەسیک چاکترین؟ فەرمووی: (چاکترین کەس
 خۆنەوارترینیان و لەخوا ترساوترینیان، ئەوێانە کە فەرمانیان بەچاکە پێ
 دەکات و، لە خراپە بەرگریان دەکات و، لە هەموویان زیاتر پەویەندی
 خزمایەتی ئەگەینێت)

هەر وەها ئەحمەد لە مەسنەدە کەیدا، نەسائی لە سونەنە کەیدا، حاکم لە
 موستەدرە کەیدا، لە فەرموودە سەماکەو، لە سەعیدی کۆری جویەیرەو، لە
 ئیبن عەباسەو، سەبارەت بە: **﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾** رێوایەتیان
 کردوو کە وتووێتی: بریتین لەو کەسانە لەگەڵ پیغەمبەری خوا (دروودی
 خۆی لێ بیت) لە مەککەو کۆچیان کرد بۆ مەدینە.

بەلام راسترینی ئەوێە کە ئەم ئایەتە گشتیە بۆ هەموو گەل و نەتەوکان لە
 هەموو سەردەمەکاندا بە پێی خۆیان، باشترین سەردەمیش ئەو سەردەم و نەتەوێە
 بوو کە پیغەمبەر لەکاتی ئەوان و لەناو ئەواندا هات، دواي ئەوان ئەوانەن کە
 بەدواياندا هاتن، وەك لەم ئایەتەدا خۆی گەرە دەفەرموێت **﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ
 أُمَّةً وَسَطًا﴾** واتە هەلبژێراو **﴿لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾** [البقرة: ۱۴۳].

هروه ها له مهسنه دی تیمام نهحمه و جامیعی ترمزی و سونه نی نیین
ماجه و موسه دره کی حاکمدا له ریوایه تی حه کی می کوری معاویه کوری
حیده وه، له باوکیه وه ده لی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی لی بیت) فرموویه تی:
(ئیوه له بهرام بهر حه فتا ئوممه تدان، ئیوه چاکترینیانن وه ئیوه بهرئزترین به لای
په روه ردگار وه) ئه مه فرمووده یه کی به ناویانگه و، ترمزی به حه سنی داناوه، وه
له فرمووده ی موغازی کوری جه بهل و ئه بی سه عیده وه هاوشیوه ی ئه مه
ریوایه ت کراوه.

به راستی ئه م ئوممه ته پله ی یه که مین و پراوه ی به ده ست هیئاوه له
پیشبرکیی چاکه کردندا به هوی موحه ممه دی پیغه مبه ریوه (دروودی خوی لی بیت)،
چونکه موحه ممه د بهرئزترین و شکو دارترین به دیه یئراوی په رورددگار،
رئزدارترین پیغه مبه ره لای خوا، خوی گه و ره به شوع و یاسایه کی ته و او
مه زنه وه ره وانه ی کردوه که به هیچ پیغه مبه رئک و هیچ ره وانه کراویکی
پیشووی نه داوه، کارکردن له سه ر ربازو بهرنامه که ی موحه ممه د با بریکی
که مین بیت جیگه ی بریکی زوری کارکردنی ئوممه ته کان و شوئنه که و ته ی
تاینه کانی تر ده گریئ. وه ک تیمام نهحمه ده لی: عه بدولپر حمن بوی گپراینه وه،
له نیین زوهه ریوه، له عه بدوللاوه واته نیین موحه ممه دی کوری عه قیلوه، له
موحه ممه دی کوری عه لیوه که نیین حه نه فییه ده لی: گوئی له عه لی کوری
ئه بو تالیب بووه و توویه تی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) فرمووی: (ئه وه پئ
به خشراوه که به هیچ پیغه مبه ریکی تر نه به خشراوه)، وتمان ئه ی پیغه مبه ری خوا
ئه وه چیه؟ فرمووی: (به ترساندنی دوژمن سه رخراوم و، کلپله کانی زه ویم
پئدراوه و، به نهحمه د ناوئراوم و، خۆل بۆمن به پاک دانراوه و، ئوممه ته که شم
کراوه ته باشتترین ئوممه ت). ئا به م شیویه ته نها نهحمه د ریوایه تی کردوه و،
نیسناده که ی حه سه نه.

هروه ها تیمام نهحمه ده لی: ئه بو عه لا و حه سنی کوری سوار بوی
گپراینه وه، له له یسه وه، له معاویه وه، له ئه بی حه لبه س یه زیدی کوری
مه یسه ره وه، و تی: له ئوم دررائم بیست (په زای خوی لی بیت) ده یوت: گویم له
ئه بو ده ردا و بوو ده یوت: گویم له پیغه مبه ری خوا بوو (دروودی خوی لی بیت) وه

ئەوێ گۆیم لێی بوو مەبەستی پێش خۆی بوو ئەك دواى خۆى دەیفەرموو:
(خوای گەورە دەفەرمووت: ئەى عیسا من پاش تۆ ئوممەتی دەنێرم ئەگەر
شتێکیان ھاتەرێ کە پێیان خۆش بوو سوپاس و ستایش دەکەن، وە ئەگەر
شتێکیان بەسەرھات کە پێیان ناخۆش بوو چاوەڕوانی پاداشت لەخوا دەکەن و
ئارام دەگرن، نە دانایی ھەیەو نە زانایی، وتی: ئەى پەروەردگار ئەمە چۆن بۆ
ئەوانە لەکاتیکیدا نە دانایی ھەیەو نە زانایی؟ فەرمووی: لە دانایی و زانایی
خۆمیان پێدەبەخشم) چەندین فەرموودەى تر ھاتوون کە واباشە لێرەدا باس
بکری.

ئیمام ئەحمەد دەلی: ھاشمی کوپری قاسم بۆی گێپراینەو، لە
مەسعودیەو، لە بەکیری کوپری ئەخنەسەو، لە پیاوئیکەو، لە ئەبویەکری
سدیقەو (پەزای خوای لێ بیت) کە وتوویەتی: پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لێ
بیت) فەرمووی: (حەفتا ھەزار کەسم پێ بەخشاوێ کە بەبێ لێپێچینەو دەچنە
بەھەشتەو، دەموچاویان وەك مانگی چوار دەوایە، دلەکانیان لەسەر دلی بەك
پیاو، داوای زیاترم لە پەروەردگارم کرد، خوای گەورەش بۆی زیاد کردم و
لەگەڵ ھەریەکیکیاندا حەفتا ھەزاری پێ بەخشیم) ئەبو بەکر (پەزای خوای لێ بیت)
وتی: بێنیم ئەمە رویا لە دانیشتوانی گوندەکان و ئەوانەى نیشتەجێی دۆل و
نشیوێکان بوون.

فەرموودەییەکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلی: عەبدوللای کوپری بەکری
سەھمی بۆی گێپراینەو، لە ھیشامی کوپری حەسانەو، لە قاسمی کوپری
مەھرانەو، لە موسای کوپری عوبەیدەو، لە مەیمونی کوپری مەھرانەو، لە
عەبدولپەحمانی کوپری ئەبویەکرەو، وتی: پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لێ بیت)
فەرمووی: (پەروەردگارم حەفتا ھەزاری پێ بەخشیم کەبێ لێپێچینەو دەچنە
بەھەشتەو) عومەر وتی: ئەى پێغەمبەری خوا نەدەکرا داوای زیاترت بکەدایە؟
فەرمووی: (داوای زیاترم کرد و خوای گەورە لەگەڵ ھەر پیاوئیکدا حەفتا
ھەزاری پێ بەخشیم) عەبدوللای کوپری ئەبویەکر لە نیو ھەردوو دەستیەو
رزگاری بوو، عەبدوللا دەلی: ھەردوو دەستی درێژ کردو، ھانی عەبدوللای
دا، ھاشم دەلی: ئەمە لەخواوەیەو نازانرێت ژمارەکی چەندە.

فہرموودہیہکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلی: ئەبو یەمان بۆی گێڕاینەو، لە ئیسماعیلی کۆری عەیاشەو، لەزەمزەمی کۆری زەرەو، وتی: شورەیحی کۆری عوبەید وتی: سەویان لە حیمس نەخۆش کەوت، عەبدوللای کۆری قەرتی ئەزدی لەسەر بوو، بەلام سەری لێ نەدایەو، پیاوێک لە (کەلاەین) گەرابوێوەو چوو لە سەویان، سەویان پێی وت: ئایا دەنوسیت؟ وتی بەلێ، وتی: بنووسە، نامەیکە بۆ ئەمیر عەبدوللای کۆری قەرت نووسی (لە سەویان خزمەتکاری پیغەمبەری خواوە) **(دروودی خۆی لێ بیت)** لە پاشاندا، ئەگەر خزمەتکاریکی عیسا یاں موسات لە خزمەتدا بووایە سەردانت دەکرد) پاشان نوسراوەکە ی پیچایەو بە پیاوێکە ی وت: ئەیگە یەنیت بە ئەمیر؟ وتی: بەلێ، پیاوێکە بە نوسراوەکەو روشت و دای بە ئیبن قەرت، کاتێک نامەکە ی بینی، لە ترسانا هەستایەو، خەڵکەو وتیان: ئەو چییەتی ئایا شتێک رویداو؟ هات تاکو چوو زوورەو بۆلای سەویان و سەعاتێک - ماوێەکی زۆر - لای دانیش، پاشان هەستاو سەویانیش دەستی بە عەباکە یەو گرت و، وتی: دانیشە تاکو فەرموودەیکە بۆ بگێڕمەو کە لە پیغەمبەری خواوە **(دروودی خۆی لێ بیت)** بیستوو، دەفەرموێت: (لە ئوممەتەکەم حەفتا هەزار دەچنە بەهەشتەو کە نە حسابیان لەسەرەو نە ئەشکەنجەو ئازار، لەگەڵ هەر هەزارێکدا حەفتا هەزار کەسە) لەم روووە بەتەنھا ئەحمەد گێڕاویەتیەو، ئیسنادی گێڕەرەو کانیشی هەموویان جێی متمانەن و خەڵکی شام و حیمسن، ئەمە فەرموودەیکە سەحیحە، سوپاس و منەت بۆ پەروەردگاری مەزن.

رێگەیکە تر: تەبەرائی دەلی: عەمری کۆری ئیسحاقی کۆری زبیریقی حیمسی بۆی گێڕاینەو، لە موحمەدی کۆری ئیسماعیل واتە ئیبن عەیاشەو، لە باوکمەو، لە زەمزەمی کۆری زەرەو، لە سەویانەو **(پەزای خۆی لێ بیت)** دەلی: گوێم لە پیغەمبەری خوا بوو **(دروودی خۆی لێ بیت)** فەرمووی: (خۆی گەورە پەیمانی پێدام کە حەفتا هەزار لە ئوممەتەکەم لێپیچینەو یان لەگەڵ ناکرێت، لەگەڵ هەر هەزارێکدا حەفتار هەزار هەیه) ئەمە لەبەرئەو ی دەگونجێت ئەو بە زیادکردنی ناوی ئەبێ ئەسمای رەحیمەو لە نێوان شورەیح و سەویاندا لەبەری کردبێ. خۆی گەورەش زاناترە.

فەرمووده یه کی تر: ئیمام ئەحمەد ئەلئ: عەبدولرەزاق بۆی گێڕاينەوه، لە
 حەسەنەوه، لە عیمرانی کۆری حسینهوه، لە ئیبن مەسعودەوه (پەزای خۆای لئ
 بیت) دەلئ: شەوئکیان قسە ی زۆرمان کرد لە خزمەتی پێغەمبەری خوادا (درودی
 خۆای لئ بیت)، پاشان سبەینئ رۆشتینەوه خزمەتی، فەرمووی: (ئەمشەو هەموو
 پێغەمبەرانی بە ئومەتەکانیانەوه نیشان درا، پێغەمبەر هەبوو کە دەرۆشت و سئ
 کەسی لەگەڵدا بوو، پێغەمبەر هەبوو کۆمەلێکی لەگەڵدا بوو، پێغەمبەر هەبوو
 یەك کەسی لەگەڵدا بوو، پێغەمبەر هەبوو هیچ کەسی لەگەڵدا نەبوو، تاكو موسا
 بەلامدا تێپەری و کۆمەلێکی زۆری لە بەنی ئیسرائیلی لەگەڵدا بوو، جێگە ی
 سەر سۆرمانم بوون و وتم: ئەمانە کین؟ وتی: ئەمە موسای براتەو بەنی
 ئیسرائیلی لەگەڵدا یە، فەرمووی: وتم ئە ی ئومەتەکە ی من لەکوئن؟ وترا:
 بێوانە بەلای راستدا، روانیم بینیم چیا تەخت و راکشاو کە داخراو دەموچاو
 بەری گرتووه، پاشان پێم وترا: بێوانە بەلای چەپدا، روانیم بینیم ئاسۆ
 داخراو بەهۆی دەمووچاوی خەلکەوه، پێم وترا: ئایا رازی بوویت؟ وتم:
 رازی بووم ئە ی پەرورددگار، فەرمووی پاشان پێم وترا: لەگەڵ ئەم کەسانەدا
 حەفتا هەزار کەس دەچنە بەهەشتەوه بەبئ لێپێچینەوه) پێغەمبەری خوا (درودی
 خۆای لئ بیت) فەرمووی: (دایک و باوکم بە قوربانتان بن، ئەگەر توانیتان لەو
 حەفتا هەزارەبن وا بکەن، ئەگەر کەم توانا بوون و کورتان هینا با لە ئەهلی
 چیا تەخت و راکشاو کە بن، خۆ ئەگەر لە مانیش کورتان هینا با لە ئەهلی
 ئاسۆ بن، چونکە بەراستی من بینیم کە خەلکانێک بەیەکدا تێکەل بوون)
 عەکاشە ی کۆری موحسین هەستایەوه وتی: ئە ی پێغەمبەری خوا داوا لە
 خۆای گەرە بکە من بکاتە یەکیک لەوانە، واتە لەو حەفتا هەزارە، ئەویش
 دوعای بۆ کرد، پیاویکی تر هەستایەوه وتی: ئە ی پێغەمبەری خوا دوعا بۆ
 منیش بکە تا لەوان بم، فەرمووی: (عەکاشە بۆ ئەم کارە پێش تۆ کەوت)
 دەلئ: پاشان گفتوگۆمان کرد و وتمان: پێتان وایە ئەو حەفتا هەزارە کین؟ ئایا
 کۆمەلێکن لەناو ئیسلامدا لە دایک بوون و هیچ هاوێلکیان بۆ خوا پەیدا
 نەکردووه؟ ئەم پرسیارو قسە یەمان بە پێغەمبەری خوا (درودی خۆای لئ بیت)
 گەشتەوه فەرمووی: (ئەوانە کەسانێکن نوشتە ناکەن و، داوا لە خەلکی ناکەن

داخیان بکهن و پروایان به شومی نیه، تنهها پشت به پهروهردگاریان ده بهستن) تا بهم شیویه نهحمده بهم سهندو چوارچیویه ریوایه تی کردووه.

بههمان شیویه له عهبدولسه مهدهوه له هیشامهوه لهقه تادهوه به ئیسنادیکی هاوشیویه ریوایه تی کردووه، له دوای وتهکهی نه مهی بۆ زیاد کردووه (رازی بووم نهی پهروهردگار، رازی بووم نهی پهروهردگار، خوای گهوره فهرمووی: رازی بوویت؟ وتم: بهلئ، فهرمووی پروانه بۆلای چهپت - دهلئ - روانیم بینیم ئاسۆ به ده موچاوی خهك داپۆشراوه و گیراوه، فهرمووی: رازی بویت؟ وتم: رازی بووم) نه مهش ئیسنادیکی سه حیحوه به تنهها نهحمده بهمشیویه ریوایه تی کردووه، ئیخراجیشیان نه کردووه.

فهرمووده یهکی تر: نیام نهحمده دهلئ: نهحمده دی کوپری مونیع بۆی گیراینهوه، له عهبدولمه لیکی کوپری عهبدولعه زیزهوه، له حه ممادی کوپری عاسمی کوپری زهرعه نهوه، له ئیبن مه سعو دهوه (په زای خوای لئ بیت) وتی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لئ بیت) فهرمووی: (لهو بۆ نه دا هه موو نه وممه ته کانم نیشان درا، نه ممه ته که ی خۆشم نیشان درا، پاشان بینم و زۆری ژماره و شیویه یان تووشی سه رسورمانی کردم، نه وان دهشت و شاخیان پرکردبوو، خوای گهوره فهرمووی: ئایا رازی بویت نهی موحه مممه؟ وتم: بهلئ، فهرمووی: له گه ل نه مانه دا هه فتا هه زار ده چنه به هه شته وه به بی لیپی چینه وه نه وانیش نه وانه ن که نوشته ناکه ن و داوا له خهك ناکه ن داخیان بکه ن و تنهها پشت به پهروهردگاریان ده بهستن) عه کاشه ی کوپری موحسین هه ستایه وه وتی: نهی پیغه مبه ری خوا له خوا بپارێره وه که من بکاته یه کیک له وان، پیغه مبه ر فهرمووی: (تۆ له وانیت) پیاوئکی تر هه ستایه وه وتی: له خوا بپارێره وه بۆ منیش تا کو منیش بکاته یه کیک له وان؟ فهرمووی: (عه کاشه بۆ نه و داوایه پیشی تۆ که وت) حافظی زبانی مه قدیسی ریوایه تی کردووه و، وتویه تی: نه مه لای من له سه ر مه رجی موسلیمه.

فهرمووده یهکی تر: ته به رانی دهلئ: موحه مممه دی کوپری موحه مممه دی جهزوعی قازی بۆی گیراینه وه، له عوقبه ی کوپری موکریمه وه، له موحه مممه دی کوپری نه بی عه دیه وه، له هیشامی کوپری حه سانه وه، له موحه مممه دی کوپری

سیرینه‌وه، له عیمرائی کۆری حسین‌هه، وتی: پێغه‌مبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (له ئوممەتە‌که‌م حەفتا هەزار دە‌چە بە‌هەشتە‌وه بە‌بی لێ‌پێ‌چینه‌وه و ئەشکە‌نجە‌دان) و ترا ئە‌وانە کێ‌ن؟ فەرمووی: (ئە‌وانە ئە‌و کە‌سانە‌ن کە داوا له خە‌لکی ناکە‌ن داخیان بکە‌ن و نوشتە ناکە‌ن و، پڕ‌وایان بە شومی و بە‌خت گرت‌نه‌وه نیه، تە‌ن‌ها پشت بە‌خۆ‌ی خۆیان دە‌به‌ستن) موس‌لیم‌یش له رێ‌گه‌ی هیشامی کۆری حە‌سانه‌وه رێ‌وايه‌تی کرد‌وه، لای ئە‌و ناو‌هێ‌نانی عوکاشه‌ی تێ‌دايه.

فەرمووده‌یه‌کی تر: له هە‌ردوو سە‌حیح‌ه‌که‌داو له گێ‌ڕانه‌وه‌ی زه‌ریه‌وه له سە‌عیدی کۆری موس‌ه‌یی‌به‌وه هات‌وه کە ئە‌بو هورە‌یره قسە‌ی بۆ کرد‌وه، و توو‌یه‌تی: گوێ‌م له پێ‌غه‌مبە‌ری خوا بوو (دروودی خۆی لێ بیت) دە‌یفه‌رموو: (کۆ‌مه‌لێک له ئوممە‌تە‌که‌م دە‌چە بە‌هەشتە‌وه کە حە‌فتا هە‌زارن، دە‌مو‌چاویان دە‌رد‌ه‌وشی‌ته‌وه وە‌ک دره‌وشانه‌وه‌ی مانگی چوار‌ده) ئە‌بو هورە‌یره وتی: عوکاشه‌ی کۆری مو‌حس‌نی ئە‌سه‌دی هە‌ستایه‌وه داوا‌یه‌کی له‌سه‌ری پێ‌شکە‌ش کرد، وتی: ئە‌ی پێ‌غه‌مبە‌ری خوا، له‌خوا بپا‌ڕێ‌ره من بکاته یه‌کێک له‌وان، پێ‌غه‌مبە‌ری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (خواه گیان ئە‌و بکەرە یه‌کێک له‌وان) پاشان پیا‌ویکی ئە‌نساری هە‌ستایه‌وه هە‌مان قسە‌ی عوکاشه‌ی کرد، پێ‌غه‌مبەر فەرمووی: (عوکاشه بۆ ئە‌و داوا‌یه پێ‌شی دا‌یت‌ه‌وه).

فەرمووده‌یه‌کی تر: ئە‌بو قاسمی تە‌به‌رائی ده‌لی: یه‌حیای کۆری عوس‌مان بۆ‌ی گێ‌ڕایه‌وه، له سە‌عیدی کۆری ئە‌بی مه‌ریه‌مه‌وه، له ئە‌بو غە‌سانه‌وه، له ئە‌بی حازمه‌وه، له سە‌هلی کۆری سە‌عه‌ده‌وه، ده‌لی: پێ‌غه‌مبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (له ئوممە‌تە‌که‌م حە‌فتا هە‌زار دە‌چە بە‌هەشتە‌وه - یان حە‌وت سە‌د هە‌زار - هە‌ندێکیان دە‌ستیان بە‌هە‌ندێکی تریانه‌وه گرت‌وه، تاکو یه‌که‌م و کۆ‌تا کە‌سیان دە‌چە بە‌هەشتە‌وه، دە‌مو‌چاویان له‌سه‌ر شی‌وه‌ی مانگی چوار‌ده‌یه) بوخاری و موس‌لیم هە‌ره‌مه‌روی‌ان له قوتە‌بیه‌وه، له عە‌بدولعه‌زیزی کۆری حازمه‌وه، له باوکیه‌وه، له سە‌هله‌وه گێ‌ڕاویانه‌ته‌وه.

فەرمووده‌یه‌کی تر: موس‌لیمی کۆری حە‌جاج له سە‌حیح‌ه‌که‌یدا ده‌لی: سە‌عیدی کۆری مه‌نسور بۆ‌ی گێ‌ڕایه‌وه، له هە‌شیمه‌وه، له حسینی کۆری

عەبدولرەحمانەو، وتی: من لای سەعیدی کۆری جوبەیر بووم وتی: کامتان
 ئەو ئەستیری بینی که دوینی ئەماو ون بوو؟ وتم: من، پاشان وتم: بەلام من
 لە نوێژە کەدا نەبووم، چونکە گەزرا بووم، وتی: ئەی چیت کرد. وتم: نوشتەم
 کرد، وتی: چی وای لیکردیت نوشتە بکەیت؟ وتم: فەرموودەیکە که شەعەبی
 بۆی گیراینەو، وتی: شەعەبی چی بۆ گیراوە ئەو؟ وتم: لە بورەیدە کۆری
 موسەبی ئەسلەمبەو بۆی گیراینەو که وتوویەتی: (نوشتەکردن نیە تەنھا بۆ
 چاو و تا نەبێت) وتی: بەپراستی ئەو کەسە چاکێ کرد که بە تەواوی گۆیی
 گرت. بەلام ئێین عەباس لە پیغەمبەری خواو (دروودی خۆی لی بیت) بۆ ئیمە
 گیرایەو که فەرموویەتی: (نەتەو کەنم نیشاندرای بینیم که پیغەمبەرێک
 کۆمەلێکی لەگەڵدا و پیغەمبەرێک پیاویک یان دوو پیاوی لەگەڵدا، و
 پیغەمبەرێکی تر هیچ کەسێکی لەگەڵدا نیە، ئەو بوو کۆمەلێکی زۆر گەورەم بۆ
 بەرز کرایەو و گومانم برد که ئەو ئوممەتە کە من بن، پێم وترا: ئەو موسا
 قەومە کە یەتی، بەلام بێروانە بۆ ئاسۆ، پوانیم بینیم کۆمەلێکی زۆر گەورەن، پێم
 وترا: بێروانە بۆ ئاسۆکە ی تر، لەوێشەو کۆمەلێکی زۆر گەورەم بینی، پێم وترا:
 ئەو ئوممەتە کە ی تۆیەو لەگەڵیاندا حەفتا هەزار کەس هەیە دەچنە بەهەشتەو
 بەبێ لێپێچینەو و ئەشکەنجەدان)، پاشان هەستایەو و روشتە ماله کە یەو،
 خەلکە کەش دەستیان کرد بە قەسەکردن سەبارەت بەو حەفتا هەزارە ی بێ
 لێپێچینەو و ئەشکەنجە دەچنە بەهەشتەو، هەندێکیان وتیان: دەگونجیت ئەوانە
 ئەو کەسانە بن که هاوێڵیتی پیغەمبەری خویان کردووە، هەندێکی تریان وتیان:
 دەگونجیت ئەو کەسانە بن که لە ئیسلامدا لە دایک بوون و هیچ هاوێڵکیان بۆ
 خوا پەیدا نەکردووە، باسی شتی تریشیان کرد، پیغەمبەری خوا روشتە دەرەو
 بۆ ناویان و فەرمووی: (ئەو چیبە روچونەتە ناویاسە کەو و باسە خواسی
 دەکەن؟) ئەوانیش هەواییان دایە، فەرمووی: (ئەوانە ئەو کەسانەن نە نوشتە
 بۆخۆیان دەکەن و نە نوشتە بۆ خەلک دەکەن، نە بێروایان بە شومی هەییو،
 تەنھا پشت بە پەرورەدگاریان دەبەستن) عوکاشی کۆری موحسن هەستایەو و
 وتی: لەخوا بپارێزەو من بکاتە یەکیک لەوانە، فەرمووی: (تۆ لەوانیت) پاشان
 پیاویکی تر هەستایەو و وتی: دوعا بۆ منیش بکە خوا بکاتە یەکیک لەوان،

فەرمووی: (عوکاشە بۆ ئەو داواوێ پێشت کەوت) بوخاری لە ئوسەیدی کۆری زەبەدەو، لە ھەشیمەو ئیخراجی کردوو بەلام (نوشتە ناکەن) ی تیا نیە.

فەرموودەبەکی تر: ئەحمەد دەلی: رومی کۆری عوبادە بۆی گێڕاينەو، لە ئیبن جوړەبجەو، لە ئەبو زوبەیرەو کە گوئی لە جابری کۆری عەبدوللا بوو و تووێتی: بیستم لە پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی، فەرموودەکە ی گێڕاينەو، ئەمەشی تیا بوو، (یەکەم کۆمەل کە رزگاریان دەبیت دەموچاویان وەك مانگی چوار دە وایەو حەفتا ھەزارن کە لێپیچینەو یان لێ ناکریت، پاشان ئەوانە ی دوا ی ئەوان دین وەك درەوشاوەترین ئەستێرە وان لە ئاسماندا) پاشان بەمشێوێ بەسی پاشماوێ فەرموودەکە ی کرد. موسلیم لە فەرموودە ی رومەو ریاوێتی کردوو، بەلام ئەو ناوی پیغەمبەری نەھیناوە (دروودی خۆی لێ بیت).

فەرموودەبەکی تر: حافز ئەبوبەکری کۆری عاسم لە کتیبی (السنن) ی خۆیدا دەلی، ئەبوبەکری کۆری ئەبی شەببە بۆی گێڕاينەو، لە ئیسماعیلی کۆری عەیاشەو، لە موخەممەدی کۆری زیادەو، لە ئەبی ئومامە ی باھیلی بیستوو کە و تووێتی: گویم لە پیغەمبەری خواوو (دروودی خۆی لێ بیت) دەیفەرموو: (پەرورەدگارم بەلێنی پێدام کە حەفتا ھەزار لە ئوممەتەکەم بخاتە بەھەشتەو، لەگەڵ ھەر ھەزارێکدا حەفتا ھەزار نە لێپیچینەو یان لەسەرەو نە ئەشکەنجە، لەگەڵ سێ مەشت لە مەشتەکانی پەرورەدگاری بالادەست و مەزەنم) وە بەمشێوێ تەبەرائی لە رێگە ی ھیشامی کۆری عەممارەو، لە ئیسماعیلی کۆری عەیاشەو گێڕاوينەو، ئەمەش ئیسنادێکی جەیدە.

رێگەبەکی تر: لە ئەبی ئومامەو، ئیبن ئەبی عاسم و تووێتی: دوحەیم بۆی گێڕاينەو، لە وەلیدی کۆری موسلیمەو، لە سەفوانی کۆری عەمرەو، لە سەلیمی کۆری عامرەو، لە ئەبی یەمانی ھەوزنێو کە ناوی عامری کۆری عەبدوللای کۆری لوحیە، لە ئەبی ئومامەو، لە پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) دەگێریتەو کە فەرموویەتی: (خۆی گەرە بەلێنی پێدام لە ئوممەتەکەم حەفتا ھەزار بخاتە بەھەشتەو بێ لێپیچینەو) یەزیدی کۆری ئەخنەس دەلی: سۆند بەخوا ئەوانە لەناو ئەوممەتەکەتدا ھیچ نین جگە لۆئە ی مێشە سوورەبەك

نەبیت لەناو مێشەکاندا، پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی:
(بەراستی خۆی گەورە بەلێنی حەفتا هەزاری پێداوم، لەگەڵ هەر هەزارێکدا
حەفتا هەزار، سێ مشتیشی بۆ زیاد کردم) بەهەمان شێوە ئەمە ئێسنادیکی
حەسەنە.

فەرموودەیهکی تر: ئەبو قاسمی تەبەرانی دەلی: ئەحمەدی کۆری خولەید
بۆی گێڕایەوه، لە ئەبو تەویهوه، لە معاویە کۆری سەلامەوه، لە زەیدی کۆری
سەلامەوه کە لە باوکی سەلامی بیستوو و تەویهتی: عامری کۆری زەیدی
بوکالی بۆی گێڕامەوه کە گوئی لە عوتبە کۆری عەبدولسەلما بوو و تەویهتی:
پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (پەرورەدگاری گەورە و مەزنم
بەلێنی پێدام حەفتا هەزار لە ئوممەتەکم بخاتە بەهەشتەوه بەبێ لێپێچینەوه،
پاشان هەر حەفتا هەزارێک شەفاعەت بۆ حەفتا هەزار دەکات، پاشان
پەرورەدگار سێ مشت بە مشتەکانی خۆی دەپۆیت) عومەری کۆری خەتاب
اللە اکبری کرد وتی: حەفتای یەکەم خۆی گەورە دەیانکاتە تەکاکار بۆ
باویاپیران و نەوهکان و هۆزو تیرەکانیان، ئومیدەوارم خۆی گەورە بەمکاتە
یەکیەک لە مشتەکانی کۆتایی، حافز زیا و ئەبو عەبدوللای مەقدیسی لە
کتێبەکیدە (صفه الجنة) دەلی: وانا زانم ئەم ئێسنادە گرتی هەبیت، خوا زانا
ترە.

فەرموودەیهکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلی: یەحیای کۆری سەعید بۆی
گێڕایەوه، لە هیشام واتە دەستەواژیهوه، لە یەحیای کۆری ئەبی کەسیرەوه، لە
هیلالی کۆری ئەبی مەیمونەوه، لە عەتای کۆری سەیارەوه کە ریفاعەیی جەهەنی
قەسە بۆ کردوو و تەویهتی: لەگەڵ پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت)
رۆشتین تا چوینە (کەدید) یان وتی قەدید، فەرموودەیهکی گێڕایەوه، لەو
فەرموودەیدا ئەمەیی تیاوو، پاشان پیغەمبەر فەرمووی: (پەرورەدگاری بالا
دەست و مەزنم بەلێنی پێدام کە لە ئوممەتەکم حەفتا هەزار بخاتە بەهەشتەوه
بەبێ لێپێچینەوه، وەمن ئومیدەوارم ئەوان نەچنە ناو بەهەشتەوه تاکو ئێوە و ئەو
کەسانە چاکن لە هاوسەرەکانتان و نەوهکانتان لە مالهەکانی بەهەشتدا جێگیر
نەبن) زیا و وتی: ئەمە لای من لەسەر مەرجی موسلیمە.

فهرمووده‌یه‌کی تر: عه‌بدولره‌زاق وتی: موعه‌مه‌ر له‌ قه‌تاده‌وه‌ هه‌والی
پێداین له‌ نه‌زری کۆری ئه‌نه‌سه‌وه‌، له‌ ئه‌نه‌سه‌وه‌، وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی
خوای لی بیت) فهرمووی: (په‌روه‌ردگارم به‌لێنی پێدام له‌ ئوممه‌ته‌که‌م چوار سه‌د
هه‌زار بخاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌) ئه‌بویه‌کر (په‌زای خوای لی بیت) وتی: داوای زیاترمان بۆ
بکه‌ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، فهرمووی: (سوێند به‌خوا هه‌ربه‌وجۆره‌یه‌) عومه‌ر
وتی: به‌سته‌ ئه‌ی ئه‌بویه‌کر، وتی: وازم لی بێنه‌ تۆ چ زیانیك ده‌که‌یت ئه‌گه‌ر
خوا هه‌موومان بخاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌، عومه‌ر وتی ئه‌گه‌ر خوا بیه‌وێت هه‌موو
به‌دییه‌نراوه‌کانی به‌یه‌ك مشت ده‌خاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای
لی بیت) فهرمووی: (عومه‌ر راستی کرد) ئه‌م فهرمووده‌یه‌ به‌م ئیسناده‌ ته‌نها
عه‌بدولره‌زاق هێناویه‌تی.

زیا و ده‌لی: حافز ئه‌بو نه‌عیمی ئه‌سه‌به‌هانی‌ش رېوایه‌تی کردووه‌، ده‌لی:
موحه‌مه‌دی کۆری ئه‌حمه‌دی کۆری موخه‌له‌د بۆی گێڕایه‌نه‌وه‌، له‌ ئیبراهیمی
کۆری هه‌یسه‌می به‌له‌دیوه‌، له‌ سوله‌یمانی کۆری حه‌ربه‌وه‌، له‌ ئه‌بو هیلاله‌وه‌،
له‌ قه‌تاده‌وه‌، له‌ ئه‌نه‌سه‌وه‌، له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ (دروودی خوای لی بیت)
فهرموویه‌تی: (په‌روه‌ردگارم به‌لێنی پێدام له‌ ئوممه‌ته‌که‌م سه‌د هه‌زار بخاته
به‌هه‌شته‌وه‌ به‌بێ لیپێچینه‌وه‌) ئه‌بو به‌کر وتی: داوای زیاترمان بۆ بکه‌،
فهرمووی: (هه‌ر به‌مشێوه‌یه‌) سوله‌یمانی کۆری حه‌رب به‌هه‌مان شیوه‌ ئاماژه‌ی
به‌ ده‌ستی کرد، وتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، داوای زیاترمان بۆ بکه‌، عومه‌ر
وتی: خوای گه‌وره‌ توانای هه‌یه‌ به‌یه‌ك مشت هه‌موو خه‌لك بخاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌،
پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی بیت) فهرمووی: (عومه‌ر راستی کرد) ئه‌م فهرمووده‌یه‌
له‌م رووه‌وه‌ غه‌ریبه‌، ئه‌بو هیلالیش که‌ ناوی موحه‌مه‌دی کۆری سه‌لیمی راسبیه‌
خه‌لكی به‌سه‌ریه‌.

رێگه‌یه‌کی تر له‌ ئه‌نه‌سه‌وه‌: حافز ئه‌بو یه‌علا وتی: موحه‌مه‌دی کۆری
ئه‌بویه‌کر بۆی گێڕایه‌نه‌وه‌، له‌ عه‌بدولقادری کۆری سه‌ری سه‌لمیه‌وه‌، له‌ حه‌میدی
کۆری ئه‌نه‌سه‌وه‌، له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ (دروودی خوای لی بیت) فهرمووی: (له‌
ئوممه‌ته‌که‌م حه‌فتا هه‌زار ده‌چه‌ به‌هه‌شته‌وه‌) وترا: داوای زیاترمان بۆ بکه‌ ئه‌ی
پێغه‌مبه‌ری خوا، فهرمووی: (بۆ هه‌ریاوێك حه‌فتا هه‌زار هه‌یه‌) وتیان: داوای

زیاترمان بۆ بکه، له وکاته دا پیغه مبه ر له سهر گردۆلکه یه کی لم بوو، فهرمووی: (هر به مشیوهیه) مشتی گرتوه و ئاماژه ی پیکرد، وتیان: ئه وه ی پاش ئه مه ده چیته ئاگره وه خوای گه وره دووری بخاته وه. ئه مه ئیسنادیک ی جهیده، پیاوه کانی هه موویان متمان ه پیکراون جگه له عه بدولقا هی ر کور ی سیر ی، له ئین موعین ده رباره ی پرسیار کراوه و توویه تی پیاوئکی چاکه.

فهرمووده یه کی تر: ته به رانی له فهرمووده ی قه تاده وه له ئه بی به کری کور ی ئه نه سه وه ریا یه تی کردوه، له ئه بی به کری کور ی عومه ی ره وه، له باوکیه وه و توویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لئ بیت) فهرموویه تی: (خوای گه وره به لئنی پئداوم له ئومه ته که م سئ سه د هه زار بخاته به هه شته وه) عومه ی ر وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا داوای زیاترمان بۆ بکه، فهرمووی: (به مشیوهیه، به ده ستی) عومه ی ر وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا داوای زیاترمان بۆ بکه عومه ر وتی: به سه، خوای گه وره ئه گه ر به وئت هه موو خه لکی به یه ک مشت ده خاته به هه شته وه، پیغه مبه ر (دروودی خوای لئ بیت) فهرمووی: (عومه ر راستی کرد).

فهرمووده یه کی تر: ته به رانی ده لی، ئه حمه دی کور ی خوله ی د بۆی گێپراینه وه، له ئه بو تهویه وه، له معاویه ی کور ی سه لامه وه، له زهیدی کور ی سه لامه وه که له باوکیه وه واته له ئه بو سه لامی بیستوه و توویه تی: عه بدوللای کور ی عامر بۆی گێپرا مه وه که قه یسی کن دی قسه ی بۆ کردوه که ئه با سه عیدی ئه نساری بۆی گێپرا وه ته وه که پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لئ بیت) فهرموویه تی: (به راستی پهروه ردگارم به لئنی پئداوم که له ئومه ته که م حه فتا هه زار بخاته به هه شته وه به بی لئ پیچینه وه، هه ر هه زار یکیش تکاو شفاعت بۆ حه فتا هه زار ده کات، پاشان پهروه ردگارم سئ مشت به هه ردوو ده ستی خۆی ده پئوئت) قه یس به مشیوه ی و ت، منیش به ئه بی سه عیدم و ت: تۆ ئه مه ت له پیغه مبه ری خوا وه (دروودی خوای لئ بیت) بیستوه؟ وتی: به لئ به گوئی خۆم، دلش به باشی وه ری گرت و ئاگای لئی بوو، ئه بو سه عید وتی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لئ بیت) فهرمووی: (ئه مه ش ئه گه ر خوا وستی لئ بیت موهاجیره کانی ئومه ته که م ده گرتیه وه ئه وانی تریشی خوای گه وره ده یه خشیته عه ره به کانمان) ئه م فهرمووده یه موحه ممه دی کور ی سه هلی کور ی عه سه کهریش له ئه بی تهویه

ره بیعی کوری نافعه وه به ئیسنادیکی هاوشیوهی ئه مه گپراویه تیه وه، ئه مه شی بۆ زیاد کردوه: ئه بو سه عید وتی: ئه مه ی لای پیغه مبه ری خوا حساب کرد و هه مووی کردیه چوارسه د هه زار هه زارو نوسه د هه زار هه زار.

فرموده یه کی تر: ئه بو قاسمی ته به رانی ده لی: هاشمی کوری مه رسه دی ته به رانی بۆی گپراینه وه، له موحه ممه دی کوری ئیسماعیلی کوری عه یاشه وه، باو کم بۆی گپرامه وه، له زه فره ی کوری زه رعه وه، له شوره یحی کوری عوبه یده وه، له ئه بی مالیکه وه، وتی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی لی بیت) فرمووی: (پاشان، سویند به و که سه ی گیانی موحه ممه دی به ده سه له پوژی قیامه تدا له ئیوه کو مه لیك به ره و به هه شت ده نیرین هه ره هه موویان به توندی پی به زه ویدا ده نین، فریشته کان ده لین: بۆچی ئه وه ی له گه ل موحه ممه ددا هاتوه زیاتره له وه ی له گه ل پیغه مبه راندا هاتوه؟) ئه مه ئیسنادیکی حه سه نه.

جوړیکی تر: له و فرمودانه ی ئاماژه به ریزو پله و پایه ی ئه م ئومه ته و حورمه تی به لای په ره و دگاره وه ده که ن و به لگه ن له سه ر ئه وه ی باشتیرین ئومه ته له دنیا و له قیامه تدا.

ئیمام ئه حمه د ده لی: یه حیای کوری سه عید بۆی گپراینه وه، له ئه بی جو ره یجه وه، وتی ئه بو زویه ر له جابه ره وه بۆی گپرامه وه که گوئی له پیغه مبه ری خوا بووه (دروودی خوی لی بیت) فرموویه تی: (من ئومیده وارم ئه وانیه شوینم ده که ون له ئومه ته که م له پوژی قیامه تدا چواریه کی به هه شت بن) ده لی: ئیمه ش (الله اکبر) مان کرد، پاشان فرمووی: (ئومیده وارم بینه سی یه کی هه موو خه لکی) ده لی: (الله اکبر) مان کرد، پاشان فرمووی: (ئومیده وارم بینه نیوه). ئا به مشیویه له رومه وه ئه ویش له جو ره یجه وه گپراویه تیه وه، ئه وه ش له سه ر مه رجی موسلیمه.

له هه ردوو سه حیحه که شدا و له فرموده ی ئه بی ئیسحاقی سوبه یعیه وه، له عه مری کوری مه یمونه وه، له عه بدوللای کوری مه سعوده وه چه سپاوه که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی لی بیت) پیی فرمووین: (ئایا رازی نابن چواریه کی خه لکی به هه شت بن؟) ئیمه ش (الله اکبر) مان کرد و پاشان فرمووی: (ئایا هه ر رازی نابن ئه گه ر سی یه کی خه لکی به هه شت بن؟) ئیمه

(الله اکبر) مان کردو، پاشان فەرمووی: (بەپراستی من ئومیدەوارم ئێوە نیوەی خەڵکی بەهەشت بن).

رێگەیهکی تر: لە ئیبن مەسعودەو، تەبەرائی دەلی: ئەحمەدی کۆری قاسمی کۆری مساور بۆی گێڕاینەو، لە عەفانی کۆری موسلیمەو، لە عەبدولواحیدی کۆری زیادەو، لە حارسی کۆری حەسیرەو، لە قاسمی کۆری عەبدولرەحمانەو، لە باوکیەو، لە عەبدوللای کۆری مەسعودەو، وتی: پیغەمبەر خوا (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (ئێوە مالتان چۆن دەبیت ئەگەر چوارەکی بەهەشت بۆ ئێوە بیت و سێ بەشەکی تری بۆ هەموو خەڵکانی تر بیت؟) وتیان: خوا و پیغەمبەری خوا زانترین. فەرمووی: (چۆنە بەلاتانەو ئێوە سێ یەکی بەرن؟) وتیان: ئەو زۆرتەر، فەرمووی: (بەلاتانەو چۆنە بێنە نیوە ئەهلی بەهەشت؟) وتیان: ئەو زۆر تر، پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (ئەهلی بەهەشت سەد و بیست ریزن، لەو سەد و بیست ریزە هەشتای بۆ ئێوە) تەبەرائی دەلی بە تەنها حارسی کۆری حەسیرە هیناویەتی بە غەریبی داناو.

فەرموودەیهکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلی: عەبدولسەمەد بۆی گێڕاینەو، لە عەبدولعەزیزی کۆری موسلیمەو، لە زیراری کۆری مۆرە ئەبو سینانی شەیبانیەو، لە موحاریبی کۆری دیسارەو، لە ئیبن بورەیدەو، لە باوکیەو، وتویەتی: پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی: (ئەهلی بەهەشت سەد و بیست ریزن، ئەم ئوممەتە لەو سەد و بیستە هەشتا ریزن). هەروەها لە عەفانەو، لە عەبدولعەزیزەو ریاویەتی کردووە، ترمزی لە فەرموودە یە ئەبی سینانەو ئیخراجی کردووە، وتویەتی: ئەمە فەرموودەیهکی حەسەنە، وە ئیبن ماجە لە فەرموودە یە سوفیانی سەوریەو، لە عەلقەمە ی کۆری مەرسەدەو، لە سولەیمانی کۆری بورەیدەو، لە باوکیەو ریاویەتی کردووە.

فەرموودەیهکی تر: تەبەرائی لە فەرموودە ی سولەیمانی کۆری عەبدولرەحمانی دیمەشقیەو ریاویەتی کردووە دەلی: موسای کۆری غەیلان بۆی گێڕاینەو، لە سوفیانەو، لە ئەبی عەمرەو، لە باوکیەو ئەویش لە ئەبو هورەیرەو، وتویەتی: کاتیک ئەم ئایەتە هاتە خوار: ﴿ثَلَاثَةَ مِائَاتٍ﴾

وَاللَّهُ يَنْزِلُ فِي الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ [الواقعة ٣٩، ٤٠]. پیښه مبهري خوا (دروودی خوی لئ بیت) فرموی: (ئیوه چواریه کی خه لکی بهه شتن، ئیوه سی یه کی بهه شتن، ئیوه نیوه ی خه لکی بهه شتن، ئیوه دو سی یه کی خه لکی بهه شتن).

عبدالولپر زاقیش ده لی: موعه مهر له ئیبن تاوسه وه هوالی پیداین، له باوکیه وه، له ئبو هوپر هپره وه (په زای خوی لئ بیت)، له پیښه مبهري خواوه (دروودی خوی لئ بیت) فرموی: (ئیمه دواهمین و یه که مینه کانی خه لکی بهه شتن له پژی قیامه تدا، ئیمه یه که م که سین ده چینه ناو بهه شته وه، ئمه له کاتیکدا نهوان پیش ئیمه کتیبیان بۆ هاتووه و ئیمه پاش نهوان بۆمان هاتووه، به لام خوی گهره ئیمه ی هیدایهت دا بۆ تهو شته ی نهوان ناکوکیان هبوو تیایدا له حق و راستی، ئمه تهو پژیه نهوان ناکوکیان هبوو له سهری، به لام خه لکی بۆ پرواهیتان بهم پژه شوینی ئیمه که وتن، سبهینی بۆ گاورو جوله که له پاش سبه نیوه). بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردووه له فرموده ی عبداللای کوری تاووسه وه، له باوکیه وه، له ئبو هوپر هپره وه (په زای خوی لئ بیت) له پیښه مبهري خواوه (دروودی خوی لئ بیت) به مرفوعی بهه مان شیوه.

هروه ها بوخاریش له رنگه ی ئعمه شه وه، له ئبی سالحه وه، له ئبو هوپر هپره وه، ریوایه تی کردووه، وتویه تی: پیښه مبهري خوا (دروودی خوی لئ بیت) فرموی: (ئیمه دواهمین یه که مینه کانی له پژی قیامه تدا، وه ئیمه یه که مین که سین که ده چینه بهه شته وه) هه موو فرموده کی باس کردووه.

فرموده یه کی تر: دار ئلقوتی له (الأفراد) دا له فرموده ی عبداللای کوری موحه ممه دی کوری عقیلی زه هریه وه ده گپرتته وه، له سه عیدی کوری موسه ییبه وه، له عومه ری کوری خهتابه وه (په زای خوی لئ بیت) که پیښه مبهري (دروودی خوی لئ بیت) فرمویه تی: (بهه شت حرام کراوه له سهر هه موو پیښه مبهريان تاکو من تیی ده چم، وه حرام کراوه له سهر ئوممه ته کان تاکو ئوممه تی من تیی ده چیت) پاشان وتی: به ته نها ئیبن عقیل له زه هریه وه گپراویه تیه وه، جگه لهو که سی تر لیوه ی نه یگپراوه ته وه، زوهیری کوری ئیبن موحه ممه د به ته نها له ئیبن عقیله وه گپراویه تیه وه، عه مری کوری نه بی سه له مهش به ته نها له زوهیره وه گپراویه تیه وه. ئبو ئحمه دی کوری عوده ی

حافزیش گپراویه تیه وه، وترویه تی: ئەحمەدی کۆری حەسەنی کۆری ئیسحاق
بۆی گپراینە وه، لە ئەبو بەکری ئەعیون موخەممەدی کۆری ئەبی عەتابە وه، لە
ئەبو حەفسی تەنسییە وه واتە عەمری کۆری ئەبی سەلمە وه، لە سەدە قەی
دیمە شقیە وه، لە زوھەیری کۆری موخەممەدە وه، لە عەبدوللای کۆری
موخەممەدی کۆری عەقیلە وه، لە زەھریە وه.

هەروەها سەعلەبی گپراویه تیه وه لە: ئەبو عەباسی موخلیدیە وه، لە ئەبو
نەعیم عەبدولمەلیکی کۆری موخەممەدە وه، لە ئەحمەدی کۆری عیسی
تەنسییە وه، لە عەمری کۆری ئەبی سەلمە وه، لە سەدە قەی کۆری عەبدوللای وه،
لە زوھەیری کۆری موخەممەدە وه، لە ئیبن عەقیلە وه، هەموو ئەم فەرموودانەش
لە واتای ئەم ئایەتەدا بوون کە خۆی گەورە فەرمووی: **﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ**
لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾، هەرکەس لەم
ئوممەتەدا رازاوەبێت بەم سیفەتە تانە ئەو لە گەل ئوممەتە کەدا دەچێتە ژێر سیبەری
ئەم ستایشی پەرورەدگارە وه، وەك قەتادە وتویه تی: پێمان گەشتە وه کە عومەری
کۆری خەتاب لە حەجیک لەو حەجانەدا کردی، پەلەپەلی لە خەلکە کە بینی،
ئەم ئایەتە ی خوێندە وه **﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾**، پاشان وتی: هەرکەس
ئەو دڵخۆشی دەکات کە لەو ئوممەتە بێت، با مەرجه کانی خوا لە سەر ئەو
ئوممەتە جیبەجی بکات، ئیبن جەریر رێوایەتی کردووه. هەرکەسیش بەو
سیفەتە تانە خۆی نەپازینی ئەو ئەو هاشیوێی ئەهلی کیتابە کە خۆی گەورە
بە خراپە ناوی هێناون و دەفەر مووت: **﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ**
فَعَلُوهُ﴾ [المائدة: ۷۹] لەبەر ئەمە کاتیک خۆی گەورە وەسفی ئەم ئوممەتە ی کرد
بەو سیفەتە تانە، چوو نە زەمکردن و بە خراپە ناو هێنانی گاورو جوله کە و
سەر زەنشست کردنیانە وه، فەرمووی: **﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ آهَلُوا الصَّغَبَ﴾**، واتە ئیمان
بەوێ بۆ سەر موخەممەد دابەزیوه **﴿لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْيُودُوتُ وَالنَّصَارَةُ﴾**
واتە کەسێک لەوان بڕوای بەخوار بەوێ هەیه کە بۆ ئیوه و بۆ خۆیان
دابەزیوه، بەلکە زۆر بێیان لە سەر گومرای و بێ باوەڕی و تاوان و سەرکەشین.

دواتر خۆی گەورە هەوأل و مژدە بە بەندە ئیماندارە کانی خۆی دەدات
بەوێ سەرکەوتن و بردنە وه بۆ ئەوانە بە سەر گاورو جوله کە بێ باوەڕە کاندان،

خوای گهوره فھر مووی: ﴿لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقْتُلُوكُمْ يُؤَلِّمُكُمْ ثُمَّ لَا يَضُرُّكُمْ﴾ ھر ٻہ مشيويہ ش بوو، ٺہ مہ رویدا، ٺہ وہ بوو لہ پڙي خہ بيہ ردا خوای گهوره سہ رشوري کردن و لوتي شکاندن، ٻہ ھہ مان شيوہ لہ پيش خہ بيہ ر ھہ مان شڪست و سہ رشوري ٻہ سہر جولہ کہ کاني ٻہ ني قہ ينوقاع و ٻہ نو نہ زیر و ٻہ نو قورہ يزہ دا ھات، خوای گهوره ھہ مووياني سہ رشور کرد، ٻہ ھہ مان شيوہ گا ورہ کانيش لہ شام لہ زياد لہ جيگہ يہ کدا لہ لايہن ھاوہ لانہوہ ٽيک شڪيتران، مولک و دہ سہ لاتي شاميان بو ھتا ھتايہ لي سہ نرايہوہ، تا ٺہ مرؤش دلسوزاني ئيسلام لہ شام راوہ ستاوو ٺامادہن تا ٺہ وکاتہ ي عيساي کوري مہريم دادہ بہ زتہ خواروہ ھہر وا دہ بن، ٺہ وکاتہ فہرمان ٻہ دہ ستوري ئيسلام دہ کەن و شويئي ريبازي مو حہ مہدي پيغہ مہر (درودي خوای لي بيت) دہ کەون، خاج دہ شڪيترت و بہراز دہ کوررت و سہرانہ ھلڈہ گيرت و جگہ لہ ئيسلام ھيچ ٺاينتيکی تر وەر ناگيرت.

دواتر خوای گهوره فھر مووی: ﴿ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اِنَّ مَا كُفُّواْ اِلَّا بِحَبْلِ مِّنْ اَللّٰهِ وَحَبْلِ مِّنْ اَنۡاَسٍ﴾، واتہ خوای گهوره سہ رشوري و نزمي و بچوکی پيئوہ لکاندن و ٺہ وان لہ ھہ رکوي بن و ھہر چؤن بن ٻروا ناھينن ﴿اِلَّا بِحَبْلِ مِّنْ اَللّٰهِ﴾، واتہ مہ گہر ٻہ ٺہ ستوي ٻہروہ ردگار بيت، کہ بريتيہ لہ ٻہ ليئي لہ ٺہ ستوگر تيان و داناني سہرانہ لہ سہريان و فہر زکردني حوکمي ياسا ٻہ سہرياندا ﴿وَحَبْلِ مِّنْ اَنۡاَسٍ﴾، واتہ دلنيا يہ ک لہ خہ لکھوہ بو ٺہ وان، ھہروہ ک چؤن لہ ٺاگر ٻہ ست و ريکہ و تننامو ٻہديل گرتندا، ٺہ مہ ھيہ کہ ٻہديل گيراويک لہ لايہن موسلمان يکھوہ ٻہ نا بدرت، ٺہ گہر ٺافرہ تيش بيت، تہ نانہت ٺہ گہر ٺہو موسلمانہ کؤلہ ش بيت، لہ سہر يہ کيک لہ و تہ کاني زانا يان، ٺيبن عہباس دہ لي ﴿اِلَّا بِحَبْلِ مِّنْ اَللّٰهِ وَحَبْلِ مِّنْ اَنۡاَسٍ﴾، واتہ ٻہيمان يک لہ خواوہ و ٻہيمان يک لہ خہ لکھوہ، موحاھيدو عہ کرہ مو عہ تاو زوحاک و حہ سەن و قہ تادہ و سہدي و رەبيعي کوري ٺہ نہ سيش ھہروايان و تووہ.

کہ دہ شفہر موت: ﴿وَبَاۡءُوۡ بِغَفۡصٍ مِّنۡ اَللّٰهِ﴾، واتہ ٻاہہ ندبن ٺہ وان چہ سب دہ بن ٻہ غہ زہب و تورہ يہ کھوہ لہ لايہن ٻہروہ ردگاروہ کہ شايستہ ي ٺہ وەن ﴿وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ السَّكَنَةَ﴾، واتہ فہر زکراوہ لہ سہريان ٻہ قہ دہرو ٻہ شہر ع کہ

ثەبى وابى، لەبەرئەوێ خەوای گەورە فەرەمووی: **﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾**، واتە ئەوێ وای لیکردن بەو شێوەیە رەفتار بکەن خۆ بەزەلزانین و لە یاسا دەرچوون و حەسودیان بوو، کە سەرشاری و ریسوابوون و بچوکیبۆنەوێ و هەزارى بەسەردا هێنان، ئەمەش بەشێوەیەکی بەردەوام و پەيوەستە بەهەمان حالى خراپانەوێ لە قیامەتدا، دواتر خەوای گەورە دەفەرەمویت **﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾** واتە ئەوێ وای لیکردن بپروا بە ئایەتەکانى خوا نەهێن و پێغەمبەرانى خوا بکوژن ئەوێبوو کە ئەوان سەرپێچی زۆریان لە فەرمانەکانى خوا دەکرد و بەگۆر بەرەو سەرپێچی خوا دەپوشتن، دەستدرێژیان دەکردە سەر شەرع و بەرنامەى پەرەردگار، پەنا بەخوا لەو رەفتارانەیان، خەوای گەورە پشت و پەنامانە.

ئەبى ئەبى حاتەم دەلى: یونس بۆى گێپراينەوێ، لە ئەبو داودی تەبالیسەوێ، لە شوعبەوێ، لە سولەیمانى ئەعمەشەوێ، لە ئیبراھیمەوێ، لە ئەبى موعەمەرى ئەزدیەوێ، لە عەبدوللای کوررى مەسعودەوێ (پەزای خەوای لى بىن) وتووێتى: بەنى ئیسرائیل لەیەك پوژدا سەد پێغەمبەریان دەکوشت و، پاشان لە کۆتایى پوژەکەدا بازارێکیان بە کوشتیان دادەنا.

﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَاتَانَهُ الَّتِي وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن تُغْنِي عَنْهُمْ آمَنَاتُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَّا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَحَبْلٍ خَسِيفٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرَثٌ قَوْمٌ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَمْلَكَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾﴾

ئیبین ئەبی نەجیح دەلی: حەسەنی کۆری یەزیدی عیجلی پڕوای وایە، کە
 ئیبین مەسعود دەربارە ی ئەم و تەبەیی خوا: ﴿لَیْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْکِتَابِ أُمَّةٌ
 قَابِمَةٌ﴾ و توبە تی: ئەهلی کیتاب - گاورو جولە کە - و ئوممە تی موحەممەد وە ک
 یە ک نین، سەدیش هەروای و توو، ئەو فەرموودە یەشی کە ئیمام ئەحمەدی
 کۆری حەنەل لە مەسندە کەیدا ریوایە تی کردوو پشٹیوانی لەم قسە یە دە کات:
 ئەبو نەزرو حەسەنی کۆری موسا بۆی گێڕا یە نو، و تیان: شە بیان لە عاسمە وە
 بۆی گێڕا یە نو، لە زورە وە، لە ئیبین مەسعودە وە کە و توبە تی: پیغە مەبری خوا
 (دروودی خوای لی بیت) نوژی خەوتنانی دواخست و، پاشان روشتە دەروە بۆ
 مزگەوت، بینی خەلکە کە چاوە پڕوانی نوژ دە کەن، فەرمووی: (بەلام لە
 شوێنکە تووی ئەم ئاینانە ی تر کە سیک نییە جگە لە ئیو کە لەم کاتە دا یادی خوا
 بکات) و تی ئەم ئایە تە هاتە خوارە وە: ﴿لَیْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْکِتَابِ﴾ تا دە گاتە
 ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِقِ﴾.

ئەو ی باو لە زۆر ئک لە موفە سیرە کان وە ک موحەممەدی کۆری
 ئیسحاق و کەسانی تر باسیان کردوو، هەروە ها عەوفی لە ئیبین عەباسە وە
 ریوایە تی کردوو - کە ئەم ئایە تانە - سە بارە ت بەو زانایانە ی ئەهلی کیتاب
 هاتنە خوارە وە کە پڕوایان هینابوو، وە ک عەبدوللای کۆری سەلام و ئەسەدی
 کۆری عوبەید و سە عەلە بە ی کۆری سە عیو و ئوسەیدی کۆری سە عیو جگە لە
 مانیش، مەبەست لە ئایە تە کە ئەو یە ئەمانە ی پڕوایان هیناو وە ک ئەو گاورو
 جولە کانە نین کە پیشتەر ناویان بە خراپە هاتوو، ئەم پڕوادرانە و ئەوانی تر هەر
 هەموویان وە ک یە ک نین و لە یە ک ئاستدا نین، بە لکو تیایاندا یە ئیماندارە و
 تیایاندا یە ستە مکارە، لە بەر ئەمە خوای گەرە فەرمووی: ﴿مِنْ أَهْلِ الْکِتَابِ أُمَّةٌ
 قَابِمَةٌ﴾ هە ستاو بە جیە جێ کردنی فەرمانی خوا و گوێ پرایە لی رێ بازە کە یە تی و
 شوێنکە و تە ی پیغە مەبرە کە یە تی، ئەو کە سە راوە ستاو، واتە لە سەر راستە
 شە قامە و راست ری دە کات ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ مَانَآةً لِّبَالٍ وَهُمْ يَتَجَدُّونَ﴾ واتە
 شە و هە ل دە ستن و زۆر بە ئاگادە بن و یادی خوا دە کەن و، لە نوژە کانیا ندا
 قورئان دە خوێنن ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
 الْمُنْكَرِ وَيُسِرُّونَ فِي الْأَعْرَابِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ئەم کە سانە ئەو

که سانهن که له کۆتایی سوره ته که دا باسکراون: ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ﴾ [آل عمران: ١٩٩]
له بهرته وهیه خوای گه وره لی ره دا فهرمووی ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا﴾
واته لای خوا ون نابیت و به فیرو ناچیت، به لکو پاداشتیان ده داته وه به
فراوانترین پاداشت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُنِيبِ﴾ واته کاری هیچ کارکه ریکی لا
ون نابیت و، پاداشتی هیچ کرده وهیه کیشی لا زایه نابیت.

پاشان خوای گه وره ده رباره ی بت په رسته کان هه وال ده دات و
ده فهرمویت: ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ واته سزاو
توره یی و نه شکه نه جی خویان لی ناگیرته وه نه گهر خوای بیه ویت له دژبان
بیگات ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾.

پاشان خوای گه وره نمونه یه ک بو خهرجی و سهرفی بی باوه پان له ژبانی
دنیا دا دینیت وه، موجهید و سه سن و سه دی نه مه یان وتوو، خوای گه وره
ده فهرمویت: ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ﴾ واته
ساردیه کی توندو سه ختی تیدا بیت، ثبین عه باس و عه کره مه و سه عیدی کوری
جوبه یرو سه سن و قه تاده و زوحاک و ره بیعی کوری نه نه س و کهسانی جگه
له مان والیکیان دا وه ته وه.

عه تائیش ده لی: ساردی و سه هو، ههروه ها له ثبین عه باس و
موجهیده وه به هه مان شیوه ده لین ﴿فِيهَا صِرٌّ﴾ واته ناگر، نه مهش ده گه پرته وه بو
یه که م، چونکه ساردی زور به تاییه تی سه هو، به ندان کشتوکال و به روبومه کان
ده سوتینیت، ههروه ک چون ناگر شتیک ده سوتینیت ﴿أَصَابَتْ حَرَّتَ قَوْمٍ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَأَمْلَكْتَهُ﴾ واته نه یسوتینیت، واته نهو بایه نه گهر بدات له کشتوکالیک
که کاتی چینه وه ی به روبوم و پیگه شتنی بیت نه وه خاپوری ده کات و هه
به روبوم و ره گیکتی تیدا بیت ده یسوتینیت، له ناوی ده بات و خرابی ده کات و
بی که لکی ده کات له کانیکدا خاوه نه که ی زور پیویستی پیی بیت، بی
باوه په کانیش وه که نه م نمونه یه وان، خوای گه وره پاداشت و به روبوم
کرده وه کانیا ن هه له م دنیا یه دا له ناو ده بات، وه ک چون نهو کشتوکالهی به
تاوانی خاوه نه که ی سوتاند، به هه مان شیوه نهو بی باوه پانه کرده وه کانیا ن بی
بناغو و بنچینه بنیات ناوه ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾.

﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةَ مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَتَانِمْ أَزْلَاهُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا
يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا
عَلَيْكُمْ أَلَا تَأْمَلُ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا يَعْنِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿١١٩﴾ إِنْ تَسْتَكْسِمُ حَسَنَةً نَسُوتُمْ وَلِنْ تُصِيبَكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ
تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
﴿١٢٠﴾﴾

خوای گه‌وره قه‌ه‌غی ده‌کات له به‌نده‌کانی که دوروه‌کان بکه‌نه جی‌گه‌ی
رازونیا‌زی خو‌یان و متمانه‌یان پی بکه‌ن، واته نابیت نه‌ینیه‌کانی خو‌یان لای
دوروه‌کان بدرکینن و باس له پلانی خو‌یان دژ به‌بی باوه‌ره‌کان لای نه‌وان
بکه‌ن، دوروه‌کانیش به‌هموو تواناو لی برانیکیه‌انوه دژ به‌نیمانداران ره‌فتار
ده‌کهن، واته هه‌ولی پی‌چه‌وانه ره‌فتار کردن و زیان پی گه‌یانندیان ده‌ده‌ن
هه‌رچه‌ندیکیان بۆ بکری‌ت و به‌هرشتیک له‌ده‌ستیان بیت له‌فروفتیل و پیلان
گیران، به‌رده‌وام ناواتی نه‌و شتانه ده‌خوازن که نیمانداران ئیحراج ده‌کهن و
کاریان له‌سهر قورس ده‌کهن، خوای گه‌وره‌ش که ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا تَتَّخِذُوا
بِطَانَةَ مِنْ دُونِكُمْ﴾ واته جگه له‌خو‌تان له‌شوینکه‌وتوی ثاینه‌کانی تر،
(بطانه)ش به‌واتای که‌سی نزیک و جی متمانه دیت که مرؤف نه‌ینی ناوخوی
بۆ باس ده‌کات.

بوخاری و نه‌سائی و جگه له‌وانیش ریوایه‌تیا‌ن کردووه، له‌فه‌رمووده‌ی
کۆمه‌لیکه‌وه له‌وانه یونس و یه‌حیای کو‌ری سه‌عید و موسای کو‌ری عه‌قه‌به‌و
ئیب‌ن نه‌بی عه‌تیق له‌زوهریه‌وه، له‌نه‌بی سه‌له‌مه‌وه، له‌نه‌بی سه‌عیده‌وه که
پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درو‌دی خوای لی بیت) فه‌رمووی: (خوای گه‌وره هیه‌ج
پی‌غه‌مبه‌ریکی نه‌ناردووه و هیه‌ج خه‌لیفه‌یه‌کی نه‌کردووه به‌خه‌لیفه که دوو هاو‌پئی
نزیکی نه‌بیت: هاو‌پیه‌ک فه‌رمانی پی‌ده‌کات به‌چاکه‌و هانی ده‌دات له‌سهری،

هاوړپه‌کی تر فرمانی پښه‌کات به خراپه‌و هانی ده‌دات له‌سهری، پاریزراویش نه‌و که‌سه‌یه خوای گه‌وره بیپاریزیت) هه‌روه‌ها نه‌وزاعی و معاویه‌ی کوری سه‌لام له زوه‌ریه‌وه گپ‌راویانه‌ته‌وه، له‌ته‌بی سه‌له‌مه‌وه، له‌ته‌بی هورپه‌وه به‌مه‌رفوعی. ده‌گونجیت نه‌وه لای زوه‌ری له‌ته‌بی سه‌له‌مه‌وه نه‌ویش له هه‌ردووکیانه‌وه گپ‌راویتیه‌وه نه‌سائیش به‌هه‌مان شیوه له زوه‌ریه‌وه نیخراچی کردوه، بوخاریش له سه‌حیحه‌که‌یدا هه‌لی سپاردوه‌و وتویه‌تی: عه‌بدوللای کوری ته‌بی جه‌هر وتی، له سه‌فوانی کوری سه‌لیمه‌وه له‌ته‌بی سه‌له‌مه‌وه، له‌ته‌بو ته‌یوی ته‌نساریه‌وه باسکردنی ده‌گونجیت لای ته‌بی سه‌له‌مه له سیان له‌ه‌اوه‌لانی پیغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خوای لی بیت) گپ‌راویه‌تیه‌وه. خوای گه‌وره زاناته‌ره.

نیبن ته‌بی حاتم ده‌لی: باوکم بوی گپ‌راینه‌وه، له‌ته‌بو ته‌یوب موحه‌مه‌دی کوری وه‌زانه‌وه، له عیسای کوری یونسه‌وه، له‌ته‌بی حیانی ته‌یمیه‌وه، له‌ته‌بی زه‌بناعه‌وه، له‌نیبن ته‌بی ده‌هقانه‌وه، وتی: به عومری کوری خه‌تاب (په‌زای خوای لی بیت) وترا: له‌ویدا منالیک له‌خه‌لکی (حیره) هه‌به پاریزه‌رو نووسه‌ره، ته‌گه‌ر بتکر دایه به نووسه‌ر باش بوو، وتی: ته‌گه‌ر نه‌وه بکم که‌واته له‌ده‌ره‌وه‌ی ټیمانداران هاوړئ و که‌سی جی رازو نه‌پنیم هه‌لېژاردوه. جا له‌م نه‌سه‌رو له‌م نایه‌ته‌دا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌وه تیدایه که‌دروست نیبه شوینکه‌وتوانی ټاینه‌کانی تر به‌کار به‌پنرین له‌نوسینی هه‌رشیتکدا په‌یوست بیت به‌نه‌پنی و کاروباری ناوخوی موسلمانانه‌وه که‌ترسی نه‌وه‌ی لی بکریټ نه‌و که‌سه نه‌و نه‌پنی و فرمانه ناوخویانه بگه‌یه‌نیته‌ دوژمنان و بلاوه‌ی پی بکات. له‌به‌ر نه‌مه خوای گه‌وره فرموی: ﴿لَا يَأْتُونَكُمُ خَبَآلًا وَدُّوْا مَا عَيْنُكُمْ﴾.

حافر ته‌بو په‌علا ده‌لی: نیسحاقی کوری ئیسرائیل بوی گپ‌راینه‌وه، له هه‌شیمه‌وه، له عه‌وامه‌وه، له ته‌زه‌ری کوری راستیره‌وه، وتی: نه‌وان ده‌چونه لای نه‌نس و ته‌گه‌ر قسه‌یه‌کی بۆ بکردنایه نه‌یان ده‌زانی چییه، نه‌چوونه‌ی لای حه‌سن واته حه‌سنی به‌سری، نه‌ویوی ته‌فسیر ده‌کردن، ده‌لی، پوژکیان فرموده‌ی له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای لی بیت) ده‌گپ‌رایه‌وه وتی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی بیت) فرموی: (به‌ ناگری بت په‌رسته‌کان خۆ رووناک مه‌که‌نه‌وه، عه‌ره‌بیك له‌سه‌ر مستیله‌کانتان هه‌لمه‌کولن) نه‌وان نه‌یانزانی واته‌که‌ی

چىيە، رۇشتىن بۇلاي ھەسەنى بەسرى، وتيان: ئەنەس فەرمۇدەيەكى بۇ گىپرايەنەوتى، (بە ئاگرى بت پەرستەكان خۇتان رووناك مەكەنەو، عەرەبىك لەسەر موستىلەكانتەن ھەلمەكۇلن) ھەسەن وتى: ئەو قەسى كە دەلىت (عەرەبىك لەسەر موستىلەكانتەن ھەلمەكۇلن) ئەو عەرەبە مەبەستى موھەممەدە (دروودى خىواي لى بىت) ئەو ھەشى كە وتى (بە ئاگرى بت پەرستان خۇتان رووناك مەكەنەو) واتە: لە كاروبارەكانتەندا راوېز بە بت پەرستەكان مەكەن. پاشان ھەسەن وتى: پشتگىرى ئەمە لە قورئاندايە ﴿يَتَّأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةَ مِّنْ دُونِكُمْ﴾ ئا بەمشىوئە ھافز ئەبو يەعلا بەرەھمەت بىت گىپرايەتيەو، ھەروھە نەسائى لە موھاھىدى كورى موساۋە، لە ھەشىمەو گىپرايەتيەو، ئىمام ئەھمەدىش لە ھەشىمەو بە ئىسنادى خۇي بەبى ناۋىردنى ھەسەنى بەسرى گىپرايەتيەو. ئەم تەفسىرە تېيىنى و قەسى لەسەرە چونكە واتاى ديارى (عەرەبىك لەسەر موستىلەكانتەن ھەلمەكۇلن) واتە بەخەتى عەرەبى مەينوسن، ئەمەش بۇ ئەو ھاۋشىۋە ھەلكۇلىنى مۆرەكەي پىغەمبەرى خوا نەبىت (دروودى خىواي لى بىت). چونكە ھەلكۇلراۋەكەي سەرمۆرەكەي ئەو برىتى بوو لە (مۇھەممەد رسول اللہ)، لەبەرئەمەيە كە لە فەرمۇدەدا ھاتوو پىغەمبەر (دروودى خىواي لى بىت) قەغەمى كىردو كەس وەك ھاۋشىۋە مۆرەكەي ئەو ھەلبىكۇلىت. سەبارەت بە (خۇ رووناك كىردنەو ھەش بە ئاگرى بت پەرستان) واتاكەي ئەو ھەش لە مال و خانوۋەكاندا لە بت پەرستەكان نىزىك مەكەنەو بەجۇرىك ئىۋە لەگەل ئەواندەن لە ۋلاتەكانىندا، بەلكو لىيان دوورىكەنەو لە ۋلاتەكانىيان كۆچ بىكەن، لەبەرئەو ئەبو داۋد گىپرايەتيەو بەمشىۋە (رېيىنى بە ئاگرى ئەوان مەكەن) وە لە فەرمۇدەيەكى تردا (ھەركەس لەگەل بت پەرستىك كۆبىيئەو ياخود لە مالىكدا لەگەلدا نىشتەجى بىت ئەو وەك ئەو واىە) لەبەرئەو شىكردنەو فەرمۇدەكە لەسەر ئەو ھەسەنى بەسرى (پەزى خىواي لى بىت) وتوبەتى و بەلگە ھىنانەو بە ئايەتەكە تېيىنى و قەسى لەسەرە، خىواي گەورە زانائە.

پاشان خىواي گەورە فەرمۇي: ﴿قَدْ بَدَأَ الْفَضَاءَ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي سُوءُ رُفْقٍ أَكْبَرُ﴾، واتە بەسەر پەرەكانى دەموچاۋايانەو دەرکەوتوۋە، لەسەر

لە دەم دەرحوونەکانیان ئاشکرا بوو کە چ دۆژمنایەتیک دەکەن و، لە گەل ئەو
 ھەموو رق و قینە ی لە ناو ناخیاندا دژ بە ئیسلام و موسلمانان شار دوستانە،
 ئەمە بە جۆری ئاشکرا دەبێت و دەردەکەوت کە لە هیچ ھۆشیارو ژیری ئاشکرا
 شاراوە نییە. لە بەر ئەوە خۆی گەورە فەرمووی **﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ**
مَعْلُومِينَ﴾. دواتر فەرمووی: **﴿هَآئِنْتُمْ أَوْلَآءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمُ﴾** واتە ئێوە ئەو
 ئیمانداران دۆروە کانتان خۆش دەوێت بە ھۆی ئەوەوە کە وا نیشان دەدەن بۆ ئێوە
 کە پڕوادران و لە سەر ئیمانەکانیان ئێوە ئەوانتان خۆش دەوێت، بەلام ئەوان
 بە ئاشکراوە لە ناخەو ئێوەیان خۆش ناوێت. **﴿وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾** واتە
 هیچ گومانیکتان بەرامبەر هیچ شتێکی قورئان نییە، بەلام ئەوان گومان و
 دوودلی و سەرسۆرمانیان ھەیە.

موحەممەدی کۆری ئیسحاق دەلی: موحەممەدی کۆری ئەبی موحەممەد
 بۆی گێرا ئەوە، لە عەکرەمە یان سەعیدی کۆری جوبەیرەو، لە ئیبن عەباسەو
 وتی **﴿وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾**، واتە بە کتیبەکە ی ئێوەو کتیبەکە ی ئەوان و ھەموو
 کتیبەکانی پێشوو، بەلام ئەوان بێ باوەڕن بە قورئانەکە ی ئێوەو بە راستی
 نازانن، لە بەر ئەوە ھەقە ئێوە رقتان لەوان بێت زیاتر لەو ی ئەوان رقیان لێتانە.
 ئیبن جەریر گێراو یە ئەوە **﴿وَإِذَا لَقَوُكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَلَمَّا خَلَوُا عَصَوْا عَنْكُمْ الْآيَاتِ**
مِنَ الْفَظِّ﴾ (انامل) بریتییە لە سەرپەنجەکان. قەتادە وای وتوو. شاعیریش
 دەلیت:

أَوَدُّكُمْ، مَا بَلَّ خَلْقِي رِيقَتِي

وَمَا حَمَلْتُ كَفَّايَ أَنُمْلِي الْعَشْرَا

ئیبن مەسعود و سەدی و رەببەعی کۆری ئەنەس دەلین: مەبەست سەری
 پەنجەکانە، ئەمە رەفتار و پیشە ی دۆروەکان بوو کە پڕواداری و خۆشەوستان
 بۆ ئیمانداران دەردەبەری، بەلام لە ناو ناخ و دلەو بە ھەموو جۆری ئاشکرا
 پێچەوانە ی روی دەروە بوون، وەك خۆی گەورە دەفەر مویت: **﴿وَإِذَا خَلَوْا**
عَصَوْا عَنْكُمْ الْآيَاتِ مِنَ الْفَظِّ﴾، ئەمەش توندترین رق و قینە، خۆی گەورە
 دەفەر مویت: **﴿قُلْ مُؤْمِنُوا بِفَعْلِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾** واتە ھەرچەندە ئێوە
 ھەسوودی و ئیرەیی بە ئیمانداران بێن و بە ھۆی ئەمەو رقتان لێیان بێت،

بزانن که خوای گه‌وره نیعمه‌ته‌کانی خۆی بۆسەر به‌نده ئیمانداره‌کانی ته‌واو ده‌کات، ئاینه‌که‌یان بۆ ته‌واو ده‌کات، دینه‌که‌ی سەر ده‌خات و به‌هموو شوێنێکی ده‌گه‌یه‌نیت، که‌واته‌ ئیوه به‌هۆی رق و قینه‌کانتانه‌وه بمرن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، واته‌ خوای گه‌وره زاناو شاره‌زایه به‌وه‌ی دل و سینه‌کانتان گرتویه‌تیه خۆی و وێژدانه‌کانتان شار‌دویه‌تیه‌وه، شاره‌زایه به‌ نه‌ینی ته‌و رق و قین و ئیره‌یه‌ی له‌ناو ناخانداندا دژ به‌ ئیمانداران حه‌شارتان داوه، هه‌ر له‌ دنیا‌دا پاداشتی ته‌و ره‌فتاره‌تان ده‌داته‌وه به‌وه‌ی پیچه‌انه‌ی ته‌وه‌ی ئیوه ده‌بخوازن دینێته دی ئاواته‌کانیان پوچ ده‌کاته‌وه و له‌ پرۆژی قیامه‌تیشدا به‌ شه‌که‌نجه‌یه‌کی سه‌خت شه‌که‌نجه‌یان ده‌دات و به‌هه‌تا هه‌تایی له‌ دۆزه‌خدا ده‌یان‌ه‌یلێته‌وه، رزگار‌بوون و ده‌رچوونیان نییه‌ لێ.

پاشان خوای گه‌وره فه‌رمووی: ﴿إِنْ تَمْسِكُمْ حَسَنَةً تَنْوُفُّهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا﴾، ته‌م حاله‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر سه‌ختی دوژمنایه‌تی ته‌وان بۆ ئیمانداران، ته‌ویش بریتیه له‌وه‌ی ته‌گه‌ر ئیمانداران به‌ره‌وپیش چون و سه‌رکه‌وتن و پشتیوانیان بۆ دروست بی‌ت و ژماره‌و پشتیوانه‌کانیان زیادی بکردایه، دووره‌کان حالیان تێک ده‌چوو زۆر پێیان ناخۆش بوو، به‌لام ته‌گه‌ر نه‌بوونی و لاوازی و نا‌ره‌حه‌تیان به‌سه‌ردا به‌هاتایه یان دوژمنه‌کانیان زیانیان به‌ موسلمانه‌کان بگه‌یاندا به‌هۆی هه‌ر حیکمه‌تێکه‌وه که‌ خوای گه‌وره له‌و نا‌ره‌حه‌تیانه‌دا ببینایه - وه‌ک کاره‌ساته‌که‌ی پرۆژی به‌در - ته‌وا دووره‌کان زۆر دلخۆش ده‌بوون به‌وه، خوای گه‌وره‌ش له‌گه‌ل ئیمانداراندا ده‌دوێ و ده‌فه‌رمووت: ﴿وَإِنْ تَصِيبُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾، خوای گه‌وره رێنمایی ئیمانداران ده‌کات بۆ چۆنیه‌تی خۆپاراستن و پارێزراوی له‌ شه‌پو خراپه‌و فروفیل و ئیره‌یی دووره‌کان و ئامۆزگاریان ده‌کات به‌ به‌کاره‌ینانی ئارامگری و پشت به‌ستن به‌و خوا مه‌زنه‌ی که‌ شاره‌زایه به‌هموو نه‌ینی و ئاشکرایه‌کی دوژمنه‌کانیان و، هیچ هێزو توانایه‌ک نیه‌ ته‌گه‌ر له‌خواوه نه‌بی‌ت، هه‌ر ته‌و خوایه‌ به‌هرچه‌کی بیه‌وێت ده‌یکات و هه‌رچه‌کی نه‌وێت نابێت و رونادات، هیچ شتێکی‌ش له‌ گه‌ردووندا رونادات به‌ ته‌قدیرو به‌ریار و ئیراده‌ی به‌روه‌ر‌دگار نه‌بی‌ت، هه‌رکس پشت به‌و خوایه به‌سه‌تیت به‌سه‌یه‌تی.

پاش نهوه خوی گه وره باسی چیرۆکی ئوحوود ده کات که چ
تاقیکردنه و هیهکی تیدایه بۆ ئیمانداران و بهنده کانی، چون نه و روداو
جیاکه ره و هی نیوان ئیمانداران و دوهره و کان و ئارامگرتنی ئارامگران بوو،
خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
(٦٨) إِذْ هَمَّتْ طَلَافِثَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (٦٩) وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (٧٠)﴾

مه بهست لهم روداو جهنگی ئوحوود به لای جمهوری زانایانه وه، ئین
عه باس و چه سه ن و قه تاده و سه دی و کهسانی تریش هه مان شتیان وتوو.

له چه سه نی به سه ریه وه ده لی: مه بهست لهم پرۆزی ته حزابه (خه نده ق)،
ئین جهریر گیراویه تیه وه، ته مه رایه کی نامۆیه و پستی پی نابه سه ریت.

روداوی جهنگی ئوحوود له پرۆزی شه مه ی مانگی شه والی سالی سینی
کۆچیدا بوو، قه تاده ده لی: یانزه شه و له مانگی شه وال روشتبوو. عه که مه
ده لی: پرۆزی شه مه ی ناوه پراستی مانگی شه وال. خوی گه وره زانانه ...

هۆکاری ته مه ش نه وه بوو بت په رسته کان پاش نه وه ژماره یه کی زۆر له
گه وره ناوداره کانیان له پرۆزی جهنگی به دردا کوزران و به لام کاروانه که به
سه لامه تی رزگاری بوو له دهستی موسلمانان، کورانی کوزراوه کانی به در که
له گه له نه بو سوفیاند بوون له گه له سه رکرده کانی تری قوهریش وتیان به نه بو
سوفیان: پاره ی ته م کاروانه هه ره مه مووی دابنی بۆ جهنگ کردن له گه له
موحه مه دداو له و پیناوه دا سه رفی بکه، نه وانیش هه رچه کیان توانی له سه ربازو
ته حباشه کان کلایان کرده وه، به نزیکه ی سئ هه زار که سه وه به ره و مه دینه که و تنه
رئ نزیك له شاخی ئوحوود وه به رامبه ر مه دینه، پیغه مه به ری خواش (دروودی)

خوی ان بیت) نوێزی کرد له پرۆزی هه یینداو، کاتیک له نوێز لی بوویه وه نوێزی
له سه ر ته رمی پیاوێک له به نی نه جار کرد که پیی ده و ترا مالیکه کوری عه مر،

پاشان پیغمبەر (درودی خوی لن بیت) راویژی به خه لکه که کرد که ئایا (له مه دینه بچنه دهره وه بۆیان یاخود له ناو شاردن بمیننه وه) عه بدوللای کوری ئوبه ی رای وابوو له مه دینه بمیننه وه، جا ته گهر مانه وه ته وه به خراپه یه کی زیندانیکراوه وه ماونه ته وه، خۆ ته گهر هاتنه ناو مه دینه وه ته وه پیاوان روبه پرویان جهنگ ده کهن و، ئافره تان و منالان له سه ریانه وه به ردبارانیان ده کهن، وه ته گهر گه پرانه وه به ناو میدی ده گه پرتنه وه، به لام هه ندیک له هاوه لان که به شداری جهنگی به دریان نه کردبوو رایان وابوو بچنه دهره وه ی مه دینه بۆ روبه پرو بوونه وه جهنگ له دژیان، پیغمبهری خواش (درودی خوی لن بیت) رۆشته ماله وه جل و بهرگی جهنگی بۆ ئوممه ته که ی له بهرکرد و پاشان گه پرایه وه ناویان، کاتی که به ئاماده یی گه پرایه وه ناویان هه ندیکیان په شیمان بوون و تیان: له وه ده چیت پیغمبهرمان ناچار کرد بیت بۆ چوونه دهره وه، و تیان: ته ی پیغمبهری خوا ته گهر بته ویت بمیننه وه ده میننه وه، پیغمبهری خوا (درودی خوی لن بیت) فهرمووی: (رئگه نه دراوه به پیغمبهریک که جل و بهرگی جهنگی بۆ ئوممه ته که ی له بهرکرد بگه پرتنه دواوه تا کو خوی گه وره بریاری بۆ ده دات). ئیتر پیغمبهری خوا به نزیکه ی هزار له هاوه له کانیه وه رۆشت، کاتی که گه شته ناوچه ی (الشوط) عه بدوللای کوری ئوبه ی به سی له سه ری که سی سوپاکه وه گه پرایه وه بۆ مه دینه وه توپه بوو له وه ی پیغمبهر به گوئی ته وی نه کردوو، خۆی و هاوه له کانی و تیان: ته گهر بمانزانیایه ته مهرۆ جهنگه شویتان ده که وتین، به لام واناتان بینین که ته مهرۆ جهنگ بکه ن. پیغمبهری خوا (درودی خوی لن بیت) له رۆشتن بهرده وام بوو تا گه شته شیوێک له ئوحد و له ویدا سوپاکه ی لادا، چونه قه دیالی چبای ئوحد و سه ربازه کانی ئوحدیان خسته پشتیان وه و خۆیان به پیده شته که یه وه بوون، فهرمووی: (هیچ کهس له خۆیه وه جهنگ ناکات تا فرمانی پی نه که ین به جهنگ کردن) پیغمبهری خوا (درودی خوی لن بیت) خۆی ئاماده کرد بۆ جهنگ به حهوت سهد هاوه له که یه وه، عه بدوللای کوری جوبه یری سه ربه تیره ی عه مری کوری عه وفی کرده فرمانده ی تیرهاوێژه کان، له و پۆژه دا ژماره ی تیرهاوێژه کان په نجا پیاو بوون، پیی فهرموون (ئه سه په کانمان لی دور بخه نه وه و بالای ئیوه وه هیرشمان بۆ نه که ن و، پابه ند بن به شوینی خۆتانه وه و چۆلی مه که ن ته گهر

بردمانهوه یان شکستمان هیئا، ئەگەر بینیتان بالئە دەمانفریئت ئیوه جینگەکانی
خۆتان چۆل مەکن) پیغەمبەری خوا (دروودی خۆای لی بیت) لەنیوان دوو زری
پۆشەوه دەرکەوت، ئالاکەشی دا بە دەستی موسعەبی کۆری عومەیری سەر
تیری بەنی عەبدولدارەوه، لەو پۆژەدا پیغەمبەر مۆلەتی هەندیک منالی دا
کۆمەلیکی تریش پارانەوه داوای بەشداریان کرد تا ئەبوو رازی کردن بە
بەشداری لە پۆژی خەندەقدا بە نزیکەیی دوو سالی دوای ئەم رووداوه،
قەرەیشیەکانیش خۆیان ئامادەو پرچەك کردبوو بە سێ هەزار جەنگاوەرەوه،
دووسەد ئەسپیشیان پێ بوو کە لایان خستبوون، خالیدی کۆری وەلید
فەرماندەیی دەستی راست بوو، عەکرەمەیی کۆری ئەبو جەهلش فەرماندەیی
دەستی چەپ بوو، ئالاکەشیان داویە دەستی بەنی عەبدولدار، پاشان ئەوی لە
نیوان هەردوو لادا رویدا لەمەودا بە دورودریژی لە شوێنەکانی خۆیدا لە
تەفسیری ئەم ئایەتانەدا باسی دەکەین، إنشاءالله، لەبەرئەوه خۆای گەورە
فەرمووی ﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ﴾، واتە لە
شوێنەکانی خۆیاندا جیگیرت کردن و، کردنت بە بەشی دەستە راست و بەشی
دەستە چەپەوه، بەو شیوەیە فەرمانت پێکردن (والله سمیع علیم) واتە بیسەری
ئەوێه کە دەبێت و، زانایە بە وێژدانەکانتان.

لێره دا ئێین جەریر پرسیاریکی هیئاوه کە کرۆکەکی ئەمەیه: چۆن دەلێن
پیغەمبەری خوا (دروودی خۆای لی بیت) لە پۆژی هەینی داو پاش نوێژ رۆشت
بەرەو ئوحود لە کاتیکیدا خۆای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ
الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ﴾؟ پاشان وەلامەکی لەبری ئەو: دەرچوونەکی بۆ
ئەو بوو تا کۆر لە شوێنەکانی خۆیاندا جیگیریان بکات لە سەرەتای پۆژی
شەمەدا. وە فەرموودەیی پەرەردگار کە دەفەرمویت ﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ
أَنْ تَفْشَلَا﴾ بوخاری دەلی: عەلی کۆری عەبدوللا لە سوفیانەوه بۆی گێڕایەوه
وتی: عومەر وتی: گوێم لە جابری کۆری عەبدوللا بوو کە وتی: سەبارەت بە
ئیمە ئەم ئایەتە هاتە خوار ﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا﴾ دەلی: ئیمە
دوو تاقمە کە بووین بەنوحاریسەو بەنوسەلمە، وە پێمان خۆش نەبوو - سوفیان
جاریک وتی دلخۆشی نەکردم - کە ئەو ئایەتە دانەبەزیایە لەبەر ئەو وتەیی خوا

که فرمودی: **﴿وَاللّٰهُ وَلِيُّهَا﴾** به هه مان شیوه موسلیم له فرموده‌ی سوفیانی کوری ئیین عهینه‌وه گپراویه‌تیه‌وه. به هه مان شیوه له که سیک زیاتر له سه له ف وتویانه که نهو دو تاقمه: بهنو حاریسه و بهنو سه له مه بوون.

که خوی گه‌وره ده‌فرمویت: **﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ﴾** (۱۳۲) واته پۆزی به‌در، پۆزی هه‌ینیش به‌رامبه‌ر بوو له‌گه‌ل حه‌فده‌ی مانگی ره‌مه‌زانی سالی دووی کلچی که پۆزی جیا‌بوونه‌وه‌ی حه‌ق بوو له‌پروپوچی، نهو پۆزه‌ بوو که خوی گه‌وره تیایدا ئیسلام و شوینکه‌وتوه‌کانی سه‌ربه‌رزو غیره‌تدار کردو، بت په‌رستی تیدا ریسوا کردو، شوین و پیگه‌و شوینکه‌وتوه‌کانی تیک شکاند له‌کاتی‌کدا ژماره‌ی موسلمانان له‌و پۆزه‌دا کهم بوو، نه‌وان سی سهد و سیانزه‌ پیاو بوون، ته‌نها دوو نه‌سپ و حه‌فتا و شتریان پی بوو، نه‌وانی تریان هه‌موو پیاده‌ بوون و ژماره‌یان به‌قه‌ده‌ر پیویست نه‌بو، دوژمه‌که‌شیان له‌و پۆزه‌دا له‌نیوان نۆسه‌د تا هه‌زار پیادا ده‌بوون به‌خواردن و تفاق و نه‌سپ و حوشترو خشل و سامانی زۆره‌وه، به‌لام خوی گه‌وره پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی سه‌رخست و په‌یام و نیگا‌که‌ی ئاشکرا کرد، ده‌موچاوی پیغه‌مبه‌رو شوینکه‌وتوه‌کانی سپی کردو، شه‌یتان و نه‌وه‌کانی ریسوا کرد، له‌به‌رته‌مه‌ خوی گه‌وره وه‌ک منه‌ت کردن به‌سه‌ر به‌نده‌ ئیمانداره‌کانی و شوینکه‌وتوانی ئاینه‌که‌یه‌وه فرمودی: **﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾** واته ژماره‌تان کهم بوو، تا‌کو بزائن که سه‌رکه‌وتن له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار‌ه‌وه‌یه‌و به‌زۆری ژماره‌و تفاق نیه، له‌به‌رته‌مه‌یه‌ خوی گه‌وره له‌ ئایه‌تیکی تر‌دا ده‌فرمویت: **﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾** تا ده‌گانه **﴿عَفُوًّا رَّحِيمًا﴾** [التوبة: ۲۵ - ۲۷]. ئیمام نه‌حمه‌د ده‌لی: موحه‌مه‌دی کوری جه‌عفر بۆی گپراینه‌وه، له‌شوعبه‌ی کوری سه‌ماکه‌وه، وتی: بیستم له‌عه‌یازی نه‌شعهری وتی: به‌شداری یه‌رمو‌کم کردو پینج فرمانده‌ سه‌رکردایه‌تیان ده‌کردین: نه‌بو عوبه‌یده‌و، یه‌زیدی کوری نه‌بو سوفیان و، ئیین حه‌سه‌نه‌و، خالیدی کوری وه‌لید و، عه‌یاز، عه‌یاز نه‌و عه‌یازه‌ نیه که فرموده‌که‌ی بۆ سه‌ماک گپراوه‌ته‌وه، ده‌لی: عومه‌ر وتی: نه‌گه‌ر جه‌نگ روویدا ئاگاتان له‌نه‌بو عوبه‌یده‌ بی‌ت یان په‌نا بۆ نه‌و به‌رن، وتی: ئیمه‌ش بۆمان نووسی که به‌راستی

مردن به ره و رومان دیت و، داوای هاوکاریمان لیکرد، نهویش بۆی نووسین:
 نوسراوه که تانم به دهست گهشت که داوای هاوکاریتان لی کردبووم، به لام من
 که سیکی ترتان نیشان دهدهم که به دهسه لات تره بۆ سرخستن و بهخشینی
 سه رکه وتن و، پاریزه رتره بۆ سه ربازه کان: نهویش پهروه ردگاری بالا دهسته،
 له بهرته وه داوای سه رکه وتن له خوا بکه، چونکه موحه ممه (دروودی خوی لی
 بیت) له پۆزی به دردا به ژماره یه کی که متر له ژماره کی ئیوه وه له پۆزی به دردا
 سه رکه وت، نه گهر ئه م نوسراوه ی منتان به دهست گهشت به جهنگن له گه لیاندار
 مه گه پرنه وه بۆلای من، وتی: ئیمهش جهنگاین له دزیان و چوار فهرسه خ
 دورمان خسته وه، وتی: سامانیکی زۆریشمان دهست که وت و پاشان راوژمان
 کرد، عه یاز بیرو پای وابوو به ره که سیکی ده دانه به بهخشین، ده لی: نه بو
 عوبه یدهش وتی: کئ گره وم له گه ل ده کات؟ گه نجیک وتی: من نه گه تره
 نه بیت، وتی: پیشی دایه وه بینیم هه ردوو پرچه کی ئه بو عوبه یده ده له رته وه که
 له دوايه وه بوو به سه ره ئه سیکی بی جل و به رگه وه. ئه مه ئیساندیکي سه حیه و
 ئیبن حه بان له سه حیه که یدا له به نداره وه نهویش له غه نده ره وه هاوشیوه ی
 ئه مه ی گپراوه ته وه، حافز زیانی مه قدیسیش له کتیه که یدا هه لی بژاردوه.

به در: شوئیکه له نیاوان مه که وه مه دینه داو به بیره کانیه وه ده ناسریت،
 ده گه پرنه وه بۆ پیاویک که هه لی که ندوه، پیتی وتراوه: به دری کوری نارین،
 شه عه بی ده لی: به در بیری پیاویک بوو به ناوی به دره وه.

پاشان خوا ده فهرمویت ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ﴾ واته ههستن به
 گوپرايه لی کردنی پهروه رگار.

﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ
 الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ﴾ ﴿١٧٤﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا
 يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٧٥﴾ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ
 إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ. وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْحَكِيمِ ﴿١٧٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٧٧﴾
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٨﴾

رافه‌که‌رانی قورئان بیروپریان جیاوازه لهم په‌یمان‌ده‌ا، که‌ ثایا پرۆزی به‌دره
یان پرۆزی ئو‌خود؟ له‌سەر دوو پران، یه‌که‌میان: که‌ خوا ده‌فرمودت ﴿إِذْ نَقُولُ
لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ پابه‌نده به ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِتَدْرِ﴾ ئەمە له‌حه‌سه‌نی به‌سری و
عامری شه‌عه‌بی و ره‌بیعی کوپری ئەنه‌س و جگه له‌مانیشه‌وه گپ‌راوه‌ته‌وه، ئیبن
جوره‌یجیش هه‌لی بژاردوه.

عوبادی کوپری مه‌نسور له‌حه‌سه‌نه‌وه سه‌باره‌ت به ﴿إِذْ نَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ
يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَ رَبُّكُمْ يَتْلُوهُ الْعَلَفُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ﴾، وتویه‌تی: ئەمە پرۆزی
به‌دریوو، ئیبن ئەبی حاتم ریوایه‌تی کردوه. پاشان ده‌لی: باو‌کم بۆی
گپ‌راینه‌وه، له‌ موسای کوپری ئیسماعیله‌وه، له‌ وه‌هیه‌وه، له‌ داودی کوپری
عامره‌وه، واته له‌ شه‌عه‌بییه‌وه: هه‌والی ئەوه گه‌شت به‌ ئیمانداران که له‌ پرۆزی
به‌دردا کوپری جابر هاوکاری بت په‌رسته‌کان ده‌کات، ئەمە زۆر به‌لایانه‌وه
سه‌خت بوو، خوای گه‌وره ئەمە‌ی ناردە خواره‌وه ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَ رَبُّكُمْ
يَتْلُوهُ الْعَلَفُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزَلِّينَ﴾ تا ده‌گاته ﴿مُسَوِّمِينَ﴾ ده‌لی: ئیتر شکست
به‌سەر کورزی کوپری جابردا هات و، هاوکاری بت په‌رسته‌کانی نه‌کرد، خوای
گه‌وره‌ش هاوکاری موس‌لمانه‌کانی نه‌کرد به‌ ناردنی پینج هه‌زار فریشته‌که،
ره‌بیعی کوپری ئەنه‌س ده‌لی: خوای گه‌وره هه‌زار فریشته‌ی بۆ ئیمانداران نارد،
پاشان بوون به‌ سێ هه‌زارو، دواتر بوونه پینج هه‌زار.

ئه‌گه‌روترا: چی ئەم ئایه‌ته و ئەو قسه‌یه پیکه‌وه کۆ ده‌کاته‌وه له‌گه‌ل
فه‌رموده‌ی په‌روه‌ردگار له‌ چیرۆکی پرۆزی به‌دردا که ده‌فرمودت: ﴿إِذْ تَسْتَفِئُونَ
رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدِّمُ بِالْعَلَفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ﴾ تا ده‌گاته
﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال: ۹ - ۱۰] وه‌لامه‌که‌ی ئەوه‌یه که ده‌قه‌که باسی
هه‌زار ده‌کات - لی‌ره‌دا - دژی ئەوه نیه که سێ هه‌زارو به‌ره و زور‌تریش
نه‌بووبن، چونکه ده‌فرمودت (مردفین) به‌و واتایه‌ی که کۆمه‌لی تری جگه

لهوانیان به دوا دا دیت، واته ههزارانی تری وهك خویان، نهم چوارچیویه
لیکچوه به نهم چوارچیویه له سوره تی ئالی عیمراندا باس کراوه. ئهوی
دیاره ئهویه که ئهوه بریتیه له پوژی بهدر وهك وا باوو زانراوه که فریشتهکان له
پوژی بهدردا کوشتارو جهنگیان کرد، خوی گه ورهش زاناتره.

سه عیدی کوپی ئه بی عرویه له قه تاده وه دهلی، خوی گه وره له پوژی
بهدردا کۆمهکی موسلمانهکانی کرد به ناردنی پینج ههزار فریشته.

وتهی دووهم: نهم پهیمان په یهسته بهم ئایه ته وه: ﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
نَبِيَّ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ الْقِتَالِ﴾ [آل عمران: ۱۲۱]، نهمهش پوژی ئوحد بوو، که
نهمه قسهی موجهید و عهکره مهو زوحاک و زههری و موسای کوپی عهقه بهو
کهسانی تره، بهلام وتویانه، خوی گه وره پینج ههزار فریشته کهی نه نارد بو
پشتیوانی ئیمانداران، چونکه موسلمانان لهو پوژده ههلاتن، عهکره مه نهمهشی
بو زیاد کردوه: ته نانهت سی ههزاریشی نه نارد، چونکه خوا فهرمووی ﴿لَنْ
إِنْ تَصِرُوا وَتَتَّقُوا﴾، بهلام نهوان ئارامیان نه گرت و رایان کردو جولان، عهوه
گه وره ته نانهت یهك فریشتهی بو هاوکاریان نه نارد خواره وه.

که دهشفهرمویت: ﴿لَنْ إِنْ تَصِرُوا وَتَتَّقُوا﴾، واته: ئارام بگرن له سه
دوژمنه که تان و، له من بترسن و فهرمانهکانم جیبه جی بکهن. که دهشفهرمویت:
﴿وَيَأْتُوَكُمْ مِنْ قَوْمِهِمْ هَذَا﴾ حهسه ن و قه تادهو ره بیع و سه دی دهلین: واته له
رویانه وه، موجهید و عهکره مهو نه بو سالح دهلین: واته له رق و قینی نه واندا.
زوحاک دهلی: له رق و قینیانداو له رویانه وه. عهوهی له ئیبن عهباس وه دهلی:
واته لهم سه فهره یاندا، وه دهوتریت: له توپه بیانه وه.

پاشان په روهردگار ده فهرمویت: ﴿يُؤَيِّدُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ﴾ ناسراون به ده موچاو و روکاریاندا، نه بو ئیسه حاقی سوبه یعی له
حاریسی کوپی موزه بیه وه، له عهلی کوپی نه بو تالیبه وه (په زای خوی لی بیت)
دهلی: سیمای فریشتهکان له پوژی بهدردا خوری سهی بوو به ههمان شیوه
سیمو نیشانه یان له نیوچاوانی نه سپه کانیاندا بوو، ئیبن نه بی حاتم ریوایه تی
کردوه. پاشان وتی: نه بو زهره بۆ گپه راینه، له هه ده بهی کوپی خالیده وه،
له حه مادی کوپی سه له مه وه، له موحه مدهی کوپی عه مری عهلقه مه وه، له

ئەبى سەلەمەو، لە ئەبو ھوړەپرەو (پەزای خوای لى بىت) دەربارەى ئەم ئایەتە (مەسومین) وتووەتى: بە خورى سور، موحامەدیش وتووەتى: (مەسومین): ناو نیشانەکانى سەراو تەو، نىوچاوانى ناسراو بە خورى سەبى لە کلکى ئەسپەکاندا،

عەوفى لە ئىبن عەباسەو (پەزای خوای لى بىت) دەلى: فریشتەکان ھاتن بۆلای موحەممەد (درودى خوای لى بىت) خورى سپیان وەك نیشانە بەکارھێناو، بەھەمان شێو موحەممەد و ھاو لەکانى ئەسپەکانیان وەك سىماو نیشانەى ئەوان لیکرد بە خورى، قەتادەو عەكرەمەش دەلىن (مەسومین) بە نیشانەى جەنگ، مەحولىش دەلى: روخساریان داپۆشى بوو بە عەمامە. ھەر وەھا ئىبن مەردەوہ لە فەرموودەى عەبدولقدوسى كۆرى حەبیبەو، لە عەتای كۆرى ئەبى رەباحەو، لە ئىبن عەباسەو دەلى: پێغەمبەرى خوا (درودى خوای لى بىت) لەسەر (مەسومین) فەرمووی (فێرکراو بوون) لە پۆژى بەدردا نیشانەى فریشتەکان عەمامەى رەش بوو، وە لە پۆژى حونەیندا عەمامەى سور بوو. ھەر وەھا لە فەرموودەى حەسەنى كۆرى مەفاریق لە سەعیدەو، لە حەكەمەو، لە موقسیمەو، لە ئىبن عەباسەو (پەزای خوای لى بىت) دەلى: فریشتەکان نەجەنگان تەنھا لە پۆژى بەدردا نەبىت ئىبن ئىسحاقیش دەلى: كەسێك كە تومەت بارى ناکەم لە موقسیمەو بۆ گێراوەو، لە ئىبن عەباسەو كە وتووەتى: نیشانەى فریشتە لە پۆژى بەدردا عەمامەى سەبى بوو كە بە پشتیاندا شۆریان کردبوروو، وە لە پۆژى حونەین دا عەمامەى سوور بوو. فریشتەکانیش لە هیچ پۆژىدا دستان نەو شاند جگە لە بەدرنەبىت، ئەوان لە پۆژى جەنگەکانى تردا تەنھا ژمارەیان زۆر دەکرد و ھاوکاریان پێشكەش دەکردو خۆیان جەنگیان نەدەکرد. پاشان لە حەسەنى كۆرى عیمارەو، لە حەكەمەو، لە موقسیمەو لە ئىبن عەباسەو ھاوشێوەى ئەمەى باس کردوو.

ئىبن ئەبى حاتم دەلى: ئەحمەسى بۆ گێراينەو، لە وەكەمەو، لە ھیشامى كۆرى عوروەو، لە یەحیای كۆرى عوبادەو كە زوبەیر (پەزای خوای لى بىت) لە پۆژى بەدردا عەمامەى كى زەردى بەسەرەو بوو.

فریشتەکانیش ھاتنە خوارەو عەمامەى زەردیان بەسەرەو بوو، ئىبن

مہر دہویہ لہ ریگہی ہیشامی کوری عور و ہوہ، لہ باوکیہ و ہ، لہ عہ بدوللای
کوری زویہ یرہ و ہ بہ ہمان شیوی ریوایت کردوہ.

دواتر خوی گہورہ دہ فہرموئیت: ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلَسَطَمِينَ
قُلُوبِكُمْ يٰٓأَيُّهَا﴾، واتہ خوی گہورہ کہ فریشتہ کانی ناردہ خوارہ و ہوئوی لہ
ناردنیان ٹاگادار کردہ و ہ بؤ شتیک نہ بوو جگہ لہوی دلتان ٹارام ٹاسودہ و خوش
بیٹ، چونکہ سہرکہ و تن بہدہستی پەرورہ دگارہو لای ٹہوہ، ٹہگہر بیہ وئیت بہ بی
بوونی ٹیوہش بہ سہر دوزمنہ کانیدا سہر دہ کہ وئیت، خوی گہورہ ہیچ پیوستی بہ
جہنگی ٹیوہ نیہ لہ دژی بی باوہران، و ہک خوی گہورہ پاش فرمان کردنی بہ
ٹیمانداران بؤ جہنگ کردن دہ فہرموئیت: ﴿ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ
لِّتَلُوْا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِيْنَ قِيْلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَكُمْ ﴿٤١﴾ سَيَّهَدِيْهِمْ وَيُضِلُّ
بَالَهُمْ ﴿٤٢﴾ وَيُخْلِفُهُمْ اَلْفَتَةً عَرَفَهَا لَهُمْ ﴿٤٣﴾﴾ [محمد: ۴-۶] لہ بہر ٹہمہ لیہرہ دا
دہ فہرموئیت ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلَسَطَمِينَ قُلُوبِكُمْ يٰٓأَيُّهَا﴾ و مَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١١٦﴾ واتہ پەرورہ دگار خاوہن عزیزت و دہ سہ لاتیکہ
ہیچ ریگرٹک لہ بہر دہ میدا نیہو، لہ ہریارو قہدہرہ کانیشیدا دانایہ.

پاشان فہرمووی: ﴿لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ واتہ فرمانی پیگردوون
بہ جیہاد و شمشیر و ہشاندن ٹہمہش لہ پیٹناوی ٹہو حکمت و داناییہی کہ
پەرورہ دگار لہم کارہ دا دیناوہ، لہ بہر ٹہمہ باسی ہہموو بہ شہ بہر دہست
کہ و توہ کانی لہ بت پہرستہ ٹیکو شہرہ کان کردوہ و ہ، فہرموویہ تی ﴿لَيَقْطَعَ طَرَفًا﴾
واتہ تاکو کؤمہ لیک لہ ناو بچن. ﴿مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَوْ يَكْتُمُهُمْ﴾ واتہ سہر شوریان
دہکات و ہرق و قینی خویانہ و ہ دہگہ پٹنہ و ہ بی ٹہوی ٹامانجہ کہیان دژ بہ ٹیوہ
بیٹہ دی. لہ بہر ٹہمہ خوی گہورہ فہرمووی: ﴿فَيَقْلُوْا﴾ واتہ بگہ پٹنہ و ہ
﴿خَاطِبِينَ﴾ واتہ ٹہوی ٹاواتہ خوازی بوون دہستیان نہ کہوت. پاشان بہ رستہ یہک
رہخنہ دہگریٹ کہ بہ لگہ یہ لہ سہر ٹہوی حوکم و ہریاری یہ کلابی کہرہ و ہ لہ
دنیاو قیامہ تدا ہر بہدہستی خواہو ہاوہلی نیہ، خوی گہورہ دہ فہرموئیت:
﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاٰمْرِ شَيْءٌ﴾، واتہ بہ لکو ہہموو شتیک فرمانی بہدہستی
پەرورہ دگارہ، و ہک لہ جیگہ بہ کی تردا دہ فہرموئیت ﴿فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ﴾ [الرعد: ۴۰] ہرورہا دہ فہرموئیت: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلَعَنَّ اَللّٰهُ

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ﴿البقرة: ۲۷۲﴾ يان ده‌فهرمویت ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ [الفصص: ۵۶].

موحه‌ممه‌دی کوری ئیسحاق سه‌بارت به: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ ده‌لی: واته‌ئو ده‌سه‌لاتی هیچ‌حوکم دانیتک نیه به‌سهر به‌نده‌کانمدا ته‌نھا‌ئو نه‌بیت که من فهرمانم پیکردوویت سه‌بارت به‌وان.

پاشان‌خوای‌گه‌وره‌باسی به‌شه‌کانی تر ده‌کات و ده‌فهرمویت: ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾، واته‌ئو باری بی باوه‌ریه‌ی که‌ئوانی تیدایه‌و هیدایه‌ت دانیان‌پاش گومر ابونیان ﴿أَوْ يُعَذِّبَهُمْ﴾ واته‌له‌سهر بی باوه‌ریه‌که‌یان له‌دنیاو قیامه‌تدا، هه‌روه‌ها له‌سهر تاوانه‌کانیان، له‌به‌رئه‌وه‌خوا فهرمووی ﴿فَأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ واته‌ئوانه‌شایسته‌ی‌ئو‌هن.

هه‌روه‌ها بوخاری ده‌لی: حه‌بانی کوری موسا بۆی گپیراینه‌وه، له‌عه‌بدوللاوه، له‌موعه‌ممه‌روه، له‌زه‌هریه‌وه، له‌سالمه‌وه، له‌باوکیه‌وه، که‌گویی له‌پیغه‌مبه‌ری‌خوا بووه (دروودی‌خوای‌لن بیت) کاتیک له‌چه‌مینه‌وه‌ی‌نوژدا سه‌ری به‌رز کردۆته‌وه له‌رکاتی دووه‌می به‌یانیدا فهرموویه‌تی: (خوایه‌گیان نه‌فرت له‌فلان و فلان بکه) ئه‌مه‌ش دوا‌ی‌ئو‌هی ده‌یفه‌رموو (سمع الله لمن حمده، ربنا ولك الحمد) خوای‌گه‌وره‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌ی‌نارده‌خواره‌وه: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾. ئیستر له‌هه‌ره‌موویان‌خۆش‌بوو.

ئه‌حمه‌د ده‌لی: ئه‌بو معاویه‌ی‌غه‌لابی بۆی گپیراینه‌وه، له‌خالیدی کوری حاریسه‌وه، له‌موحه‌ممه‌دی کوری عیجلانه‌وه، له‌نافیعه‌وه، له‌عه‌بدوللاوه، که‌پیغه‌مبه‌ری‌خوا (دروودی‌خوای‌لن بیت) دووعای له‌چوار که‌س کرد، ده‌لی، خوای‌گه‌وره‌ئهمه‌ی‌نارده‌خوار ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ تا کۆتایی‌ئایه‌ته‌که، ده‌لی، دواتر خوای‌گه‌وره‌هیدایه‌تی‌دان بۆ ئیسلام.

هه‌روه‌ها موحه‌ممه‌دی کوری عیجلان له‌نافیعه‌وه، له‌ئیبین عومه‌روه (په‌زای‌خوای‌لن بیت) ده‌گپیرینه‌وه که‌وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری‌خوا (دروودی‌خوای‌لن بیت) دووعای له‌چوار‌پیای‌بت پرست کرد و به‌ناوه‌کانی‌خۆیان‌ه‌وه‌ناوی بردن، تاکو ئه‌م ئایه‌ته‌هاته‌خوار: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾.

بههه مان شیوه بوخاری دهلی: موسای کوری ئیسماعیل بۆی گێڕاینهوه، له ئیبراهیمی کوری سهعهدهوه، له ئیبن شههابهوه، له سهعیدی کوری موسیب و نهبی سهلهمهی کوری عهبدولپهرحمانهوه، له نهبو هورپهپهوه (پهزای خوای لئ بیت) که پیغهمبهری خوا (درودی خوای لئ بیت) تهگهر بیویستایه دوعا له کهسیک بکات، یان دوعا بۆ کهسیک بکات، له پاش چهینهوه قونوتی دهخویند، یان وتی: تهگهر بیوتایه (سمع الله لمن حمده، ربنا ولك الحمد) دهیفرموو: (اللهم العن فلانا وفلاناً، اللهم العن الحارث بن هشام، اللهم العن سهیل بن عمرو، اللهم العن صفوان بن أمیه) تهمه ی به دهنگی بهرز دهخویند، ههروهها له ههندیك له نوێزهکانی بهیانیایدا دهیفرموو: (اللهم العن فلانا وفلان) بهمشیهوه ناوی دههیناو دوعای دهکرد بۆ زیندوهکان له زیندوانی عهربه، تاکو خوای گهوره تهه ئایهتهی نارد هوارهوه: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾.

ههروهها له ههزهلهی کوری نهبو سوفیانهوه دهلی: بیستم له سالمی کوری عهبدوللا وتی: پیغهمبهری خوا (درودی خوای لئ بیت) دوعای دهکرد له سهفوانی کوری ئوممهیهو سهههیلی کوری عهمر و حارسی کوری مورسهله، پیشتر سهنهده گهشروه کهیمان له مهسنه دی ئیمام تهحمه دا باس کردوه.

ئیمام تهحمه دهلی: ههشیم بۆی گێڕاینهوه، له ههمیدهوه، له نههسهوه (پهزای خوای لئ بیت)، که پیغهمبهر (درودی خوای لئ بیت) له پۆزی ئوحد یهکیك له خریکانی شکاو، نیوچاوانی برینداربوو تاکو خوین بهسه دهموچاویدا هاته خوارهوه، فهرمووی: (چۆن قهومیك سهرفراز دهبن کارکی ئاویان به پیغهمبهرهکیان کردبیت، له کاتیکیدا ئهوانگیان دهکات بۆلای پهروهردگاری بالا دهستیان؟) خوای گهوره تهه ئایهتهی نارد هوارهوه ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾. بهتهنها موسلیم ریاوایهتی کردوه، له قهعهنبیهوه، له ههممادی کوری سهلهمهوه، له سابهتهوه، له نههسهوه،

ئیبن جهریر دهلی: ئیبن ههمید بۆی گێڕاینهوه، له یهحیای کوری وازهوه، له هسهینی کوری واقیدهوه، له مهتهروهوه، له قهتادهوه، دهلی: پیغهمبهر (درودی خوای لئ بیت) له پۆزی ئوحد دا پیکراو، خریهکی شکاو،

بروی نیوانی تی کهوت، پیغمبر کهوت و دو قه لغانی به سهره وه بوو خولنی
لی ده پر وشت، سابتی مه ولای ته بو حوزه یفه به لایدا تیپه ری و هلی ساند ه وه و
ده موچاوی سپره وه، نه ویش هاته وه حاله تی ئاسایی خوی و فره مووی: (ده بیت
ته و نه ته وه چون بن که کاریکی ئاویان به پیغمبر که یان کرد بیت، له کاتیکدا
ته و بانگیان ده کات بولای په روه ردگاری بالاده ستیان؟) خوی گه وره ته مه ی
نارده خواره وه ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾، به هه مان شیوه عه بدولپر ه زاق له
موعه مه ره وه له قه تاده وه ریوایه تی کرد وه، به لام نه بو ته وه: هاتو ته وه هوشی
خوی.

دواتر خوی گه وره فره مووی: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ واته
هه موو مولکی ئاسمانه کان و زهوی هی په روه ردگاره، دانیش توه کانیشی به نده ی
خوان و له به رده ستی خوادان ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾، واته ته نها
په روه ردگاره ته وه ی بیه ویت بیکات ده یکات و بو هیچ که سیش نیه ره خنه له
فرمان و بریاری خوا بگریت و، به هیچ جزریک پرسیری لی ناکریت له وه ی
ده یکات، به لکو خوا پرسیار له هه موو که سیک ده کات له سهر هه رشتیک
ده یکن ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾.

﴿يَتَّيْنَاهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۱۳۰) وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۱۳۱) وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۳۲) وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن
رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) الَّذِينَ
يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَبِيرِ وَالصَّغِيرِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَجَسَةً أَوْ ظَلَمُوا
أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ
وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۳۵) أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَّغْفِرَةٌ
مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ﴾ (۱۳۶)

سه بارهت به قهده غه کردنی بهنده کان له خواردنی (سود) و وهرگر تنی چهنه
 جاره ی پاره کهله نه فامیدا ده یانکرد و ده یان وت: ته گهر بهرواری دانه وهی قهرز
 هات، ده بییت قهرزه که بدرسته وه، یاخود زیاده ی بجیته سهر، جا نه گهر
 زیاده که ی دا باشه، ته گینا بهرده وام له گهل دواکه وتنیدا زیاده ی تری ده چیته
 سهر، به مشیویه هه موو سالیك ته گهر که میکیشی بجیته سهر نهوا به چهنه
 سالیك ده بییت بریکی زور، خوای گه وره فهرمانی به بهنده کانی کرد که له خوا
 بترسن تا کو له پرژی دنیاو قیامه تدا رزگاریان بییت، دواتر هه پرشه یان لی
 ده کات به ناگرو هوشداریان ده داتی لئی، خوای گه وره ده فهرمویت: **﴿وَأَنذَرُوا
 النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۖ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾** .
 پاشان هانیان ده دات بو ده سته پیسخه ری له نه نجامدانی چاکه و په له کردندا بو
 به ده سته یینانی زورترین چاکه و پاداشت، خوای گه وره ده فهرمویت: **﴿وَسَارِعُوا
 إِلَىٰ مَعْفَرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾** ،
 واته به هه مان نهو شیویه ی که ناگر بو بی باوه پان ناماده کراوه. هه ووه ها وتراوه
 واتای **﴿عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾** ناگادار کردنه وهیه له فراوانی پانیه که ی،
 وه که خوای گه وره له وه سفی راخه ری به هه شتدا ده فهرمویت: **﴿بَلَّغْنَاهَا مِنْ
 إِسْتَبْرَاقٍ﴾** [الرحمن: ۵۴]، واته نه ی چ گومانیکت به روکاری دهره وهی ههیه؟
 هه ووه ها وتراوه: به لکو پانیه که ی وه که درژییه که ی وه هایه چونکه به هه شت
 گومه زیکه له ژیر عه رشدا، شتی قویه یی و بازنه یی پانیه که ی وه که درژییه که ی
 وه هایه، نه وهی به لگه یه له سهر ته مه نهو فهرمووده سه حیحه یه که ده فهرمویت
 (ته گهر له په ووه ردگار داوای به هه شتتان کرد داوای فیرده ووسی لی بکه ن،
 چونکه فیرده وس به رزترین شوینی به هه شت و ناوه راستی به هه شته، هر له ووه
 رویاره کانی به هه شت هه لده قولین و، سه قفه که شی بریتیه له عه رشی
 په ووه ردگار) ته م ثایه ته وه که نه وثایه ته ی تری سورته ی (الحدید) ه، که
 ده فهرمویت: **﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَعْفَرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾**
 [الحدید: ۲۱] .

تیمه له مه سنه دی تیمام نه حمه د دا نه ووه مان گیرایه وه که هیرقل
 نوسراویکی نووسی بو پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لی بیت) نوسیووی: تو

بانگی منت کردوو به بههشتیک که پاناییه که ی ناسمانه کان و زهویه، نهی
ناگر- دۆزهخ - له کوئییه؟ پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت) فهرمووی: (پاک و
پیگه ری بۆ خوا، نهی شهو له کوئییه له کاتیکدا پۆژ هات؟)

ههروه ها ئیبن جهریر گپراویه تیه وه و توویه تی: یونس بۆی گپرامه وه، له
ئیبین وه هه به وه، له موسلیمی کوری خالیده وه، له نه بی خوسه یمه وه، له
سه عیدی کوری نه بی راشده وه، له یه علای کوری موره وه، و توویه تی: گه شتم
به ته نوخی نیروای پیغه مبهه ری خوا (دروودی خوی لی بیت) بۆلای هیترقل له
حیمس که پیریکی گه و ره بوو، لاواز بوو بوو، وتی: چومه خزمه تی پیغه مبهه ری
خوا (دروودی خوی لی بیت) به نوسراوه که ی هیترقله وه، پیاوئیک که لای چه پیه وه
دانیشتبوو نوسراوه که ی وه رگرت: ده لی: وتم: نهو هاوه له تان کییه که
دهیخوئیتیه وه؟ وتیان: معاویه یه، نوسراوی هیترقل نه مه ی تیدا نوسرابوو: تۆ
نوسیوته و بانگی من ده که یه بۆ به ههشتیک پاناییه که ی ناسمانه کان و زهویه و
نهویه هه شته بۆ له خواترسان ئاماده کراوه، نهی که واته ناگر له کوئییه؟ ده لی:
پیغه مبهه ری خوا (دروودی خوی لی بیت) فهرمووی: (پاک و پیگه ری بۆ خوا نهی
شهو له کوئییه کاتیک پۆژ هات؟).

نه عمهش و سوفیانیه وری و شوعبه له قه یسی کوری موسلیمه وه، له
تاریقی کوری شه هابه وه، ده لین: کۆمه لیک له جوله که کان پرسیاریان له
عومه ری کوری خه تاب کرد سه بارهت به به ههشتیک پاناییه که ی ناسمانه کان و
زهوی بیت، وتیان: نهی ناگر له کوئییه؟ عومه ری پئی وتن: بینیتان کاتیک که
پۆژ هات شهو له کوئییه؟ کاتیک که شهو هات پۆژ له کوئییه؟ وتیان به راستی
هاوشیوهی نه مه له ته وراتدا هاتوه ئیبین جهریر له سی ریگاوه گپراویه تیه وه،
پاشان وتی: نه حمه دی کوری حازم بۆی گپراینه وه، له نه بو نه عیمه وه، له
جه عفه ری کوری بورقانه وه، یه زیدی کوری نه سم هه والی پیداین که:
پیاوئیکی نه هلی کیتاب وتی: ده لین: ﴿وَجَعَلُوا عَرْشَهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾،
که واته ناگر له کوئییه؟ ئیبین عه باس (به زای خوی لی بیت) وتی: شهو له کوئییه کاتیک
پۆژ هات، وه پۆژ له کوئییه کاتیک شهو هات؟ نه وهش به مه رفوعی گپراوه ته وه
که بهزاز و تویه تی: موچه ممه دی کوری موچه مه ر بۆی گپراینه وه، له موغه یره ی

کۆری سەلەم ئەبو هیشامەو، لە عەبدولواحیدی کۆری زیادهو، لە عەبدوللای کۆری عەبدوللای کۆری ئەسەممەو، لە مامیەو یەزیدی کۆری ئەسەم، لە ئەبی هورەیرە (پەزای خۆی لێ بیت) وتی: پیاویک هاتە خزمەتی پیغمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) و وتی: کاتیک خۆی گەرە دەفەرمویت: ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ ئەی ئاگر لە کوێیە؟ پیغمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) فەرموی: (ئایا شەوت بینیوە کاتیک هات هەمووشتیک دادەپۆشیت، لەوکاتەدا پۆز لەکوێیە؟) وتی: لەو شوێنەیه که خوا وێستووەتی. فەرموی: (بەهەمان شوێنە ئاگر لەو شوێنەیه که خۆی گەرەو بالا دەست وێستی لێیەتی).

ئەمەش دوو واتا هەڵدەگریت، یەكەمیان: مەبەست پێی ئەوێهە مەرج نیە کاتیک پۆز دیت و ئێمە شەو نابینن کەواتە شەو لە هیچ شوێنیک نیە، ئەگەرچی ئێمەش نەیزانن، بەهەمان شوێنە ئاگر لەو شوێنەیه که خۆی گەرە وێستی لێیەتی، ئەمەش رونترو ئاشکراترە وەك لە فەرموودەي ئەبو هورەیرەدا هاتبوو.

دووهمیان: واتاکەي ئەوێهە کاتیک پۆز لەلایەکەو رۆی جیهان رووناك دەکاتەو دایەدەپۆشیت، ئەو لەوکاتەدا شەو لەلایەکی تری جیهاندا، بەهەمان شوێنە بەهەشت لە بەرزترین شوێندا، لەسەر ئاسمانەکانەو لەژێر عەرشی پەروردگادا بە پانایی عەرش. وەك خۆی گەرە دەفەرمویت: ﴿كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ [الحديد: ۲۱] ئاگریش لە خواری خوارەوێهە، ئەمەش رێگر نیە لە نێوان ئەوێ بەهەشت پانتاییەکی ئاسمانەکان و زەوی بیت و، لەنێوان هەبوونی ئاگر، خۆی گەرەش زانترە.

دواتر خۆی گەرە باسی سیفەتەکانی ئەهلی بەهەشت دەکات و دەفەرمویت: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾، واتە لە بون و نەبون و گرانی و هەرزانی و سەختی و خوشگوزەرانی و پێن خوش بوون و پێن ناخوش بوون و نەندروستی و نەخۆشی و لە هەموو بارەکاندا، وەك خوا دەفەرمویت: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْلِ وَالْإِهْكَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ [البقرة: ۲۷۴]. واتاکەي ئەوێهە که هیچ شتیک لایان نادات لە گوێرايەلی کردنی پەروردگارو بەخشین لە پێناوی بەدەست هێنانی رەزامەندی ئەودا، بە چاکەکردن لەگەڵ

بەدیه پینراوە کانیدا لە کەسە نزیکەکانیان و لە کەسانی تریش بە ھەموو جۆرە چاکە یەك.

کە دەشفەر مویت: ﴿وَالْكَاظِمِينَ الْفَيْضَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾، واتە کاتیک رق و قین و ھەلچونیان بۆ دروست دەکات ئەوان دەبخۆنەو، بەو واتایە کە دەشارنەو و کاری پێ ناکەن، لەگەڵ ئەمەشدا دەبورن لەو کەسە خراپە لەگەڵدا کردون، لە ھەندیک ئەسەردا ھاتوو، خوای گەورە دەشفەر مویت: (ئەو ئادەمیزاد ھەركات توپەربویت یادی من بکە، منیش لە کاتیکدا توپەربوم یادت دەکەم و لەگەڵ ئەوانە لە ناویان دەبەم تۆ لە ناو نابەم و گرفتارت ناکەم) ئێین ئەبی حاتم گێراویەتیو.

ئەبو یەعلاش لە مەسنەدە کەیدا وتیوەتی: ئەبو موسای زەمەن بۆی گێراپنەو، لە عیسای کورێ شووعی زەریر ئەبولفەز لەو، لە رەبیعی کورێ سولەیمانی جیزیو، لە ئەبی عەمری کورێ ئەنەسی کورێ مالیکەو، لە باوکیو، وتیوەتی: پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لی بیت) فەرمووی: (ھەركەس توپەریەکی واز لێ بێنیت، خوای گەورە سزای دۆزەخەکە لەو دەگێرێتەو، ھەركەسیش زمانی بگریت، خوای گەورە عەیب و عاری دادەپۆشیت، ھەركەسیش پۆزش بۆ پەرورەدگار بێنیتەو خوای گەورە پۆزشەکی وەرەگریت) ئەم فەرموودە غەریو، لە ئێسنادە کەیدا قسە ھەیە.

ئیمام ئەحمەد دەلی: عەبدولرەحمان بۆی گێراپنەو، لە مالیکەو، لە زەھریو، لە سەعیدی کورێ موسەیبەو، لە ئەبی ھورەیرەو (پەزای خوای لی بیت) کە پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لی بیت) فەرموویەتی: (بەھێز ئەو کەسە نیە زۆرانبارێکی بەھێز، بەلکو بەھێز ئەو کەسە لە کاتی توپەربوندا زال دەبێت بەسەر نەفسی خۆیدا). بوخاری و موسلیم لە فەرموودە مالیکەو گێراویانەتیو.

بەھەمان شیو ئیمام ئەحمەد دەلی: ئەبو معاویە بۆی گێراپنەو، لە ئەمەشەو، لە ئیبراھیمی تیمیو، لە حارسێ کورێ سویدیو، لە عەبدوللاو کە ئێین مەسعودە (پەزای خوای لی بیت) تویت: پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لی بیت) فەرموویەتی: (کێ لە ئێو سامانی واریسەکی لە سامانی

خۆی لاخۆشه و یستره) وتیان: ئەو پێغه مبهری خوا، هیچ کەسمان نیە ی سامانی خۆی لە سامانی واریسە کە ی لاخۆشه و یستر نەبێت، فەرمووی: (بزانن هیچ کەس نیە لە ئێوە سامانی واریسە کە تان لە سامانی خۆتان لاخۆشه و یستر نەبێت، تۆ لە سامانە کە ت خاوەنی هیچ شتێک نیت تەنھا ئەو نەبێت کە پێش خۆت ناردووە بۆ قیامەت، سەرۆت و سامانی واریسە کە شت ئەوێه کە دوا ی خۆت جێت هێشتووە) وتی: پێغه مبهری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (لەناو ئێوەدا کێ بە بهێژ دادەنێن؟) وتمان: ئەو کەسە ی پیاوان زۆرانبازی لە گەل دەکەن. فەرمووی: (نەخێر، بە لکو ئەو کەسە ی لە کاتی تۆرە بووندا بە سەر نەفسی خۆیدا زāl دەبێت) وتی: پێغه مبهری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (ئێوە کێ بە وەجاخ کوێر دادەنێن؟) وتیان: ئەو کەسە ی کە منالی نیە، فەرمووی: (نەخێر، بە لکو ئەو کەسە ی لە منالە کە یەو هێچی پێشکەش نەکراوە) بوخاری بەشی یە کە می فەرموودە کە ی ئیخراج کردووە، موسلیمیش ئەصلی فەرموودە کە ی ئیخراج کردووە، لە گێڕانەوێ ئەعمە شەو ه.

فەرموودە یە کێ تر: ئیمام ئەحمەد دەلی: موحەممەدی کوێر جە عفەر بۆی گێڕاينەو ه، لە شو عبهو ه دەلی، گوێم لێ بوو عورەو ه ی کوێر عەبدوللای جە عەفی لە حەسبە یان ئیبن ئەبی حەسینەو ه دە ی گێڕاينەو ه، لە پیاو ئیکەو ه کە پێغه مبهری بینی بوو (دروودی خۆی لێ بیت) وتاری دەدا، فەرمووی: (نایا دەزانن کێ وەجاخ کوێرە؟) وتمان: ئەو کەسە ی منالی نیە. فەرمووی: (وەجاخ کوێری تەواو ئەو کەسە یە منالی هە یە بە لام کە مرد لە منالە کانیەو ه هێچی پێ ناگات و پێشکەشی نا کرێت) فەرمووی: (نایا دەزانن ریسوا کێ یە؟) وتمان: ئەو کەسە یە کە هێج پارە ی نیە. فەرمووی: (ریسوا ی تەواو ئەو کەسە یە کە پارە ی هە یە بە لام کە مرد لە و پارە ی ه هێچی پێ ناگات و هێچی لێ پێش خۆی نەخستووە) دەلی: پاشان پێغه مبهری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (ئەو بە هێزی کێ یە؟) وتیان: بریتیه لە زۆرانبازی کێ بە هێژ. فەرمووی: (بە هێزی تەواو ئەو کەسە یە کە تۆرە دەبێت و تۆرە بوونە کە ی توند دەبێت و دەموچاوی سور دەبێتەو ه قۆی هەل دەچێت بە لام زۆرانبازی تۆرە ییە کە ی دەکات و بە سەر تۆرە ییە کە ییدا زāl دەبێت).

فهرموده‌یه‌کی تر: ئیمام نه‌حمده ده‌لی: ئه‌بی نومه‌یر بۆی گێپراینه‌وه، له هیشامی کورێ عوره‌وه، له باوکیه‌وه، له نه‌حنه‌فی کورێ قه‌یسه‌وه، له مامیکه‌وه که پێی ده‌وترا جاریه‌ی کورێ قودامه‌ی سه‌عدی، که پرسپاری له پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لێ بیت) کردووه‌و، وتویه‌تی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا قسه‌یه‌کم پێ بلێ سودم پێ بگه‌یه‌نیت با که‌میش بی‌ت تا‌کو لێی تێ بگه‌م، پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لێ بیت) فهرموویه‌تی: (توره‌ مه‌به) پیاوه‌که‌ چه‌ند چار قسه‌که‌ی دووباره‌ کرده‌وه بۆ پێغه‌مبه‌ر، ئه‌ویش هه‌ر ده‌یفه‌رموو (توره‌ مه‌به) هه‌ر به‌مشپوه‌یه‌ ریوایه‌تی کردووه‌ له‌ ئه‌بی معاویه‌وه، له‌ هیشامه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ یه‌حیای کورێ سه‌عیدی قه‌تانه‌وه، له‌ هیشامه‌وه‌ ریوایه‌تی کردووه‌ که‌ پیاوێک وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا قسه‌یه‌کم پێ بلێ با قسه‌که‌ش که‌م بی‌ت تا‌کو لێی تێ بگه‌م، فهرمووی: (توره‌ مه‌به) به‌ ته‌نها نه‌حمده هێناویه‌تی.

فهرموده‌یه‌کی تر: ئیمام نه‌حمده ده‌لی: ئه‌بو معاویه‌ بۆی گێپراینه‌وه، له داودی کورێ ئه‌بو هینه‌ده‌وه، له‌ ئه‌بن نه‌بی حه‌رب ئه‌بی نه‌سه‌ده‌وه، له‌ ئه‌بی نه‌سه‌ده‌وه‌وه، له‌ ئه‌بو زه‌ره‌وه (زه‌زای خوای لێ بیت) وتویه‌تی: له‌سه‌ر حه‌وزێکی خۆی ئاوی داوه‌ به‌خه‌لکی کۆمه‌لێک هاتوون و پێیان وتوو: کێ له‌ ئێوه‌ ده‌چیته‌ لای ئه‌بو زه‌ره‌و چه‌ند تاله‌ قژێک له‌سه‌ری ده‌کاته‌وه؟ پیاوێک وتی: من، پیاوه‌که‌ هات و رۆشته‌ سه‌ر حه‌وزه‌که‌و له‌ قژێ ئه‌بو زه‌ره‌ی نه‌وی و ئازاری دا، له‌وکاته‌دا ئه‌بو زه‌ر که‌ به‌ پێوه‌ بوو دانیش‌ت و، دواتر راکشا، پێی وترا: ئه‌ی ئه‌با زه‌ر بۆچی دانیش‌تیت و پاشان راکشایت؟ وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لێ بیت) پێی فهرمووی: (ئه‌گه‌ر که‌سیکتان توره‌بوو به‌ پێوه‌ بوو با دانیش‌ت، ئه‌گه‌ر توره‌یه‌که‌ی نه‌ما باشه‌، ئه‌گینا با راکشیت.. ئه‌بو داود له‌ نه‌حمده‌ی کورێ حه‌نبه‌له‌وه‌ به‌ ئه‌سناده‌که‌ی گێپراویه‌تیوه‌) به‌لام له‌ گێپراوه‌که‌یدا له‌ ئه‌بی حه‌رب و ئه‌ویش له‌ ئه‌بی زه‌ر گێپراویه‌تیوه‌ که‌ له‌ ئه‌بی زه‌ر رویدا.. به‌لام راستیه‌که‌ی نه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌بن نه‌بی حه‌رب له‌ باوکیه‌وه، له‌ ئه‌بو زه‌ره‌وه، هه‌روه‌ک عه‌بدوللای کورێ نه‌حمده له‌ باوکیه‌وه‌ گێپراویه‌تیوه‌.

فهرموده‌یه‌کی تر: ئیمام نه‌حمده ده‌لی: ئه‌براهیمی کورێ خالید بۆی گێپراینه‌وه، له‌ ئه‌بو وائلی سه‌نعانیه‌وه، وتی: ئێمه‌ له‌لای عوروه‌ی کورێ

موحه ممه‌دا دانیشتبووین پیاوێك هاته‌ لای و به‌ قسه‌یه‌ك قسه‌ی له‌گه‌ل كردی
 توپه‌ی كرد، كاتێك كه‌ توپه‌ی كرد هه‌ستایه‌وه‌و رۆشت پاشان گه‌پایه‌وه‌ بۆلای
 ئێمه‌و ده‌ستنوێژی گرتبوو، وتی: باوكه‌ له‌ باپیرمه‌وه‌ عه‌تییه‌ كه‌ ئێین سه‌عدی
 سه‌عدیه‌ بۆی گێڕامه‌وه‌ - ئه‌و هاوڵیتی هه‌بوو - وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی
 خوای لی بیت) پێی فهرمووین: (به‌پراستی توپه‌یی له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه‌، شه‌یتانی
 له‌ ئاگر به‌دی هێنراوه‌، ئاگریش ته‌نها به‌ ئاو ده‌كوژێته‌وه‌، له‌ به‌رئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر
 كه‌سێكتان توپه‌بوو با ده‌ست نوێژ بگرێت) به‌مشێوه‌یه‌ ئه‌بو داود له‌ فهرمووده‌ی
 ئیبراهیمی كۆری خالیدی سه‌نعانیه‌وه‌ له‌ ئه‌بی وائیلی قاسی مورادی سه‌نعانیه‌وه‌
 گێڕاویه‌تیوه‌، ئه‌بو داود ده‌لی: واده‌زانم عه‌بدوڵلای كۆری بوچه‌یره‌.

فهرمووده‌یه‌کی تر: ئیمام ئه‌حمه‌د ده‌لی: عه‌بدوڵلای كۆری یه‌زید بۆی
 گێڕایه‌نه‌وه‌، له‌ نوخی كۆری جه‌عه‌نه‌ی سه‌عیه‌وه‌، له‌ موقاتیلی كۆری حه‌یانه‌وه‌،
 له‌ عه‌تائه‌وه‌، له‌ ئێین عه‌باسه‌وه‌ (په‌زای خوای لی بیت) وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا
 (دروودی خوای لی بیت) فهرمووی: (هه‌ركه‌س رێگه‌ نیشانی كه‌سێکی بارقورس
 بدات یان ئاسانكاری بۆ بكات و له‌سه‌ری لایبیات، خوای گه‌وره‌ پاراستویه‌تی
 له‌ فراوانی دۆزه‌خ، ئه‌وه‌ نه‌بی‌ت كه‌ کاری به‌هه‌شت خه‌فته‌ خواردنه‌ به‌ كۆمه‌ل
 - سێ جار - به‌لام کاری دۆزه‌خ ئاسانه‌ به‌ هه‌له‌كردن و بیركردن، به‌خته‌وه‌ر
 كه‌سێكه‌ خۆی پاراستی‌ت له‌ فیتنه‌و ئاشوب، هه‌یج قومێك نیه‌ خۆشه‌ویستریت
 لای په‌روه‌ردگار له‌و قومه‌ توپه‌پیه‌ی به‌نده‌یه‌ك ده‌یخواته‌وه‌ و ته‌نها له‌ به‌رخوا
 ده‌یخواته‌وه‌، ئه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ ناوناخی پڕ ده‌كات له‌ ئیمان) ته‌نها ئه‌حمه‌د
 هیناویه‌تی و، ئیسناده‌كه‌ی حه‌سه‌نه‌و، تانه‌ لیدراوی تیدا نیه‌. مه‌تنه‌كه‌شی
 حه‌سه‌نه‌.

فهرمووده‌یه‌کی تر له‌ واتاكه‌یدا: ئیمام ئه‌حمه‌د ده‌لی: ئه‌بو داود وتی:
 عوقبه‌ی كۆری موكریم بۆی گێڕایه‌نه‌وه‌، له‌ عه‌بدوڵپه‌حمان واته‌ ئێین مه‌ه‌دیوه‌،
 له‌ بیشر واته‌ ئێین مه‌نسوره‌وه‌، له‌ موحه‌ممه‌دی كۆری عیجلانه‌وه‌، له‌ سه‌وه‌یدی
 كۆری وه‌هه‌به‌وه‌، له‌ پیاوێكه‌وه‌ له‌ نه‌وه‌كانی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی
 بیت) له‌ باركه‌یه‌وه‌، وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لی بیت) فهرمووی:
 (هه‌ركه‌س رق و قینی خۆی بخواته‌وه‌ له‌كاتێكدا توانای جێبه‌جێ كردنی

هه‌بێت، خۆی گه‌وره ناخی پر ده‌کات له ئاسایش و ئیمان، هه‌رکه‌سیش واز له له‌به‌رکردنی جل‌به‌رگی جوان بێنیت له‌کاتی‌کدا توانای به‌سه‌ری‌دا هه‌بێت - بێش‌ر وتی: وابزانم فەرمووی - له‌به‌ر ته‌وا‌زوع و خۆ به‌که‌م زانین - خۆی گه‌وره جل و به‌رگی که‌رامه‌ت و شکۆمه‌ندی له‌به‌ر ده‌کات و هه‌رکه‌سی‌کیش تاج بکاته سه‌رکه‌سیک له‌ پیناوی خوا‌دا، خۆی گه‌وره تاجی پادشای له‌سه‌ر ده‌کات).

فەرمووده‌یه‌کی تر: ئیمام نه‌حمه‌د ده‌لی: عه‌بدوللای کو‌ری به‌زید بۆی گێ‌پرا‌ینه‌وه و تی: سه‌عید بۆی گێ‌پرا‌ینه‌وه، نه‌بو مه‌رحوم بۆی گێ‌پرا‌مه‌وه له سه‌هلی کو‌ری مو‌عازی کو‌ری نه‌نه‌سه‌وه، له باوکی‌ه‌وه، که پی‌غمه‌به‌ری خوا (دروودی خۆی **لن بیت**) فەرمووی: (هه‌رکه‌س رق و قینی خۆی بخواته‌وه و توانای به‌سه‌ر جێ‌به‌جێ‌کردنیدا هه‌بێت خۆی گه‌وره له‌سه‌رو هه‌موو به‌دی‌هێ‌نراوه‌کانه‌وه بانگی ده‌کات تا‌کو سه‌ریشکی بکات له هه‌لبێ‌زاردنی هه‌ر حۆریه‌کدا که ده‌یه‌وێت) نه‌بو دوا‌و ترمزی و ئیبن ما‌جه‌ش له فەرمووده‌ی سه‌عیدی کو‌ری نه‌بی نه‌یو‌به‌وه گێ‌پرا‌ینه‌ته‌وه، ترمزی وتویه‌تی: فەرمووده‌یه‌کی حه‌سه‌نی غه‌ریبه.

فەرمووده‌یه‌کی تر: عه‌بدولپه‌زاق وتی: داودی کو‌ری قه‌یس هه‌والی پێ‌داین له زه‌یدی کو‌ری نه‌سه‌مه‌وه، له پیاوێکی خه‌لکی شاره‌وه که پێی ده‌وترا عه‌بدولجه‌لیل، له مامیکیه‌وه، له نه‌بی هه‌ره‌په‌روه (په‌زای خۆی **لن بیت**) ده‌رباره‌ی ﴿وَالْكَافِرِينَ الْكَافِرِينَ﴾ ده‌لی، پی‌غمه‌به‌ری خوا (دروودی خۆی **لن بیت**) فەرمووی: (هه‌رکه‌س رق و قینی‌ک بخواته‌وه له‌کاتی‌کدا توانای به‌سه‌ر جێ‌به‌جێ‌کردنیدا هه‌بێت خۆی گه‌وره به‌ ئاسایش و ئیمان پێی ده‌کاته‌وه) ئیبن جه‌ری‌ر گێ‌پرا‌ویه‌ته‌وه.

فەرمووده‌یه‌کی تر: ئیبن مه‌رده‌ویه ده‌لی: نه‌حمه‌دی کو‌ری مو‌حه‌مه‌دی کو‌ری زیاد بۆی گێ‌پرا‌ینه‌وه، که یه‌حیای نه‌بو تالیب هه‌والی پێ‌داین، عه‌لی کو‌ری عاسم هه‌والی پێ‌داین، یونس کو‌ری عوبه‌ید له حه‌سه‌نه‌وه بۆی گێ‌پرا‌ینه‌وه، له ئیبن عومه‌روه (په‌زای خۆی **لن بیت**) وتویه‌تی: پی‌غمه‌به‌ری خوا (دروودی خۆی **لن بیت**) فەرمووی: (به‌نده هه‌یج قومێکی نه‌خواردۆ‌ته‌وه با‌شتر بێت له قومه‌ نو‌ره‌یه‌ک که له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی خوا خواردبێ‌تی‌ه‌وه) هه‌ر به‌مشێ‌وه‌یه ئیبن ما‌جه له

بیشری کوری عومره وه، له حه مادی کوری سه له مه وه، له یونسی کوری
عوبه ید وه گپراویه تیه وه.

خوای گه وره ده فره مویت: ﴿وَالْكَاظِمِينَ الْفَيْضَ﴾ واته توریه بیه که بیان
به رامبه ر خه لکی به کار ناهینن، به لکو خه لکی له خراپه ی خویان به دور
ده گرن، پاداشتی ثم کاره شیان لای په روه ردگار وه چاوه پروان ده کن.

دواتر په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾، واته له گهل
ته وه ی خویان له خراپه کردن به رامبه ر به خه لکی لاده دن له هه مانکاندا ده بورن
له وانیه زولمیان لی کردن و له ناو دلایندا هیچ ناره حتی و بیزاریه که به رامبه
هیچ کهس ناهیلن، ته مهش باشتین حاله، له به رته وه خوای ده فره مویت:
﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ته مه له پله کانی ئیمانیه، که له فره مووده ها هاتوه:
(سئ شت سویندیان له سه ر ده خوم: هه رگیز سه ده قه و به خشین له پاره وه سامان
که م ناکاته وه، وه جگه له زیادکردنی عیزه ت و سه به رزی خوای گه وره هیچ
شتیک به به نده نادات له به رامبه ر لیبوردن له خه لکیدا، هه رکه سیش له به ر
خاتری خوا گه ردن که چی بنوئیت خوای گه وره به رزی ده کاته وه) حاکمیش له
موسته دره که کیدا له فره مووده ی موسای کوری عوقبه وه، له ئیسحاقی کوری
به حیای کوری ته لحه ی قه ره شیه وه، له عوباده ی کوری سامته وه، له ثوبه ی
کوری که عبه وه گپراویه تیه وه که پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لی بیت)
فرموویه تی: (هه رکه س ته وه دلخوژی ده کات که خانوی بۆ به رز بکریته وه و
پله وپایه کانی بۆ به رز بکریته وه، با ببوریت له و که سه ی سته می لی کردوه،
بیه خشیت به و که سه ی بی به شی کردوه، سه ردانی ته و که سه بکات په یوه ندی
له گهلدا په چراندوه) پاشان وتی: سه حیحه له سه ر مه رجی بوخاری و موسلیم،
به لام ئیخراجیان نه کردوه.

ئبن مه رده ویهش هیناویه تی له فره مووده ی عه لی و که عبی کوری عوجره وه
له ته بی هوره پره و نوم مه سه له مه وه (په زای خوای لی بیت) به هه مان شیوه. هه روه ها
له ریگه ی زوحاکه وه، له ئیبن عه باسه وه (په زای خوای لی بیت) گپراوته وه
وتویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لی بیت) فره مووی: (کاتیک پوژی
قیامت هات بانگ که ریک بانگ ده کات: کوان ته و که سه انه ی له خه لکی

خۆش دەبوون؟ راکەن بۆلای پەرورەدگارتان و پاداشته کانتان وەر بگرن، ئەو مافە لەسەر ھەر مەزھەبێکی موسلمان ئەگەر بورا و خۆش بوو لە خەڵکی بچیتە بەھەشتەو.

دواتر پەرورەدگار دەفەرمویت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾، واتە ئەگەر تاوانیکیان ئەنجام دا بەدوایدا تەوێو داوای لێخۆشبوون دەکەن. ئیمام ئەحمەد دەلی: یەزید بۆی گێڕاینەو، لە ھەمامی کۆری یەحیاو، لە ئیسحاقی کۆری عەبدوللای کۆری ئەبی تەلحەو، لە عەبدولرەحمانی کۆری ئەبی عەرەو، لە ئەبی ھورەیرەو (پەزای خۆی لێ بیت)، لە پیغەمبەری خواو (درودی خۆی لێ بیت) فەرمویت: (پیاویك تاوانیکی ئەنجامدا وتی: خواپەگیان من تاوانیکم ئەنجامداو لێم ببورەو لەو تاوانم خۆشبە، خۆی گەرە فەرمووی: بەندەکم تاوانیکی کردو زانی کە پەرورەدگاریکی ھەیە لە تاوان خۆش دەبیت و لەسەرشێ سزای دەدات، ئەو من لە بەندەکم خۆش بووم، پاشان تاوانیکی تری کردو وتی: خواپەگیان من تاوانیکم ئەنجامداو لێم ببورەو لە تاوانەکم خۆشبە، خۆی گەرە فەرمووی: بەندەکم زانی کە پەرورەدگاریکی ھەیە لە تاوان خۆش دەبیت و لەسەرشێ سزای دەدات، ئەو من لە بەندەکم خۆش بووم، پاشان تاوانیکی تری کردو وتی: پەرورەدگاری من، من تاوانیکم ئەنجامداو لێم ببورەو لە تاوانەکم خۆشبە، خۆی گەرە فەرمووی: بەندەکم زانی کە پەرورەدگاریکی ھەیە لە تاوان خۆش دەبیت و لەسەرشێ سزای دەدات، ئێو بەشاید بن ئەو لە بەندەکم خۆش بووم ھەرچیەکی دەوێت با بیکات) لە سەحیحی بوخاری و موسلیمەو ئیخراجیان کردووە لە فەرموودە ییسحاقی کۆری ئەبی تەلحەو بەشیوەی ئەمە.

فەرموودەیکێ تر: ئیمام ئەحمەد دەلی: ئەبو نەزرو ئەبو عامر بۆیان گێڕاینەو، وتیان: زوھیر بۆی گێڕاینەو، لە سەعدی تائیبەو، لە ئەبو مودەللە ی مەولای دایکی ئیماندارانەو، گوێی لە ئەبو ھورەیرە بوو، وتووێتی: وتان: ئەی پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) ھەركات تۆمان بێنی دلەکانمان نەرم دەبیت و، ئێمە لەگەڵ قیامت وێستاندا دەبین،

هەركاتێكیش لەتۆ جیا بوونەوه دنیا سەرساممان دەكات و، پێوی سەرقال دەبین و، بە ئافرەت و منداڵەوه سەرقال دەبین، فەرمووی: (ئەگەر ئێوە لە هەموو بارێکدا وەك ئەو بارە بونایە کە لای من - لەگەڵ مندان - ئەوە فریشتەکان بە دەستەکانیان تەوقەیان لەگەڵ دەکردن و لە ماله کانتاندا سەردانیان دەکردن، خۆ ئەگەر ئێوە تاوانتان نەکردایە خواى گەوره کۆمەڵیکى تری دەهینا کە تاوان بکەن و داواى لیخۆش بوون لە پەرورەدگار بکەن) وتمان: سەبارەت بە بەهەشت قسەمان بۆ بکە خانووەکانى چى؟ فەرمووی: (خشتیک ئالتون و خشتیک زیو، چیمەنتۆکەى میسکى (الزفر)، چەووەکانى مروارى و یاقوتن، خۆلەکەى زەغفەرانه، هەركەس بجێتە ناویەوه لە خۆشیدا دەژى و نارهەت نابێت، بەهەتا هەتای دەژى و نامرئ و جل و بەرگەکانى نارزین و، لاویتی بەسەر ناچیت، سئ کەسێش نزاو پارانەوێان بەرپەرچ نادریتەوه: پێشەواىەکی دادپەرورەو، پۆزەوان تا دەیشکێنیت و، نزاى ستەملیکراویش لەسەر هەورەکان هەلدەگیریت و دەرگاكانى ئاسمانى بۆ دەکرێتەوه، پەرورەدگار دەفەرموێت: سوێند بە عیزەتى خۆم سەرت دەخەم ئەگەر پاش ماوێهەکی تریش بێت) تەرمزى و ئیبن ماجە بە جۆریکی تر لە فەرموودەى سەعدەوه گێڕاویانەتەوه.

هەروەها تەئکید لەسەر دەستنوێژگرتن و دورکات نوێژ دەکاتەوه لەکاتى تەویەکردندا، ئیمامى ئەحمەدى کۆری حەنبەل رىوایەتى کردووه، دەلى: وەکیع بۆی گێڕایەتەوه، لە موسعەر و سوفیانی سەوریەوه، لە عوسمانى کۆری موغیرەى سەقەفیەوه، لە عەلى کۆری رەبیعەوه، لە ئەسمای کۆری حەکەمى فەزاریەوه، لە عەلیەوه (پەزای خۆی لى بێت) وتى: من هەركات گوێم لە فەرموودەیهکەوه ببوایە لە پێغەمبەرى خواوه (دروودی خۆی لى بێت) هێندەى خوا بیویستایە بەو فەرموودەیه سودى پێ دەگەیاندم، وە ئەگەر کەسیکی تر فەرموودەى لە پێغەمبەرەوه بۆ بگێڕامایەتەوه سوێندم دەدا، ئەگەر سوێندى بۆ بخواردمایە پڕوام دەکرد، ئەبو بەکر (پەزای خۆی لى بێت) فەرموودەیهکی بۆ گێڕامەوه - بەراستى راستى کرد ئەبو بەکر - کە گوێی لە پێغەمبەرى خوا بووه (دروودی خۆی لى بێت) فەرموویەتى: (هەر پیاویک تاوانیکى ئەنجامداو پاشان دەستنوێژی گرت

بەشیوەیهکی تەواو - موسەعەر وتی - نوێژیی کرد - سوفیانی و تی - پاشان دوو رکات نوێژی کرد - و داوای لیخۆشبوونی لە پەرورەدگار کرد ئەو بە دُنیا بیهوێ خۆی گەورە لێی خۆش بوو) بەمشێوەیە عەلی کۆری مەدینی و حەمیدی و ئەبوبەکرێ کۆری ئەبی شەیبە و ئەهلی سونەن و ئەبی حەبەن لە سەحیحە کەیدا و بەزێو دار ئەلقوتنی لە رێگەی عوسمانی کۆری موغیرە و گێڕاویانەتەو، تەرمزی و توبەتی: ئەو فەرموودەیهکی حەسەنەو، ئیمەش رێگەکانیمان باسکرد، قسە لەسەر کورتکراوەتەو لە مەسئەدی ئەبوبەکرێ سدیق (پەزای خۆی لێ بیت) دان پوختە قسە کە ئەو بە کە فەرموودە کە حەسەنەو، لە گێڕانەوێ پێشەوای موسلمانان عەلی کۆری ئەبو تالبە لە ئەبوبەکرێ سدیقهو (پەزای خۆی لێ بیت).

ئەوێ شاهییدی راستی ئەم فەرموودەیه دەدات ئەوێ کە موسلیم لە سەحیحە کەیدا لە پێشەوای موسلمانان عومەری کۆری خەتابەو (پەزای خۆی لێ بیت) گێڕاویەتەو، لە پێغمەبەری خواو (دروودی خۆی لێ بیت) کە فەرموویەتی: (هەرکە سێک لە ئێو دەستوێژ بگرت دەستوێژیکی تەواو و جوان، پاشان بلی: اشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، ئەو بە دُنیا بیهوێ هەر هەشت دەرگاکە بەهەشتی بۆ دەکێتەو، لە هەر کامیانەو بیهوێت دەچێت ژوورەو).

لە هەردوو سەحیحە کەیدا هاتوو لە پێشەوای موسلمانان عوسمانی کۆری عەفانەو (پەزای خۆی لێ بیت) کە دەستوێژی بۆ گرتوون وەك دەستوێژگرتنی پێغمەبەر (دروودی خۆی لێ بیت) و پاشان وتی: بیستم لە پێغمەبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) دەیفەرموو: (هەرکەس وەك ئەم دەستوێژکردنە من دەستوێژی گرت و پاشان دوو رکات نوێژی کردو تیایدا بێ ئاگا و دالغە لێدەرەبوو، ئەو لە هەموو تاوانەکانی رابردووی دەبەخسێت) ئەم فەرموودەیه لە گێڕانەوێ هەر چوار پێشەوای خەلیفە راشیدینەکانەو، لە پێغمەبەری خواو (دروودی خۆی لێ بیت) چەسپاوە، هەر وەك چۆن قورئانی ئاماژە ی پێدەکات کە: داوای لیخۆشبوون کردن سوود بە تاواناکارو سەرپێچیکار دەگەیهێت.

عەبدولرەزاقیش وتی: جەغفەری کۆری سولەیمان هەوالی پێداین لە

سابتهوه، له ئه‌نه‌سی کۆری مالیکه‌وه (په‌زای خۆی لێ بیت) وتی: پێم گه‌شتوه، له‌کاتی‌کدا ئهم ئایه‌ته‌هاته‌ خواره‌وه ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾، شه‌یتان گریا.

حافز ئه‌بو یه‌علا ده‌لی: موحریزی کۆری عه‌ون بۆی گێڕایه‌نه‌وه، له‌ عوسمانی کۆری مه‌ته‌ره‌وه، له‌ عه‌بدولغه‌فوره‌وه، له‌ ئه‌بی نوسه‌یره‌وه، له‌ ئه‌بی ره‌جائه‌وه، له‌ ئه‌بو به‌کروه‌وه (په‌زای خۆی لێ بیت) له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه (درۆدی خۆی لێ بیت) فهرمووی: (فه‌رماتنان پێده‌که‌م به‌رده‌وام (لا إله إلا الله) و (استغفر الله) زۆر بڵێن، چونکه‌ شه‌یتان وتی: خه‌لکیم به‌ هیلاکه‌تا برد به‌ تاوانکردن و ئه‌وانیش منیان به‌ هیلاکه‌تا برد به‌ (لا إله إلا الله) و (استغفر الله)، کاتی‌ک ئه‌وه‌م بینی به‌ ئاره‌زووبازی به‌ هیلاکه‌تما بردن، چونکه‌ ئه‌وان وا حساب ده‌که‌ن که‌ هیدایه‌ت دراوان) عوسمانی کۆری مه‌ته‌رو هه‌ردوو شیخه‌که‌ی لاوازن.

ئیمام ئه‌حمه‌د له‌ مه‌سه‌نه‌که‌یدا له‌ رێگه‌ی عه‌مری کۆری ئه‌بی عه‌مر و ئه‌بی هه‌یسه‌می عه‌تواریه‌وه، له‌ ئه‌بی سه‌عه‌یده‌وه گێڕاویانه‌ته‌وه، له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه (درۆدی خۆی لێ بیت) که‌ فهرموویه‌تی: (شه‌یتان وتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار سوێندم به‌ عیزه‌تی تۆ هه‌تا کو رۆح له‌ جه‌سته‌ی به‌نده‌کاندا بیت به‌رده‌وام له‌ رێگه‌ی پاست لایان ده‌دم و سه‌رگه‌ردانیان ده‌که‌م، خۆی گه‌وره‌ش فهرمووی: سوێند به‌ عیزه‌ت و جه‌لالی خۆم تا کو ئه‌وان داوای لیخۆشبوونم لێ بکه‌ن منیش لێیان خۆش ده‌بم).

هه‌روه‌ها حافز ئه‌بو به‌کری به‌زاز ده‌لی: موحه‌مه‌دی کۆری موسه‌نا بۆی گێڕایه‌نه‌وه، له‌ عومه‌ری کۆری ئه‌بی خه‌لیفه‌وه، بیستم ئه‌با به‌در له‌ سابته‌وه بۆی گێڕایه‌نه‌وه، له‌ ئه‌نه‌سه‌وه، وتی: پیاوی‌ک هات و وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، تاوانی‌کم ئه‌نجامداوه، پێغه‌مبه‌ری خوا (درۆدی خۆی لێ بیت) فهرمووی: (ئه‌گه‌ر تاوانت کردوه داوای لیخۆش بوون له‌ په‌روه‌ردگار بکه‌، وتی من داوای لیخۆشبوون ده‌که‌م، به‌لام جارێکی تر ده‌گه‌ڕێمه‌وه سه‌ر تاوان و ده‌یکه‌مه‌وه، فهرمووی: ئه‌گه‌ر تاوانت کردوه جارێکی تر داوای لیخۆشبوون له‌ په‌روه‌ردگار بکه‌، له‌ جاری چواره‌مدا فهرمووی: داوای لیخۆشبوون له‌ په‌روه‌ردگار بکه‌ تا کو شه‌یتان نا ئومێد ده‌بیت) ئه‌مه‌ فهرمووده‌یه‌کی غه‌ریبه‌ له‌م روه‌وه.

که دهشفهرمویت: ﴿وَمَنْ يَقْفِرْ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهَ﴾، واته جگه لهو هیچ کەس له تاوانهکان خوش نابیت، وهك ئیمام ئەحمەد وتویهتی: موحەمەدی کۆری موسەب بۆی گیراینهوه، له سهلامی کۆری مسکین و موبارهکهوه، له حەسەنهوه، له ئەسهوهی کۆری سهریعهوه دهلی: ديلیک هینرا بۆلای پیغه مبه (درودی خۆی لی بیت) فهرمووی: (حەقی ناسی بۆ خاوه نه کهی).

پاشان پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته دهستیان له تاوانهکانیان هه لگرت و پهشیمان بونهوه و گه پانهوه بۆلای پهروهردگار له کاتیکی نزیکداو، بهردهوام نه بوون له سهرا تاوان و سه ریچی کردن و دهستیان لی هه لگرت، وه ئەگەر تاوانیان دووباره کردهوه داوی لیخوشبوون دهکه نهوه، وهك حافظ ئەبو یه علالی موسلی له مهسنده کهیدا دهلی: ئیسیحاقی کۆری ئەبی ئیسرائیل و جگه له ویش گیراویانه تهوه، وتویانه: ئەبو یه حیا عه بدولحه میدی حەمدانی بۆی گیراینهوه، له عوسمانی کۆری واقیدهوه، له ئەبی نوسهیرهوه، له خزمه تکاریکی ئەبویه کهروه، له ئەبو به کهروه (په زای خۆی لی بیت) دهلی: پیغه مبه ری خوا (درودی خۆی لی بیت) فهرموویه تی: (ئەو که سهی بهردهوام داوی لیخوشبوون دهکات ئەوه له سهرا تاوان بهردهوام نیه ئەگەر له پۆژیکدا هفتاجار بگه ریته وه سه ری) ههروه ها ئەبو داودو ترمزی و به زاز له مهسنده کهیدا له فهرمووده ی عوسمانی کۆری واقیدهوه و یه حیا ی کۆری مو عین متمانه ی پی به خشیوه له شیخه که یه وه ئەبو نوسهیره ی واسیتی که ناوی موسلی می کۆری عوبه یده، ئیمام ئەحمەد و ئیبن حەبان متمانه یان پی داوه، قسه ی عه لی کۆری مه دینی و ترمزی ئەوه یه: ئیسنادی ئەم فهرمووده یه به وشیویه تیه، ئەوه ی دیاره ئەوه یه له بهر نه ناسراوی خزمه تکاره که ی ئەبو به کهره، به لام نه ناسراوی که سیکی وهك ئەو زیان ناگه یه ئیت چونکه تابعیه کی گه و ره بوو: ئەوه ی به سه که ده دریته پال ئەبویه کر، که واته فهرمووده که حه سه نه، خۆی گه و ره زاناره، پاشان دهفهرمویت: ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، موحامید و عه بدوللای کۆری عوبه یدی کۆری عومه یر وتی ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، ئەوه یه که هه رکه س گه رایه وه خۆی گه و ره وه ری ده گریته وه لی ده بو ریت، ئەمه ش وهك ئەم فهرمووده ی پهروهردگار: ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ [النوبة: ۱۰۴]، وه

رافعی قورئانی پیروز (۵) - سوره نبی (آل عمران)

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوْءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهُ عَفُوْرًا رَّحِيْمًا﴾
[النساء: ۱۱۰] وه هاوشیوهی ئەم ئایەتانه زۆرن له قورئاندا.

ههروهها ئیمام ئەحمەد دەلی: یەزید بۆی گێڕاینەوه که جەریر ههوالی پێداوه، حەبان که ئیبن زەیدی ئەرعهبیە له عەبدوللای کوری عەمرهه بۆی گێراوتهوه، له پێغه مبهری خواوه (دروودی خوی لی بیت) که کاتیک له سەر مینهه بوه فەرموویهتی: (رەحم بکەن رەحمتان پێده کریت، ببورن دەبورین، وهیل بۆ ئهوانه ی قسه ی ناشیرین دهکەن و هەرچهکیان به ده مدهات دهیلین، وهیل بۆ ئهوانه ی سورن و بهرده وامن له سەر ئەو تاوانانه ی دهیکەن و چاک راستیهکش دهزانن) تهنها ئەحمەد هیناویهتی.

دواتر خوی گهوره پاش ئەوهی به وهسفهکانی خویان وهسفی کردن، فەرمووی ﴿أَوَلَيْكَ جَزَاءُ مِمَّا فَتِنَا مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّتْ﴾ واته پاداشتی ئەوان له سەر ئەو سیفهتانه ﴿تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ واته له ههموو جوړه خواردنهوهکان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ واته به ههتا ههتایی تیایدا ده مینههوه ﴿وَيَقْمُ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ ئەمهش وهسفی خویه بۆ بهههشت.

﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ (١٢٧) هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ (١٢٨) وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (١٢٩) إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ (١٣٠) وَلِيَمْحَسَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ (١٣١) أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الْقَادِرِينَ (١٣٢) وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ (١٣٣)﴾

خوی گهوره له گهل ئەو ئیماندارانه دا دهوێ که له پۆزی ئوحوودا

کاره‌ساتیان به‌سهردا هات و حه‌فتایان لی شه‌هید کرا، ده‌فهرمویت: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ﴾ واته هاوشیوه‌ی ئەم ناره‌حتیه‌ی به‌سهر ئیوه‌دا هات به‌سهر ئوممه‌ته‌کانی پیشوشدا هات له شوینکه‌وتووی پیغه‌مبه‌ران به‌لام سه‌ره‌نجام بۆ ئەوان بوو، شتیکیش بۆ بی باوه‌ران بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ فهرمووی: ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾. دوا‌ی ئەوه‌ فهرمووی: ﴿هَذَا يَكُنُّ لِلنَّاسِ﴾، واته قورئان رونکردنه‌وه‌ی هه‌موو فهرمانه‌کانی تیدایه‌ به‌ ئاشکرای‌ی و ئەوه‌ی پونکردۆنه‌وه‌ که ئوممه‌ته‌کانی پیشوو له‌گه‌ل دوژمنه‌کانیاندا چون بوون ﴿وَهْدَىٰ رَمَضَةَ﴾، واته قورئان هه‌والی پیش خۆتانی تیدایه‌و ﴿وَهْدَىٰ﴾ بۆ دله‌کانتان و ﴿وَمَوْعِظَةً﴾ واته رڭره‌ له‌ حه‌رامه‌کان و تاوانه‌کان، پاشان خوا‌ی گه‌وره‌ دلنه‌وا‌یی ئیمانداران ده‌کات و ده‌فهرمویت: ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ واته به‌هۆی ئەوه‌وه‌ که رویدا لاواز مه‌بن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ واته سه‌ره‌نجام و سه‌رکه‌وتن بۆ ئیوه‌یه‌ ئە‌ی ئیمانداران. ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ﴾، واته ئە‌گه‌ر ئیوه‌ هه‌ندیکتان لی برینداربوو وه‌ هه‌ندیکی تران کوژراوه‌، ئە‌وه‌ بزانی له‌ دوژمنه‌کانیشتان ژماره‌یه‌کی نزیک له‌ ئیوه‌ ل کوژراو برینداره‌یه‌، ئە‌وانیش وه‌ک ئیوه‌ کاره‌سات باریوون ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاوُلْهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾، واته جارێک دوژمنه‌کانتان به‌سهردا سه‌رده‌خه‌ین، ئە‌گه‌ر چی سه‌ره‌نجام هه‌ر بۆ ئیوه‌یه‌، ئە‌مه‌ش له‌به‌ر حیکمه‌ت و داناییه‌ک که له‌م کاره‌دا هه‌یه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ فهرمووی: ﴿وَلْيَعْلَمْ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ین عه‌باس و تویه‌تی: له‌ شیوه‌ی ئە‌مه‌دا بۆ ئە‌وه‌ی بیه‌نین کئ ئارام ده‌گریت له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتنی دوژمنه‌کان ﴿وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾، واته ده‌کوژرین له‌ پیناوی خواداو ته‌واوی تواناکانیان له‌ پیناوی ره‌زامه‌ندی ئە‌ودا سه‌رف ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَٰلِیِينَ﴾ ﴿١١٠﴾ ﴿وَلْيَحْصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ واته له‌ تاوانه‌کانیان خۆش بی‌ت و بی‌سه‌رپه‌ته‌وه‌ ئە‌گه‌ر تاوانیان هه‌بی‌ت، وه‌ ئە‌گه‌رنا ئە‌وه‌ به‌پێی ئە‌و نا‌په‌حه‌تی و ئازاره‌ی چه‌شتیانه‌ په‌لیان به‌رز ده‌کاته‌وه‌.

که ده‌فهرمویت: ﴿وَيَمَحَقِ الْكَافِرِينَ﴾ واته بی باوه‌ره‌کان ئە‌گه‌ر فرسه‌تیکتان بۆ رڭکه‌وت و بره‌دیانه‌وه‌ سته‌م و ده‌ستدریژی ده‌که‌ن و ئە‌مه‌ش ده‌بی‌ته‌ هۆی خاپوربون و له‌ناوچوون و کاره‌سات باریون و تیاچوون، دواتر

دەفەر مویب: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الْقَاصِرِينَ﴾ (۱۱۶) واتە ئایا ئێوە وا لیکتان داوئەتەووە کە دەچنە بەهەشتەو بە ئێوەی بەکوشتارو ناپەرحەتیەکان تاقی بکړینەووە وەك خوای گەورە لە سورەتی (البقرە) دا دەفەر مویب: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا﴾ [البقرە: ۲۱۴] ھەر وەھا دەفەر مویب ﴿لَهُمْ فِيهَا مَأْوًى وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ (۱۱۷) و لَقَدْ فْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۱۱۸﴾ [العنکبوت: ۱-۳] لەبەرئەووە خوای گەورە فەر مویب: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الْقَاصِرِينَ﴾ (۱۱۶) واتە چوونە بەهەشت بۆتان مسۆگەر نابێت و دەستی ناخەن تاكو تاقی نەكړینەووە بە ناپەرحەتی و خوای گەورە تیکۆشەرەكانتان نەبینیت کە لەپیناوی ئەودا تێدەكۆشن، لەگەڵ ئارامگرەكان لەكاتی بەرەنگاریبوونەووە بەرگریکردن لەبەرانبەر دوزمناندا.

کە دەشفەر مویب: ﴿وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلَاقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ (۱۱۷) ، واتە ئێوە ئەو ئیمانداران لە پێش جەنگی بەدرەووە ئاواتە خوازی بەیەك گەشتن بوون لەگەڵ دوزمنان و خۆتان بۆ سوردەکردنەووە، ئاواتە خوازی زۆرانبازی و جەنگی ئەوان و ئارامگرتن بوون لە بەردەمیاندا، دە ئێوەی ئاواتان بۆ دەخواست هاتۆتە پێش و لەبەرەمتاندا، کەواتە بچەنگن و ئارام بگرن.

لە سەحیحی بوخاری و موسلیماً چەسپاوە کە پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لی بیت) فەر مویب: (ئاواتی روبەرپوونەووەی دوزمن مەخوازن، بەلکو داوای سەلامەتی لە پەروردگار بکەن و، ئەگەر روبەرپووشیان بوونەووە ئارام بگرن و بزائن کە بەهەشت لەژێر شمشیرەکاندا).

لەبەرئەووە خوای گەورە فەر مویب: ﴿فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ﴾ واتە مردنتان بینی لەكاتی بریسکە ی شمشیرەکان و هاویشتنی تیرەکان و وەشاندنی رمەکان و ریزبەستنی جەنگاوەرەکاندا بۆ جەنگ و یەكتر کۆشتن، زانایانی بواری کەلام ئەو بە خەیاڵ کردن دادهنن، ئەو بێنییەکە کە ھەست پیکراو نیە وەك چۆن مەر خەیاڵی هاوڕێیەتی بەران و دوزنایەتی گورگ دەکات.

﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
 انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا
 وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ
 اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ
 الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَانَ مِنْ نَبِيِّ قَتَلَ مَعَهُ
 رِثْيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
 ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 ﴿١٤٧﴾ فَكَانَتْ لَهُمْ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾﴾

کاتیک له پژوی ثوحودا موسلمانان ته وهی کوژرا کوژراو ته وهی
 شکستی خوارد شکستی خوارد، شهیتان بانگی کرد، به لئی به پراستی موحه ممه
 کوژرا، نین قه میتهش گه پرایه وه بوناو بت په رسته کان و، پئی وتن: موحه ممه دم
 کوشت، به لام تهو پیغه مبهری پیکابوو، سه ری بریندار کردبوو، ته ممش
 کاریگه ریه کی زور خرابی له سه ر موسلمانان هه بوو، پروایان کرد که پیغه مبه
 (دروودی خوی لی بیت) کوژراوه، نیتر کوژرانی پیغه مبه ریان به لاوه ناسایی بوو،
 ههروه که نهو چیروکانه ی خوی گه ووه له سه ر پیغه مبه رانی تر گپراویه تیه وه که
 ریکه وتروه لاوازی و ترس و دواکه وتن له جهنگ به سه ر شوینکه وتروه کانیا ندا
 هاتروه، له م باره یه وه خوی گه ووه نایه تی بوسه ر پیغه مبه ره که ی (دروودی خوی لی
 بیت) ناره خواره وه و فهرمسوی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
 الرُّسُلُ﴾، واته پیغه مبه ر له پیغه مبه رانی پیشوه وه پیشه نگی هه یه که ده گونجیت
 بکوژریت.

نین ته بی نه جیح له باوکیه وه ده لیت: پیاوړیک له کلچکردووه کان به لای
 پیاوړیک له پشتیوانه کاندایه پیه ری که له خوینی خویدا ده تلایه وه و پئی وت: ته ی
 فلانکهس نایا زانیوته که موحه ممه (دروودی خوی لی بیت) کوژراوه، پشتیوانه که

وتی: نه گهر موحه ممد کوزرایت نه وه گه شتوته شوینی خوی، ثبوش بجه ننگ له پیناوی ئاینه که تاندا، ثبتر ثم ئایه ته هاته خواره وه ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾، حافز نه بو به کری به یهه قی له (دلائل النبوه) دا گیراویه تیه وه.

پاشان خوی گه وه ره خنه له وانه ده گریت که لاوازی روی تیکردوون و ده فرمویت ﴿أَفَأَمِنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ﴾ واته به شکست خواردوی ده گه پینه وه؟ ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾، واته نه وانه ی ههستان به گوپرایه لی کردنی پهروه ردگارو جهنگ کردن له پیناوی ئاینه که یداو شوینی پیغه مبه ره که ی که وتن به زیندوی یان مردوی.

به هه مان شیوه له کتیبی سه حیحه کان و مه سنده و سونه نه کان و کتیبه ئیسلامیه کانی تردا له ریگهی جیا جیا وه نه مه چه سپاوه که هه مووی پاست و دروستی ده سه لمینیت و پراوه ته وه، منیش نه وه له مه سنده ی هه ردو و شیخ نه بو به کر و عومه رد (په زای خوابان لی بیت) باس کردو وه که نه بو به کری سدیق (په زای خوی لی بیت) له کاتی وه فاتی پیغه مبه ری خوا دا (درووی خوی لی بیت) ثم ئایه ته ی خوینده وه.

بوخاری ده لی: یه حیای کوپی به کیر بوی گیراینه وه، له له یسی کوپی عقیله وه، له ئین شه هابه وه، له نه بو سه له مه وه، که عایشه (په زای خوی لی بیت) هه والی پیدا وه که نه بو به کر (په زای خوی لی بیت) به سهر نه سپیکه وه له ماله که ی خویه وه هات که له (سبح) بوو تا کو دابه زی و روشته مزگوت وه، قسه ی له گه له خه لکه که دا نه کرد تا چوو له عایشه، پیغه مبه ری خوا ته یه مومی کرد و به جلیکی حیری سور دا پو شرابوو، نه بو به کر جله که ی له سهر ده موچاوی لا بردو پاشان به سهریدا که وت و ماچی کرد و گریا، پاشان وتی: دایک و باوکم به فیدات بن، سویند به خوا پهروه ردگار دوو مردنت له سهر کونا کاته وه، سه بارهت بهو مردنه ی که له سهرت نوسرابوو نه وه هاته ریگهت و مردیت.

زه هریش ده لی: نه بو سه له مه له ئین عه باسه وه بوی گیرامه وه که نه بو به کر ده رچوو ده بینیت عومه ر قسه بۆ خه لکه که ده کات، وتی: دانیشه نه ی عومه ر،

به لام عومەر دانه نیشت، خه لکه که روشتن بۆلای ئه بویه کر و وازیان له عومەر هیئا، ئه بویه کر وتی: له پاشاندا، هه رکه س موحه ممه د ده پهرستیت ئه وه موحه ممه د مرد، هه رکه سیش خوا ده پهرستیت ئه وه خوا زیندوووه نامریت، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ تا ده گاته ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ وتی: سویند به خوا وهك ئه وه وابوو خه لکه که نه یان زانیییت ئه و ئایه ته هاتۆته خواره وه تاكو ئه بویه کر به سه ریاندا خویندیه وه، ئیتر هه موو خه لکه که لییان وه رگرت و هه رکه سیك له خه لکه که گوئی لیی بوو ئایه ته که ی و ته وه، سه عیدی کوپی موسه یب هه والی پیدام که عومەر وتی: سویند به خوا ئه وه نه بوو تا ئه وکاته ی گویم لی بوو ئه بویه کر خویندیه وه وشك بووم ته نانه ت قاچه کانم نه یان ده گواسته مه وه، تا که وتم به زه ویدا.

ههروه ها ئه بو قاسمی ته به رانی ده لی: عه لی کوپی عه بدولعه زیز بۆی گێپراینه وه، له عه مری کوپی حه مادی کوپی ته لحه ی قه ناده وه، له ئه سباتی کوپی نه سه ره وه له سه ماکی کوپی حه ربه وه، له عه کره مه وه، له ئیبن عه باسه وه، که عه لی سه باره ت به ژبانی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لی بیت) ده یوت ﴿أَفَأَمِنَ مَن آتَى قِتْلَ أَنْفَلْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ سویند به خوا پاش ئه وه ی خوای گه وره هیدایه تی داین وه رناگه پڕینه وه سه ر ئایینی پێشومان، سویند به خوا ئه گه ر پیغه مبه ر مرد یان کوژرا ئه وه ده جه نگم له سه ر ئه و ئاینه ی ئه و له سه ری جه نگا تاكو ده رم، سویند به خوا من براو خزمه تکارو برازاو واریسی ئه وم، کئ هه یه له من نزیکتر بیت به و؟.

که ده شفهرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلًا﴾ واته هه یج که سیك نامریت به قه ده رو به ریاری خوا نه بیت تاكو ئه و ماوه یه ته واو نه کات که خوا بۆی نویسه، له به رئه وه فهرمووی: ﴿كِتَابًا مُّؤَجَّلًا﴾ وهك ئه م و ته یه ی تری پهروه ردار وایه ﴿وَمَا يَعْزَرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ [ناطر: ۱۱] ههروه ها: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ﴾ [الأنعام: ۲]. ئه م ئایه ته هاندانی تیدایه بۆ ترسنۆکه کان تاكو به جه نگن و ئاره زووی جه نگ به کن له پیناوی خوادا، چونکه چونه پێشه وه خو حه شاردان نه له ته مه ن زیاد ده که ن و نه لیی که م ده که نه وه، وهك ئیبن ئه بی

حاتەم دەلی: عەباسی کۆری یەزیدی عەبدی بۆی گێڕاینەوه، وتی: گوێم لە ئەبا معاویە بوو لە ئەعمەشەوه، لە حەبیبی کۆری سوبانەوه بۆی گێڕاینەوه، وتی: پیاویک لە موسلمانەکان کە حوجری کۆری عودەیی بوو وتی: چی رێگرتان لێ دەکات تاكو بپەرێنەوه لەم تۆوهوه - دیجلە - بۆ ئەو دۆزمنانە، ئەوەتە خوا دەفرمویت ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلًا﴾ پاشان بە ئەسپەکەیی دای لە دیجلەو، کاتیکی ئەم روشتە ناو روبارەکەوه، هەموو خەڵکەکە روشتنە ناوی کاتیکی دۆزمن ئەمەیان بینینی، وتیان: کۆبینەوهو رایان کرد و هەلاتن.

دواتر کە دەفرمویت: ﴿وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾، واتە هەرکەس کارەکانی بەتەنها بۆ دنیایە دەست کەوتوووەو پاداشتی وەرگرتوووە هێندەیی کە خوا بۆی نویسووە، ئێتر هیچ پاداشت و بەشیککی لە قیامەتدا نیە، هەرکیش بە کردارەکانی مەبەستی قیامەتە ئەوە خوای گەورە لە دنیاش هێندەیی دەداتێ کە بۆی نویسووە، وەك دەفرمویت ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ [الشوری: ۲۰]، یان دەفرمویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ (۱۸) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (۱۹) [الإسراء: ۱۸ - ۱۹]، لەبەر ئەمەیه کە لیڕەدا فرمویبەتێ: ﴿وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾، واتە لە فەزل و رحەمتی خوێمان لە دنیاو قیامەتدا پێیان دەبەخشین بەپێی سوپاسگوزاری و کردارەکانیان.

پاشان خوای گەورە بۆ دلدانەوهی ئێمانداران لەسەر ئەو نارەحەتیەیی لە پۆزی ئوحد دا بەسەریان داهاات فرمووی: ﴿وَكَايْنٍ مِّن نَّجْيٍ قَتَلَ مَعَهُ رِيشُونَ كَثِيرًا﴾، وتراوه: واتاکەیی ئەوەیه کە چەندین لە پیڤەمبەران و لەگەڵیاندا ژمارەیهکی زۆر لە هاوێله چاکەکانیان کۆژراون. ئەم قەسەیه هەلبژاردەیی ئێبین جەریرە، چونکە وتوبەتێ: بەلام ئەوانەیی خوێندیانەوه ﴿قَتَلَ مَعَهُ رِيشُونَ كَثِيرًا﴾ ئەوانە وتیان: ئەوە لە کوشتن مەبەستی پیڤەمبەر و هەندیک لەوانەبوو کە لەگەڵدایبون لە پیاوچاکان و جیا لە هەموویان، هەروەها ترسێکی و لاوازی

به دور ده گریٹ له وانهی که مانه وه نه کوژراون، وتی: ئه وه شی به ﴿قَتَلَ﴾
خوئندیه وه ئه وه ئه وهی هه لبرارد وه، چونکه وتویه تی: ئه گهر بکوژرانیه ئه وه بۆ
ئهم وتهیه ی خوا ﴿فَمَا وَهَنُوا﴾ رویه کی زانراو نه ده بوو، چونکه ناگونجیت
بلییت نه ترسان و لاواز نه بوون له کاتی کدا ئه وان کوژرابن، پاشان خوئنده وهی
ئه وانه ی هه لبرارد که به مشیویه ده یخوئنه وه ﴿قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ﴾ چونکه
خوای گه وه بهم ئایه ته و ئایه ته کانی پشوو سه رزه نشتی ئه وانه ده کات که له
پرۆژی ئو خوددا شکستیان خواردو وازیان له جهنگ هیئا به بیستنی هه والی
کوژرانی پیغه مبه ر له لایه ن بانگ که ری که وه که هاواری ده کرد موحه ممه د
کوژراوه، خوای گه وه له سه ر هه لاتن و چۆلکردنی گۆره پانی جهنگ و چه ک
دانانیان پیی فهرموون: ﴿أَفَأَنْتُمْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ﴾ ئه ی ئیمانداران ئایا ئیوه له
ئاینه که تان وهرده گه پئین و ﴿أَنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ﴾؟

هه روه ها و تراوه: چه نده له پیغه مبه ران هه بوون که ژماریه کی زۆر له
هاوه له کانیان له به رده ستیاندا کوژران، به لام قسه ی ئین ئیسحاق له ژباننامه ی
پیغه مبه ردا (دروودی خوای لی بیت) شتیکی تر ده خوازیٹ، ئه و وتویه تی: چه ندین
پیغه مبه ر هه بوون که کوژران به لام ئه و کۆمه لانه ی له گه لیدا بوون تووشی ترس
نه بوون له پاش پیغه مبه ر که یان، وه له به رده م دوژمنه که یاندا لاواز نه بوون و پالیان
لی نه دایه وه به هۆی ئه وهی له جیهادکردندا له رښگه ی خواو ئاینه که یدا
به سه ریاندا هات، ئه مه ش ئارامگرته ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾.

ئهم فهرمایشته ی خوا که ده فهرمویت ﴿قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ﴾ ی کردوه
به (حال). نوسهیری پشتیوانیه کی زۆر له م قسه یه ده کات و زیاده پره وشی تیدا
کردوه، نه ویش ئاراسته یه کی هه یه سه باره ت به ﴿فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ﴾، هه ر
به مشیویه ئه مه وی له مه غازیوه گپراویه تیه وه له کتبی موحه ممه دی کوپی
ئیه راهیم داو که سی تر نه یگپراوه ته وه.

هه ندیکی تریشیان به مشیوه خوئندویه نه وه ﴿قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ﴾
سوفیانی سه وری ده لی: له عاسمه وه، له زوره وه، له ئین مه سه وده وه ﴿رِبِّيُّونَ
كَثِيرٌ﴾ واته هه زاران، ئین عه باس و موجاهید و سه عیدی کوپی جو به یرو
عه که ره مه و حه سه ن و قه تاده و سه دی و ره بیع و عه تای خوراسانی ده لپن:

﴿رَبِّيُونَ﴾ واته کۆمه لی زۆر. عه بدولپه زاقیش له موعه مه ره وه، له حه سه نه وه ده لی ﴿رَبِّيُونَ كَثِيرٌ﴾ واته زانایانی زۆر، هر له وه وه ده لی: زانایانی به ئارامی چاکه کارو له خوا ترسن. ئیبن جه ریریش له هه ندیک له په یکه رتاشه کانی به سه ره وه گیراویه ته یوه که ﴿رَبِّيُونَ﴾ بریتیین له و کهسانی که په روهردگاری بالاده ست ده په رستن. وتویه تی: به لام هه ندیک به ره ره چیان داونه ته وه و وتویه: نه گهر و ابوایه نه وه به ﴿رَبِّيُونَ﴾ واته ده خو ئیرا یه وه، ئیبن زه یدیش ده لی: ﴿رَبِّيُونَ﴾ بریتیین له شو ئنکه وته و ژیر ده سه ته کان. (الربانیون) یش فرمان ره واکانن.

﴿فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا أَسْتَكَانُوا﴾ قه تاده و ره یعی کوری نه نه س ده لین ﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ به کوشتنی پیغه مبه ره که یان ﴿وَمَا أَسْتَكَانُوا﴾، ده لیت: له بینایی و ئاینه که یان وهر نه گه ران و وازیان نه هیئا له جه نگ کردن له سه ر ئه و رتبازه ی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی لی بیت) جه نگ له سه ر کرد تاکو به په روهردگار گه شته وه، ئیبن عه باس ده لی ﴿وَمَا أَسْتَكَانُوا﴾ واته گه ردن و سه ریان که چ نه کرد، سه دی و ئیبن زه یدیش ده لین: سه رشۆر نه بوون بۆ دوژمنه که یان، موحه مه دی کوری ئیسحاق و سه دی و قه تاده ش ده لین: نه مه یان به سه ردا نه هات له کاتی که دا پیغه مبه ره که یان کوژرا ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الضَّالِّينَ﴾ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾، واته هه یج داوا یه کی تریان نه بوو جگه له مه ﴿فَنَالَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ واته سه رکه وتن و زالبون و خوشگوزه رانی ﴿وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ﴾، واته نه وه شی له گه ل نه وه ی دنیا بۆ کۆکردنه وه ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ ﴿١٤٨﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٤٩﴾ سَتُنَجِّي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ

مَنْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا بَعَدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَن يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرُّسُولَ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجَكُمْ فَأَتَيْتُكُمْ عَمَّا بَيْنَكُمْ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

خوای گهوره هۆشدارى به بهنده ئيماندارهکانى ده‌دات که گوێپرايه‌لى بئ باوه‌پرو دوپروه‌کان نه‌که‌ن، چونکه گوێپرايه‌لیان له دنیاو قیامه‌دا نزمی و ریسوایی به‌ره‌مه‌دینیت، له‌به‌ر ئه‌مه‌ خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَزِيدُواكُمْ عَلَىٰ أَخْفِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ پاشان فه‌رمانیان بئ ده‌کات به‌ گوێپرايه‌لى په‌روه‌ردگارو دۆستایه‌تی ئه‌و و پشت به‌ستن و داوای هاوکاری کردن لئی، ده‌فه‌رمویت: ﴿بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ﴾. دواتر مژده‌یان ده‌داتی که ترسی ئه‌مان ده‌خاته دلی دوژمنه‌کانیانه‌وه، به‌هۆی بئ باوه‌پری و بت په‌رسته‌که‌یانه‌وه سه‌رشۆریان ده‌کات بۆ ئيمانداران، سه‌ره‌پای ئه‌و نه‌شکه‌نجه‌و ئازارو ریسواکردنه‌ی بۆ قیامه‌ت بۆی هه‌ل‌گرتون، ده‌فه‌رمویت: ﴿سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّل بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَنْوَى الظَّالِمِينَ﴾. له‌هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا چه‌سپوه له جابری کوری عه‌بدوللاوه که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لئ بیت) فه‌رموویه‌تی: (پینج شتم پندراوه که نه‌دراون به هیچ یه‌کێک له پیغه‌مبه‌رانی پیش من: سه‌رخراوم به‌ ترس له دوری یه‌ک مانگ رێکردنه‌وه، زه‌ویم بۆ کراوه به‌ مزگه‌وت و پاکى و، ده‌سکه‌وتی جه‌نگم بۆ حه‌لال کراوه، شه‌فاعه‌ت و تکام بئ به‌خشاوه، هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی - پیشو - به‌تایبه‌تی نیراوه بۆ قه‌ومه‌که‌ی به‌لام من نیراوم بۆ هه‌موو خه‌لک به‌گشتی).

ٿيڻام ٽه حممد دهلي: موحه ممهدى ڪوري ٽه بي عودهى بؤى گيڙاينه وه له
 سوله يمانى تيميه وه، له يه ساره وه، له ٽه بي ٿومامه وه كه پيڻغه مبهري خوا (درودى
 خوى لن بيت) فهرموويه تي: (پهروه ردگارم فه زلى داوم به سهر پيڻغه مبهراندا - يان
 فهرمووى به سهر نه ته وه كاندا - به چوار شت: فهرمووى: نيراروم بؤلاى هه موو
 خه لڪى به گشتى، زهوى ههر هه مووى بؤ خؤم و ٿوممه ته ڪم ڪراوه ته مزگهوت و
 پاڪى، له ههر شوئيڻيڪ پياوڻك له ٿوممه ته ڪم ڪاتى نوڙى هات مزگهوت و
 شوئيڻه پاڪه ڪه خؤى له لايدايه، ههروهه سهر خراوم به ترس له دورى
 مانگه ريئه ڪه وه كه خوى گه وره ده يخاته دلى دوزمنه ڪانه وه، ده سڪه وتى
 جهنگيشم بؤ حلال ڪراوه).

ترميز له فهرموودهى سوله يمانى تيمى، له يه سارى قهره شى ٽه مهوى
 مهولاي ديمه شقيان كه له به سره نيسته جي بوو، له ٽه بي ٿومامه سدى ڪورى
 عيجلانه وه (په زاي خوى لن بيت) گيڙاويه تيه وه، وتويه تي: فهرمووده يه ڪي
 جه سه نه.

سه عيلى ڪورى مه نسوريش دهلي: ٿيڻن وه هب هه والى پيداين، كه
 عومهرى ڪورى حارس بؤى گيڙاوه ته وه كه ٽه با يونس بؤى گيڙاوه ته وه له ٽه بي
 هوره پروه كه پيڻغه مبهري خوا (درودى خوى لن بيت) فهرموويه تي: (سهر خراوم به
 ترس به سهر دوزمندا) موسليم له فهرموودهى ٿيڻن وه هه به وه ريوايه تي ڪردوه.

ٿيڻام ٽه حممد ديش دهلي: حسه ينى ڪورى موحه ممهد بؤى گيڙاينه وه، له
 ٿيسرائيله وه، له ٽه بي ٿيسحاق وه، له ٽه بي بورده وه، له باوڪيه وه، له ٽه بي
 موسا وه، وتي: پيڻغه مبهري خوا (درودى خوى لن بيت) فهرمووى: (پيڻج شتم پئ
 به خشراوه: نيراروم بؤ رهش و سوورو، زهويم بؤ ڪراوه ته مزگهوت و شوئيڻيڪى
 پاڪ و، ده سڪه وتى جهنگم بؤ حلال ڪراوه له ڪا تيڪدا حلال نه بوو بؤ ٽه وانهى
 پيش من و، سهر خراوم به ترس له دورى مانگه ريئه ڪه وه، شه فاعه تم پئ
 به خشراوه، هيچ پيڻغه مبهري ڪيش نيه داواى شه فاعهت و تڪاى خؤى
 نه ڪرد بيت، به لام من شه فاعه تي خؤم شاردو ته وه دامناوه بؤ ٽه وه ڪه سى
 ده مرپٽ و هيچ هاوه ليڪ بؤ خواد پريار نادات) تنها ٽه حممد هيناويه تي.

ههروهه عهوفى له ٿيڻن عه باسه وه سه بارهت به ﴿سَكُنْ فِي قُلُوبِ الْاَزِيْزِ﴾

كُنُوزِ الرَّعْبِ، ده لی: وتویه تی: خوی گه وره ترسی خسته دلی نه بو
سوفیانه وه و گه پرایه وه بو مه ککه، پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) فهرموویه تی:
(نه بو سوفیان له ئیوه ترساو گه پرایه وه، خوی گه وره ترسی خسته دلیه وه) ئیین
نه بی حاته م گپراویه تیه وه.

پاشان خوی گه وره فهرمووی: **وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ آلَهُ وَعَدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ**
بِأَذْنِهِ، ئیین عه باس ده لی: خوی گه وره په یمانی سه رکه وتنی پیداین، به م
نایه تیش به لکه له سه ر یه کیك له دوو قسه که ی پئشوو دینیتیه وه له نایه تی **إِذْ**
تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْلِينَ (۱۲۴)
بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلفٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ (۱۲۵) **[آل عمران ۱۲۴، ۱۲۵]** که نه وه پرۆزی ئوحوده چونکه
دورژنه که یان سی هزار جهنگاوه ر بوون، کاتیک روبه پرویان بونه وه له سه رته تای
پرۆزا سه رکه وتن بو ئیسلام بوو، کاتیکیش نه وه ی رویدا رویدا به هو ی
سه ریچی تیرهاو ئیره کان و شکستی هه ندیک له جهنگاوه ره کانه وه، نه وه په یمانه ی
پیان درابوو دواکه وت که مه رجدار بوو به گو پرایه لی و دامه زراویه وه، له به ر
نه مه خوی گه وره فهرمووی: **وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ آلَهُ وَعَدَهُ**، واته له
سه رته تای پرۆزا **إِذْ تَحُسُّونَهُمْ**، واته ده یانکوژن **بِأَذْنِهِ**، واته به هو ی
نه وه ی خوی ئیوه به سه ر نه واند زال کرد **حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ**، ئیین جه ریر
ده لی: ئیین عه باس وتویه تی: (الفشل) واته ترسنوکی **وَتَنْزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ**
وَعَصْبَتُمْ وه که له تیرهاو ئیره کان رویدا **مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ مَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِينَ** که
بریتیه له سه رکه وتن به سه ریاندا **مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا**، نه وانه بوون که
ناره زووی کو کردنه وه ده سکه وته کانیا ن کرد پاش شکستی بت په رسته کان
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ مَرَرْنَا عَنْهُمْ لِبَتْلِيَّتِكُمْ پاشان ریگی
سه رکه وتنمان نیشانی نه واند او چاوی ئیوه یان له سه رنه ما تا کو تا قیتان بکانه وه و
هه لئان به سه نگی نیت **وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ**، واته خوی گه وره له و کاره شان
خوش بوو، نه مه ش له به رته وه ی ژماره و تفاق ی نه وان زو رو هی موسلمانان
که مبوو - خوی گه وره زاناره.

ئیین جه ریح ده لی: که ده فهرمو ی **وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ**، واته: له

رهگ و ریشه ده‌ری نه‌هینان، موحه‌مه‌دی کو‌ری ئیسحاقیش به‌هه‌مان شیوه‌ی وتوه، ئیبن حهریر ریوایه‌تی کردوون، ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾.

ئیمام ئه‌حمه‌د ده‌لی: سوله‌یمانی کو‌ری داود بوی گێه‌راینه‌وه، له عه‌بدول‌ره‌حمانی کو‌ری ئه‌بی زه‌نا‌ده‌وه، له باوکیه‌وه، له عه‌بدول‌لاوه، له ئیبن عه‌باسه‌وه، وتویه‌تی: خوای گه‌وره له هیچ شوئینیکی تر‌دا وه‌ك ئو‌حو‌د سه‌رکه‌وتنی نه‌به‌خشی، به‌لام ئیمه‌ ئینکاری ئه‌مه‌مان کردو پیمان نه‌زانی، ده‌لی: ئیبن عه‌باس وتی: له نیوان من و ئه‌وه‌که‌سه‌ی ئینکاری ئه‌وه ده‌کات قورئانه‌که‌ی په‌روه‌ردگار، ئه‌وه‌ته خوای گه‌وره سه‌بارت به‌ پ‌ر‌ژی ئو‌حو‌د ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمُ اللَّهَ وَعَدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ﴾، ئیبن عه‌باس و حه‌سه‌ن ده‌لین: کوشته‌ن. ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَرْضِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا أُرْسِلْتُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾، به‌مه مه‌به‌ستی تیره‌هاو‌ژه‌کانه، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (درو‌دی خوای لی بیت) له شوئینکدا جی‌گیری کردوون و، فه‌رموی: (پشتمان پ‌ار‌ژن، ئه‌گه‌ر بینیتان ده‌کو‌ژر‌ین مه‌یه‌ن ب‌و‌هاو‌کاریمان، ئه‌گه‌ر بینیتان ده‌سکه‌وت ک‌و ده‌که‌ینه‌وه به‌شداریمان مه‌که‌ن) به‌لام کاتیک پیغه‌مبه‌ر (درو‌دی خوای لی بیت) ده‌سکه‌وته‌کانی ک‌و‌ده‌کرده‌وه‌و، سه‌ربازی بت په‌رسته‌کانیان راونا، هه‌موو تیره‌هاو‌ژه‌کان رویان کرده گ‌و‌ره‌پانی جه‌نگه‌که‌و هاتنه نیو سه‌ربازه‌کانه‌وه ب‌و ک‌و‌کردنه‌وه‌ی شت و مه‌ك، ئیتر ریزه‌کان هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر وه‌ك په‌نجه‌ی هه‌ردوو ده‌ست بکه‌یت به‌ناو یه‌کدا ئاوا چوون به‌ناو یه‌کداو په‌رش و بلاو بوونه‌وه، کاتیک تیره‌هاو‌ژه‌کان شوئینه‌که‌ی خو‌یان چ‌و‌ل کرد، له‌و شوئینه‌وه ئه‌سپه‌کان - ئه‌سپ سواره‌کان - هێرشیان کرده سه‌ر هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (درو‌دی خوای لی بیت)، به‌ جو‌ر‌یک موس‌لمانه‌کان شله‌زان که هه‌ندیکیان له هه‌ندیکی تریانی ده‌دا، لییان تیک چ‌و‌و، به‌و شیوه‌یه ژماره‌یه‌کی ز‌و‌ر موس‌لمان کو‌ژرا، له سه‌ره‌تای پ‌ر‌ژدا سه‌رکه‌وتن ب‌و پیغه‌مبه‌ری خواو هاوه‌لانی بوو، ته‌نانه‌ت له ئالا هه‌لگرانی قو‌ره‌یش حه‌وت یان ن‌و‌که‌سیان به‌ده‌ستی هاوه‌لان لی کو‌ژرا، پاشان موس‌لمانان هێرشیان کرده‌وه به‌ره‌و شاخه‌که - ئو‌حو‌د - به‌لام نه‌یان توانی بیگرنه‌وه‌و که‌وته‌ ژ‌یر ئامی‌ری جه‌نگی قو‌ره‌پشپه‌کانه‌وه، شه‌یتانیش هاواری کرد:

موحه‌مه‌د کوژرا، که‌س گومان‌ی نه‌ده‌کرد و نه‌بی‌ت، ئیمه‌ش هه‌روا گومان‌مان
 ده‌برد که کوژراوه تا ئه‌وه‌بوو له نیوانی هه‌ردوو سه‌عه‌وه ده‌رکه‌وت و به‌له‌ری
 روشتن و لا‌کردنه‌وه‌که‌یدا ناسی‌مانه‌وه، ده‌لی: هی‌نده دل‌خۆش بووین وه‌ك ئه‌وه‌ی
 هیچ شت‌یک‌مان به‌سه‌ر نه‌هات‌بی‌ت، ده‌لی: به‌ره‌و ئیمه‌ دوعای ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو:
 (رق و قینی خوا توندو سه‌خت بی‌ت له‌سه‌ر قه‌ومی‌ك که ده‌موچاوی پی‌غه‌مبه‌ری
 خرایان خوێناوی کرد) جار‌یکی تر ده‌یفه‌رموو: (ئه‌ی په‌روه‌ردگار به‌راستی بۆ
 ئه‌وان نیه به‌رزتر بنه‌وه به‌سه‌ر ئیمه‌دا - به‌سه‌رماندا سه‌رکه‌ون) تا گه‌شته‌ی لای
 ئیمه‌و ماوه‌یه‌ك مایه‌وه، تا‌کو ئه‌وه‌بوو ئه‌بو سو‌فی‌ان له‌خواروی لوت‌که‌ی
 شاخه‌که‌وه‌هاواری ده‌کرد: هوبه‌ل به‌رز را‌گرن - دوو‌جار وتی - واته‌خوا‌که‌ی
 - پاشان وتی: ئی‌بن ئه‌بی که‌بشه‌له‌کو‌ییه؟ ئی‌بن ئه‌بی قه‌حافه‌له‌کو‌ییه؟ ئی‌بن
 خه‌تاب له‌کو‌ییه؟ عومه‌ر (په‌زای خ‌وای لی بی‌ت) وتی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ئایا
 وه‌لامی بده‌مه‌وه؟ فه‌رموو: (به‌لی) کات‌یک ئه‌بو سو‌فی‌ان وتی: هوبه‌ل به‌رز
 را‌گرن. عومه‌ر وتی: خ‌وای گه‌وره به‌رزتر و به‌ده‌سه‌لات تره، ئه‌بو سو‌فی‌ان
 وتی: (قد انعمت عین‌ها فعاد عنها افعال) وتی: ئه‌ی ئی‌بن ئه‌بی که‌بشه‌له
 کو‌ییه، ئی‌بن ئه‌بی قه‌حافه‌له‌کو‌ییه؟ ئی‌بن خه‌تاب له‌کو‌ییه؟ عومه‌ر وتی: ئه‌مه
 پی‌غه‌مبه‌ری خ‌وایه (درو‌دی خ‌وای لی بی‌ت) و، ئه‌وه‌ش ئه‌بویه‌که‌ره‌و، ئه‌مه‌ش من، م
 عومه‌ر، ده‌لی: ئه‌بو سو‌فی‌ان وتی: ئه‌م‌پ‌رۆ به‌پ‌رۆ‌ی به‌در، پ‌رۆ‌ه‌کان ده‌ستاوده‌ست
 ده‌که‌ن و ده‌سو‌پ‌رنه‌وه، جه‌نگ‌یش به‌نۆ‌ریه، ده‌لی: عومه‌ر وتی: وه‌ك یه‌ك نیه،
 کوژراوه‌کانی ئیمه‌له به‌هه‌شتدان و، کوژراوه‌کانی ئی‌وه‌له‌دۆ‌زه‌خ‌دان، وتی:
 ئی‌وه‌پ‌رواتان وایه‌که به‌وشی‌ویه، که‌واته ئیمه‌ره‌نجه‌پ‌رۆ‌و زیان مه‌ند بووین،
 پاشان ئه‌بو سو‌فی‌ان وتی: ئی‌وه‌له‌کوژراوه‌کان‌تاندا په‌ند و ئامۆ‌زگاری ده‌بینن
 به‌لام ئه‌مه‌له بی‌رو‌پ‌رای کولله‌کان‌یش‌ماندا نیه. ده‌لی: پاشان تای نه‌فامی گرتی و
 وتی: به‌لام ته‌گه‌ر ئه‌وه‌ئه‌وه‌یه ئیمه‌ پ‌یمان ناخۆش نیه. ئه‌مه‌فه‌رمووده‌یه‌کی
 غه‌ریبه‌و، چوارچ‌ی‌وه‌که‌ی سه‌ی‌رو سه‌مه‌ره‌یه، وه‌له‌(مه‌رس‌لات)ه‌کانی ئی‌بن
 عه‌باسه، چون‌که نه‌خ‌و‌ی و نه‌باو‌کی ئو‌خ‌ودی‌ان نه‌بینی‌وه، حا‌کم‌یش له
 مو‌سته‌د‌ره‌که‌که‌یدا له‌ئ‌ه‌بی نه‌زری فه‌قیه‌وه‌له‌عوس‌مانی کو‌ری سه‌عه‌ده‌وه، له
 سه‌لمانی کو‌ری داودی کو‌ری عه‌لی کو‌ری عه‌بدو‌للای کو‌ری عه‌باسه‌وه

ئىخراجى کردووه، هه ربه مشیویه ئیبن ئه بی حاتم و بهیهقی له (دلایل النبوه) دا له فهرموده سولهیمانی کوری داودی هاشمیه و ربهیه تی کردووه، بۆ هه ندىكى له سیحاحه کاندایا شهیدی ههیه.

ئیمام تهحمده دهلی: عه فان بۆی گنپراینه وه، له حه م ماده وه، له عه تاي کوری سائیه وه، له شه عه بیه وه، له ئیبن مه سوده وه، وتی: له پۆزی ئوحودا ئافره تان له پشته وهی موسلمانان بوون به سهر برینداره کاندایا ده گهران و تیماریان ده کردن، ته گهر لهو پۆزه دا سویندت بخواردایه که هیچ که سیک له ئیمه نیه دنیای بویت، ته وه سوینده که ت نه ده که وت، تا خوای گهره ته ئه ئایه تهی ناره خواره وه **﴿مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ مَرْفَعُكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾** کاتیک هاوه لانی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای لی بیت) سه ریچیان کردو ده رجوون لهو فهرمانه ی پییان کرابوو، پیغه مبهر (دروودی خوای لی بیت) تاك كه وته وه ته نها ئۆ كه سی له چواره ورمايه وه: كه وت له ته نساره كان و، دوان له قوره پشیه كان، پیغه مبهر دهیه میان بوو، کاتیک قوره پشیه كان ته واو ماندویان کرد، فهرمووی: (خوای گهره رهحم به پیاوئك بكات دوژمنانمان لی دور بخاته وه) دهلی: پیاوئك له ته نساره كان هه ستایه وه جهنگا هه تاكو كوژرا، کاتیک تهویان كوشت جارئکی تر فهرمووی: (خوای گهره رهحم به پیاوئك بكات دوژمنانمان لی دور بخاته وه) بهرده وام ته مهی ده فهرموو تاكو كه وت كه سیان كوژرا، پیغه مبهری خوا به دوو هاوه له كهی فهرموو: (ئیمه به ویزدان نه بووین به رامبهر هاوه له كانمان) ته بو سوفیان هات و وتی: هوبه ل بهرز راگرن، پیغه مبهر (دروودی خوای لی بیت) فهرمووی: (بلین: الله بهرزو به ده سه لاتره. هاوه لان وتیان: الله بهرزو به ده سه لاتره، پاشان ته بو سوفیان وتی: ئیمه عوززیمان ههیه و ئیوه عوزاتان نیه. فهرموو) بلین: خوا سه ریهرشتیاری ئیمه یه و بی باوه په كان سه ریهرشتیاریان نیه، ته بو سوفیان وتی: ته مرؤ به پۆزی بهدر، پۆزیك له سه رمانه و پۆزیك بۆ ئیمه یه، پۆزیك ئافرهت و پۆزیك هه لو، حه نزله به حه نزله و فلان و فلان به فلانه كهس، پیغه مبهر (دروودی خوای لی بیت) فهرمووی: (وهك بهك نین، كوژراوه كانی ئیمه زیندون و رزق و رۆزی ده درین، په لام كوژراوه كانی ئیوه له ناگردا ته شكه نجه ده درین)

ئەبۇ سۇفیان وتی: بەراستی لەو کۆمەلەدا بەندو ئامۇزگاری ھەبوو، ئەگرچی کەسانیک جگە لە فەرمانرەواو ناودارەکانمان نەفرەتیان کرد، منیش نە فەرمانم کردو نە بەرگریشم کرد، نە پێم خۆش بوو نە پێم ناخۆش بوو، نە بیزاری کردم و نە دلخۆش، دەلی: روانیان دەبینن ھەمزە سکی ھەلدراو، ھیند جگەرەکەمی دەرھیناوەو پارچە پارچە کردوو بەلام ناتوانیت بیخوات، پێغەمبەر (دروودی خۆی لی بیت) فەرمووی: (ئایا ھیچی لی خوارد؟) وتیان: نەخیر. فەرمووی: (خۆی گەورە ھیچ شتیک لە ھەمزە ناخاتە ناو ئاگرەو) دەلی: پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لی بیت) ھەمزە دانائو نوژی لەسەر کرد و، پیاویکی ئەنساریشیان ھینا لە تەنیشتی ئەووە دایان نا پێغەمبەر نوژی لەسەر کرد، پاشان بەرز بوویووەو ھەمزە بەجی ھیش، ئەو پۆژە تاكو ھفتا نوژی لەسەر ھەمزە کرد. بە تەنھا ئەحمەد ئەم فەرموودە ھیناوە.

بوخاری دەلی: عەبدوللای کۆری موسا لە ئیسرائیلەو بۆی گێراينەو، لە ئەبی ئیسحاقەو، لە بەرائەو، وتی: لەو پۆژەدا بت پەرستەکان گەشتن و پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لی بیت) دەستەیک لە تیرھاوژەکانی دانیشان و عەبدوللای کۆری جوبەیری کردە بەرپرسیان، فەرمووی: (ئەگەر بینیتان ئیمە بەسەرماندا سەرکەوتین ئیو شۆینی خۆتان چۆل مەکەن، وە ئەگەر بینیتان ئەوان بەسەرماندا سەرکەوتن ھاوکاریمان مەکەن و شۆینی خۆتان چۆل مەکەن) کاتیک پێیان گەشتین ھەلاتن تەنانت ئافرەتم بینی بەراکردن بەرەو شاخەکە دەپۆشتن و قاچیان بەرز دەکردەو، تا خەرخالەکانیان دەرەکەوت، ئەو بوو تیرھاوژەکان دەیان وت: دەسکەوت، دەسکەوت، عەبدوللای کۆری جوبەیر وتی: پێغەمبەر پەیمانی لی وەرگرتم کە ئیو ئیرە چۆل نەکەن، بەلام ئەوان سەرپێچیان کرد، کاتیک سەرپێچیان کرد چاویان لەسەر لاچوو ھفتا کوژراویان لی کەوتەو، ئەبۇ سۇفیان چوو شۆینیکی بەرزو وتی: ئایا لەناو ئیو دا موحەممەد ھەیە؟ فەرمووی: (وەلامە مەدەنەو) وتی: ئایا لەناوتاندا ئیبن ئەبی قەحافە ھەیە؟ فەرمووی: (وەلامی مەدەنەو) وتی: ئایا کۆری خەتابان لەناودایە؟ پاشان وتی: بەراستی ئەو کەسانە کوژراون، چونکە ئەگەر زیندو بونایە وەلامیان دەداویەو. عومەر خۆی پێ نەگیرا و وتی: درۆت کرد ئەی دوژمنی خوا، خۆی گەورە

ئەوانەى بۇ ھىشتۆیتەتەوہ کہ خەفەت دەدەنئ، ئەبو سوفیان وتی: ھوبەل بەرز راگرن، پیغەمبەر (دروودی خۆای لئ بیت) فەرمووی: (وەلامی بدەنەوہ) وتیان: چى بلیین؟ فەرمووی: (بلیین: خوا بەرزو بە دەسەلات ترە) ئەبو سوفیان وتی: ئیمە عوزامان ھەیەو ئیوہ عوزاتان نییە، پیغەمبەر (دروودی خۆای لئ بیت) فەرمووی: (وەلامی بدەنەوہ) وتیان: چى بلیین؟ فەرمووی: (بلیین: خوا سەرپەرشتیاری ئیمەیەو ئیوہ سەرپەرشتاریتان نییە). ئەبو سوفیان وتی: ئەمڕۆ بەرۆژی بەدر، جەنگیش بەنۆرەیە، وە ئیوہ پەندیک و سزایەك دەبینن کہ نە فەرمانم پیکردووہ نە خراپەشم پئ دەگەینئیت. لەم روہوہ بە تەنھا بوخاری ھیناویەتی، پاشان ریوایەتی کردووہ لە عەمری کوڤری خالیدەوہ، لە زوہەیری کوڤری معاویەوہ، لە ئەبى ئیسحاقەوہ، لە بەرائەوہ بەم شیوہیە، پاشتر ساکارتر لەمە باس دەکەین.

بەھمان شیوہ بوخاری دەلی: عەبدوللای کوڤری سەعید بۆی گێراينەوہ، لە ئەبو ئوسامەوہ، لە ھیشامی کوڤری عوروہوہ، لە باوکيەوہ، لە عائشەوہ (پەزای خۆای لئ بیت) دەلی، کاتیک لە پۆژی جەنگی ئوحودا بت پەرستەکان شتیکیان ھینا، شەیتان ھاواری کرد: کام بەندەى خوا دوایەمینتانە، یەكەمیان گەرايەوہ ئەوا جەلدە لەدوایەمینیان بدە، چاوی بە حوزەیفە کەوت، دەبینئیت لەگەل یەیمانی باوکیدا شەپریان دەکرد، وتی: ئەمە چ بەندەيەکی خوايە باوکم باوکم. دەلی: عائشە وتی: سوئند بەخوا نەگەرانەوہ تاكو کوشتیان، حوزەیفەش وتی: خۆای گەورە لیتان ببوئیت. عوروہ وتی: سوئند بەخوا بەردەوام حوزەیفە خێرو چاکەى تێدابوو تا ئەوکاتەى بەخۆای کۆی گەیشتەوہ.

موحەممەدی کوڤری ئیسحاق دەلی: یەحیای کوڤری عیبادی کوڤری عەبدوللای کوڤری زوپیڤر لە باوکيەوہ، لە باپیڤرەوہ کە زوپیڤری عەوامە بۆی گێراينەوہ وتی: سوئند بەخوا چاوم لئ بوو دەمروانی بۆ خزمەتکارەکانی ھیند و ھاوڤیکانی بەخیڤایی رایان دەکرد نە زۆرو نە کەمیان لەگەل خۆیان ھەلنەدەگرت، تیرھاویژەکانیش ھاتنە خواروہ بۆ گۆڤرەپانەكە کاتیک بەسەر قوڤرەشەکاندا سەرکەوتین دەیانویست شت کۆ بکەنەوہ، ئیتر پشتی ئیمەیان چۆل کرد بۆ ئەسپەکان، ئەوان لە دوامانەوہ ھاتن بۆمان، ھاوارکەرئیکیش

هاواری کرد: بهائی بهراستی موحه ممد کوژرا، پاش نهوی ئالا هه لگره کانمان کوژران ئیمه شکاینه وه و نهوانیش به سه زماندا شکانه وه تاوای لیها ت هیچ کهس لئی نزیک نه ده بویه وه. موحه ممدی کوپی ئیسحاق دهائی: بهرده وام ئالای بت په رسته کان له سه ر زهوی که وتبوو تا کو عه مری کچی عه لقه ممی حارسیه هه لی گرتیه وه دایه وه به قوره یش و نهوانیش به چواره وریدا کۆبوونه وه.

سه دی دهائی: له عه بد خه یره وه وتویه تی: عه بدوللای کوپی مه سعود وتی: من وام نه ده بین یه کهس له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لی بیت) دنیایان خۆش بویت تا کو ئهم ئایه ته له پۆژی ئوحو دا ها ته خواره وه ده رباره ی ئیمه ﴿مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾. به شیوازکی تر له ئیبن مه سعوده وه ریوایه ت کراوه، به هه مان شیوه له عه بدولپه حمانی کوپی عه وف و ئه بی ته لحه وه ریوایه ت کراوه، ئیبن مه رده ویه ش هه موویانی له ته فسیره که یدا گیراوه ته وه.

پاشان خوای گه وره فه رمووی: ﴿ثُمَّ مَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾ ئیبن ئیسحاق دهائی: قاسمی کوپی عه بدولپه حمانی کوپی رافیع یه کیك له تیره ی به نی عوده ی به نی نه جار بۆی گیرامه وه، وتی: ئه نه سی کوپی نه زر مامی ئه نه سی کوپی مالیک روشت بۆلای عومه ری کوپی خه تاب و ته لحه ی کوپی عه بدوللا له گه ل کۆمه لیک له کۆچکردوو هه کان و پشتیوانه کاندای که ئه وچه کانه ی به ده ستیان ه وه بوو دایان نابوو، وتی: چی ده ست به تالی کردوون؟ وتیان: کوژرانی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لی بیت)، وتی: ژیا ننان بۆ چی هه دوای نه وه وه؟ هه ستبه وه و به مرن له سه ر ئه و رێبازه ی ئه و له سه ری مرد، پاشان کۆمه له که هه ستانه وه و رویان کرده وه گۆره پانی جهنگ و جهنگان تا کوژران (په زای خوای لی بیت).

بوخاریش دهائی: هه سانی کوپی هه سان بۆی گیراینه وه، له موحه ممدی کوپی ته لحه وه، له هه میده وه، له ئه نه سی کوپی مالیکه وه، که مامی واته ئه نه سی کوپی نه زر ئاماده نه بوو له به دردا، وتی: له یه کهم جهنگی پیغه مبه ردا (دروودی خوای لی بیت) ئاماده نه بووم، ئه گه ر خوای گه وره له گه ل پیغه مبه ری خوا دا به شداریم پی بکات ئه وه خوا ده مبینیت که من چی ده دۆزمه وه، ئه وه بوو

گەشت بە پڕۆژی ئوحد و بینی موسلمانان شکستیان خوارد، وتی: خواہیگان
من داوای لیبوردنت لی دەکەم لەو کارە ی ئەوان - واتە موسلمانەکان - کردیان
و، ئەستۆ پاکێ و دوری خۆمت بۆ دەردەبەرم لەوێ بێ پەرستەکان هیناویانە،
ئێتر بە شمشیرە کە یەو بەرەو پیشەوێ روشت و سەعدی کۆری موعازی بینی،
وتی: بۆ کۆی دەچیت ئە ی سەعد؟ وتی: من بۆنی بەهەشت دەکەم لە دامینی
ئوحددا، پاشان بەرەو پیش روشت و کوزرا، نەدەناسرایەو تاکو خوشکیکی
ناسیەو بەسەری پەنجەکانی و بەهۆی خالیکیەو، چونکە هەشتاو ئەوێندە جی
تیرو شیرو شمشیری پێوەبوو. ئەمە پوختە ی بوخاریە، موسلیم لە فەرموودە ی
سابت لە ئەنەسەو بە شیوە ی ئەمە ئیخراجی کردو.

بەهەمان شیوە بوخاری دەلی: عەبدان بۆی گێراینەو، لە ئەبو حەمزەو،
لە عوسمانی کۆری مەوہیبەو، وتی: پیاوێک هات و حەجی کەعەبی کرد و
بینی کۆمەلیک دانیشتون، وتیان: ئیبن عومەر روشت بۆلای و وتی: من
دەربارە ی شتیکی پرسیارت لێدەکەم قسەم بۆ بکە، وتی: پرسیار بکە، وتی:
سوئەنت دەدەم بە حورمەتی ئەم مالە، ئایا ئەو دەزانیت کە عوسمانی کۆری
عەفان لە پڕۆژی ئوحددا هەلاتوو؟ وتی: بەلی: وتی: ئە ی ئەو دەزانیت کە
لە بەرددا ئامادە نەبوو بەدریشی نەبینی؟ وتی: بەلی، وتی: ئەوێش دەزانی لە
بەیعەتی ریزوان دواکەوت و ئامادە ی نەبوو؟ وتی: بەلی، ئەوێش (اللە اکبر) ی
کرد، پاشان ئیبن عومەر وتی: وەرە با هەوالت پێ بدەم و ئەوەت بۆ رون
بکەمەو کە لە بارە یەو پرسیارت لی کردم، سەبارەت بە هەلاتنی لە پڕۆژی
ئوحددا ئەو من شاھیدی دەدەم کە خۆی گەرە لێی خوێش بوو، سەبارەت بە
ئامادە نەبوونی لە بەرددا بەهۆی ئەوێش بوو خێزانە کە ی کچی پێغەمبەری خوا
بوو نەخۆش بوو، پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لی بیت) پێی فەرموو: (تۆ
پاداشت و پشکی پیاوێکت هە یە کە بەشداری بەدری کردیبت) سەبارەت بە
ئامادە نەبوونیشی لە بەیعەتی ریزوان ئەو ئەگەر کە سێکی تر جگە لە عوسمان
رێزدار تر بوا یە لەناو مەککەدا پێغەمبەر ئەوی لەبری عوسمان دەنارد، بەیعەتی
ریزوانیش دوا ی ئەوێشبوو کە عوسمان روشت بۆ مەککە، پێغەمبەریش (دروودی
خۆی لی بیت) بە بەدەستی راستی خۆی فەرموو: (ئەمە دەستی عوسمانە) و دای

به سهر دهسته کی تریداو فهرمووی: (ئهمه دهستی عوسمانه و ئیسته له گهل خۆندا بیبه) پاشان بوخاری له رویه کی تره وه له ئیبن عه وانه وه، له عوسمانی کوری عه بدوللای کوری مه وهیبه وه گپراویه تیه وه.

دواتر خوای که وره ده فهرمویت: ﴿إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُ عَلَىٰ أَحَدٍ﴾، واته ئیوه به هوی هه لاتنتانه وه به ره و شاخه که چاوتان له سهر دوزمه کانتان نه ما، هه سه ن و قه تاده به ﴿إِذْ تُصْعِدُونَ﴾، واته له شاخه که ﴿وَلَا تَكُونُ عَلَىٰ أَحَدٍ﴾، خویندویانه ته وه. واته ئیوه به هوی په شرکان و ترس و دلّه پراوکیه وه لاتان به لای که سدا نه ده کرده وه ﴿وَالرُّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِيٰ أُخْرٰئِكُمْ﴾، واته پیغه مبهرتان له دواى خۆتانه وه به جئ هیشت و، ئه ویش بانگی ده کردن تاکو له دوزمن رانه که ن و بگه پرنه وه وه ده ست به جهنگ و رویه رویونه وه بکه نه وه.

سه دی ده لیت: کاتیک بت په رسته کان له ئو خوددا زۆریان بۆ موسلمانان کان هینا و ناره حه تیان کردن و شکستیان به سهردا هینان هه ندیکیان رایان کرده وه تاکو گه شته وه مه دینه، هه ندیکى تریان رۆشتن به ره و به رزه کانی شاخه که وه له سهر به رده کان جیگیر بوون، پیغه مبهری خواش (درودی خوای لئ بیت) دهستی کرد به بانگ کردنی خه لکه که وه فهرمووی (وه رنه وه بۆلای من به نده کانی خوا، وه رنه وه بۆلای من ئه ی به نده کانی خوا) خوای گه وره باسی سه رکه وتنی موسلمانان هه له اتوه کان ده کات بۆ شاخه که وه، باسی بانگ کردنی پیغه مبه ر (درودی خوای لئ بیت) ده کات لییان و، ده فهرمویت: ﴿إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرُّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِيٰ أُخْرٰئِكُمْ﴾. ئیبن عه باس و قه تاده و ره بیع و ئیبن زهید هر به مشیوه یان وتوه، عه بدوللای کوری زه به ره ریش له چامه شیعه ریه کدا باسی شکستی موسلمانان ده کات له پوژی ئو خوددا، له کاتیکدا که خۆی موسلمان نه بووه و له سه ره تای چامه شیعه ریه کهیدا ده لی:

يَا غُرَابُ الْبَيْنِ أَسْمَعْتَ فَقُلْ
إِنَّمَا تَنْطِقُ شَيْئًا قَدْ فَعِلْ
إِنَّ الْخَيْرَ وَالشَّقْرَ مَدَى
وَكَلَا ذَلِكَ رَجَا وَفَعِلْ

تا ده گاته:

لَيْتَ أَشِيَاخِي يَبْذِرُ شَهْدُوا
 جَزَعُ الْخَزْرَجِ مَنْ وَقَعَ الْأَسْلُ
 حِينَ حَكَّتْ بِقُبَاءِ بَرْكُهَا
 وَاسْتَحَرَّ الْقَتْلُ فِي عَبْدِ الْأَسْلُ
 ثُمَّ خَفُوا عِنْدَ ذَاكُم رُقْصَا
 رَقَصَ الْحَقَّانِ يَعْلُو فِي الْجَبَلِ
 فَقَتَلْنَا الضُّعْفَ مِنْ أَشْرَافِهِمْ
 وَعَدَلْنَا مَيْلَ بَذْرِ فَاعْتَدَلْ

الحقان: بیجووی نازده لانه.

پیغهمبهری خوا (دروودی خرای لن بیت) له گهل دوانزه هاو لهیدا ناك كهوتنه وه، وهك ئیمام تهحمده ده لی: حهسه نی كوری موسا بوی گپراینه وه، له زوههیره وه، له ته بو ئیسحاقه وه، له به پرائی كوری عازبه وه (په زای خرای لن بیت) وتی: پیغهمبهری خوا (دروودی خرای لن بیت) له پوژی ئو حوددا عه بدوللای كوری جوبهیری كرده سه ركرده ی تیر هاو ئه كهان - كه ژماره یان په نجا پیاو بوو -، ده لی: شوینی خو یانی بو دیاری كردن و، فه رمووی: (ئه گر بینیشان بالنده كان ده مان رفینن شوینی خو تان جی مه هیلن تاكو ده نیرم به دواتاندا، وه ئه گهر ئیمه تان بینى به سهر دوژمندا سه ركه وتووین و شكستمان پی هیناون هر شوینی خو تان چۆل مه كه ن تاكو ده نیرم به دواتاندا) ده لی: موسلمان ه كان بت په رسته كانیان شكاند، وتی: سویند به خوا ئافره تانم بینى به په له رایان ده كرد به ره و شاخه كه و كه جل و به رگه كانیان به رز ده كرده وه خه ر خاله كانی قاجیان ده رده كه وتن، هاو له لانی عه بدوللا وتیان: با بوژین ده سكه وت كو كه ینه وه، نه وه هاو له كاتنان سه ركه وتنن چاوه پروانی چی ده كه ن؟ عه بدوللای كوری جوبهیر وتی: ئایا نه وه تان له بیر چوو كه پیغهمبهری خوا (دروودی خرای لن بیت) پیتی وتن؟ وتیان: سویند به خوا ئیمه ش ده چین بو ناو نه و خه لكه وه ده سكه وت كو ده بكه نه وه. كاتیک چوون بو ناویان چاویان له سهر بت په رسته كان لاداو به

شکست خواردوو بی هاتنه‌وه، ئەمە ئەوێه که پیڤه‌مبەر له دوایانه‌وه بانگی ده‌کردن، به‌لام جگه له دوانزه کهس کهسی تر له‌گه‌ڵ پیڤه‌مبهری خوا نه‌مایه‌وه، بت په‌رسته‌کان هه‌فتایان لی کوشتین، پیڤه‌مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) و هاوه‌له‌کانی له پوژی به‌دردا سه‌دو چلیان له بت په‌رسته‌کان کوشتبوو، هه‌فتاشیان لی به‌دیل گرتبوون، ئەبو سوفیان وتی: ئایا له‌ناو ئەو کۆمه‌له‌دا موحه‌ممەدی تێدایه؟ سئ جار- ده‌لی: پیڤه‌مبهری ریگریان لی‌کردن وه‌لامی به‌ده‌نه‌وه، پاشان وتی: ئایا ئیبن ئەبی قه‌حافه له‌و کۆمه‌له‌دایه؟ ئایا ئیبن ئەبی قه‌حافه له‌و کۆمه‌له‌دایه؟ ئایا ئیبن خه‌تاب له‌و کۆمه‌له‌دایه؟ پاشان رویکرده‌ هاوه‌له‌کانی و وتی: ئەوانه‌ی ناوم هێنان کوژراون و ئیوه‌ رزگارتان بوو لیان، به‌لام خوی پی رانه‌گیرا و وتی: سوێند به‌خوا درووت کرد ئەی دوژمنی خوا، ئەوانه‌ی ژماردتن هه‌ره‌مه‌موویان زیندوون، ئەوه‌ی زیانت پی‌ده‌گه‌یه‌نیت و خه‌فه‌تبارت ده‌کات مه‌اوه‌ته‌وه‌ بۆت، ئەبو سوفیان وتی: ئەم‌پو به‌ پوژی به‌در، جه‌نگیش به‌نۆره‌یه. وه ئیوه له‌وقه‌ومه‌ پەند و سزایه‌ک ده‌بینن که من فه‌رمانم پی نه‌کردوه‌وه، خراپه‌شم پی ناگه‌یه‌نیت، پاشان ده‌ستی کرد به‌ هه‌ل‌چون و وتی: هوبه‌ل به‌رز راگرن، هوبه‌ل به‌رز راگرن، پیڤه‌مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) فه‌رمووی: (ئایا وه‌لامی ناده‌نه‌وه؟) وتیان: ئەی پیڤه‌مبهری خوا چی بلیین؟ فه‌رمووی: (خوی گه‌وره به‌زتر و به‌ده‌سه‌لات تره) ئەبو سوفیان وتی: ئیمه‌ عوزامان هه‌یه‌وه، ئیوه‌ عوزاتان نییه. پیڤه‌مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) فه‌رمووی: (ئایا وه‌لامی ناده‌نه‌وه؟) وتیان: ئەی پیڤه‌مبهری خوا بلیین چی؟ فه‌رمووی: (بلین: خوی گه‌وره سه‌ره‌رشتیاری ئیمه‌یه‌وه ئیوه سه‌ره‌رشتیارتان نییه)

بوخاری له‌فه‌رمووده‌ی زوهه‌یری کوری معاویه‌وه به‌ کورتی گێراویه‌تیه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ فه‌رمووده‌ی ئیسرائیل له‌ ئەبی ئیسه‌حاقه‌وه به‌ ساکارتر له‌وه‌ی یشکه‌مان کرد گێراویه‌تیه‌وه، خوی گه‌وره زاناته‌وه.

به‌یحه‌قیش له (دلائل النبوه) دا له‌ فه‌رمووده‌ی عیماره‌ی کوری غه‌زیه‌وه، له‌ ئەبی زویه‌یره‌وه، له‌ جابه‌ره‌وه گێراویه‌تیه‌وه، ده‌لی: خه‌لکه‌که له‌ چوارده‌وری پیڤه‌مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) هه‌لاتن له‌ پوژی ئوحوودداو، یانزه‌ پیاو له‌

پشتیوانه‌کانی له‌گه‌لدا میه‌وه، له‌گه‌ل ته‌لحه‌ی کۆری عوبه‌یدوللا که به‌سەر شاخه‌که‌دا سه‌رده‌که‌وت، بت په‌رسته‌کان پێیان گه‌شتن، فه‌رمووی: (ئایا پیاوێک نییه‌ بۆ ئەمانه‌) ته‌لحه‌ وتی: من ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، فه‌رمووی: (تۆ هه‌روه‌ک خۆت به‌و کارێ خۆت بکه‌ ئەه‌ی ته‌لحه‌) پیاوێک له‌ پشتیوانه‌کان وتی: منیش ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، له‌ پێناوی پاراستنی پێغه‌مبه‌ردا جه‌نگاو، پێغه‌مبه‌رو ئەوانه‌ی له‌گه‌لدا ما‌بونه‌وه‌ سه‌رکه‌وتن، پاشان پشتیوانه‌که‌ کۆژراو شوونی پێغه‌مبه‌ر که‌وته‌وه‌، فه‌رمووی: (ئایا پیاوێک نیه‌ بۆ ئەمانه‌) ته‌لحه‌ هه‌مان قسه‌ی پێشوو کرده‌وه‌وه‌، پێغه‌مبه‌ری خواش هه‌مان شتی پێی وته‌وه‌، پیاوێک له‌ پشتیوانه‌کان وتی: من ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، ئێتر پارێزگاری لێکردن و جه‌نگار هاوه‌لانیشی سه‌رده‌که‌وتن، پاشان ئەمیش کۆژراو شوونی پێغه‌مبه‌ر که‌وته‌وه‌، به‌رده‌وام پێغه‌مبه‌ر (دروودی خۆی لێ بیت) وه‌ک قسه‌که‌ی یه‌که‌مجارێ ده‌وته‌وه‌، ته‌لحه‌ش ده‌یوت: من ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، ئەویش رێگه‌ی پێی نه‌ده‌داو، پیاوێک له‌ پشتیوانه‌کان روخسته‌تی لێ وه‌رده‌گرت بۆ جه‌نگ کردن، ئەویش مۆله‌تی پێده‌دا، ئەو که‌سه‌ش وه‌ک ئەوانه‌ی پێش خۆی ده‌جه‌نگا، تاوا‌ی لێهات جگه‌ له‌ ته‌لحه‌ هه‌یج که‌سیکی له‌گه‌لدا نه‌ما که‌ بیان پارێزێت، ئینجا پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فه‌رمووی: (کێ بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ئەمانه‌ خۆی پێشکه‌ش ده‌کات؟) ته‌لحه‌ وتی: من، ئێتر ده‌ستی کرد به‌ جه‌نگ و وه‌ک ئەوانه‌ی پێش خۆی جه‌نگی کرد، په‌نجه‌کانی پێکران، حه‌سه‌ن ده‌لی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر بموتایه‌ (بسم الله) و ناوم ببه‌ردایه‌ فریشته‌کان به‌رزیا‌ن ده‌کردیته‌وه‌ و خه‌لکه‌که‌ش سه‌یریا‌ن ده‌کردیت تا‌کو ده‌یانبه‌ردیته‌ ئێو که‌شی ئاسمانه‌وه‌) پاشان پێغه‌مبه‌ر سه‌رکه‌وت بۆ‌لای هاوه‌له‌کانی و ئەوان هه‌موویان کۆبوونه‌وه‌.

هه‌وه‌رها بوخاری له‌ ئەبی به‌کری کۆری ئەبی شه‌یبه‌وه‌ گێڕاوه‌تیه‌وه‌، له‌ ئیسماعيله‌وه‌، له‌ قه‌یسی کۆری ئەبی حازمه‌وه‌، ده‌لی: ده‌ستی ئەبو ته‌لحه‌م بی‌نی پارچه‌ پارچه‌ بوو بوو پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) پارێزگاری له‌ خۆی پێده‌کرد - واته‌ له‌ پۆژی ئو‌حوددا.

هه‌روه‌ها له‌ هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌داو له‌ ئەبی عوسمانی هه‌ندیه‌وه‌ ده‌لی (له‌

هەندىك لەو پۇژانەى پىغەمبەر تىايدا جەنگا كەسى بە چوار دەوردا نەمايەو،
جىگە لە تەلحەى كۆرى عەبدوللاو سەعد نەبىت، لە فەرمودەى
هەردوو كيانەو.

حەسەنى كۆرى عەرەفەش دەلى: مەروانى كۆرى معاويە بۆى گىپراينەو،
لە هاشمى كۆرى هاشمى زەهرىەو، دەلى: بىستەم لە سەعیدى كۆرى موسەيب
دەبوت: بىستەم لە سەعیدى كۆرى ئەبى وەقاس دەبوت: تۆرەكەى. تیرەكانى بۆ
دەرھىنام لە پۇژى ئوحدودا دەیفەرموو: (تیر بەھاوئێژە داىك و باوكم بەقوربانەت
بن) بوخارى لە عەبدوللاى كۆرى موخەممەدەو، لە مەروانى كۆرى معاويەو
ئىخراجى كردوو.

موخەممەدى كۆرى ئىسحاق دەلى: سالىحى كۆرى كەيسان لە هەندىك
بنەمالەى سەعدەو، لە سەعیدى كۆرى ئەبى وەقاسەو بۆى گىپرامەو، كە
سەعیدى كۆرى ئەبى وەقاس لە پۇژى ئوحدودا لە پىناوى پىغەمبەرى خوادا
تیرى دەھاوشت، سەعد دەلى: بىنىم پىغەمبەرى خوا (دروودى خواى لى بىت) تیر
دەداتە دەستم و دەفەرموئەت: (تیر بەھاوئێژە داىك و باوكم بەقوربانەت بن)
تەناتە هەندىك تیرى بۆ دەردەھىنام و دەیداىە دەستم تاكو بىھاوئێژم كە
سەريان نەبوو.

هەروەها لە هەردوو سەحیحەكەدا چەسپىو لە فەرمودەى ئىبراھىمى
كۆرى سەعدەو، لە باوكیەو، لە باپیریەو، لە سەعیدى كۆرى ئەبى وەقاسەو،
وتوئەتى: لە پۇژى ئوحدودا لەلاى راست و لاى چەپى پىغەمبەرى خواو
(دروودى خواى لى بىت) دوو پیاوم بىنى جل و بەرگى سپیان لەبەردا بوو شەریان
دەكرد بۆ پاراستنى پىغەمبەر سەختترین شەپ، كەنە پىش ئەو پۇژو نە لەدواى
ئەو پۇژو شەپكردنى وام نەبىنەو، واتە جوهرەئیل و مىكائیل (سلاوى خوايان
لى بىت).

حەمادى كۆرى سەلەمەش لە عەلى كۆرى یەزید و سابئەو، لە ئەنەس
كۆرى مالیکەو دەلىت: لە پۇژى ئوحدودا پىغەمبەرى خوا تاك كەوتەو لەگەل
حەوت كەس لە پشتیوانەكان و، دوو كەس لە قورەیشیەكان، كاتىك پىغەمبەریان
شەكەت كرد، فەرمووى: (كۆ ئەمانەمان لى دەگىپرێتە دواو بەهەشت بۆ ئەو)
پیاوئەك لە ئەنسارەكان ھاتە پىشەو، شەپى كرد تا كوژرا، ئەو بەردەوام بەو

شیوہ یەبوو تاکو ھەر ھەوتە کەیان کۆژران، پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لئ بێت) بە دوو ھاوہ لەکە ی فەرموو: (بە وێژدان نەبووین لەگەڵ ھاوہ لەکانماندا) موسلیم لە ھەدەبە ی کۆری خالیدەوہ، لە ھەمادی کۆری سەلەمەوہ، بەھەمان شیوہ گیراوە تەوہ.

ئەبو ئەسوەدیش لە عوروہ ی کۆری زوبەیرەوہ دەلیت، وتوہ تی: ئوبە ی کۆری خەلەفی سەربە تیرە ی جەمە لە کاتی کدا لە مەککە بوو سوئندی خوارد کە پیغەمبەری بکۆژت، کاتیک ھەوایی سوئندە کە ی بە پیغەمبەری خوا گەشت (دروودی خۆی لئ بێت)، فەرموو: (بەلکو من دەیکۆژم إن شاء اللہ) کاتیک پۆژی ئوحود رویدا، ئوبە ی لە جل و بەرگیکی ئاسنین و دەمامک داروہ روشت بەرەو پیغەمبەر و دەبوت: من رزگارم نەبیت ئەگەر موحمەد رزگاری ببیت، ھێرش ی کرد بۆ پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لئ بێت) موسعەبی کۆری عومەیر روبە پرووی بوہوہ کە سەر بە تیرە ی عەبدولدار بوو، بە نەفسی خۆی پارێزگاری لە پیغەمبەر دەکرد، موسعەبی کۆری عومەیری کوشت، پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لئ بێت) ملی ئوبە ی کۆری خەلەفی بینی لە نێوان درزیکوہ لە نێوان خودە کە ی سەری و زرێ پۆشە کە یەوہ لەو شوئەوہ رمیکی لێداو، لەسەر ئەسپە کە ی کەوتە خواروہ بۆسەر زەوی و، خوێن لە شوئنی پیکرانە کە یەوہ ھیچ خوئنی لئ نەھات، ھاوہ لەکانی ھاتن ھەلیان گرت لە کاتی کدا دەبۆژان وەک بۆراندنی گا، پێیان وت: چی تۆقاندویتی تەنھا روشانی کە؟ ئەویش باسی قسە کە ی پیغەمبەری بۆ کردن کە فەرموو بووی: (بەلکو من ئوبە ی دەکۆژم) پاشان وتی: سوئند بەو کەسە ی گیانی منی بە دەستە، ئەگەر ئەو لێدان و ئازارە ی بە منەوہ یە بە ھەموو خەلکی (ذی المجاز)وہ بوایە، ھەرھەموویان دەمردن، ئێتر مردو بەرەو ئاگر روشت (مسحقا لأصحاب النار) بەھەمان شیوہ موسای کۆری عوقبە لە لە مەغازیە کەیدا، لە زوہریەوہ، لە سەعیدی کۆری موسەیبەوہ بەھەمان شیوہ ی گیراوە تەوہ.

موحمەد ی کۆری ئیسحاقیش باسی کردووەو، دەلی: کاتیک پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لئ بێت) خۆی دامەزراند لە شیوہ کەدا، ئوبە ی کۆری خەلەفی بینی کە دەبوت: رزگارم نەبیت ئەگەر تۆ رزگارت ببیت، خەلکە کە وتیان: ئە ی

پێغەمبەری خوا با کەسیک لە ئیمە هیرش بکاتە سەری، پێغەمبەری خوا
(دروودی خۆی لئ بێت) فەرمووی: (وازی لئ بێنن) کاتیك نزیك بویەو
پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لئ بێت) رمەكەى لە حارسى كۆرى سەممە وەرگرت
و، هەندىك لە خەلكەكە وتیان -لەوێ بۆیان باسكردم - كاتىك پێغەمبەرى
خوا (دروودی خۆی لئ بێت) رمەكەى لئ وەرگرت بە رمەكەو وەرپى و ئیمەش لە
دەوریدا بلاوبونەو وەك بلاوبونەوێ مەكانى و شتر لەكاتى خۆ گەوزاندیدا،

پاشان پێغەمبەرى خوا روبەروى بویەو و لیدانىك لە گەردنى دا كەچەند
جاریك لەسەر ئەسپەكەى هەلى بەزاندەو. هەروەها واقیدی لە یونسى كۆرى
بەكیرەو، لە موخەممەدى كۆرى ئیسحاقەو، لە عاسمى كۆرى عەمرى كۆرى
قەتادەو، لە عەبدوللای كۆرى كەعبى كۆرى مالیكەو، لە باوكیەو و ھاوشیوێ
ئەمەى گێراوێتەو.

واقیدی دەلیت: ئیبن عومەر دەیوت: ئوبەى كۆرى خەلف لە (بطن
رابغ) مرد، من بە ناوچەى بەتن رابغدا دەپۆشتم پاش تارىك بونى شەو،
ئاگرێكم بىنى كڵپەى سەندبوو لئى ترسام، بىنىم پیاوێك لئى دێتە دەرەو بە
زنجیرێكەو كە رایدەكێشا، تینوێتى زۆرى بۆ هینابوو، پیاوێكیش دەیوت: ئاوى
مەدەرئى، چونكە ئەمە كۆژراوى دەستى پێغەمبەرى خوايە (دروودی خۆی لئ بێت)،
ئەمە ئوبەى كۆرى خەلفە.

هەروەها لە هەردوو سەحیحەكەدا چەسپاوە كە لە گێرانیەوێ
عەبدولرەزاقەو، لە موعەمەرەو، لە هەمامى كۆرى مۆنەبیەو، لە ئەبى
ھورەیرەو، دەلیت: پێغەمبەرى خوا (دروودی خۆی لئ بێت) فەرمووی: (رقوقینى
خا توند بوو لەسەر كۆمەلێك كە ئەمەیان بەسەر پێغەمبەرى خوادا هیناوە -
ئەو لەوكانەدا ئامازەى بۆ خڕێكەى كرد - هەروەها رق و تورپەى خا توند
بوو، لەسەر پیاوێك كە پێغەمبەرى خوا - لەپیناوى خوادا- دەيكوژێت)
بوخاریش بەهەمان شیوێ لە فەرموودەى ئیبن جورەیرەو لە عەمرى كۆرى
دینارەو، لە عەكرەمەو، لە ئیبن عەباسەو گێراوێتەو.

ئیبن ئیسحاق دەلیت: خڕیەكى پێغەمبەرى خوا (دروودی خۆی لئ بێت)
پێكراو، ناوچاوى برینداركرا، لیوى برینداربوو، ئەو كەسەشى پێغەمبەرى
بریندار كرد عۆبەى كۆرى ئەبى وەقاس بوو.

سالحي كورى كهيسان بۆي گيپرامهوه، له گيپرامهوهي سهعدى كورى ئهبي وهقاسهوه كه وتبوى: ههركيز سوور نهبووم لهسهر كوشتنى كهسيك هيندهي سووربوونم لهسهر كوشتنى عوتبهى كورى ئهبي وهقاس بهوهي نهوهي كه سهبارت بهو دهمزاني له بهدپهروشتى و بيزاري لهنيو قهومهكهيدا، تهنه ئه قسهي پيغههمبهريشم بهس بوو سهبارت بهو كه فهرمووي: (رق و قيني خوا توند و سهخت بوو لهسهر ئهوه كهسهي دهموچاوي پيغههمبهرى خويناوي كرد).

عهبدولپهزاق دهليت: موعههمهر له زوههريهوه ههوالى پيداين، له عوسمانى جزريهوه، له موقهسهمهوه، دهليت: پيغههمبهرى خوا (درودى خواي لى بيت) له پڕۆزى ئوحووددا دوعاى له عوتبهى كورى ئهبي وهقاس كرد كه خريهكى شكاند و دهموچاوي برينداركرد، فهرمووي: (ئهى پهروهردگار داوات ليدكهيم ساليكى بهسهردا نهيهتهوه تاكو بهكافرى دهمريت) ئهوهبوو سالى بهسهردا نههاتهوه و بهكافرى مرد و روشت بهرهو دۆزهخ - واقيديش باسى كردوه له ئيبين ئهبي سبرهوه، له ئيسحاقى كورى عهبدوللای كورى ئهبي فهرهوه، له ئهبي حوهيرسهوه، له نافيعى كورى جويهيرهوه دهليت: گويم له پياوئك له كۆچهران بوو دهيووت: بهشداری جهنگى بهدرم كردو پوانيم دهبينم تير له ههموو لايهكهوه دهباريت و پيغههمبهرى خواش (درودى خواي لى بيت) لهناوهراستدايه، هيج يهكيك لهو تيرانه بهرى نهدهكهوتن، چاوم به عهبدوللای كورى شههابى زوههري كهوت لهو پڕۆزهدا دهيووت: موحههمهدم نيشان بهن، من رزگارم نهبيت ئهگهر ئهو رزگارى ببيت، پيغههمبهرى خواش له تهنيشيهوه بوو، هيج كس له گهليدا نهبوو، پاشان بهلايدا روشت و سهفوان سهر زهنشتى كرد لهسهر ئهوه، وتى: سويند بهخوا نهيمينيوه سويندى بهخوا خواردبيت چونكه سويند خواردن له ئيمه قهدهغه بوو، چواركهس بۆي دهچووين و پهيمان و بهليتمان دا لهسهر كوشتنى بهلام سهركهوتوو نهبووين بۆ ئهم كار، واقيدى دهلي: ئهوهي لای ئيمه چهسپاوه ئهويه كه ئهوكهسهي لهنيو چاوانى پيغههمبهرى داو شكاندى ئيبين قهميته بوو، ئهوكهسهشى ليوهكانى بريندار كردو خريكهى شكاند عوتبهى كورى ئهبي وهقاس بوو.

ئهبو داودى تهياليسى دهليت: ئيبين موبارهك بۆي گيپراينهوه له ئيسحاقى

کۆری یەحیای کۆری تەلحەیی کۆری عوبەیدوللاو، لە عیسای کۆری تەلحەو،
 لە عائیشەیی دایکی ئیماندارانەو (پەزای خۆی لئ بیت) وتویەتی: ئەبۆبەکر ئەگەر
 باسی پۆزی ئو خودی بکردایە دەبوت: ئەو پۆزێک بوو هەر هەمووی بۆ تەلحە
 بوو، پاشان دەستی کرد بە باسکردن، وتی: من یەکەم کەس بووم لە پۆزی
 ئو خوددا گەرامەو بۆلای پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لئ بیت)، پیاویکم بینی
 لە پیناوی بەرگریکردن لە پیغەمبەری خوا دەجەنگا - وا دەزانم وتی لەبەر
 هاوسۆزی - وتی: وتم: ئەو پیاو تەلحەبوو کە شتیکم لە دەست چوو هەرگیز
 ناگەرێتەو زۆر گەورە بوو، وتم: دەبیئت پیاویک بیت لە قەمەمەکم بەلای
 مەو زۆر خۆشەو بست بیت و لەنیوان من و لەنیوان بت پەرستەکاندا پیاویک
 هەبوو نەمدەناسی و من لەو نزیکتر بووم لە پیغەمبەری خواو (دروودی خۆی لئ
 بیت)، بەلام ئەو بەجۆزێک هەنگاوی دەناو دەهات و دەچوو کە من ناتوانم وا
 بکەم، بینیم ئەو پیاو ئەبو عوبەیدە کۆری جەراحە، چوینە خزمەتی
 پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لئ بیت)، بەلام ئەو خڕیەکی شکابوو دەموچاوشی
 بریندار کرابوو، دوو ئەلقەش چەقی بوونە نێو رومەتیەو لە ئەلقەیی زری
 پۆشەکە، پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لئ بیت) فەرمووی: (بپۆن بەدەم
 هارپێکە تانەو) مەبەستی تەلحە بوو کە خۆتی لەبەر دەپۆشت بەلام ئێمە لامان
 بەلای فەرمايشتەکیدانە کردەو و گرنگیمان پێی نەدا، دەلی، رۆشتم تاكو
 ئەوینەلقەکان لە دەموچاوی دەربهینم، ئەبو عوبەیدە وتی: سوڤندت لەسەر
 دەخۆم بەو مافەیی کە هەمە تاكو وازی لئ بیئتیت بۆ من، منیش وازم لئ هیئا،
 ئەبو عوبەیدە پێی ناخۆش بوو بەدەستی دەری بهیئتیت ئەوێک ئازاری پیغەمبەری
 خوا (دروودی خۆی لئ بیت) بدات، بەدەمی قەپی پیاکرد و دانەیهکیانی دەرهینا،
 لەگەڵ دەرهینانی ئەلقەکەدا دانیککی پێشەوێ دەرهات، پاشان رۆشتمە پێشەو
 تاكو ئەلقەکە تر دەربهینم بەلام وتی: سوڤندت لەسەر دەخۆم بەو مافەیی کە
 هەمە تاكو وازی لئ بیئتیت بۆ من، دەلی، بەهەمان شیوەی جاری یەکەمی
 کردەو، لەگەڵ ئەلقەیی دووهمدا دانسی دووهمیشی کەوت، ئەبو
 عوبەیدە.. (احسن الناس هتما).....، لە ئیشءکارو گرفتهکەیی پیغەمبەری
 خۆی لئ بۆینەو چاکمان کرد، پاشان هاتین بۆلای تەلحە کە لە ناو هەنێک لە

ڪوڙراوه ڪانا ٻو، بينيمان ھفتا و ٽھونڊه زياتر ڀان ڪھتر بريني پٽوھ ٻو لھ
بھرنجامي بھرڪھوتني لڏداني شمشيرو جيڳھ تيرو جيڳھ رم، بينيمان پھنجھي
قراوھ، ھنديڪ لھ حالھ تھڪھيمان چارھسھر ڪرد.

ھھروھ ھھيسھمي ڪوري ڪولھيب و تھبھراني لھ فھرموودھي ٿيسھاقني
ڪوري يھحياوھ گڏراويا تھوھ، لھ گڏراوھي ھھيسھمدا ٽھبو عوبيدھ وتوھتي:
داوات لڏي دھڪم لھبھر خوا وازم لڏي پڻي ٽھي ٽھبو بھڪر؟ پاشان ٽھبو عوبيدھ
تيرھڪھي بھدھمي دھگريٽ و، وڙدھ وڙدھ رايدھ ڪيشيت بڙ دھروھ نھوھ
پڻغھمبھري خوا (درودي خواي لڏي بيت) ٽازاري پڻي بگات، پاشان بھدھمي تيرھڪھ
دھرديتيت و لھگھل دھريٽانيدا داني پڻشھوھي ٽھبو عوبيدھش دھرديت، پاشان
ھھموو فھرموودھڪھ باس دھڪات.

حافز زبائي مھقديسپش لھ ڪتيبھڪھيدا ٽھم گڏراوھي ھھلڙاردوھ، بھلام
عھلي ڪوري مھديني ٽھم فھرموودھيھي لاواز ڪردوھ لھلايھني ٿيسھاقني ڪوري
يھحياوھ، ٽھمو يھحياي ڪوري سھعيدى قھتتان و ٽھحمھدو يھحياي ڪوري
موعين و بوخاري و ٽھبو زھرعو ٽھبوحتھم و موھمھدي ڪوري سھعد و
نھسائي و جڳھ لھوانيش قسھيان لھسھر ڪردوھ.

ٽيين وھھابيش دھلڏيت: عھمري ڪوري حارس ھھوالڏي پڏام ڪھ عومھري
ڪوري سائب قسھي بڙ ڪردوھ ڪھ ماليڪي باوڪي ٽھبو سھعيدى خودري دھلڏي
ڪاتيتڪ لھ جھنگي بھدردا پڻغھمبھري خوا (درودي خواي لڏي بيت) برينداربو، ٽھو
برينھڪھي مڙي ٽاڪو پاڪي ڪردھوھ ٽاڪو سبي ڪردھوھ، پڻي وت: ٽايا دلت تيتڪ
نھچوو، وتي: نھخير سوڏند بھخوا ھھرگيز دلم تيتڪ ناچيت، پاشان پشتي
ڪردھ پڻغھمبھرو دھستي ڪرد بھ جھنگ، پڻغھمبھري خوا (درودي خواي لڏي بيت)
فھرمووي: (ھھرڪھس دھيوڏت سھيري پياوڏڪ بڪات لھ بھھشتيھڪان با
سھيري ٽھو پياوھ بڪات) پاشان شھيد ڪرا.

لھ ھھردو سھحيھڪھشدا چھسپاوھ لھ رڱگھي عھبدولعھزيزي ڪوري
حازمھوھ، لھ باوڪيھوھ، لھ سھھلي ڪوري سھعدھوھ، ڪھ دھربارھي برينھڪھي
پڻغھمبھري خوا (درودي خواي لڏي بيت) پرسپاري لڏي ڪرا، وتي: دھموچاوي
پڻغھمبھري خوا (درودي خواي لڏي بيت) برينداربو، ھھروھ څرڀيھڪي شڪاو

سھر رميڪيش بهرسھري ڪھوت و برينداري ڪرد، فاتيمھي ڪچي پيڻھمبھري خوا (دروڊي خواي لئ بيت) خوڻھڪھي دھشؤردو عھليش به ڄامئڪ ٺاوي دھڪرد بهسھريدا، ڪاٽيڪ فاتيمھ بيني ٺاو پياڪردنھڪھ لھ خوڻھڪھ ڪھم ناکاٽھوھ بهلڪو زيادي دھڪاٽ، پارچھيھڪھ ھسيري ھلگرت و سوتاندي ٽاڪو بويھ خؤلھميش، پاشان خؤلھ ميشھڪھي دا لھ برينھڪھو خوڻھڪھ گيسايھوھ.

پاشان خواي گھورھ فھرمووي: ﴿فَأَنبَأَكُمُ عَمَّا يَفْعَلُ﴾ واتھ بهخھم و خھفھتيڪ پاداھستي خھم و خھفھتيڪي دانھوھ، وھڪ عھرب دھليٽ: بهلاو نارھھتي دابھزيھ سھر فلانھ ھؤزو، دابھزيھ سھر فلانھ ھؤزي تر، ٽيبن جھرير دھليٽ: ٽھم ٺايھتھش بهھھمان شيوھيھ ڪھ دھفھرمويت: ﴿وَأَصْلَيْتُكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ﴾ [طھ: ۷۱]، واتھ لھسھر پھلي دارخورما. ٽيبن عھباس دھليٽ: خھم و خھفھتي يھڪھم بهھؤي شڪستھڪھوھ بوو، لھگھل ٽھوڪاٽھي وٽرا موھمھمد (دروڊي خواي لئ بيت) ڪوژراو، دووھميان ٽھوڪاٽھبوو بت پھرستھڪان سھريان ڪھوتن لھسھر شاخھڪھ، پيڻھمبھريش (دروڊي خواي لئ بيت) فھرمووي: (ٽھي پھروھرڊگار بؤ ٽھوان نبيھ بهسھر ٽيمھدا بھرز بينھوھ) لھ عھبدولپرھھماني ڪوري عھوفيش، دھليٽ: خھم و خھفھتي يھڪھم بهھؤي شڪستھڪھوھ بوو، دووھميشيان ٽھوڪاٽھبوو وٽرا موھمھمد (دروڊي خواي لئ بيت) ڪوژرا، چونڪھ ٽھوھ لاي موسلمانھڪان سھختر و گھورھتر بوو لھ شڪستھڪھ، ٽيبن مھردھويھ ھردوويڪياني گيپراوھتھوھ، لھ عومھري ڪوري خھتابيشھوھ ھاوشيوھي ٽھمھ گيپراوھتھوھ. ھروھها ٽيبن ٽھبي حاٽھم ھاوشيوھي ٽھمھي باسڪردوھو، لھ قھتادھوھ.

سھديش دھليٽ: خھم و خھفھتي يھڪھم بهھؤي ٽھوھوھ بوو ٽھو ھھموو دھسڪھوتھو سھرڪھوتنھڪھيان لھدھست چوو، دووھميشيان به بلنڊبوون و سھرڪھوتني دوژمنان بهسھرياندا. پيشتريش ٽھم قسھيھ لھ سھديھوھ گيپرايھوھ.

ٽيبن جھرير دھليٽ: لھ پيشترين قسھ لھو قسانھ قسھي ٽھو ڪھسھيھ ڪھ فھرمووي ﴿فَأَنبَأَكُمُ عَمَّا يَفْعَلُ﴾ واتھ خواي گھورھ پاداھستي دانھوھ بهھؤي خھم و خھفھتيھڪھتانهوھ ٽھي ٽيمانداران، ڪھ خوا بي بهشي ڪردن لھ دھسڪھوتي سھروھت و ساماني بت پھرستھڪان و لھسھرڪھوتن بهسھرياندا، وھ بهھؤي ٽھو ڪوشتن و برينداربوونھي بهسھرتاندا ھاٽ لھو پؤژدھدا پاش ٽھوي لھ ھھموو

ئەمانەدا ئەوێ نیشاندا نە خۆشتان دەوێست بەسەرپیچی کردنتان لە فەرمانی
پەرورەدگارتان و، پیچەوانە رەفتار کردنتان لە فەرمانی پیچەمبەرەکتان (دورودی
خوای لێ بیت). هەر وەها خەم و خەفەتی گومان بردنتان بەوێ کە پیچەمبەرەکتان
کوژراو، بەلا دەست بوون و سەرکەوتنی دوژمن بەسەرتاندا پاش ئەوێ تێو
بەسەریاندا سەرکەوتن و زیانتان پێ گەیاندن. کە دەشفەرموێت: ﴿لَسَيَلَا
تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾، واتە لەسەر ئەو دەسکەوت و سەرکەوتنە بەسەر
دوژمندا بەدەستان هینا ﴿وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ لە برینداربوون و کوژران، ئێین
عەباس و عەبدولرەحمانی کوڕی عەوف و حەسەن و قەتادەو سەدی وایان
وتوو. ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ پاك و بێگەردی بۆ ئەو خودایەو سوپاس و
ستایش بۆ ئەو، جگە لەو هیچ خوداو پەرستراوێك نە.

﴿ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا نَّعَاسًا يَغْشَىٰ طَآئِفَةً مِّنْكُمْ
وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ
يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي
أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَان لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا
هَهُنَا قُل لَّو كُنتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى
مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾﴾

خوای گەورە منەت دەنێت لە بەندەکانی بەهۆی ئەو ئارامی و ئاسایشە
دایبەزاندە سەریان کە بریتی بوو لەو خەوێنۆچکە بەسەریاندا هات لەکاتی کەدا
ئەوان شمشیرەکانیان شل بوو لەو دەستیاندا بەهۆی ئەو خەم و خەفەتە
تایدا بوون، بەلام خەوێنۆچکە و خەوالوێی لەکاتیکی وەک ئەم کاتەدا بەلگە
ئاسایش و پارێزراو، وەک خوای گەورە لە سورەتی (الانفال) و لەباسی
چیرۆکی بەدردا دەشفەرموێت ﴿إِذْ يَغْشَىٰكُمُ النَّعَاسُ أَمْنًا مِّنْهُ﴾ [الأنفال: ۱۱] ئێین

ٽه بي حاتم ده لئيت: ٽه بو سه عيدي ٽه شهج بڙي گيڙاينه وه، له ٽه بو نه عيمي وه ڪيجهه وه، له سوفيانه وه، له عاسمه وه، له ٽه بي زهريه وه، له عه بدوللاي ڪوري مه سعودي وه، ده لئ، خه وه نڙچڪه له جهنگدا له خواوهيه، به لام له نوڙدا له شه پتانه وهيه.

بوخاريش ده لئيت: حوزه يفه پئي وتم: يه زيدي ڪوري زهريع بڙي گيڙاينه وه، له سه عيدي ڪوري قه تاده وه، له ٽه نه سه وه، له ٽه بي ته لحه وه، وتوبه تي: من لهو ڪه سانه بووم له پڙڙي ٽو خوددا خه وه نڙچڪه بردينه وه، واي لپهاٽ چهند جاريڪ شمشيره ڪم له ده ستم ڪه وته خواره وه، ده ڪه وته خواره وه هلم ده گرت وه، ده ڪه وته خواره وه هلم ده گرت وه،

به هه مان شيوه ترمزي و نه سائي و حاكم گيڙاويه ته وه له فهرمووده ي حمادي ڪوري سه له مه وه، له سابت وه، له ٽه نه سه وه، له ٽيبن ته لحه وه، وتوبه تي: له پڙڙي ٽو خوددا سه رم بهر ز ڪرده وه و ده مرواني بينيم هيچ ڪه سيڪيان نه بو لهو پڙڙه ڪه پيلوي چاوه ڪاني نه نيشتبئي له خه و بردنه وه دا، وتوشيه تي: فهرمووده ڪه حه سني سه حيحه.

به هه مان شيوه نه سائي گيڙاويه ته وه له موحه ممه ي ڪوري موسه نناوه، له خالدي ڪوري حاريسه وه، له ٽه بي قوته ييه وه، له ٽيبن عوده ييه وه، هه ردو وڪيان له حه ميده وه، له ٽه نه سه وه، وتوبه تي: ٽه بو ته لحه وتي: من لهو ڪه سانه بووم خه وه نوچڪه يان به سه ردا هات،

به هه مان شيوه له زويه يرو عه بدولپر حمان ي ڪوري عه دفه وه گيڙاوه ته وه، به يهه قيش ده لئيت: ٽه بو عه بدوللاي حافز بڙي گيڙاينه وه ڪه ٽه بو حه سين موحه ممه ي ڪوري يه عقوب هه والي پيداوه ڪه موحه ممه ي ڪوري ٽيسحاق ي سه قه في بڙي گيڙاوه ته وه، له موحه ممه ي ڪوري عه بدوللاي ڪوري موباره ڪي مه خزوميه وه، له يونس ي ڪوري موحه ممه ده وه، له شه يبان وه، له قه تاده وه، له ٽه نه سه ي ڪوري ماليڪه وه، له ٽه بو ته لحه وه، وتوبه تي: خه وه نڙچڪه گرتينه وه و ٽيمه له جي ريزه ڪاني خوماندا بووين له پڙڙي ٽو خوددا، شمشيره ڪم له ده ستم ده ڪه وته خواره وه هلم ده گرت وه، ده ڪه وته خواره وه هلم ده گرت وه، ده لئ: ڪڙمه له ڪي تر ڪه برتي بوون له دووڙه ڪان، ٽه وان

هیچ خەم و خەفەتیکیان نەبوو جگە لە خوێان، بەراستی ئەوانە ترسۆکترین و ریسواترین و حەق ژێرخەرترین کۆمەڵن ﴿يُظَنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ بەراستی ئەوان تەنھا کەسانی دروژن و کەسانی گومان و دوولی دروستکردن بوون سەبارەت بە خوای گەورەو بالا دەست. ئا بەمشێوێه بەم زیادەیهو گێڕاوێه تێوه، وەك ئەوهی لە قەسە قەتادە بێت (بە رەحمەت بێت)، ئەوهش بەوشێوێه کە باسی کرد، چونکە خوای گەورە دەفەر مویت ﴿ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِّنَّا بَعْدَ الْفَرِّ أَمْنَةٌ تُنَاسَا يَفْشَى طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ﴾ واتە ئەهلی ئیمان و یەقین و ئەوانە ی پشتیان بەخوا بەهێزو دامەزرابوو، پشت بەستنی راستگۆیانە ئەوانە دلنیا بوون خوای گەورە پیغەمبەرە کە ی سەر دەخات و خواستە کە ی بۆ دینیته دی، لەبەرئەوه فەرمووی ﴿وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ﴾ واتە بەهۆی دلە راوکی و ترس و لەرزەوه خەو نەبێردنەوه ﴿يُظَنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ وەك خوای گەورە لە ئایەتیکی تردا دەفەر مویت ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ آلِهِمِ أَبَدًا﴾ [الفتح: ۱۷]. تا کۆتایی ئایەتە کە.

به مشیویه دوروه‌کان بپروایان و ابوو که بت پهرسته‌کان له و جیگه و ساته‌دا که سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر موسلمانانه‌کاندا نه‌وه سه‌رکه‌وتنی یه‌کجاره‌کی نه‌وان و له بن هاتن و تیاچوونی یه‌کجاره‌کی موسلمانانه‌کان و ئیسلام و شوینکه‌وتوووه‌کانیه‌تی، نه‌مه ره‌فتاری خه‌لکانی به‌دگومان و دوودله، چونکه کاتیک فەرمانیک له فەرمانه نه‌خوازاوو خراپه‌کان روو ده‌دات نه‌وان ته‌م گو‌مانه خراپ و ئاپرو به‌رانه‌یان بۆ دروست ده‌بی‌ت، پاشان خ‌وای گه‌وره ده‌رباره‌یان هه‌وال ده‌دات که نه‌وان **﴿يَقُولُونَ﴾** له‌وکاته‌دا **﴿هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ﴾** خ‌وای گه‌وره‌ش فەرمووی: **﴿قُلْ إِنَّا الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ﴾** پاشان خ‌وای گه‌وره ته‌فسیری نه‌وه‌ی کردوو له‌ناو ناخ‌یاند‌ا شار‌دوو‌یانه‌ته‌وه‌و فەرمووی: **﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا﴾** واته ته‌م قسه‌یه‌یان له پی‌غه‌مبه‌ری خ‌وا (دروودی خ‌وای لى بی‌ت) ده‌شارده‌وه.

ئىبن نىسحاق دەلىت: يەحيى كۆرى عىبادى كۆرى عەبدوللاى كۆرى
زوبىر بۆى گىرامەو، لە باوكىەو، لە عەبدوللاى كۆرى زوبىرەو، وتوبەتى:
زوبەير وتى: من خۆم لە خزمەتى پىغەمبەرى خوادا بىنيەو لەكاتىكداترس

زوری بڑھینابوین، لهوکاته دا خوی گه وره خه و نهوچکه یه کی بڑ ناردین، هیچ پیاوړک له نیمه نه بوو که نه چو بیته سنگیه ووه خه و نه بیرد بیته ووه، ده لی: سوئند به خوا من گویم له قسه ی موخته بی کوری قوشه یر بوو به لام نه و هی گویم لی بوو وه که خه و بینم و ابو، گویم لی بوو ده یوت: نه گهر له کاره که نیمه هیچ به ده ست بوینایه لیره دا نه ده کوژراین، من نه مه م له ووه له بهر کرد، دهرباره ی نه مه خوی گه وره نه مه ی نارد خواره ووه ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هُنَا﴾ نه مه ش بڑ ره خنه لیگرتن و سه رزه نشت کردنیانه. ثبین نه بی حاتم گپراویه تیه ووه.

دواتر په وره ردگار فهرمووی ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾، واته نه مه قه ده ری که و په وره ردگاری بالاده ست بریاری له سر داوه، فهرمانیکی بی چه ندوچوونه و که س ناتوانیت خوی لی لابتات و رزگار بوون لی نیه، هه ووه ها فهرمووی ﴿وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾، واته تا کو تاقیتان بکاته ووه به هو ی نه و هی لی رودان تا کو مر ووه پیسه کانتان له چاکه کانتان جیا بکاته ووه و فرمان و ره فتاری نیمانداران له دوپوه کان جیا بکاته ووه له گو فتار و کرداردا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ واته به هه مو نه و نه نی و ویزدانه ی که له ناو سینگه کاند ا شاراو ته ووه، پاشان فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَفَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ واته به هو ی هه ندیک تاوانی پی شو و تریانه ووه، وه که هه ندیک له سه لف ده لین: پاداشتی چاکه نه ویه چاکه یه کی به دوا دا بکه یت و پاداشتی خراپه ش خراپه یه که له دوا و هی ده کر یت. پاشان خوی گه وره فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ واته له و هه لاتنه ی هه لاتن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ واته له تاوانه کان ده بو ریت و، دانا و به نارامه له گهل به دیه پیرا و هه کانی داو لییان خوش ده بیت، پی شتر باسی نه و فهرمو وده یه ی ثبین عومه رمان کرد سه باره ت به عوسمان و هه لاتنی له پوژی نو حود دا که خوی گه وره لی خوش بوو له گهل هه مو نه وانی تر دا که لییان خوش بوو به ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۵۲]؛ لیره دا گونجا ووه باسی بکه ین.

نیام نه حمده ده لی: معاویه ی کوری عمر بڑی گپرا ی نه ووه، له زائیده ووه،

له عاسمه وه، له شه قیقه وه، ده لی: عه بدولپرهمانی کوری عه وف به وه لیدی کوری عوقبه گهشت، وه لید پی و ت: نه وه چیه ده تبینم و زبر مامه له ت له گه ل نه میری موسلمانان عوسماندا کردوه، عه بدولپرهمان پی و ت: پی رابگه یه که من پرۆزی حونه یه هل نه هاتم - عاسم ده لی: ده لیت پرۆزی ئوحد - وه له به در دوانه که وتم، وه سوننه تی عومهریشم واز لی نه هیناوه، ده لی: نه ویش روشت و ثم هه واله ی دا به عوسمان، عوسمانیش وتی: نه وه ی که ده لیت من له پرۆزی حونه یه هل نه هاتوم، چون نه و من عه ییدار ده کات به تاوانیک که خوی گه و ره لی خوش بووه، فه رمویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَفَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾، نه و قسه یه شی که ده لیت من له پرۆزی به دردا مامه وه و دواکه وتم، نه وه من به لای روقیه ی کچی پیغه مبه ری خواوه بووم (دروودی خوی لی بیت) که نه و نه خوش بوو تاکو وه فاتی کرد، پیغه مبه ری خوداش (دروودی خوی لی بیت) له بری من تیریکی هاویش ت، هه رکه سیش پیغه مبه ر له جیاتی نه و تیریکی بهاویش ت نه وه به شداری کردوه، نه و قسه یه شی که ده لیت من سوننه تی عومره م تهرک کردوه نه وه نه من ده یزانم و نه نه و، برۆ بولای و نه مه ی پی بلی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾ وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

خوی گه و ره له ئیماندارانی قه ده غه ده کات که له بی باوه ران بچن له بیروباوه ره پوچه کانیا ندا، به لگهش له سه ر نه مه قسه کانیا نه سه به رت به براو هاوه له کانیا ن که له جه نگ و روداوه کاندای مردوون، نه وان بر وایان وابوو ته گه ر به شداری جهنگیا ن نه کردایه نه ده کوژران و شتیان به سه ردا نه ده هات، خوی گه و ره فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ﴾،

واته دهر باره ی براکانیان ﴿إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾، واته نه گهر برؤشتنايه برؤ
سه فهر و بازرگانی ﴿أَوْ كَانُوا غُرَى﴾، واته نه وان له جهنگدا بیون ﴿أَوْ كَانُوا
عِندَنَا﴾، واته له ناو شارد ا بونایه ﴿مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا﴾ واته نه له سه فهدا ده مردن
و، نه له جهنگیشدا ده کوژران، خوی گهرهش فهرمووی: ﴿لِيَجْمَلَ اللَّهُ ذَلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾، واته نه م بیروباوه پری له ناخیاندا دروست کردوه تاکو
زیاتر خمو خه فعتیان پی بدات له سهر مردن و کوشتنی براو هاوه له کانیان،
پاشان پهره ردگار بهر په چیان ده داته وه ده فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ يَخْتِمْ وَيُخَيِّمُ﴾، واته
به دیهیتان به ده ست نه وه و گهرانه وهش بؤلای نه وه، هیچ کس نایه ته دنیا و نازی
و هیچ کس نامری به فرمان و ویستی نه و نه بیت، هیچ شتیکیش له ته مه
زیاد و کم ناکات به بریار و قه ده ری نه و نه بیت ﴿وَلَكِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ
مُتُّمْ لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (۱۵۷) نه مه نه وه له خو ده گریت
که مردن له پیناوی خواداو کوشتن له و پیناوه دا هوکاریکه بؤ به ده ست هینانی
لیبوردن و ره زامه ندی پهره ردگار، نه مهش باشته ره له مانه وه له دنیا دا
وله کوژدنه وهی پاشماوه دوا بر او له ناو چوه کانی، پاشان خوی گهره هه والی
نه و مان پنده دات که ههر کس مرد یان کوژرا نه وه پاشه پرؤرو گهرانه وهی بؤلای
پهره ردگاری بالا ده سته و به کرداره کانی پاداشتی ده داته وه، نه گهر چاکه ی
کردبو به چاکو، نه گهر خراپه ی کردبو به خراپه، ده فهرمویت ﴿وَلَكِنْ مَتَّمْ أَوْ
قُتِلْتُمْ لَإِنَّ اللَّهَ تَحْشُرُونَ﴾ (۱۵۸).

﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ
حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ (۱۵۹) إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ
وَلَإِنْ يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱۶۰) وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۱۶۱) أَفَمَن
اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَن بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا أَوْلَتْهُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ

﴿۱۶۱﴾ هُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶۲﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَرَزَّكِهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِسَابَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَنىٰ ضَلَّالِينَ مُّبِينٍ ﴿۱۶۳﴾

خوای گه‌وره روو ده‌کاته پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و منه‌ت به‌سەر ئهو و ئیمانداراندا ده‌کات به‌وه‌ی دلی نهرم و ناسک کردوو به‌ ئوممه‌ته‌که‌ی که شونکه‌وته‌ی فرمانه‌کانی پیغه‌مبه‌رن و وازیان له‌ ئازاردان و ره‌نجان‌دنی هیناوو زوویانی پیغه‌مبه‌ری بۆ شیرین کردوون، ﴿فَمَا رَحْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكَ تَوَكُّلٌ عَلَيْهِمْ غَايَةُ مَا جُمِعُوا بِهِ وَكُنْ لَهُمْ خِزْيَانًا مَّخْفِيًا﴾ واته: چ شتیک تۆی به‌و شیویه نهرمو نیان کردوو بۆ ئه‌وان ته‌گهر ره‌حمه‌تی په‌روه‌ردگار نه‌یت به‌ تۆو به‌وانیش، قه‌تاده ده‌لیت ﴿فَمَا رَحْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكَ تَوَكُّلٌ عَلَيْهِمْ غَايَةُ مَا جُمِعُوا بِهِ وَكُنْ لَهُمْ خِزْيَانًا مَّخْفِيًا﴾ واته به‌ره‌حمه‌تی خوا تۆ نهرمونیان بویت بۆ ئه‌وان، ئهو (ما) مای (صله‌یه)، واته ئامرازی په‌یوه‌ندیه. عه‌رب ته‌یلکینیت به‌ ناسراو‌یکه‌وه، وه‌ک خوا ده‌فهرموت ﴿فَمَا نَقَّضْنَاهُمْ مِّمَّا قَعَدُوا عَلَيْهِمْ﴾ [النساء: ۱۵۵]، هه‌روه‌ها به‌ نه‌ناسراو‌یکه‌وه وه‌ک ﴿عَمَّا قَلِيلٍ﴾ [المؤمنون: ۴۰]، به‌مشیویه لی‌ره‌دا فهرمووی: ﴿فَمَا رَحْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكَ تَوَكُّلٌ عَلَيْهِمْ غَايَةُ مَا جُمِعُوا بِهِ وَكُنْ لَهُمْ خِزْيَانًا مَّخْفِيًا﴾، واته به‌ هو‌ی ره‌حمه‌تی خواوه.

حه‌سه‌نی به‌سری ده‌لیت: ئه‌مه ره‌وشتی موحه‌مه‌د بووه خوای گه‌وره به‌و ره‌وشته‌وه ناردوو‌یه‌تی. ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ش هاوشیویه له‌گه‌ل ئهم ئایه‌ته: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [التوبة: ۱۲۸].

ئیمام نه‌حمه‌د ده‌لیت: حه‌یه‌وت بۆی گه‌یراینه‌وه، له‌ به‌قییه‌وه، له‌ موحه‌مه‌دی کو‌ری زیاده‌وه، له‌ ئه‌بو راشیدی حو‌برانییه‌وه، وتی: ئه‌بو ئوما‌مه‌ی باه‌یلی ده‌ستی گرتم و، وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درو‌دی خوای لی‌ بیت) ده‌ستی گرتم و فهرمووی: (ئهی ئه‌با ئوما‌مه له‌ناو ئیمانداراندا که‌سی وای تیا‌به دلی بۆ من نهرم ده‌بیت) ته‌نها نه‌حمه‌د هیناو‌یه‌تی.

پاشان خوای گه‌وره فهرمووی: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ مه‌به‌ست له‌ ﴿غَلِيظٌ﴾، لی‌ره‌دا قسه‌ی ره‌قه. وه‌ک پاش ئه‌مه ده‌فهرموت

﴿عَلَيْكَ أَفْئِدَتُ﴾، واته شه‌گه‌ر تۆ قسه ناشیرین بویتایه له‌گه‌لیان و، دلت له به‌رامبه‌ریان ره‌ق بوایه شه‌وه لات نه‌ده‌مان و وازیان لی ده‌هینایت، به‌لام خوای گه‌وره به‌ چواره‌وری تۆدا کلۆ کردونه‌ته‌وه، نه‌رموونیانی کردوویت بۆ شه‌وان تا‌کو دله‌کانیان بکه‌یته‌ خۆت، وه‌ك عه‌بدوللای کۆری عه‌مر ده‌لیت: (من ده‌بینم سیفات ییغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لی بیت) له‌ کتییبه‌ پێشیننه‌کاندا شه‌وه‌یه‌ که‌ قسه‌ ره‌ق و، دل ره‌ق و، تو‌ره‌و جینیوده‌ر نه‌بووه‌ له‌ بازاره‌کاندا و به‌خرابه‌ وه‌لامی خراپه‌ی نه‌داوه‌ته‌وه، به‌لکو بوراوه‌و چاوپۆشی کردوه‌و).

هه‌روه‌ها شه‌بو ئیسماعیل موحه‌مه‌دی کۆری ئیسماعیل ترمزی ده‌لی: بیشری کۆری عوبه‌یدی دارمی هه‌والی پیداین که‌ عه‌مماری کۆری عه‌بدول‌ره‌حمان له‌ مه‌سعودیه‌وه، له‌ ئیبن شه‌بی مه‌لیکه‌وه، له‌ عایشه‌وه (په‌زای خوای لی بیت) بۆی گێپراینه‌وه‌ که‌ وتوویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لی بیت) فه‌رمووی: (خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پیکردوم به‌ راگرتنی دلی خه‌لکی وه‌ك چۆن فه‌رمانی پیکردوم به‌ جییه‌جیکردنی فه‌رزه‌کان) فه‌رمووده‌یه‌کی غه‌ریبه‌.

له‌به‌رئه‌مه‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی: ﴿فَاعْفَ عَنَّهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لی بیت) له‌ ئیش و کاره‌کاندا راوێژی به‌ هاوه‌له‌کانی ده‌کرد، شه‌مه‌ش بۆ خوشکردنی دلی شه‌وان تا‌کو زیاتر چالاك بن له‌و کارانه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ری ده‌که‌ن، به‌هه‌مان شیوه‌ی راوێژکردنه‌که‌یان له‌ پۆژی به‌دردا له‌ رۆشتن بۆلای سه‌رچاوه‌ی بیره‌کانی (العیر)، شه‌وانیش وتیان: شه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، شه‌گه‌ر به‌مانبه‌یته‌ ناو ده‌ریاوه‌ له‌گه‌لتا دیین و ده‌بیرین، شه‌گه‌ر به‌مانبه‌یت بۆ (برك الغماد) شه‌وه‌ له‌گه‌لت دیین، ئیمه‌ شه‌وت پێ نالین که‌ قه‌ومه‌که‌ی موسا به‌ موسایان وت: به‌رۆ خۆت و په‌روه‌ردگاره‌که‌ت به‌جنگن، ئیمه‌ لی‌ره‌دا دانیشتوین، به‌لکو ده‌لین: به‌رۆ ئیمه‌ له‌گه‌لتداین، له‌ به‌رده‌ستداین، له‌لای راسته‌وه‌ین، له‌لای چه‌پته‌وه‌ین و ده‌جنگین.

هه‌روه‌ها راوێژی پیکردن که‌ له‌ کویدا لا‌بدات، تا شه‌وه‌بوو مونزیری کۆری عه‌مری موعه‌نق له‌ یموت ناماژه‌ی به‌ پێشه‌وه‌چوون کرد بۆ به‌رده‌م شه‌وان.

سه‌باره‌ت به‌ ئوحدیش راوێژی پیکردن که‌ ئایا له‌ مه‌دینه‌دا به‌مینیته‌وه‌ یان به‌جیته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ روبه‌روبوونه‌وی دوژمن، هه‌موویان رایان وابوو که‌ به‌جیته‌ ده‌ره‌وه‌

ئەویش رۆشتە دەرهوہ بۆ بەرەنگاربوونەوہیان، بەھەمان شیوہ لە پڕۆژی خەندەقدا لە ریکەوتن لەگەڵ ئەحزابدا راویژی پیکردن بەسێ یەکی بەروبوومی مەدینە لەو سالاەدا، بەلام ھەردوو سەعدەکە سەعدی کۆری موغازو سەعدی کۆری عوبادە ناپازیی بوون، ئەوہشی واز لێ ھینا، بەھەمان شیوہ لە پڕۆژی حودەیبیەدا راویژی پیکردن لەوہی بدات بەسەر نەوہی بت پەرستەکاندا، بەلام ئەبوبەکری سدیق پێی وت: ئیمە بۆ کوشتنی ھێچ کەس نەھاتووین، بەلکو ھاتووین بەمەبەستی عەمرەکردن، پێغەمبەرش بە قسە ی ئەبوبەکری کرد.

لە رووداوی بوھتانەکە ی عائیشەدا (پەزای خوای لێ بیت) پێغەمبەر (درودی خوای لێ بیت) فەرمووی: (بیروپرای خۆتانم پێ بلین ئە ی گرووی موسلمانان سەبارەت بە کۆمەڵیک کە من خیزان و مالاکەم بونیاد دەنیم و ئەوان روخاندویانە، سویند بەخوا ھێچ خراپە یەکم لە خیزانەکەم نەبینوہ ئیتر بەچی بیروخینم و تۆمەتباری بکەم؟ وەللاھی لە چاکە زیاتر ھێچی ترم لێ نەبینوہ ھێچ دەربارە ی نازانم) پاشان سەبارەت بە جێ نوستنی عائیشە راویژی بە عەلی و ئوسامە کرد، پێغەمبەری خوا (درودی خوای لێ بیت) لە جەنگ و گرتەکانی تردا راویژی پێدەکردن، زانیان بیروپرایان جیاواژە لەوہی ئایا ئەم کارە واجب بووہ لەسەری یان لە بازنە ی سوننەتداو بەمەبەستی پاک کردنەوہی دلایان و دلخۆشکردن یان کردوویەتی، ھەردوو بیروپراکە ھەپە.

حاکم لە موسستەدرەکە کەیدا دەلی: ئەبو جەعفەر موخەممەدی کۆری موخەممەدی بەغدادی ھەوالی پێداین، یەحیای کۆری ئەیوبی عەلاف لە میسر بۆی گیراینوہ، لە سەعیدی کۆری ئەبی مەریەمەوہ، لە سوفیانی کۆری عوبینەوہ، لە عەمری کۆری دینارەوہ، لە ئیبن عەباسەوہ سەبارەت بە ﴿وَسَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾، وتویەتی: مەبەست ئەبو بەکرو عومەرە (پەزای خویان لێ بیت)، پاشان دەلی: سەحیحە لەسەر مەرجی بوخاری و موسلیم، بەلام ئیخراجیان نەکردوہ، بەھەمان شیوہ ئەلکەلەبی لە ئەبی سألحەوہ، لە ئیبن عەباسەوہ دەلی: ئەم ئایەتە دەربارە ی ئەبوبەکرو عومەر ھاتە خواریوہ، چونکە ئەوان حەواری و دوو وەزیرەکە ی پێغەمبەری خوا بوون (درودی خوای لێ بیت)، دووباوکی موسلمانانیش بوون.

نیام تهحمه دیش ریوایه تی کردوو ده لی: وه کیع بوی گپراینه وه، له عه بدولحه میدی کوری شه هری کوری خوشبه وه، له عه بدولره حمانی کوری غه نه مه وه، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) به نه بویه کر و عومهری وتروه: (نه گهر کو بوونه وه مان بو راویژکردنیک کردبیت پیچه وانهی بیورای نیوم نه کردوو): نیین مه رده ویهش له علی کوری نه بو تالیبه وه گپراویه تیه وه ده لی: پرسیار له پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) کرا سه بارهت به (العزم)؟ فهرمووی: (راویژکردنه به خه لکانی خاوهن بیروپراو پاشان به گو یکردنیان) نیین ماجهش وتویه تی: نه بویه کری کوری نه بو شه یبه بوی گپراینه وه، له یه حیای کوری به کیره وه، له شه بیان وه، له عه بدولمه لیک کوری عومه یرو وه، به ساکارتر له مه. پاشان نیین ماجه وتویه تی: نه بویه رکی کوری نه بی شه یبه بوی گپراینه وه، له نه سوهدی کوری عامره وه، له شوره بکه وه، له نه عه شه وه، له نه بی عهری شه بیان وه، له نیین مه سعوده وه، وتویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) فهرموویه تی: (راویژکار متمانه پیکراوه) ته نها خوی ته م فهرمووده ی هی ناوه. ههروه ها وتویه تی: نه بویه کر بوی گپراینه وه، له یه حیای کوری زه که ریای کوری نه بی زائیده و علی کوری هاشمه وه، له نیین نه بی له یلاوه، له نه بی زویه یرو وه، له جابره وه، وتویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) فهرمووی: (نه گهر یه کیکتان برایه کی راویژی پیکرد با وه لامی راویژ پیکردنه که ی بداته وه و بیروپرای خوی پی بلی) به هه مان شیوه هه رخوی هی ناویه تی.

دواتر خوی گه وره فهرمووی: ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾، واته کاتیک راویژی پیکردن و بیروپرای زاناو خاوهن بیروپراکانت وهرگرت نیتر پشت به خوا بیسته و کاره کهت بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ ههروه ها ﴿إِنْ يَصْرُكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَصْرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١٣٦﴾ ته م ئایه تهش وه که ته و ئایه ته یه که پیشتتر فهرمووی ﴿وَمَا أَلْتَصِرْ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ [آل عمران: ۱۳۶]. پاشان فهرمانی پیکردن به پشت بهستن به پهروه دگارو فهرمووی ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾.

سه بارهت به ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ﴾، نیین عه باس و مواهید و حه سن

و زياد له كه سيڪ ده لين: بؤ پيڻه مبهري نيه كه خيانت بڪات، ٽيبن ٽه بي
 حاته ميس ده ليت: باوكم بؤي گيڙاينه وه، له حوسيبي كوري وازيحه وه، له ٽه بر
 ٽسيحاق فزاريه وه، له سوفياني كوري خه سيفه وه، له عه كره مه وه، له ٽيبن
 عه باسه وه، وتويه تي: له پؤزي به دردا پارچه قوماشيكيان ون كردو وتيان: له وه
 ده چيٽ پيڻه مبهري خوا (درودي خواي لي بيت) هه لي گرتبيٽ، خواي گه وره
 ٽه مه ي ناره خوار ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ﴾ واته خيانت بڪات، ٽيبن جهري
 ده ليت: موحه ممهدي كوري عه بدولمه ليكي كوري ٽه بي شه وارب بؤي
 گيڙاينه وه، له عه بدولواحيدي كوري زياده وه، له حه سيفه وه، كه ٽم ٽايه ته له سر
 پارچه قوماشيكي سور هاته خواره وه كه پؤزي به درديارنه مابوو، هه نديك له
 خه لكه كه وتيان: ده گونجيٽ پيڻه مبهري خوا (درودي خواي لي بيت) بردبيٽي،
 له مباره يوه زياده پويان كرد، خواي گه ورهش ٽايه تي ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ
 يَغُلَّ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾. ي ناره خواره وه. به مشيويه ٽه بو داودو ترمزي
 هه مويان له قوتيه وه، له عه بدولواحيدي كوري زياده وه گيڙاويه ته وه، ترمزي
 وتويه تي: فرموده كه حه سه ني غه ربه، هه نديكيشيان له حه سيفه وه، له
 موقسيمه وه به مورسلي گيڙاويه ته وه.

ٽيبن مه رده يوه له ريگه ي ٽه بي عه مري كوري علاوه، له موجهيده وه، له
 ٽيبن عه باسه وه ده ليت: دوپروه كان پيڻه مبهريان ٽومه تباركرد به بردني شتيك كه
 ون بوو بوو، خواي گه ورهش ٽايه تي ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ﴾ ي ناره خواره وه
 به شيوازيك زياتر له ٽيبن عه باسه وه هاوشيويه ٽه وانه ي باسگران ريوايه ت
 كراوه، ٽه وهش پاك راگرتي و شايتيداني چاكيه بؤ پيڻه مبهري خوا كه دووره
 له هه موو جوړه كاني خيانت له جيٻه جيكردي ٽه مانه ت و دابه شكردي
 ده سكهوت و شته كاني ترده، عه وني له ٽيبن عه باسه وه ده ليت ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ
 يَغُلَّ﴾ واته ده سكهوت به سر هه نديك له سريه كاندا دابهش بڪات و به سر
 هه نديكي ترياندا دابهشي نه كات، زوحاكيش هه رواي وتوه. موحه ممهدي
 كوري ٽسيحاق ده ليت ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ﴾ به وه ي واز له هه نديك له وه
 ٽايه تانه بيٽيٽ كه خواي گه وره بؤي ناردوه و به ٽومه ته كه ي نه گه يه نيٽ.
 حه سه ني به سري و تاوس و موجهيد و زوحاك به مشيويه خوڻدويانه ته وه ﴿وَمَا

كَانَ لِيَنِّي أَن يَغُلَّ ﴿ بهوي (زهمه) بخريته سر پيتي (يا) واته خيانت بڪات.

قەتادەو رەببى كۆرى ئەنەسەش دەلەيت: ئەم ئايەتە لە پۆزى بەدردا ھاتە خوارەو، لەكاتىكدا ھەندىك لە ھاوہ لانی شتيان بردبوو (خيانتیان کردبوو). ئيبن جەرير لە ھەردووکیانەو رىوايەتى کردووہ پاشان لە ھەندىکیانەو گێراویەتیەو کە تەفسیری ئەم خوێندنەوہى بەوہ کردووہ کە: تۆمەتبار کراوہ بە خيانت.

دواتر پەرورەدگار دەفرمویت: ﴿وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ئەمەش ھەپشەبەکی توندو ترساندنیکى دلیایە. فرمودەى پیغەمبەرى خواش زۆرن لەمبارەبەوہ کە بەرگری لى دەکەن و خيانت قەدەغە دەکەن.

ئیمام ئەحمەد دەلەيت: عەبدولمەلیك بۆی گێراينەوہ، لە زوھەر واتە ئيبن موحەممەدەوہ، لە عەبدوللای كۆرى موحەممەدى كۆرى عەقبەوہ، لە عەتای كۆرى بەسارەوہ، لە ئەبى مالیکى ئەشبەعیەوہ، لە پیغەمبەرى خواوہ (دروودی خۆی لى بیت) فرمویەتى: (گەورەترینى خيانتەکان لای پەرورەدگار قۆلیك لەزەویە، دەبینن دووبیاو دراوسین لە زەویدا - یاخود لە خانودا - یەکیکیان لە بەشى دراوسێکەى بالێك دەپرێت بۆخۆى، ھەركات بردى ئەوہ دەئالیتە گەردنى و لە ھەوت زەمینەوہ گەمارۆى دەدات تا پۆزى قیامەت).

فرمودەبەکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلەيت: موسای كۆرى داود بۆی گێراينەوہ، لە ئيبن لەھیمەوہ، لە ئيبن ھوبەیرەو حارسى كۆرى یەزیدەوہ، لە عەبدولرەحمانى كۆرى جوبەیرەوہ، وتبویەتى: بیستم لە موستەوریدی كۆرى شەداد دەبوت: بیستم لە پیغەمبەرى خوا (دروودی خۆی لى بیت) دەیفەرموو: (ھەركەس بە رەپرسىارى كارێكى بۆ ئیمە گرتە دەست و خانوى نەبوو با خانوێك بكات یان ھاوسەرى نەبوو با خێزان بەیئیت، یان خزمەتكارى نەبوو با خزمەتكارێك بگریت، یاخودا ئازەلیكى نەبوو با ئازەلیك بەریت، ھەركەسەش لەمانە زیاترى برد ئەوہ خيانت کارە) بەمشێوہ ئیمام ئەحمەد رىوايەتى کردووہ.

ئەبو داودیش بەسەنەدیککی ترو لە سیاقیککی تردا گێڕاویەتیەو،
 وتوویەتی: موسای کوری مەردانی روقی بۆی گێڕاينەو، لە مەعافیەو، لە
 ئەوزاعیەو، لە حارسی کوری یەزیدەو، لە جوبەیری کوری نەفیرەو، لە
 موستەوریدی کوری شەدادەو، دەلیت: گوێم لە پیغەمبەری خوا بوو (دروودی
 خۆی لێ بیت) دەیفەرموو: (هەرکەس بەرپرس بوو بۆ ئیمە با ژنیک بەینیت،
 ئەگەر خزمەتکاریشی نەبوو با خزمەتکاریک بەریت، ئەگەر خانوێکیشی نەبوو
 با خانوێک بەریت) دەلیت: ئەبو بەکر وتی: هەوالم پێدراوە کە پیغەمبەر
 (دروودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی: (هەرکەس لەمە زیاتری برد ئەوە خیانهتکارە
 یان دزە).

بەپێزو مامۆستامان حافزی موزی (پەزای خۆی لێ بیت) دەلیت: جەغفەری
 کوری موحمەدی فریابی لە موسای کوری مەردانەو گێڕاویەتیەو،
 وتوویەتی: لە عەبدولپەرەحمانی کوری جوبەیرەو لە بری جوبەیری کوری
 نەفیرەو، ئەو هاشوێوە ترە لەگەڵ حەق و راستی.

فەرموودەیککی تر: ئیبن جەریر دەلیت: ئەبو کورەیب بۆی گێڕاينەو، لە
 حەفسی کوری بېشرەو، لە یەعقوبی قومیەو، لە حەفسی کوری حەمیدەو،
 لە عەکرەمەو، لە ئیبن عەباسەو، وتوویەتی: پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ
 بیت) فەرموو: (کەسێک لە ئیو نانا سمەو کە لە پۆزی قیامەتدا دیت و
 مەڕیککی هەلگرتوو کە دەباعینێ، هاوار دەکات: ئەی موحمەد ئەی
 موحمەد، منیش دەلێم: دەسلاتی هیچ شتیکم نییە لای خوا بۆ تۆ،
 بەراستی من ناگادارم کردیتەو، کەسێکی تر لە ئیو نانا سمەو کە لە پۆزی
 قیامەتدا دیت و وشریککی هەلگرتوو کە دەبۆرینێ، هاوار دەکات: ئەی
 موحمەد ئەی موحمەد، منیش دەلێم: دەسلاتی هیچ شتیکم نییە لای خوا
 بۆ تۆ، بەراستی من ناگادارم کردیتەو، کەسێکی تریش لە ئیو نانا سمەو کە لە
 پۆزی قیامەتدا دیت و ئەسپیککی هەلگرتوو کە دەحیلینیت، هاوار دەکات:
 ئەی موحمەد ئەی موحمەد، منیش دەلێم: دەسلاتی هیچ شتیکم نییە لای
 خوا بۆ تۆ، بەراستی من ناگادارم کردیتەو، کەسێکی دیکەش لە ئیو نانا سمەو
 کە لە پۆزی قیامەتدا دیت و پارچە قوماشیک-چەرمیک-ی هەلگرتوو، هاوار
 دەکات ئەی موحمەد ئەی موحمەد، منیش دەلێم: دەسلاتی هیچ شتیکم

لای خوا نیه بۆ تۆ، بەراستی من ئاگادارم کردیتەو، هیچ یەکیک لەو شەش کەسەى خاوەنى کتێبەکەن رىوايەتيان نەکردوو.

فەرموودەيەکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلیت: سوفیان لە زەهریەو بۆی گێراينەو، گوێی لە عوروو بوو وتوویەتی: ئەبو حەمیدی ساعیدی بۆی گێراينەو، وتی: پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لى بێت) پیاویکی سەر بە تیرەى ئەزد کە پێیان دەوت ئێبىن لوتبیه کردە بەرپرس بەسەر کۆکردنەوێ زەکاتەو، کەهاتەو وتی: ئەمە بۆ ئێو ئەوێش بە دیاری دراو بە من، پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لى بێت) هەستایە سەر مینبەر و فەرمووی: (ئەو بەرپرسە چى لى قەوماو دێت و دەلیت: ئەمە بۆ ئێو ئەوێش بە دیاری دراو بە من. ئایا ئەو لە مالى باوک و دایکی دانیشیت و پڕوانیت بزائیت دیاری پیشکەش دەکړیت یان نە؟ سوێند بەو کەسەى گیانی موحەممەدى بەدەستە، هەرکەس لە ئێو بەشیک یان شتیک لەو زەکاتە هەلگړیت ئەو لە پۆزى قیامەتدا دێت و بەسەر گەردنیهو، ئەگەر و شتر بێت دەبۆرئى، ئەگەر مانگا بێت دەبۆرئى، ئەگەر مەر بێت دەباغئى) پاشان هەردوو دەستی بەرز کردوو تاكو بن بالیمان بینى و پاشان فەرمووی: (خوایەگیان ئایا من گەیاندم) سێ جار فەرمووی.

هیشامى کورى عوروو ئەمەى بۆ زیادکرد کە ئەبو حەمید وتویەتی: بەچاوی خۆم بینیم و بە گوێی خۆم گوێم لى بوو، پرسیاریش لە زەیدی کورى سابت بکەن. لە فەرموودەى سوفیانی کورى عویینەو ئیخراجیان کردوو، لای بوخاریش: پرسیار لە زەیدی کورى سابت بکەن، بەجۆرێکی تریش لە زوهریەو، لە رێگەى هیشامى کورى عوروو گێراوێتەو، هەردووکیشیان لە عوروو گێراوێتەو.

فەرموودەيەکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلیت: ئیسحاقى کورى عیسا بۆی گێراينەو، لە ئیسماعیلی کورى عیاشەو، لەیەحیای کورى سەعیدەو، لە عوروو کورى زویرەو، لە ئەبى حەمیدەو، کە پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لى بێت) فەرموویەتی: (دیاری بەرپرسەکان خیانهتە) ئەم فەرموودەیه لە ئەفرادى ئەحمەدەو، ئیسنادەکەى لاوازه، وەك ئەوێه کورتکراوێ ئەوێ پیش خۆی بێت، خۆی گەورە زاناترە.

فهرموده يه کي تر: نه بو عيساي ترمزي له کتبي (الاحکام) دا ده لیت: نه بو کوره يپ بؤی گيڙاينه وه، له نه بو ٺوسامه وه، له داودي کوري يه زیدی نه وديه وه، له موغهيره ي کوري شيبه وه، له قهيسي کوري نه بي حازه وه، له موعازي کوري جه به له وه، ده لیت: پيڻغه مبهري خوا (درودي خوي لي بيت) مني نارد بؤ يه من، کاتيک ده ستم به رؤشتن کرد ناردیه وه به دوامدار منيش گه ږامه وه، فهرموي: (ايا ده زانيت بؤجي ناردم به دواتا؟ به بؤ پرسی من هيچ شتيک بؤ خؤت هه لنه گريت چونکه نه وه خيانه ته ﴿وَمَنْ يَفْلَحْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له بهر نه مه بانگم کرديته وه ئيسته پرؤ بؤ کاره که ت) نه مه فهرموده يه کي حه سه ني غه ريه وه به مشيويه نه بيت نه مان بيستوه.

له هه مان بواردا له عوده ي کوري عومه يره وه بوره يده وه مسته وريدی کوري شهاد و نه بي حه ميد و ئين عومه ره وه هاتوه.

فهرموده يه کي تر: ئيمام نه حمده ده لیت: ئيسماعيلي کوري عه ليه بؤی گيڙاينه وه، له نه بو حه يان يه حياي کوري سه عيدي ته يمي وه، له نه بي زهرعي کوري عومه ري کوري جه ريره وه، له نه بي هوره يره وه، ده لیت: پرؤژيکيان پيڻغه مبهري خوا (درودي خوي لي بيت) له ناواماندا هه ستايه وه و باسي (غلول) ي کردو زؤر به قورسي و گه وريه يي باسي کرد، پاشان فهرموي: (که سيکتان ده ناسمه وه که له پرؤزي قيامه تدا ديت و وشتریک به سهر مليه ويه وه ده بؤرني، پياوه که ده لیت: نه ي پيڻغه مبهري خوا فريام که وه، منيش ده ليم: ده سه لاتي هيچ شتيکم لاي په روه ردگار نيه بؤتؤ چونکه من ناگادارم کرديته وه، که سيکي تران ده ناسمه وه که له پرؤزي قيامه تدا ديت و نه سيک به سهر مليه ويه وه ده حيلنيت، پياوه که ده لیت: نه ي پيڻغه مبهري خوا فريام که وه، منيش ده ليم: ده سه لاتي هيچ شتيکم لاي په روه ردگار نيه بؤتؤ، چونکه من ناگادارم کرديته وه، که سيکي تران ده ناسمه وه ديت و له سهر ملي پارچه جه رميک هه يه خه ريکه ده خنکيت، ده لیت: نه ي پيڻغه مبهري خوا فريام که وه، منيش ده لیت: ده سه لاتي هيچ شتيکم لاي په روه ردگار نيه بؤتؤ، به راستي من ناگادارم کرديته وه، که سيکي تريستان ده ناسمه وه له پرؤزي قيامه تدا ديت و ئالتون يان زيويک به سهر مليه ويه، ده لیت: نه ي پيڻغه مبهري خوا فريام که وه، منيش ده ليم: ده سه لاتي

هیچ شتیکم لای پەرورەدگار نیە بۆ تۆ، بەپراستی ئاگادارم کردیتەوه). لە
فەرموودەي ئەبی حەییانەوه ئیخراجیان کردوو.

فەرموودەیهکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلیت: یەحیای کۆری سەعید لە
ئیسماعیلی کۆری خالیدەوه بۆی گێپراینەوه، لە قەیسەوه، لە عودەي کۆری
عەمرەي کەندیەوه، وتی: پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی:
(ئەي خەلکینە هەرکەس لە ئێوه کارێکی بۆ ئێمە کردو دەرزیەك و لەوه زیاتری
لە ئێمە شارەدووه، ئەوه خیانەتي کردوو لە پڕۆزی قیامەتدا بە خیانەتکاری
دەبێنن) دەلیت: پیاویك لە پشتیوانەكان هەستایەوه - موجالید دەلیت: ئەو
کەسە سەعیدی کۆری عوبادە بوو وەك ئەوه وایە لەبەرچاومدا بیت - وتی:
کارەكەتم لێ وەرگیرهوه. فەرمووی: (من ئیستەش ئەوه دەلیم، هەرکەسمان
کردە بەرپرس بەسەر کارێکەوه با زۆرو کەمی شتەکانمان بۆ بێنیتەوه، ئەوهی
پێی دراوه لێی ئەوه وەری گرتوو، ئەوهشی لێی قەدەغە کراوه ئەوه کۆتایی
هاتوو تەواو). هەربەمشێوەیه موسلیم و ئەبو داود لە رێگەي ئیسماعیلی
کۆری ئەبی خالیدەوه گێپراویانەتەوه.

فەرموودەیهکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلیت: ئەبو معاویە لە ئەبی ئیسحاق
فیرازیەوه بۆی گێپراینەوه، لە جورەیرەوه، لە مەنبوزەوه کە پیاویکی سەربەهۆزی
رافیع بوو، لە فەزلی کۆری عوبەیدوللای کۆری ئەبی رافیعهوه، دەلیت:
پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) کاتیک نوێژی عەسری کرد پێم وابیت
رۆشت بۆلای تیرەي بەنی عەبدول ئەششەل تاکو قەسیان لەگەڵ بکات تا
پۆزتاوابوون، ئەبو رافیع دەلیت: لە کاتیکدا پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ
بیت) بە پەلە بۆ نوێژی شیوان دەگەپرایەوه، بە بەقیع دا تیپەپری، فەرمووی:
(ئۆف بۆ تۆ، ئۆف بۆ تۆ) دووجار فەرمووی، ئینجا(الله اکبر)ی لە دەستم کرد
منیش خۆم دواخست گومانم برد مەبەستی من بیت، فەرمووی، (ئەوه چیتە؟)
پڕۆ، دەلیت: وتم: ئەي پێغەمبەری خوا ئایا قەسەت کرد؟ فەرمووی: (ئەو قەسە
چی بوو) وتم: ئۆف لەمن هەلکیشا، فەرمووی: (نەخیر، بەلکو ئەمە گۆری
فلانە کەسە ناردم بۆلای تیرەي فلان بەدوای زەکاتدا، بەلام ئەو جلۆبەرگیکی
بەمنی بردوو ئیستە هاوشێوەي ئەو جلۆبەرگەي بۆ دوراوه لە دۆزەخدا).

فەرموودەيەكى تر: عەبدوللەي كۆرى ئىمام ئەحمەد دەلىت: عەبدوللەي كۆرى سالامى كوفى مەخلۇج كە لە مەككە بوو - بۇي گىپراينەو، لە عوبەيدەي كۆرى ئەسۋەدەو، لە قاسمى كۆرى وەلىدەو، لە ئەبى سادقەو، لە رەببىي كۆرى ناجىدەو، لە عوبادەي كۆرى سامىتەو، وتى: پىغەمبەرى خوا تال موبەكى لە لاتەنىشتى. وشىرو مەپىك لى دەكرەو پاشان دەيفەرموو: (مافى من لەمەدا وەك مافى كەسىك لە ئىو، نەكەن ھەرگىز خىانەت بىكەن و شت بىەن بۇ خۇتان، چونكە خىانەت كردن لە پۇزى قىامەتدا سەرشۆرىە بۇ خاوەنەكەي، دەرزی و دەزویەك و لەو سەروتر بگىپرنەو، جىهاد لە پىناوى خوادا بىكەن لەگەل نىزىك و دوور، لەناو شارو لە سەفەردا، چونكە جىهاد دەرگايەكە لە دەرگاكانى بەھەشت، بەراستى خواي گەورە بەھۆیەو مەروف لە خەم و خەفەت رزگار دەكات، ياساى خوا جىبەجى بىكەن بەسەر دوورنىكىكدا، لەبەر قسەو لۆمەي لۆمەكاران فەرمانى خوا مەشكىنن) ئىبن ماجەش ھەندىكى لە مەخلۇجەو گىپراو تەو.

فەرموودەيەكى تر: لە عەمرى كۆرى شوعەيبەو، لە باوكیەو، لە باپیریەو، دەلىت: پىغەمبەرى خوا (دروودی خواي لى بیت) فەرمووی: (دەرزی و بەكرە بگىپرنەو، چونكە خىانەت ئابروچونە بەسەر بىكەرەكەيدا لە پۇزى قىامەتدا).

فەرموودەيەكى تر: ئەبو داود دەلىت، عوسمانى كۆرى ئەبى شەیبە بۇي گىپراينەو، لە جەرىرى كۆرى موتریفەو، لە ئەبى جەھەمەو، لە ئەبو مەسعودى ئەنسارىەو، وتى: پىغەمبەرى خوا (دروودی خواي لى بیت) ناردى بۇ كۆكرەنەو زەكات، پاشان فەرمووی: (پرۇ ئەي ئەبا مەسعود، بەلام نەتبىنمەو لە پۇزى قىامەتدا بىت و شترىكى زەكات بەسەر پشتهو بیت و بىپۇرئىت، كە بردىت بۇ خۇت). وتى: كەواتە ناپۆم. پىغەمبەر (دروودی خواي لى بیت) فەرمووی: (كەواتە منىش بەزۇر ناتىترم) تەنها ئەبو داود ھىناو تە.

فەرموودەيەكى تر: ئەبو بەكرى كۆرى مەردەو دەلىت: موحەممەدى كۆرى ئەحمەدى كۆرى ئىبراھىم ھەوالى پىداين، لە موحەممەدى كۆرى عوسمانى كۆرى ئەبى شەیبەو، لە عەبدولحەمىدى كۆرى سالحەو، لە

ٺه حمدهي ڪوري ٺه بانهوه، له عهلقه مهی ڪوري مورشه دهوه، له ٺه بي
بورھيدهوه، له باوڪيهوه، له پيڻه مبهري خواوه (دروڊي خواي لن بيت)
فهرموويه تي: (بهرد ڦري ڏهريته ناو ڏوزه خوه هفتا پايز پيادا دهرواته
خوارهوه هيشتا ناگاته بنه کهي، مروڻي خيانه تڪاريش دهينريٽ و له گهل ٺه
بهرد ڦري ڏهريته ڏوزه خوهو پاشان پتي دهوترٽ: ٺهوي بردوته بيهينه روه)
ٺه مه ٺه وٺي پهروه ردگارھ که دهه رمويٽ ﴿وَمَنْ يَفْلَحْ يَأْتِ بِمَا عَلَّ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ﴾.

فهرمووده يه کي تر: ٺيمام ٺه حمده دهليٽ: هاشمي ڪوري قاسم بوي
گيڙاينهوه، له عهڪره مهی ڪوري عمارهوه، له سهماکي حنه في ٺه بوزه ميلهوه،
له عهبدوللاي ڪوري عهباسهوه، له عومهري ڪوري خهتابهوه، دهليٽ: کاتيک
ڀڙي حونه بن رويدا، ڪڙمه ليک هاوئل هاتن بولاي پيڻه مبهري خوا (دروڊي
خواي لن بيت) و وتيان: فلانه کس شهيدهو فلانه کس شهيده، تا ناوي
پياوڻڪيان برد، وتيان: فلانه کس سيش شهيده، پيڻه مبهري خوا (دروڊي خواي لن
بيت) فهرمووي: (نه خير من بينم له ٺاگردابو بهوي عهبايه کهوه که بردبوي)
پاشان پيڻه مبهري خوا (دروڊي خواي لن بيت) فهرمووي: (ٺهي ڪوري خهتاب
ڀڙو بهناو خه لکيدا رابگه يه نه که: جگه له ٺيمانداران هيچ کهس ناچيته
بههشتهوه) دهليٽ: منيش چومه دهروهو بانگم کرد و رامگه ياند که: جگه له
ٺيمانداران هيچ کهس ناچيته بههشتهوه. بههه مان شيوه موسليم و ترمزي له
فهرمووده يه عهڪره مهی ڪوري عمارهوه گيڙاويانه تهوه، ترمزي دهليٽ: حهسه ني
سه جيحه.

فهرمووده يه کي تر: ٺيين جهرير دهليٽ: سه عيدي ڪوري يه حياي ٺه مهوي
بوي گيڙاينهوه، له باوڪيهوه، له يه حياي ڪوري سه عيدهوه، له نافيي ڪوري
ٺيين عومه روه، که پيڻه مبهري خوا (دروڊي خواي لن بيت) سه عدي ڪوري
عوبادهي نارد بؤ ڪڙکردنهوي زهکات و، فهرمووي: (ٺهي سه عد نه کي له
ڀڙي قيامه ندا بيت و وشرٽکت هه لگرتبيت که بيڙپڻيت) سه عد وتي:
نهوهري دهگرم و نه دهيهينم. پيڻه مبهريش کاره کي نه دا بهه سريا. ههروهه له
ريگهي عوبه يدوللاي ڪوري نافيجهوه هاوشيوه ٺه مه ي گيڙاوه تهوه.

فهرمووده‌یه‌کی تر: ئەحمەد دە‌لێت: ئەبو سه‌عید بۆی گێڕاینه‌وه، له عەبدولعه‌زیزی کورێ موحه‌ممەده‌وه، له سالحی کورێ موحه‌ممەدی کورێ زائیده‌وه، له سالمی کورێ عەبدوللاوه که له‌گەل موسلیمە کورێ عەبدولمه‌لیک بووه له خاکی رۆم، له توێشوو باری پیاوێکدا شتی دزراری دۆزیه‌وه، وتی: پرسیاری له سالمی کورێ عەبدوللا کردو وتی: ئەبی عەبدوللا بۆی گێڕامه‌وه له عومەری کورێ خەتابه‌وه (پەزای خۆی لێ بیئت) که پیغه‌مبەری خوا (درودی خۆی لێ بیئت) فهرموویه‌تی: (له بارو توێشووی هەرکه‌سیکدا شتی دزراوتان دۆزیه‌وه بیسوێتن - ده‌لێت: واده‌زانم وتی: لێی بده‌ن) ده‌لێت: بیفرۆشه‌و پاره‌که‌ی بکه به‌خێر.

به‌هه‌مان شیوه‌ عەلی کورێ مه‌دینی و ئەبو داود و ترمزی له فهرمووده‌ی عەبدولعه‌زیزی کورێ موحه‌ممەدی ئەتدراوردیه‌وه گێڕاویه‌تیوه‌وه، ئەبو داود و ئەبو ئیسحاق فیرازش، زیاده‌یه‌کیان بۆ زیاد کردوه، ئەوانیش هەردووکیان له ئەبو واقیدی له‌یسی بچوک سالحی کورێ موحه‌ممەده‌وه. عەلی کورێ مه‌دینی و بوخاری و جگه‌ له‌وانیش وتویانه: ئەمه‌ فهرمووده‌یه‌کی مونکه‌ره (نه‌ناسراوه) له گێڕانه‌وی ئەم ئەبی واقیده‌دا، دارقوتیش ده‌لێت: راسته‌که‌ی ئەوه‌یه که ئەوه به‌ته‌نها فه‌توای سالم بووه، ئیمام ئەحمەدی کورێ حەنبەل و هاوه‌له شوێنکه‌وتووێکانی پڕوایان وایه کار به‌ ناوه‌رۆکی ئەم فهرمووده‌یه ده‌کرێت.

ئومه‌وی له معاویه‌ی کورێ ئەبی ئیسحاقه‌وه، له یونس‌ی کورێ عوبه‌یده‌وه، له حه‌سه‌نه‌وه، ده‌لێت: سزای ئەو که‌سه‌ی شتی بردوو (خیانه‌تی کردوو) ئەوه‌یه باره‌که‌ی ده‌ربکرێت و به‌هه‌موو ئەوه‌وه‌ی که تیایدا به‌سوێنرێت. پاشان له معاویه‌وه، له ئەبی ئیسحاقه‌وه، له عوسمانی کورێ عه‌تاوه، له باوکیه‌وه، له عه‌لیه‌وه ریاوێت کراوه که وتویه‌تی: خیانه‌تکار کۆل و باره‌که‌ی کۆده‌کرێته‌وه ده‌سوێنرێت و خۆشی شه‌لاقکاری ده‌کرێت به‌بی ئەوه‌ی حەدی له‌سه‌ر بیئت. به‌لام ئەبو حەنیفه‌و مالیک و شافعی و جمهور پیچە‌وانه‌ی ئەمه ده‌لێن، وتویانه: پیغه‌مبەری خوا (درودی خۆی لێ بیئت) نوێژی له‌سه‌ر خیانه‌تکار نه‌کردوووه، شتومه‌که‌شی نه‌سوێندوووه. خوا زانا تره‌.

فهرمووده‌یه‌کی تر: ئیمام ئەحمەد ده‌لێت: ئەسه‌ودی کورێ عامر بۆی

گڏپراڻه وه، له ئيسرائيله وه، له ٽه بي ئيسحاقه وه، له جوبه يري ڪوري ماليڪه وه،
وتی: فرمانی کرد قورٺانه کان بگڏپريڻ، ده لیت: ئيبن مه سعود وتی:
هه رکس له ٽيوه ده توانيت قورٺانيڪ بهريت با بييات، چونڪه هه رکس شتيڪ
بهريت بؤ خوی له پؤزی قیامه تدا پئی ده ٻيتر ٿه وه، پاشان وتی: له ده می
پيڻه مبهري خواوه (درودی خوی لی بیت) حه فتا سورھ تم خولند ٿه وه، ٿايا واز
له وه پيڻم که له پيڻه مبهري خواوه وهرم گرتوه -؟ وه کيعيش له ته فسیره که یدا
ريوايه تي کردوه له شهريکه وه، له ئيبراهيمی ڪوري موهاجيره وه، له
ئيبراهيمه وه، وتويه تي: کاتيڪ فرمانی کرد به سوتاندنی قورٺانه کان،
عه بدوللای ڪوري مه سعود (رهزای خوی لی بیت) وتی: ٽه ی خه لکينه قورٺانه کان
بهرن بؤ خؤٺان، چونڪه هه رکس شتيڪ بهريت بؤ خوی له پؤزی قیامه تدا
بهو شته وه دٻه وه، باشتري شتي براویش قورٺانه که له پؤزی قیامه تدا که سيڪ
له ٽيوه پيڻه بهيتر ٿي.

ٽه بو داود له سومره ی ڪوري جوندوبه وه ده لیت، وتی: ٽه گهر پيڻه مبهري
خوا (درودی خوی لی بیت) ده سکه وتيکی بگرتايه فرمانی به بيلال ده کرد تاكو
خه لکه که بانگ بکات و، ٽه وانیش ده سکه وته کانيان ده ٻيناو، پيڻج يه کی لی
جيا ده کرده وه پاشان دابه شی ده کرد، پؤزیڪ دواي بانگ کردنه که پياويڪ
گوريسيکی مهيله رهشی له موو دروستڪراوی ٻيناو وتی: ٽه ی پيڻه مبهري
خوا، ٽه مه ٽه شته يه که من ده ستمکه وت له ده ستمکه وته کان، فرموی: (ٿايا
گولت له بيلال نه بوو بانگی ده کرد؟) سی جار وتی: به لی، فرموی: (ٽه ی
چی ريگري ليکريدت که بيهيٺيت؟) ٽه ویش پؤزشی بؤ ٻينايه وه، پيڻه مبهري
(درودی خوی لی بیت) فرموی: (نه خير تو له پؤزی قیامه تدا ده بيهيٺيه وه،
له بهر ٽه و لیت وهرناگرم).

دوانر خوی گه وره ده فرمويٽ: ﴿أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رَسُولَ اللَّهِ كَفَّ بَاءَ إِسْحَاطِ
مِنْ اللَّهِ وَمَا وَدَّ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْأَصْبِرُ﴾، واته يه کسان نيه ٽه و که سه ی شوینی
رهزامه ندي خوا ده که وٽ لهو ياسايه ی دايناوه به وه ٽه وه شايسته ی
رهزامه ندي و پاداشتي خوا ده بيت و له به لاو نازاری سزاکه شی ده پاريزريت،
له گهل ٽه و که سه ی شايسته ی رق و قيني خوا ده بيت و پيڻه ی گرفتار ده بيت و

هه رگیز لئی جیا نابیتته وه، له پوژی قیامه تدا شوین و رئی ناگره که خرابترین سه رهنجامه، ثم ثایه ته هاوشیوهی زوره له قورئانی پیروژدا، وهک ثم ثایه ته: ﴿أَمَّنْ يَمْلِكُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْيَىٰ﴾ [الرعد: ۱۹]، یان: ﴿أَمَّنْ وَعَدْتُهُ وَعَدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَنَعْنَاهُ مَنَعَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا﴾ [الفصص: ۶۱].

پاشان فهرمووی: ﴿هُم دَرَجَتٌ عِنْدَ اللَّهِ﴾، حه سه نی به سیری و موحه ممه دی کوپی ئیسحاق ده لئین: واته چاکه کاران و خراپه کاران نمره نمره، ته بو عوبه یده و که سائی ده لئین: پله پله، واته جیاوازن له پله و نمره یاندا چ له به ههشت و چ له دوزه خدا، وهک ثم ثایه ته ده فره مویت ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مَّمَّا عَمِلُوا﴾ [الأنعام: ۱۳۲] له به رته مه خوی گه وره فره مووی ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾، واته له سه ر کرداره کانیان پاداشتیان ده داته وه، نه سه می چاکه یه کیان لی ده کات و نه خراپه یه کیان بو زیاد ده کات، به لکو هه رکهس به کرداری خوی پاداشتی ده داته وه.

که ده شفه رمویت ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، واته له ره گزی خویان تاکو بتوانن قسه ی له گه لدا بکه ن و پرسیری لی بکه ن و له گه لدا دابنیشن و سوودی لی وه ریگرن.

وهک له شوینیکی ترده ده فره مویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ [الروم: ۲۱]، واته له ره گزی خوتان، هه روه ها ده فره مویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ [الكهف: ۱۱۰]. هه روه ها ده فره مویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَسْتَثْنُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ [الفرقان: ۲۰]. یان ده فره مویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ [یوسف: ۱۰۹]، یان ده فره مویت: ﴿يَتَمَشَّرُ الْحَيْنُ وَالْإِنْسُ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ﴾ [الأنعام: ۱۳۰]، ته مه ته وپه ری منه تنانی پاروه ردگاره له سه ر به نده کانی که هه ر له خویان پیغه مبه ریکی بو ناردوون به جوړیک ده توانن قسه ی له گه لدا بکه ن و له قسه کانیا ندا بگه پرنه وه بولای نه، له به رته وه خوی گه وره فره مووی ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾، واته قورئان ﴿وَرِزْقِهِمْ﴾، واته فره مانیان پیده کات به چاکه و به رگریان لی ده کات له خراپه تاکو ده رونه کانیان پاک بیتته وه و پیس و پوخلی پیوه نه میتیت که له کاتی

نه فامی و بت په رستیاندا پیوه یان نوسابوو ﴿وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابُ وَالْحِكْمَةُ﴾،
 واته قورئان و سوننهت ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ واته له پیش ثم پیغه مبهروه
 ﴿لَنْ يَصْلَحَ شَيْئٌ﴾ واته له نیو نه فامی و گومراییه کی ناشکرادا بوون بڑ هه موو
 که سیک.

﴿أَوْ لَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ
 عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى
 الْجَمْعَانِ فَيَا ذِينَ اللَّهِ وَلْيَعْلَمْ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلْيَعْلَمْ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ
 تَمَالَوْا قَتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَكُمْ هُمْ
 لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَنِ يَقُولُونَ يَا قَوْمِ هَيْهَمَا لَيْسَ فِي
 قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ
 أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾﴾

خوای گه وړه ده فهرمویت ﴿أَوْ لَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً﴾ بریتیه له و
 کاره ساتی له پوژي ثوحددا به سهریاندا هات و حه فتا که سیان لی کوژرا ﴿قَدْ
 أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا﴾ واته پوژي به در، ته و به و حه فتا که سیان له بت په رسته کان
 کوشت و، حه فتای تریان لی به دیل گرتن، ﴿قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا﴾ واته له کوپوه
 نه مه مان به سهردا هات ﴿قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾. ثبین حاته م ده لیت: باوکم
 بڑی گپراینه و، له ته بو به کری کوپری ته بو شه یه و، له قورادی کوپری نوجه و،
 له عه کره می کوپری عه ماره و، له سه ماکی حه نه فی ته بو زه میله و، له ثبین
 عه باسه و، له عومه ری کوپری خه تابه و، وتی: کاتیک پوژي ثوحد رویدا له
 سالی ناینده دا، سزادران به هو ی وهر گرتنی سه رانه و له به دیل گیراوه کان و،
 به و هو یه و حه فتایان لی کوژرا و، هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (درودی خوای لی بیت)
 ده وری پیغه مبه ریان چول کرد و رایان کرد، خرپیه کی شکاو، سه ره رمیک بهر
 سه ری که وت و شکاندی و خوین به سه ر ده موچا ویدا هاته خواره و، خوای
 گه وړه نه مه ی ناره خواره و ﴿أَوْ لَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى

هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ﴿﴾ بههؤی وهگررتنی سهراڤهوه له بهدیل گیراوهکان. بهمشپوهیه ئیمام ئەحمەد له عەبدولپەرەحمانی کۆری غەزوانهوه که قورادی کۆری نوحهوه به ئیسنادی خۆی بهلام درێژتر لهمه گیراویهتیهوه، حەسەنی بهسڕیش بهههمان شپوهی وتوه.

ئێبن جەریریش دەلێت: قاسم بۆی گیراڤهوه، له حەسەینهوه، له ئیسماعیلی کۆری عەلییهوه، له ئێبن عەونهوه، سونەید دەلێت که بریتیه له حەسەین: حەجاج له جورهیرهوه بۆی گیراڤهوه، له موحهممەدی کۆری عوبەیدەوه، له عەلیهوه (پەزای خۆی لێ بیت) دەلێت: جوبرەئیل هات بۆلای پیغەمبەر، وتی: ئەو موحهممەد خۆی گەرە ئهوهی پێ ناخۆش بوو که قهومەکهت کردیان به وهگررتنی سهراڤهوه له دیلهکان، له کاتیکیدا خوا فرمانی پیکردیت له نیوان دوو شتدا سەرپشکیان بکهیت: یان ئەوهی بێتە پێشهوه له گەردنیان بدەیت، یان ئەوهی سهراڤهوان لێ وهبرگیریت له سهراڤهوهی هیڤدهی ژماره‌ی خۆیان لێ بکوژن، وتی: پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) بانگی خەلکه‌که‌ی کردو ئەمه‌ی بۆ باسکردن، ئەوانیش وتیان: ئەوانه عەشیرەت و برامانن تایا سهراڤه‌که‌یان وه‌رنه‌گرین و به‌ و سهراڤه‌یه‌ خۆمان به‌هێز بکه‌ین بۆ جه‌نگی دوژمنه‌که‌مان، هیزو توانای ئەوان بیت بۆ لای ئێمه، له‌مه‌دا شتیکی تێدا نیه ئێمه پێمان ناخۆش بیت؟ وتی: له‌ پۆژی ئوحووددا حەفتا پیاویان لێ کوژرا، هیڤده‌ی ژماره‌ی به‌دیل گیراوه‌کانی به‌در، به‌مشپوهیه‌ نه‌سانی و ترمزی له‌ فهرمووده‌ی ئەبو داودی حەمزیه‌وه له‌ یه‌حیای کۆری زه‌که‌ریاوه، له‌ ئەبی زائده‌وه، له‌ سوفیانی کۆری سه‌عیده‌وه، له‌ هیشامی کۆری حەسانه‌وه، له‌ موحه‌ممەدی کۆری سیرینه‌وه گیراویه‌تیه‌وه، پاشان ترمزی وتویه‌تی: فهرمووده‌که‌ حەسەنی غەریبه، نایناسین تەنها له‌ رێگه‌ی فهرمووده‌ی ئێبن ئەبی زائیده‌وه نه‌بێت، ئەبو ئوسامەش له‌ هیشامه‌وه هاوشپوهی ئەمه‌ی گیراوه‌ته‌وه، ئێبن سیرینیش له‌ عوبەیده‌وه، له‌ پیغەمبەری خواوه (دروودی خۆی لێ بیت) به‌ مورسەلی گیراویه‌تیه‌وه.

موحه‌ممەدی کۆری ئیسحاق و ئێبن جوره‌یج و ره‌بیع و سه‌دی وتویه‌انه ﴿قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ واته بههؤی سه‌رپێچیتانه‌وه بۆ پیغەمبەری خوا

(درودی خۆی لئ بێت) کاتێک فەرمانی پێکردن شوێنهکانی خۆتان جێ مههێلن بهلام ئێوه سه‌رپێچیتان کرد، مه‌به‌ستی تیرهاوێژه‌کانه **﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾**، واته هه‌رحیه‌کی بویت ده‌یکات و ته‌و فەرمانه‌ ده‌دات که ده‌یه‌ویت و هیچ هێزێک له‌به‌رده‌م فەرمانی ته‌ودا خۆی راناگریت و ناتوانیت ره‌خنه‌ی لئ بگریت. دواتر خۆی گه‌وره‌ فەرمووی: **﴿وَمَا أَصْبَحْتُمْ يَوْمَ التَّفَاقُحِ فَيَا ذِي الْقُرْبَىٰ﴾**، واته راکردنتان له‌ به‌رده‌ستی دوژمنه‌که‌تانداو کوژرانی کۆمه‌لیکتان و بریندارکربوونی کۆمه‌لیکی ترتان له‌لای ته‌وانه‌وه، هه‌مووی به‌ به‌ریاری په‌روه‌ردگارو قه‌ده‌ری ته‌و بوو، له‌مه‌شدا حیکمه‌ت و دانایی هه‌یه **﴿وَلْيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾** واته ته‌وانه‌ی ئارامیان گرت و دامه‌زراو بوون و نه‌له‌رزین **﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَاقَبُوا وَقِيلَ لَهُمْ مَآلًا فَتَنَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ أَدْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ﴾** مه‌به‌ستی له‌مه‌ کۆمه‌له‌که‌ی عه‌بدوللای کۆری ئوبه‌ی کۆری سه‌لوله‌ ته‌وانه‌ی له‌کاتی رۆشتن به‌ره‌و ئوحدودا گه‌رانه‌وه‌و پاشه‌کشه‌یان کرد، کۆمه‌لیکیش له‌ ئیمانداران شوئیمان که‌وتن تاکو هانیان بده‌ن له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه‌و جه‌نگ کردن و هاوکاریکردنی پیغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لئ بێت)، له‌به‌رته‌مه‌ ده‌فه‌رمویت **﴿أَوْ أَدْفَعُوا﴾** ئیبن عه‌باس و عه‌که‌رمه‌و سه‌عیدی کۆری جو به‌یرو زوحاک و ته‌بو سالح و حه‌سه‌ن و سه‌دی ده‌لێن: واته ژماره‌ی موسلمانان زۆر بکه‌ن، حه‌سه‌نی کۆری سالحیش ده‌لێت: واته به‌ دوعا به‌ره‌نگاربینه‌وه، جگه‌ له‌وان ده‌لێن: په‌یوه‌ندی بکه‌نه‌وه‌ به‌ موسلمانانه‌وه‌و جیا مه‌بنه‌وه، به‌لام ته‌وان بیانویان به‌وه‌ هینایه‌وه‌ وتیان **﴿لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ﴾**، موجاهید ده‌لێت: مه‌به‌ستیان ته‌وه‌بوو که‌ ته‌گه‌ر بمانزانیایه‌ جه‌نگ ده‌که‌ن له‌گه‌لتان ده‌هاتین، به‌لام ئێوه‌ روه‌په‌رووی جه‌نگ نابنه‌وه.

موحه‌مه‌دی کۆری ئیسه‌حاق ده‌لێت: موحه‌مه‌دی کۆری موسلیمی کۆری شه‌های زوه‌ری و موحه‌مه‌دی کۆری یه‌حیای کۆری جه‌بیان و عاسمی کۆری قه‌تاده‌و حه‌سینی کۆری عه‌بدولپه‌رحمانی کۆری عه‌مری کۆری سه‌عدی کۆری موعارو، زانایانی تری جگه‌ له‌وان بۆیان گێه‌راوینه‌ته‌وه، هه‌موویان وتوویانه: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خۆی لئ بێت) به‌هه‌زار پیاو له‌ هاوه‌لانیه‌وه‌ هاته‌ ناومان له‌وکاته‌ی ده‌رچوو به‌ره‌و ئوحدود، رۆشت تا گه‌شته (الشوط) له‌ نێوان ئوحدود و

مهدینه‌دا، عه‌بدوللای کوری ثوبه‌ی کوری سهلول به سییه‌کی خه‌لکه‌که‌وه لئی جیابوویه‌وه و لایداو، وتی: موحه‌ممه‌د به‌گوئی ته‌وانی کرد و سه‌ریچی له‌من کرد، ئه‌ی خه‌لکینه سویند به‌خوا نازانین له‌سه‌ر چی ئیمه لی‌ره‌دا خومان به‌کوشت بده‌ین؟ ئیتر خوی و ئه‌و کومه‌له‌ی شوینی که‌وتن له‌قه‌ومه‌که‌ی له‌ دو‌پروه‌کان و خاوه‌ن گومانه‌کان، گه‌پانه‌وه، عه‌بدوللای کوری عه‌مری کوری حه‌رامی سه‌ر به‌تیره‌ی به‌نی سه‌له‌مه‌ شوینیان که‌وت و، ده‌یوت: ئه‌ی قه‌وم، خواتان بیر ده‌خه‌مه‌وه، پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان و قه‌ومه‌که‌تان سه‌رشو‌ر مه‌که‌ن کاتیک روبه‌پرووی دو‌ژمنه‌که‌تان ده‌بیته‌وه، وتیان: ئه‌گه‌ر به‌مانزانیایه ئیوه‌ جه‌نگ ده‌که‌ن راده‌ستمان نه‌ده‌کردن، به‌لام نازانین ئایا جه‌نگ ده‌بیست یان نابیست، کاتیک سه‌ریچی عه‌بدوللای کوری عه‌مریان کردو سوربون له‌سه‌ر دا‌پران و جیابو‌نوه له‌موسلمانان، وتی: خوای گه‌وره‌ دو‌ورتان به‌خاته‌وه ئه‌ی دو‌ژمنانی خوا به‌راستی خوای گه‌وره‌ هیچ پئیوستی به‌ ئیوه‌ نیه، ئیتر پیغه‌مبه‌ری خوا روشت به‌ره‌و ئو‌خود.

له‌ دوا‌ی ئه‌مه‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمو‌وی: **﴿هُمُ الْكَافِرُ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾** به‌لگه‌یان به‌مه‌ هی‌ناوه‌ته‌وه وه‌ک هۆکاریک بۆ ئه‌وه‌ی بارودوخ مرو‌ف ئالو‌گور پی‌ده‌کات و وه‌ری ده‌گپ‌ریست، ده‌گونج‌یت له‌ باریک‌دا له‌ بی‌ باوه‌پیه‌وه نزیک‌تریست و، له‌ باریکی تر‌دا له‌ ئیمان‌ه‌وه، به‌به‌لگه‌ی ئه‌م ئایه‌ته **﴿هُمُ الْكَافِرُ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾** پاشان په‌روه‌ردگار فه‌رمو‌وی: **﴿يَقُولُونَ يَا أَتَوْهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾** واته‌ ئه‌وان قسه‌یه‌ک ده‌که‌ن به‌روایان به‌راستی ئه‌و قسه‌ نیه، ئه‌مه‌ش له‌و قسه‌نه‌ی ئه‌وانه **﴿لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ﴾** ئه‌وان زور د‌ل‌نیابو‌ون له‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زور سه‌ربازی بت په‌رسته‌کان له‌ ولاتیکی دوره‌وه هاتو‌ون و د‌لگه‌رمن بۆ جه‌نگی موسلمانه‌کان به‌هۆی ئه‌و کاره‌سات و به‌دیل گرته‌نی له‌ به‌ردا به‌سه‌ریان‌دا هات، له‌کاتیک‌دا ئه‌وان چه‌ند قاتی موسلمانه‌کان بو‌و، که‌واته به‌د‌ل‌نیاییه‌وه له‌ نیوانیان‌دا جه‌نگ ده‌بیست، له‌به‌رته‌وه خوای گه‌وره‌ فه‌رمو‌وی **﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾**. دوا‌ی ئه‌وه فه‌رمو‌وی: **﴿الَّذِينَ قَالُوا لَا إِخْرَاجَ لَهُمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَمَّاغُونَا مَا قَاتَلُوا﴾**، واته‌ ئه‌گه‌ر گو‌ییان بگرتایه بۆ راو‌ژه‌که‌ی ئیمه‌ که‌ پیمان و‌تن له‌ مه‌دینه‌ مه‌چه‌ ده‌روه‌ ئه‌وه نه‌ده‌کو‌ژران له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا که‌ کو‌ژران،

به لام خوی گهوره فهرمووی ﴿قُلْ فَأَدْرَأُ عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، واته نهگه دانیشتن مرؤف دهپاریزیت له کوشتن و مردن، کهواته پیویسته نیوه نهمرن، به لام به دلنیاویه مردن دیت بولاتان نهگه له بورجی توندو تؤل و بهرزو سهختیشدا بن، کهواته نهگه راست دهکن مردن له خوتان لابهدن و مهیلن بمرن. موجهید له جابری کوری عهبدوللاوه دهلیت: نه مایه ته لهسه عهبدوللای کوری ثویه کوری سهلول هاته خوارهوه.

﴿وَلَا تَحْزَنْ أَلَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ (۱۶۹) ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَكَسْتَبِشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۱۷۰) ﴿يَسْتَبِشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۷۱) ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ﴾ (۱۷۲) ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (۱۷۳) ﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسَّهِنَّ سُوءٌ وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ (۱۷۴) ﴿إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَائَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۱۷۵)

خوی گهوره سهبارت به شههیدهکان ههوال دهوات بهوهی نهگه چی نهوان لهم دینایهدا کوژروان، به لام گیانهکانیان زیندوه و رزق و رۆزی دهدرین له مالی نارامگرتن دا، موجهمهدی کوری جهریر دهلیت: موجهمهدی کوری مهرزوق بۆی گیراینهوه، له عهمری کوری یونسهوه، له عهکرههوه، له نیین نیسحاقی کوری نهبی تهلههوه، له نهههسی کوری مالیکهوه سهبارت بهو هاهولانهی پیغهمهبر (دروودی خوی لی بیت) که پیغهمهبری خوا (دروودی خوی لی بیت) ناردی بۆ خهلکی بیری (معونه)، وتی: نازانم چل یان حهفتا بوون، لهسه ناوهکش عامری کوری توفهیلی جهعهفری ههبو واته نهو خاوهنی بوو یان

سەرپەرشتیاری دەکرد، ئەو کۆمەڵە لە ھاوڵەکانی پیڤەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) رۆشتن تا کوگەشتنە ئەشکەوتیک کە دەپروانی بەسەر ئاوەکەداو لەوێدا دانێشتن، پاشان هەندیکیان بە هەندیکێ تریان وت: کێتان نامەکی پیڤەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) دەگەیهێت بە خەڵکانی سەر ئەو ئاوە؟ وادەزانم میلحانی ئەنساری بوو کە وتی: من نامەکی پیڤەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) دەگەیهێنم، رۆشت تا گەشتە گوندیکیان و لەبەردەم مالهکاندا خۆی حەشاردا، پاشان وتی: ئەو خەڵکی بیرى میعونە، من نێراوی پیڤەمبەری خوا بۆلای ئێو، من شاهیدی دەدم کە جگە لەخوا هیچ خوابەکی تر نیو، موخەممەدیش بەندەو پیڤەمبەری خوابە، پڕوا بهێنن بە خودا و پیڤەمبەرەکی، پیاویک لە دەرگای مایکەو بە رمیکەو بۆ رۆشتە دەرەو و دای لە کەلەکی و لەولایەو رۆشتە دەرەو، ئەویش وتی: اللە اکبر، سوێند بەخوای کە عەبە بردمەو، سوێنی جێ پێکانی کەوتن تا کوگەشتنە لای ھاوڵەکانی ئەشکەوتەکەداو هەرەموویان کوشتن، دەلی، ئیسحاق وتی: ئەنەسی کۆری مالیک بۆی گێرامەو کە خۆی گەورە قورئانی سەبارەت بەوان ناردە خوارەو: (لە جیاتی ئێمە بە قەومەکەمان رابگەیهێن کە ئێمە بەخوای خۆمان گەشتین و ئەو لە ئێمە رازی بوو ئێمەش لەو رازی بووین) پاشان (نەسخ) بویهو بەرز کرایەو دواى ئەو بۆ ماوێک ئێمە دەمانخوێند، وەخوای گەورە ئەمەى ناردە خوارەو ﴿وَلَا تَحْزَبَنَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ (۱۱۹).

موسلیم لە سەحیحەکەیدا دەلێت: موخەممەدی کۆری عەبدوللای کۆری نۆمەر بۆی گێراینەو، لە ئەبو معاویەو، لە ئەعمەشەو، لە عەبدوللای کۆری مۆرەو، لە مەسروقەو، وتی: دەربارەى ئەم ئایەتە ﴿وَلَا تَحْزَبَنَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ (۱۱۹) پرسیارمان لە عەبدوللا کرد، وتی: بەپراستی ئێمەش سەبارەت بەمە پرسیارمان لە پیڤەمبەری خوا کرد (دروودی خۆی لێ بیت) و ئەویش فەرمووی: (رۆحەکانیان لەناو سکی بالندەیهکی سەوزدا، کە چرای هەلراسراوی هەیه بە عەرشەو، هەركات وستی بە بەهشتدا هاتوچۆ دەکات، پاشان دەگەرێتەو بۆ ناو ئەو چرایانە، خۆی گەورەپرسیاری لیکردن و فەرمووی: ئایا حەز لە هیچ شتێک ناکەن؟ وتیان:

هەز لە چ شتێک بکەین لە کاتی کدا ئێمە لە بەهەشتدا بە ئارەزووی خۆمان دێین و دەچین؟ سێ جار خۆی گەورە ئەمە ی فەرموون، کاتێک بینیان وازیان لێ ناهێنرێت تا کو داوای شتێک نەکەن، وتیان: ئەو پەرورەدگار دەمانەوێت رۆحەکانمان بگێڕێتەوە بۆ ناو جەستەکانمان تا کو جارێکی تر لە پێناوی تۆدا بکوژرێنەوە، کاتێک خۆی گەورە بینی هیچ پێداویستەکیان نە، وازی لێ هێنان). ھاوشیوەی ئەمە لە فەرموودە ی ئەنەس و ئەبو سەعیدەو رەبوا یەت کراو.

فەرموودە یەکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلێت: عەبدولسەمەد بۆی گێڕا نەو، لە حەممادەو، لە سابتەو، لە ئەنەسەو، کە پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فەرموویەتی: (هیچ نەفسێک نە کە بمرێت و لای پەرورەدگاری چاکە ی بۆ ئامادە کرابێت و پێی خۆش بێت بگەڕێتەوە بۆ دنیا تەنھا شەهید نەبێت، چونکە شەهید پێی خۆشە بگەڕێتەوە بۆ دنیا تا کو جارێکی تر بکوژرێتەوە بەهۆی ئەو پلە بەرزە ی شەهید یەو کە بینویەتی) بەتەنھا موسلیم هێناویەتی لە رێگە ی حەممادەو.

فەرموودە یەکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلێت: عەلی کور ی عەبدوللای مەدینی بۆی گێڕا نەو، لە سوفیانی کور ی مو حەممەدی کور ی عەلی کور ی رەببە ی سلمیەو، لە عەبدوللای کور ی مو حەممەدی کور ی عەقیلەو، لە جابرەو، دەلێت: پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) پێی فەرمووم: (تایا زانیو تە خۆی گەورە باوکتی زیندو کردەو، پێی فەرمو: ئاواتی شتێک بخوا زە تا بۆت بکەم، ئەویش پێی وت: بمرگێرەرەو بۆ دنیا تا کو جارێکی تر بکوژرێمەو، فەرمو ی: من بپریاری ئەو م یەکلایی کردۆتەو کە مرۆفەکان بۆ دنیا ناگەڕێنەو). لەم روو بە تەنھا ئەحمەد هێناویەتی، هەر وەها لە هەردوو سەحیحە کەو جگە لەوانیشدا چەسپاوە کە: ئەبا جابر کە عەبدوللای کور ی عەمر ی کور ی حەرامی ئەنساریە (پەزای خۆی لێ بیت)، لە پۆزی ئو حوددا بە شەهیدی کوژرا، بوخاری دەلێت: هەر وەها ئەبو ولید لە شوعبەو، لە ئیبن مونکەدیرەو دەلێت: گویم لە جابر بوو لە کاتی کدا باوکم کوژرا وتی: دەستم کرد بە گریان و جل و بەرگە کەم لەسەر دەمو چاری لا برد، ھاو لەنی پێغەمبەری

خوا رڭریان لی ده کردم، به لام پیغمبەر (دروودی خوی لی بیت) رڭگری لی نه کردم، و فەرمووی: (مهگری بۆ یان بۆچی بۆی ده گریت، بهردهوام فریشتە به بالهکانی سیبەری بۆ کردبوو تاكو بهرز بوویهوه) ئەو و موسلیم و نەسانی له رڭگهیهکی ترهوه، له شوعبهوه، له موحهممەدی کۆری مونکه دیرهوه ئیستاندیان کردووه له جابرهوه که ده لیت: کاتیک باوکم له پۆزی ئو خوددا کوژرا، جل و بهرگه کهم له سەر ده موچاوی لاده بردو ده گریام، هه مووی گێپرایهوه وه فەرمووده که ی پشوو.

فەرمووده که ی تر: ئیمام ئەحمەد ده لیت: به عقوب بۆی گێپرایهوه، له باوکمهوه، له ئیبن ئیسحاقهوه، له ئیسماعیلی کۆری ئومه ییهی کۆری عهمری کۆری سه عیدی کۆری ئەبی زویبیری مهکیهوه، له ئیبن عەباسهوه، ده لیت: پیغمبەری خوا (دروودی خوی لی بیت) فەرمووی: (کاتیک براکانتان له ئو خوددا شهید بوون، خوی گهوره رۆحه کانیانی خسته ئیو سکی بالندهیهکی سه وزهوه، به سەر روباره کانی به هه شتدا ده گه ران، له به رویومه کانیان ده خوارد و، ده پۆشتن بۆلای کۆمه له چرایهکی ئالتونی له ژیر سیبەری عه رشدا، کاتیک خۆشی و پاکی خواردن و خواردنهوه کانی خۆیان بینی، کاتیک شوین و ریی خۆشی و پاکی خۆیان بینی، وتیان: خۆزگایه براکانمان ده یانزانی که خوی گهوره چی بۆ ئیمه کردووه تاكو که مته رخه میان له جیهاددا نه کردایه و له جهنگ خۆیان لانه دایه، خوی گهوره فەرمووی: من له جیاتی ئیوه ئەمه یان پیده گه یه نم، ئەم نایه تانه ی ناردە خواره وه ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ و نایه ته کانی دواتر. ئەحمەد به مشیوه یه ریوایه تی کردووه.

به هه مان شیوه ئیبن جەریر له یونسه وه، له ئیبن وه هه به وه، له ئیسماعیلی کۆری عه یاشه وه، له موحه ممەدی کۆری ئیسحاقه وه ریوایه تی کردووه، ئەبو داود و، حاکمیش له موسته دره که کیدا له فەرمووده ی عه بدوللای کۆری ئیدریسه وه، له موحه ممەدی کۆری ئیسحاقه وه، له ئیسماعیلی کۆری ئومه ییه وه، له ئەبی زوبه یره وه، له سه عیدی کۆری جوبه یره وه، له ئیبن عەباسه وه (په زای خوی لی بیت) گێپرایه تیه وه. ئەمه سه لمینراوتره.

به هه مان شیوه سوفیانی سه وری له سالمی ئەفته سه وه، له سه عیدی کۆری

جوبهیرهوه، له ئیبن عهباسهوه گێراویهتیوه. حاکمیش له موستهدرهکهکهیدا له
 فهرموودهی ئهبی ئیسحاقی فهزارییهوه، له سوفیانهوه، له ئیسماعیلی کوری
 ئهبی خالیدهوه، له سهعیدی کوری جوبهیرهوه، له ئیبن عهباسهوه وتویهتی: ئهم
 ئایهته که دهفهرمووت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ لهسهر حهمزهو هاوهلهکانی هاته خوارهوه. پاشان وتی:
 فهرموودهکه سهحیحه لهسهر مهرجی بوخاری و موسلیم، بهلام ئیخراجیان
 نهکردوه، بههمان شیوه قهتادهو رهبع و زوحاک وتویانه: ئهم ئایهته سهبارهت
 به کوژراوهکانی ئوحد هاته خوارهوه.

فهرموودهیهکی تر: ئهبویه کوری مهردهویه دهئیت: عهبدوللای کوری
 جهعفر بۆی گێراینهوه، له هارونی کوری سولهیمانهوه، له عهلی کوری
 عهبدوللای مهدینهوه، له موسای کوری ئیبراهیمی نوری کهسیری کوری
 بهشیری کوری فاکیهی ئهنسارییهوه، دهئیت: گویم له تهلههی کوری خهراشی
 کوری عهبدولپهحمانی کوری خهراسی کوری سیممهی ئهنساری بوو وتی:
 بیستم له جابری کوری عهبدوللا وتی: پڕۆژکیان پیغهمبهری خوا (درودی خرای
 لی بیت) بۆی روانیم و فهرمووی: (ئهی جابره ئهوه چیه دهتبینم بیتاقهت و
 جهنجال دیاری؟) دهئیت: منیش وتم: ئهی پیغهمبهری خوا باوکم شههید
 بووهو قهرزو مال و منالیکێ زۆری بهجیهیشتوه. پیغهمبهر (درودی خرای لی بیت)
 فهرمووی: (ئایا ههوالت پێ بدهم که خوای گهوره قسهی لهگهڵ هیچ کهسیکدا
 نهکردوه له پستی پهردهوه نهبیت، بهلام راستهوخو قسهی لهگهڵ باوکتدا کرد،
 عهلی دهئیت مهبهستی روبهپرووه. پاشان خوای گهوره فهرمووی: داوام لی بکه
 پیت دهبهخشم، باوکیش وتی: داوات لی دهکه که بگهڕێنیمهوه بۆ دنیا تاکو
 جارێکی تر تیایدا بکوژریمهوه، خوای گهوره فهرمووی: (پیشتر قسهم لهسهر
 ئهوه کردوه، که مرۆفهکان جارێکی تر ناگهڕێنهوه بۆ دنیا، وتی: کهواته ئهی
 پهروهردگاری من له پاش منوه ئهمه بگهیهنه، خوای گهورهش ئهمه نارد
 خوارهوه ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا﴾ ههموو ئایهتهکه).

پاشان له رێگهیهکی ترهوه گێراویهتیوه له موحهممهدی کوری سولهیمانی
 کوری سهلیتی ئهنسارییهوه، له باوکیهوه، له جابرهوه، بههمان شیوه. ههروهها

بەبەه قیش لە (دلایل النبوه) دا لە رێگەی عەلی کۆری مەدینیە و گێڕاویەتیەوه. هەر
بەبەه قی لە فەرموودە ی ئەبو عوبادە ی ئەنساریە وە کە عیسیای کۆری
عەبدولرەحمانە - إنشاء الله - لە زوهریە وە، لە عوروو وە، لە عائیشە وە، دەلیت:
پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لی بیت) بە جابری فەرموو: (ئە ی جابر ئایا مژدەت
پێبەم؟) وتی: بەلی، خۆی گەورە مژدە ی خیرت پی بدات، فەرمووی:
(هەستم کرد خۆی گەورە باوکتی زیندو کردووە و پیی فەرموو: ئە ی بەندە کم
هەرشتیکت دەوێت ئاواتی بۆ بخوازه پیت دەبەخشم، وتی: ئە ی پەرورەدگار بە
تەواوی وانا بەندایەتیم نەکردوویت، لە تۆ دەخوازم بەمگێڕیتە وە بۆ دنیا تاکو لە گەل
پیغەمبەرە کەدا بجەنگم جاریکی تر لە پیناوی تۆدا بکوژیتە وە، فەرمووی: ئە وە
پیشتر لای منە وە پیریاری لە سەر دراوە کە هیچ کەس بۆ دنیا ناگەرێتە وە).

فەرموودە یەکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلیت: یەعقوب بۆی گێڕاينە وە، لە
باوکمە وە، لە ئیبن ئیسحاقە وە، لە حارسی کۆری فوزەیلی ئەنساریە وە، لە
مەحمودی کۆری لەبیدە وە، لە ئیبن عەباسە وە (پەزای خۆی لی بیت) وتویتی:
پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لی بیت) فەرمووی: (شەهیدەکانی لەسەر روباریکی
رون و بریقەدارن لە بەردەرگای بەهەشتدا، لە گۆمەزکی سەوزدا، لێو ی رزق و
رۆزی خۆیان بۆ دیت لە بەهەشتە وە بە بیانیان و ئیواراندا) تەنها ئەحمەد
هیناویەتی. ئیبن جەریریش لە ئوبە ی کۆری کورەبیە وە، لە عەبدولرەحمانی
کۆری سولەیمان و عوبەیدە وە، لە موحەممەدی کۆری ئیسحاقە وە،
گێڕاویەتیە وە، ئەویش ئیسنادیکی جەیدە.

شەهیدەکانیش بەش بەشن: هەندیکیان رۆحەکانیان لە بەهەشتدا
دەفریت، هەندیکیان تریان لەسەر ئەو روبارەن لەبەردەم دەرگای بەهەشتدا،
دەگونجیت ئەوپەری رۆشتیان تا ئەو روبارە بیت و لەویدا کۆبنە وە، لەویدا
رزق و رۆزیان بۆ بیت و پروات - خۆی گەورە زاناترە.

لە مەسنەدی ئیمام ئەحمەددا فەرموودە یە کمان گێڕایە وە کە مژدە ی بۆ
هەموو ئیماندارێک تێدا بوو بە وە ی کە رۆحی ئەویش بەهەمان شیوە لە بەهەشتدا
دەفریت و، لە بەروبو مەکانی دەخوات و، ئە و هەموو خۆش و شادیە دەبینیتکە
لە بەهەشتدا، هەر وە ها ئەو ریزو پلەو پایە دەبینیت کە خۆی گەورە ئامادە ی

کردووہ، ئەمەش بە ئیسنادیکێ سەحیحی بەهێزو بەتوانا کەسیان لە چوار
پێشەوای مەزھەبەکانی تێدا کۆ بوەتەوہ، چونکە ئیمام ئەحمەد بەرھەمەت بێت
لە موخەممەدی کوری ئیدریسی شافعیەوہ گێراویەتیەوہ، ئەویش لە مالیک
کوری ئەنەسی ئەسبەحیەوہ (پەزای خۆی لێ بێت)، ئەویش لە زوھریەوہ، لە
عەبدولرەحمانی کوری کەعبی کوری مالیکەوہ، لە باوکیەوہ (پەزای خۆی لێ
بێت)، دەلیت: پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بێت) فەرمووی: (گیانی ئیماندار
بەلندەبە کە بەسەر درەختی بەھەشتەوہ دەخوات تاکو خۆی گەورە لە پڕۆژی
قیامەتدا بژناو جەستەکە ی دەگێژیتەوہ).

لەم فەرموودەیدا (رۆحی ئیماندار لە شێوی بەلندەبە کدایە لە بەھەشتدا)،
بەلام رۆحی شەھیدەکان لەناو سکی بەلندەبە ککی سەوزدایە، وەك ئەستێرەکان
وایە بە بەراورد بۆ گیانی سەر جەم ئیماندارانی تر، چونکە ئەو خۆی دەفرێت،
داوا لە پەرورەدگاری بەخشنە دەکەین لەسەر ئیمان بمان مرییت.

پاشان کە دەفرمویت: ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْقِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (١٧٣) تا کۆتایی
ئایەتەکە، واتە شەھیدەکان ئەوانە ی لە پێناوی خوادا کۆژران لای پەرورەدگاریان
زیندوون، ئەوان دلخۆشن بەو خۆشی و شادیە ی تیایدان، مژدە دەدەن بەو
برایانە یان کە لەدوای ئەمانەوہ لە پێناوی خوادا دەکۆژرێن کە ئەوان پێشوازیان
لێ دەکەن و پێش ئەوان کەوتون، وە ناترسن لەو ی کە لە پێش دەمیانەوہ،
خەفەتیش ناخۆن بۆ ئەو ی پاش خۆیان بەجێیان هێشتووہ. داوای بەھەشت لە
پەرورەدگار دەکەین.

موخەممەدی کوری ئیسحاق دەلیت ﴿وَاسْتَبْشِرُونَ﴾ واتە دلخۆشن بە هاتن
و پێگەشتنەو ی براکانیان لەدوای خۆیانەوہ پێیان بەھۆی بەردەوامیان لەسەر
جیھاد و تیکۆشانیان، سەدی دەلیت: شەھید نوسراوێکی دەدریت ئیایدا
نوسراو: پڕۆژی ئەوہ ئەوہ فلانە کەس دێت بۆلات، فلانە کەسی تریش پڕۆژی
ئەوہ ئەوہ دێت بۆلات، ئەویش بەمە زۆر دلخۆش دەبێت ھەر وەك چۆن
کەسێک لە دنیا دا دلخۆش دەبێت بە سەردانی کەسێک بۆلای کە ماوہ یەکی
زۆرە نەییئوہ.

سەئیدی کۆری جوبەیر دەلیت: کاتیک رۆشتە بەهەشتەو و ئەو هەموو رێزو کەرەمەتەیان بینی بۆ شەهیدەکان، وتیان: خۆزگایە براکانمان لە دنیا ئەوەیان بزانایە کە ئیمە دەیزانین سەبارەت بە رێزو کەرەمەتی شەهید، چونکە ئەگەر بزانی ئەوکاتە هەر جەنگیک هاتە پێش پەیوەندی پێوە دەکەن تا کۆ شەهید بین و ئەو خێرە دەستی ئیمە کەوتوو دەستی ئەوانیش بکەوێت، پێغەمبەری خواش (دروودی خۆی لی بیت) هەوالی شەهیدەکانی گەیانە بە هاوێلان و پێی و تن کە لەج نازو نەعمەت و پلەیکدان، پەرورەدگاریان ئەوێ بە شەهیدەکانیش راگەیانە کە ئایەتم بۆ پێغەمبەرەکان دابەزاندو باسی پلەوپایە و ئاواتەکی ئیووم بۆ کرد، ئیووش بەو دڵخۆش بن، ئەمەش واتای ئەوەیە کە دەفەرموێت: ﴿وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ لە سەحیحی بوخاری و موسلیمدە لە ئەنەسی کۆری مالیکەووە چەسپاوە سەبارەت بە چیرۆکی هاوێلانی بیری (معوە) کە حەفتا کەس لە ئەنسارەکان لە بەرەبەیانیکدا تیایدا کۆژران، پێغەمبەری خواش (دروودی خۆی لی بیت) قونوتی خوێندو دوعای لەوانە کرد کە کوشتنیان و بە نەفرەتی کردن، ئەنەس دەلیت: قورئان سەبارەت بەوان هاتە خوارەووە ئیمەش خوێندمانەووە تا ئەوکاتە ئەو ئایەتە بەرز کرایەووە کە دەفەرموێت (أَنْ بَلَّغُوا عَنَّا قَوْمًا أَنَّا لَقِينَا رَبَّنَا، فِرْضِي عَنَّا وَأَرْضَانَا).

دواتر خۆی گەورە دەفەرموێت: ﴿يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، موحەممەدی کۆری ئیسحاق دەلیت: مژدە بدەن و دڵخۆش بن بەوێ کە بەچاوی خۆتان ئەو پەیمانەیی پێتان درابوو بە پاداشت و بەخشش بێنێتان.

عەبدولپەرەحمانی کۆری زەیدی کۆری ئەسلەمیش دەلیت: ئەم ئایەتە هەموو ئیمانداران دەگرێتەو بە شەهیدان و جگە لەوانیشەو، زۆرکەم خۆی گەورە باسی رێزو بەخشینیکی کردووە بۆ پێغەمبەران لەگەڵ پاداشتیکی کە پێیان دەدات بۆ ئەوێ باسی پاداشتی کردیێت بۆ ئیماندارانیش لەدوای ئەوانەو.

دواتر دەفەرموێت: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾. ئەو لە پۆژی (حمراء الأسد) دا رویدا، ئەویش ئەو بوو کە بت پەرستەکان ئەوێ توانیان لە زیان بە موسلمانەکانیان گەیانەو بەلایان بەسەردا

ھىنان، بەلام كاتىك بەردەوام بوون لە رۇشتەنەويان پەشيمان بوون كە بۇچى بە تەواى نەياندا بەسەر خەلكى مەدينەداو ئەو پۇژەيان نەكرە پۇژى لەناوبردنى يەكجارەكى، كاتىك ئەمە بە پىغەمبەرى خوا (درودى خۆى لى بىت) گەشتەو ھانى مۇسلمانەكانى دا تاكو شوئىنيان بىكەون بەو مەبەستەى كە بيان ترسىنن و نىشانىان بەن كە مۇسلمانان ھىزو خۇ راگريان ھەيە، بۇ ئەم دواكەوتنەش جگە لەو كەسانەى لە پۇژى ئوحدودا بەشداريان كردبوو رىگەى بەھىچ كەسىكى تر نەدا لە گەلياندا پروات جگە لە جابرى كۆرى عەبدوللا نەبىت (درودى خۆى لى بىت) ئەمەش بەو مەبەستەى كە دواتر باسى دەكەين، مۇسلمانەكان ئەو ھەموو برىن و ئازارەى كە پىيانەو بەو كرديانە ھۇكارىك بۇ رەزامەندى خواو پىغەمبەرەكەى و نزيك بوونەو لە خوا.

ئىبن ئەبى حاتم دەلىت: موحەممەدى كۆرى عەبدوللاى كۆرى يەزىد بۇى گىپراينەو، لە سوفيانى كۆرى عوبىنەو، لە عەمرەو، لە عەكرەمەو، وتى: كاتىك بت پەرستەكان لە ئوحدود گەرانەو، وتيان: نە موحەممەدتان كوشت و، نە مەمكەكانتان گوشى، بەراستى كارىكى خراپتان كرد، كەواتە بگەپنەو، پىغەمبەرى خوا (درودى خۆى لى بىت) ئەو ھىست، ھانى مۇسلمانەكانى دا بۇ شوئىكەوتنى بت پەرستەكان، ئەوانىش وەلامى پىغەمبەريان دايەو شوئى بت پەرستەكان كەوتن تاگەشتە (حمراء الأسد) يان بىرى المەونە گومان لە سوفياندايە، بت پەرستەكان وتيان: (نرجع من قابل)، ئىتر پىغەمبەرى خوا (درودى خۆى لى بىت) گەپرايەو، ئەم ھىرشەش بە جەنگ و غەزا حساب دەكرىت، خۆى گەورەش ئەمەى ناردە خوارەو ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾.

ئىبن مەردەويەش لە فەرموودەى موحەممەدى كۆرى مەنسورەو، لە سوفيانى كۆرى عوبىنەو، لە عەمرەو، لە عەكرەمەو، لە ئىبن عەباسەو بەھمان شىوہى گىپراو تەو.

موحەممەدى كۆرى ئىسحاق دەلىت: پۇژى ئوحدود پۇژى شەمەى نىوہى شەعبان بوو، كاتىك پۇژى سبەينى يەك شەمە ھات دە پۇژ لە مانگى شەوال تىنەپەرى بوو، بانگ دەرى پىغەمبەرى خوا (درودى خۆى لى بىت) بانگى

خەلکەکی کرد بۆ جیهاد و شوێنکەوتنی دوژمنان، بانگ کەرەکه رایگەیاندا
هیچ کەس لە گەلماندا نایەت جگە لە بەشداربوانی جەنگی ئوحدو کە لە
پروژی رابردوودا ئامادەبوون، بەلام جابری کوپی عەبدوللای کوپی حەرام
قەسە لە گەل پیڤەمبەری خوادا کرد، وتی: ئەو پیڤەمبەری خوا، باوکم منی
بەسەر حەوت خوشکەمەووە جێ هیشت و وتی: ئەو کوپی خۆم نە بۆمن و نە
بۆ تۆ رەوا نیە ئەم ئافەرەتانە بە جێ بێلین و پیاوێکیان لەناودا نەبێت، منیش تۆ
ناخەمە پێش خۆمەووە لە جیهادکردن لە گەل پیڤەمبەری خوادا و فەزڵت نادەم
بەسەر خۆمدا، لەبەر ئەوە لە لای خوشکەکانت بێنەرەووە، منیش لە لای ئەوان
مامەووە، ئێتر پیڤەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) روخستە بەشدارێ کردنی
پێداو لە گەل ئەواندا لە مەدینە دەرچوو، پیڤەمبەری (دروودی خۆی لێ بیت) کە
دەرچوو لە مەدینە مەبەستی ترساندنی دوژمنان بوو، ئەوەشی مەبەست بوو کە
قورەیشیەکان بزانیان موحەممەد و هاوێلەکانی شوێنیان کەوتوونەتەووە بەهێزن،
و ئەوەی کە بەسەریاندا هات نەیترساندون لە دوژمنەکانیان.

موحەممەدی کوپی ئیسحاق دەلیت: عەبدوللای کوپی خارێجەیی کوپی
زەیدی کوپی سابت لە ئەبێ سائیبی مەولای عائیشەیی کچی عوسمانەووە بۆی
گێڕامەووە کە: پیاوێک لە هاوێلانی پیڤەمبەر کە سەر بە تیرەیی بەنی
عەبدولئەشەهل بوو بەشدارێ ئوحدو کردبوو، وتی: من و براکەم بەشدارێ
ئوحدومان کردو بە برینداری گەڕاینەووە، کاتێک بانگ کەرەکهی پیڤەمبەری خوا
بانگی کرد بۆ دەرچوون لە مەدینە بەدوای دوژمناندا، بە براکەم وت - یان پێی
وتم - : ئایا بێلین ئەم غەزایەمان لە دەست دەرێچیت لە گەل پیڤەمبەری خوادا،
سوێند بەخوا هیچ ولاغیکمان نیە سواری ببین، ئەو برینەشی کە پێمانەووەیە
قورسە؟، بەلام هەرلە گەل پیڤەمبەری خوادا (دروودی خۆی لێ بیت) دەرچووین و،
برینەکهی من سوک تریبوو لەوی ئەو، هەركات ئازار زۆری بۆ بهێنایە ماوێهە
هەلم دەگرت و ماوێهەکی تر بەپێی دەپوشت، تاكو گەشتینە ئەو شوێنە
موسلمانان پێی گەشتن.

بوخاریش دەلیت: موحەممەدی کوپی سەلام بۆی گێڕاینەووە، لە ئەبو
معاوێهە، لە هیشامەووە، لە باوکیهەو، لە عائیشەووە (پەزای خۆی لێ بیت)

سه بارهت به ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نایه ته که. وتم به عوروه: ئهی خوشکه زای خۆم ههردوو باوکت لهو کۆمه له بوون زوبه یرو ئه بویه کر (په زای خوابان لئ بێت) کاتیک ئه و به لاو ناره حه تی هات به سه ر پیغه مبه ری خوادا له پۆزی ئو خوددا، ئه وه بوو بت په رسته کان گه پرانه وه و رۆشتن، پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ بێت) ترسا که بگه پرنه وه، فهرمووی: (کئ به دوایاندا ده گه پرنه وه) حه فتا پیایان خۆیان پیشکهش کرد له وانه ئه بویه کرو زوبه یروبو (په زای خوابان لئ بێت). به مشیویه بوخاری گپراویه تیه وه به م چوارچیویه ته نها ئه و گپراویه تیه وه.

به مشیویهش حاکم له موسته دره که کهیدا له ئه سه ممه وه، له عه بیاسی دوریه وه، له ئه بی نه زره وه، له ئه بی سه عیدی موئه ده به وه، له هیشامی کوری عوروه وه گپراویه تیه وه. پاشان وتوویه تی: سه حیحه، به لام ئیخراجیان نه کردوه به مشیویه ی وت.

ههروه ها ئیبن ماجه له هیشامی کوری عه ممارو هه دیه ی کوری عه بدولوه هابه وه، له سوفیانی کوری عوینه وه، له هیشامی کوری عوروه وه گپراویه تیه وه، ههروه ها سه عیدی کوری مه نسورو ئه بویه کری حه میدی له موسته دره که کهیدا له سوفیانه وه گپراویه تیه وه، به هه مان شیوه حاکم له فهرمووده ی ئیسماعیلی کوری ئه بی خالیده وه، له به هیه وه له عوروه وه، ده لیت: عایشه پتی وتم: ئهی کوری خۆم به راستی باوکت له و که سانه بوو وه لامی خواو پیغه مبه ری خوی دایه وه پاش ئه وه ی به لاو ناره حه تی به سه ر ئیمانداراندا هات، پاشان ده لیت: سه حیحه له سه ر مه رجی بوخاری و موسلیم. به لام ئیخراجیان نه کردوه، به هه مان شیوه ئه بویه کری کوری مه رده ویه ده لیت، عه بدوللای کوری جه عفه ر له خودی کتیه کهیدا ده لیت: سه مه ویه ی هه والی پیداین، له عه بدوللای کوری زوبیره وه، له سوفیانه وه، له هیشامه وه، له باوکیه وه، له عایشه وه (په زای خوی لئ بێت) وتی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی لئ بێت) پتی وتم: (ههردوو باوکت له و که سانه بوون وه لامی خواو پیغه مبه ری خوابان دایه وه پاش ئه وه ی به لاو ناره حه تی به سه ر ئیمانداراندا هات، که ئه بویه کرو زوبیره بوون (په زای خوابان لئ بێت)). ره فع کردنی ئه م فهرمووده یه هه له یه کی روون و ئاشکرایه له لایه نی ئیسناده که یه وه به هۆی دزایه تیکردنی

له گهل گپرانه و هی متمانه پیکراوه کاندای، له وه ستانیدا له سهر عایشه (په زای خوی
 لی بیت) وهک پشکه شمان کرد، وه له لایه نی وانا که شیه وه چونکه زویتر له باوانی
 عایشه نه بووه، به لکو عایشه ته مه ی به زویتری کوری عوام وتووه، چونکه
 خوشکه زای بووه و کچی ته سمای کچی ته بو به کر بووه (په زای خوی لی بیت).

ئیبین جهریر ده لیت: موحه ممه ی کوری سه عید بۆی گپرامه وه، له
 باوکمه وه، له ماممه وه، له باوکمه وه، له باوکیه وه، له ئیبین عه باسه وه، وتی:
 خوی گه وره له پژی ئو خودا ترسی خسته دلی ته بو سوفیانه وه پاش ته
 روداوه ی که رویداو، گه پرایه وه بۆ مه ککه، پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت)
 فهرمووی: (ته بو سوفیان توانی زیانتان پی بگه یه نیت و ده ستان لی بوه شینیت،
 به لام گه پرایه وه خوی گه وره ترسی فریادایه نیو دلیه وه).

رودای ئو خود له مانگی شه والد ابوو، بازرگانه کانیش له مانگی (ذی
 القعدة) دا ده هاتن بۆ مه دینه، له هه موو سالی کدا جارێک له به دری بچوک لایان
 ده دا، به لام ته وان پاش روودای ئو خود هاتن و، له وکاته دا موسلمانان به لاو
 نارچه ته ی گه وره یان به سه ردا هاتبوو، شکایه تی ته مه یان برد بۆلای پیغه مبه ری
 خوا (دروودی خوی لی بیت) چونکه زۆر له سهر دلیان سه خت بوو. پیغه مبه ری
 خواش (دروودی خوی لی بیت) بانگی له خه لکه که کرد تا کو ده ربچن و له گهل
 ته ودا به دوا ی بت په رسته کان بکه ونه وه، فهرمووی: (ته وان ئیسته ده پژ و
 ده چنه هه ج، تا سالیکی تر ناتوانن هاو شیه ی ته مه بکه نه وه) شه یان هات و
 دۆست و هاو پیکانی ده ترساند، ده یوت: به راستی هه موو خه لکی له دژی ئیه
 کۆبونه ته وه، خه لکه که ش شوینی پیغه مبه ر نه که و تن، پیغه مبه ر فهرمووی: (من
 ده پژم ته گه ر یه که سه یش شوینم نه که ویت ده چم هانی خه لکه که ده دم).
 ته وه بوو ته بو به کرو عومه رو عوسمان و عه لی و زویتر و سه عد و ته لحه و
 عه بدولپه رحمانی کوری عه وف و عه بدوللای کوری مه سعود و حوزه یفی کوری
 یه مان و ته بو عوبه یده ی کوری جهراح له گهل هه فتا پیاو دا شوینی پیغه مبه ر
 که و تن و ده رچوون به دوا ی ته بو سوفیاندای به و هیوا یه ی پییان به گه نه وه تا کو
 گه شته (الصفراء) خوی گه وره ته م تابه ته ی نارده خواره وه: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ
 وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾.

پاشان ئیبن ئیسحاق وتی: پیغمبەری خوا (دروودی خوی لی بیت) لە مەدینە
 رۆشتە دەرەو تا گەشتە (حمراء الاسد)، کە هەشت میل لە مەدینەو دەرەو،
 ئیبن هیشام دەلیت: ئیبن ئوم مەکتومی بە سەرپەرشتیاری مەدینەدانا، پۆژی
 دوو شەممەو سی شەممەو چوار شەممە لە (حمراء الاسد) مایەو، پاشان
 گەپرایەو بۆ مەدینە، وهك عەبدوللای کۆری ئەبویەکر بۆی گێرامەو - موعبەدی
 کۆری ئەبو موعبەدی خوزاعی بەلای پیغمبەردا تێپەری، بەنی خوزاعەش بە
 موسلمانان و بت پەرستیانهو ھاوپەیمان بوون لەگەڵ پیغمبەری خاداد (دروودی
 خوی لی بیت) و لە توھامە گریبەستیان ھەبوو، ھەرۆھا هیچ شتیکیان لە پیغمبەر
 نەدەشاردەو کە جیگەیی سەرنجیان بوایە، موعبەد لەوکاتەدا بت پەرست بوو،
 وتی: ئەی موحەممەد، سوێند بەخوا زۆرمان پێ ناخۆش بوو کە ئەو نارهەتیە
 بەسەر خۆت و ھاوڵەکانتدا ھات، ئاواتە خواز بووین خوا بپارستناوە لە
 دەستیان، پاشان موعبەد رۆشت و لە (روحاء) گەشت بە ئەبو سوفیان و
 کۆمەلەکەیی، کە خۆیان ئامادە کردبوو بگەڕێنەو سەر پیغمبەر و ھاوڵەکانی،
 وتیان: بەراستی ژمارەیکە باشمان لە ھاوڵ و سەرکردە و ناودارەکانیانان
 کوشت، ئەمجارەیان دەگەڕێنەو لەرەگ و ریشە دەریان دێنین؟ دەدەین بەسەر
 ئەوانەیاندا کە ماونەتەو پاشان بە تەواوی خۆمانیان لی رزگار دەکەین؟ کاتیک
 ئەبو سوفیان موعبەدی بینی، وتی: ئەی موعبەد، چیت لە پشتمەو؟ وتی:
 موحەممەد و ھاوڵەکانی بە کۆمەلێکەو ھاوون کە ھەرگیز ھاوشیووی ئەوانم
 نەبینو، بە تەواوی رقیان لیئان ھەستاو و گریان گرتوو بۆتان، ئەوھشی لە
 ئوھودا دواکەوتبوو ئەمڕۆ ھەمووی لەگەڵیدا ھاوونەتەو پەشیمانن لەوکارە
 کردیان، رق و قینیکیان تێدایە بەرامبەر ئێو کە ھەرگیز ھاوشیویم نەبینو،
 ئەبو سوفیان وتی: تیاچیت، ئەو چی دەلیت؟ وتی: سوێند بەخوا پێم باش
 نیە برۆیت تا نیوچاوانی ئەسپەکان نەبینم، وتی: سوێند بەخوا ھەرچیمان
 لەتوانادایە کۆمان کردۆتەو لە دژیان تاکو ئەوانەشیان کەماونەتەو لەرەگ و
 ریشە دەربێنین، موعبەد وتی: بەراستی من بەرگریت لی دەکەم لەم کارە،
 سوێند بەخوا ئەوێ کە من بینیم لییان وای لیکردم ئەم چەند دێرە شیعەرە
 دەربارەیان بلیم، ئەبو سوفیان وتی: چیت وت؟ دەلیت: وتم:

كَادَتْ تَهْدُ مِنَ الْأَصْوَاتِ رَاجِلَتِي
 إِذْ سَأَلْتُ الْأَرْضَ بِالْجُرْدِ الْأَبَابِيلِ
 تَرْدِي بِأَسَدٍ كِرَامٍ لَا تَنَابِلَةَ
 عِنْدَ اللَّقَاءِ وَلَا مِيلَ مَعَاذِلِ
 فَظَلْتُ عَذْوًا أَظُنُّ الْأَرْضَ مَائِلَةً
 لَمَّا سَمَوْا بِرَثِيسٍ غَيْرَ مَخْذُولِ
 فَقُلْتُ: وَيْلَ ابْنِ حَرْبٍ مِنْ لِقَائِكُمْ
 إِذَا تَغَطَّمْتَ الْبَطْحَاءَ بِالْجِيلِ
 إِنِّي نَذِيرٌ لِأَهْلِ الْبَسَلِ ضَاحِيَةٍ
 لِكُلِّ ذِي إِزْبَةٍ مِنْهُمْ وَمَعْقُولِ
 مِنْ جَيْشٍ أَحْمَدَ لَا وَخْشٍ تَنَابِلَةَ
 وَلَيْسَ يُوصَفُ مَا أَنْذَرْتُ بِالْقِيلِ

دهلیت: ئەبو سوفیان و ئەوانەیی لە گەڵیدا بوون ستایشی ئەمەیان کردو
 بەھۆیەو خۆیان لادا لە گەڕانەو بەسەر پیڤەمبەر و ھاوہ لانی، دواتر کاروانیکی
 عەبدولقەیس بەلای ئەبو سوفیاندای تێپەری، وتی: ئەتانەوئیت بۆ کوئی بچن؟
 وتیان: بەرو مەدینە دەچین. وتی: بۆچی؟ وتیان: خواردنی سەفەرمان دەوئیت
 وتی: ئایا لەلایەن منەو نامەیک بە موحمەد دەگەینەن ئەگەر پێتاندا بینێرم،
 وە ئەگەر گەیانەتەن و وەفاداریوون لە داھاتوودا لە بازارێ عوکاز شەرابتان
 پیشکەش دەکەم؟ وتیان: بەلێ، وتی: ئەگەر گەشتنە لای موحمەد ھەوایی
 پێبدەن کە سوپامان لە دژی کۆ کردوئەو تاکو خۆی و ھاوہ لکانی و ئەوانەیی
 ماونەتەو لە رەگ و ریشە دەربھێنین و لەناویان بەرین، کاروانەکەش بەلای
 پیڤەمبەری خوادا تێپەڕین کە ھێشتا لە (حمراء الاسد) مابوہو، ئەو ھەواییان
 دا بە پیڤەمبەر کە ئەبو سوفیان ھێ راگەیاندا بوون، ئەوانیش وتیان: حسبناللا
 ونعم الوکیل. واتە خوامان بەسەو ئەو چاکترین وەکیلە.

ئێین ھیشام لە ئەبو عویەیدەوہ باسی کردووە، وتوہتی: کاتێک ھەوایی
 گەڕانەوہیان بە پیڤەمبەری خوا گەشت فەرمووی: (سوئند بەو کەسەیی گیانی

منی بەدەستە بەردیکیان بۆ ئامادە کرابوو ئەگەر بەریان بکەوتایە وەك دوینی رابردویان لئ دەهات.

حەسەنی بەسری سەبارەت بە ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
 اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾: دەلیت: ئەبو سوفیان و ھاوڵەکانی ئەو بەلا و ناپەحەتیەیان
 بەسەر موسلماناندا هینا کە هینایان، پاشان گەپانەو، پیڤەمبەری خوا (دروودی
 خۆی لئ بیت) فەرمووی: ئەبو سوفیان گەپایەو، خۆی گەورە ترسی فریدایە
 نێو دلیەو، کئ ئامادە یە بەدوای کەوین؟ ئەو بوو پیڤەمبەر (دروودی خۆی لئ بیت)
 و ئەبو بکرو عومەر و عوسمان و عەلی و کۆمەلێک لە ھاوڵەکانی هەستان و
 شوئیان کەوتن، ھاوڵ بە ئەبو سوفیان گەشت کە پیڤەمبەر دوای کەوتوو،
 کاروانیکی بازارگانی یئ گەشت و پئی وتن: موخەممەد لئ بگێرنەو ئەو نەو
 ئەو نەو (مجل) شتتان دەدەم، ئەو هەش بە موخەممەد و ھاوڵانی
 رابگەیهنن کە من سوپایەکی گەورەم بۆ ئامادە کۆکردۆتەو، دەگەر پیڤەم
 سەریان، بازارگانهکان هاتن و ئەم ھاوڵەیان بە پیڤەمبەر گەیان، پیڤەمبەری
 خوا (دروودی خۆی لئ بیت) فەرمووی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾. و ئەم
 نایەتەش هاتە خوار.

عەکرەمەو قەتادەو لە کەسێک زیاتر هەر بەمشوێهەیان وتوو: ئەم باسە
 دەربارە ی کارەکی حمرا و الاسد هاتە خوارەو، هەروەها وترا: سەبارەت بە
 بەدر هاتۆتە خوارەو، بەلام یەکەمیان راستە.

دواتر خۆی گەورە دەفەرموئت ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا
 لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ واتە ئەوانە ی خەلکی هەپەشەیان لئ دەکردن بە
 سوپای زۆرو دەیان ترستاندن بە زۆری ژمارە ی دوژمنان، بەلام ئەوان لایان
 بەلای ئەم هەپەشەیدە نەکردەو بەلکو پشتیان بەخوا بەست و داوای ھاوکاریان
 لەو کرد ﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾. بوخاری دەلیت: ئەحمەدی
 کۆری یونس بۆی گێپراینەو، وتی: وادەزانم وتی: ئەبو بکری کۆری ئەبی
 حسین بۆی گێپراینەو، لە ئەبی زوحاو، لە ئیبن عەباسەو کە ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ
 وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ئەو رستە یە کە ئیبراھیم (دروودی خۆی لئ بیت)
 لەوکاتەدا فریدراو تە ناو ناگرە کەو و توبەتی، موخەممەدیش لەوکاتەدا خەلکی

له دژی کۆبونه وه و پێیان وت: قوربه شیه کان و دوژمنه کانتان ههره ممویان له دژی ئیوه کۆبونه ته وه تاكو له ناوتان بهرن، به لام ئهم و هاوه لانی ئیمانیان زیادی کردو، وتیان: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾

نه سائیش ریوایه تی کردوه له موحه ممه دی کۆری ئیسماعیلی کۆری ئیبراهیم و هارونی کۆری عه بدلولاه، ههردوکیان له یه حیای کۆری نه بی به کیره وه، له ئه بو به کیره وه که ئیبن عیاشه. ئه وه ی جیگه ی سه ر سوپمانه ئه وه یه حاکم ئه با عه بدوللا له فهرمووده ی ئه حممه دی کۆری یونسه وه گێپراویه تیه وه، پاشان وتویه تی: فهرمووده که له سه ر مه رجی بوخاری و موسلیم سه حیحه، به لام ئیخراجیان نه کردوه. پاشان بوخاریش گێپراویه تیه وه له ئه بی غه سان مالیکی کۆری ئیسماعیله وه، له ئیسرائیله وه، له ئه بی حه سیه وه، له ئه بی زوحاوه، له ئیبن عه باسه وه، ده لیت: دوا قسه ی ئیبراهیم (دروودی خوی لی بیت) که هه لدرایه ناو ئاگره که وه ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾. بوو.

عه بدولپه زاقیش ده لیت: ئیبن عوینه وتی: زه که ریا له شه عبیه وه بۆی گێپرامه وه، له عه بدوللای کۆری عه مره وه، وتی: ئه وه وشه ی ئیبراهیم بوو (دروودی خوی لی بیت) له وکاته دا که هه لدا یه ناو ئاگره که وه. ئیبن جهریر گێپراویه تیه وه.

ئه بو به کری کۆری مه رده وه ده لیت: موحه ممه دی کۆری موعه مه ر بۆی گێپراینه وه، له ئیبراهمی کۆری موسای سه وریه وه، له عه بدولپه حیمی کۆری موحه ممه دی کۆری زیادی سوکه ریبه وه، له ئه بو به کری کۆری عیاشه وه، له حه میده درێژه وه، له ئه نه سی کۆری مالیکه وه، له پێغه مبه ری خواوه (دروودی خوی لی بیت) ده گێپرتیه وه، که له پۆزی ئو حوددا به پێغه مبه ر و ترا: به پراستی هه موو خه لکی بۆ له ناو بردنتان کۆبونه ته وه، لییان بترسن، خوی گه و ره ش ئه و ئایه ته ی نارد ه خوا ره وه. به هه مان شیوه به سه نه دی خۆی له موحه ممه دی کۆری عوبه یدوللای رافعیه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه - ئه بی رافیع - وه گێپراوه ته وه، که پێغه مبه ری خوا (دروودی خوی لی بیت) عه لی له گه ل کۆمه لیک له هاوه له کانبدا نارد به دوای ئه بو سو فیاندا، له رێگه دا ئه عه رابییه کی سه ر به هۆزی خوزاعه ی پێ گه شت و، وتی: قوربه شیه کان له دژی ئیوه کۆبونه ته وه، ئه وانیش وتیان: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾. پاشان ئهم ئایه ته یان له سه ر هاته

خوارەوه. پاشان ئیبن مەرەوێه دەلیت: دەعلەجی کۆری ئەحمەد بۆی
 گێڕاینەوه، لە حەسەنی کۆری سوفیانەوه، لە ئەبو خەیسەمە موسەبی کۆری
 سەعیدەوه، لە موسای کۆری ئەعیونەوه، لە ئەعمەشەوه، لە ئەبی سالحەوه، لە
 ئەبی مۆرەپرەوه، دەلیت: پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی:
 (ئەگەر کەوتنە ناو کارێکی گەورەوه بڵین: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾). ئەمە
 لەم رووه فەرموودەیهکی غەریبە: هەروەها ئیمام ئەحمەد دەلیت: حەبوەتی
 کۆری شورەیح و ئیبراهیمی کۆری ئەبی عەباس بۆیان گێڕاینەوه، وتیان: بە
 قییه بۆی گێڕاینەوه، لە بەحیری کۆری سەعدەوه، لە خالیدی کۆری
 مەعدانەوه، لە سەیفەوه، لە عەوفی کۆری مالیکەوه بۆی گێڕاونەتەوه کە
 پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) دادووری کردووه لەنیوان دوو پیاودا،
 ئەوێ حوکمەکی بەسەردا: درا پاش پشت هەلکرتن وتی: (حسبي الله ونعم
 الوكيل). پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (ئەو پیاو بەگێڕنەوه
 بۆلام) فەرمووی: (چیت وت؟) وتی: وتم: (حسبي الله ونعم الوكيل).
 پیغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (خۆی گەورە سەرزنەشتی
 بێدەسلاتی و نەتوانایی دەکات، بەلام من فەرمانت پێدەکەم بەزیرەکی و
 رزایی، ئەگەر فەرمانیکیش بەسەرتا زال بوو، بلی: حسبي الله ونعم الوكيل)
 بەهەمان شێو ئەبو داودو نەسائی لە فەرموودەیی بەقییهوه، لە بەحیرەوه، لە
 خالیدەوه، لە سەیفەوه کە شامییە، گێڕاویانەتەوه، بەلام نەدراوەتە پال عەوفی
 کۆری مالیک کە لە پیغەمبەرەوه بەوشێوەیە گێڕایبێتەوه.

ئیمام ئەحمەد دەلیت: ئەسبەت بۆی گێڕاینەوه، لە مۆتریفەوه، لە
 عەتییهوه، لە ئیبن عەباسەوه، وتی: پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت)
 فەرمووی: (چۆن تام و چێژ لە نێعمەتەکان وەرگرم و لەناویندا بژیم لەکاتی کدا
 خاوەنی کەرەناکە کەرەناکە بەدەمەوه گرتوو و ناوچاوی داخستوو گۆی
 دەگرت بزانیت کە فەرمانی پێدەکرت فوی پیا بکات؟) هاوێلانی
 پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) وتیان چی بڵین؟ فەرمووی: (بڵین:
 حسبنا الله ونعم الوكيل على الله توكلنا) ئەمە بەچەند شێوەیەکی رێوايەت
 کراوه، فەرموودەیهکی جەیدە.

هەروەها بۆمان گێڕاوەتەوه لە داکی ئیمانداران عایشەو زەینەبەوه (پەزای

خوابان لی بیت) که فخر و شانازیان کردووه به سهر به کتردا، زهینب و توویه تی: خوی گه و ره منی ماره کردووه، به لام تئوه کهس و کاره کانتان ماره یان کردوون، عائیشه و توویه تی: پاکیتی من له ئاسمانه وه له قورئاندا هاته خواره وه، زهینب ته سلیم بوو، پاشان وتی: کاتیک سواری و شتره که ی سه فوانی کوری موعه تهل بوویت چیت وت؟ عائیشه وتی: وتم: حسبی الله ونعم الوکیل. زهینب وتی: وشه ی ئیماندارانت وتووه.

له بهرئمه خوی گه و ره فهرمووی: ﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ﴾، واته کاتیک پشتیان به خوا به ست خوی گه و ره ئه و ترس و خه مه ی لابرده که له سهریان بوو، پیلان و قیللی ئه وانه شی به ربه رچ دایه وه که ده یان و بست له ناویان بهرن و هه موویانی گپرایه وه بۆ شاره که یان ﴿بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ﴾، ئه وه ی که دوژمنه که یان بۆیان له مه لاسدا بوون و ده یانخواست ﴿وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾.

به بیه قی ده لیت: ئه بو عه بدوللای حافر بۆی گپراینه وه، له ئه بویه کوری کوری داودی ناهیده وه، له موحه ممه دی کوری نه عیمه وه، له بیشری کوری حه که ممه وه، له مو به شیری کوری عه بدوللای کوری ره زینه وه، له سوفیانی کوری حه ینه وه، له یه علای کوری موسلیمه وه، له عه کره ممه وه، له ئیین عه باسه وه، سه باره ت به ﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ﴾، وتویه تی: نعمه ئه وه بوو که سه لامه ت بوون، فه زلیش ئه وه بوو که کاروانیک تپه پری ئه وکاتهش وه رزی حه ج کردن بوو، پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) کپی و پاره یه کی لی قازانج کردوو دابه شیکرد له نئو هاوه له کانیدا.

ئیین ئه بی نه جیح له مو جاهیده وه سه باره ت به فهرمووده ی پهروه ردگار: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ﴾ ده لیت: ئه و که سه ئه بو سوفیان بوو، به پیغه مبه ری وت (دروودی خوی لی بیت)، واده تان به دره ئه وه بوو هاوه له کانی ئیمه تان کوشت، پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) فهرمووی: (له وانه یه)، پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی لی بیت) رۆشت بۆ مه وعید و واده که تا گه شته به درو له وی دابه زی و، له وی ئه و معامه له یان بۆ ری که وت، ئه مه ش وتی پهروه ردگار که ده فهرمویت ﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ﴾.

ده لیت: ئەمە غەزای بەدری بچوکە، ئیبن جەریر گێڕاویەتیەوه.

مەرۆهە لە قاسمەوه گێڕاوەتەوه، لە حسەینەوه، لە حەججەوه، لە ئیبن جەریرەوه، وتوین: کاتێک پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لی بیت) بەرو مەوعیدەکەی ئەبو سوفیان دەڕۆشت لە رێگە دا بت پەرستەکانیان پێ دەگەشت و سەبارەت بە قورەیش پرسیاریان لێدەکرد، ئەوانیش وتیان: بەراستی بۆ ئێوە کۆبوونەتەوه، بەو فێلیان لە موسلمانان دەکرد، دەیان وێست بیانترسین، ئیماندارانیش دەیان وت: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ تا گەشتە بەدر، بینان بازارەکانی سەلامەت و کراوەن و کەس نە رکه بەریان بکات تیایدا، ده لیت: پیاویک لە بت پەرستەکان روشت هەوالی ئەم سوپایە پێغەمبەری دا بە مەککەو، لەم بارەیهوه ئەم شیعەری خوێندەوه: (الرجز)

نَفَرْتُ قُلُوصِي مِنْ خِيُولِ مُحَمَّدٍ
وَعَجْوَةٍ مَنُثُورَةٍ كَالْعُنْجُدِ
وَاتَّخَذْتُ مَاءَ قُدَيْدٍ مَوْعِدِي

واتخذهت ما و قدیر موعدي
ئین جەریر ده لیت: بەمشێوە قاسم ئەم شیعەری داناوه بەلام هەلەیهو،
خۆی بەم شیوهیه:

قَدْ نَفَرْتُ مِنْ رُقَقَتِي مُحَمَّدٍ
وَعَجْوَةٍ مِنْ يَشْرِب كَالْعُنْجُدِ
تَهْوِي عَلَى دِينِ أَبِيهَا الْأَثَلَدِ
قَدْ جَعَلْتُ مَاءَ قُدَيْدٍ مَوْعِدِ
وَمَاءَ صَخْنَانَ لَهَا ضَحَى الْعَدِ

پاشان خوای گەرە فەرمووی: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾، واتە
دۆستەکانی شەیتان دەتان ترسین، گومانتان بۆ دروست دەکەن کە ئەوان خاوەن
هینزو دەسلەتێکی توندو بەهیزن، خوای گەرەش فەرمووی ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ

وَتَخَافُونَ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، واتە ئەگەر خورپەیهك بە دلتاندا هات و گومانتان بۆ
دروست بوو کە ئەوان بەو شیوهی ئەو پشت بەخوا ببەستن و پەنا بۆ ئەو

به‌رن، چونکه خوی گه‌وره به‌سه بؤ سهرخستنی موسلمانان به‌سهر بت
 په‌سته‌کاندا، وه‌ك ده‌فهرمویت: ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَخَوُفُهُمْ بِالْآلِهَةِ مِنْ
 دُونِهِ﴾، تا ده‌گاته ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ [الزمر: ۳۶ - ۳۸]،
 یان ده‌فهرمویت ﴿فَقِيلُوا أَوْلِيَائِ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ [النساء: ۷۶]،
 یان ده‌فهرمویت ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْمُفْسِدُونَ﴾ [المجادلة: ۱۹]،
 هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّكَ اللَّهُ
 قَوِيٌّ غَرِيبٌ﴾ [المجادلة: ۲۱]، یان ده‌فهرمویت ﴿وَلَنَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُنَا﴾ [الحج: ۴۰]،
 هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ نَصْرِ اللَّهِ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ [محمد: ۷]،
 هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنَوْمٍ
 يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
 الدَّارِ﴾ [غافر: ۵۱ - ۵۲].

﴿وَلَا يَخْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ
 اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۷۶) إِنَّ الَّذِينَ
 اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۷۷)
 وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُثَمِّلُ لَهُمْ خَيْرٌ لَأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ
 لِيُزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ (۱۷۸) مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى
 مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
 الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَاتَّبِعُوا اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَإِنْ
 تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ (۱۷۹) وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا
 آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لِمُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا يَخْلُقُونَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَبْرِثُ السَّمَواتِ وَالْأَرْضَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 ﴿١٨٠﴾

خوی گه‌وره به پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان ده‌فهرمویت ﴿وَلَا يَخْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي
 الْكُفْرِ﴾، نه‌مه‌ش به‌هوی سوربوونی پیغه‌مبه‌ری خواوه له خه‌مخواردنی

خه لکیدا، دهست پیشخه ری و هاندانی بت په رسته کان بؤ سه ریچی کردن و
که لله ره قی و به ربه ره کانی پیغه مبه ری خه فته بار ده کرد، خوی گه وره پنی
فهرموو: **ثَمَّ هُوَ خَه فَه تَبَارَتْ نَه کات** **﴿إِنَّهُمْ لَن يَصْرِوْاَ اللّٰهَ شَيْئًا یُّرِیْدُ اللّٰهُ اَلَّا یَعْمَلَ**
لَهُمْ حَظًّا فِی الْاٰخِرَةِ﴾ واته حکمهت و دانایی په روه ردگار لهو بت په رسته اندا
که نهو کاره ده کهن بؤ نه وه یه به ویست و ده سه لاتی خوی هیچ بهش و
پاداشتیکی قیامه تیان بؤ نه مینیت و به ته وای بی بهش بن تیایدا **﴿وَلَمْ عَذَابٌ**
عَظِیْمٌ﴾، پاشان خوی گه وره سه بارهت به مه هوال ددات هوالیکی به ریار
لیدراو، ده فهرمویت **﴿اِنَّ الَّذِیْنَ اَشْتَرَوْا کُفْرًا بِالْاِیْمَنِ﴾**، واته نه مه یان گوریه وه
به وه **﴿لَن یَصْرِوْاَ اللّٰهَ شَيْئًا﴾**، واته ته نه خویان زهره ده کهن و زیان به خویان
ده گه یه نن **﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾**. پاشان فهرمووی **﴿وَلَا یَحْسَبَنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا اَنَّمَا**
نُنٰلِیْهُمْ خِیْرًا لَّاۤ اَنْفُسِهِمْ اِنَّمَا نُنٰلِیْهُمْ لَیْزًا دَاوًا اِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِیْنٌ ﴿۱۷۸﴾، وه ک
نم ثایه ته ی تره که ده فهرمویت: **﴿اَیَحْسَبُوْنَ اَنَّمَا نُفِیْهُمْ بِهٖ مِنْ مَّالٍ وَرَیْنُ ﴿۱۷۹﴾**
نُصَارِعُ لَهُمْ فِی الْغَیْرِ بِلَا لَا یَشْعُرُوْنَ﴾ [المؤمنون: ۵۵ - ۵۶]. یان وه ک نم ثایه ته یه
﴿تَذَرٰنِیْ وَمَنْ یَّکْذِبْ بِهٰذَا الْحَدِیْثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَیْثْ لَا یَعْلَمُوْنَ﴾ [القلم: ۴۴] یان **﴿وَلَا**
تُعْجِزْکَ اَنْۢوَالُهُمْ وَاَوْلٰدُهُمْ اِنَّمَا یُرِیْدُ اللّٰهُ اَنْ یُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِی الدُّنْیَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
کَافِرُوْنَ﴾ [التوبة: ۸۵].

دوای نه مه خوی گه وره فهرمووی: **﴿مَّا كَانَ اللّٰهُ لَیْذَرَ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلٰی مَا**
اَنْتُمْ عَلَیْهِ حَتّٰی یَمِیْرَ الْخَبِیْثُ مِنَ الطَّیِّبِ﴾.

مواجهید ده لیت: له رژی ثو خوددا جیاوازی له نیوانیاندا کرد، قه تاده
ده لیت: به جیهادو کوچکردن جیاوازی له نیوانیاندا کرد، سده دی ده لیت:
وتیان: نه گهر موحه ممد راست ده کات با هوالمان پی بدات بزاین کئ له
نیمه به وای پی ده هیئت و کئ به وای پی ناهینیت، خوی گه وره ش نم
ثایه ته ی ناره خواره وه **﴿مَّا كَانَ اللّٰهُ لَیْذَرَ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلٰی مَا اَنْتُمْ عَلَیْهِ حَتّٰی یَمِیْرَ**
الْخَبِیْثُ مِنَ الطَّیِّبِ﴾ واته تاکو تیمانداره کان له ناو بت په رسته کاندان نه کاته ده روه،
هموو نه مه نین جهریر گیراویه تیه وه.

دواتر خوی گه وره فهرمووی: **﴿وَمَا كَانَ اللّٰهُ لَیُطْلِعْکُمْ عَلٰی النَّبِیِّ﴾** واته نیوه
غهبی خوا نازانن سه بارهت به به دیه یثراوه کانی هه تاکو تیماندارتان بؤ

جیانە کاتەو لە دورووەکان بەهۆی ئەو ھۆکارانەوێی کە ئەم جیاوازیە دەردەخەن، پاشان فەرمووی: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، وەك ئەم ئایەتە تر وایە: ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ [البقرة: ۲۶ - ۲۷]. پاشان فەرمووی: ﴿فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، واتە گوێڕایەلی خوا و پیغمبەرەکی بکەن و شوێنی بکەون لەو بەرنامەیەدا بۆی داناون، ﴿وَإِنْ تَوَمَّنْوا وَقَفْتُمْ فَلَکُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾.

دواتر فەرمووی ﴿وَلَا يَخْصِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُمْ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ سَرٌّ لَّهُمْ﴾، واتە مرۆفی چروک با وانەزانیت کۆکردنەوێ سەرۆت و سامان قازانجی پێدەگەیەنیت بەلکو ئەو زبانی پێدەگەیەنیت لە ئاینەکیدان، تەنانت دەشگونجی زیان لە دنیای بدات، پاشان ھەوایی سەرەنجامەکەشی رادەگەیەنیت کە لە قیامەتدا چی دەبێت، دەفەرمویت ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾.

بوخاری دەلیت: عەبدوللای کۆری مونیر بۆی گێڕاینەو، لە ئەبا نەزرەو، لە عەبدولرەحمانەو کە عەبدوللای کۆری دینارە، لە باوکیەو، لە ئەبی سالحەو، لە ئەبو ھورەیرەو، دەلیت: پیغمبەری خوا (دروودی خوا یی بیت) فەرمووی: (ھەرکەس خواى گەرە سامانیکی یی بەخشی و زەکاتەکی ئەدا بۆی دەکرێتە ماریکی کۆر کە دوو شاخی ھەیەو لە پۆزی قیامەتدا چوار دەوری دەدات، قەپ دەکات بە ھەردوو شەویلگەیداو دەلیت: من مالا کەتم، من سامان و گەنجینە کەتم) پاشان ئەم ئایەتە تر خوێندەو ﴿وَلَا يَخْصِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُمْ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ سَرٌّ لَّهُمْ﴾، تا کۆتایی ئایەتە کە. بە تەنھا بوخاری بەمشێوێ ھێناوێت بە یی موسلم، ئیبن حەبانیش لە سەحیحەکیدان لە رێگەى لەیسی کۆری سەعدەو، لە موحمەدی کۆری عەجلانەو، لە قەقاعی کۆری حەکیمەو، لە ئەبی سالحەو گێڕاویەتیەو.

فەرموودە یەکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلیت: حەجینی کۆری موسەنا بۆی گێڕاینەو، لە عەبدولعەزیزی کۆری عەبدوللای کۆری ئەبی سەلمەو، لە عەبدوللای کۆری دینارەو، لە ئیبن عومەرەو، لە پیغمبەری خواو (دروودی

خوای لی بیت) که فرموده‌ی تی: (ئەو کەسە ی زە کاتی ماله‌کە ی نادات خوای گه‌وره له پرۆزی قیامه‌تدا مارێکی کوێری بۆ دروست ده‌کات که دوو شاخی هه‌یه، پاشان خوای تی ده‌ئالینیت و ده‌وری ده‌دات و ده‌لیت: من گه‌نجینه‌که‌تم، من گه‌نجینه‌که‌تم) وه به‌مشێوه‌یه نه‌سائی له‌ فه‌زلی کوپری سه‌هله‌وه، له‌ ئەبی نه‌زر هاشمی کوپری قاسمه‌وه، له‌ عه‌بدولعه‌زیزی کوپری عه‌بدوللای کوپری ئەبی سه‌له‌مه‌وه گێراویه‌تیوه. پاشان نه‌سائی ده‌لیت: گێرا نه‌وه‌که‌ی عه‌بدولعه‌زیز له‌ عه‌بدوللای کوپری دیناره‌وه، له‌ ئیبن عومه‌ره‌وه جیگیر بووه له‌ گێرا نه‌وه‌که‌ی عه‌بدولپرهمانه‌وه، له‌ باوکیه‌وه، له‌ عه‌بدوللای کوپری دیناره‌وه، له‌ ئەبی سالحه‌وه، له‌ ئەبی هوپره‌پره‌وه، (وتم): هیچ ناکۆکیه‌ک له‌ نیوان هه‌ردوو گێرا نه‌وه‌که‌دا نیه. ده‌گونجیت له‌ دوو پرۆه‌وه لای عه‌بدوللای کوپری دینار هه‌بویت. خوای گه‌وره زانا تره. حافز ئەبو به‌کریش داپرشتۆته‌وه له‌ ئیبن مه‌رده‌ویه‌وه، له‌ رویه‌کی تره‌وه، له‌ ئەبی سالحه‌وه، له‌ ئەبی هوپره‌پره‌وه، هه‌روه‌ها له‌ فرموده‌ی موحه‌ممه‌دی کوپری ئەبی حه‌فیده‌وه، له‌ زیادی خه‌تمیه‌وه، له‌ ئەبی هوپره‌پره‌وه.

فرموده‌یه‌کی تر: ئیمام ئەحمه‌د ده‌لی: سوفیانی کوپری جامیع بۆی گێرا نه‌وه، له‌ ئەبی وائيله‌وه، له‌ عه‌بدوللایه‌وه، له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای لی بیت) فرمودی: (هه‌ربه‌نده‌یه‌ک زە کاتی ماله‌کە ی نه‌دات خوای گه‌وره مارێکی کوێری بۆ دروست ده‌کات شوێنی ده‌که‌وێت و، ئەویش لی راده‌کات و ئەمیش هه‌ر شوێنی ده‌که‌وێت و، ده‌لیت: من گه‌نجینه‌که‌تم) پاشان عه‌بدوللای سه‌لمینه‌ری ئەمه‌ی له‌ قورئان خوێنده‌وه ﴿سَبِّحُوْهُنَّ مَا بَخِلُوْا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ هه‌ر به‌مشێوه‌یه ترمزی و نه‌سائی و ئیبن ماجه له‌ فرموده‌ی سوفیانی کوپری عوبینه‌وه، له‌ جامیعی کوپری ئەبی راشیده‌وه گێرا ویا نه‌ته‌وه. ترمزی عه‌بدولمه‌لیکی کوپری ئەعیونی بۆ زیاد کردوه، له‌ هه‌ردووکیشان له‌ ئەبی وائیل بۆی ئیبن سه‌له‌مه‌وه له‌ عه‌بدوللای کوپری مه‌سعووده‌وه.

ترمزی ده‌لیت: فرموده‌که‌ حه‌سه‌نی سه‌حیحه. هه‌روه‌ها حاکم له‌ موسته‌د ره‌که‌یدا له‌ فرموده‌ی ئەبو به‌کری کوپری عه‌باش و سوفیانی سه‌وریه‌وه، هه‌ردووکیان له‌ ئەبی ئیسه‌حاقی سو به‌یعه‌یه‌وه، له‌ ئەبی وائيله‌وه، له‌ ئیبن

مه سعوڊوه ريوايه تي ڪردووه، ٿيبن جهريريش له رويهڪ زياترهوه له ٿيبن
مه سعوڊوه به موقوفي ريوايه تي ڪردووه.

فهرموڊه يهڪي تر: حافز ٿه بو يه علا ده لئيت: له مه عداني ڪوري ٿه بو
ته لحه وه، له سه ويانه وه، له پيغه مبهري خواوه (دروڊي خوي لي بيت)
فهرموڊه تي: (هه رڪهس له پاش خوي گه نجينه يهڪ به جي بهيليت مارئيڪي
ڪوري بڙ دروست ده ڪريٽ له پڙي قيامه تدا كه دوو شاخي هه يه، شوني ٿه
كه سه ده ڪه ويٽ. ده لئيت: تو ڪييت؟ تياچوون بڙ تو. مارهڪه ده لئيت: من ٿه
گه نجينه تم كه پاش خوت به جيٽ هيشت، به رده وام داوي ده ڪه ويٽ تاڪو قه
ده ڪات به ده ستيداو قوتي ده دات، دواتر هه موو جهه سته ي قوت ده دات).
ٿيسنده ڪه ي جهيد و به هيژه، به لام ٿيخراچيان نه ڪردووه، به هه مان شيوه
ته به راني له جهريري ڪوري عه بدوللاي به جيله وه گيڙاويه تيه وه.

هه روه ها ٿيبن جهريرو ٿيبن مه رده يه له فهرموڊه ي به هزي ڪوري
حه ڪيمه وه، له باوڪيه وه، له باپيري وه، له پيغه مبهري خواوه (دروڊي خوي لي
بيت) ده گيڙيته وه كه فهرموڊه تي: (هه پناوئڪ بجيٽه لاي گه ورهڪه ي خوي و
داوي پاره يهڪي زياده ي لي بڪات كه لاي بيت به لام نه يداتي ٿه وه له پڙي
قيامه تدا مارئيڪي بڙ بانگ ده ڪريٽ په لاماري ٿه زياده يه ده دات كه پئي نه داوه)
ٿه مه به زاري ٿيبن جهرير. هه ٿيبن جهرير ده لئيت: ٿيبن موسه نا بڙي
گيڙاينه وه، له عه بدولته علاوه، له داوده وه، له ٿه بي قزعه وه، له پياوئڪه وه، له
پيغه مبهري خواوه (دروڊي خوي لي بيت) فهرموڊه تي: (هه خزميڪ كه
خزميه تي له گهل ڪه سيڪدا هه بيت و بجيٽ بڙ لاي و داوي يارمه تي لي بڪات
له زياده يه ي كه خوي گه وره پئي به خشيوه لاي ٿه دايناوه، به لام ٿه
چروڪي بنوئيٽ و نه يداتي، ٿه وه به دلنيايييه وه له دڙه خدا مارئيڪي بڙ
ده هيڻريته دهره وه هه ردو و شهيلگه ي ده ڪات وه وه په لاماري ده دات هه تاڪو ڪوتي
ده ڪات و تي ده ٽاليت) پاشان له ريگه يهڪي تره وه ريوايه تي ڪردووه له ٿه بي
قزعه وه كه ناوي حوجه يري ڪوري به يانه، له ٿه بي ماليڪي عه بنديه وه به
مه وقوفي، هه روه ها به شيويهڪي تر له ٿه بي قزعه وه به مورسلي گيڙاويه تيه وه.

عه وافي له ٿيبن عه باسه وه ده لئيت: ٿه ٿايله ته سه بارهت به گاورو جولهڪه

هاته خواره وه له سه ره نهو چروکیه ی دهیان کرد له ناشکراکردنی نهو ی له کتیه کانیاندا هاتبووه خواره وه که له خه لکیان دهشارده وه، ئین جه ریر ریوایه تی کردوه. به لام یه کهم بۆچوون راسته نه گهرچی نه مه ی دووه میشیان له ژیر واتاکه یدا جیگه ی ده بیته وه. ههروه ها وتراوه: نه مه یان له بیشته که به چیتته نیو نهو مه به سه وه. خوی گه وه زانتره.

که ده شفه رموئیت ﴿وَاللّٰهُ مِيرَٰثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ واته ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّتَخَلِّفِیْنَ فِیْهِ﴾ [الحدید: ۷] چونکه هه موو فره مانه کان سه رچاوه که یان هه ره پهروه ردگاره وه ره بۆلای نهو ده گه پینه وه. که واته له ماله کانتان نهو پیش خۆتان بخه ن که بۆ پرۆزی قیامه تان سودتان پی ده گه یه نیئیت ﴿وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرٌ﴾، واته شاره زایه به نیهت و ویردانه کانتان.

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِیْنَ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ فَقِیْرٌ وَنَحْنُ اَغْنِیَآءٌ سَتَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِیَآءَ بِغَیْرِ حَقٍّ وَنَقُوْلُ دُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِیْقِ ﴿۱۸۱﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتْ اَیْدِیْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَیْسَ بِظَلّٰمٍ لِّلْعٰسِیْنَ ﴿۱۸۲﴾ الَّذِیْنَ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَیْنَا اَلَا نُوْمِنُ رَسُوْلٌ حَتّٰی یَاْتِنَا بِقُرْاٰنٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِیْ بِالْبَیِّنٰتِ وَبِالَّذِی قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۱۸۳﴾ اِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُوْۤا بِالْبَیِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِیْرِ ﴿۱۸۴﴾﴾

سه عیدی کوپی جو به ریر له ئین عه باسه وه ده لیت: کاتیک ته مه ئایه ته هاته خواره وه ﴿مَنْ ذَا الَّذِیْ یُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فِیْضِدْعَمُهُ لَهٗ اَضْعَافًا کَثِیْرَةً﴾ [البقره: ۲۴۵] گاواره کان وتیان: ته ی موچه ممه ده، خواکه ی تو هه ژار که وتوو وه داوای قهرز له بهنده کانی ده کات؟ خوی گه وه نه مه ی ناره خواره وه ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِیْنَ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ فَقِیْرٌ وَنَحْنُ اَغْنِیَآءٌ﴾ ئین مه ره وه ریر حاته م گهر اوایانه وه.

موچه ممه دی کوپی نیسحاقیش ده لیت: موچه ممه دی کوپی ته بی موچه ممه دی بۆی گهرامه وه، له عه کره مه وه، له ئین عه باسه وه (په زای خوی لی بیت)

گیراویە تیه‌وه، وتویه‌تی: ئەبویه‌کری سدیق (پەزای خۆی لێ بیت) رۆشته خانووی قوتابخانەکانەوه ژمارەیه‌کی زۆر له جوله‌که‌ی بینی کۆبوونه‌وه له ده‌وری پیاوێکیان که پێیان ده‌وت (فناحاص)، که له زاناو پیاوه ئاینیه‌کانیان بوو، که سیکی زانای تری له‌گه‌ڵ بوو پێیان ده‌وت (ئه‌شیع)، ئەبویه‌کر پێی وت: هاوار بۆ تۆ ئەمى فناحاص له خوا بترسه‌و موسلمان بیه، سویند به‌خوا زۆر چاک ده‌زانى ی موحه‌مه‌د پێغه‌مبه‌رى خوایه‌و له‌لایه‌ن خواوه‌ حه‌قى بۆ هێناون، چونکه‌ له ته‌ورات و ئینجیلی لای خۆتاندا ئەمەى تێدايه‌و ده‌بینن، فناحاص وتی: سویند به‌خوا ئەمى ئەبا به‌کر ئیمه‌ هیچ موحتاجی و هه‌زاریه‌کمان نیه‌ و پێویستمان به‌خوا نیه‌، به‌لکو خوا هه‌زاره‌و پێویستی به‌ ئیمه‌یه‌، ئەوچۆن ده‌پارێته‌وه له ئیمه‌، ئیمه‌ وا ناپارێینه‌وه له‌و، به‌لکو ئیمه‌ ده‌وله‌مه‌ندین هیچ پێویستمان به‌و نیه‌. خۆ ئەگەر خوا ده‌وله‌مه‌ندبوایه‌و پێویستی به‌ ئیمه‌ نه‌بوایه‌ داوای قهرزی لێ نه‌ده‌کردین وه‌ك هاوه‌له‌که‌تان بانگه‌شه‌ ده‌کات و رایده‌گه‌یه‌نیت، سووی له ئیوه‌ قه‌ده‌غه‌ کردووه، به‌لام به‌ ئیمه‌ی داوه‌، جا ئەگەر ده‌وله‌مه‌ند بوایه‌ سووی نه‌ده‌داینی، ئەبویه‌کر (پەزای خۆی لێ بیت) توپه‌بوو به‌ لێدانیکى توند کیشای به‌ ده‌موچاوی فناحاصداو، وتی: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منى به‌ده‌سته‌ ئەگەر به‌هۆی ئەو په‌یماننامه‌یه‌وه نه‌بوایه‌ که له‌ نێوان ئیمه‌ ئیوه‌دايه‌ ده‌مدا له‌ گه‌ردنت ئەمى دوژمنی خوا، ئەگەر راست ده‌که‌ن چه‌نده‌ ده‌توانن به‌ درۆماندا بخه‌نه‌وه، فناحاص رۆشت بۆلای پێغه‌مبه‌رى خوا (دروودی خۆی لێ بیت) و، وتی: ئەمى موحه‌مه‌د، بێینه‌ هاوه‌له‌کت چی پێک‌درووم؟ پێغه‌مبه‌رى خوا (دروودی خۆی لێ بیت) به‌ ئەبویه‌کری فهرموو: (چی وای لێکردیت ئەو کاره‌ بکه‌یت؟) وتی: ئەمى پێغه‌مبه‌رى خوا، ئەو دوژمنی خوايه‌ قسه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌و گرانی کرد، رایگه‌یان‌دو وتی خوا هه‌زاره‌و ئیمه‌ ده‌وله‌مه‌ندین، کاتێک ئەبویه‌کر ئەمەى وت، پێغه‌مبه‌رى خوا (دروودی خۆی لێ بیت) توپه‌بوو، ئەمیش کیشای به‌ ناوچاويدا، به‌لام فناحاص ئینکاری کردو وتی: من قسه‌ی وام نه‌کردووه‌، خۆی گه‌وره‌ش بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی فناحاص و سه‌لمان‌دنی راستگۆیی ئەبویه‌کر ئەم نایه‌ته‌ی ناردە خواریه‌وه ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الْذِينِ قَالُوا﴾ إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ هه‌موو نایه‌ته‌که‌. ئێین ئەبى حاتمە گیراویە تیه‌وه.

که ده‌شفه‌رمووت ﴿سَتَكُنُّنَّ مَا قَالُوا﴾ هه‌ره‌شه‌و په‌یمانە، له‌به‌ر ئەمه‌ خۆی

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِجَ عَنِ النَّكَارِ وَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾﴾

خوای گه وره هه والیکى گشتى راده گه به نیت، هه موو به ديهيئراوه کان ده گريته وه، ته ویش ته وه به که: هه موو خاوه ن نه فسیک مردن ده چيئرت، وه که لهم ثايه تهی تردا ده فهرمويث ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ (٢٦) وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ [الرحمن: ٢٦ - ٢٧] ته نها په روه ردگار ه که هه ميشه زيندو وه و نامريث، مروث و جنو که کان هه ره موويان ده مردن، به هه مان شيوه فريشته کان و هه لگرانی عهرشی په روه ردگاریش ده مردن، به ته نها و ته نها په روه ردگاری بالا ده ست و خاوهن هيئر ده ميئيته وه، مانه وه هه ربو ته وه، خوا کو تايه هه روه که چوئن سه ره تايه.

تهم ثايه ته دلنه وایي هه موو خه لکيشی تيډايه، چونکه هيچ به کيک ناميئيث له سر زه وی که نه مريث، کاتيکيش ماوه که ته و او بوو، هه موو ته تووانه ی خوای گه وره له پشتي ناده مدا پرياری دابوو بيته دنياوه هاتن و، هه موو گيانه وهرانی تريش هاتن و ته و او بوون، ته وکاته په روه ردار قيامت هه لده سيئيث و، پاداشتی به ديهيئراوه کانی له سر کرده وه کانيان ده داته وه به چاک و خراپه وه، به که م و زوريه وه، به گه وره و به چوکیه وه، هيچ که س هيئده ی مسقاله زه ربه که سته می لی ناکريث، له به رته مه خوای گه وره فهرموي: ﴿وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾.

تيبن ته بی حاتم ده ليت: باو کم بو ی گيئراينه وه، له عه بدولعه زيزی ناويسيه وه، له عه لی کوړی ته بی عه لی له هيبه وه، له جه عفه ری کوړی موحه ممه دي کوړی عه لی کوړی حسه ينه وه، له باوکیه وه، له عه لی کوړی ته بی تالييه وه (په زای خوای لن بيت) وتويه تی: کاتيک پيغه مبه ری خوا وه فاتي کردو ته عزيه دانرا، که سيک هات که ده نگيان ده بيست به لام شيوه يان نه ده بينی،

وتی: السلام علیکم یا اهل البيت ورحمه الله وبرکاته، ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُ تُجْرِكُمْ يَوْمَ الْفَيْصَةِ﴾. به پراستی خوی گهوره له هممو به لاو موسیبه تیگدا دلنه وایی داناوه، دهسکه و تیکی داناوه، که واته ئیوه متمانه تان به پهروه ردگار هه بیئت و تنها له و بیارینه وه، چونکه به لاو موسیبه تدار که سیکه له پاداشت بی بهش بیئت، و السلام علیکم ورحمه الله وبرکاته. جه عفری کوری موحه ممد ده لیت: باوکم بوی گپراپمه وه که عهلی کوری نه بو تالب وتی: ده زانن ئه مه کن بوو؟ ئه مه (خضر) بوو (سلاری خوی لن بیئت).
دواتر فهرمووی: ﴿فَمَنْ رُخِّجَ عَنِ الْكَارِ وَأُذِلَّ الْجَنَّةُ فَقَدْ فَازَ﴾، واته هه رکس له ناگر به دوربوو، لئی رزگار بوو، چوویه به هه شته وه، ئه وه به پراستی بر دویه تیه وه.

ئین ئه بی حاته م ده لیت: باوکم بوی گپراپمه وه، له موحه ممدی کوری عه بدوللای ئه نساریه وه، له عه مری کوری عه لقه ممه وه، له ئه بی سه له ممه وه، له نه بو هوره پیره وه، ده لیت: پیغه مبه ری خوا (درووی خوی لن بیئت) فهرمووی: (جی قامچی که له به هه شتدا باشته له دنیاو له وهی له دنیا دایه، ئه گهر وستان ئه مه بخویننه وه) ﴿فَمَنْ رُخِّجَ عَنِ الْكَارِ وَأُذِلَّ الْجَنَّةُ فَقَدْ فَازَ﴾. ئه م فهرمووده یه له هه ردوو سه حیه که دا چه سپاوه، نه به مشیویه وه، نه به و زیاده یه شه وه.

نه بو حاته میش به بی ئه م زیاده یه گپراویه تیه وه، ههروه ها ئین حه بان له سه حیه که ی و حاکم له موسته دره که کهیدا، وه له فهرمووده ی ئه م موحه ممدی کوری عه مروه، ئین مه رده ویهش به شیوازیکی تر گپراویه تیه وه، وتیه تی: موحه ممدی کوری ئه حمه دی کوری ئیبراهیم بوی گپراپمه وه، له موحه ممدی کوری به حیاوه، حه میدی کوری مه سعه ده هه والی پیداین، له عه مری کوری عه لیه وه له نه بی حازه وه، له سه هلی کوری سه عده وه، وتی: پیغه مبه ری خوا (درووی خوی لن بیئت) فهرموویه تی: (جی قامچی که سپکتان له به هه شتدا باشته له دنیاو له وهی که تیایدا یه) ده لیت، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه ﴿فَمَنْ رُخِّجَ عَنِ الْكَارِ وَأُذِلَّ الْجَنَّةُ فَقَدْ فَازَ﴾.

بیشتریش له ئایه تی ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۲] دا

باسمان کرد که نیمام نه حمه د له وه کیعی کوری جه راحه وه، له نه عمه شه وه، له یه زیدی کوری وه هه به وه، له عه بدولر ه حمانی کوری عه بد ره بولکه عه وه، له عه بدوللای کوری عه مری کوری عاسه وه، گنپراویه تیه وه، ده لیت: پیغه مبه ره خوا (دروودی خوی لی بیت) فهرمووی: (هه رکه س پیی خوشه له ناگر ده ربازی بییت و بجیته به هه شته وه با کاتیک مهرگ یه خه ی ده گریت برهای به خوا به پروری دواپی هه بییت و، نه وه بدات به خه لکی که پیی خوشه خه لکی بزى بهینن).

دواتر خوی گه وره ده فهرمویت ﴿وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَّعُ الْفُورِ﴾
بچوک کردنه وهی نرخى دنیا به، سوک سهیرکردنی خوشیه کانیه تی، که نرم و براره به، کهم و کۆتایی پیهاتووه، وهک خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ [الأعلى: ۱۶ - ۱۷].

ههروه ها ده فهرمویت: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ [الفصل: ۶۰]. له فهرمووده شدا هاتووه (سویند به خوا دنیا له چاو قیامه تدا هیچ نه جگه له وینه ی که سیکتان که په نجه ی ده خاته نیو ده ربایه که وه ده پروانیت بزانییت چه نده ناوی له گهل خوی ده رهیناوه) قه تاده سه باره ت به ثایه ته ﴿وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَّعُ الْفُورِ﴾ وتویه تی: بریتیه له تاموچیزیکى واز لی هینراو که نزیکه - سویند به و خویایه ی که جگه له و هیچ خویایه کی تر نییه - که بتوخته وه نه مینیت له ده ستی خاوه نه که یدا، له م تاموژیزو شته که مه به شی خۆتان بیهن له گوپرایه لی په روه ردگار نه گهر توانیتان، هیچ هیزیکیش نییه ته نها لای خواوه نه بییت.

پاشان خوی گه وره ده فهرمویت ﴿اتَّبِعُوا فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ﴾ وهک نه م ثایه ته به: ﴿وَلَتَبْلُوْنَكُمْ فِيْ شَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالْمَرْثِ﴾ [البقرة: ۱۵۵] تا کۆتایی دوو ثایه ته که. واته پیویسته مروفی موسلمان تاقی بکریته وه له به شیک له سامانه که ی یان خوی یان مندا له کانی یان که سوکاره که یدا، نیمانداریش به پیی ناستی نیمانه که ی تاقی ده کریته وه، نه گهر ثاینه که ی پته و دامه زراو بییت، به لاو نا په حه تیه کانی زیاد ده کات ﴿وَلَتَسْمَنَّ مِنْ الدِّينِ اَوْثُوَا الْكِتَابِ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوا اَذَى كَثِيْرًا﴾

خوای گەورە بە ئیمانداران دەفەرموئیت لەکاتى چوئە مەدینەیان پێش رووداوى بەدر بۆ دڵنەوايى دانەوێیان لەسەر ئەو ئازارانەى لەلایەن جولەكەکان و بت پەرستەکانەو بەسەریاندا هات، فەرمانیشیان پێدەکات بە چاوپۆشی و ئارامگرتن و لیبورتن تا ئەوکاتەى خوای گەورە دەرگای خێرو خوشیان لێ دەکاتەو، خوای گەورە دەفەرموئیت ﴿وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾. ئیبن ئەبى حاتم دەلیت: باوکم بۆی گێڕایەو، لە ئەبو یەمانەو، لە شووعەبى کورى ئەبى حەمزەو، لە زوھەرەو، لە عوروەى کورى زوبەیرەو، ئوسامەى کورى زەید هەوالی پێداوێ کە پێغەمبەرى خوا (دروودى خوای لى بیت) و هاوێلەکانى دەبوران لە بت پەرستەکان و جولەكەکان وەك چۆن قورئان فەرمانى پێکردبوون، بەهەمان شێو لەسەر ئازارەکانیان ئارامیان دەگرت، خوای گەورە فەرمووی ﴿وَلْتَسْمَعْنَ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيراً﴾ دەلیت: پێغەمبەرى خوا (دروودى خوای لى بیت) تا ئەوێرێ لییان دەبوو و عەفوى دەکردن تا ئەوکاتەى خوای گەورە روخسەتى پێدا کە لەسەر کردەو خراپەکانیان سزایان بدات، بەمشێو بە کورتى باسى کردووە.

بەلام بوخارى بە درودریژى لەکاتى تەفسیری ئەم ئایەتەدا باسى کردووە، دەلیت: ئەبو یەمان بۆی گێڕایەو، لە شووعەبەو، لە زوھەرەو، لە عوروەى کورى زوبەیرەو، لە ئوسامەى کورى زەیدەو، بۆی گێڕاوەتەو کە پێغەمبەرى خوا (دروودى خوای لى بیت) سواری گۆی درێژىک بوو کە پارچە قوماشىکى بەسەر پشتهو بوو، ئوسامەى کورى زەیدیشى لەدواى خۆیەو سوارکردبوو، سەعدى کورى عوبادە لە هۆزى بەنى حارسى کورى خەزەرەجەو دەگەڕایەو لە پێش روودانى بەدردا، دەلیت: رۆشت تاكو تێپەرى بەلای کۆرێکدا کە عەبدوللای کورى ئوبەى کورى سەلولی تێداوو، ئەمەش پێش ئەوێ عەبدوللای کورى ئوبەى موسلمان بونى راگەيەنی، لە کۆرو مەجلیسەکەدا هەموو جۆرێکى تێداوو لە موسلمان و بت پەرست و جولەكەو گاور، لە مەجلیسەکەدا عەبدوللای کورى رەواحى تێداوو، کاتیک مەجلیسەکە ئەواو بوو، ئازەرەلیک تەپوتۆزى کرد بەسەریدا، عەبدوللای کورى ئوبەى بە

عەباکەیی لوتی گرت و وتی: تەپوتۆز مەکەن بەسەرماندا، پێغەمبەری خوا
 (دروودی خۆی لئ بێت) سەلامی کرد و، پاشان وەستاو دا بەزی و، بانگی کردن
 بۆلای خۆی گەورەو قورئانی بەسەردا خوێندنەو، عەبدوللای کۆری ئوبەیی
 وتی: ئەی پیاو، ئەگەر ئەوێ دەیلێت حەق بێت ئەو لەو چاکتر نیە بەلام
 لەم مەجلیسەماندا ئازارمان مەدە و، بگەرێرەو بۆ شوێنی خۆت، هەركەس
 هات بۆلات بۆی باس بکە، عەبدوللای کۆری رەواحەش (پەزای خۆی لئ بێت)
 وتی: بەلێ ئەی پێغەمبەری خوا قسەکانتمان بۆ بکە لە کۆرپوونەو کەماندا،
 چونکە ئێمە ئەو مان پێ خۆشە، ئێتر موسلمان و بت پەرست و جولهکەکان
 کەوتنە قسە و تن تاکو گەشتە ئەوێ هەلچوون و تورە بوون، بەردەوام
 پێغەمبەری خواش بێدەنگی دەکردن تاکو بە تەواوی بێدەنگ بوون، پاشان
 پێغەمبەر سواری و لاغەکەیی بوو روشت تا گەشتە لای سەعدی کۆری عوبادەو،
 پێغەمبەر (دروودی خۆی لئ بێت) پێی فەرموو: (ئەی سەعد ئایا ئەوەت نەبێست
 کە ئەبو حەباب وتی؟) مەبەستی عەبدوللای کۆری ئوبەیی بوو، ئەو ئەوێ
 وت، سەعد وتی: ئەی پێغەمبەری خوا، بێهەشەو چاوپۆشی لئ بکە، سۆتند
 بەو خۆایەیی قورئانی بۆسەر تۆ ناردۆتە خوارەو خۆی گەورە ئەوێ بۆ سەر تۆ
 ناردوویەتیە خوارەو هەمووی حەقە، خەلکی ئەم نیووە دورگەپەش رێکەوتون
 لەسەر ئەوێ کە تاجی لەسەر بنێن و دەستەو تاقمێکی بۆ دروست بکەن،
 بەلام کاتێک خۆی گەورە بەو حەقەیی کە بەخشی بەتۆ ئەمەیی بەرپەرچدایەو،
 بەمە رووناک بوویەو، ئەو ئەوێ کە رەفتاری پێ کردو تۆ بینیت، پێغەمبەری
 خواش (دروودی خۆی لئ بێت) لێی خۆش بوو، پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لئ
 بێت) و هاوێلەکانی لەسەر داواو فەرمانی قورئان لە بت پەرست و جولهکەکان
 خۆش دەبوون و لەسەر ئازارەکانیان ئارامیان دەگرت، خۆی گەورەش
 فەرموو: ﴿وَلَنَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
 أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا﴾ هەموو نایەتەکە، هەرەها دەفەرموێت ﴿وَدَّ كَثِيرٌ
 مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَنْ يَرُدُّوكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَمَا كَانُوا حَسْبًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
 مِنْ بَعْدِ مَا لَبِئْنَ لَهُمُ الْحَوْثُ فَاغْفِرُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ [البقرة: ۱۰۹]
 نایەتەکە، پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لئ بێت) چاوپۆشی دەکردە کاری یەکەمی

و نیاید ا رۆ ده چوو له بهر فهرمانی پهروهردگاری که فهرمانی بهوه پیکردبوو تا نهوگانهی مؤلهتی پیدا که لهسه رکاره خراپهکانیان سزایان بدات، کاتیک پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لئ بیت) جهنگی بهدری کرد و، خوی گهوره بهمۆی نهوهوه سه رانی بت په رستانی قوره یشی کوشت، عه بدوللای کوری ئوبه ی کوری سه لول و نهوانه ی له گه لیدابوون له بت په رست و هاو له پیداکه ره کان وتیان: نه مه کاریکه جیگه ی سه رنجه برۆن په یمان به پیغه مبهری خوا بده نه سه ر ئیسلام و موسلمان بین.

به راستی هه رکهس هه ستا به چه سپاندنی حق یان فه رمانکردن به چاکه، یاخود به رگریکردن له خراپه نهوه به دلنیا یه وه ئازار ده درت و پتویسته ده رمانی ئارامگرتن به کار به ینیت له بهر ره زامه ندی خوا، وه پتویسته پشت به خوا به ستیت و داوای هاوکاری لئ بکات و بگه رته وه بۆلای نهو (جل جلاله).

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فِئْسَ مَا يَشْتُرُونَ ﴿١٧٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧٩﴾﴾

نه مه سه رزه نه ست کردن و هه ره شه کردنه لای پهروهردگاره وه بۆ شوئنه وه تهی کتیه پيشینه کان نهوانه ی خوی گهوره له سه ر زویانی پیغه مبه ره کان په یمانی لئ وه رگرتن که به روا به موحه ممه د (دروودی خوی لئ بیت) به ینن و، ناوی نهو موحه ممه ده له ناو خه لکیدا باس بکه ن و بلاوی بکه نه وه، تا کو خه لکی که ناماده بن بۆ کاتی ها ته که وه هه رکات خوی گهوره ناردی شوئنی بکه ون، به لام نهوان نه مه یان شارده وه وه له به رامبه ر دنیاو ده ستکه وه نه زمه کانیدا نهو پادا شته ی که په یمانیا ن پیدرا بوو له دنیاو قیامه تدا له ده ستی خۆیا ن دا، گۆریانه وه به ده سکه وتیکی دنیا یی بی نرخ، به راستی خراپترین بازرگانی و ئالو گۆریان کرد، به راستی خراپترین به یعه تیان دا، خراپترین به یعه ت و بازرگانی نهوه ی نهوان

بوو. لەمەدا ئاگادارکردنەوهی زانایانیشی تێدا یە که بهو رێگەو رێبازە ی ئەواندا نەپۆن تاكو روبه پرووی هەمان سەرەنجام نەبنەوه، پێویستە لەسەر زانایان هێندە ی لە توانایاندا یە زانست و زانیاری بگەیهنن و بڵاوی بکەنەوه، چونکە ئەو کەسە ی رێنومایی دەکات بۆ خێرو چاکە وەك ئەو کەسە وایە که چاکە ی دەکات، نابێت هیچ شتێک بشارنەوه، چونکە فەرمووده هەیه که لەچەند رێگایەکی جیا جیاوه رێوایەت کراوه لە پێغەمبەری خواوه (دروودی خۆای لی بیت) که فەرموویەتی: (هەرکەس سەبارەت بە زانستێک پرسیاری لێ کراو شار دیوه له پڕۆژی قیامەتدا به له غاوی ئاگرین له غاوه ده کریت).

پاشان دە فەرمویت ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ مەبەستی لەو روپاماکارانەیه که وایان نیشان دەدا کاری زۆریان کردووه ئەوهشی نه یان کردبوو به کاری خۆیان ده یان خستە پروو، وەك له هەردوو سەحیحە کەدا هاتووه که پێغەمبەری خوا (دروودی خۆای لی بیت) فەرموویەتی: (هەرکەس بانگەواز و ئیدعایەکی درۆ بکات تا خۆی پێ گەورەو کارەکانی پێ زیاد بکات، ئەوه خۆای گەورە جگە له بچوکی و کەمی هیچی تری پێ نابەخشیت). هەر وه ها له سەحیح دا هاتووه: (ئەو کەسە ی تیرە به وهی پێی نەدراوه، وەك ئەو کەسە یە که جل بەرگی درۆی له بەردایە).

ئیمام ئەحمەد دەلیت: حەجاج بۆی گێڕاینەوه، له ئیبن جورە یجەوه، له ئیبن توبە ی مەلیکەوه، که حەمیدی کوری عەبدولرەحمانی کوری عەوف هەوالی پێداوه، که مەروان وتوبەتی به دەرگاوانە کە ی: ئە ی رافیع پڕۆ بۆلای ئیبن عەباس و پێی بلی: ئە گەر هەرکەسێک له ئێمە ئەشکەنجە بدریت لەسەر ئەوهی پێی خۆشە سوپاس بکریت لەسەر کارێک که نه ی کردووه و لەسەر ئەوهی بۆی هاتووه ئەوه هەر هەموومان ئەشکەنجە دەدریین. ئیبن عەباس وتی: ئیوه و ئەوه دوورن له یەك، چونکە ئەو ئایە ته لەسەر ئەهلی کیتاب هاته خواروه، پاشان ئیبن عەباس ئایە ته کە ی خوێندەوه ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْكُرُونَ﴾ ﴿١٧٧﴾ ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ ئایە ته کە. ئیبن عەباس وتی: پێغەمبەر (دروودی خۆای لی

بیت سه بارهت به شتیک پرسپاری لیگردن، به لام ئەوان لییان شارده وه به کهسی نری جگه له وریان وت، پاشان چونه دهره وه وایان نیشاندا که وه لامی پرسپاره که بیان داوه ته وه وه ئەوهی ویستویه تی پئیان وتوو، به مه ستایش و سوپاسیان له سهری وەرگرت، له کاتیکیدا دلخۆش بوون به وهی که شته که بیان له پیغه مبهر شارده وه وه وه لامیان نه دایه وه.

بوخاری به مشیویه له تهفسیردا گێپراویه تیه وه، موسلیم و ترمزی و نه سائیش له تهفسیره که یاندا، ئیبن حاتم و ئیبن جهریر و حاکم له موسته دره که کهیدا، له گهڵ ئیبن مهرده ویه دا، ههرهه موویان له فهرمووده ی عهبدولمهلیکی کوری جوهره یجه وه، هاوشیوه ی ئەوه یان گێپراوه ته وه و به ههمان شیوه بوخاریش له فهرمووده ی ئیبن جوهره یجه وه، له ئیبن ئەبی مهلیکه وه، له عهلقه مه ی کوری وه قاسه وه، گێپراویه تیه وه، که مهروان به ده رگاوانه که ی وتوو. ئەی رافیع برۆ بۆلای ئیبن عهباس، ئاوا باسی کرد.

بوخاری ده لی: سه عیدی کوری ئەبی مه ریه م بۆی گێپراینه وه، له موحه ممه دی کوری جه عفهره وه، له زهیدی کوری ئەسله ممه وه، له عه تای کوری به ساره وه، له ئەبی سه عیدی خودریه وه **(په زای خوی لی بیت)** که: کۆمه لیک پیاو له دوورپوه کان له سه رده می پیغه مبهری خوادا **(دروودی خوی لی بیت)** ئەگه ر پیغه مبهر ده ربچوايه بۆ جیهاد ئەوان خۆیان دوا ده خست و به جی دهمان، زۆریش دلخۆش ده بوون به م به جی مانه یان له پیغه مبهری خوا، کاتیک پیغه مبهری خوا **(دروودی خوی لی بیت)** له جهنگه که ده گه پرایه وه بیانویان بۆ ده هیئایه وه سوئندیان بۆ ده خوارد، پئیان خۆش بوو له سه ر شتیک سوپاس بکرین که نه یان کردبوو، ئەم ئایه ته هاته خواره وه: **﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾** ئایه ته که. به ههمان شیوه موسلیم له فهرمووده ی ئیبن ئەبی مه ریه ممه وه هاوشیوه ی ئەمه ی گێپراوه ته وه.

ئیبن مهرده ویه ش له تهفسیره که یداو، له فهرمووده ی له یسی کوری سه عده وه، له هیشامی کوری سه عده وه له زهیدی کوری ئەسله ممه وه گێپراویه تیه وه، ده لی: ئەبو سه عید و رافعی کوری خوده یج و زهیدی کوری سابت لای مهروان بوون، وتی: ئەی ئەبا سه عید ئەم فهرمووده یی

په روه ردگارت بینیه: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ له کاتیکدا نیمه دلخوشین به وهی پیمان دراوه و پیمان خوشه سوپاس بکړیښ له سهر نه وهی نه مانکردووه؟ نه بو سه عید وتی: نیمه له وه نیه، به لکو نه وه مه به ستی کومه لیک له دووړه کانه که له پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی لی بیت) دوا ده که وتن ته گهر پیغه مبه ر سوپاسی بکړدایه، جا ته گهر موسلمانان به لاو شکستیان به سهر دا به اتایه به دوا که وتنه که یان دلخوش ده بوون به مانه وه به جیمانیان له پیغه مبه ری خوا، وه ته گهر له لایه ن خواوه سهر که وتن و کرانه وه یان بو ببویه ته و سویندیان بو پیغه مبه رو موسلمانان ده خوارد تا کو رازیان بکه ن و له سهر دلخوشیه که یان به سهر که وتنی موسلمانان سوپاسیان بکه ن، مه روان وتی: نیمه له کوئی و نه وه له کوئی؟ نه بو سه عید وتی: نیمه ش نه وه ده زانیت؟ مه روان وتی: ثایا به و شیوه نیه نه ی زهید؟ وتی: به لی، نه بو سه عید راستی کرد، پاشان نه بو سه عید وتی: نیمه ش نه وه ده زانیت - واته رافیعی کوړی خوده یج - به لام ده ترسیت ته گهر هوالی پی بدایتایه که ده ست بگرتایه ته وه له خپرو به خشیندا، کاتیک روشتنه دهر وه زهید به نه بو سه عیدی خودی وت: ثایا سوپاسم ناکه یت له سهر نه وهی بوم گپرایته وه، نه بو سه عید وتی: راستیت رون کرده وه و وت. زهید وتی: ثایا له سهر نه وهی حق و راستیم وتووه سوپاسم ناکه یت؟

پاشان ریوایه تی کردووه له فهرمووده ی مالیکه وه، له زهیدی کوړی نه سله مه وه، له رافیعی کوړی خوده یجه وه، که: نه وو زهیدی کوړی سابت لای مهروانی کوړی حه کم بوون له کاتیکدا مهروان نه میری مهیدنه بوو، مهروان وتی: نه ی رافیع، هم نایه ته سه باره ت به چی هاته خواره وه؟ نه ویش بوی باسکرد وهك پیشتړ له نه بو سه عیده وه گپرامانه وه (زه زای خوی لی بیت) مهروان دوا ی نیمه ناردی بولای ئین عه باس و پرسیاری لیکرد، وهك پیشتړ باسکرا، نه ویش نه وهی پی و ت که باس مان کرد. هیچ ناکوکیه نیه له نیوان نه وهی ئین عه باس باسی کردووه له گهل نه وهی نه و که سانه باسیان کردووه، چونکه نایه ته که گشتیه سه باره ت به هه موو نه وهی که باسکرا. خوی گه وره زاناره.

هه روه ها ئین مه رده ویه له فهرمووده ی موحه ممه دی کوړی نه بی عه تیق و

موسای کورپی عوتبه وه ده گپه رته وه، له زوهه ریه وه، له موحه مه دهی کورپی سابنی
ئه نساره وه، که سابنی کورپی قه یسی ئه نساری وتویه تی: ئه ی پیغه مبه ری خوا،
سویند به خوا ترساوم له وه ی تیاچوویم، فه رموو ی: (بۆچی؟) وتی: خوا ی
گه وه قه ده غه ی کردو وه مرؤف پیی خو ش بی ت له سه ر شتی ک سو یاس بکری ت
که نه بکری بی ت به لام ئه وه ته ده مبینی من سو یاس کردنم پیی خو شه، هه روه ها
خوا ی گه وه خو به زلزانین و که ش و فشی قه ده غه کردو وه ئه وه ته ده مبینی
حه زم له جوانیه، هه روه ها خوا ی گه وه قه ده غه ی کردو وه ده نگمان به سه ر
ده نگ ی تۆدا به رز بکه ی نه وه به لام من مرؤفیک ی ده نگ به رزم، پیغه مبه ری خوا
(درودی خوا ی لی بیت) فه رموو ی: (ئایا رازی ده بی ت به سو یاسکراوی بژی ت و،
به شه هیدی به مری ت و، به چیه به هه شته وه؟) وتی: به لی ئه ی پیغه مبه ری خوا.
ئه وه بو به سو یاس کراوی ژیاو له پۆزی موسه یله مه ی درۆژندا به شه هیدی
مرد.

دواتر خوا ی گه وه فه رموو ی: ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ يَمُوتُونَ مِّنَ الْعَذَابِ﴾ واته :
وا حساب نه کهن ئه وان رزگاریان بو وه له ئه شکه نه جو برا وه ن، به لکو ده بی ت
بیچه ژن و به چنه ناوی، له به رته وه خوا ی گه وه فه رموو ی ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
دواتر فه رموو ی: ﴿وَلِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱۸۶)،
واته خوا خا وه نی هه موو شتی که و، ده سه لاتداره به سه ر هه موو شتی که داو، هه یج
له ژیر ده ستی ده رناچی ت و، که واته لیی به ترسن و سه ریچی مه کهن، خو تان له
رق و قین و تۆله سه ندنه وه ی بیاریزن چونکه ئه و ئه و مه زنه یه که هه یج له و
مه زتر نه، ئه و به ده سه لات و زاله و هه یج له و به ده سه لات و زالتر نه.

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
الْأَلْبَابِ﴾ (۱۸۷) الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
رَبَّنَا كَرِّمْنَا فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ
فَوْنًا عَذَابِ النَّارِ (۱۸۸) رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۱۸۹) رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ

ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا
مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿۱۹۳﴾ رَبَّنَا وَءَاِتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْفِتْنَةِ
اِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿۱۹۴﴾

ته به رانی ده لیت: حسهینی کوری ئیسحاقی ته سه توری بوی گپراپنه وه، له
یه عقوبی قومیه وه، له جه عفه ری کوری نه بی موغیره وه، له سه عیدی کوری
جوبه یره وه، له ئیبن عه باسه وه، وتی: قوره یش هاتن بۆلای جولکه و وتیان:
موسا چی بۆ هیئان و وتیان: گۆچانه که ی و دهسته سپیهکانی که هه موو کس
ده یانینی، رۆشتن بۆلای گا وره کان و پییان و وتن: عیسا چۆن بوو؟ وتیان: نه و
ناییناو گه پرو به له کاوی چاک ده کرده وه، مردووی زیندو ده کرده وه. رۆشتن بۆلای
پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) و وتیان: داوا له خوا بکه که (سه فا) مان بۆ
بکات به ئالتون، نه ویش له پهروه ردگار پاراپیه وه، خوی گه وره نه م ئایه ته ی
نارده خواره وه ﴿اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاٰخْتِلَافِ الْاَيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰیٰتٍ لِّاُولِ
الْاَبْصٰرِ﴾ ﴿۱۹۰﴾، پرۆن بیر له وه بکه نه وه.

نه مه گومان دروست ده کات، چونکه نه م ئایه ته له مه دینه هاتۆ ته خوار،
داوای نه وانیش که سه فا بکات به ئالتون له مه ککه بوو، خوی گه وره زاناره.
به لام واتای ئایه ته که نه وه یه خوی گه وره ده فره مویت: ﴿اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ﴾، واته له فراوانی و به رزیه که یدا، له نزمی و چهری و پریه که یدا،
له وه ی که تیایدا یه وه به ینریت وه که هسه ره گه پۆکه کان و، ئازه ل و کانزاکان و،
هه موو شته سود به خشه فره رهنگ و فره بۆن و تام و تایبه ته مندی هکان،
﴿وَاٰخْتِلَافِ الْاَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾، واته به دوای یه کدا هاتنیان و کورت و درێژ
بونه وه یان، جارێک پۆژ درێژ ده بیته و شه و کورت ده بیته وه، جارێک به
پیچه وانه وه، جارێکی تر یه کسان ده بن، نه مهش به رده وام رو ده دات. نه م له و
ده بات درێژ ده بیته و نه و له م ده بات کورت ده بیته وه، هه موو نه مانهش به
به ریارو نه خشه ی پهروه ردگاری به ده سه لات و زانایه، له به ره وه فره مووی ﴿لَاٰیٰتٍ
لِّاُولِ الْاَبْصٰرِ﴾، واته خاوه ن عقل ته واو و ژیره کان که شته کان له سه ر رونی و
دیاری خویان هه ست پیده که ن و، وه که په رولا له کان نین نه وانه ی که بیر

ناکه نه وه ژیری به کارناهیښ، نه وانه ی خوی گه وړه دهرباره یان ده فهرمویت:
 ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ۝۱۱۵﴾ وَمَا
 يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُوْنَ ﴿۱۱۶﴾ [یوسف: ۱۰۵ - ۱۰۶]. پاشا خوی
 گه وړه وه سفی خاوه ژیری به کان ده کات، ده فهرمویت ﴿الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيَمًا
 وَتَعُوْذًا وَعَلٰی جُؤْبِهِيْمَ﴾. هه روه له سه حیجی بوخاریدا چه سپاوه له عیمرانی
 کوری چه سینه وه، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لی بیت) فهرمویه تی: (به پیوه
 نوږت بکه، نه گهر نه ت توانی به دانیشتنه وه، نه گهر نه تتوانی به راکشانه وه)
 که واته یادی خوا ناچپرئین له هه موو بارودوخیکیاندا له نهیښی و ناشکرایانداو
 له ناو ناخ و له سهر زویانیاندا، ﴿وَيَنْفَعُكَ رُوْنٌ فِی خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، واته
 تیده گن له و داناییه ی که تیایداو هه مووی به لگه یه له سهر گه وړه یی و مه زنی
 په وړه دگارو هیزو ده سولات و زانیاری و دانایی و هه لږاردن و ره حمه تی نه و.

شیخ نه بو سوله یمانی دارانی ده لیت: من که له مالم ده رده چم چاوم
 بکه وږته سهر هه رشتیک ته وایا تیایدا نیعمه تیککی خوا ده بینم له سهرم و په ندیککی
 تیدا ده بینم بو خوم، تبین نه بی دنیا له کتیبی (التوکل والاعتبار) دا ریوایه تی
 کردوه، له چه سنی به سریشه وه ده گپړنه وه و تویه تی: بیرکردنه وه ی سعاتیک
 باشره له شه و نوږتی شه ویک، خوزه لیش ده لیت: چه سن وتی: بیرکردنه وه
 نارینه به چاکه و خراپه کانی خوت نشان ده دات. سوفیانی کوری عوبینه ش
 ده لیت: بیرکردنه وه نوریکه ده چیته دلته وه، ده گونجیت نمونه ی بهم دپړه
 شیره هینایته وه (المقارب):

إذا المرء كانت له فکرة

ففي كل شيء له عبرة

له عیساوه (دروودی خوی لی بیت) ده گپړنه وه، و تویه تی: سهر فرازی بو
 نه وکه سهی قسه کردنی بیرخستنه وه بیت و بیډه نگ بوونی بیرکردنه وه بیت و،
 روانی پند وهرگرتن بیت. لوقمانی چه کیمیش ده لیت: زور به ته نیایی مانه وه
 سهرچاوه ی فیکره و بیرکردنه وه یه، زور بیرکردنه وه ش به لگه ی لیډانه له ده رگای
 بهه شت. وهه بی کوری مونه بیهیش و تویه تی: بیرکردنه وه ی مرؤفیک دريژه ی
 نه کیشاوه که تینه گه شتییت، هه رگیز مرؤفیک تینه گه شتووه که شاره زا نه بوو بیت،

هەرگيز مرقۇڧىك شارەزا نەبووۋە كە كارى نەكردىت. عومەرى كورى
عەبدولعەزىزىش دەلىت: قسە كردن بە يادى پەرۋەردگارى بالا دەست چاكە،
بىر كىرەنەۋەش لە نىعمەتەكانى خۋاى گەۋرە باشتىن بەندايەتە.

مۇغىسى ئەسۋەدىش دەلىت: ھەموو پۇرۇڧىك سەردانى گۇرستان بىكەن
بىرتان بى دەكاتەۋە، ھەلوڧستەكەش بە دلتان بىنن، بشىروانن بۇ ھەردو
كۆمەلەكە كە جىابوونەتەۋە بۇ بەھەشت و بۇ دۆزەخ، بە دل و جەستەشتان
ھەست بە ئاگرو ئازارو سوتاندەكانى بىكەن. لەم كاتەدا دەستى بەگريان دەكردو
فۋى لى دەھات و بەو جۆرە لەناو ھاۋەلەكانىدا ھەلدەستا كە ژىرى دەپۇشت و
نەدەما. عەبدوللاى كورى موبارەك دەلىت: پىاوڧىك بەلاى راھىيىك دا رۇشت
كەلاى گۇرستان و زىلدانىكدا بوو، پىنى وت: ئەى راھىب، تۇ دوو گەنجىنە لە
گەنجىنەكانى دىيات لايە كە پەندو ئامۇزگاربان تىدايە: گەنجىنەى پىاوۋان و،
گەنجىنەى سەرۋەت و سامان، ھەروەھا لە ئىبن عومەرەۋە دەگىرەنەۋە كە:
ھەركات بىويستايە دلى بە ئاگابىننەتەۋە دەچوۋە بەردەمى خانوۋەكى روخاۋو يان
شۋىنىكى كاۋل و خاپورو لەسەر دەرگاگەى دەۋەستا و بە دەنگىكى مەلۇلەۋە
بانگى دەكرد و، دەيوت: كۋا كەس و كارەكەت؟ پاشان دەگەپرايەۋە بۇ دەروۋنى
خۋى و دەيوت: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ [الفصص: ۸۸].

ھەروەھا لە ئىبن عەباسەۋە دەگىرەنەۋە وتويەتى: دووركاتى ئامانجدار لە
بىر كىرەنەۋەدا، باشتىرە لە ھەستانى شەۋىك بە دلىكى بى ئاگاۋە. جەسەنى
بەسرى دەلىت: ئەى ئادەمىزاد، بخۇ لە سى يەكى سىكتا، بخۇرەۋە لە سى
يەكەكەى تردا، سى يەكى كۇتايى دابىن بۇ ھەناسەدان بۇ بىر كىرەنەۋە. ھەندىك
لە دانايان وتويانە: ھەركەس بۇ دىيا پىرواۋ بەبى پەند وەرگرتن، بىنى دلى
بەھىندەى ئەو بى ئاگايە كز دەبىت. بىشىرى كورى حارسى حامنى دەلىت:
ئەگەر خەلكى بىريان لە گەۋرەى و مەزنى خوا بىكردايەتەۋە سەرىپچىيان
نەدەكرد. جەسەنىش لە عامرى كورى عەبدولقەيسەۋە دەلىت: وتى: بىستم لە
زىاتر لە كەسنىك و دوكەس و سى كەس لە ھاۋەلانى پىغەمبەرەۋە (درودى خۋاى
لى بىت) دەپان وت: روناكى يان رۇشناى ئىمان بىر كىرەنەۋەيە.

لە عىساۋە (درودى خۋاى لى بىت) دەگىرەنەۋە، وتويەتى: ئەى ئادەمىزادى

لاواز لە ھەركوئ ھەيت لەخوا بترسەو سنورى بەرنامەي خوا بپارێزە لە دنياڤا
وہك مېوان وابە، مزگەوتەكان بکە بە مالاً و، چاوەكانت فېرى گريان بکەو،
لامت فېرى ئارامگرتن و، دلت فېرى بېکردنەو، گرنگى بە رزقى سبەينى

مەدە...

ھەروەھا لە ئەمىرى موسلمانان عومەرى كورى عەبدولعەزىزەو
دەڭىزەو، پۇرژىكان لەئىو ھاوئەكانىدا گرياو، سەبارەت بە ھۆكەي پرسیارى
لېكرا، وتى: بېرم لە دنياو تاموچىژو ئارەزووتەكانى كردهو، ھەربەوانە پەندەم
لېيان وەرگرت ئەوئە ئارەزووكان ھىشتا تەواو نەبوون دەشيوئىن و تالىەكانيان
بەدواياندا دېت، جا ئەگەر پەند و ئامۇزگارى تېدا نىە بۇ كەسيك كە پەند
وەرگرت، ئەوا ئامۇزگارى تېدايە بۇ كەسيك كە تېك دەشكىت. (ادكر):

ئىبن ئەبى دنياش دەلېت: حەسەينى كورى عەبدولرەحمان ئەم سەودەي بۇ
خوئندەو:

نُزْهَةُ الْمُؤْمِنِ الْفِكرُ
لَذَّةُ الْمُؤْمِنِ الْعِبَرُ
نَحْمَدُ اللَّهَ وَخَلَدَهُ
نَحْنُ كُلُّ عَلَى خَطَرُ
رَبِّ لَاهِ وَعُزْمَرُهُ
قَدْ تَقَضَّى وَمَا شَعَرُ
رَبِّ عِيشٍ قَدْ كَانَ فَرُ
قَ الْمُؤْنَى مُونَقَ الزَّهَرُ
فِي خَرِيرٍ مِنَ الْعُيُورِ
نَ وَظِلٍّ مِنَ الشُّجَرِ
وَسُرُورٍ مِنَ النَّبَا
بِ طَيِّبٍ مِنَ الْقَمَرِ
غَيْرَتُهُ وَأَفْلَهُ
سُرْعَةُ الدَّفْرِ بِالْفَيْزِ

نَحْمَدُ اللَّهَ وَخُدَّه
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَمُغْتَبِرًا
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً
 لِلْبَشَرِ إِنَّ اغْتَبِرُوا

تهوه ته خوی گهوره به خراپه باسی تهو که سانه دهکات که پهند وهرناگرن
 لهو بهدیهینراوانه‌ی که همموویان بهلگن لهسهر زات و سیفات و دهسه‌لات و
 بهرنامه و ثایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار، ده‌فهرمویت: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ يَمُرُّنَّ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ (۱۰۵) وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
 مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۶﴾ [یوسف: ۱۰۵ - ۱۰۶]، له بهرام‌به‌ردا ستایش و وه‌سفی به‌نده
 ثامان‌جداره‌کانی دهکات و ده‌فهرمویت ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
 جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ده‌لین ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَطْلًا﴾
 واته ته‌م بهدیهینراوه‌ت بی‌هوده به‌دی نه‌هیناوه، به‌لکو به‌حق و ره‌وایه‌تی،
 تا‌کو پاداشتی خراپه‌کاران بده‌یته‌وه به‌کرداره‌کانیان و، پاداشتی چاکه‌کارانیش
 بده‌یته‌وه به‌باشتر له‌کرداره‌کانیان، دواتر پاک و بی‌گهردی بۆ خوا به‌ریارده‌دن
 له‌وه‌ی بی‌هوده بهدیهینراوه‌کانی به‌دی ناهینیت و ده‌لین (سبحانک) واته ته‌ی
 ته‌و که‌سه‌ی بهدیهینراوه‌کانت به‌حق و داد‌په‌روه‌ری بهدیهینا، ته‌ی ته‌و که‌سه‌ی
 بی‌گهردو دوریت له‌هموو که‌موکوری و ناته‌واویه‌ک و بی‌هوده‌یه‌ک، به
 ده‌سه‌لات و هیزی خۆت بمان پاریزه له‌تاگری دۆزه‌خ و یارمه‌تیمان بده بۆ ته‌و
 کارانه‌ی به‌هویه‌وه لی‌تمان رازی ده‌بیت، ته‌وفیق‌مان بده بۆ ته‌و کاره‌چاکانه‌ی
 رینومایما ده‌کن به‌ره‌و به‌هه‌شتی پر له‌نازو نعمت و به‌هویه‌وه ده‌مان‌پاریزیت
 له‌ته‌شکه‌نجه‌ی به‌نازار.

دواتر وتیان ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾، واته سوکابه‌تیت
 پیکردوه‌و سه‌رشپوریه‌که‌یت بۆ هموو لایه‌ک ده‌رخستوه ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 أَنْصَارٍ﴾ واته له‌پژوی قیامه‌تدا هیچ رزگارکه‌ریکیان نیه له‌ده‌ستی تۆ، وه
 ناتوانن خویان له‌وه رزگار بکه‌ن که‌تۆ به‌ریاری ده‌ده‌یت بۆیان ﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا
 مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ﴾ واته بانگ‌خوازیک بانگ ده‌کات بۆ تیمان، که
 پی‌نجه‌مبه‌ری خواپه (دروودی خوی لئ بیت) ﴿أَن ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا﴾، واته ته‌و

دەلێت ئیمان بەخوای خۆتان بهیئن و ئیمەش ئیمانمان هینا، واتە وەلاممان دایەو و شوونی کەوتین، ئەمەش بە بڕوا داھێنانمان و شوێکەوتنی پیغەمبەرەکەت **﴿رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾** واتە دایبۆشە **﴿وَكُفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا﴾** ئەوێ لە نێوان ئیمە و تۆدایە **﴿وَتَوَقَّنَا مِنَ الْآثَرِ﴾**، واتە بمانگەیهنەرەو بە پیاو چاکان **﴿رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ﴾** و تراو: واتاکە ئیمە: لەسەر بڕواھێنان بە پیغەمبەرەکەت، وە و تراو: واتاکە ئیمە: لەسەر زوبانی پیغەمبەرەکەت. ئەمەیان ئاشکراترە.

ئیمان ئەحمەد دەلێت: ئەبو یەمان بۆی گێڕاينەو، لە ئیسماعیلی کۆری عەیاشەو، لە عەمری کۆری موحمەدەو، لە ئەبی عوقالەو، لە ئەنەسی کۆری مالیکەو، وتوێتی: پیغەمبەری خوا **(درودی خۆی لێ بیت)** فەرمووی (عەسقەلان یەکیکە لە دوو بوکەکەو خۆی گەورە لەوێو لە پۆزی قیامەتدا حەفتا ھزار زیندو دەکاتەو کە حسابیان لەسەر نیە، ھەرۆھا پەنجە ھزار شەھیدی لێو زیندو دەکاتەو کە بە وەفد دەچن بۆ خزمەتی پەرورەدگار، ریزی شەھیدەکانیش ھەر لەوێیە کە سەریان بڕاوە بە دەستیانەو، خۆین بەسەر و ملیانەو، دەلێن: **﴿رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾** **(۱۹۱)** خۆی گەورە دەفەرموێت: بەندەکانم راست دەکەن، بە روبراری سپی بیان شۆرن، لەو روبرووە بە پاکێ و سپی وەک ھێلکەو لێ دینە دەرەو، لە بەھەشتدا دەفرن ھەرچۆنیکیان بوێت) ئەم فەرموودەو لە سەرو غەریبەکانی مەسند دادەنرێت و، ھەندیکیان ھەر بە مەوزووی دادەنێن. خوا زاناترە.

﴿وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ واتە لە بەرچاوی ھەموو بەدبەینراوەکاندا **﴿إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾**، واتە پێویستە ئەو پۆزە وادە پێدراوەبێت کە ھەوالت راگەیاندووە کە بریتییە لە راوەستان لە پۆزی قیامەتدا لەبەردەستی تۆدا، حافز ئەبەر یەعلا دەلێت: حارسێ کۆری سورەبج بۆی گێڕاينەو، لە موختەبەرەو، لە فەزلی کۆری عیساو، لە موحمەدی کۆری مونکەدیرەو، کە جابری کۆری عەبدوللای بۆی گێراوەتەو پیغەمبەری خوا **(درودی خۆی لێ بیت)** فەرموویەتی: (سەرەزاری و سوکایەتی ئادەمیزاد لەبەردەم پەرورەدگارا لە پۆزی قیامەتدا

ده گاته ئاستیک ئەو بەندهیه ئاوات ده خوازیت فەرمانی پێ بکریت بۆ نار
دۆزهخ) فەرموودهیهکی غهریبه.

ئەو چەسپاوه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لئ بیت) ئەم ده ئایه تی
کۆتایی سوره تی (ئیل عمران) ی ده خویند کاتیک هه لپستایه بۆ شه نوێژ له
شه ودا، بوخاری (په حه تی خوی لئ بیت) ده لیت: سه عیدی کۆری ئەبی مه ریم
بۆی گیراینه وه، له موحه ممه دی کۆری جه عفهره وه، له شه ریکی کۆری
عه بدو لای کۆری ئەبی نه مره وه، له کوره یبه وه، له ئیبن عه باسه وه (په زای
خوی لئ بیت) ده لیت: لای مه یمونه ی پورم مامه وه، پیغه مبهری خوا (دروودی
خوی لئ بیت) سه عاتیک قسه ی له گه ل خیزانه که ی کرد و پاشان راکشا، کاتیک
سێ یه کی کۆتایی شه و داها ت هه ستایه وه روانی بۆ ئاسمان و فەرمووی (إِنَّ
فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ أَلْوَانِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾)
ئایه ته کان، پاشان هه ستایه وه ده ستنوێژی گرت و ده ستی کرد به نوێژی
سوننه ت، یانزه رکاتی کرد، پاشان بیلال بانگی داو دوو رکات نوێژی کرد،
دواتر رۆشته ده ره وه نوێژی به یانی بۆ خه لکه که کرد، هه ر به مشیوه یه موسلیم
له ئەبی به کری کۆری ئیسه حاقی سه نه عانیه وه، له ئیبن ئەبی مه ریمه وه
گیراویه تیه وه، هه ره ها بوخاری له ریگه ی مالیکه وه، له مه خره مه ی کۆری
سوله یمانه وه، له کوره یبه وه گیراویه تیه وه که ئیبن عه باس هه والی پێداوه لای
مه یمونه ی خیزانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ بیت) شه و ماوه ته وه که پوری بووه،
ده لیت: من له سه ر پانی راخه ره که راکشام و، پیغه مبه ر و هاوسه ره که شی له سه ر
دریژه که ی راکشان، پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی لئ بیت) نوست تا نیوه ی شه و
داها ت یان پێش یان دوا ی نیوه ی شه و به که میك، ئیتر پیغه مبه ری خوا (دروودی
خوی لئ بیت) له خه وه که ی هه ستاو به ده ستی خه وی له ده موچاوی ده سپری،
پاشان ئایه ته کانی کۆتایی سوره تی (آل عمران) ی خویند، پاشان هه ستایه وه بۆ
جه وه نه یه کی هه لواسراو ده ستنوێژی لئ گرت، پاشان هه ستایه وه ده ستی کرد به
نوێژ کردن، ئیبن عه باس (په زای خوی لئ بیت) ده لیت: منیش هه ستامه وه و ئەو
چی کردبو منیش وامکرد، پاشان رۆشتم و چوومه ته نیشتییه وه، پیغه مبه ری
خواش (دروودی خوی لئ بیت) ده ستی راستی خسته سه ر سه رم و پاشان دوو

رکات و پاشان دوو رکات و پاشان دوو رکاتی تری کردو دوابی ویتری کرد.
پاشان راکشایه وه تاکو بانگ بیژ هات ئیتر ههستایه وه دوو رکات نوژی کورتی
کرد، دواتر رۆشته دهر بۆ مزگهوت و نوژی بهیانی کرد. ههر بهمشیه به ئهوانی
تر له ریگه ی مالیکه وه گپراویانه ته وه. ههروه ها موسلیم و ئه بو داودیش له
روویه کی تره وه له مه خره مه ی کوری سوله یمانه وه گپراویانه ته وه.

ریگه یه کی تر بۆ ئهم فهرمووده یه: له ئیبن عهباسه وه (پهزای خوی لی بیت):
ئهبوبه کری کوری مه رده وه وتی: موحه ممه دی کوری ئه حمه دی کوری
موحه ممه دی کوری عه لی بۆی گپراینه وه، له ئه بو یه حیای کوری ئه بی
مه سه ره وه، له خه لادی کوری یه حیاه وه، له یونس ی کوری ئه بی ئیسحاقه وه، له
مه نهالی کوری عه مره وه، له عه لی کوری عه بدوللای کوری عهباسه وه، له
عه بدوللای کوری عهباسه وه ده لیت: عهباس فرهمانی پیکردم شهو له مالی
پیغمه بهری خوا (دروودی خوی لی بیت) بمینمه وه و فیری نوژه که ی بیم و له بهری
بکم، ده لیت: پیغمه بهری خوا (دروودی خوی لی بیت) نوژی عیشای به خه لکه
کرد و مایه وه له مزگهوت تاکو هیچ کهس له مزگهوته که دا نه مایه وه جگه له
خۆی، ههستایه وه به لای مندا تپه پری و فره مووی: ئه مه کییه؟ عه بدوللایه؟
وتم: به لی. فره مووی: (بۆچی لی ره ی؟) وتم: عهباس فرهمانی پیکردم ئه مشه و
له مالی ئیوه بمینمه وه. فره مووی: (به راستی کاریکی چاکه) کاتیک چوویه
زوره وه، فره مووی: (جیگه بۆ عه بدوللا داخه ن). راخه ریکی له. (سموح)
دروست کراویان بۆ هیئا، ده لیت: پیغمه بهری خوا (دروودی خوی لی بیت)
له سهری نوست تا گویم له پرخه پرخی بوو پاشان له سهر راخه ره که ی ریک
بویه وه دانیش، ده لیت: سهری بۆ ئاسمان بهرز کرده وه فره مووی: (سبحان
ملك القدوس) سئ جار ئه مه ی وت، دواتر ئهم ئایه تانه ی کوتایی سورته ی (آل
عمران) ی خویند تا ته واو بوون.

موسلیم و ئه بو داود و نه سائیش له فره مووده ی عه لی کوری عه بدوللای
کوری عهباسه وه، له باوکیه وه، فره مووده یه کیان له م باره یه وه گپراوه ته وه.
ریگه یه کی تر: ئیبن مه رده وه له فره مووده ی عاسمی کوری به هده له وه، له
هندیک له هاوه لانه وه، له سه عیدی کوری جوبه ی ره وه، له ئیبن عهباسه وه

ریوایەتی کردوووە کە پێغەمبەری خوا شەوێکیان هەندێک لە شەو تێپەری کرد
 رۆشتە دەرەووە بۆ ئاسمانی روانی و ئەم ئایەتە ی خوێندەو **﴿إِنَّ فِي خَلْقِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾** تاکوتایبی
 سورەتە کە، پاشان فەرمووی: (اللهم اجعل في قلبي نوراً، وفي سمعي نوراً،
 وفي بصري نوراً، وعن يميني نوراً، وعن شمالي نوراً، ومن بين يدي نوراً،
 ومن خلفي نوراً، ومن فوقني نوراً، ومن تحتي نوراً، وأعظم لي نوراً يوم
 القيامة) ئەم دوعایە لە هەندێک رێگە ی سەحیحەووە چەسپاوە لە گێڕانەووە ی
 کورەییەووە لە ئێبن عەباسەووە (پەزای خۆی لێ بیت)

پاشان ئێبن مەردەووەو ئێبن ئەبی حاتمە لە فەرموودە ی جەعفەری کۆری
 ئەبی موغیرەووە، لە سەعیدی کۆری جوبەیرەووە، لە ئێبن عەباسەووە
 گێڕاویانەتەووە، وتوێتە ی: قورەیش رۆشتن بۆلای جوله کەکان و، وتیان: موسا
 چ بەلگە نیشانە یەکی هێنا بۆتان؟ وتیان: گۆچانە کە ی و هەردوو دەستە سپە کە ی
 کە بینەران دەیانبینی، پاشان رۆشتن بۆلای گاوریەکان و وتیان: عیسا لەناو
 ئێویدا چۆن بوو؟ وتیان: ئەو کە پرۆلال و بەلەک و گەری چاک دەکردهووە و مردوی
 زیندوو دەکردهووە، هاتن بۆلای پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) و وتیان: داوا لە
 پەرودگارت بکە سەفامان بۆ بکاتە ئالتون، ئەویش لە خوا پارایەووە، ئەم ئایەتە
 دابەزی **﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي
 الْأَلْبَابِ﴾** وتی: بابیری تیدا بکەنەووە، ئەمە دەرپرینی ئێبن مەردەووە یە.

پێشتر ئەم فەرموودە یە باسکرا لە گێڕانەووە ی تەبەرائی و لە سەرەتای
 ئایەتە کەدا، ئەمەش ئەو دەخوازێت کە ئەو ئایەتە تانە لە مەککە هاتبە خوارەووە،
 بەلام ئەو ی بلالە ئەو یە کە لە مەدینە هاتوونەتە خوار، بەلگەش فەرموودە یەکی
 ترە، ئێبن مەردەووە دەلیت: ئیسماعیلی کۆری عەلی کۆری ئیسماعیل بۆ ی
 گێڕایەنەووە، لە ئەحمەدی کۆری عەلی کۆری حەرانیەووە، لە شوجاعی کۆری
 ئەشرەسەووە، لە حەشرەجی کۆری نەباتی واسیتی ئەبو مەکرەمەووە، لە کەلەبیەووە
 کە ئەبو جەنابە، لە عەتاووە، وتوێتە ی: من و عومەر و عوبەیدی کۆری عومەر
 رۆشتین بەرەو لای عاثیشە (پەزای خۆی لێ بیت)، چوینە ژوورەووە بۆلای و
 لەنتیوان ئێمە و ئەودا پەردە هەبوو، وتی: ئە ی عوبەید چی رێگری لێکردوویت

لە سەردانمان؟ وتم: قسەي شاعىر كە دەلىت: درەنگ سەردان بىكە
خۆشەويستىت زىاد دەكات، ئىبن عومەر وتى: واز لەو ەيىن ەھوالمان پى بدە
سەبارەت بە سەيرتەين شت كە لە پىغەمبەرى خودا بىنىيىتت؟ ئەويش گىراو
وتى: ەھموو فەرمانەكانى سەير بوون، لە سەرەشەوى خۆمدا ەات بۆلام تاكو
پىستى بەر پىستم كەوت، پاشان فەرمووى: (روخسەتم دەدەيت بەندايەتى بۆ
پەرورەدگارم بىكەم؟) عائىشە وتى: وتم: سوئند بەخوا نزيكى تۆم پى خۆشە
و ەمن پىم خۆشە تۆ پەرورەدگارم بپەستى و، سوجدەي برد و گىريا تاكو
زەويەكە تەربوو، دواتر راکشا لەسەر لايەكى و گىريا تا ئەوكاتەي بىلال ەات و
بانگى نوژى بەياني دا، عائىشە دەلىت: بىلال وتى: ئەي پىغەمبەرى خوا
بۇچى دەگىرت لە كاتىكدا خواي گەورە لە تاواني رابردو داھاتوت خۆش
برو؟ فەرمووى: (ھاوار بۆ تۆ ئەي بىلال، چى رىگىرم لى دەكات كە بگىرم
لە كاتىكدا ئەمشەو ئەم ئايەتەم بۆ دابەزىو **﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ**
وَالْخَلْقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (پاشان فەرمووى: (تياچوون
و ھاوار بۆ ئەو كەسەي خوئندويەتى و بىرى تيدا نەكردۆتەو).

هەر وەھا عەبدى كۆرى حەمىد لە تەفسىرەكەيدا لە جەعفەرى كۆرى
عەونەو، لە ئەبى جەنابى كەلىيەو، لە عەتاو گىراو يەتيەو، وتويەتى: من و
عەبدوللاي كۆرى عومەرو عوبەيدى كۆرى عومەير رۆشتىنە ژورەو بۆلاي
عائىشە دايكى ئيمانداران **(پەزاي خواي لى بيت)** كە لە ژورەكەي خۆيدا بوو،
سلاومان لىكردو، وتى: ئەي عوبەيدى كۆرى عومەير چى رىگىرت لى دەكات
لەسەردانمان؟ وتى: ئەو ەي پىشىنان وتويانە: سەردان كەم بىكە خۆشەويستىت
زىاد دەكات. وتى: بەپراستى ئىمە سەردانەمىواندارى تۆمان پى خۆشە،
عەبدوللاي كۆرى عومەر وتى: واز لەم قسەي پىكارانەيەتان پىن، ئەي عائىشە
سەيرتەين شتمان پى بلى كە لە پىغەمبەرى خوات بىنىيىتت؟ دەلىت: عائىشە
گىراو پاشان وتى: ەھموو فەرمانەكانى سەير بوون، لە سەرەشەوى خۆمدا ەاتە
لام و تاكو ئەو ەي ەاتە سەر جىگەكەم و لەگەلمدا راکشا، تاكو پىستى بەر
پىستم كەوت، پاشان فەرمووى: (ئەي عائىشە روخسەتم بدە پەستش بۆ
پەرورەدگارم بىكەم) دەلىت: وتم: بەپراستى من نزيكى تۆم پىخۆشە و

ئارەزەوھە کە ی تۆشۈم پى خۇشە، دەلەيت: ھەستا رۇشت بۇلاى دەفرى ئاوە کە و
 ئاوى زۇر نەپرشت، پاشان ھەستاو قورئانى خوئند، پاشان گريا تاكو بينيم
 فرميسکەکانى گەشتونەتە لا مى دەلەيت: دواتر دانىشت و سوياسى خواى
 کردو ستايشى کرد، پاشان دەستى کردەو ە گريان تاكو بينيم فرميسکەکانى
 گەشتنە گەردنى، دەلەيت: پاشان لەسەر لای راستى راکشاو دەستى خستە ژىر
 رومەتى، دەلەيت: پاشان گريايەو ە تاكو بينيم فرميسکەکانى گەشتنە سەر زەوى و
 لەوکاتەدا بيلال ھاتە لای مۇلەتى بدات بۇ بانگى نوئىژى بەيانى، پاشان بيلال
 وتى: نوئىژ ئەى پىغەمبەرى خوا، بەلام کاتىک بيلال پىغەمبەرى بينى دەگرى،
 وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا ئايا دەگرىت لەکاتىکدا خواى گەورە لە تاوانى
 رابردو و داھاتوت خۇش بوو؟ فرموى: (ئەى بيلال ئايا نابيت بەندەيەکى
 سوياس گوزار بىم؟) چۇن نەگرىم لەکاتىکدا ئەمشەو ئەم ئايەتەم بۇ ھاتە
 خوارەو **﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَنْصِ وَأَخْتَلَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَأَيِّنَ لِّأُولِ**
الْأَبْصَارِ﴾ (۱۹۰) تا دەگاتە **﴿سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾**. پاشان فرموى:
 (تياچوون و ھاوار بۇ ئەو کەسەى ئەم ئايەتانەى خوئندەو بەلام بىرى تيدا
 نەکردەو). بەمشىو ە ئىبن ئەبى حاتم و ئىبن حەبان لە سەحیحە کەيدا لە
 عيمرانى کورى موساوە گىراو ەتيەو، لە عوسمانى کورى ئەبى شەيبەو، لە
 یەحياى کورى زەکەرەياو، لە ئىبراھىمى کورى سوھەيدى نەخەغیەو، لە
 عەبدولمەلىکى کورى ئەبى سولەيمانەو، لە عەتاو، وتو ەتى: من و عوبەيدى
 کورى عومەير چوینە ژوورەو بۇلاى عائیشە، ئەمیش وەك ئەو ەى پىشوى
 گىرايەو.

ھەربەھەمان شىو ە عبدوللاى کورى موھەممەدى کورى ئەبى دنيا لە
 کتیبى (التفکیر والاعتبار) دا لە شوجاعى کورى ئەشرەسەو گىراو ەتيەو، پاشان
 وتو ەتى: ھەسەنى کورى عەبدولعەزیز بۇى گىرا ەو، وتى: بىستم لە سونەيد
 کە لە سەورەو ە بەرزى کردبو ە دەلەيت: پىغەمبەرى خوا **(درودى خواى لى بیت)**
 فرموى: (ھەرکەس کۆتايى سورەتى ئالى عيمرانى خوئندو تيايدا بىرى
 نەکردەو، تياچوون و ھاوار بۇ ئەو) بە پەنجەکانى دە دەژمىرئ - ھەسەنى
 کورى عەبدولعەزیز دەلەيت: عوبەيدى کورى سائب ھەوالى پىدام و وتى: بە

ئەرزاعی وترا: ئامانج چیه لە بیرکردنەوه تیا یاندا؟ وتی: ئەو یە دە یخوێننەوه و
لێی تێدەگەن.

ئێبن ئەبی دنیا دەلێت: قاسمی کۆری هاشم بۆی گێڕامەوه، لە عەلی
کۆری عەیاشەوه، لە عەبدولپەرەحمانی کۆری سولەیمانەوه، وتی: پرسیارم لە
ئەرزاعی کرد سەبارەت بە کەمترین ئاستی پابەندبوونی فیکری کەسیک بەو
ئایەتەوه کە بیپارێزێت لەوێ تیاچوون و هاوار بۆ ئەو بیت؟ گفتوگۆی لەگەڵ
هەنێدا کردو پاشان وتی: ئەو یە بیانخوێنیتەوه و لێیان تێ بگات.

فەرموودە یەکی تر: نامۆییەکی تێدا یە: ئەبوبەکرێ کۆری مەردەو یە دەلێت:
عەبدولپەرەحمانی کۆری بەشیری کۆری ئەمیر بۆی گێڕاينەوه، لە ئیسحاقی کۆری
ئێبراهیمی بەشتیەوه دەلێت: وە ئیسحاقی کۆری ئێبراهیمی کۆری زەید بۆی
گێڕاينەوه، لە ئەحمەدی کۆری عەمرەوه، وتی: هیشامی کۆری عەمار هەوالی
پێداين، لە سولەیمانی کۆری موسای زوهریەوه، لە مەزاهیری کۆری ئەسلەمی
مەخزومیەوه، لە سەعیدی کۆری ئەبی سەعیدی مەقبیریەوه، لە ئەبو
هەریرەوه، وتی: پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) دە ئایەتی کۆتایی
سورەتی ئالی عیمرانی هەموو شەوێک دەخوێند. مەزاهیری کۆری ئەسلەم
زەعیفە.

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنِّي
بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَلَّزِينَ هَاجِرُوا وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَادُّوا فِي سَبِيلِي
وَقَتْلُوا وَقَتْلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩﴾﴾

خۆی گەورە دەفەرموێت: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ واتە پەرورەدگار یان
وەلامی دانەوه.

شاعیر دەلێت:

رداع دعا: يا من يُجيب إلى الندى

فَلَمْ يَسْتَجِبْهُ عِنْدَ ذَاكَ مُجِيبٌ

سەعیدی کۆری مەنسور دەلیت: سوفیان لە عەمری کۆری دینارەووە بۆی
 گێڕاینەووە، لە سەلەمەووە کە پیاویک بوو لە هۆزی ئوم سەلەمە، دەلیت: ئوم
 سەلەمە وتی: ئەی پیغەمبەری خوا گوێمان لێ نەبوو خۆی گەورە باسی
 ئافەرەتان بکات لە هیجرەتدا بەهیچ جۆریک، خۆی گەورە ئەم ئایەتە ناردە
 خوارەووە ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ﴾ تا
 کۆتایی ئایەتەکە. ئەنسار دەلیت: ئەوێکە کە ئافەرەتییکی موسافیر پیشکەشکرا بە
 سەرماندا.

حاکمیش لە موستەدرەکەیدا لە فەرموودەی سوفیانی کۆری عوبینەووە
 رێوایەتی کردووە، دەلیت: سەحیحە لەسەر مەرجی بوخاری و، ئیخراجیان
 نەکردووە، هەرەها ئیبن ئەبی نەجیح لە موحاهیدەووە، لە ئوم سەلەمەووە
 دەگێڕێتەووە کە وتوێت: دوا ئایەت هاتە خوارەووە ئەم ئایەتە بوو ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ
 رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ﴾ تا کۆتایی
 ئایەتەکە. ئیبن مەردەوێ رێوایەتی کردووە.

واتای ئایەتەکە ئەوێکە ئیماندارە خاوەن ژیریەکان کاتیک داویان کرد
 داوای ئەوێک نەکرد کە پیشتەر باسکرا بوو، خۆی گەورەش راستەوخۆ بەدوای
 ئەمەدا داواکە لێ وەرگرتن و وەلامی دانەووە، وەك خۆی گەورە دەفەر مویت:
 ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
 وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۶].. کە دەشفەر مویت ﴿أَنِّي لَا أُضِيعُ
 عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ﴾ ئەمە تەفسیرە بۆ وەلامدانەووە، واتە خۆی
 گەورە پێی فەرموون وەك وەلامدانەووە بۆ ئەوان کە ئەو کاری هیچ کارکەرێک
 لای خۆی ون ناکات و بێ پاداشت نیە، بەلکو هەرکەس هەر کاریکی کردووە
 پیاو بوو یان ئافەرەت بەپێی کردارەکەیی خۆی پاداشت دەدرێتەووە، کە
 دەشفەر مویت ﴿بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ﴾، واتە هەر هەموو تان لە پاداشتا لای خوا
 یەکسانن ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾، واتە ئەوانەیی ولاتی هاوێڵەیدا کردنیان چۆل کرد و
 رۆشتن بۆ ولاتی ئیمان و خوشەوێستی و براو خزم و دراوسێکانیان جێ هیشت
 ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ واتە بت پەرستەکان بە ئازاردانیان ژبانیان لێ تەسک
 کردنەووە تەنگیان پێ هەلچنین و ناچاریان کردن بۆ دەرچوون لە مەککەو نەمان

له نیویاندا، له بهرته مه فهرمووی ﴿وَأَوْدُوا فِي سَبِيلِي﴾ واته تاوانی نهوان لای خه لکه بت په رسته که نهوه بوو که نه مان پروایان به خوی تاك و تنها هه بوو، وهك خوی گه وره له جیگه یه کی تر دا ده فهرمویت: ﴿يُخْرِجُونَ الرُّسُلَ وَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَهُمُ بِالْبَاطِلِ إِنَّهُمْ كَافِرُونَ﴾ [الممتحنة: ۱]. هه ووه ها ده فهرمویت: ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ [البروج: ۸].

که ده شفه رمویت ﴿وَقَاتِلُوا وَقَاتِلُوا﴾ نه مه بهرترین پله و پایه کانه که مرؤف له پیناوی خوادا بجه نگیث و نه سپه که ی بگیث و ده موچاوی به خوینی خوی و خاکه که رهنگ بیث. له هه ردوو سه حیحه که دا چه سپاوه که پیاویک وتی: نه ی پیغه مبهری خوا نه گهر بینیت له پیناوی خوادا کوژرام و نارامگر بروم و پاداشتی خزم هه رلای خوا ده ویست و روم له دوژمن بوو پشتم هه لنه کرد، ثایا واده بینیت خوی گه وره له هه له کانم خوش بیث؟ فهرمووی (به لی) پاشان فهرمووی (چؤت وت؟) نه ویش نه وه ی بو دوباره کرده وه که وتبوی: پیغه مبهری فهرمووی: (به لی، جگه له قهرز، له م دواییه دا جویره نیل نه مه ی پی و تم). له بهرته وه خوی گه وره فهرمووی: ﴿لَا تُكْفِرْنَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا تُدْخِلْنَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ واته به ناویدا چه نندین روبری جورا و جور له خواردنه وه ده روات له شیرو هه نگوین و شهراب و ئاوی سازگار، له گهل شتاییکی تر که نه چاو بینویه تی و نه گوئی بیستویه تی و نه به بیرى مرؤفیشدا هانوه، که ده شفه رمویت: ﴿تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ خوی گه وره نه و پاداشته ی داوه ته وه پال خوی تاكو به لگه بیث له سه ر مه زنی په روه ردگار، چونکه نه و مزین و به خشنده یه که هه رگیز که م نابه خشیت به لکو زیادو زور ده به خشیت، وهك شاعیر ده لیث:

إِنْ يُعَذِّبْ يَكُنْ عَرَامًا وَإِنْ يُغْفِرْ

طَجَزِيلًا فَإِنَّهُ لَا يُبَالِي

پاشان ده فهرمویت ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ التَّوَابِ﴾ واته باشتین پاداشتی لایه بو نه وکه سه ی کاری چاکه ی کردوه، نیین نه بی حاتم ده لیث: له دومه یلی کوری نییراهیم وه باسکراوه وتویه تی: وه لیدی کوری موسلیم وتی، هه ریزی کوری عوسمان هه والی پیدام که شه دادی کوری نه وس ده یوت: نه ی خه لکینه

خوا تۆمه تبار مه کهن له بهر یارو دادوه ریه کانیدا، چونکه مافی ئیماندار پیشیل ناکات، ئه گهر شتیك دابه زیه سهر که سیکتان که پیی خوش بوو، با سوپاسی بکات، وه ئه گهر شتیك دابه زیه سهر که سیکتان پیی ناخوش بوو، با ئارامبگریت و چاوه پروانی پاداشت لای خوا بکات، چونکه خوی گهره باشتین پاداشتی لایه.

﴿لَا يَغْرَنَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ﴾ (۱۹۶) ﴿مَتَّعْ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْإِهَادُ﴾ (۱۹۷) ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ﴾ (۱۹۸)

خوی گهره ده فهرمویت: مه پروانن بۆ ئه و بی باوه پرانه که له چ نازو نیعمهت و خوشی و شادیه کدا ده ژین، چونکه له ماوه یه کی که مدا هه موو ئه مانه یان نامینیت و گیرۆده ده بن به کرداره خراپه کانیانه وه، چونکه ئیمه بۆ زیاتر رۆچونیان له خراپه دا مۆله تیان ده ده یین که سه ره نجام له ناویان ده بات، هه موو ئه و خوشیانه ی ئه وانی تیدان ﴿مَتَّعْ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْإِهَادُ﴾ (۱۹۷). ئه م ئایه ته وهك ئه م ئایه تانه ی تر وایه که ده فهرمویت: ﴿مَا يُجَدِّلُ فِي عَايَتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرَنَكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبَلَدِ﴾ [غافر: ۴]; یان ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقْرُؤُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ لَا يَقْلِحُونَ﴾ (۱۹۶) ﴿مَتَّعْ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ [یونس: ۶۹ - ۷۰]، وه ئه م ئایه ته ش: ﴿فَهَلْ الْكَافِرِينَ أَنهَلَهُمْ رَبُّنَا﴾ [الطارق: ۱۷] واته که میك. وه ئه م ئایه ته ش: ﴿أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَنَعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُخْضَرِينَ﴾ [القصاص: ۶۱].

ئا به م شتیوه یه که باسی زیان و مالی بی باوه پره کان ده کات له دنیا دا باسی باشه پرۆزه که شیان ده کات که بۆ ناو ناگره، دوی ئه مه ده فهرمویت ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا﴾ أي ضیافه من عند الله ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ﴾. ئیبن مه رده وه ده لیت: ئه حمه دی کوپی

نہسر بڙي گيڙاينہوہ، لہ ٿہبو تاهير سہہلي کوري عہدوللاوہ، کہ ہيشامي کوري عہمار پئي راگہياندين، سہعیدی کوري يہحيا پئي راگہياندين، عہدوللاي کوري ولیدی وسافي لہ مہحاریبی کوري دہسارہ پئي راگہياندين، لہ عہدوللاي کوري عومہري کوري عاسہوہ، لہ پيغہمہري خواوہ (دروڊي خواي لن بيت) فہرموويہتي: (بڙيہ ناوئراون (الابرار) چونکہ چاکہ لہگہل باوک و دايک و منالہکاندا دہکەن، چونکہ ہەرچون دايک و باوک مافيان لہسہرتہ، بہہمان شيوہ مندالہکەشت مافي لہسہرتہ) بہمشيوہيہ ٿيبن مہردہويہ لہ عہدوللاي کوري عہمري کوري عاسہوہ بہ مہوزوعي گيڙاويہتيہوہ. ہەرہوہا ٿيبن ٿہبي حاتمہ دلئت: باوکم بڙي گيڙاينہوہ، لہ ٿہحمہدي کوري جہنابہوہ، لہ عيساي کوري يونسہوہ، لہ عہدوللاي کوري ولیدی وسافيہوہ، لہ مہحاریبی کوري وسارہوہ، لہ ٿيبن عومہرہوہ، وتي: بڙيہ خواي گہورہ ناوي نان (الابرار) چونکہ چاکہيان لہگہل دايک و باوک و مندالہکاندا کردوہ، چونکہ ہەرہوک چون دايک و باوک مافيان لہسہرتہ، بہہمان شيوہ مندالہکەشت مافي لہسہرتہ، ٿہمہ باشتريں پيچواندنہ، خواي گہورہش زاناترہ.

پاشان ٿيبن ٿہبي حاتمہ دلئت: باوکم بڙي گيڙاينہوہ، لہ موسليمي کوري ٿيبراہيمہوہ، لہ ہيشامي دہستہواڻيہوہ، لہ پياويکہوہ، لہ جہسہنہوہ، رتويہتي: (الابرار) ٿہواننہ کہ ٿازاري مندال نادن، ہەرہوہا ٿيبن ٿہبي حاتمہ دلئت: ٿہحمہدي کوري سينان بڙي گيڙاينہوہ، ٿہبو معاويہ لہ ٿہعمہشہوہ بڙي گيڙاينہوہ، لہ خہيسہمہوہ، لہ ٿہسودہوہ، وتي: عہدوللاي کوري مہسعود دلئت: ہيچ کەسيکي چاکہکار يان خراپہکار نيہ کہ مردن بڙي چاکتر نہبيت، ٿہگہر چاکہکار بوہ ٿہوہ خواي گہورہ دہفہرمويٿ ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْآبَرَارِ﴾ ہەر بہمشيوہيہ عہدوللہزاق لہ ٿہعمہشہوہ، لہ سہوريہوہ گيڙاويہتيہوہ، ٿہم نايہتہشي خوئندہوہ: ﴿وَلَا يَحْصُرَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّمَا تَمَلَّى لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا تَمَلَّى لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِفْسًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾.

ہەرہوہا ٿيبن جہرير دلئت: موسہنا بڙي گيڙامہوہ، لہ ٿيسحاقہوہ، لہ ٿہبي جہعفہرہوہ، لہ فہرہجي کوري فہزالہوہ، لہ لوقماني کوري ٿہبي

دەردائەوه، که وتویه تی: هیچ ئیماندارێک نیه که مردن بۆ ئەو چاکتر نه بێت، هیچ بێ باوهڕیکیش نییه که مردن بۆی چاکتر نه بێت، هه‌رکه‌سیش به‌روام بێ ناکات ئەوه‌ته‌ خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت **﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾**، وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: **﴿وَلَا يَحْزَنُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِفْسًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾**.

﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّكَ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (۱۹۹) **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾** (۲۰۰)

خ‌وای گه‌وره‌ سه‌باره‌ت به‌ کۆمه‌لیک له‌ ئەه‌لی ک‌یتاب هه‌والده‌دات که‌ ئەوان به‌روایان به‌خوا هه‌یناوه‌ به‌روایه‌کی راسته‌قینه‌، وه‌ هه‌روه‌ها به‌روایان هه‌یه‌ به‌وه‌ی بۆسه‌ر موحه‌مه‌د دابه‌زیوه‌ له‌گه‌ل ئەوه‌ی به‌روایان به‌ ک‌تیبه‌کانی پ‌یش‌وو هه‌یه‌، وه‌ ئەوان گه‌ردن که‌چ و گو‌په‌راپه‌لی په‌روه‌ردگارن و، سه‌رنه‌وده‌که‌ن و ب‌ێ ده‌سه‌لاتی خ‌ویان ده‌نو‌ینن له‌به‌رده‌ستی په‌روه‌ردگارا **﴿لَا يَشْتَرُونَ بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾** واته‌ ئەو م‌ژدانه‌ی ده‌یزانن و لایانه‌ سه‌باره‌ت به‌ هاتنی موحه‌مه‌د (درو‌دی خ‌وای لی بیت) و باسکردنی وه‌سفه‌کانی و سیفه‌ته‌کانی و شو‌ینی هاتنه‌که‌ی و سیفه‌تی ئومه‌مه‌ته‌که‌ی ناشارنه‌وه‌، ئەو که‌سانه‌ هه‌لب‌ێزارد‌ه‌ترین و باشت‌رین که‌سانی ئەه‌لی ک‌یتابن، ئەگه‌ر جوله‌که‌ یان گاور بن، ئەوه‌ته‌ خ‌وای گه‌وره‌ له‌ سوره‌تی (الق‌صص) دا ده‌فه‌رمو‌یت: **﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْثَبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾** (۵۷) **﴿وَإِذَا يُنَالُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾** (۵۸) **﴿أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا﴾** (الق‌صص: ۵۲ - ۵۴) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت **﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْثَبَ يَتْلُوهُ حَقٌّ وَلَا وَبِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾** (الب‌قره: ۱۲۱) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: **﴿وَمَنْ قَوْمٌ مُّوسَىٰ أَمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾** (الاع‌راف: ۱۵۹)، یان ده‌فه‌رمو‌یت: **﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَمَّةٌ قَالِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ مَانَةً أَلِيلًا وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾** (آل عمران: ۱۱۳)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: **﴿قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُنَالُ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا﴾** (۱۷۷)

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخْرُجُونَ لِلْذِّقَانِ يَكُونُوا وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ [الإسراء: ۱۰۷ - ۱۰۹]؛ ثم سيفهتا له جوله كه كاندا هه به، به لام
زور به كه می، وهك له عه بدوللای كوری سه لام و هه ندیكى وهكو ئه ودا بینراون
له زانا یانی جوله كه، كه ژماره یه ان نه گه شته ده كهس، به لام گاواره كان زوریان
رینوما ییان وه رگرت و شوینی حهق و راستی كه و تن، وهك خوای گه و ره
ده فهرمویت: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ﴾ تا ده گاته:
﴿فَأَنبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ [المائدة: ۸۲ -
۸۵] به مشیویه لیرده فهرمووی: ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ نایه ته كه.

ئه وه له فهرمووده دا چه سپاوه كه جه عفه ری كوری ئه بو تالیب (په زای خوای
لئ بیت) كاتیك سوره تی (كه یه عص) ی خوینده وه له بهردهم نه جاشی پادشای
حه به شه دا كه به تریقیه كان و قه شه كانی لایبو، گریاو ئه وانه شی له گه لیدا بوون
گریان تاكو ریشیان ته پربوو، ههروه ها له ههردوو سه حیحه كه دا چه سپاوه كاتیك
كه نه جاشی مرد پیغه مبه ر باسی مردنه كه ی بۆ هاوه له كانی كرد و ته عزیه ی
لیكردو، فهرمووی: (برایه كی ئیوه له حه به شه مرد، نوژی له سه ر بكه ن)
ئه وه بوو رۆشته دهروه بۆ بیابان و ریزی كردن و نوژی له سه ر كرد.

ههروه ها ئیبن ئه بی حاته م و حافزو ئه بویه كری كوری مه رده وه له
فهرمووده ی حه مادی كوری سه له مه وه، له سابه ته وه، له ئه نه سی كوری
مالیكه وه، گپراویه تیه وه، وتویه تی: كاتیك نه جاشی كۆچی دوا بی كرد،
پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای لئ بیت) فهرمووی: (داوای لیخو شیبوون بۆ
براكه تان بكه ن) هه ندیك له خه لكه كه وتیان: فهرمانمان پیده كات داوای
لیخو شیبوون بۆ (علجم) لك بكه ین له زهوی حه به شه مردوه، ئه م نایه ته هاته
خواره وه ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا﴾
خشیعین لله نایه ته كه.

عه بدی كوری حه مید و ئیبن ئه بی حاته م له ریگه یه كی تروه له حه مادی
كوری سه له مه وه، له سابه ته وه، له حه سه نه وه، له پیغه مبه ره وه (دروودی خوای لئ
بیت) ریاویه تی كردوه پاشان ئیبن مه رده وه له ریگه یه كه وه له حه مید وه، له

نه نه سی کوری مالیکه وه، هاوشیوهی نه وهی پیشوو گپراویه تیه وه، ههروه ها نیبن
 جهریر له فهرمووده ی نه بویه کری هه زه لیه وه، له قه تاده وه، له سه عیدی کوری
 موسیبه وه، له جابره وه گپراویه تیه وه، وتویه تی: پیغه مبهری خوا له کاتی مردنی
 نه جاشیدا فهرمووی: (براکه تان له سهر (علج) ځک مرد) پیغه مبهری خوا **(درودی**
خوای لی بیت) رۆشته دهروه وه وه ځون نوږزی له سهر تهرمه کان ده کرد چوارجار
 (الله اکبری) له سهر کرد، دووړه کان وتیان: نوږز له سهر کافر ځک ده کات که له
 زهوی حبه شه مردوه، خوای گه وړه هم ثایه ته ی نارد خواره وه: **﴿وَأَنَّ مِنْ**
أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ ثایه ته که.

ته بو داودیش ده لیت: موحه ممه دی کوری عه مری رازی بوی گپراینه وه،
 له سه له مه ی کوری فزه لوه وه، له موحه ممه دی کوری ئیسحاق وه، له یه زیدی
 کوری رومانه وه، له عوروه وه، له عائشه وه **(په زای خوای لی بیت)** ده لیت: کاتیک
 نه جاشی مرد ئیمه باسما له وه ده کرد که، بهرده وام له سهر گۆره که ی نور
 ده بینریت، ههروه ها حافر ته بو عه بدوللای حاکم له موسته دره که که یدا
 گپراویه تیه وه وتویه تی: ته بو عه باسی سه یاری بیمهر هه والی پیداین،
 عه بدوللای کوری عه لی غزال بوی گپراینه وه، له عه لی کوری حه سه نی کوری
 شه قیقه وه، له ئیبن مبارکه وه، له موسعه بی کوری سابه ته وه، له عامری کوری
 عه بدوللای کوری زوییره وه، له باوکیه وه، ده لیت: دوژمنیک هیرشی هینابه
 سهر نه جاشی له خاکی حبه شه دا، کوچکردوه کانیش رۆشتن بولای و، وتیان:
 پیمان خو شه ئیمه بویان بچینه در تا کو له گه لیاندا له گه ل تودا له دژی نه وان
 بجه نگین و ببینیت چ بوږیه کمان هه یه و پاداشتی تۆش بده ینه وه له سهر نه و
 چاکه یه ی له گه ل ئیمه کردت، وتی: نه خیر، چاره سه رکردن به سه رکه وتنی
 خوای گه وړه و بالاده ست باشته ره له چاره سه رکردن به پشتیوانی خه لکی،
 ده لیت: له سهر هم، هم ثایه ته هاته خوار **﴿وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ**
بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ﴾ ثایه ته که. پاشان ده لیت: هممه
 فهرمووده یه که ئیسناده که ی سه حیحه و، ئیخراجیان نه کردوه.

ههروه ها ئیبن ته بی نه جیح له موجهیده وه ده لیت **﴿وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ**
الْكِتَابِ﴾ واته موسلمانیک ی ته هلی کیتاب. ههروه ها عوبادی کوری مه نسور

ده لڻت: پرسيارم له حه سهنی به سري کرد سه بارهت بهم ثايه ته ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ ثايه ته كه. وتي: ته وه ته وه هلي كيتابانهن كه پيش
موحه ممد (درودي خوي لي بيت) هه بوون و شويني ته م كه وتن و، ئيسلا ميان
ناسي و، خوي گه ورهش دوو پاداشتي دانه وه: دانه يه كيان له سر ئيمان هه كيان
پيش هاتني موحه ممد (درودي خوي لي بيت) و، دانه كه ي تريان له سر
شوئنه وتن موحه ممد (درودي خوي لي بيت). هه دروويان ئيبن ته بي حاتم
ريوايه تي كروون.

هه روه ها له هه دروو سه حيه كه دا له ته بو موسا وه چه سپا وه، ده لڻت:
پيغه مبهري خوا (درودي خوي لي بيت) فهرمووي: (سي كه س دوو جار پاداشتي
خويان ده درته وه) له وانه ناوي پياوئكي برد كه ئيماني به پيغه مبهري كه ي خوي و
ئيماني به موحه ممد هينا بوو.

دواتر خوي گه وره ده فهرمويت: ﴿لَا يَشْرُونَ بِعَائِدَةِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾،
واته ته و زانياريانه ي له ده ستياندايه نايشاردنه وه وهك چو هه نديك له
ريسواكانيان ته و كاريان كرد، نهك هه رته وه نده به لكو به خورا ي تواناي خويان
له گهياندي ته و زانياريانه دا سهر ف ده كرد، خوي گه ورهش فهرمووي:
﴿أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّكَ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، مواهيد
ده لڻت: ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ واته سه رزميري كردني خيرا، ئيبن ته بي حاتم و
كه ساني تر گپراويا نه ته وه.

دواي ته م خوي گه وره ده فهرمويت ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصِيرُوا وَصَابِرُوا
وَرَاطِبُوا﴾، حه سهنی به سري به رحمت بيت ده لڻت: فهرمانيان پيكر وه
له سر ته و ثاينه ي كه خوا بو ته وان پي رازيه ئارامگرين كه بريته له ئيسلام.
نابيت نه بو خوشي و نه بو ناخوشي، نه بو خوشگوزهراني و نه بو نه بووني
دهستي لي به ريدهن، تاكو به موسلمان ي دهرن، وه پيوسته ئارامگرين له به ردهم
دورمه كاندا ته وانه ي كه ثاينه كه ي خويان ده شارنه وه، به مشيويه زياد له كه سيك
له زانا ياني سه لف ته مه ي وتوه. به لام (رابطو) بريته له دامه زراوي و مانه وه
له شوئي به ندايه تي كردندا. هه روه ها وتراوه: بريته له چاوه پرواني كردني نوږ
له دواي نوږ، ئيبن عه باس و سه هلي كوري حنيف و موحه ممد ي كوري
كه عي قهرزي و كه ساني تر ته مه بيروپايان بوو.

لیره دا ئیبن ئەبی حاتم ئەو فەرمووده یه ده گێڕێته وه که موسلیم و نه سائی له فەرمووده ی مالیکی کۆری ئەنه سه وه له عه لای کۆری عه بدولپه جمانی کۆری یه عقیبی مه ولای حه رقه وه، له باوکیه وه، له ئەبی هوپه پره وه (په زای خۆی لێ بیت) له پیغه مبه ری خوا وه (دروودی خۆی لێ بیت) که فەرموویه تی: (ئایا ئەو شته تان پێ بلیم که خوا به هوپه وه تاوانه کان ده سپرێته وه و پله کان به رز ده کاته وه؟ ده ست نوێزگرتن له کاتی نا په حه تیداو، زۆر هه نگانوان به ره و مزگه وت و، چاوه پروانکردنی نوێژ دوا ی نوێژ، ئەوه ریا ته، ئەوه ریا ته، ئەوه ریا ته).

ئین ئەبی مه رده وه ده لیت: موحه ممه دی کۆری ئەحمه د بۆی گێرا نه وه، له موسای کۆری ئیسحاق وه، له ئەبی جه حیفه ی کۆری یه زیدی کوفیه وه، له ئین ئەبی که ریمه وه، له موحه ممه دی کۆری یه زیده وه، له ئەبی سه له مه ی کۆری عه بدولپه حمانه وه، وتی: پۆزکیان ئەبو هوپه پره هات بۆلام و، وتی: ئەی برازای خۆم ئایا ده زانیت ئەم ئایه ته سه باره ت به چی هاته خواره وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا﴾؟ وتم: نه خیر، وتی: به لام خۆ له سه رده می پیغه مبه ردا (دروودی خۆی لێ بیت) غه زایه ک نه بوو که تیایدا بمیننه وه و ریا ت بکه ن، به لکو سه باره ت به کۆمه لیک هاته خواره وه که مزگه وته کان ئاوه دان ده که نه وه نوێزه کانیا ن له کاتی خۆیدا ئەنجام ده دن، پاشان یاد ی خوا له ناو مزگه وته که دا ده که ن، له سه ر ئەو که سانه هاته خواره وه که فەرمووی ﴿اصْبِرُوا﴾ واته له سه ر پینچ نوێزه که ﴿وَصَابِرُوا﴾ خۆتان و هه واو ئاره زوه کانتان ﴿وَرَابِطُوا﴾ له مزگه وته که تاندا ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ لهو شته ی که له سه رتان پێویسته و واجبه ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾.

هه ر به مشیوه یه حاکم له موسته دره که کهیدا له رێگه ی سه عیدی کۆری مه نسوری کۆری مو باره که وه، له موسعه بی کۆری سابه ته وه، له داودی کۆری سالحه وه، له ئەبی سه له مه وه، له ئەبی هوپه پره وه گێرا ویه تی وه.

هه روه ها ئین جه ریر ده لیت: ئەبو سائب بۆی گێرا مه وه، له ئین فوزه یله وه، له عه بدوللای کۆری سه عیدی مه قبیریه وه، له باپی ری وه، له شه رحه بیله وه، له عه لیه وه (په زای خۆی لێ بیت) وتویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (ئایا ئەو شته تان پێ بلیم که تاوان و هه له ده سپرێته وه؟

دەست نوێزگرتن لەسەر ناره‌حه‌تی و، چاوه‌پوانکردنی نوێز دواى نوێز، ئەوه‌ش
ریبانه).

هەر ئیبن جهریر دە‌لیت: ئەبو موسای کۆری سه‌هلی رملی بۆی
گێڕایه‌وه، له‌یه‌حیای کۆری وازحه‌وه، له‌موحه‌ممهدی کۆری موهاجیره‌وه، له‌
یه‌حیای کۆری یه‌زیده‌وه، له‌زه‌یدی کۆری ئەبی ئەنسه‌وه، له‌شه‌رحه‌بیله‌وه، له‌
جابه‌ری کۆری عه‌بدوللاوه، ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خۆی لی بیت)
فهرمووی: (ئایا ئەو شته‌تان پێ بلێم که خۆی گه‌وره‌ به‌هۆیه‌وه هه‌له‌کان
ده‌سپێته‌وه، له‌تاوانه‌کان خۆش ده‌بیت؟) وتمان: به‌لی ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا،
فهرمووی: (ده‌ستنوێزگرتن له‌شوێنه‌کانی خۆیداو، زۆر هه‌نگاوانان به‌ره‌و
مزگه‌وت و، چاوه‌پوانکردنی نوێز دواى نوێز، ئەوه‌یه‌ ریبات).

ئین ئەبی مه‌رده‌ویه‌ش ده‌لیت: موحه‌ممهدی کۆری عه‌لی بۆی گێڕایه‌وه،
له‌موحه‌ممهدی کۆری عه‌بدوللای کۆری سه‌لامی بیروته‌وه، له‌موحه‌ممهدی
کۆری غالیی ئەنساکیه‌وه، له‌عوسمانی کۆری عه‌بدولپه‌حمانه‌وه، له‌وازی
کۆری نافیعه‌وه، له‌ئەبی سه‌له‌مە کۆری عه‌بدولپه‌حمانه‌وه، له‌ئەبی ئەیویه‌وه
(په‌زای خۆی لی بیت) وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا له‌سه‌رمان راوه‌ستاو فهرمووی: (ئایا
ده‌تانه‌وێت ئەوه‌تان پێ بلێم که خوا به‌هۆیه‌وه تاوان ده‌سپێته‌وه و پاداشت گه‌وره
ده‌کات؟) وتمان: به‌لی ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا، ئەوه‌ چیه‌؟ فهرمووی: (ده‌ست
نوێزگرتن لەسەر ناره‌حه‌تی و، زۆر هه‌نگاوتان به‌ره‌و مزگه‌وت و،
چاوه‌پوانکردنی نوێز دواى نوێز) فهرمووی: ئەوه‌ش ئەو وته‌ی په‌روه‌ردگاره‌ که
ده‌فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ﴾، ئەوه‌ بریتیه‌ له‌مانه‌وه و ئارامگرتن له‌مزگه‌وته‌کاندا - ئەوه
ریبانه - ئەم فهرمووده‌یه‌ لهم‌ روه‌وه‌ زۆر غه‌ریبه‌.

عه‌بدوللای کۆری موپاره‌کیش له‌موسعه‌بی کۆری سابه‌ته‌وه، له‌عه‌بدوللای
کۆری زوبیره‌وه، ده‌لیت: داودی کۆری سالح بۆی گێڕامه‌وه، وتی: ئەبو
سه‌له‌مە کۆری عه‌بدولپه‌حمان پێی وتم: ئەی برازا که‌م ئایا ده‌زانیت ئەم
ئایه‌ته‌ سه‌باره‌ت به‌چی هاتۆته‌ خواره‌وه ﴿أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا﴾؟. وتم:
نەخێر. وتی: ئەی برازای خۆم له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا غه‌زایه‌ک نه‌بوو

که پیغمبر تیايدا بمینیتیهوه؛ به لکو ئهوه مهبهستی چاوه پروانکردنی نویره
له دواى نویره، ئیبن جهریر گپراویه تیهوه. گپرانه وهی ئیبن مهرده ویه شمان لهم
باره یهوه خسته پرووه که له وتهی ئه بو هورپه پره بوو (په زای خواى لى بیت). خواى
گهورهش زاناتره.

ههروهها وتراوه: مهبهست له (الرباط) بریتیه له مانهوه له سه رنګه رى
ئیسلامدا دژ به دوژمنان و پاراستنی سنورو سه نګه ره کان له هاتنه ناوه وهی
دوژمن بژ ولات و خاکی موسلمانان، لهم باره یهوه هه وال زوره که هانی
موسلمانان ده دات و باس له زوری پاداشتی ئه وکاره ده کات، بوخاری له
سه حیح که یدا له سه هلی کوری سه عدی ساعیدیوه ده گپریته وه که پیغمبرى
خوا (دروودی خواى لى بیت) فرمویه تی: (ریباتی رۆژێك له پیناوی خوادا باشره
له دنیاو له وهی له سه ر دنیا دایه).

فرموده یه کی تر: ئیمام ئه حمده ده لیت: ئیسحاقی کوری ئیبراهیم بۆی
گپراینه وه، له ئیبن موباره که وه، له حه یه وتی کوری شوره یحه وه، له ئه بو هانی
خه ولانیه وه، ده لیت: عه مری کوری مالیکی جه نه بی هه والی پینداوه که گرئی
له فو زاله ی کوری عوبه یه بووه وتیه تی: بیستم له پیغمبرى خوا (دروودی خواى
لى بیت) ده یفه رموو: (هه موو مردویه ك مۆر له کرداره کانی ده دریت و کۆتایان
پیندیت جگه له و که سه ی له کاتی ریبات له پیناوی خوادا مردووه، چونکه ئه و
کرداره کانی بژ گه شه پینده دریت تا کو رۆژی قیامت، ههروهها له فیتنه به لای
ناو گۆریش پارێزراو ده بیت)، به مشیویه ئه بو داودو ترمزی له فرموده ی ئه بی
هانیشی خه ولانیه وه گپراویانه ته وه، ترمزی وتیه تی: ئه مه فرموده یه کی
حه سه نی سه حیحه، ههروهها ئیبن حه باب له سه حیحه که یدا ئیخراجی کردووه.

فرموده یه کی تر: ئیمام ئه حمده ده لیت: یه حیای کوری ئیسحاق و
حه سه نی کوری موسا و ئه بو سه عید بۆیان گپراینه وه، وتیان: ئیبن له هیعه بۆی
گپراینه وه، له موشه پره حی کوری عاهانه وه، گویم له عوبه ی کوری عامر بوو
ده یوت: بیستم له پیغمبرى خوا (دروودی خواى لى بیت) ده یفه رموو: (هه موو
مردویه ك مۆر له کرداره کانی ده دریت و کۆتایان پی ده هینریت جگه له و که سه
نه بیت که له ریباتدا له پیناوی خوادا مردووه، چونکه ئه و کرداره کانی به دوایدا

ده‌رؤن تا زيندو ده‌کريته‌وه، له به‌لاو ناره‌حه‌تی ناو گۆریش پاريزراو ده‌بيت).
 حارسى كورى موحه‌مه‌دى كورى ئه‌بى ئوسامه‌ش له مه‌سنه‌ده‌كه‌يدا له
 مه‌قبير به‌وه كه عه‌بدو للاى كورى يه‌زيد گيڤراويه‌تیه‌وه، تا ده‌گاته (تا زيندو
 ده‌کريته‌وه) بئى ئه‌وه‌ی (پاريزراو ده‌بيت له به‌لاو ناره‌حه‌تی ناو گۆر)ى تيندا‌بيت.
 ئين له‌هه‌مه‌ش هه‌رکات فه‌رمووده‌ی وتييت ئه‌وه حه‌سه‌ن بووه به‌تاييه‌تی كه ئه‌و
 هه‌موو به‌لگانه‌ی ترمان خسته‌ پروو.

فهرموده یه کی تر: ثببن ماحه له سونه نه کهیدا ده لیت: یونسی کوری
عبدالنه علا بزی گپراپنه وه، له عه بدوللای کوری وه هه به وه، له له یسه وه، له
زهری کوری مه عبه ده وه، له باوکیه وه، له ته بو هوپه پر وه، له پیغه مبهری
خواوه (دروودی خوی لن بیت) فهرموده تی: (هه رکهس به مورابیتی له پیناوی
خادا بمرپت ته وکرده وه چاکانه ی ده یکرد به دوایدا ده پوډ و بهرده وام ده بن،
رزه کهشی بو ده پوات، له فیتنه و ناشویش پارژراو ده بیت و، خوی گه ورهش
له روژی قیامه تا زیندوی ده کاته وه به نارامی و بی نه وهی ترسی هه بیت).

رنگیه‌کی تر: ئیمام ئەحمەد دەلێت: موسا بۆی گێڕاینەو، ئێبن لەهیە
لە موسای کۆری وەردانەو هەوایی پێداین، لە ئەبی هورەیرەو، لە پیغەمبەری
خراوە (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (هەرکەس بە مورابیتی بمەریت
دەپارزێرت لە فیتنەو ناپەرەحتی قەبرو، لە دلەراوکی و ترسی مەزنیش ئەمین و
پارزراو دەبیت و، بەیانیان و ئیواران رزق و رۆزی خۆی لەبەهەشتەو بوێت،
هەرەها تا رۆژی قیامەت پاداشتی مورابیتی بۆ دەنوسریت).

فەرمودەدەیکى تر: ئىمام ئەحمەد دەلىت: ئىسحاقى كۆرى عىسا بۆى
گېزىنە، لە ئىسماعىلى كۆرى عەياشەو، لە موخەممەدى كۆرى عەمرى
كۆرى حەلەلى دەئولىو، لە ئىسحاقى كۆرى عەبدوللاو، لە ئوم دەردائەو
ئەم فەرمودەدە بەرز دەكرىتەو، وتوبەتى: (هەركەس بە ئارامگرى لەسەر
شىبكى مۇسلمانان لە قەراغ و سنورى مۇسلماناندا بۆماوئى سى پۇز بىتەو
چىنگى رىبانى سالىكى بۆ دەگرىت).

فەرمروده یه کی تر: ئیمام نه حمه ده لیت: موحه ممه دی کوپری جه عفر

بۆی گێڕاینەو، لە کەھمەسەو، لە موسعەبی کۆری سابیتی کۆری عەبدوللای
 کۆری زوپیڕەو، وتی: عوسمان (پەزای خۆی لێ بیت) لەسەر مینبەرەکی وتاری
 دەدا، وتی: من فەرموودەیکە پیڤغەمبەری خواتان بۆ دەگێڕمەو، لە
 پیڤغەمبەرەو (دروودی خۆی لێ بیت) بیستومەو هیچ شتێک رێگری لێ نەکردوم
 بۆتان بگێڕمەو گومان بردنم نەبێت پێتان، بیستم لە پیڤغەمبەری خوا (دروودی
 خۆی لێ بیت) فەرمووی: (پاسەوانی کردنی شەوێک لە پێناوی خوادا باشترە لە
 ھەزار شەو کە شەوێکە شەونوێژ بکریت و پۆژەکی پۆژوی تیا بگێریت) ھەر
 بەمشێوێە ئەحمەد گێڕاویەتیو، لە رومەو، لە کەھمەسەو، لە موسعەبی کۆری
 سابتەو، لە عوسمانەو. ئێین ماجەش گێڕاویەتیو، لە ھیشامی کۆری
 عەمارەو، لە عەبدولپەرەحمانی کۆری یەزیدی کۆری ئەسلەمەو، لە باوکیو،
 لە موسعەبی کۆری سابتەو، لە عەبدوللای کۆری زوپیڕەو، وتویتی:
 عوسمانی کۆری عەفان وتاری بۆ خەلک داو، وتی: ئەی خەلکینە من
 فەرموودەیم لە پیڤغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) بیستوو، بەلام ئەوێ
 نەھیشتوو بۆتان بگێڕمەو تەنھا گومانم بوو بە ئێو بە ھاورێکانتان، جا
 ھەرکەس دەیەوێت ھەلی بژێریت بۆ خۆی یان وازی لێ بەینیت، بیستم لە
 پیڤغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) فەرمووی: (ھەرکەس تەنھا یەک شەو
 لەبەرخوا رییات بکات وەک ھەزار شەو وایە بەپۆژووەکی و شەونوێژەکیو).

رێگەیکە تر: لە عوسمانەو (پەزای خۆی لێ بیت) دەلیت: ترمزی وتی
 ھەسەنی کۆری عەلی خەلال بۆی گێڕاینەو، لە ھیشامی کۆری
 عەبدولمەلیکەو، لە لەیسی کۆری سەعدەو، لە ئەبو عەقی زەرەی کۆری
 مەعبەدەو، لە ئەبی سەلح مەلاوی عوسمانی کۆری عەفانەو، دەلیت: گویم
 لە عوسمان بوو کە لەسەر مینبەر دەیوت: من فەرموودەیکە لێ شاردونەتو، کە
 لە پیڤغەمبەری خوا (دروودی خۆی لێ بیت) لە ترسی ئەوێ لێم
 جیابنەو، پاشان وا بەباشم زانی بۆتان بگێڕمەو، ئێتر ھەرکەسێک بۆخۆی
 چى پێ باشە یا ئەو ھەلبژێریت، لە پیڤغەمبەری خوا بیست (دروودی خۆی لێ
 بیت) فەرمووی: (ریباتی پۆژێک لە پێناوی خوادا باشترە لە ھەزار پۆژی تر کە
 لەمالەکاندا بەسەر بێریت). پاشان ترمزی وتی: ئەمە فەرموودەیکە لەم روو

حەسەنی غەریبە، موخەممەد واتە بوخاری ئەبو سالح مەولای عوسمان کە ناوی ئەرکانە وتی، جگە لە ترمزی کەسی تر وتووانە ناوی حارسە، خوای گەورە زانائەرە.

هەر بەمشێوەیە ئیمام ئەحمەد لە فەرموودەی لەیسی کۆری سەعد و عەبدوللای کۆری لەهیەوێ گێراویەتیەو، بەلام لە کۆتایی فەرموودەکەدا زیادەیهکی وتوو، دەلیت: عوسمانی وتی: هەرکەس هەرچۆنی ویست با بمیشتەو و رییات بکات، ئایا گەیاندم؟ وتیان: بەلی. وتی: خوایەگیان شاھید بە.

فەرموودەیهکی تر: ئەبو عیسای ترمزی دەلیت: ئیبن ئەبی عومەر بۆی گێراپنەو، لە سوفیانەو، لە موخەممەدی کۆری مونکەدیرەو، وتی: سەلمانی فارسی بەلای شەرحەبیلی کۆری سەمتدا تێپەری، کە لە رییاتدا بوو - لەسەر بەندایەتی مابوێوە - زۆریش لەسەر خۆی و هاوڵەکانی سەخت بوو بوو، وتی: ئەی کۆری سەمت فەرموودەیهکت بۆ بگێرمەو کە لە پیغەمبەری خواو (دروودی خوای لی بیت) بیستوو؟ وتی: بەلی. بیستم لە پیغەمبەری خوا (دروودی

خوای لی بیت) فەرمووی: (ریباتی پۆژێک لە پیناوی خوادا باشترە - یان وتی چاکترە - لە پۆژوی مانگیك و شەونۆژەکی، هەرکەسێش لەو رییاتەدا بمریت لە فیتنە گۆر دەپارێزری و، کردارەکانی بۆ گەشە پێدەدریت تا پۆژی قیامەت) تەنها موسلیم بەم جۆرە هیناویەتی و، وتویەتی. ئەم فەرموودەیه حەسەنە. لە هەندێک نوسخەشدا زیادە لەگەڵداوە بەلام ئیسنادەکی نەگەیهنراوە، ئیبن مونکەدریش سەلمانی نەبینووە. (وتم): ئاشکراکە ئەوێە کە موخەممەدی کۆری مونکەدیر لە شەرحەبیلی کۆری سەمتی بیستوو، موسلیم و نەسائیش لە فەرموودە مەححول و ئەبی عوبەیدە کۆری عوقبەو گێراویانەتەو، هەردووکیان لە شەرحەبیلی کۆری سەمتەو کە هاوڕێیەتی لەگەڵ سەلمانی فارسی هەبوو، لە پیغەمبەری خواو (دروودی خوای لی بیت) کە فەرموویەتی: (ریباتی پۆژێک و شەوێکە لە پۆژوی مانگیك و شەونۆژی شەوێکە چاکترە، ئەگەر مردیش ئەوکارە کردوویەتی بۆی دەپروات و بەردەوام دەبێت و رزقەکەشی بۆ دەپروات و لە فیتنە پارێزراو دەبێت) پێشتر داڕشتنی موسلیممان بە تەنها پێشکەش کرد.

فەرموودەيەکی تر: ئیبن ماجە دەلیت: موخەممەدی کۆری ئیسماعیلی کۆری سومرە بۆی گێڕاینەو، لە موخەممەدی کۆری یەعلای سەلمیەو، لە عەمری کۆری سەبیحەو، لە عەبدولرەحمانی کۆری عەمرەو، لە مەححولەو، لە ئوبەي کۆری کەعبەو، وتی: پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لى بیت) فەرموی: (رباتی پۆژنك لە پێناوی خوادا، بۆ پاراستنی عەرەتی موسلمانان کە چاوەرپوانی پاداشتەکی لەخوا بکەریت لە مانگی رەمەزاند پاداشتی گەرەترە لە بەندایەتی سەد سأل بە پۆژووەکی و شوو هەستانەکیەو، رباتی پۆژنكیش لە پێناوی خوادا بۆ پاراستنی عەرەتی موسلمانان لە جگە لە مانگی رەمەزاند لای خوا باشتەرەو پاداشتی زۆرترە - وادەزانم وای وت - لە بەندایەتی هەزار سأل بە پۆژووەکی و شوو هەستانەکیەو، خۆ ئەگەر خۆی گەرە بە سەلامەتی گێڕایەو بۆناو کەسوکارەکی ئەو خراپەي هەزار سالی لەسەر نانوسییت و، چاکەکانی بۆ دەنوسییت و، پاداشتی رەبائەکی تا پۆژی قیامەت بۆ دەروات).

ئەمە فەرموودەيەکی غەریبە، تەنانەت مۆنکەریشە بەم شیوەیە، عومەری کۆری سەبیحیش تۆمەتبارە.

فەرموودەيەکی تر: ئیبن ماجە دەلیت: عیسای کۆری یونسى رملی بۆی گێڕاینەو، لە موخەممەدی کۆری شووعەبی کۆری شاپۆرەو، لە سەعیدی کۆری خالیدی کۆری ئەبی تەویلەو، دەلیت: گوێم لە ئەنەسی کۆری مالیک بوو وتی: بیستم لە پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لى بیت) دەیفەرموو: (پاسەوانی شەوئك لە پێناوی خوادا چاکترە لە پۆژوگرتن و شوو هەستانى پیاوئك لە مالهەیدا بۆماوەي هەزار سأل. سالیکیش سئ سەد و شەست پۆژە، هەر پۆژەي وەك هەزار سألە) بەهەمان شیوە ئەم فەرموودە غەریبە. ئەم سەعیدی کۆری خالیدەش لەلایەن ئەبو زەرعو زیاد لە کەسیکەو بە زەعیف دانراو، عوقەیلی دەلیت: لەسەر فەرموودەکی بەردەوام نابییت، ئیبن حەبانیش دەلیت: ناکریت بەلگەي پێی بەپێنریتەو، حاکمیش دەلیت: لە ئەنەسەو فەرموودەي مەوزوعی گێڕاوەتەو.

فەرموودەيەکی تر: ئیبن ماجە دەلیت: موخەممەدی کۆری سەباح بۆی

گێڕاینبهوه، عه‌بدولعه‌زیزی کۆری موحه‌مه‌د هه‌والی پێداین له‌ سالحی کۆری
موحه‌مه‌دی کۆری زانیده‌وه، له‌ عومه‌ری کۆری عه‌بدولعه‌زیزه‌وه، له‌ عوقبه‌ی
کۆری عامری جه‌هه‌نیه‌وه، ده‌لیت: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لێ بیت)
فه‌رموی: (خوای گه‌وره‌ ره‌حم بکات به‌ پاسه‌وانی پاسه‌وانه‌کان) له‌ نیوان
عومه‌ری کۆری عه‌بدولعه‌زیزو عوتبه‌ی کۆری عامردا پچران هه‌یه، چونکه‌ نه‌و
نه‌یینبه‌وه، خوای گه‌وره‌ زاناته‌ره‌.

فه‌رموده‌یه‌کی تر: نه‌بو داود وتی: نه‌بو ته‌ویه‌ بۆی گێڕاینبه‌وه، له‌ معاویه
واته‌ ئیبن سه‌لامه‌وه، له‌ زه‌ید - واته‌ ئیبن سه‌لامه‌وه - که‌ گوئی له‌ نه‌بو سه‌لام
بووه‌ وتویه‌تی: سه‌لولی بۆی گێڕامه‌وه، وتی سه‌هلی کۆری هه‌نزله‌یه‌ بۆی
گێڕاوه‌ته‌وه‌ که‌ نه‌وان پۆزی حونه‌ین له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لێ
بیت) رۆشتوون به‌رده‌وام بوون له‌ رۆشتن تا ئیواره‌ داها، نوێژی له‌ گه‌ل
پێغه‌مبه‌ری خوادا کردوه، پیاویکی فارس ها‌توه، وتویه‌تی: نه‌ی پێغه‌مبه‌ری
خوا، من لای ئیوه‌ ده‌رچووم رۆشتم تا گه‌شتمه‌ چیا‌ی فلان و فلان، کاتیک
گه‌شتمه‌ هه‌وازن بینیم هه‌رچیا‌ن هه‌یه‌ و نیا‌ته‌ به‌ وشترو مه‌رو ئازه‌لیانه‌وه‌ کۆیان
کردبوه‌وه‌ بۆ حونه‌ین، پێغه‌مبه‌ری خواش (دروودی خوای لێ بیت) زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی
کردوو فه‌رموی: (ئه‌وه‌ ده‌سکه‌وتی موسلمانانه‌ له‌ سه‌ینێ دا إنشاء الله) پاشان
فه‌رموی: (کێ ئه‌مشه‌و پاسه‌وانیمان ده‌کات؟) ئه‌نه‌سی کۆری مه‌رسه‌د
(غه‌نه‌وی) وتی: من نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، فه‌رموی: (که‌واته‌ سواریه‌) ئه‌ویش
سواری ئه‌سه‌که‌ بوو، ها‌ت بۆلای پێغه‌مبه‌ری خوا، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لێ
بیت) پێی فه‌رموو: (رویکه‌ره‌ ئه‌م شیوه‌ تا ده‌گه‌یه‌ به‌رزترین شوێنی، نه‌ه‌یلێت
ئه‌مشه‌و له‌لای تۆوه‌ زه‌فه‌رمان پێ به‌رن و هێرش بکه‌نه‌ سه‌رمان) کاتیک پۆزمان
کرده‌وه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لێ بیت) رۆشته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ جێ نوێژه‌که‌ی،
دوو رکات نوێژی کرد، فه‌رموی: (ئایا سوارچاکه‌ تان‌تان‌ بینێ بێته‌وه‌؟)
پیاوێک وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا نه‌مان بینیه‌، ئیتر ده‌ستی کرد به‌ نوێژ،
پێغه‌مبه‌ری (دروودی خوای لێ بیت) له‌کاتیکدا نوێژی ده‌کرد لای ده‌کرده‌وه‌ به‌لای
شیوه‌که‌دا تا نوێژه‌که‌ی ته‌واو کرد، پاشان فه‌رموی: (مژده‌ بده‌ن ئه‌وه‌ سوار
چاکه‌تان ها‌ته‌وه‌) ئیمه‌ له‌ناو دا‌ره‌کانه‌وه‌ ده‌مان روانی بۆی، کاتیک ها‌ت

لەلای پیغەمبەری (درودی خۆی لێ بیت) وەستاو، وتی: من روشتم تا روشتمه بەرزترین شوونی شیوەکە وەک تۆ فەرمانت پێکردم، کاتیک پۆژم کردووە هەردوو شیوەکە گەرام بەلام کەسم نەبینی، پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) پێی فرموو: (ئایا ئەمشەو دا بەزیتە خوارووە بۆناو شیوەکە؟) وتی: نەخێر، مەگەر بۆ نوێژیان بۆ جێبەجێکردنی پێداویستی نەبێت. پێی فرموو: (واجب و ئەرکی خۆت جێبەجێ کردو پاش ئەمە لەسەرت نیه کاربکەت) نەسائی گێڕاویەتیەو لە موحمەدی کۆری یەحیای کۆری موحمەدی کۆری کەسیری حەرانیەو، لە ئەبی تەوہەو کە رەببە کۆری نافیعە.

فەرموودەیهکی تر: ئیمام ئەحمەد دەلیت: زەیدی کۆری حەباب بۆی گێڕاينەو، لە عەبدولرەحمانی کۆری شورەیحەو، بیستم لە موحمەدی کۆری شەمیری رەعینی دەبوت: بیستم لە ئەبا عامری تەجیبی، ئیمام ئەحمەد دەلیت: جگە لە زەید وتی ئەبا عەلی جەنبی دەلیت: بیستم لە ئەبا رەیحانە دەبوت: ئیمە لە غەزایە کدا لەگەڵ پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) بوین، شەوئکیان چوینە سەر گردێک، لەسەری ماینەو، سەرمايهکی زۆرمان بوو تاكو بینیم کەسی وا هەبوو چالێکی هەلەکەندو تیی دەچوو جلی لاغەکی دەدا بەخۆیدا، کاتیک پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) ئەمە لە خەلکە بێنی بانگی کردو فرمووی: (کێ ئەمشەو پاسەوانیمان دەکات بە دوایەک دوای بۆ دەکەم بۆ ئەو فەزل و پلەویایەتی تێدا یە؟) پیاویک لە ئەنسارەکان وتی: من ئەی پیغەمبەری خوا، فرمووی: (نزیك بەرەو) پیاوێک نزیك بوێو، فرمووی: (تۆ کێیت؟). ئەنسارێکەش ناوی خۆی وت، پیغەمبەر (درودی خۆی لێ بیت) دەستی کرد بە پارانەو و زۆر پارایەو، ئەبو رەیحانە دەلیت: کاتیک ئەو دوایانەم بێست کە پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لێ بیت) کردی، وتم: منیش کەسیکی ترم، فرمووی (نزیك بەرەو) نزیك بوومەو فرمووی: (تۆ کێیت؟) وتم: من ئەبا رەیحانەم، بە پارانەو یەک پارایەو کەمتر نزمتر بوو لەو نزیانە بۆ ئەنسارێکە کە کرد، پاشان فرمووی: (ئاگر حەرام کراوە لەسەر چاویک فرمیسکی رزاند بێت - گریا بێت - لەترسی خوا، هەروەها ئاگر حەرام کراوە لەسەر چاویک لەبەرخوا پاسەوانی کردبێت و شەو نەخەوتبێت).

نەسائی ئەمەى لێوه رىوايەت کردووه (ئاگر حەرامکراوه) تا دەگاتە کۆتایىهەمى
 لە عیسمەى کۆرى فەزڵ، لە زەیدى کۆرى حەبابەوه، ھەروەھا لە حارسى
 کۆرى مسکین، لە ئیبن وەھبەوه، لە عەبدولپەرەمانى کۆرى شۆرەیحەوه،
 پاشان تەواوى کردووه، لە ھەردوو گۆپرانەوه کەدا وتوێتەى: لە ئەبى عەلى
 جەنەبیەوه.

فەرموودەیهەمى تر: ترمزى دەلیت: نەسرى کۆرى عەلى جەھرەمى بۆى
 گۆپراينەوه، لە بېشىرى کۆرى عومەرەوه، لە شوعەیبى کۆرى زورەیقى ئەبو
 شەیبەوه، لە عەتای خوراسانیەوه، لە عەتای کۆرى ئەبى رەباحەوه، لە ئیبن
 عەباسەوه، دەلیت: بیستم لە پیغەمبەرى خوا (دروودى خواى لى بیت) دەیفەرموو:
 (دووچاو ئاگریان بەرناکەوێت: چاویک گریابێت لەترسى خوا، چاویک
 مایبێتەوه پاسەوانى کردبێت لەپێناوى خوادا) پاشان وتی: حەسەنى غەریبە،
 نایزانین لە فەرموودەى شوعەیبى کۆرى زورەیقەوه نەبێت، لەھەمان بەشدا
 وتوێتەى لە عوسمان و ئەبى رەیحانەوه، (منیش وتم) وەك لە پیشەوه باسم
 کرد، سوپاس و ستایش بۆ خواى گەوره.

فەرموودەیهەمى ترد: ئیمام ئەحمەد دەلیت: یەحیای غەیلان بۆى
 گۆپراينەوه، لە روشدەینەوه، لە زیادەوه، لە سەھلى کۆرى موعازەوه، لە
 باوکىەوه، لە موعازەوه (پەزای خواى لى بیت)، لە پیغەمبەرى خواوه (دروودى خواى
 لى بیت) فەرمووی: (ھەركەس لە پشتى موسلمانانەوه پاسەوانى بگرت بە
 خۆیەخشى ئەك بە پاداشتى فەرمانرەوا، بە ھەردوو چاوەکانى ئاگر نابینیت
 تەنھا بۆ سوێندبردنە سەر نەبێت، چونکە خواى گەوره دەفەرمویت ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكَ
 إِلَّا وَاْرِدُهَا﴾ [مریم: ۷۱] تەنھا ئەحمەد (بە رەحمەت یێت) ھێناویەتى.

فەرموودەیهەمى تر: بوخارى لە سەحەیحەکەیدا لە ئەبى ھورەیرەوه (پەزای
 خواى لى بیت) گۆپراویەتیەوه، وتوێتەى: پیغەمبەرى خوا (دروودى خواى لى بیت)
 فەرمووی: (رەنجەرۆ بیت بەندەى دینارو بەندەى درھەم و بەندەى شتومەك،
 ئەگەر پێى درا رازى دەبێت و، ئەگەر پێى نەدرا دەپەنجیت، رەنجەرۆییت و
 رەجال بیت، وەئەگەر گوشترا کەم ناکات، سەرفرازی بۆ بەندەیهەم رەشۆى
 ئەسپەكەى دەگرت لە پێناوى خوادا، سەرى کۆوبژ بووه، پێکانى قلیشاوان،

ئەگەر لە پاسەوانیدا بیت پاسەوانیەکی باش دەکات، ئەگەر لە گروپی ئاوەهێنان
بیت ئاوەهێنانەکە بە باشی دەکات، ئەگەر داوای مۆلەت بکات مۆلەتی
نادرێتی و، ئەگەر داوای شەفاعەت بکات رێگەی پێ نادریت) ئەمە کۆتا
فەرمووده بوو کە تاییەت بەم پاسەهێنمان، سوپاس و ستایش بۆ پەروردگار
لەسەر نازو نیعمەتە زۆرەکانی لەسەر بەدوای یەکدا هاتنی پۆزەکان و سەلەکان.

هەر وەها ئێمە جەری دەلیت: موسەنا بۆی گێڕاوە، لە مۆتریفی کۆری
عەبدوللای مەدینیە، لە مالیکی کۆری یەزیدی کۆری ئەسلەمە، وتی: ئەو
عوبەیدە نامە یەکی نوسی بۆ عومەری کۆری خەتاب و باسی مەترسی خۆی بۆ
کردبوو بە هەموو سەربازە رۆمەکان کۆیان کردبۆوە، عومەریش (پەزای خۆی
لە بیت) بۆی نوسی: لەپاشاندا، بە راستی هەرچەندە ئاستی ئەو نارهەتیە
داده بەزیت بۆسەر بەندە یەکی موسلمان سەخت و قورس بیت خۆی گەرە
لەدوای ئەو نارهەتیە رزگاری و دەروازە داناو، وە هەرگیز نارهەتی و
سەختی بەسەر ئاسانیدا سەرنەکەوت و نایەزێنیت، خۆی گەرەش
دەفەرمووت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ﴾. بەم شێوە حافزی ئێمە عەساگر ریاوەتی کردوو لە وەرگێڕانی
عەبدوللای کۆری موبارەکە، لە رێگەی ئیبراھیمی کۆری ئەبی سەکینە،
وتی: عەبدوللای کۆری موبارەک ئەم بەیتە شیعرانە بەسەردا خوێندمەو لە
تەرسوس، منیش خواحافیزیم لیکرد و شیعرەکانی برد بۆ فۆزەیلی کۆری عیاز
لە سالی سەدو حەفتادا، لە گێڕانەو یەکی تردا لە سالی سەدو حەفتاو حەوتدا
وتی:

يا عابد الحرمين لو أبصرتنا
لَعَلِمْتَ أَنَّكَ فِي الْعِبَادَةِ تَلْعَبُ
مَنْ كَانَ يَخْضِبُ خَدَّهُ بِدُمُوعِهِ
فَنُحُورُنَا بِدُمَائِنَا تَتَخَضَّبُ
أَوْ كَانَ يُشَعِبُ خَيْلَهُ فِي بَاطِلٍ
فَنُحُولُنَا يَوْمَ الصَّبِيحَةِ تَشْعَبُ

رِيحُ الْعَبِيرِ لَكُمْ وَنَحْنُ عَبِيرُنَا
رَهجُ السَّنَابِكِ وَالْغَبَارُ الْأَظْيَبُ
وَلَقَدْ أَنَا مِنْ مَقَالِ نَبِينَا
قَوْلٌ صَحِيحٌ صَادِقٌ لَا يَكْذِبُ
لَا يَسْتَوِي غُبَارُ خَيْلِ اللَّهِ فِي
أَنْفِ امْرِئٍ وَدُخَانُ نَارٍ تَلْهَبُ
هَذَا كِتَابُ اللَّهِ يَنْطِقُ بَيْنَنَا
لَيْسَ الشَّهِيدُ بِمَيِّتٍ لَا يَكْذِبُ

دهليٽ: به فوزهيلي ڪوري عه ياز گه شتم به نوسراوه ڪه وه له مزگه تي
حرام - له ڪه عبه - دا، ڪاتيك خونديوهه چاوه ڪاني فرنيڪيان رشت و
وتي، بهراستي ٿيو عه بدولپر حمان راسٽ ده ڪات و ٿاموڙگاري مني ڪرد،
پاشان وٽي: ٿايا تو ٿو ڪه سهيت فهرمووده دهنوسيته وه؟ وتم: بهلي. وٽي:
ڪه وانه ٿم فهرمووده به بنوسه وه ڪرئي ٿو نوسراوه ٿي عه بدولپر حمان ڪه
بؤ ٿيمهت هينا، ٿيمزاي فوزهيلي ڪوري عه يازي له سر بهڪه.

مهنسوري ڪوري موخته مهر له ٿي سالحه وه بؤي گيڙينه وه، له ٿي
هوره پره وه (پهڙاي خوي لن بيت) ڪه پياوڻ ڪي ٿي: ٿي پيغه مبهري خوا، ڪاريڪم
فيڙ بهڪه به هڙيه وه پاڌاشتي ٿيڪوشه راني ريگهي خوام دهست بڪه وٽ،
فهرمووي: (ٿايا ده توانيت نوڙ بڪهيت و دانه برپيت له نوڙ ڪردن و، بهرڙو
بيت و نه يشڪينيت؟) وٽي: ٿي پيغه مبهري خوا، من له وه لاوازترم بتوانم ٿو
ڪاره بڪم، پاشان پيغه مبهري (درووي خوي لن بيت) فهرمووي: (سوڻد بهو
ڪه سهي گياني مني به دهسته، ٿه گهر تواناي ٿه مهشت هه بوايه نه ده گه شتينه پلي
ٿيڪوشه راني ريگهي خوا، ٿايا نه تزانيوه ڪه ٿه سپي ٿيڪوشهر (پستن في طوله)
و به مهش چاڪهي بؤ ده نوسرپت).

دواتر خوي گه وه ده فهرمووي: ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ واته له هه موو
ڪاروياريڪناندا، وه پيغه مبهري (درووي خوي لن بيت) به موغازي فهرموو ڪاتيك
ناردي بؤ يه من: (له هه ڪاروياريڪدا بووي سنوري بهرنامهي خوا ٻياريه،

وه به‌دوای خراپه‌یه‌کدا چاکه‌یه‌ک بکه ده‌یسپرته‌وه، وه به ره‌فتاری جوان
 هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل خه‌لکیدا بکه) پاشان ده‌فهرمویت: ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾
 واته له دنیا و قیامه‌تدا، ئه‌بو جوره‌یر ده‌لیت: یونس بۆی گیرامه‌وه، که ئه‌بی
 وه‌هه‌ب هه‌والی پێداوه، له ئه‌بو سه‌خره‌وه، له موچه‌مه‌دی کو‌ری که‌عبی
 قه‌رزیه‌وه، که سه‌بارت به ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ وتویه‌تی: خوا
 ده‌فهرمویت: لیم بترسن و سنور به‌اریزن له‌وه‌ی له‌نیوان من و ئیوه‌دایه‌ ناکو
 سه‌به‌ینی کاتیک به‌من گه‌شته‌وه سه‌رفرازو رزگاربن.

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

سوره تی (النساء)

عهوفی له ئیبنو عه باسه وه ده گپرتیه وه وتوویه تی: سوره تی (النساء) له مه دینه ناردراوته خواره وه بهو شیویه ئیبنو مه رده وه ده گپرتیه وه له عه بدوللای کوری زوبیره وه و له زهیدی کوری سابیته وه و له ریگای عه بدوللای کوری له هیعه وه له عیسای برایه وه له عه کریمه وه له ئیبنو عه باسه وه هاتوو و توویه تی: کاتی سوره تی (النساء) نیردرایه خواره وه و پیغه مبه ر (درووی خوای لی بیت) فهرمووی: (لا حبس) واته: ئیر به ندردن نییه.

حاکم له (المستدرک) دا له ئیبنو مه سعوده وه ده گپرتیه وه وتوویه تی: له ناو سوره تی (النساء) دا پینج ئایه ت هه یه نه گه ر دونیام هه بیته به قه ده ر نه و پینج ئایه ته دلّم پئی خویش نییه، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ [النساء: ۴۰]... وه ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ [النساء: ۳۱]... وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ [النساء: ۴۸]، و ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ﴾ [النساء: ۶۴]... الآية، ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ۱۱۰]. پاشان وتوویه تی: نه وه ئیسنادیکی (جیده)، هه رچه نده عه بدوره حمان له باوکی بیستوه.

ئیبنو حه جهر له ریگای سالی مه ریه وه له قه تاده وه له ئیبنو عه باسه وه ده گپرتیه وه وتوویه تی: هه شت ئایه ت هاتوونه ته خواره وه له سوره تی (النساء) دا که خیره بۆ ئه م نه ته وه یه له و شوئنه وه پوژی لی هه لدی هه تا نه و شوئنه ی رۆی لی ئاوا ده بیته، هه روه ها ئیبنو عه باس وتوویه تی: ده رباره ی سوره تی (النساء) پرسیارم لی بکه ن، چونکه من هه ر له مندالییه وه قورئان ده خوئتم.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾

خوای گهوره ده فهرموی و فهرمان ده کات به بهنده کانی که لئی بترسن، لئی ترسانیش په رستنیی به تاك و تنهها و بی شهریک و ناگاداریان ده کاتوه له سهر توانای دروستکردنیان له یهك نهفس نهویش (ئادهمه) (سلاوی خوای لی بیت) و ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، وه ههر لهو نهفسه هاوسهره کهی دروستکردوه نهویش حه وایه (سلاوی خوای لی بیت) له په راسووی لای چهپی دروستی کردوه له لای دواوهی له کاتیکیدا خه و تبوو، کاتی ههلسا بیینی پام بوو پیی و نهویش بهم پام بوو.

ئیینو ئه بی حاتیم له ئیینو عه باسه وه ده گپریته وه و توویه تی: ئافرهت له پیاو دروست بووه، خواردنه کهشی ههر له پیاو بووه و پیاوی له زهوی دروست کردوه خواردنه کهشی ههر له زه ویدا دروست کردوه، ئیوهش ژنه کانتان بهند بکهن، له فهرموودهی سه حیحدا هاتوه: (إِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ، وَأَنْ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلْعِ أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسْرَتُهُ، وَإِنْ اسْتَمْتَعَتْ بِهَا اسْتَمْتَعَتْ بِهَا وَفِيهَا عَوَجٌ). واته: به راستی ئافرهت له په راسو دروست بووه، لارترین شوئی په راسو له بهشی سهره وه یه تی، ئه گهر هه و لندا راستی بکه یته وه ده یشکیینی، وه ئه گهر ویستت خووشی لیوه ربگری خووشی لیوه ربگریه با لاری تیدا بیت.

فهرمایشی: ﴿وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾ واته: له ئادهم و حه و پیاو ژنی زوری دروست کردوون، وه بهه موو و لاتانی جیهاندا بلاوی کردوونه وه به پیی جیاوازی جوړه کانیان و سیفه ته کانیان و رهنگه کانیان و زمانه کانیان، پاشان دواي ئه وه ده یانگپریته وه بلی لای خزی بلی لپرسینه وه.

پاشان خوای بهرز ده فهرموویت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ﴾ واته: له خوا بترسن به ملکه چی بلی کردنی و په رستنی، ئیبراهیم و مواهید و حه سن و توویانه: ﴿الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ وهك ئه وه وایه بلیی (داوات لی ده کهم به خوا و به رحم).

زهك و توبه تی: لهو خوايه بترسن كه په يمانتان پي به ستووه و ناگاداری
سپلهی رحم بن نه پچړين، بهلكو به چاكي بيهن به پړوهو بيگه يهن، نهو هوش
نيبنو عه باس و عه كريمه و موجهيد و ره بيه و چهند كسي تر وتويانه،
هه نديكيان به كه سره و خویندويانه ته وه له سر (عطف) كردنی (ضمير)،
واته: ﴿وَالْأَرْحَامُ﴾، وهك موجهيد و غیری نهویش وتويانه.

كه ده فموروت: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ واته: خوا هميشه چاوديره
به سرتانه وه له هه موو بارودوخيتكاندا و هه موو كرده وه يه كناندا وهك فرمايشی:
﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [البروج: ۹]. له فموروده ی سهيچدا هاتوه (اعبد
لله كانك تراه، فان لم تكن تراه فانه يراك) واته: به شيوه يهك خوا بپهرسته
وهك نه وهی چاوت ليی بيت نه گهریش چاوت ليی نه بوو نه تبيني، نهو تو
ده بينی.

نه وه رينماييه و فرمانه به چاوديري كردنی چاودير له بهر نه وه خواي
گه وره باسی نه وهی كردوه كه بناغهی دروست كردنی خه لك له يهك باب و له
يهك دايكه وه بووه بؤ نه وهی سؤزيان هه بيت بهرام بهر به يهك و ناگاداری
لاوازه كانيان بن.

بي سؤ له سازه واری موسليما چه سپاوه له جه ریری كوری عه بدوللای
به جه ليه وه كه پيغه مبه (دروې خواي لي بيت) كاتئ نهو چهند كه سهی له
موضهر وه هاتبون جل دپاو و پش و روت و هه ژار بوون، دواي نويزی
نيوړو هه لسا وتاریکی بؤ خه لك داو له وتاره كهيدا وتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا
رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدٍ﴾ واته: نهی خه لكينه لهو خوايه بترسن كه له
يهك كهس به ديهي ناوون. هه تا ثايه ته كه ته واو كرد و فموروی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾ [الحشر: ۱۸]، واته: نهی نه وانهی
باوه پرتان هيناوه با هه كهس سهیری خوی بكات بزانی چی پيش خوی
خستوه بؤ به يانی. پاشان پالی پيوه نان بؤ خير و سده قه كردن، فموروی:
"تصدق رجل من دينار ومن درهم ومن صاع بره، من صاع تمره" واته:
هه ر پياو لك با له ديناره كانی سده قه بكات يان له درهمه كانی يان له مهنی
گه نمه كهی يا له مهنی خورماكهی، هه تا حه ديسه كهی به ته واوه تی باس كردوه.

وتوویانه: واته ماله‌کانیان تیکه‌ل به مالی خۆتان مه‌که‌ن و به‌سه‌ریه‌که‌وه بیانخۆن.

﴿إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا﴾ ئیبنو عه‌باس وتوویه‌تی: واته تاوانیکی گه‌وره زه‌به‌لاحه.

ئیبنو مه‌رده‌ویه له‌ ئه‌بی هو‌رپه‌وه ده‌گێڕێته‌وه وتوویه‌تی: ده‌رباری ﴿حُوبًا كَبِيرًا﴾. پرسیار کرا، فه‌رمووی: واته: تاوانیکی گه‌وره‌یه، به‌لام له‌ ئیسناده‌که‌یدا موحه‌مه‌دی کو‌ری یوسفی که‌دیمی هه‌یه، لا‌وازه.

ئیبنو مه‌رده‌ویه به‌ ئیسنادی خۆی له‌ واسلی مه‌ولای ئه‌بی عویه‌ینه‌وه له‌ ئیبنو سیرینه‌وه له‌ ئیبنو عه‌باسه‌وه ده‌گێڕێته‌وه که‌ وتوویه‌تی: ئه‌بو ئه‌یوب ژنه‌که‌ی ته‌لاق دا‌بوو، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خ‌وای لی بیت) پێی فه‌رموو: (یا أبا أيوب، إن طلاق أم أيوب كان حُوبًا) واته: ئه‌ی ئه‌بو ئه‌یوب ته‌لاق‌دانی دایکی ئه‌یوب تاوانیکی گه‌وره‌یه.

ئیبنو سیرین وتوویه‌تی: (حوب) واته تاوان، ئیتر ئه‌بو ئه‌یوب ژنه‌که‌ی ته‌لاق نه‌دا.

ئایه‌ته‌که‌ مانای ئه‌ویه‌یه که‌ خ‌واردنی مالی هه‌تیو له‌گه‌ل مالی خۆتاندا تاوانیکی گه‌وره‌یه و هه‌له‌یه‌کی زه‌به‌لاحه‌ لێی دوور بکه‌ونه‌وه.

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَمَنِ فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثَلٌ﴾ واته: ئه‌گه‌ر که‌سیکتان که‌چه‌ بێ باوکیکتان به‌خێو کرد له‌ ماله‌که‌تاندا و ترسای که‌ ماره‌یی ته‌واوی نه‌ده‌یتێ کاتێ ماره‌ی بکه‌ی با ژنیکی تر به‌یتێ، چونکه‌ ئافه‌رت زۆرن خوا رێی لێنه‌گرتووی بۆ ئه‌وه.

بوخاری وتوویه‌تی: ئیبرا‌هیمی کو‌ری موسا له‌ هیشامه‌وه له‌ ئیبنو جو‌ره‌یجه‌وه ده‌گێڕێته‌وه که‌ هیشامی کو‌ری عه‌روه له‌ باوکییه‌وه له‌ عایشه‌وه بۆی گێڕاوه‌ته‌وه، که‌ پیاوێک کچیکی بێ باوکی لا‌ بوو، ماره‌ی کرد، ئه‌و که‌چه‌ باخیکی هه‌بوو، له‌گه‌ل مالیکدا، ئه‌و ژنه‌ هاویه‌شی بوو له‌ باخ و ماله‌که‌دا بێ ئه‌وه‌ی ئه‌و پیاوه‌ دادپه‌روه‌ر بیت له‌ ماره‌یی و ماله‌که‌یدا ئیتر ئه‌و ئایه‌ته‌ هاته‌ خ‌واره‌وه که‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا﴾.

پاشان بوخاری وتوویه تی: عه بدولعه زیزی کوری عه بدوللا بؤی گئیراینه وه
له ئیبراهیمی کوری سه ده وه له سالحی کوری که یسانه وه له ئینبو شه هابه وه که
وتوویه تی: عهروه ی کوری زویتر ده رباره ی ثایه تی: ﴿وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَقِيْطُوْا فِی
الْبَنٰتِ﴾ له عائشه ی پرسپووه ئه ویش وتوویه تی: ئه ی خوشکه زاکم ئه و کچه بی
باوکه له مالی سه ره رشتیکاریدا یه هاویه شی ده کات له مال کهیدا دوا یی حه ز به
مال و جوانیه که ی ده کات سه ره رشتیکاره که ی ئه یه وی ماره ی بکات بی ئه وه ی
دادپه روه ر بیّت له ماره پیدانیدا وه که خه لک ماره یی بداتی ئه وه جو ره که سانه
لییان قه ده غه بوو که ئه و جو ره ئافره تانه ماره بکه ن هه تا دادپه روه ر نه بن له
پیدانی ماره ییدا زیاد له خه لکیان بده نی، بؤیه فه رمانیان پیدراوه که ژنیکی
باشتر له وان بؤ خویان ماره بکه ن.

عه روه وتوویه تی: عائشه وتوویه تی: خه لک ده رباره ی ئه و ثایه ته
پرسیاریان کرد له پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) خوی گه وره ئه م ثایه ته ی ناره
خواره وه: ﴿وَتَسْتَفْتُوْكَ فِی الْاِنْسَاءِ﴾ [النساء: ۱۲۷]. عائشه وتوویه تی: خوی
گه وره له ثایه تیکی ترده ده فه رموویت: ﴿وَوَرَعُوْا اَنْ تَنْکِحُوْهُنَّ﴾ [النساء: ۱۲۷].
ئه وه به که یه کی له ئیوه حه زنه کات هه تیوی که م مال و که م جوان ماره بکات
له بهر ئه وه ریگریان لی کرا ئه و هه تیوانه ماره بکه ن که مال و جوانیان هه بوو
به دادپه روه ری نه بی ﴿مَتْنٍ وَكُلْتَ وَرَبَّعٍ﴾ واته: به ئاره زووی خو تان ئه و ژنانه
به یین که حه زیان بی ئه که ن، ئه گه ر بتانه وی دوو یان سی چوار ژن. وه که خوی
گه وره فه رموویه تی: ﴿جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولٰٓئِکَ اَجْنَحُوْا مَتْنٍ وَكُلْتَ وَرَبَّعٍ﴾ [فاطر: ۱]
واته: فریشته مان کردۆته نیردراو، هه یانه جووت بالی هه یه هه یانه سی بال
هه یانه چوار بال. ئه وه ئه وه ناگه یه نی که فریشته هه یه له وه زیاتر بالی هه بی
به پیچه وانه ی پیاوانه وه که تنه ا ئه بی چوار ژن زیاتر نه هیین، له م ثایه ته دا وه که
ئینبو عه باس و جه ماوه ری زانیان وتووینه: له بهر ئه وه ی مه قامه که مه قامی
منه ت کردن و په واییه - ئه گه ر دروست بوایه له بوونی زیاد له چوار ژن
به سه ری که وه باسی ده کرد.

شافعی وتوویه تی: سونه تی پیغه مبه ر که له خوا روونکراوه ته وه به لگه یه
له سه ر ئه وه ی بؤ هیچ که س دروست نییه جگه له پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت)
که له چوار ژن زیاتری به سه ری که وه هه بیّت.

ئەۋەي شافىيى بەر رەھمەتى خوا بىكەۋىت وتوۋىتى، زانايان ھەموو
كۆن لەسەرى جىگە لە كۆمەلىك لە شىعە كە دەلىن: دروستە بوۋنى چوار ژن
زىاتر ھەتا نۆ ژن لە يەك كاتدا ھەندىكىيان دەلىن: بەيى سنوور، ۋە ھەندىكىيان
لەسەر ئەۋە رۇشتوون كە پىغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت) لە چوار ژن زىاترى
ھەبوۋە ھەتا نۆ ۋەك لە ھەردوۋ سازەۋاردا ھاتوۋە، بەلام بوۋنى يانزە، ۋە لە
ھەندى زاراۋەى بوخارى دا ھاتوون، بوخارى بە ھەلواسراۋى ھىناۋىتى نەك بە
سازى.

لە ئەنەسەۋە بۇيان گىپراينەۋە كە پىغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت) پانزە ژنى
ھىتاۋە و سىانزەيانى گواستوۋەتەۋە و لە يەك كاتدا يانزەى ھەبوۋە كە مردوۋە نۆ
ژنى بەجىيشتوۋە ئەۋە لاي زانايان لە تاييەتمەندىيەكانى پىغەمبەر (درودى خۋاى
لى بىت) بوۋە بى ئەۋەى بۇ كەسى تر بىيى بەپىي ئەۋە فەرموۋدەنى باسى دەكەين
كە ئەبى پىاۋى مۇسلمان ھەر چوار ژنى ھەبى بەسەرىيەكەۋە لەبارەيەۋە چەند
فەرموۋدەيەك دىننەۋە:

ئىمام ئەھمەد وتوۋىتى: كە غەيلانى كۆرى سەلەمەى سەقەفى مۇسلمان
بوۋ، دە ژنى ھەبوۋ، پىغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت) پىي فەرموۋ: (اختر منهن
اربعا) واتە: چوارىيان لى ھەلبىژرە. لە سەردەمى عومەردا ژنەكانى تەلاق دا و
مالەكەى لە نىۋان كۆرەكانىدا داېەش كىرد ئەۋە كە گەيشتوۋە بە عومەر وتى: من
ۋا ئەزانم شەيتان لەۋانەدا كە لە ئاسمان دەيىستى گۆى لە كاتى مردنى تۆ بوۋە
ھاتوۋە داۋىتى بە گۆىتا لەۋانەيە ماۋەيەكى كەم بىژىت، سۆيىند بە خوا ئەبى
ژنەكانت بگىپىتەۋە و بگەپىنەۋە بۇ مالەكەت يان ئەيانكەمە مىراتگر و فەرمان
دەدەم گۆرەكەت پەحم بىكەن ۋەك چۆن گۆرى ئەبى رەغال رەجم دەكەن. روۋى
بەلگەيەتى ھەدىسەكە ئەۋەيە ئەگەر دروست بوايە پىاۋ بەسەرىيەۋە چوار ژن زىاتر
بوايە پىغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت) رىي پى ئەدا ھەموو ژنەكانى لا بىمىننەۋە،
چونكە لەگەلىدا ھەموۋىيان مۇسلمان بوۋ بوون ئەۋەبوۋ فەرمانى پىدا چوارىيان
لاى خۆى بھىلىتەۋە لەۋانى تر جىياپىتەۋە ئەۋەش بەلگەيە لەسەر ئەۋەى
دروست نىيە چوار ژن زىاتر بەسەرىيەكەۋە مارەيان بىكات.

فەرموۋدەيەكى تر لەۋ بارەيەۋە ھاتوۋە لە ئەبى داۋدەۋە كە خارىسى كۆرى

قهیس کوپی عومهیره ی نهسهدی وتوویه تی: که موسلمان بووم ههشت ژنم هه بوو، لای پیڅه مېهر (دروودی خوی لی بیت) باسم کرد، فهرمووی: (اختر منهن أربعاً وفارق الأخرى)، واته: چواریان که خوت حزیان پی نهکە ی هه لېژیره و دهست له وانی تریان هه لېگره. ئەلئ منیش کامیان ژور لای مابوره وه و پیره ژنیک بوو که شهست سال ژنم بوو ته لاقم داو چواره که ی ترم لای خۆم هیشته وه.

ئه وانه هه موو شاهیدی راستی ئه و حه دیسه ن که غه یلان له ئیشه وه هینابووی وه که به یه قی وتوویه تی بهر په حمه تی خوا بکه ویت.

﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِشَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ واته: ئەگەر ترسی ژنی زۆرتان هه بوو که نه که دادپهروهه نه بن له نیوانیاندا وه که خوی گه وهه فهرموویه تی: با به په رۆش بن هه ر ناتوان دادپهروهه بن له نیوان ژنه کانتاندا. جا هه ر کهس له وه ترسا با ته نها ژنیک بهیئنی، یان جاریه و که نیزه کتان هه بیئ، چونکه ئەوان دابه شکردنی کات بۆیان پیویست نییه، به لام دادپهروهه ی له نیوان ئەوانیشدا هه ر په سه نده هه ر کهس بیکات چاکه ئەگەر نه شیکرد خراب نییه بۆی که ده فهرمووی: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ الْاِنْسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ [النساء: ۱۲۹]، هه ندی له رافه کاران وتوویانه: ﴿ذَلِكَ أَتَقَىٰ أَلَّا تَعْمَلُوا﴾. مانای وایه خیزانتان ژور نه بیئ ته وهش وه رگیراوه له فهرمایشی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً﴾ واته: له هه ژاری ترسان ﴿فَسَوْفَ يُعْزِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ [التوبة: ۲۸]، پاشان خودا به فه زلی خۆی هه ر کاتی وستی ده وه له مه ندتان ده کات. عه ره ب کاتی پیاوێک هه ژار ده که ویت پیی ده لین (عال الرجل)، به لام ئه و رافه کردنه له ویدا چاویا خشانده وه ی ده وئ، چونکه ئه و کهسه وه که چۆن له زۆری خاوخیزان ده ترسی که ژنی زۆری ئازادی هه بیئ، هه روه ها که نیزه کی زۆریشی هه بیئ، به لام راستی ته وه یه که جه ماوه ر وتوویه تی: ﴿ذَلِكَ أَتَقَىٰ أَلَّا تَعْمَلُوا﴾ واته سته م نه که ن. عه ره ب کاتیک حاکمیک سته م و نادادپهروهه ی ده کات ده لین: (عال فی الحکم)، هوشه یم له ئەبی ئیسحاقه وه ده گێڕێته وه که ئەهلی کوفه سه رزه نشتی عوسمانیان ده کرد له شتیکدا ته ویش بۆی نووسین (انی لست بمیزان لا أعول) رواه ابن جریر...

له عائشہ وہ ده گيڙ نه وه که پيڻه مبر (دروڊي خواي لي بيت) فهرموويه تي:
 'ذلك أدنى الا تعولوا' واته: "لا تجؤروا" ستم مه کن، ٿينو ٺه بي حاتم
 ده ليت: ٺه وه ديسه راست نيه، راستي ٺه وه قسه ي عائشہ خوي بيت،
 به لام کومه ليک ده لين له وانه ٿينو عه باس و عائشہ و موجهيد و عه کريمه و
 حه سن و ٺه بي مالک و ٺه بي ره زين و نه خعي و شه عبي و زه حاک و عه تاي
 خوراساني و قه تاده و سوودي و موقاتيلى کوري حه يان وتويانه: واته (لا
 تميلوا) واته: مهيلتان به لاي يه کيکيانه وه نه بي بي ٺه واني تر.

﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَتِهِنَّ نَحْلَةً﴾ عه لي کوري ٺه بي ته لحه وتويه تي:
 (النحله) مارهي، وه عائشہ وتويه تي: (النحله) (فريضة) فهرزه.

ٿينو زهيد وتويه تي: (النحله) له زماني عه ره بييدا واجبه، واته: مارهي
 پٺوسته که له سر خوتان داتاناهه بيدهن به هاوسره کانتان واته به شيک نه بيت
 که پٺوست بيت بزيان مارهيان مه دن، وه دواي پيڻه مبر (دروڊي خواي لي بيت)
 بؤ که س نيه ٺافره تيک ماره بکات به بي مارهي پٺوست، وه دروست نيه
 ناوناني مارهي به درؤ و به ناهق، واته: له سر پياو پٺوسته مارهي بدات به
 ڙنه که ي هرچونتيک بيت، وه ٺه بي به دلي فراوان بيداتي بهو شيويه پٺوسته
 ڙن مارهي به دلي فراوانه وه بدرتي ٺه گهر ٺه ويش شتيکي لهو مارهي ناونراوه
 دايه وه به پياوه که با بيخوات حه لاله و خاوٺنه، له بهر ٺه وه خوا فهرموويه تي:
 ﴿فَإِنْ طَبِنَ لَكُمْ عَنْ سَيِّئِهِ نَفْسًا فَاَكُلُوْهُ هِيَئًا مَّرِيئًا﴾ ٺه گهر ٺه وان هر بؤ خويان
 شتيکيان له مارهييه که به ٺه وه به خشي بيخون و نوشي گياني بي.

له عه لييه وه په زاي خواي لي بي ده گيڙ نه وه وتويه تي: "ٺه گهر که سيکتان
 شونتيکي تووشي تازار بوو با داواي سي درهم له ڙنه که ي بکات يان وه ٺه
 با هه ندي ههنگوني لي بکري، پاشان له گهل ٺاوي باراندا تيکه لي بکات
 ٺه بيته تيکه له يه که شيفايه که چاک ده بيت، ٺه بي صالح ده گيڙ ٺه وه ٺه وسا که
 پياوٺک کچه که ي ده دا به ميرد مارهييه که ي هه لده گرت بؤ خوي و هيچي نه ده دا
 به کچه که ي، خواي گه وره ٺه وه ي لي قه ده غه کردن و ٺه ٺايه ته ي ناره
 خواره وه: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَتِهِنَّ نَحْلَةً﴾ (رواه ابن ابي حاتم وابن جرير).

وه ٿينو ٺه بي حاته له عه بدوره حمانی به يله مانويه وه ده گيڙ ٺه وه وتويه تي:

پيغەمبەر (درودى خوى لى بيت) فەرموويەتى: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِعْلَةً﴾ وتيان ئەى نىردراوى خوا پەيوەنديەكانيان چيە لە نىوانياندا؟ فەرمووى: ئەهەلەكى لەسەر چى پازى بوون.

هەر لە عەبدورەحماني كورى بەيلەمانىيەو هاتووە كە عومەرى كورى خەتتاب (پەزاي خوى لى بيت) وتووويەتى: پيغەمبەر (درودى خوى لى بيت) وتارى ئەدا بۆمان سى جار فەرمووى: "ئە ئازادەكان مارە بكەن" پياويك هەلسا وتى: پەيوەنديەكان چيە لە نىوانياندا؟ فەرمووى: ئەوئى كەس و كاريان لەسەرى پازى بوون. (لەسەندەكەيدا لاوازی هەيە و پچراندنى تېدايە).

﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ (۵) وَأَبْلُوا إِلَيْنِي حَقَّ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعِِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِإِلَهِ حَسِيبًا﴾ (۶)

واتە: مالى خۇتان كە خوا كەردوويەتيە مایەى خۆشگوزەرانیان مەدەنە دەست كەمناوەزان! بەلام جلك و بژیويان لە مالى خۇتان بۆ دابین بكەن و بە پرووى خۆشییەوە بیانديوئن، هەتیوان تاقیکەنەوە تا دەبینە گەنجی رهشید، جا ئەگەر دیتان خاس و خراب لە یەكتر جوئ دەكەنەوە ئەوسا مالیان بدەنەوە لە ترسی ئەوەشدا ئەوا گەورە بین بەدەر لە ئەندازە و بەلەزمالیان مەخۆن كئ زەنگینە خۆپاریزی كیش نەدارە هەر ئەوئەندەى كە پئویستی ژیانینی بە دابی پۆژ لئی هەلگري، هەر كاتیكیش مالهەكەیان دەدەنەوە با شایەت ئاگیان لئ بئ بۆ لیپرسینەوەش هەر خودا بەسە، خوى پاك و بیگەرد نایەلیت كەم ئاوەزەكان تەسەرپوف لەو مالهەدا بكەن كە خوا كەردوويەتى بە مایەى گوزەرانی بۆیان، واتە ژیانینی بئ دەبەن بەرپۆە بە بازارگانی و شتی تر، ئالیئەدا حیجر دەخریئە سەر كەم ئاوەزان، ئەوانیش چەند بەشیكن، جاری وا دەبئ حیجر لەبەر مندالی دەبئ، چونكە مندال هیچ دەسەلاتیكى نییە و جاری وادەبئ لەبەر شیت بوونە و جاری وا دەبئ لەبەر خرابی هەلسوكەوتیتی یان لەبەر كەم ئاوەزی و كەم

دینیبە، وە جاری وایە لەبەر موفلیسییە، ئەویش ئەوێبە کاتى پیاویك زۆر قەرزار دەبێ مالى كەم دەبێ، ناتوانی ئەو قەرزە بداتەوێ کاتى خواوەن قەرزارەكان داوا لە حاکم دەکەن حیجر بختە سەرى، حاکمیش حیجری دەخاتە سەر.

زەحاک و ئیبنو عەباس دەربارەى **﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ﴾**، وتویانە: ئەوانە منداڵ و ژنەكانتان، هەروەها ئیبنو مەسعود و حەكەمى كۆرى عوبەینە و حەسەن و زەحاک وتویانە: ئەوانە ژن و منداڵن. سەعیدى كۆرى جوبەیر وتوویەتى: ئەوانە هەتیون، وە موحامەد و عەكریمە و قەتادە وتویانە: ئەوانە ژنەكانن.

لە ئەبى ئومامەوێ هاتووێ وتوویەتى: پێغەمبەر (دروودی خۆای لى بێت) فەرموویەتى: "إن النساء سفهاء إلا التى اطاعة قيمها" واتە: بەراستى ژنان كەم ئاوەزن جگە لەوانەى بەرفەرمانى مێردەكەیان دەکەن. لە ئەبى ھورەیرەوێ دەگێرئەوێ كە **﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ﴾**، وتوویەتى: ئەوانە خزمەتكارەكانتان ئەوانە شەیتانە ئینسییەكانن.

﴿وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ عەلى كۆرى ئەبى تەلحە لە ئیبنو عەباسەوێ دەگێرئەوێ وتوویەتى: پەلامارى ئەو ماله مەدە كە خوا پێى داوى و بژێویت لەسەریتى بیدەیت بە ژنەكەت یا بە منداڵەكانت، پاشان چاوت لە دەستى ئەوان بێت، بەلكو دەستت بە مالهكەتەوێ بگرە و چاكسازی تێدا بكە با تۆ ئەو كەسە بیت كە مالیان بۆ سەرف دەكەیت بە كڕینی جلۆبەرگ و بژێوى و پێوستیان.

لە ئەبى موساوێ هاتووێ وتوویەتى: سێ جۆر كەس لە خوا ئەپارێنەوێ نزابان وەرناگیرى: پیاویك ژنیكى پەوشت خراپى هەبێت و بەرەلای نەكات و پیاویك مالى خۆى بداتە دەست كەم ئاوەز، پیاویك قەرزی داویت بە پیاویك شایەتى لەسەر وەرئەگرتبێ.

ئەم ئایەتە پیرۆزە چاكە كردنى تێدايە بەرامبەر خێزان و ئەوانەى لە ژیر حیجردان بە فیعلی لە نەفەقەكیشان و جلۆبەرگ و رووزى و قسەى خوش و رەوشتى چاك.

﴿وَابْلَاوْا الْبَنَاتِ﴾ ئیبنو عهباس و موجهید و حهسن و سوودی و موقتیلی کوری حهیان و توویانه: واته: تاقیان بکه نه وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ﴾، موجهید و توویه تی: واته: خه و بینین، جه ماوهری زانایان و توویانه: بالئی بوونی کوری جاری واهیه به خه و بینین ده بیئ تهویش له خه ویا نه وه بیینی که ناوی بیئ دیته وه نه و ناوهی مندالی بیئ دروست ده بیئت.

له سونه نی ته بی داودا له عهلییه وه هاتووه و توویه تی: له پیغه مبه ره وه (درودی خوی لی بیت) ته مانهم له بهر کردووه: "دوای خه و بینین هه تیوی نامینی، بیده نگبوونیش نییه له خۆره لاتنه وه تا شهو".

له عایشه وه هاتووه که پیغه مبه ره (درودی خوی لی بیت) فهرموویه تی: "رفع القلم عن ثلاثة، عن الصبی حتی یحتلم وعن النائم حتی یستيقظ وعن المجنون حتی یفیک". واته: پینووس له سه ر سئ جۆر کهس هه لگیراوه، له سه ر مندال هه تا خه و ده بیینی و له سه ر خه و توو هه تا به ناگا دیته وه وه له سه ر شیت هه تا چاک ده بیته وه.

یان پانزه سال ته و او بکات، ته وه شیان له و فهرمووده چه سپاوه وه وه رگرتووه که له هه ردوو سازه و اردا هاتووه له ئیبنو عومه ره وه و توویه تی: پۆژی ئوحوود نیشان پیغه مبه ره (درودی خوی لی بیت) درام چوارده سال بووم، پی پیینه دام، به لام پۆژی خه نده ق که پانزه سال بووم نیشان پیغه مبه ره (درودی خوی لی بیت) درام ربی پیدام. عومه ری کوری عه بدو لعه زیز کاتی ته و فهرمووده یی پیگه یشت وتی: ته وه جیاوازی نیوان بچووک و گه وره یه.

زانایان جیاوازن له سه ر دره هاتنی تووکی بهر، که ئایا به لگه یه له سه ر بالقبوون یان نا؟ تهویش له سه ر سئ وته یه: له قسه ی سییه مندا له نیوان مندالانی مسولماناندا جیاوازی هه یه وه نیوان مندالانی ته هلی زیمه که بالقبوونه دره هقیان، چونکه به وه په له ناکریت له دانانی جزیه له سه ر یان. راستیی ته وه یه تووکی بهر هاتن بالقبییه دره هق به هه موو، چونکه ته وه فهرمانیکه خه لک تییدا یه کسانن. پاشان سونه ت به لگه یه له سه ر ته وه به پیی ته و فهرمووده یی تیمام نه حمه د له عه تییه قوره زییه وه ده گپه رته وه و توویه تی: پۆژی قوره یزه نیشان پیغه مبه ره (درودی خوی لی بیت) دراین، ته وه ی توکه به ری هاتبوو

کوشتيان، هر کس توک بهري نه هاتبو بهر لايان کرد، وه من لهو که سانه بووم که توک بهرم نه هاتبو، بهر لايان کردم، نه وهش له بهر نه وهی بوو که سه عدي کوري موعاز بووه ناويزيوان داواي کرد هر چي جهنگاوهريان هميه بکوزري و زن و منداليان به ديل بگيري.

ئهو عوبيد قاسمي کوري سه لام له کتبي (الغريب) دا وتويه تي: له نينو عليوه له نيسماعيلي کوري نوميه وه ده گيريه وه له موحه ممدي کوري به حياي کوري حيبانه وه له عومره وه، که کورک به هژراوه باسي کچيکي کردبو به خراپه، عومره وتي: سهيري بکه نه گهر توکي بهري هاتبو داري حدي لي بدن که سهيريان کرد توک بهري نه هاتبو داري حدي له سهه ه لگرت.

ئهو عوبيد وتويه تي: (ابتهرها) واته: تاواني داوڻن پيسي دابوه پال، چونکه (الابتهار) ماناي وايه کوره که وتبوي کاري خراپ له گه لدا کردوه به درو، به لام نه گهر راست بي پي ده لين (الابتيار).

﴿فَإِنْ مَأْسَمُ وَتَنَّهُمْ رُشْدًا فَادْعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ جا نه گهر ديستان خاس و خراب له يه که جيا ده که نه وه نه وه سا ماليان بدنه وه. سه عيدي کوري جوبه ير وتويه تي: واته چاک بوون له ثاينه که ياندا و پاريزه بوون بؤ ماله کانيان. زانايان وتويانه: هر کاتيک غولامه که بالقبو، ثايني چاک بوو، تواني مالي خوي پياريزي، نه وه حيجري له سهه لاته بري، نه بي نهو ماله ي له زير دهستي سهه رشتياريه که يدايه بدرته وه دهستي.

وه که ده فه رمووت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ أَمْوَالِكُمْ﴾ خوي گه وه له م ثايه ته دا قه ده غه ي ده کات مالي هه يتو بخوري بي نه وه ي پويست بيت ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ﴾ هر کس پويستي به مالي هه يتو نه بوو نه بي ده ست پاك بيت و هيجي لي نه خوات.

شه عبي وتويه تي: بؤ نهو که سه وه خواردي گزشتي مرداره وه بوو و خوڼن وايه.

﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ له عائشه وه هاتروه وتويه تي: نه م

ئایه ته ده باره ی مالی هه تیو هاتۆ ته خواره وه که سه ره په رشتیکاره که ی به سه ری به سه تی و چاکسازی تیدا بکات ته گهر ته و که سه موحتاح بوو با لئی بخوات به قه ده ره ته وه نه ده ی هه لده سه تی به سه ره په رشتی کردنی.

زانایانی شه ریعه تی ئیسلامی وتوویانه: بۆی هه یه که متر لهم دوو فره مانه لئی بخوات، وه ک کرئی به رامبه ری، یان ته وه نه ده ی پیویستی پییه تی. وه جیاوازییان هه یه له وه دا ته گهر ته و که سه حالی باش بییت ته و ته بی ته وه ی خواردوویه تی بیگپرته وه بۆ هه تیوه که، ته وه ش له سه ره دوو قه وله: یه که میان، نه خیر، چونکه بۆ کرئی کرده وه که ی لئی خواردوو که هه ژار بووه، ته وه ش لای هاوه له کانی شافیعی راسته، چونکه ئایه ته که لئ له خواردنی به بی له جیاتی په واکردوو.

ئه حمه د له عه مری کوری شوعه ییه وه له باوکییه وه ده گپرته وه که پیاوێک له پیغه مبه ری (دروودی خوی لئ بیت) پرسى وتی: من هیچ سامان و مالیکم نییه، به لام سه ره په رشتیکاری مالی هه تیووم، فره مووی: (کل من مال یتیمک غیر مسرف ولا مبذر ولا متائل مالا ومن غیر أن تفی مالک او قال یفدی مالک بماله). واته: له مالی هه تیوه که ت بخۆ بی فیرو دانی یان مالی خۆت به مالی ته و پپاریزی، هه ره له عه مری کوری شوعه ییه وه له باوکییه وه له باپییه وه هاتوو، وتوویه تی: پیاوێک هات بۆ لای پیغه مبه ره (دروودی خوی لئ بیت) وتی: من سه ره په رشتیکاری مالی هه تیووم، مالی هه یه، به لام من هیچم نییه، له ماله که ی بخۆم؟ فره مووی: "بالمعروف غیر مسرف" واته: به چاکه بی ته وه ی به فیرو ی بده ی.

له جابیره وه هاتوو پیاوێک وتی: ته ی نیردراوی خوا له سه ره چی له هه تیوه که م بده م؟ فره مووی: "ما کنت ضارباً منه ولدک غیر واق مالک بماله ولا متائل منه مالا"، واته: له سه ره چی له مندا له که ی خۆت ده ده ییت، بی پراستی ماله که ت به مالی ته و وه مالی لئ مه سیته.

ئینبو جه ریر له قاسمی کوری موحه ممه ده وه ده گپرته وه که پیاوێکی ده شته کی هاته لای ئینبو عه باس وتی: من چه ند هه یته به خپو ده که م وشتریان هه یه و خۆشم وشترم هه یه، من شیرى وشتره کانی خۆم ته به خشم ئیتر شیرمان بۆ نامییتته وه، له شیرى وشتره کانی ته وان چی بۆ من حه لاله؟ وتی: ته گهر تۆ به

شۇنڭىن ونبوۋەكانىدا دەگەپتى ۋە نەخۇشەكانىيان تەداۋى دەكەيت، ۋە دولاۋيان بۇ دروست دەكەيت و ئاۋيان دەدەيت لە شىرەكەيان بخۇرەۋە ئەۋەندەى زىيان بە بەچكەكانىيان نەگەيەنى و گوانەكانىيان بىنەپرنەكەى.

ۋتەى دوۋەمىيان: بەلى، چونكە مالى ھەتىۋ قەدەغەيە خواردنى، بەلكو تەنھا بۇ پىۋىستى پەۋاكەر ئەبى چەندى لىخواردوۋە بىرئىتەۋە ۋەك خواردنى مالى كەسىكى تر لە لاين ناچارەۋە.

لە حارسى كورى مىزرەبەۋە ھاتوۋە ۋتوۋىتەى: عومەر (پەزى خۋاى لى بىت) ۋتوۋىتەى: من دەربارەى ئەم مالى ۋەك سەرپەرشتى كارى ھەتىۋم ئەگەر پىۋىستم پىۋى نەبى دەست پاك دەبم ئەگەر پىۋىستم پىۋى ھەبى لىۋى قەرز دەكەم كاتى حالىم باش بو ئەيدەمەۋە.

ئىبنو عەباس دەربارەى ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ۋتوۋىتەى: ئەۋە قەرزە، ھەر ئىبنو عەباس دەربارەى: ﴿فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ۋتوۋىتەى: واتە: بە سى پەنچە لىۋى بخوات.

ھەر لە ئىبنو عەباسەۋە ھاتوۋە كە دەربارەى ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ۋتوۋىتەى: لە مالى خۋى بخوات و رۇزى لەسەرى بىت بۇ ئەۋەى پىۋىستى بە مالى ھەتىۋ نەبىت.

عامىرى شەعبى ۋتوۋىتەى: نابى لىۋى بخوات ھەتا ناچار دەبىت ۋەك چۇن بۇ گۇشتى مردارەۋەبوۋ ناچار دەبىت، ئەۋ كاتە ئەگەر لىۋى خوارد ئەبى بىداتەۋە.

﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ واتە: كاتى مالىكانتەن دانەۋە دەستىيان دۋاى بالقبوۋىيان و زانىتان خاس و خراپ لەيەك جىادەكەنەۋە، جا كاتى مالىكانتەن دايەۋە دەستىيان ﴿فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ﴾ واتە: شايتەيان لەسەر بگرن، ئەۋە فەرمانىكە لە خواۋە بۇ سەرپەشتىكارانى ھەتىۋ كە بالقبوۋ مالىكانىيان بدەنەۋە دەست بە شايتەى چەند كەس بۇ ئەۋەى نەك ئىنكارى ۋەرگرتەۋەى لى بكات، پاشان ئەفەرمۋى: ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسْبًا﴾ واتە: بەسە كە خوا لىپرسرەۋەيە و شايتە و چاۋدېرە بەسەر سەرپەشتىكارانى ھەتىۋانەۋە لە حالى چاۋدېرىكردنى ھەتىۋەكان و كاتى پىدەنەۋەى مالىكانىيان كە ئايا تەۋاۋە يان كەموكۈرە، چونكە ھەر خوا بە حالان دەزانى.

له بهر نهوه له سازه واری موسلیمدا چه سپاوه که پیغه مبهبر (دروودی خوی لڼ بیت) به نه بو زه پری وتووه: من به لاوازت ده زانم چیم بؤ خوم پیخوشه بؤ تو شم بیخوشه نه یبه به سهرکاری دوو کهس و سهر به رشتی مالی هه تیوو مه که.

﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرٌ نَّصِيبًا مَّفْرُوضًا ۚ﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَسْتَعِزُّوا بِاللَّهِ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

واته: که له پوری داری و باب و خزمی نزیك کهم بی یا زور نیرینه بهشی خوی هه یه و میننهش تیایدا به شداره و بهشیان بؤ بهر یار دراوه گهر له وهختی دابهشینی که له پوردا، کهس و کاری هه تیوان و بیینه وایان له وی هه بوون لهو مال هه شتیکیان بده نی و به پرووی خوشه وه بیاندوینن، نهو که سانه ی له پاش خویان مندالانی سهروپیچکه ی بی دهسه لات به جی دیلن، با له وه سیئت کردنیدا ترسی خویان له دلدا بی و شتیکی وا له پاش خویان راسپییرن، هیچ ناهه قی تیدا نییه نهو که سانه ی به نا په وا دارایی هه تیوان دهخون با بزنان که ناگری دهخه نه هه ناویانه وه و تووشی ناگریکی به هه لپه و گهر دهب.

سه عیدی کوپی جوبهیر و قه تاده و توویانه: هاویه شدانه ره کان دارایی و مال هه کانیان داده نا بؤ پیاوه گه وره کان و میراتیان نه ته دا به ژن و منداله کانیان، خوی گه وره نه م نایه ته ی نادره وه خواره وه که ده فهرموویت: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ واته: هه موان له حوکمی خوادا یه کسانن و یه کسان دهب له میراتدا، هه رچه نده جیاوازن له وه دا که خوی بوی داناون به پیی نزیکی له مردوه که یانه وه به پیی هاوسه ریتی یان به پیی وه لا، چونکه نه مانیش وه ک پشت وان.

له جابيره وه هاتووه وتوويه تي: ئوم كوجه هات بؤ لاي پيڻغه مبه ر (درووي
خوای لي بيت) وتي: ئهي نيرراوي خوا من دوو كچم ههيه باوكيان مردووه و
هيجيان نيه، ئيتر خوا ئهو ئايه ته ي نارد خواره وه.

كه ده فهرمويت: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ وتراوه كاتي ئاماده ي
دابه شكر دني ميرات بوون خزمان ئه وانهي ميراتگر نين ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾
ههتيوان و ههزاران با لهو ميراتييه به شيان بدن، ئه وه له سه ره تاي ئيسلامه وه
واجب بوو و تراوه په سهند بووه.

زانايان جياوازيان ههيه له سهر ئه وه ي كه ئايا ئه وه سپراوه ته وه يان نا
له سهر دوو قه وله: بوخاري له ئيبنو عه باسه وه ده گيرښته وه كه ئه وه ئايه ته ئيشي
پي ئه كړي و نه سپراوه ته وه، موجهيد وتوويه تي: ئه وه پيويسته له سهر كه س و
كاري مردوو به دلي صافه وه.

ئينو سيرين و سه عيدي كوري جويه ير و مه كحول و ئيراهيمي نه خه عي و
عه تاي كوري ئه بي په باح و زوهر ي و ئه بي عاليه و شه عي و حه سدن كه ئه وه
واجبه، له ئيبنو سيرينه وه هاتووه كه وتوويه تي: لاي من وه ستيكي عريده م
فرماني كردبوو كه مه پښك سه ربپښ دهر خواردي خاوه ني ئه وه ئايه ته بدن و
وتي: ئه گهر ئايه ته نه بوايه ئه بوا له مالي من بدرايه.

وه له زوهر ييه وه هاتووه كه عورو له ميراته كه ي به شي درا كاتي ماله كه يان
دابه ش كرد.

زوهر ي وتوويه تي: ئه وه ئايه تيكي مه حكه مه و كاري پي ده كړيت.
مالك له عه بدولكه ريمه وه له موجهيده وه ده گيرښته وه وتوويه تي: ئه وه
هقه و واجبه هه تا به دلي صافه وه بيت.

باسي ئه وه كه سه ي بؤ ئه وه چووه ئه وه فرمانه بؤ وه سبت كردن

بؤيان

عه بدوره زاق وتوويه تي: ئيبنو جوره يچ له ئيبنو ئه بي مه ليكه وه بؤي
گيرايينه وه كه ئه سمای كچي عه بدوره حماني كوري ئه بوبه كري سديق و قاسمي

کۆری موحه‌مه‌د پێیان راگه‌یاندوووه که عه‌بدوللای کۆری نه‌بو به‌کر میراتی
عه‌بدوره‌حمانی باوکیان دابه‌ش کرد کاتی عائیشه مابوو، وتووێانه: هه‌زار و
خزم نه‌ما له میراته‌که به‌شی نه‌ده‌ن، وتووێانه: ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه که
ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ﴾ نه‌و ئایه‌ته‌ی
دوای ئه‌و دیت سهریوه‌تییه‌وه که ده‌فه‌رموویت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾.
عه‌وفی له ئیبنو عه‌باسه‌وه ده‌گێڕێته‌وه وتووێه‌تی: ئایه‌ته‌ی: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ
أُولُو الْقُرْبَىٰ﴾ پێش ئه‌وه‌ی دانانی به‌شه‌کان بینه خواره‌وه بووه، دوای ئه‌وه خوای
گه‌وره به‌شه دانراوه‌کانی (الفرائض) ی نارد هه‌زاره‌وه و هه‌ر کس مافی خۆی
بۆ دیاری کرد. ئیتر ئه‌وانه‌ی مردوووه که ناوی لێ نابوو کرانه سه‌ده‌قه. هه‌ر له
ئیبنو عه‌باسه‌وه هاتوووه که وتووێه‌تی: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالسَّكِينِ﴾ ئایه‌ته‌ی میرات سهریوه‌تییه‌وه بۆ هه‌ر مرۆفیک به‌شی خۆی دانا
له‌وانه‌دا کا باوک و دایک و خزمان به‌جێ دیلن که‌م بێت یان زۆر.

هه‌روه‌ها سه‌عه‌یدی کۆری موسه‌یب وتووێه‌تی: ئه‌و ئایه‌ته سهراره‌وه‌وه و
ئایه‌ته میرات و وه‌سیت سهریوه‌تییه‌وه.

هه‌روه‌ها عه‌کریمه و ئه‌بی شه‌عسا و قاسمی کۆری موحه‌مه‌د و ئه‌بی
سالح و ئه‌بی مالیک و زه‌یدی کۆری ئه‌سه‌لم و عه‌تای خۆراسانی و موقاتیلی
کۆری حبیان و ره‌بیعه‌ی کۆری عه‌بدوره‌حمان وتووێانه: ئه‌و ئایه‌ته سهراره‌وه‌وه
(منسوخه).

ئه‌وه‌ش بۆچوونی جه‌ماوه‌ری زانایانی ئایینی و هه‌ر چوار پێشه‌واکه و
هاوه‌له‌کانیانه، عه‌وفی له ئیبنو عه‌باسه‌وه ده‌گێڕێته‌وه که ده‌رباره‌ی ﴿وَإِذَا حَضَرَ
الْقِسْمَةَ﴾ وتووێه‌تی: ئه‌وه دابه‌شکردنی میراته، واتا که‌شی به‌پێی ئه‌وانه‌ی
ئه‌وه‌یه ته‌گه‌ر ئه‌و هه‌زارانه له خزمان که میراتگه‌ر نین و هه‌یتوان و که‌م ده‌ستان
ئاماده‌ی دابه‌شکردنی مالیکێ زۆر بوون ته‌گه‌ر خه‌زبان کرد شتیکیان پێ بدری
کاتی ئه‌بینن یه‌کیکیان ئه‌وه وه‌رده‌گرت و ئه‌ویان ئه‌وه وه‌رده‌گرت ئه‌وانیش هیوا
به‌راو هیچیان نه‌دریتی، خوای گه‌وره خاوه‌ن به‌زه‌یی فه‌رمانی داوه شتیکیان
بده‌نی بۆ چاکه‌کردن به‌رامبه‌ریان و سه‌ده‌قه‌کردن پێیان وه‌ک خوای گه‌وره
فه‌رمووه‌تی: ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ [الأنعام].

۱۴۱] واته: هه ركه ميوه يان پيڊه گات لٽي بخون و له ږوڙي ميوه چنينا به شي
خوداش جيا بکه نه وه بڻ هه څاران وه زه مي ته وانه ده کات که به ربوومه کانين
به شه و ده گوڙ نه وه له ترسي ته وهی نه ک هه څاران و کم دهستان پټي بزانن وه
ده رباري خاوهن باخه کان هه والي داوه: ﴿إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ﴾ [القلم: ۱۷]
سوڻديان خوارد که به شه و باخه که يان ده ږن و وتوويه تي: ﴿فَأَنطَلَقُوا وَهُمْ يَخْشَفُونُ﴾
﴿۲۳﴾ اَن لَّا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿۲۴﴾ [القلم: ۲۳ - ۲۴] واته: رښه چوون
پټکه وه چپه يان ده کرد که نابي ته مړوچ هه څار بټه ناو باخه که ي ټپوه، وه
فه رمويه تي: ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا﴾ [محمد: ۱۰] واته: خودا
نه فروتو ناي کردن، بڻ له دين لاده رکه کانيش هر شتي کي ټاوا هه يه.

هر که س ټينکاري مافي خوي کرد به سه ربه وه سزاي ته دا له
خوښه ويسترين ته و مالهي هه يه تي. له بهر ته وه له فه رموده دا هاتوره: "ما
خالطت الصدقة مالا الا افسدته"، خير و سه ده وه ټيکه له به هر ماليک نه بيت
که نه ده لي ده کات.

﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضَعُفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَسْتَقُوا اللَّهَ
وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ [۹] عه لي کوري ته بي ته له له ټينو عه باسه وه
ده گپريته وه و تويه تي: ته وه ده رباري پياوټکه که له سه ره مه رگدايه پياوټک گوي
لي ده بي و ه ستيک ده کات زيان به ميرانگره کاني ده گه يه ني، خوي گه وه
فرمان ده دات به و که سه ي گوښيستي که له خوا بترسي و رښي لي بگري و
هه له کاني بڻ راست بکاته وه، ټاگاي له ميرانگراني ته و کابرايه بيت وه ک ټاگاي
له ميرانگره کاني خوږه تي، مواهيد و چنه د که سيکي تر وتويانه.

له هه ردو و سازه واردا چه سپاوه که پيغه مبه ر (درودي خوي لي بيت) کاتي
چو و بڻ لاي سه عدي کوري ته بي وه قاص سه رداني کرد، وتي: ته ي نيردراوي
خوا من ماليکي زورم هه يه، کچيکم هه يه، ميرانگر، ټايا دوو سيپه کي مال ه کم
بکم به خير؟ فه رموي: نه خير، وتي: ته ي نيوه ي؟ فه رموي: نه خير، وتي:
ته ي سيپه کي؟ فه رموي: سيپه ک باشه، هه رچه نه ده سيپه ک زوره. پاشان
پيغه مبه ر (درودي خوي لي بيت) فه رموي: "إِنَّكَ أَنْ تَذَرُ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَا وَخَيْرٌ مِنْ
أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفُّونَ النَّاسَ" واته: ته گه ر تو ميرانگره کانت به ده وله مه ندي

به جی بهیلی خیرتره بۆ تو له وهی به ههزاری به جیان بهیلی ههزار بن و دهست له خهلك پان بکه نه وه.

زانایانی ئایینی وتویانه: ته گهر میراتگرانی مردووه که دهوله مهنده بن په سهنده بۆ مردووه که له وه سیته که یدا سییه که بنوسی، وه ته گهر ههزار بوون په سهنده که له سییه که که متر بنوسی وه وتراوه مه بهست له ئایه ته که نه وه به له خوابتر سین له دهست به سهر مالی هه تیودا و نه یخۆن و به فیرۆی نه دهن.

پاشان ئاگاداریان ته کاته وه که خواردنی مالی هه تیو به ستم، نهو که سه ناگر ده کاته زکیه وه، له بهر نه وه فهرموویه تی: **﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾**، واته: کاتی مالی هه تیویان خوار به بی هۆ نه وه ناگر ده که نه زکیان له پۆزی قیامهت له ناو سکیاندا بلیسه ده بهستی.

له ئه بی هوریه رووه ده گیر نه وه که پیغه مبهه (دروودی خوی لی بیت) فهرموویه تی: (اجتنبوا السبع الموبقات، قیل: یا رسول الله، وما هن؟ قال: الشرك بالله، والسحر، وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق، واكل الربا، وأكل مال الیتیم، والتولی يوم الزحف وقذف المحصنات المؤمنات الغافلات) واته: دوور که نه وه له جهوت مال و پیرانکاره که، وتیان: ئه ی نیردراوی خوا جهوته چین؟ فهرمووی: هاو بهش بۆ خوا دانان، سیحر کردن، کوشتنی که سیکه خوا هه رami کردووه به هه قی خۆی نه بی، وه خواردنی سوو، خواردنی مالی هه تیو، هه لاتن له پۆزی جهنگ و روویه پروو بوونه وه، تاوان گرتنه ئافره تی باوه پداری بی ئاگا له تاوان.

ئینو ئه بی حاته م له ئه بی سه عیدی خودریه وه ده گیر یته وه وتویه تی: وتمان: ئه ی نیردراوی خوا نه وه شه وهی شه وره ویت پیکرا چیت بینی؟ فهرمووی: بردمیان بۆ ناو خه لکیکی زۆر له خه لکی خوا، پیاو بوون، هه ر پیاوکیان دوو لغاوی کرابوو ده م وهك لغاوی و شتر، دابونیانه دهست چه ند پیاوئیک که ده می هه ری که یان ده کرده وه پاشان گابه ردیکیان له ناگر ده هیئا نه یان خسته ناوی ده می هه تا ژیره وهی ده رده چوو وهك مانگا ده یان بۆران و هاواریان ده کرد، وتم: ئه ی جویره ئیل نه وانه کین؟ وتی: نه وانه نهو که سانه ن

له دنیادا مالی ههتیویان دهخوارد به ستم، به راستی ئەوانه ئاگر دهکهنه ناو زکیان و به ئاگری توندوتیژ سزا دهدرێن.

سوودی وتوویهتی: ئەوانه مالی ههتیو دهخۆن، پڕۆزی قیامت زیندوو دهکرێنهوه گهڕی ئاگر لهدهم و گوێ و لوتیهوه دهردهچی، ههر کەس بینی ئەزانی ئەوه مالی ههتیوی خواردوهوه.

له ئەبی بهرزوه هاتوه که پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ بیت) فهرموویهتی: 'بیعت يوم القيامة القوم من قبورهم تأجج افواههم ناراً'، واته: پڕۆزی دواپی کۆمهڵیک له گۆرهکانیان دینه دهروهه ئاگر له دهمیانهوه بلیسه دهکات، وتیان ئهی نێردراوی خوا ئەوانه کێن؟ فهرمووی: ئهی نابینن که خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِنِمْ طُلُمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَهُمْ لَا يَبْغُلُونَ سَعِيرًا﴾.

له ئەبی هورپهروه هاتوه که پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ بیت) فهرموویهتی: 'أخرج مال الضعيفين المرأة والیتیم' واته: وهسیستان بۆ ئەکهه دوورکهونهوه له مالی ئافرهت و ههتیو.

له سورەتی (البقرة) دا له رینگای عهتای کوری سائینهوه له سهعیدی کوری جویهرهوه هاتوه له ئینو عهباسهوه (پهزای خویان لئ بیت) وتوویهتی: کاتی ئایهتی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِنِمْ طُلُمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَهُمْ لَا يَبْغُلُونَ سَعِيرًا﴾ ئەوانه ههتیویان لا بوو ههلسان خواردنهکهیانی له خواردنی خویان جیاکردهوه و خواردنهکهیان له خواردنهوهیان وای لئ هات شتهکانیان زۆر بوو و باش بوو بیهخوات یا خراپ بیهت، ئەوهیان بۆ پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ بیت) گهڕایهوه، خوی گهوره ئایهتی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ آلِهَتِنِمْ قُلْ إِضْلَاحٌ لِّمَن خَلْفَ﴾ [البقرة: ۲۲۰] وتوویهتی: دواپی خواردنهکانیان تیکهه خواردنهکانیان کردهوه و خواردنهکانیان تیکهه به خواردنهکانیان کردهوه.

﴿يُؤْمِرُكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ

يَكُنْ لَكَ وَلَدٌ وَوَرِثَةٌ أَبَوَاهُ فَلَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ فَإِنْ كَانَ لَكَ إِخْوَةٌ فَلَا تَقْدِرُ
 السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوْصِي بِهَا أَوْ دَيْنٌ أَوْ أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ
 أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

واته: خودا پیت پاده گه یه نی که له پورتان با بۆ نیرینه دوو بهش و بۆ مینه
 نیوهی بهشی نیرینه بی، گهر ژمارهی مینه له دوان پتر بوو دوو بهش له سنی
 بهشی میراته که ده بن، نه گهر مینه یه که بوو، نیوهی که له پور بۆ نه مه، نه گهر
 مردوو نه ولادی له پاش به جیما دایک و باوکی هر کامیکیان شش یه کیان له و
 ماله هه یه نه گهر هیچ فهرزندی نه بوو دایک و باوکی ده بی میراته که ی بگرن،
 له سنی کوت کوتیک بۆ دایکه نه گهر مردوو براو خوشکی به جیهیشتبوو، پاش
 دانه وهی قهرز و قۆله و پیکهینانی وه سیته که، دایک شش یه کی پی ده بری،
 ئیوه نازانن له بابان و فهرزندان و کامیان بۆ به ره پیدان و نزیکترین،
 پریاریکه له خواوه بۆت دانراوه خودا زانای کارزانه.

ثم ثایه ته پیروژه و نه وهی دواى نه مه هاتوو و نه و ثایه ته ی کوتایی نه
 سوره ته پیمان ده و تریت (علم الفرائض) زانستی به شه دانراوه کان که ی له م سنی
 ثایه ته هه لئجراوه و له و فهرمودانه وه له و باره یه وه هاتوو نه وانه ی وه که
 لیکده ره وهن بۆیان باس له وانه یه بکهین که په یوه ستن یه لیکدانه وه ی نه وانه،
 به لام پریاردانی کیشه کان و جیاوازیه کان و به لگه کان و حوجه ی نیوان
 پیشه وه کان جیگاهه ی کتیه کانی نه حکامه، ئیتر خوا یارمه تیده ره.

ده باره ی فیربوونی به شه دانراوه کان پالنان هاتوو و نه و به شهر بۆ دانراوه
 تایبه ته له گرنگترین بهشیانه، له ئینو عومه ره وه هاتوو و توویه تی: پیغمه بهر
 (درودی خوی لی بیت) فهرموویه تی: "العلم ثلاثة وما سوى ذلك فهو فض: بآیه
 محكمة أو سنة قائمة أو فريضة عادلة" واته: زانست سنی جوژه، جگه له وانه
 زیاده یه، ثایه تیکی موحه کم یان سوننه تیکی جیگیر یان به شه دانراوه ی
 دادپهروه رانه.

نه بو هوره پره و توویه تی: پیغمه بهر (درودی خوی لی بیت) فهرمووی: "یا أبا

هريرة تعلموا الفرائض وعلموه فانه نصف العلم وهو ينسى وهو اول شي و
ينزع من امتي". واته: ٺهي ٺبو هوڀر ڦورٺان ڦيري بهشه دانراوه ڪان بڪن و
خه لڪيش ڦير بڪن، چونڪه ٺهوه نيوي زانستيه يهڪم زانستيه لهم ٺومهٽم
دانه مالري ٺهويه. (رواه ابن ماجة وفي اسناده ضعف) ٺينو عويهينه وتويهتي:
بڙيه ناوانراوه نيوي زانست، چونڪه هه موو ڪهس تووشي دهبي.

له جابيره وه هاتووه وتويهتي: پيڻه مبه (درووي خوي لي بيت) و ٺبو بهڪر
به پياده بي هاتنه سهر دانم له بهني سهله مه، پيڻه مبه سيري ڪردم هيچ هوشم
نه ماوه، داواي ٺاوي ڪرد و دهستونيڙي پي گرت، پاشان پشاندی به سهرا
هوشم هاتوه و وتم: چ فرمانيڪم پي دهڪي، ڪه چي له مالهڪم بڪم ٺهي
پيڻه مبهري خوا؟ ٺايهتي: ﴿يُؤْمِرُكَ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكَ لِلذَّكَرِ مِثْلَ حَظِّ
الْأُنثَى﴾. نيردراوه ته خواره وه.

فهرموده يهڪي تر دهرياره ي هوي هاتنه خواره وه ٺايه ته ڪه، ٺهحمده
وتويهتي: له جابيره وه هاتووه وتويهتي: ڙنهڪي سهدي ڪوري پهبيع هات
بڙ لاي پيڻه مبه (درووي خوي لي بيت) وتي: ٺهي نيردراوي خوا ٺو دوانه ڪچي
سهدي ڪوري رهبيعن باوڪيان له جهنگي ٺو حوددا شهيد ڪرا، مامهڪيان
هه موو مالهڪياني بردووه هيجي نه هيشتووه ته وه و ڪه سيش مارهيان ناکات هه تا
ماليان نه بي، پيڻه مبه (درووي خوي لي بيت) فهرمووي: "يقضى الله في ذلك"
واته: خوا حوڪمي خوي له وباريه وه ده دات، ٺيتر ٺايه تي ميرات هاته خواره وه.
پيڻه مبه (درووي خوي لي بيت) ناردی به دواي مامهڪياندا پئي وت: له سي
بهش دوو بهشي مالهڪيان بدهره وه و ههشت يهڪ بده به دايڪيان، هه رچي
مايه وه بڙ خوت، پوالت ٺهويه ڪه هديسهڪي جابير بههوي ٺايه ته ڪي
ڪوتايي ٺو سورته هاتوته خواره وه وهڪ له دوايدا باسي دهڪين، چونڪه ٺو
ٺه وڪاته چهند خوشڪيڪي هه بوو، به لام ڪچي نه بوو، له بهرته وه ڪه لاله
ميرانگري بوو، به لام ٺيمه ڪه باسي هديسهڪي مان ڪردووه له بهرته بووه ڪه
بوخاري لي ره دا باسي ڪردووه و هديسهڪي دوره له هاتنه خواره وه ٺو ٺايه ته
دهچي، ٺيتر خوا ٺه زاني.

﴿يُؤْمِرُكَ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكَ لِلذَّكَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثَى﴾ واته: فرمان به
دادپهروهري دهڪات دهريارهيان، چونڪه خه لڪي سهرده مي نه فامي هه موو

میراتیان بۆ نیرینه‌کان دانه‌نا بی ئه‌وه‌ی به‌شی میینه‌کان بده‌ن، ئیتر خوای گه‌وره
 فه‌رمانی دا که له ئه‌صلی میراتدا یه‌کسانی بکری‌ت له نیوانیاندا و له نیوان ئه‌و
 دوو جو‌ره‌دا جیاوازی کردوووه بۆ هه‌ر نیری‌ک به‌شی دوو میی داناوه، ئه‌وه‌ش
 له‌به‌ر ئه‌وه بووه پیاو پتووستی به سامان و مال هه‌یه بۆ نه‌فه‌قه و گیروگره‌فته‌کانی
 بازرگانی و کاسبی کردن و هه‌لگرته‌نی ناخۆشییه‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه گونجاوه دوو
 ئه‌وه‌نده‌ی ئافره‌تی پتیدری‌ت هه‌ندی له ئاوه‌زداره‌کان له ئایه‌تی: ﴿يَوْمِئِذٍ اللَّهُ

فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ ئه‌وه‌یان ده‌ره‌یناوه که خوا به به‌زه‌بیتره
 به‌رامبه‌ر دروستکراوه‌کانی له دایک به منداله‌که‌ی. به‌و شیوه‌یه دایک و باوکی
 راسپاردوووه به‌رامبه‌ر منداله‌کانیان، چونکه ده‌زانی که ئه‌و به به‌زه‌بیتره به‌وان
 لیان... وه‌ک له هه‌دیسی‌کدا هاتوووه که بینوویی ژنی‌ک له‌ناو دیله‌کاندا
 منداله‌که‌یان لی جیاکرده‌وه، ژنه‌که ته‌گه‌را به دوا‌ی منداله‌که‌یدا، کاتی دۆزیه‌وه
 باوه‌شی پێدا کرد و نووساندی به سنگیه‌وه و مه‌مه‌که‌کانی خسته‌ده‌م. پتغه‌مبه‌ر
 (دروودی خوای لی بیت) به‌هاوه‌له‌کانی وت: "اترون هذه طارحة ولدها فی النار
 وهی تقدر علی ذلك، قلوا: لا یا رسول الله، قال: فوالله لله ارحم بعباده
 من هذه بولدها". واته: پاتان وایه ئه‌و ژنه ئه‌و منداله‌ی خۆی فره‌ی بداته ناو
 ئاگر کاتی ته‌توانی ئه‌وه بکات، وتیان: نه و ئه‌ی نیردراوی خوا، فه‌رمووی: ده
 به خوا خوا به به‌زه‌بیتره به به‌نده‌کانی له‌و ژنه به منداله‌که‌ی.

بوخاری له ئیبنو عه‌باسه‌وه ده‌گێڕیته‌وه وتوویه‌تی: له‌وه‌وپیش مال بۆ کو‌ر
 بوو، وه راسپارده بۆ دایک و باوک بوو خوای گه‌وره چه‌ندی هه‌ز کرد لی
 سه‌ریه‌وه، به‌شی کو‌ری کرد به دوو ئه‌وه‌نده‌ی می، وه بۆ باوک و دایک به‌شی
 دانا هه‌ریه‌که‌یان شه‌ش یه‌کو سێ یه‌کی دانا وه بۆ ژن هه‌شت یه‌کو چواریه‌کی
 دانا وه بۆ می‌رد نیوه و چاره‌کی دانا.

عه‌وفی له ئیبنو عه‌باسه‌وه ده‌گێڕیته‌وه که ده‌رباره‌ی ﴿يَوْمِئِذٍ اللَّهُ

فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ وتوویه‌تی: ئه‌وه‌ش کاتی به‌شه دانراوه‌کان
 نیردرا خواره‌وه که خوا به‌شی نیرو می و باوک و دایکی داها، هه‌ندی خه‌لک
 لایان ناخۆش بوو ته‌یانوت: ژن چواریه‌کو هه‌شتیه‌کی بۆ داناوه وه بۆ کچ نیوه
 وه به‌شی مندالی به‌چووکی داناوه که‌س له‌وانه جه‌نگاوه‌ر نییه غه‌نیمه‌تی پی

نادری بیده‌نگ بن لهو حەدیسە لەوانە یە پیغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) لەبیری چووبیتەوه یان کە پنی بلێن ئە ی گۆری، هەندیکیان وتیان: ئە ی نیردراوی خوا بەشی جارێه یەك نیوه بیت لەوه‌دا باوکی بەجییەشتووه نه سواری ئەسب دەبێ نه ئەجەنگی دزی بێ باوهرەکان وه بەشی مندال له میرات دەدری کە جینی هیچ ناگری له سەردەمی نه‌قامیدا میراتیان تەنها بەوانه دەدا کە جەنگاوهر بوو بەپنی گەورەیی و بچوکی بەشیان دەدان.

﴿إِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ أَلْتَنَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلَاثَا مَرَّةً﴾ هەندێ کەس وتویانە ﴿فَوْقَ﴾ زیادە یە بەوه تەقدیر دەکری ئەگەر دوو ژن بوون وەك له نایەتی: ﴿فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ﴾ [الأنفال: ۱۲] ئەوهش راست نییه نه لیرو نه لهوئ، چونکە له قورئاندا شتێك نییه زیادە بێ سوودی تێدا نه‌بیت، پاشان کە دەفەرموویت: ﴿فَلَهُنَّ ثُلَاثَا مَرَّةً﴾ ئەگەر مەبەست ئەوه بوایه کە ئەوان وتویانە ئەیفەرموو: ﴿فَلَهُنَّ ثُلَاثَا مَرَّةً﴾، بەلکو سوودی ئەوهی هەیه کە دوو سێهەك بۆ دوو کچه بەپنی حوکمی دوو خوشکی ناو نایەتەکە ی کۆتایی، چونکی خوا حوکمی داوه تێیدا بۆ دوو خوشك دوو سێهەك، ئەگەر دوو خوشك دوو سێهەك بەشیان بیت دوو کچ لەپیشترن دوو سێهەك وەرێگرن، لەپێشەوه باسی حەدیسەکە ی جابر کرا کە پیغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) بۆ دوو کچه‌کە ی سەعدی کۆری ره‌بیع دوو سێهەکی بۆ دانان، کێتاب و سوننەت بەلگەن لەسەر ئەوه. هەر وه‌ها خۆی گەوره فەرموویه‌تی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا أَنْصَفٌ﴾ ئەگەر بۆ دوو کچ نیوه دانرا بێ ئەوهی به دهق هاتووه، جا کاتی حوکمی داوه بۆ تاقە کچێك به تەنها بەلگەیه لەسەر ئەوهی کە دوو کچ له حوکمی سێهەکەکاندا یه ئیتر خوا دەزانێ.

﴿وَلَا يُؤْتِي لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسَ﴾ هەتا کۆتایی دایک و باوک له گرتنی میراتدا چەند بارودۆخیان هەیه:

یەکەمیان: کاتی لەگەل مندالدا بوون بۆ هەریه‌کە یان شەش یەك دانراوه، جا ئەگەر مردوووه‌کە له یەك کچ زیاتری نه‌بوو نیوهی بۆ دائەنری، وه دایک و باوکی بۆ هەریه‌کە یان شەش یەك، وه باوکه‌کە به پشت شەش یەكەکە ی تر وەرده‌گری بەسەریه‌کە وه دەیدریتی ئەو حاله‌ته له‌نیوان فەرزو پشت دایه.

دووهم: که دایک و باوک به تهنها بن بۆ دایکه‌که لهم حاله‌ته‌دا سئ یه‌کی بۆ دانه‌نرئ باوکه‌که به پشتییه‌تی ماوه‌که ده‌بات به‌و پئییه دوو ئه‌وه‌نده‌ی دایکه‌که ده‌بات که ئه‌ویش دوو سئ یه‌که، ئه‌گهر له‌و حاله‌ته‌دا می‌رد یا ژن هه‌بوو پیاوه‌که نیوه‌ی ده‌بات و ژنه‌که چاره‌ک.

پاشان زانایان جیاوازن له‌وه‌دا که دایک چی وهرده‌گرئ که به‌شی پیاو و ژنه‌که دانرا، ئه‌وه‌ش له‌سه‌ر سئ وته‌یه:

یه‌که‌م: دایکه‌که سییه‌که ماوه‌که وهرده‌گرئ له‌هه‌ردوو کیشه‌که‌دا، چونکه ماوه‌که وه‌ک هه‌موو میراته‌که وایه به‌گویره‌ی ئه‌و دوانه‌خوا‌ی گه‌وره نیوه‌ی بۆ داناوه وه بۆ باوکی داناوه، ئیتر دایکه‌که سئ یه‌کی ماوه‌که وهرده‌گرئ و باوکه‌که‌ش دوو سئ یه‌کی، ئه‌وه‌ش قسه‌ی عومه‌ر و عوسمان و راست ترین ریوایه‌ته له‌عه‌لییه‌وه، وه ئینو مه‌سعود و زه‌یدی کو‌ری سابیتیش ئه‌وه ده‌لین، ئه‌وه‌ش قسه‌ی جه‌وت زاناکه‌ی ئیسلام و چوار پیشه‌واکه و جه‌ماوه‌ری زانایانه.

دووهمیان: دایک سئ یه‌کی هه‌موو ماله‌که وهرده‌گرئ به‌پیی فه‌رمایشی: ﴿فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكَ وَلَدٌ وَوَرِثَةُ آبَاكَ فَلَا تَدْرِي أَلِئِنَّكَ﴾، چونکه ئایه‌ته‌که گشتی تره له‌وه‌ی که می‌رد و ژنی له‌گه‌لدا بی‌ت یان نا، ئه‌وه‌ش قسه‌ی ئینو عه‌باسه، وه له‌عه‌لی و موغازی کو‌ری جه‌به‌له‌وه شیوه‌ی ئه‌وه ده‌گپه‌رنه‌وه، شوره‌یح و داودی زاهیری ئه‌وه ده‌لین، وه ئه‌بو حه‌سه‌ین موحه‌ممه‌دی کو‌ری عه‌بدو‌ل‌لّا و ئینو له‌بانی به‌سری له‌کتیی (الایجاز فی علم الفرائض) دا هه‌لیانبراردوو، ئه‌وه‌ش چاو پیاخشانده‌وه‌ی ده‌وئ، به‌لکو زه‌عیفه، چونکه پ‌واله‌تی ئایه‌ته‌که بۆ ئه‌وانه‌یه هه‌موو ماله به‌جی‌ماوه‌که داگیر بکه‌ن، به‌لام لی‌ره‌دا ژن یا می‌رد به‌شه دانراوه‌که ئه‌به‌ن ئه‌وه‌ی ئه‌می‌نیته‌وه وه‌ک هه‌موو به‌جی‌ماوه‌که وایه سئ یه‌کی وهرده‌گرئ وه‌ک له‌پیشه‌وا باسکرا.

سییه‌میان: دایک سئ یه‌کی هه‌موو ماله‌که ئه‌گرئ له‌مه‌سه‌له‌ی ژنی تایبه‌ته‌دا وه چواریه‌ک وهرده‌گرئ ئه‌ویش له‌سئ له‌دوانزه‌یه وه دایک سئ یه‌ک وهرده‌گرئ که چواره پینج ده‌می‌نیته‌وه بۆ باوک، به‌لام له‌مه‌سه‌له‌ی می‌ردا سئ یه‌کی ماوه وهرده‌گرئ بۆ ئه‌وه‌ی له‌باوک زیاتر وهرنه‌گرئ ئه‌گهر سئ یه‌کی ماله‌که وهری‌گرئ ئه‌و کاته مه‌سه‌له‌که له‌شه‌ش ده‌بی‌ت: بۆ می‌رد نیوه‌ی سیان وه بۆ

دايك سڻ يهڪي ماوهڪه دواي ٿوهه پشڪه، وه بؤ باوك دواي ٿوهه ماوهڪه دهبي ڪه ٿوهيش دوو پشڪه ٿوهه له ٿيبنو سيرينهوه دهگيرنهوه، بهلام راست بهڪم ٿيتر خوا دهزاني.

حاله تي سڻيهه: له بارودؤخهڪاني دايڪ و باوك ٿوههيه ڪه لهگهل برادا بن، براي دايڪ و باوك بن، يان براي باوڪي بن وهڪ يهڪه، ٿهوانه لهگهل باوڪدا هيچ له ميرات نابهن، بهلام بهر له دايڪ دهگرن له ڪهسيڪهوه دهيڪن به شمش يهڪ لهگهل بووني ٿهوانهدها شمش يهڪي بؤ دادهنري، خواي گهوره دهفهرمووت: ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ إِخْوَةٌ﴾ برا ٿهوانه نين به زماني قهومهڪت برا بن، عوسمان وتوويهتي: ناتوانم ٿوهي پيش خؤم بگؤرم ڪه له شارهڪاندا بهرپؤهچوهوه خهٿڪ بهوه ميراتيان گرتبي، دهريارهي ٿهو بؤ ماوهيه چاو پياخشاندهوهي دهوي، ٿوهي لهوانه گيراههوهه پيچهوانهي ٿوهيه، بي سؤ عهبدورهحماني ٿهبي زهناد له خاريجهي ڪوري زهدهوه له باوڪيهوه دهگيرٿهوه ڪه وتوويهتي: به دوو براش دهوترئ براڪان بؤ ٿهم ڪيشهيه بهشٿڪ به تنها جياڪراوتهوه.

وه له قهتاده دهگيرنهوه ڪه وتوويهتي: ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ إِخْوَةٌ فَلَاؤِي السُّدُسَ﴾ ٿهوانه زيان به دايڪ دهگهيهنن بؤ ٿوهي ميرات بگرن، بهلام يهڪ برا بهر له دايڪ ناگري بؤ سڻ يهڪ، بهلام لهوه زياتر بهر له دايڪ دهگرن، چونڪه باوڪيان سهريهرشتي ژن هيٺانيان دهڪات و نهفهقي لهسر ٿهوانه بي دايڪيان ٿهوهش قسهيهڪي چاڪه.

بهلام له ٿيبنو عهباسهوه ٿهگيرنهوه به ٿيسنادي ساز ڪه پاي واپوهه ٿهو شمش يهڪهي ڪه له دايڪيان گرتوهه ٿهبي به بهشي ٿهوان ٿهوهش قسهيهڪي شازه ڪه ٿيبنو جهرير له تفسيرهڪهيدا هيٺاوتي، پاشان وتوويهتي ٿهوه قسهيهڪه پيچهوانهي قسي ههموو نهتهوهڪيه، چونڪه بؤي گيرامهوه له سوفيانهوه له عهمرهوه له هسهني ڪوري موحههمهدهوه له ٿيبنو عهباسهوه ڪه وتوويهتي: ڪهلاله ڪهسيڪه نهڪوري ههبيٺ نه باوك.

﴿مِنْ بَعْدِ وَصْيَةِ يُوسَىٰ بِهَا أَوْ دَبْنٍ﴾ زانايان ڪؤن لهسر ٿهوهي قهرز ٿهخرٿه پيش وهسيٿهوه ٿهوهش ڪاتي باش سهرنج بدرئ له ناوهروڪي ٿايتهڪه

تی ده گهیت. له علی کوږی نه بی تالیبه وه هاتووه وتوویه تی: ئیوه (پروین بعد)
 وَصِيَّةٌ بِبُوصَى يَهَّآ اَوْ دَيْنٍ ده خوښنه وه، به لام پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت)
 قهرزدانه وهی پیش وه سیته که خستووه. وه کوږانی دایک میرات ده گرن به بی
 کوږانی نه نک، پیاو میراتی برای باوکی و برای دایکی ده گری بی نه و برای
 له باوکی تی، پاشان تیرمزی وتوویه تی هه ندی له زانایان قسه یان ده رباره
 کردووه، منیش ده لیم نه و پیاوه زانا بووه به به شه دانراوه کان و گوپی داوه به
 حیساب. ئیتر خوا ده زانی.

﴿اَبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾ واته: ئيمه بهشى باوكان و كوپره كانمان داناه به يه كسانى له ئه صلى ميراته كه دا به پيچه وانى ئه وه وه كه له سهرده مى نه فاميدا هه بووه، وه به پيچه وانى ئه وه وه كه له سهره تاي ئيسلامدا هه بووه، وه بۆ ئه وان به پيى به شه كانيان، چونكه مرؤف جارى وايه كه لك و سوودى دونيايى يان قيامه تى بۆ دى يان هه ردووكيان له باوكيه وه كه له كوپره كه يه وه بۆى نايه ت جارى واته بى به پيچه وانى وه ده بى، له بهر ئه وه فهرموويه تى: ﴿اَبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾ واته: سوود و كه لك چاوه پروان كراوه و ئوميد پيى هه يه له وهى تريان له بهر ئه وه بهشى ئه و و ئه ومان داناه، وه يه كسانيمان كردوه له نيوان هه ردو به شه كه دا له ئه صلى ميراته كه دا. ئيتر خوا ئه زانى.

﴿قَرِيبَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ واته: ئا ئه‌وه‌ی باسما‌ن کرد ده‌رباره‌ی درژده‌دان به میرات و دانانی به‌شی زۆر بۆ میرات گره‌کان له هه‌ندیکیان ئه‌وه دانراوێکه له لایه‌ن خواوه و حوکمی پێ داوه که بکری خ‌وای گه‌وره زانا و دانایه شته‌کان له شوێنی خ‌ویدا داده‌نێ و هه‌ر که‌س ئه‌وه‌ی ئه‌داتێ که شایسته‌ی بی‌ت له‌به‌ر ئه‌وه فه‌رمویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ .

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٌ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّلُثُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ

بَعْدَ وَصِيَّتِهِ تُوْصُوْنَ بِهَا أَوْ دِيْنٍ وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُورِثُ
كَأَنَّهَا أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدْنُ إِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ
يُوصِي بِهَا أَوْ دِيْنٍ غَيْرَ مُضْكَرٍ وَصِيَّتُهُ مَنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ خَلِيمٌ

﴿۱۲﴾

واٽه: ٽه ميراتهي له ڙنانه وه به جيده ميني ٽه گهر هيچ فهرزه نديان نه بوو له
دو بهش به شيڪيان ههيه، ٽه گهر ٽه ولاديشيان هه بوو ٽيوه چوار يهك و پي
ده دريت پاش دانه وي قهرز و قوله وهسيه تي كه كردويانه ٽه گهر ٽيوه مردن و
ٽه ولاد نه بوو ڙنه كان و چواريه كي ميرات و ده گرن ٽه گهر ٽه ولاديشيان هه بوو
ڙنتان ههشت يه كيان پي ده پري پاش پيڪهيناني وهسيه تتان و دانه وي قهرز و
قوله ٽه گهر پياوي يا ڙني مرد و باب و فهرزه ندي لي به جي نه ما و براهه يا
خوشكيكي بوو ههريه كه له وان شهش يه كي كه له پوري ههس ٽه گهر له يه كي
پتر بوون به هه موويان سي يه كي كه له پور ده گاه پاش پيڪهيناني وهسيه و
دانه وي قهرز، ناشي وهسيه به جورتي بيت كه به ٽانقه ست به زهره ري
كه له پور گران ته واويي ٽه م بريا ره له خواويه و خوداش بو خوي ٽاگدار و
له سه رخويه.

خوای گهوره ده فهرموويٽ: ٽه پياوه كان ٽه گهر ڙنه كانتان مرد و مالي
به جي هيشٽ و كوري نه بوو، نيوي ٽه وي به جي هيشٽوه به ميرات
وه ده گرن، ٽه گهر فهرزه نديان هه بوو چواريه كي ٽه وه تان به ده كه وي كه
به جي هيشٽوه، دواي جي به جيكردي وهسيه تيكي و دانه وي قهرزه كاني.

له پيشه وه باسما ن كرد كه دانه وي قهرز پيش جي به جيكردي وهسيه
ٽه خري دواي قهرز وهسيه، پاشان ميرات، ٽه وهش فهرمانتيكه زانايان له سه ري
كزن، وه حوكمي نيري نه هه رچه نده له خواوه وه بن حوكمي نيري نه پستي بو
ده كري.

پاشان فهرموويه تي: ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُورِثُ كَأَنَّهَا﴾ كه لاله له

ئیکلیلەو وەرگیراوه، ئەویش ئەوێه له هەر چوار سەرەو و دەوری سەری داوه،
لێرەدا مەبەست له کەسیکە که چوار دەورەکی میراتەکی دەبن نه له ئەصلیتی
نه له فەرع وەك شەعبی گێراوێهتییهو له ئەبو بەکری صدیقەو (پەزای خۆی لێ
بیت) کاتێ دەربارە ی کەلالە پرسیاریان لیکرد، وتی: بەپای خۆم قسە ی دەربارە
دەکەم، ئەگەر پێکابووم ئەو له خواوێه و ئەگەر هەلە بوو له منەوێه و له
شەیتانەوێه، خوا و پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) بەرین لیتی، ﴿كَأَنَّهُ﴾
کەسیکە نەکوړی هەبێ و نه باوك. کاتێ عومەر بوو به خەلیفە وتی: من شەرم
دەکەم پێچەوانە ی ئەو پرایە ی ئەبو بەکر بجوڵیمەو که پرای لێ بووه. (رواه ابن
جریر وغیرە).

ئێبنو ئەبی حاتم له تەفسیرە کەیدا له ئێبنو عەباسەو دەگێژێتەو
وتوویەتی: من دوا کەس بووم که پەیمانم دا به عومەر، گوێم لێ بوو دەبوت:
کەلالە کەسیکە نه مندالی هەبێ نه باوك، وە عەلی و ئێبنو مەسعودیش ئەوێان
وتوو، وە شەعبی و نەخەعی و حەسەن و قەتادە و جابیری کوړی زەید و
حەکەم ئەوێان وتوو، وە ئەهلی مەدینە و کوفە و بەسرە ئەو دەلێن، ئەوێش
قسە ی حەوت زاناکە ی ئیسلام و چوار پێشەواکە و جەماوەری پێشینان و
پاشینانە، وە فەرموودە یەکی مەرفوع دەربارە ی هاتوو، ئەبو حوسەینی کوړی
لەبان وتوویەتی: له ئێبنو عەباسەو شتێك دەگێژێتەو پێچەوانە ی ئەوێه که
وتوویەتی: ئەو کەسیکە که کوړی نەبیت، راستی لەو وە ئەوێه یە کەمی،
لەوانە یە گێژرەو که تێنەگە یشتی له مەبەستەکی.

﴿وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ﴾ واتە: له دایکەو برا و خوشکی نەبیت وەك له
خوێندنەوێه هەندێ له پێشیناندا هاتوو. لەوانە سەعدی کوړی ئەبی وە قاص
هەروایش ئەبو بەکری سدیق تەفسیری کردوو بەپێی ئەوێه قەتادە
گێراوێهتییهو ﴿فَلِكُلٍّ وَجِدْ مِّنْهُمَا السُّدُسَ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ
شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ﴾ براکانی دایکی پێچەوانە ی وەرەسەکانی ترن له چەند
روویەکەو:

یەکەمیان: ئەوانە میرات دەگرن لەگەڵ ئەوێه بەپێی ئەو بوونە میراتگر
ئەویش دایکە.

دووم: نیر و مییان له میراتگرتندا وهك یه‌کن.
سییه‌م: ئەوانه میراتیان بهر ناکه‌وئێ ئەگەر مردوو‌ه‌که‌یان که‌لاله نه‌بیئت،
هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ باوک و باپیره و کۆرۆ کۆری کۆردا میراتیان به‌رناکه‌وئێ.
چواره‌م: ئەوانه له‌ سێ یه‌ك زیاتریان نادریتێ هه‌رچه‌ند و نیرۆ مییان زۆر
بیئت.

ئێبنو ئەبی حاتم ده‌گێڕێته‌وه که عومەر حوکمی دا میراتی براکان له
دایکه‌وه له‌ نیاوانیدا نێرینه ئەوه‌نده‌ی مێینه‌ی به‌رده‌که‌وئێ، زوهری وتووێته‌ی:
من پام وا نییه عومەر له‌ خۆیه‌وه ئەو حوکمه‌ی دابی، به‌لکو له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه
فێربوو به‌پێی ئەم ئایه‌ته که خوای گه‌وره تییدا فه‌رمووێته‌ی: **فَإِنْ كَانُوا**
أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الْوَلَايَةِ.

زانایان ده‌رباره‌ی کێشه‌ی هاویه‌شی جیاوازیان هه‌یه که ئەوانیش مێرد و
دایک و نه‌نک و کۆری دایک و یه‌کیک و زیاتر له‌ مندالی دایک و باوک، له
قسه‌ی جه‌ماوهر بۆ مێرد نیوه، وه دایک بان نه‌نک شەش یه‌ك، وه بۆ مندالی
دایکی سێ یه‌ك، وه هاویه‌شیان ده‌که‌ن تییدا مندالی باوک و دایکی به‌وه‌ی له
نیاوانیدا به‌ له‌ دانراوه هاویه‌شه‌که ئەویش براکانی دایکه، وه مندالانی دایک
باوکی، وتیان: ئەی پێشه‌وای باوه‌رداران وا دابنێ باوکمان گوئێ درێژبووه،
ئەی ئێمه له‌یه‌ك دایک نین؟ ئێشتر هاویه‌شی کردن، ئەو هاویه‌شی کردنه‌ش
راست بوو له‌ عومهره‌وه له‌ عوسمانه‌وه، ئەوه‌ش یه‌کێ له‌ دوو رێوايه‌ته‌که‌ی
ئێبنو مه‌سعود و زه‌یدی کۆری سابیت و ئێبنو عه‌باسه **(په‌زای خوایان لی بیئت)**،
سه‌عیدی کۆری موسه‌یب و شوهره‌یحی قازی و مه‌سروق و تاووس و
موحه‌ممه‌دی کۆری سیرین و ئیبراهیمی نه‌خعی و عومهری کۆری عه‌بدولعه‌زیز
و سه‌وری و شوهره‌یک ئەوه‌یان وتوو، ئەوه‌ش بۆچوونی مالیک و شافعی و
ئیسحاقی کۆری راهویه‌یه، به‌لام عه‌لی کۆری ئەبو تالیب هاویه‌شی نه‌کردن،
به‌لکو سێ یه‌کی دانه‌نا بۆ مندالی دایک وه هه‌یچی دانه‌نه‌نا بۆ مندالی دایک و
باوکی، ئەو حاله‌ته‌ش له‌به‌ر ئەوه‌یه پشتن. وه‌کیه‌ی کۆری جه‌پاح وتووێته‌ی:
له‌وه‌دا لێی تێک نه‌چوو، ئەوه‌ش قسه‌ی ئویه‌ی کۆری که‌عب و ئەبو موسای
ئەشعه‌ریه، ئەوه‌ش به‌ناوبانگه له‌ ئێبنو عه‌باسه‌وه، وه ئەوه بۆچوونی شه‌عی و

ئىبنو ئەبى لەيلا و ئەبى حەنىفە و ئەبى يوسف و موخمەممەدى كۆرى حەسەن و
 حەسەنى كۆرى ئەبى زىياد و زوفرى كۆرى ھوزەيل و ئىمام ئەخمەدى كۆرى
 حەنبەل و يەحيى كۆرى ئادەم و نوعمىمى كۆرى حەمادو ئەبى سەور و داودى
 كۆرى عەلى زاھىرىيە، وە ئەبو حوسەينى كۆرى لەبانى قەرەزى بەر پەخمەتى
 خوا بىكەوى ئەوھى ھەلبىزاردوھ لە كىتەبەكەيدا بەناوى (الايجاز). ﴿وصية من
 الله والله عليم حليم﴾.

﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوسُفَ بِهَا أَوْ دِينَ مَرْيَمَ﴾ واتە: بۆ ئەوھى
 وەسىيەكەى لەسەر دادپەرورەى بىت ئەك لەسەر زىيان و ستەم بىت بەوھى
 ھەندى لە مىراتگرەكان بى بەش بىكات يان بەشى كەمى بۆ دابنى يان زياتر
 بىت لەوھى خوا بۆى داناوھ ھەر كەس ھەولى ئەوانە بدات وەك ئەوھ وایە دۆى
 خوا وەستابىت لە ھوكمەكانيدا وە لە دابەشكردنەكانيدا لەبەر ئەوھ ئىبنو ئەبى
 حاتم لە ئىبنو عەباسەوھ دەگىرئەتەوھ كە پىغەمبەر (دروودى خۆى لى بىت)
 فەرموویەتى: "الأضرار فى الوصية من الكبائر" واتە: زىانگەيانندن لەوەسىيەدا
 لە تاوانە گەورەكانە.

لەبەر ئەوھ زانايان جىاوازان دەربارەى بىر ياردان بۆ مىراتگر، ئايا دروستە
 يان نا؟ لەسەر دوو قەولە:

يەكەميان: دروست نىيە، چونكە جىگەى تۆمەتە كاتى وەسىيەى كردى بۆ
 سىفەى بىر يار (الاقرار)، وە لە فەرموودەى سازدا چەسپاوە كە پىغەمبەر (دروودى
 خۆى لى بىت) فەرموویەتى: "إن الله قد اعطى كل ذي حق حقه فلا وصية
 لوارث"، واتە: بەراستى خۆى ھەر خاوەن مافىك مافى خۆى داوھتى، ئىتر
 وەسىيەت بۆ مىراتگر نىيە، ئەوھش مەزھەبى مالىك و ئەخمەد و ئەبى حەنىفە،
 وە قسەى كۆنى شافىعەيە، وە لە قەولى تازەيدا وتوویەتى: دروستە بىر يار بۆ
 دانى، ئەوھش بۆچوونى تاووس و عەتاو حەسەن و عومەرى كۆرى
 عەبدولعەزىزە، ھەروھەا ھەلبىزاردەى بوخارىيە لە سازەوارەكەيدا وە ھوجەش
 ئەوھى كە رافىعى كۆرى خەدەج وەسىيەى كرد قەرزاىيەكە دەرئەكەوى لەسەر
 ئەوھى دەرگاگەى لەسەر داخستبوو، وە ھەندى وتوویانە دروست نىيە بىر ياردانى
 لەبەر ئەوھى مىراتگرەكانى گومانى خراپى بۆ دەبن، وە پىغەمبەر (دروودى خۆى

لن بیت) فەرموویەتی: "ایاکم والظن فان الظن اکذب الحدیث"، واتە: دوور بکەونەوه له گومان، چونکە گومان بردن درۆترین بیژەیه، وه خوای گەوره فەرموویەتی: ﴿لَإِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ [النساء: ۵۸] واتە: خوا فرمانتان پێ ئەدات که راسپاردەکان بدەنەوه به خاوەنەکانیان، هیچ مرانگریکی تایبەت نەکردوو هەر کاتی بپارەکه دروست بیٔ وهك فرمانەکه بیٔ، ئەو خیلافە ی پێدا تێدەپەڕی هەر کاتی فیل و تەلەکه بیٔ و هۆیهك بیٔ بۆ زیادەدان به هەندئ له میرانگران و بەشی هەندیکیان کەم بیٔ ئەوه حەرامە به کۆی زانایان و به دەقی ئەم ئایەتە که دەفەرمویت: ﴿غَيْرَ مُضْكَأً وَصِبَةً﴾ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ.

﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۱۳) وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۱۴﴾

پاشان خوای بەرز فەرموویەتی: واتە: ئەم دەستوورانە سنوورن، خوا دایناوه، هەرکە سیك بەرفەرمانی خوا و پیغەمبەرەکه ی بیٔ دەینیرێتە ناو باغاتیک پروویاریان به بەردا دەرواو هەتا سەر هەر تیا دەبن و لەوێهەری بەختەوه ریدان. هەرکە سیکیش له فەرمانی خوا و پیغەمبەرەکه ی دەرچئ و سنووری خوا به هیچ بگرئ، دەیخاتە دور ئاگرەوه و هەتا سەر هەر لهوئ دەبی و بەوێهەری سوکایەتییه وه ئازار دەدرئ. واتە: ئەم بەشه دانراوانە چەندیٔیان که خوا دایناوه بۆ میرانگر به پێی دوور و نزیکیان له مردوو کەوه و پێوستیان پێی و لەدەستچوونیان کاتی نەبوونی سنووری خوان پەلاماریان مەدەن و لییان تێمەپەرن لەبەر ئەوه فەرموویەتی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ واتە: لەوه دا بەرفەرمانی خوا و پیغەمبەر بیٔ نه بەشی هەندئ له میرانگرەکان زیاد بکات، نه بەشی هەندیکیان کەم به فیل و تەلەکه و وه سیله وه، به لکو وازیان لی بیٔ لسه حوکمی خوا و ئەو بەشانه ی ئەو دایناون و بەشی کردوون ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ

الْعَظِيمُ ﴿۱۳﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۱۴﴾، له بهر نهوه نهو حوكمه ی نه داوه که خوا دایناوه، به لکو دزایه تی خوا ی کردووه له حوکه که یدا، نه وهش له وهوه دهرده چی که نهو که سه رازی نییه به وهی خودا دابهشی کردووه و حوکه ی پی کردووه، له بهر نهوه نهیهانه دهکات و سزای توندوتیژی نه دات.

ئیمام نه حمده له نه بو هوپرپره وه ده گپریته وه که پیغه مبه ر (درودی خوا ی لی بیت) فرموده تی: "ان الرجل لیعمل بعمل أهل الخیر سبعین سنة فاذا أوصی وحاف فی وصیته فیختم بشر عمله فیدخل النار، وان الرجل لیعمل بعمل أهل الشر سبعین خریفاً فیدعل فی وصیته فیختم له بخیر عمله فیدخل الجنة". واته: پیای و نه بی حه فتا سال کاری خیر و چاکه دهکات کاتی وه سیته دهکات سته م له وه سیته که یدا دهکات کاره کانی به شهر کو تاییان دیت نه چیته دوزه خوه، وه پیای و نه بی حه فتا سال کرده وهی نه هلی شهر و خراپه دهکات، له وه سیته که یدا داپهروه ری دهکات، کرده وه کانی به خیر کو تایی دیت نه چیته به هه شته وه.

پاشان نه بو هوپرپره وتویه تی: نه گهر حه ز ده که ن ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ هه تا ﴿عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ بخویننه وه.

﴿وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفِتْنَةُ مِنْ إِسَابِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيهِنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ ﴿۱۵﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَتَاذُهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿۱۶﴾

واته: هه ر ئنیکتان که هه ستتان کرد نامۆ یان به خو فیر ده که ن چوار که سی خاوه ن باوه رپیان به رنه سه ری - له و عانه دا که لیک جووت بوون - وه ختی نه وان هاتن شایه تییان له سه ر دان هه ر له مالداهه تیسیان که ن تا به مردن له ناو ده چن، یان تا خودا دهره تانیان نیشان ده دات. نهو جوته ی له ئیوه ناو کاره ده که ن ئازاریان دن نه گهر په شیمان بوونه وه و ده ستیان هه لگرت و ری

چاڪه ڀان گرته بهر ٿيو دهستان لي هه لگرن خوا له په ٿيوبان ده بورئ و دلوفانه .
 حوڪم له سهره تاي ٿيسلامدا کاتي ٿنيڪ به شاهيدي دادپهروهر بجه سپايه
 كه زيناي کردوه بهند ٿهڪرا له مالدا بي ٿهوهي بتواني بچيته دهر هه تا دهمرد،
 له بهر ٿهوه خوا فهمويه تي: ﴿وَالَّتِي يَأْتِيكَ الْفَدْحَةُ﴾ ٿهوانه ي زينا دهڪن
 ﴿مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَنكِحُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
 حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ ٿهو ريگايه ي خوا بؤي داناون
 سپره وهي ٿهويه.

ٿينو عه باس (په زاي خوي لي بيت) وتويه تي: حوڪم بهو شيويه بوو هه تا
 خوا سوره تي (النور) ي نارده خواره وه، كه به داري حهد ليدان يان په جم
 نه سخ كرايه وه.

بهو شيويه له عه كريمه و سه عيدي كوري جوبه ير و سه سهن و عه تاي
 خوراساني و ٿهبي سالح و قه تاده و زه يدي كوري ٿهسلم و زه حاك وتوريانه
 ٿهو بهند كردنه نه سخ بووه ته وه. ٿهوش فهمانيكه هه مووي له سهري پڙكن.

ٿيمام ٿه حمهد له عوباده ي كوري صاميته وه ده گير ٿه وه وتويه تي: کاتي
 پيغه مبه (درودي خوي لي بيت) وه حي بؤ ٿه هاته خواره وه كاري تي ده كرد و غم
 و په زاره داي ده گرت و په نكي ٿيڪ ده چوو، خوي گه وره پڙ ٿيڪ وه حي بؤ
 نارد، کاتي هاته وه سه رخوي فهموي: "خذوا عني قد جعل الله لهن سبيلا
 الثيب بالثيب والبكر بالبكر جلد مائة ورجم بالجارة والبكر جلد مائة
 ثم نفى سنة"، واته: ليم وه رگرن، خوا ريگاي بؤ ٿافره تان کرده وه، ٽن به پياو
 كور به كچ، ٽن و پياوي زينكار سه د داري لي ٿه درئ و بهرده باران ده كرين،
 وه كور به كچ سه د داري حهد ليدان، پاشان ساليڪ دور ده خريته وه. (قال
 الترمذي: هذا حديث حسن صحيح).

وه له ٿينو عه باسه وه هاتوه وتويه تي: کاتي سوره تي (النساء) هاته
 خواره وه پيغه مبه (درودي خوي لي بيت) فهموي: "لا حبس بعد سورة النساء"
 واته دواي هاتنه خواره وه سوره تي (النساء) بهند كردني ٿافره تاني زينكار نه ما.
 ٿيمام ٿه حمهد به پي ٿهو حهديسه ي كاري کردوه كه دار ليدان و په جمي

دەرهمقی ژن و پیاوی زیناکه‌ری داناوه، به‌لام جه‌ماوهر بۆ ئه‌وه چووه که ژن و پیاوی زیناکار ته‌ن‌ها ره‌جم ده‌کړئ بئ ئه‌وه‌ی جه‌ل‌دی لئ بدرئ، وتوویانه: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیغهم‌به‌ر (دروودی خوی لئ بیت) ته‌ن‌ها ماعیز و ژنه غامیدییه‌که‌ی ره‌جم کرد، هه‌روه‌ها دوو جوله‌که‌که پیش ره‌جمه‌که جه‌ل‌دی لی‌نه‌دان ئه‌وه‌ش ده‌بیته به‌ل‌گه که جه‌ل‌کردن حه‌تمی نییه، به‌ل‌کو نه‌سخ بووه‌ته‌وه له‌سه‌ر قسه‌ی ئه‌وان. ئیتر خوا ده‌زانی.

﴿وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا﴾ واته: ئه‌و کور و کچه‌ی زینا ده‌کن سزایان بده‌ن.

ئیننو عه‌باس و سه‌عیدی کوری جوبه‌یر وتوویانه واته: به‌جوئن و عه‌یارکردن و لیدان به‌نه‌عل حوکم به‌و شیوه‌ بووه، هه‌تا خوا نه‌سخی کرده‌وه به‌جه‌ل‌کردن یا ره‌جم‌کردن.

عه‌کریمه و عه‌تا و حه‌سه‌ن و عه‌بدول‌لای کوری که‌سیر وتوویانه: ده‌رباره‌ی پیاو و ژنی زیناکار هاتووه‌ته خواره‌وه.

وه سوودی وتوویه‌تی: ده‌رباره‌ی گه‌ن‌جان هاتووه‌ته خواره‌وه پیش هاوسه‌رگیری کردن.

وه موجه‌ید وتوویه‌تی: ده‌رباره‌ی دوو پیاو هاتووه‌ته خواره‌وه که ناوه‌که‌ی ناهینرئ واته سوار یه‌ک بووین. ئیتر خوا ده‌زانی.

له‌سونه‌ندا هاتووه له‌ئیننو عه‌باسه‌وه وتوویه‌تی: پیغهم‌به‌ر (دروودی خوی لئ بیت) فهرموویه‌تی: "من رأيتهم يعمل عمل قوم لوط فاقتلوا الفاعل والمفعول به"، واته: هه‌ر که‌ستان بین‌ی کاری قه‌ومی لوتی ده‌کرد کارکه‌ر و کار له‌سه‌ر‌کراو بکوژن.

﴿فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا﴾ واته: به‌ته‌واوی وازیان له‌و کاره هینا که له‌سه‌ری بوون و کرده‌وه‌ی چاکیان کرد ﴿فَاعْرِضْهُمَا﴾ واته: وازیان لئ بهینن قسه‌ی ناشیرینیان بئ مه‌لین، چونکه که‌سیک تۆبه بکات له‌تاوان و وازی لئ بهینن وه‌ک که‌سیکه بئ تاوان بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾.

له‌هه‌ردوو سازه‌واردا هاتووه (غذا زنت أمة أحدکم فليجلدها الحد ولا

یثرب علیها) واته: کاتی ثافره تی یه کی له ئیوه زینای کرد جه لیدی لیدا، ئیتر سهرزه نشتی نه کات، چونکه نهو حهد به سهرا جیبه جی کردنه که فاره ته بو نهو کاره ی کردوویه تی.

﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِمَهِلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝٧﴾
وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِنِّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝٨﴾

واته: خودا توبه هه ره له وانه قبول ده کا که له پرووی نه زانینه وه خراپه بیان لی پرووده دات و گورجی په شیمان ده بنه وه، خودا زانای له کارزانه، ئیتر په شیمان بو نه وه ی نه وانه هیچ به هره ی نییه که له وه ختی گیانه لادا ده لین: ئیمه په شیمانین. په شیمانی نه مانه ش قبول نییه که به خوانه ناسی دهرن ئیمه بو نه وان ئازاریکی زور به ژانمان ساز کردووه.

خوای گه وره پاک و بیگه رد ده فرمویت: به راستی خوا توبه له و که سانه قبول ده کات که کاریکی خراب ده که نه زانی، پاشان په شیمان ده بنه وه پیش نه وه ی فریشته ی گیانکیشان گیانی دهر به ئینی پیش غه ره.

موجاهید و غه یری نه ویش وتوویانه: هه موو نه وانه ی سه ریچی ده که نه به هه له یان به قهستی نه وه نه زانه هه تا واز له تاوانه که دینی.

قه تاده له ئه بی عالییه وه ده گپه رته وه که وتوویه تی هاوه له کانی پیغه مبه ر (دروودی خوای لی بیت) ده یانوت: هه ر تاوانیک به نده ده یکات نه زانییه، وه قه تاده وتوویه تی: هاوه له کانی پیغه مبه ر (دروودی خوای لی بیت) کوویون و پریان وابووه هه ر شتی سه ریچی خوای پی بکریت به قهستی بیت یان به شتی تر هه ر نه زانییه.

﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ﴾ ئیبنو عه باس وتوویه تی: له نیوان تاوانه که و بینینی فریشته ی گیانکیشان توبه بکه ن.

زه حاك و توييه تی: ئەو تۆبه یه ی پێش مردن بێت ئەو نزیکه.
قه تاده و سوودی و تويوانه: ههتا ته ندروست بێت، ئەوهش له ئیبنو
عه باسه وه گێڕاوه ته وه.

حه سه نی به صری و توييه تی: ﴿ثُمَّ يَتُوبُ مِنْ قَرِيبٍ﴾ ههتا نه که و توييه ته
غهر غه ره وه، عه کریمه و توييه تی: دنیا هه موو نزیکه.

باسی ئەو فەرموودانهی لهو باره به وه هاتوون

ئیمام ئەحمەد و توييه تی: ئیبنو عومەر له پێغه مبه ره وه ده گێڕێته وه
فه رموويه تی: "إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ الْعَبْدَ مَالِمَ يَغْرُرْ" واته: خوا تۆبه ی
به نده ی حۆی وهر ده گرێ ههتا ده که وێته غه ره وه.

فه رمووده یه کی تر: ئیبنو مه ردویه و توييه تی: عه بدوللای کۆری عومەر و
توييه تی: گوێبیستی پێغه مبه ر (دروودی خۆی لێ بێت) بووم ده یفه رموو: "ما من
عبد مؤمن يتوب قبل الموت بشهر الا قبل الله منه وادنى من ذلك وقبل موته
بيوم وساعة يعلم الله منه التوبة والاخلاص الى الا قبل منه". واته: به نده ی
باوه پری نییه پێش مردنی به مانگیك تۆبه بکات خوا لێی وهر نه گرێ له وهش
که متر بێت یان پێش مردنی به پۆژێك یان به ساتێك خوا بزانی که ئەو تۆبه و
ئیخلاصه ی له بهر ئەوه هه ر لێی وهر نه گرێ.

فه رمووده یه کی تر: ئەبو داودی ته یالسی و توييه تی: پیاوئکی مه یلمان که
پێیان ده وت ئەیوب و توييه تی: گوێبیستی عه بدوللای کۆری عومەر بووم
ده یوت: هه ر کهس سالتیک پێش مردنی تۆبه ی کرد خوا تۆبه ی وهر ده گرێ، وه
هه ر کهس پێش مردنی به مانگیك تۆبه بکات، تۆبه که ی وهر ده گرێ، وه هه ر
کهس پێش مردنی به هه فته یه ک تۆبه بکات خوا تۆبه که ی وهر ده گرێ وه
هه ر کهس پێش مردنی به پۆژێك تۆبه بکات تۆبه که ی وهر ده گرێ وه هه ر کهس
پێش مردنی به سه عاتیك تۆبه بکات تۆبه که ی وهر ده گرێ، منیش وتم: خۆی
گه ره فه رموويه تی: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِمَحَلِّ تَمَرٍ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ﴾ وتی: من ئەوه ت بۆ ده گێڕمه وه که له پێغه مبه رم (دروودی
خۆی لێ بێت) بیستوه

فهرموده به کي ديکه: ثيمام نه حمهد وتوويه تي: عه بدوڀر حمانی به يله مانی وتوويه تي: چوار له هاوه له کانی پيڻغه مبهه (دروودي خواي لي بيت) کؤيو ونه وه به کي کيان وتي: گوئيستي پيڻغه مبهه (دروودي خواي لي بيت) بووم ده يفهرموو: "إن الله يقبل توبة العبد قبل أن يموت بيوم" واته خوا تؤبه ي بهنده ي خؤي وهرده گري پيش نه وه ي بمرئ بهر ږؤژئک، نه ويتر يان وتي: تؤ نه وه ت له پيڻغه مبهه (دروودي خواي لي بيت) بيستووه؟ وتي: به لي، به لام من ليم بيستووه ده يفهرموو: "إن الله يقبل توبة العبد قبل أن يموت بنصف يوم" واته: خوا تؤبه ي بهنده ي خؤي وهرده گري پيش نه وه ي بمرئ به نيوه ږؤژئک، سيهم وتي: تؤ نه وه ت له پيڻغه مبهه (دروودي خواي لي بيت) بيستووه؟ وتي: به لي، وتي: ده من له پيڻغه مبهه (دروودي خواي لي بيت) بيستووه فهرموويه تي: "إن الله يقبل توبة العبد قبل أن يموت بصخرة"، واته: خوا تؤبه ي بهنده ي خؤي وهرده گري پيش نه وه ي بمرئ به به يانييه ک، چواره م وتي: تؤ نه وه ت له پيڻغه مبهه (دروودي خواي لي بيت) بيستووه؟ وتي: به لي، به لام من له پيڻغه مبهه (دروودي خواي لي بيت) بيستووه فهرموويه تي: "إن الله يقبل توبة العبد ما لم يغتر بنفسه"، واته: خوا تؤبه ي بهنده ي خؤي وهرده گري هه تا نه و کاته ي نه که وئته غهر غهره.

فهرموده به کي تر: نه بو به کري کؤري مهردويه وتوويه تي: له نه بو هوږپره وه هاتووه وتوويه تي: پيڻغه مبهه (دروودي خواي لي بيت) فهرموويه تي: "إن الله يقبل توبة عبده ما لم يغتر"، واته: خوا تؤبه ي بهنده ي خؤي وهرده گري پيش نه وه ي غهر غهره بکات.

نه فهرمووده موره لانه ي له وباره وه هاتوون

ثينو جهرير وتوويه تي: حه سه ن وتوويه تي: پيڻگه يشتووه که پيڻغه مبهه (دروودي خواي لي بيت) فهرموويه تي: "إن الله يقبل توبة العبد ما لم يغتر" (هذا مرسل حسن عن الحسن البصري رحمه الله).

هر ثينو جهرير وتوويه تي: نه بو نه يوب به شيري کؤري که عب وتوويه تي: پيڻغه مبهه (دروودي خواي لي بيت) فهرموويه تي: "إن الله يقبل توبة العبد ما لم يغتر".

فهرموده به کي تر: ثينو جهرير وتوويه تي: قه تاده وتوويه تي: لاي نه نه سي

کۆری مالیکم بووین پاشان ئەبو قەلابە دەگێڕێتەو و دەلیت: خۆی پەرورەدگار کاتێ شەیتانی لە بەزەیی خۆی دوورخستەو و داوای کرد مۆلەتیککی بداتنی، کاتێ مۆلەتەکی پێ درا وتی: بە عیزەت و شکۆمەندیت لە دلی هیچ مرفئیکدا هەتا گیانی تێدا بیست دەرنایم، خۆی گەورەش فەرمووی: بە عیزەتی خۆم رەیی تۆبەیی لێ ناگرم هەتا گیانی تێدا بیست.

و لە ئەبەیی سەعیدەو و هاتوووە کە پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیست) فەرموویەتی: "قال إبليس: وعزتک لا أزال أغوينهم ما دامت أرواحهم في أجسادهم، فقال الله عز وجل: وعزتي وجلالی لا أزال اغفر لهم ما استغفروني" واتە: ئیبلیس و تۆبەیی: بە عیزەتی تۆ بەردەوام هەولی لادانیان دەدەم لە رێگەی راست هەتا گیان لە لاشەیاندا بیست، خۆی گەورە فەرمووی: بە عیزەت و شکۆمەندی بەردەوام لێیان ئەبوورم ئەگەر داوای لێبواردنم لێ بکەن.

ئەم فەرموودانە بەلگەن لەسەر ئەوێ هەر کەس بگەڕێتەو بۆ لای خوا و تۆبە بکات ئەو کەسە ئومیدی بە ژیان هەیە، چونکە تۆبەکی وەرگیراو دەبیست، لەبەر ئەوە خۆی گەورە فەرموویەتی: ﴿فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، بەلام کاتێ نائومیدی لە ژیاندا پرووی داو چاوی بە فریشتەیی گیانکیشان کەوت، گیان قەتیس ما لە قورگدا و سنگی پێی تەسک بوویوە کەوتە غەرغەرە تۆبەیی ئەو کاتەیی لێ وەرناگیرئ، کاتێ رزگار بوون بەسەر دەچیت، لەبەر ئەوە دەفەرموویت: ﴿وَلَيْسَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَقُولُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَٰهَ رَبِّكَ وَهَكَذَا هُوَ﴾. ئەمەش وەک ئەو وایە کە فەرموویەتی: ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾ [غافر: ۸۴]، وەک چۆن خۆی گەورە دایناوە بۆ ئەهلی زەوی تۆبە نییە کاتێ بێنیان پڕۆژ لە پڕۆژاواوە هەلدئ لە فەرمايشی: ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ أَعْيَانِ رِبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِسْتَهَارَ تَكُنَّ ءَامَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ [الأنعام: ۱۵۸]، هەروەها فەرمايشی: ﴿وَلَا الَّذِينَ يَسُوءُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ واتە: خوانەناس کاتێ لەسەر خوانەناسی و هاوێشدانان مرد پەشیمان بوونەو و گەڕانەوێ بۆ لای خوا بئ سوووە، وە بریتی لێوەرناگیرئ ئەگەر پێ بە زەویش بیست.

ئینو عه باس و نه بو عالیو روبه یعی کوری نه نهس دهر باره ی: ﴿وَالَّذِينَ
يَبُوءُونَ وَهُمْ كَذَّابُونَ﴾ و توویانه: دهر باره ی هاویه شدانه ره کان هاتوته خواره وه.

نیام نه حمده له نه باز وه ده گپ ریته وه که پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت)
فرموویه تی: "إن الله يقبل توبة عبده أو يغفر لعبده ما لم يقع الحجاب"،
واته: خوا توبه ی به نده ی خوی وهرده گری یان له به نده ی خوی ده بورئ هه تا
حیجاب دانه در یته وه. و ترا: داد رانه وه ی حیجاب چییه؟ فرمووی: که گیان
دهر چوو به خوانه ناسی. له بهر نه وه خوی بهرز فرموویه تی: ﴿أُولَئِكَ أَغْتَدَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ واته: پر نازار.

﴿يَتَّخِذُهَا الذِّينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا
تَمْلُوهُنَّ لِيَتَّخِذُوا بَعْضُ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبِينَةٍ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ
اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۝ (١٩) وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَاتٍ زَوْجٍ
وَأَتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَنًا
وَإِنَّمَا مُبِينًا ۝ (٢٠) وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ
وَأَخَذْتَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ (٢١) وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ
ءَابَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا
وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ (٢٢)﴾

واته: نه ی گه لی خاوه ن باوه ران بۆتان رهوا نییه ژنان به زۆرداری بکه نه
مالی میرات، نابئ زۆریشیان بۆ بیئن برئک له وه ی پیئان داو ن دیسان لییان
بستینه وه، جا مه گین هه ر به ناشکرا کاری بی ناموسی بکه ن، به تهرزئکی
جوان و رهوا له گه لیان بجولینه وه، نه گه ر خوشتان نه هات لییان شتی وا هه ن
ئیوه هه زی لی نه که ن و چاکه ی زۆری له خواوه بۆ ئیوه تیدایه، نه گه ر ویست
ژنی خوئان به ژئیکی تر بگۆرن نه گه ر به ژنه که ی پیئوئان کلۆرئک دراوتان
دابئ نابئ لییان بستینه وه گه ره کتانه بوختان و به خو تووشی گوناخی ناشکرا

کردن بستینه‌وه، جا چۆنیان لی ده‌ستینه‌وه که ئیوه به‌یه‌که‌وه بوون و هر له جی و بانیکدا خه‌وتوون، خوشتان له یه‌کتر دیوه و ئەوان په‌یمانی پته‌ویان له‌گه‌ل ئیوه‌دا به‌ستوه، ژنانیک مه‌خوازن که باوانی ئیوه خواستوریان مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که بوریه، چونکه سه‌رجیی ئەمانه به داوین پیسی داده‌نریت و زۆر شوهریه و ریازیکی زۆر خراپه.

بوخاری له ئینو عه‌باسه‌وه ده‌گه‌رته‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ وتویه‌تی: له‌وه‌پیش ته‌گه‌ر پیاویک بمردایه، سه‌ره‌رشتیکارانی شایسته‌تر بوون به ژنه‌که‌ی، یه‌کیکیان ته‌گه‌ر بیوستایه ماره‌ی ده‌کرد، ته‌گه‌ر بیانوستایه ئەیاندا به‌مێرد، وه ته‌گه‌ر حزیان بکردایه دایان ده‌نا و نه‌یان ده‌دا به‌شو، ئەوان شایسته‌تر بوون به‌و ژنه له‌که‌س کاری، ئیتر نه‌و ئایه‌ته هاته‌ خواره‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾.

ئهو داود له‌ عه‌کریمه و ئینو عه‌باسه‌وه ده‌گه‌رته‌وه وتویانه: ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْمَلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ ته‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌بوو کاتی پیاویک ئافره‌تیکی خزمی خۆی به‌ میراتی بۆ ئەمایه‌وه دایه‌نا هه‌تا ده‌مرد، یا ماره‌یه‌که‌ی بۆ ده‌گه‌رپه‌یه‌وه، خوی گه‌وره له‌و باره‌یه‌وه حوکمی خۆی داوه واته ته‌وه‌ی قه‌ده‌غه کردوه (تفرد به‌ ابوداود).

هه‌روه‌ها له ئینو عه‌باسه‌وه هاتوه وتویه‌تی: ژنی سه‌رده‌می نه‌فامی ته‌گه‌ر مێرده‌که‌ی بمردایه پیاویک ته‌هات کراسیکی ئەدا به‌سه‌ریدا، ئیتر نه‌و ژنه نه‌بووه شایسته‌ی نه‌و پیاوه.

ئینو عه‌باس وتویه‌تی: پیاوی سه‌رده‌می نه‌فامی ته‌گه‌ر بمردایه و کچیکی به‌جی به‌یشتایه، خزمیکی ده‌هات کراسیکی ئەدا به‌سه‌ر نه‌و کچه‌دا نه‌یده‌هیشته‌ که‌س به‌جی به‌ لایا، ته‌گه‌ر جوان بوايه ماره‌ی ده‌کرد، ته‌گه‌ر ناشیرین بوايه به‌ندی ده‌کرد له‌ ماله‌که‌یدا هه‌تا ده‌مرد و میراتییه‌که‌ی ده‌برد.

هه‌روه‌ها عه‌وفی لیوه‌ی ده‌گه‌رته‌وه له سه‌رده‌می نه‌فامیدا ته‌گه‌ر پیاویکی مه‌دینه‌ی بمردایه خزمیکی ده‌هات کراسه‌که‌ی ده‌دا به‌سه‌ر ژنه‌که‌یدا ماره‌کردنی

به ميراني بؤ ده مايه وه، جگه لهو كهسي تر بؤي نه بوو ماره ي بكات، وه لاي خؤي ٺه بهيسته وه هه تا شتيكيان له جياتي ٺه دا، ٺيتر خوا ٺه و ٺايه ته ي ناره خواره وه.

زه يدي كوري ٺه سلم و توويه تي: خه لكي يه سريب كاتي پياوٺكيان لي بمردايه له سهرده مي نه فاميدا هه كهس ماله كه ي به ميرات بگرتايه ٺنه كه شي به ميرات ده گرت، وه جياي ده كرده وه بؤ ٺه وي ميراتييه كه ي بگري، يان هه كهسيان بيانويستايه ماره ي ده كرد، وه ٺه هلي توها مه پريان لهو پياوه بوو له گهل ٺه و ٺنه دا هه تا ته لاقى نه دايه، وه به مهرجي دائه نا له سهر ي كه نابي شوو بكات به وي ويستي هه تا هه ندي له وي نه داتي كه پياوه كه ده يداتي، ٺيتر خوا موسلماناني له وه قه ده غه كرد (رواه ابن ابي حاتم).

ٺه بو به كري كوري مه رده ويه له موحه ممه دي كوري ٺومامه ي كوري سه هلي كوري حه نيغه وه له باوكيه وه ده گپريته وه و توويه تي: كاتي ٺه بو قه يسي كوري سه لت مرد كوره كه ي ويستي ٺنه كه ي ماره بكات، چونكه له سهرده مي نه زانيدا ٺه ويان بؤ هه بوو، خواي گه وره **لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا** ناره خواره وه.

وه ٺيبنو جه رير له ٺيبنو جو ره يجه وه ده گپريته وه و توويه تي: عه تا بؤي گپراينه وه كه خه لكي سهرده مي نه فامي ٺه گهر پياوٺكيان لي بمردايه و ٺنيكي به جي بهيشتايه كهس و كاري ٺه گهر مندا ليكيان بوايه ٺه و ٺنه يان ده هيسته وه هه تا ٺه و كوره گه وره ده بوو لييان ماره ده كرد، ٺيتر خوا ٺه و ٺايه ته ي ناره خواره وه.

هه ووه ها ٺيبنو جو ره يج و توويه تي: مواهيد و توويه تي: ٺه گهر پياوٺك له سهرده مي نه فاميدا بمردايه كوره كه ي له هه موو كهس زياتر شايسته بوو كه ٺنه كه ي ماره بكات ٺه گهر بيويستايه، ٺه گهر كوره ٺه و ٺنه نه بوايه، يان براي پياوه كه، يان برازاكه ي ٺه گهر بيانويستايه ماره يان ده كرد.

وه هه ٺيبنو جو ره يج و توويه تي: عه كريمه و توويه تي: ٺه و ٺايه ته ده رباري كه بيشه ي كچي مه عني كوري عاصم له به ني ٺه وس كاتي ٺه بو قه يسي كوري

ئه‌سله‌ت می‌ردی مرد کوره‌که‌ی بالی به‌سه‌ردا گرت، ئه‌ویش هات بۆ لای پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی لئ بیت) وتی: ئه‌ی نی‌ردراوی خوا من نه‌میراتیم له‌ می‌رده‌که‌مه‌وه وه‌رگرتوووه وه‌ من وازم لئ نه‌هیناوه هه‌تا شوو بکه‌مه‌وه، ئیتر خوی گه‌وره ئه‌و ئایه‌ته‌ی ناره‌ده خواره‌وه.

موجاهید ده‌باره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ و توویه‌تی: پیاوێک ئه‌گه‌ر هه‌یتوو له‌ ماله‌که‌یدا بوایه و به‌خێوی بکه‌ردایه به‌ندی ده‌کرد به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌ی خۆی بمری و ئه‌و کچه‌ هه‌تیوه ماره‌ بکات، یان ماره‌ی بکات له‌ کوره‌که‌ی. منیش ده‌لێم: ئه‌و ئایه‌ته‌ هه‌موو ئه‌وانه ده‌گرێته‌وه که له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیدا ده‌کران و ئه‌وه‌ی موجاهید و توویه‌تی.

وه‌ فه‌رمایشی: ﴿وَلَا تَقْضُوا زِيَانًا مِّنْهُنَّ إِن تَهَبُوا بَعْضَ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ وَاتِه: که له‌گه‌لیاندا زیان زیانیان پێ مه‌گه‌یه‌نن بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندی له‌وه‌ی که کراوته ماره‌یی وازی لئ به‌یئنی یان هه‌مووی، مافی له‌ مافه‌کان که له‌سه‌رته‌، به‌ زۆرو چه‌وسانه‌وه.

عه‌لی کو‌ری ئه‌بی ته‌لحه له‌ ئیبنو عباسه‌وه ده‌گێڕێته‌وه و توویه‌تی: ﴿وَلَا تَقْضُوا زِيَانًا مِّنْهُنَّ إِن تَهَبُوا بَعْضَ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ﴾، واته: پیاوێک ژنیکه‌ی هه‌بێ پێی ناخۆش بیت له‌گه‌لیدا بژی، ماره‌یی هه‌بێ له‌سه‌ری، ئه‌ویش زۆری لئ بکات که وازی لئ به‌یئنی.

ئیبنو موباره‌ک و عه‌بدو‌وه‌زاق و توویانه: موعه‌مه‌ممه‌ر بۆمانی گێڕایه‌وه له‌ سه‌مماکی کو‌ری فه‌زله‌وه له‌ ئیبنو سه‌لمانییه‌وه و توویه‌تی: ئه‌م دوو ئایه‌ته به‌کیکیان ده‌باره‌ی فه‌رمانی سه‌رده‌می نه‌فامی هاتۆته‌ خواره‌وه‌ئه‌و ویتریان ده‌باره‌ی فه‌رمانی سه‌رده‌می ئیسلام.

عه‌بدو‌وللای کو‌ری موباره‌ک و توویه‌تی: واته: ﴿لَا يَحِلُّ لَكُم أَن تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرَمًا﴾ بۆ سه‌رده‌می نه‌فامی، ﴿وَلَا تَقْضُوا زِيَانًا مِّنْهُنَّ﴾ بۆ سه‌رده‌می ئیسلام.

وه‌ فه‌رمایشی ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ ئیبنو مه‌سه‌عود و ئیبنو عباس و سه‌عیدی کو‌ری موسه‌یب و شه‌عبی و حه‌سه‌نی به‌سری و موحه‌مه‌دی کو‌ری سیرین و سه‌عیدی کو‌ری جویه‌یر و موجاهید و عه‌کریمه و

عه‌تای خۆراسانی و زه‌حاک و ئەبو قه‌لابه و ئەبو سالح و زه‌یدی کۆری ئەسڵم و سه‌عیدی کۆری ئەبی هیلال و توویانه: مه‌به‌ستی به‌وانه‌یه زینایه، واته: کاتی زینای کرد بۆت هه‌یه ئەو ماره‌یه‌یه پێت داوه لێی به‌سه‌نیه‌وه، سه‌ره‌نشێ بکه‌یت هه‌تا وازی لێ به‌یئێ، وه‌ک خوای گه‌وره له سوره‌تی (البقرة) دا فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا ءَاتَيْتُمُوهُمْ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُعَيِّمََا حُدُودَ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۲۲۹].

ئێبو عه‌باس و عه‌کریمه و زه‌حاک و توویانه: ﴿بِفَنَاحٍ مُّبِينٍ﴾ نه‌ویستن و سه‌رپێچی کردنه، وه ئێبو جهریر ئەوه‌ی هه‌لبژاردوه که گشتیه و زینا و سه‌رپێچی کردنه و نه‌ویستن و زمان پیسییه، وه جگه له‌وانه‌ش واته ئەوانه هه‌موو سه‌ره‌نشێکردنی ئافره‌ت په‌وا ده‌کات هه‌تا واز له هه‌قه‌که‌ی ده‌هێنێ یان له هه‌ندیکێ و لێی جیا‌ده‌بێته‌وه ئەوه چاکه - ئێتر خوا ده‌زانی -

له پێشه‌وه باسی ئەوه کرا که عه‌کریمه و ئێبو عه‌باس ده‌رباره‌ی فه‌رمایشی: ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَسْأَلُوهُنَّ لِنَهْبِهِمَا يَبْغِضَ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَنَاحٍ مُّبِينٍ﴾، و توویانه: ئەوه‌ش ئەوه‌بوو که پیاو زنی خزمی نزیکێ به میرات ده‌گرێ، به‌ندی ده‌کرد هه‌تا ده‌مرد، یان ماره‌یه‌که‌ی بۆ ده‌گیرایه‌وه، خوای گه‌وره ئەوه‌ی قه‌ده‌غه کرد، وه عه‌کریمه و حه‌سه‌نی به‌سری و توویانه: ئەوه، ئەوه پێویست ده‌کات سیاقه‌که هه‌موو ده‌رباره‌ی فه‌رمانی سه‌رده‌می نه‌فامی بووه، به‌لام خوا قه‌ده‌غه‌ی له موسلمانان کردوه ئەو کاره بکه‌ن.

عه‌بدو په‌حمانی کۆری زه‌ید و توویه‌تی: ئەو به‌ندکردنه له‌ناو قوهره‌یش دا بوو له مه‌که‌که، پیاوێک ئافره‌تێکی شه‌ریفی ده‌هێنا، که ده‌یزانی له‌گه‌لیا رێک ناکه‌وێ لێی جیا‌ده‌بووه‌وه به مه‌رجێ شوو نه‌کاته‌وه هه‌تا ئەو پیاوه پێی پێنه‌دا، شایه‌تی ده‌هێنا و ده‌یان نووسی و واژووین ده‌کرد، ته‌گه‌ر که سێک داوی بکردایه ئەویش شتیکی بدایه به‌و پیاوه‌و پا‌زی بکردایه رێی پێ نه‌دا، ته‌گینا عه‌زلی ده‌کرد، ئەوه‌ش فه‌رمایشی: ﴿وَلَا تَسْأَلُوهُنَّ لِنَهْبِهِمَا يَبْغِضَ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ﴾، موجه‌ید ده‌رباره‌ی ئەو ئایه‌ته و توویه‌تی: ئەوه وه‌ک ئەو عه‌زله وایه که له سوره‌تی (البقرة) د هاتوه.

﴿وَعَايِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ واته: قسه‌کانتان خوش بکه‌ن له‌گه‌لیاندا و کرده‌وه و شیوه‌تان چاک بکه‌ن به‌پیی تواناتان وه‌ک ئەوان پێیان خوشه، تۆش ئەوه داوا له‌و بکه‌ وه‌ک خوا فەرمووویه‌تی: ﴿وَكُنْ مِثْلَ الَّذِي عَلَيْكَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ [البقرة: ۲۲۸]، وه‌ پێغه‌مبەر (درودی خوای لی بیت) فەرمووویه‌تی: "خیرکم خیرکم لاهله‌ وانا خیرکم لأهلی"، واته: چاکترینتان ئەو کەسه‌یه‌ که له‌گه‌ل خێزانە‌که‌یدا چاک بی‌ت، وه‌ من به‌ هه‌مووتان چاکترم بۆ خێزانە‌که‌م. وه‌ له‌ پرەوشته‌کانی (درودی خوای لی بیت) تێکه‌ل بوونی جوانی هه‌بوو هه‌میشه‌ پرووخۆش بوو یاری له‌گه‌ل خێزانە‌که‌ی ده‌کرد، وه‌ نه‌رمونیان بوو له‌گه‌لیاندا و نه‌فه‌قه‌ی فراوانی ده‌کیشان، وه‌ ژنه‌کانی ده‌خسته‌ پێکه‌نین، وه‌ پێشبرکیی له‌گه‌ل عانیشه‌ی دایکی موسلماناندا ده‌کرد خوای لیی رازی بی‌ت به‌وه‌ سۆز و خوشه‌ویستی بۆ ده‌رده‌خست.

عایشه‌ وتووویه‌تی: پێشبرکیم له‌گه‌ل پێغه‌مبەر (درودی خوای لی بیت) ده‌کرد، پێشکه‌وتم که هیشتا گۆشتم نه‌گرتبوو، پاشان که گۆشتم گرت پێشبرکیم له‌گه‌لدا کرده‌وه ئەو (درودی خوای لی بیت) پێشم که‌وت، فەرمووی: ئەم پێشکه‌وته‌ به‌وه‌ی پێشوو که تۆ پێشم که‌وتی. وه‌ هه‌موو ژنه‌کانی هه‌موو شه‌وێک له‌و ماله‌دا کۆده‌کرده‌وه که سه‌ره‌ی مانه‌وه‌ی بوایه‌ تێیدا له‌گه‌لیان نانی شیوانی ده‌خوارد هه‌ندئ جار، پاشان هه‌ریه‌که‌یان ده‌چووه‌وه‌ ماله‌که‌ی خۆی، له‌ناو یه‌ک پێخه‌فدا له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی ده‌خه‌وت، کراسه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی دائه‌که‌ند و به‌ ئیزاره‌وه‌ ده‌خه‌وت و کاتی نوێژی عیشای بکردایه‌ ئەچووه‌ ماله‌وه‌ و هه‌ندئ له‌گه‌ل خێزانە‌که‌یدا قسه‌ی ده‌کرد پێش ئەوه‌ی بخه‌وئ به‌وه‌ رامیان ده‌بوو (درودی خوای لی بیت)، وه‌ خوای گه‌وره‌ فەرمووویه‌تی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُتُوهُ حَسَنَةً﴾ [الأحزاب: ۲۱]. حوکمه‌کانی تێکه‌لی له‌گه‌ل ژنان و ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی پێوه‌ هه‌یه‌ به‌ درێژی جێگه‌که‌ی کتێبه‌کانی (الأحكام)، سوپاس بۆ خوا.

﴿فَإِنْ كَفْتُمْهُنَّ فَقَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُنَّ سَيِّئًا وَبِجْعَلِ اللَّهُ فِتْنًا كَثِيرًا﴾

واته: له‌وانه‌یه‌ که نارامگرتنتان له‌گه‌ل مانه‌وه‌تان له‌گه‌لیان هه‌رچه‌نده‌ بیزار بن ده‌رباره‌یان خیریکی گه‌وره‌ی هه‌یه‌ بۆتان له‌ دنیا و ئاخیره‌تا وه‌ک ئێبنو عباس ده‌رباره‌ی ئەو نایه‌ته‌ وتووویه‌تی: ئەویش ئەوه‌یه‌ سۆزی هه‌بی به‌رامبه‌ری خوا

رَبِّکِیَان ھِیْ دَا وَه لَهو کورپەدا خیرئیکی زۆریان دەست بکەوئیت، لە فەرموودەیی سازدا ھاتووہ "لَا یفِرکُ مَؤْمِنٌ مَّؤْمِنَةً اِنْ سَخَطَ مِنْهَا خَلْقًا رَضِیَ مِنْهَا آخَرًا" واتە: نابێ باوەردار پرقی لە ژنی باوەرداری خۆی بێت ئەگەر پرەوشتئیکی بەدل نەبوو پرەوشتئیکی تری بە دلە.

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَاتٍ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَنَّا خَدُّونَهُ بُهْتَنًا وَإِنَّمَا مُبِينًا﴾، واتە: ئەگەر کەسێک لە ئێوە وستی لە ژنەکەیی جیا بێتەوہ ژنئیکی دیکە بھێنێ ھەرچی مارەییەکی داوہتی نابێ ھیچی لێ بێستەئیتەوہ ئەگەر باری چەند و شتر مالی بووہ، لە سورەتی (آل عمران) دا قسەمان لەسەر (قنطار) کرد بە پێی پێویست، ئیستا پێویست بە دووبارە کردنەوہ ناکات.

لەم ئایەتەدا بە لگەیی ئەوہ ھەییە دروستە مالی زۆر بە مارەیی بدەرێت بە ژن، عومەری کوری خەتتاب قەدەغەیی کرد لە مارەیی زۆر، پاشان لەوہ پەشیمان بووہوہ وەك ئیمام ئەحمەد وتووێتی: عومەری کوری خەتتاب ئەیفەرموو: زیادە پرەوی مەکەن لە مارەیی دان بە ژنان، چونکە ئەگەر ئەوہ مەکرەمە بوایە لە دونیادا با تەقوا بوایە لای خوا، پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بێت) لە ئێوە لە پێشتر بوو ئەو کارە بکات، پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بێت) لە دوانزە مسقال لە زۆر زیاتری نەکردۆتە مارەیی ژنەکانی و کچەکانی، چونکە ئەگەر پیاو بە مارەیی ژنەکەییەوہ تووش بوو دزایەتی ژنەکەیی ئەکات لە دلی خۆیدا ھەتا دەلێ پر بە مەشکەییەک پارەم بە خەرج کردی (ترمزی وتووێتی ئەوہ چاک و راستە).

رێگایەکی دیکە لە عومەرەوہ: فەرموودە پرەوان ئەبو یەعلی وتووێتی: لە شەعبی و مەسروقەوہ ھاتووہ کە عومەر (پرەزی خۆی لێ بێت) چووہ سەر دوانگەکەیی پێغەمبەر (درودی خۆی لێ بێت)، پاشان وتی: ئەی خەلکینە! ئەوہ چییە ئەو مارەییە زۆردانەتان بە ژنان، پێغەمبەر و ھاوہلەکانی مارەیی نێوانیان چوار سەد درھەم بوو، یان لەوہ کەمتر بووہ، ئەگەر ئەو مارەییە زۆردانەتان تەقوا بوایە لای خوا یان کەرەمەت بوایە بۆیان ئێوە پێش ئەوان نەدەکەوتن. ژنان پیاویک نازانن کە لە چوار سەد درھەمی دابن بە مارەیی ژندا،

ئەلئ: پاشان ھاتە خوارەو، ژنیکی قورەیشی ریی پی گرت، وتی: ئەئ
 پیشەوای باوەرداران قەدەغەت کرد خەلک مارەیی زۆر بەدەن بە ژن لە چوار
 سەد درھەم، وتی: بەلئ ژنەکە وتی: ئەئ نەتبیسووە خوا دەربارەئ چی
 ناردووەتە خوارەو، وتی: چی ناردۆتە خوارەو؟ ژنەکە وتی: نەتبیسووە خوای
 گەورە دەفەرمووئ: ﴿وَأَتَيْتُهُمْ إِنْطَارًا﴾ الآیە، عومەر وتی: خواہ
 لیم ببورە ھەموو خەلک لە عومەر زانائەرن، پاشان گەراپەوہ بۆ سەر دوانەگەو
 وتی: من لەوہ ویش قەدەغەم کرد لیتان لە چوار سەد درھەم زیاتر بەدەن مارەیی
 بۆ ژنان، ئیستا ھەر کەس حەز بکات ھەموو مالەکەئ بدات بە مارەیی.
 (اسنادە جید).

رئگایەکی تری ئینو مونزیر وتوویەتی: عومەری کوری خەتاب وتوویەتی:
 زیادەپرەوی مەکن لە مارەیی دان بە ژنان، ژنیکی وتی: ئەوہ بۆ تۆ نییە ئەئ
 عومەر، خوای گەورە فەرمووویەتی: ﴿وَأَتَيْتُهُمْ إِنْطَارًا﴾ لە زێر، عومەر
 وتی: ژنیکی دژی عومەر وەستا و سەرکەوت بەسەریدا.

رئگایەکی تر لە عومەرەوہ پچراندنی تێدایە زوییری کوری بەکار
 وتوویەتی: عومەری کوری خەتاب وتوویەتی: زیادەپرەوی مەکن لە دانی
 مارەیی بە ژنان ئەگەریش کچی زی غوصە بوو - مەبەستی یەزیدی کوری
 حوصەینی حارسی بوو - ھەر کەس زیادئ دا زیادەکە ئەخەمە خانەئ داراییەوہ
 (بیت المال)، ژنیکی ھەلسا وتی: ئەوہ بۆ تۆ نییە عومەر، عومەر وتی: بۆچی؟
 ژنەکە وتی: لەبەر ئەوہی خودا فەرمووویەتی: ﴿وَأَتَيْتُهُمْ إِنْطَارًا﴾ عومەر
 وتی: ژنیکی راستی پیکاو پیاوئک ھەلەئ کرد.

لەبەر ئەوہ خوای گەورە بە ئینکارییەوہ دەفەرمووئ: ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ
 وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾. واتە: ئەئ چۆن مارەیی لە ژنەکانتان دەسیننەوہ
 کاتئ لەناو یەک جیگەدا بەیەکەوہ خەوتوون؟

ئینو عەباس و موحامید و سوودی و چەند کەسی تر وتوویانە: مەبەستی
 لەوہ جیماعە.

لە ھەردوو سازەواردا چەسپاوہ کە پیغەمبەر (دروودی خوای لی بیت) بەو

دوانه‌ی ته لاعونیان کرد دوا‌ی لییوونه‌وه که یان له لیعان کردنه که فرموی: "الله يعلم أن أحدكما كاذب، فهل منكما تائب؟ قالها ثلاث، فقال الرجل يا رسول الله مالي؟ يعني ما اصدقها؟ قال: "لا مال لك ان كنت صدقت عليها فهو بما استحلتت فرجها وان كنت كذبت عليها فهو ابعد لك منها". واته: خوا ده‌زانی یه‌کی له ئیوه دروی کردووه، ئایا که سیکتان تویه ده‌که‌ن؟ سئ جار نه‌وی فرموو، پیاوه که وتی: نه‌ی نی‌ردراوی خوا مال‌ه‌که‌م؟ واته نه‌وی کردوومه‌ته ماره‌یی، فرموی: مالت بؤ نیه، نه‌گه‌ر کردیته ماره‌یی نه‌وه به‌وه بووه که عه‌وره‌تیت پی‌ حه‌لال کردووه، وه نه‌گه‌ر درؤت له‌سه‌ر کردبی له‌تو دوورتره له‌و.

له‌ سونه‌نی نه‌بید داوددا هاتوو له‌ بوسره‌ی کو‌ری نه‌که‌مه‌وه هاتوو که کچی‌کی ماره‌ کردووه له‌ خدره‌که‌یدا سه‌یر ده‌کا دووگیانه به‌ زینا، دیت بؤ لای پیغه‌مه‌ر نه‌وی بؤ ده‌گیرته‌وه، پیغه‌مه‌ر حو‌کی دا به‌وه‌ی که ماره‌یی بداتی و له‌یه‌کی جیا کردنه‌وه، وه فرمانی دا جه‌لدیان لی‌ دا، وه فرموی: "الولد عبد لك فالصداق فی مقابلة البضع"، واته: مندا‌له‌که نه‌بیته به‌نده‌ی تو وه ماره‌یه‌که به‌رامبه‌ر چوونه لایه‌تی. له‌به‌ر نه‌وه خوی به‌رز فرموویه‌تی: ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُم إِلَىٰ بَعْضٍ﴾.

خوی به‌رز فرموویه‌تی: ﴿وَأَخَذَتْ مِنْكُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا﴾، له‌ ئیبنو عه‌باس و مو‌جاهید و سه‌عیدی کو‌ری جو‌به‌یر و توویانه: مه‌به‌ست له‌وه په‌یمانی هاوسه‌رگیریه، سو‌فیانی سه‌وری له‌ حه‌یبی کو‌ری نه‌بی سابیته‌وه له‌ ئیبنو عه‌باسه‌وه ده‌گیرته‌وه که ئیبنو عه‌باس ده‌رباره‌ی نه‌و ئایه‌ته و توویه‌تی: به‌ چاک‌راگرتن یان جیا‌بوونه‌وه به‌ چاکی. نه‌بو جه‌عه‌ری پا‌زی له‌ روبه‌یی کو‌ری نه‌نه‌سه‌وه نه‌گیرته‌وه که ده‌رباره‌ی نه‌و ئایه‌ته و توویه‌تی: نه‌وه نه‌و قسه‌یه‌ی پیغه‌مه‌ره که فرموویه‌تی: "اخذتموهن بأمانة الله واستحللتم فروجهن بكلمة الله". واته: به‌ پاسپارده‌ی خوا هی‌ناوتان و فرجیان‌تان په‌وا کردووه بؤ خؤ‌تان به‌ وشه‌ی خوا، وه و توویه‌تی: له‌وانه‌ی درا‌ون به‌ پیغه‌مه‌ر نه‌و شه‌وه‌ی شه‌وپه‌وی پی‌ کراوه‌ پی‌ و تووه: "جعلت أمك لا تجوز لهم خطبة حتى تشهدوا انك عبدی ورسولی"، واته: نه‌ته‌وه‌که‌تم وا لی‌ کردووه که دروست

نەبی بۆیان ژن ماره بکەن هەتا شایەتی نەدەن کە تۆ بەندە و نێردراوی منی.

لە سازەواری موسلیمدا هاتوو لە جابیرهووە کە پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) لە وتاری حەجی مآلثاوایدا فرموویەتی: "واستوصوا بالنساء و خیراً، فانکم اخذتموهن بأمانۃ اللہ واستحللتم فروجهن بکلمۃ اللہ).

هەر خۆی بەرز فرموویەتی: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾
خۆی گەورە ژنەکانی باوکی لەسەر کۆرەکانی حەرام کردوو لەبەر رێزلێنان و بە
گەورەدانان کە دواى خۆی کۆرەکانی نەچنە لای ژنەکانی. هەتا لەسەر کۆر
حەرامە کە باوکی عەقدی زەواجیشی کردبێ لەگەڵ ژنیکدا دواى ئەو مارهى
بکات، ئەوێش فرمانیکە زانایان لەسەری کۆن.

ئێینو ئەبى حاتم و توویەتی: عەدی کۆری ساییت لە پیاویکی ئەنسارییەو
دەگێڕتەووە و توویەتی: کاتی ئەبو قەیس مرد - واتە ئێینو ئەسلەت - کە پیاویکی
چاک بوو لە ئەنصار، قەیسى کۆری داواى ژنەکەى کرد، ژنەکە وتی: تۆ وەک
کۆری خۆم وایت، کە تۆ لە پیاوچاکى قەومەکەیتى، بەلام ئەچم بۆ لای
پێغەمبەر (دروودی خۆی لێ بیت) داواى فرمانى لێدەکەم، هات بۆ لای پێغەمبەر
(دروودی خۆی لێ بیت) وتی: باوکی قەیس کردوو، ئەویش (دروودی خۆی لێ بیت)
قەسەى خێرى بۆ کرد، پاشان ژنەکە وتی: قەیسى کۆری داوام دەکات، کە لە
پیاوچاکانى قەومەکەیتى، بەلام من بە کۆری خۆم داناو، تۆ ڕات چیبە؟
فرمووی: "ارجعى الى بيتك" ئیستا بگەرێووە بۆ مآلەکەت، ئەلێ ئەم ئایەتە
هاتە خوارەووە کە دەفرمووی: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾.

ئێینو جەریر و توویەتی: عەکریمە دەربارەى ئایەتەى: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ
آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ و توویەتی: دەربارەى ئەبى قەیسى
کۆرى ئەسلەت هاتۆتە خوارەووە کە ئوم عەبدوللای کچی صفەر زنى باوکی
بوو، وە دەربارەى ئەسوەدى کۆرى خەلەف، وە خەلەف مێردى کچی ئەبى
تەلحەى کۆرى عەبدولعیزای کۆرى عوسمانى کۆرى عەبدودار بوو، وە لای
خەلەفى باوکی بوو، وە دەربارەى فاخیتهى کچی ئەسوەدى کۆرى موتەلیبى
کۆرى ئەسەد کە لای ئومەیهى کۆرى خەلەف بوو، کە دواى ئەو صفەوانى
کۆرى ئومەیهى بوو هەوسەر.

سوهه یلی وتوویه تی: ماره کردنی ژنی باوك له سهرده می نه فامیدا کاری پیکراوه، له بهر شهوه فهرموویه تی: ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ وهك فهرموویه تی: ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾، وه وتوویه تی: کینانه ی کوری خوزه یمهش شهوه ی کردوه، ژنی باوكی خو ی هیناوه، نه چری کورشی کینانه ی لی بووه، وتوویه تی: پیغه مبه (درودی خوی لی بیت) پیی فهرمووه: (ولدت من نکاح لا من سفاح) واته: به نیکاح له دایک بوی نهك له تاوان. وتوویه تی: شهوهش به لگه یه له سهر شهوه ی شهوه یان بؤ بووه شه کاته شه گهر مه بهستی شه بووی له نیوان خو یاندا به نیکاحیان داناوه.

ئینو جه ریر له ئینو عه باسه وه ده گپرتشه وه وتوویه تی: خه لکی سهرده می نه فامی هه مو شه وانه یان به حهرام ده زانی که خوا حهرامی کردوه جگه له ماره کردنی ژنی باوك و دوو خوشک هینان به سهریه که وه، ئیر خوی گه وه شه نه ئایه ته ی ناره خواره وه: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾، ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾ [النساء: ۲۳] عتا و قه تادهش شهوه یان وتوه، به لام شهوه ی سوهه یلی ده رباره ی به سهرهاتی که نانه چاو پیاخشانده وه ی ده وی. ئیر خوا ده زانی.

له سهر هه موو شه وه یهك شه کاره حهرامه له م ئایه ته دا و ناشیرینترین کاره به وه پری ناشیرینی، له بهر شهوه خوی گه وه فهرموویه تی: ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا﴾.

وه فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ [الأنعام: ۱۵۱]، ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ [الإسراء: ۳۲] واته: به ناشکرا و به نه ئینی خو تان تووشی داوئینپسی مه که ن، لی ره دا وشه ی ﴿وَمَقْتًا﴾ ی زیاد کردوه واته: بوغز، واته: شه کاریکی گه وه ره له خویدا شه بیته هوی رق و کینه ی باوك بؤ کوره که ی دوا ی شهوه ی ژنه که ی هینا، چونکه به شی زوری شه وانه ی که ژنه که یان هیناوه شه بووه ته هوی رق لیبون له لایه ن می ردی پیشوویه وه، له بهر شهوه دایکه کانی باوه پداران حهرام کراون له سهر نه ته وه ی ئیسلام، له بهر شهوه ی ژنی که سیك بوون وهك باوك وابوو بؤ نه ته وه که ی، به لکو مافی شه (درودی خوی لی بیت) گه وره تره له مافی باوکه کان

به کۆی زانایان، به لکو خوش ویستنی پیش خوش ویستنی خو خراوه (درودی
خوای لی بیت).

عه تای کوری ئەبی په باح دهرباره ی **﴿وَمَقَاتًا﴾** وتوویه تی: خوا پقی لی
هه لده گری و **﴿وَمَسَاءً سَبِيلاً﴾** واته: خراپترین ریگه یه هه کس له سهری
به روا هه کس نه وه بکات دوا ی نه وه نه وه کس هه لگه پرایه وه له باوه پ ئەبی
بکوزری و ماله که ی بکریته فهری بۆ خانه ی دارایی وه ک ئیمام نه حمه د و
نه هلی سونه نه کانی گپراویانه ته وه له ریگای به پای کوری عازیه وه که پیغه مبه ر
(درودی خوای لی بیت) ناردوویه تی بۆ پیاوێک زنی باوکی خو ی هیئابوو دوا ی
مردنی فرمانی پندا که بیکوزی و ماله که ی بیات.

ئیمام نه حمه د وتوویه تی: به رای کوری عازیب وتوویه تی: حاریسی مام به
لامدا تیپه ری ئالایه کی به دهسته وه بوو که پیغه مبه ر (درودی خوای لی بیت) بۆ
به سته بو پیتموت: مامه نه وه پیغه مبه ر (درودی خوای لی بیت) بۆ کو یی ناردووی؟
وتی: بۆ سه ر پیاوێک زنی باوکی خو ی هیئاوه و فرمانی پیکردووم بده م له ملی.

کیشیه ک: زانایان هه موو کۆن له سهر نه وه ی که حه رامه هیئانی ژنی ک
له لایه ن که سیکه وه باوکی چوو بیته لای، یان به مولکی یه مین یان به شو به،
به لام جیاوازیان هه یه له سهر نه وه ی که باوکی نه وه که سه دهستی لیدابیت به
ناره زووه وه بی نه وه ی جیماعی له گه لدا بکات یان سه یری نه وه شوینه ی بکات
که حه رام بیت سه یرکردنی ته گه ر بیگانه ش بیت، له ئیمام نه حمه ده وه
گپه راوه ته وه که به وه ش حه رام ده بیت.

ئینبو عه ساکیر له ژیا نامه ی خه دیجی حه مسی دا که مه ولای مو عاویه
بووه، وتوویه تی: که نه یه کیکی سپی جوانم کپی بۆ مو عاویه و ئافره ته که ی به
پرووی بۆ ده با ته ژووره وه که قه ضیه که ی به دهسته وه ده بی حه ز له عه وره ته که ی
ده کات و ده لیت: ئا نه وه ماله ته گه ر مالی هه بیت بۆ من نابێ بییه بۆ یه زیدی
کوړم، پاشان وتی: نه، ره بیعه ی کوری عه مر جوړسیم بۆ بانگ بکه که زانای
شه ریعت بوو کاتی هات بۆ لای وتی: ئا نه وم به پرووی بینیه و نه وه و
نه وم لی بینیه نه مه وی بینیم بۆ یه زیدی کوړم، وتی: کاری وا مه که نه ی
پیشه وای موسلمانان، چونکه پیی ناشی، پاشان وتی: پرایه کی چاکت دا،

پاشان عہدوللای کوری مهسعهدهی فہزاریم بؤ بانگ بکہ، منیش بانگم کرد
سہیرم کرد زور بؤر بوو، وتی: نهوه بؤ تو هیلکهیه که کوری توی تیدایه.
وتوویهتی: عہدوللای کوری مهسعهده پیغه مہر به خشیووی به فایمہی کچی،
نہویش پەروردهی کرد، پاشان نازادی کرد، پاشان چووہ پال موعاویہ دزی
عہلی (پہزای خوی لن بیت).

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ
وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُخْتُكُمْ أَلَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ مِّنَ
الْأَرْضَعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبُكُمْ أَلَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ
نِّسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن
تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَن تَسْقُوا بِأَمْوَالِكُمْ تُحْسِنِينَ عِزَّ
مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرْضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾﴾

واته: نهو ژنانہی پیوناشین و لهسہرتان حہرام کراون بریتین له: دایک و
کچ و خوشک و پلک و خوشکی دایک و کچی براو کچی خوشک و نهو
ژنانہی به ساوایی شیري نهمانت خواردووہ و نهو کچہی هاوشیرتان بووہ و
خہسوتان و نهو کچانہی خوتان بهخیوتان کردوون و لهو ژنانہی که ئیوہ
لهگہلیاندا خہوتوون نهگہر لهگہلیاندا نہخہوتوون قہیدی نییہ، ہەرورہا زنی
کوریشتان که بہراستی نهو کورہ ہەر له خوتان بی، دوو خوشکیش هینان
پیکہوہ پەوا نییہ، جا مہگین له پیشوودا نه م کارہ و بہسہراتبی که خوا له
ہہلہ دہبووری و دلوفانہ.

ژنی به شووتان پێ ناشی مهگین ئهوانه ی بوونه ته مالی خوتان له خوداره
 ئهم برباره تان بۆ نووسراوه جیا له مه ری دراوه به دراوی خوتان ژن بهینن،
 به لام به پاکی بیت نه به داوئنیسی له بهرامبه ر ئه و له زه ته ی له ژنه کانی ده بین
 ئه و ماله ی خودا بۆیانی بربارداوه و کرێی خویانه له سه رتان ئیوه بیده ن، ئه گه ر
 له پاش دیاری کردنی ماره یی له نیو خوتاندا پێک هاتن هیچ گونا هیک و
 ناگاتی و خودا زانای له کارزانه.

ئهم ئایه ته پیروژه ئایه ته حه رام کردنی مه حره مه کانه له پشت و ئهوانه ی
 شوین ئه وه ده که ون له شیر خواردن و مه حره مه کان به ژن و هاوسه رگیری. وهك
 ئیبنو ئه بی حاته م له ئیبنو عه باسه وه ده گێرێته وه و توویه تی: حه وت پشت و
 حه وتان لێ حه رام کراوه به ژن و ژنخوازی و ئهم ئایه ته ی خوینده وه ﴿حَرَمَتْ
 عَلَیْکُمْ اُمَّهَکُمْ وَبَنَاتُکُمْ وَاَخَوَانُکُمْ وَعَمَّاتُکُمْ وَخَالَاتُکُمْ وَبَنَاتُ
 الْاُخْتِ﴾، ئه وان له پشتن.

جه ماوه ری زانایان گشتیتی ئه و ئایه ته یان کردووه ته به لگه له سه ر ئه وه ی که
 له ئاوی زینا دروست ده بیت حه رامه، ﴿وَبَنَاتُکُمْ﴾ که ئه وه که چه ئه وه ش
 ده چیته ناو گشتیتی ئایه ته که وه ئه وه مه زه به بی ئه بو حه نیفه و مالیک و
 ئه حمه دی کوری حه نه له.

بئ سۆ شتیک له شافیعیه وه ده گێر نه وه ده رباره ی په وایی، چونکه کچی
 شه رعی نییه وهك چۆن ناچیته ناو ئایه تی: ﴿يُؤْمِرُکُمُ اللّٰهُ فِیْ اَوَّلٰدِکُمْ لِلذَّکَرِ مِثْلُ
 حَظِّ الْاُنثٰی﴾ [النساء: ١١] ئه و که چه میرات ناگرێ به کۆی زانایان وه به و
 شیوه یه ش ناچیته ناو ئه و ئایه ته وه، ئیتر خوا ده زانی.

﴿وَاَنْهٰیکُمُ الْاَنْتِ اَرْضَعْنٰکُمْ وَاَخَوَانُکُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ﴾ واته: وهك چۆن
 ئه و دایکه ت له سه ر حه رامه که بویتی، به و شیوه یه ش ئه و دایکه ت له سه ر
 حه رامه که شیر ی پێداوی، له به ر ئه وه له هه ردوو سازه و اردا چه سپاوه له
 عایشه ی دایکی موسلمانانه وه که پێغه مبه ر (دروودی خوی لێ بیت) فه رموویه تی:
 "ان الرضاۃ تحرم ما تحرم الولادة" وه له زاراوه که ی موسلیمدا هاتووه:
 "یحرم من الرضاۃ من یحرم من النسب" واته: به شیردان حه رام ده بن
 ئه وانیه ی به نه سه ب حه رامن.

هه ندی له زانایان و توویانه: هه رچی به پشت حه رام بیت به شیردانیش

حەرام دەبن جگە لە چوار جۆر، ھەندیکیان وتوویانە جگە لە شەش جۆر، کە لە کتێبەکانی لقەکاندا باس کراوە، بەلام لە راستیدا ھیچیان لێ جیاناکرێتەو، چونکە وەک ھەندیک ھەن لە پشت داو ھەندیکی حەرام کراوە لە رووی ژن و ژنخوازییەو ھەچ لە ھەدیسەکە ی ھەرگیز رەد ناکرێتەو.

پاشان زانایان جیاوازن لەسەر ژمارە ی ئەو شیر پێدانە ی ئەبێتە ھۆی حەرام کردن، کۆمەلێک بۆ ئەو ھەر شیرپێدان ی پەتی ئەبێتە ھۆی حەرام بوون بەپێی گشتیتی ئایەتەکە، ئەو ھەش قسە ی مالیکە، وە لە ئێبنو عومەریشەو دەگێرێتەو و سەعیدی کۆری موسەیب و عەرەو و ئێبنو زوبیر و زوھری بۆ ئەو ھەر ھەند ی زانایان وتوویانە لە سێ جار شیرپێدان کەمتر نابێتە حەرام کردن. بەپێی ئەو ھەسپاوە لە سازەواری موسلیمدا لە رێگە ی ھیشامی کۆری عورەووە لە باوکیەو لە عائیشەو کە پێغەمبەر (دروودی خۆ ی لێ بیت) فرموویەتی: "لا تحرم المصة ولا المصتان" واتە: مژو دوو مژ نابێتە حەرام بوون.

قەتادە وتوویەتی: لە ئەب ی خەلیلەو لە عەبدوللای کۆری حاریسەو لە ئەم فەزلەو ھاتوو و توویەتی: پێغەمبەر (دروودی خۆ ی لێ بیت) فرموویەتی: "لا تحرم رضعة ولا الرضعتان والمصة والمصتان"، وە لە زاراویەکی تردا ھاتوو: "لا تحرم الأملاجة ولا الأملاجتان" (رواە مسلم) واتە: جارێک شیرپێدان و دوو جار و مژێک و دوو مژ نابێتە ھۆی حەرامی.

ئەوانە ی بۆ ئەو ھەر ھەردوو: ئیمام ئەحمەدی کۆری حەنەل و ئیسحاقی کۆری راھویە و ئەبو عوبید و ئەبو سەورن، ئەو ھەش لە عەلی و عائیشە و ئوم فەزل و ئێبنو زوبیر و سولەیمانی کۆری یەسار و سەعیدی کۆری جوبیرەو دەگێرنەو پەحمەتی خویان لەسەر یی.

ھەندیک ی تر لە زانایان وتوویانە: لە پێنج شیرپێدان کەمتر نابێتە ھۆی حەرام بوون. بەپێی ئەو ی لە سازەواری موسلیمدا ھاتوو لە عائیشەو (پەزای خۆ ی لێ بیت) وتوویەتی: ئەو ی کە ھاتوو تە خوارەو لە قورئان ئەو یە "دە شیرپێدان ی دیاری ئەبێتە ھۆی حەرامی"، پاشان سەرراوەتەو بوو بە پێنج شیرپێدان. وە پێغەمبەر (دروودی خۆ ی لێ بیت) کە کۆچی دوایی کرد ئەوانە لەوانە بوون لە قورئاندا دەخوێرانەو.

له حەدیسی سەهلە کچی سوهیل دا هاتوووە که پیغمبەر (دروودی خوای
لئ بیت) فرمانی پێداوە که شیر بدات بە سالم مەولای ئەبو حوزەیفە پێنج
جار.

عائیشە فرمانی دەکرد بەو کەسە ی ئەیویست بچیتە ماله‌کە ی که پێنج
شیرەکە ی بداتی. شافعی هاوڵەکانی ئەو دەلێن.

پاشان با بزائری که ئەبێ شیر پێدانه‌کە له تەمەنی مندالیدا بیت و
نەگەشتبێتە دوو سالی لەسەر قەسە ی جەماوەر وەك له پێشەو له سورەتی (البقرة)
دا لەسەر دواين لای ئایەتی: ﴿رَضَعَنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ
الرَّضَاعَةَ﴾ [البقرة: ۲۳۳]. پاشان زانیان جیاوازیان هەیه دەربارە ی ئەو ی
شیردان بە گەورە دەبێتە هۆی حەرام بوون وەك ئەو قەسە ی جەماوەری چوار
پێشەواکە ی و غەیری ئەوانیش، یان شیر پێدان تاییەتە بە دایکەو تەنها، وە ئەو
لایەنی باو و ناگرتەو وەك قەسە ی هەندێ له پێشینان، ئەو هەش لەسەر دوو
قەولە که له کتیی (الأحكام الکبیر) دا باسی لێوەکراوە.

﴿وَأَمَهُنَّ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبُكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾، بەلام
دایکی ژن واتە خەسوو حەرام دەبێت بەو ی پەیمانی هاوسەرێتی لەگەڵ
کچەکە یدا بپەستری بیگۆزیتەو یان نا، بەلام رەبیبە که کچی ژنەکە ی بە
پەیمانی پەتیەکە حەرام نابێت هەتا نە ی گۆزیتەو، ئەگەر دایکەکە تەلاق درا
پیش چوونە لای دروستە بۆ پیاو که کچەکە ی بخوازی لەبەر ئەو خوای گەورە
فەرموویەتی: ﴿وَرَبِّبُكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ
لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾. تاوانبار نابن له هینانیان
ئەو هەش تاییەتە بە رەبیبەو بە تەنها، هەندێ وا تیگەشتوون که (ضمیر)ەکە
دەگەریتەو بۆ دایکەکان و رەبیبەکان، وتوویانە نە دایک نە کچ حەرام نابن بە
پەیمانی پەتی هەتا نە چیتە لای بەبێ فەرمایشی: ﴿فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ
بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾. ئەگەر نەچوێتە لایان تاوان نییە بۆتان دایکەکە
یان کچەکە بپێنن.

ئێسەر جەریر وتوویەتی: له عەلیان پرسێوە دەربارە ی پیاوێک ژنێک ماره

بکات پێش ئەوەی بچیتە لای تەلای بدات، ئایا ئەتوانی ئەو پیاوێ دایکی ئەو ژنە مەرە بکات؟ وتووێتی: وەك ره‌بیه وایه.

وہ لە زەیدێ کۆری سابیتەوہ ھاتووہ وتووێتی: ئەگەر پیاوێک ژنەکی خۆی تەلای بدات پێش ئەوەی بچیتە لای، خراب نییە دایکی مەرە بکات. ھەر لە زەیدێ کۆری سابیتەوہ وتووێتی: ئەگەر ئەو ژنە لای ئەو پیاوێ مرد و پیاوێکە میراتەکی وەرگرت کەراھەتی ھەیە کە دایکی بەیئنی، جا ئەگەر تەلای دا پێش ئەوەی بچیتە لای ئەگەر ھەز بکات ئەو کارە دەکات.

ئیسحاق بۆی گێڕاینەوہ کە بەکری کۆری کەنانه وتووێتی: باوکی لە تائیف ژنیکی بۆ مەرە کرد، بەلام نەچووہ لای ھەتا مامم مرد کە میردی دایکی بوو، دایکیشی مالیکی زۆری ھەبوو، باوکم وتی: ئەتەوێ دایکی بەیئنی؟ ئەلی: منیش لە ئینو عەباسم پرسی و بۆم باس کرد وتی: دایکی مەرە بکە، ئەلی: پاشان لە ئینو عومەرم پرسی، وتی: مەرە مەکە، منیش ئەوەی ئەوان وتیان بۆ باوکم گێڕایەوہ، ئەویش نامەیکە بۆ موعاویە نووسی ھەوالی ئەوەی پێدا کە وتووێیان، موعاویە بۆی نووسیہوہ: من ئەوہ ھەلال ناکەم کە خوا ھەرامی کردوہو ئەوہ ھەرام ناکەم کە خوا ھەلالی کردوہ، ژنی تر زۆرە واز لەوہ بەیئە، موعاویە نە لێی قەدەغە کرد نە پێی پێدا، ئەلی ئیتر باوکم وازی لە دایکی ھێناو مەرە نەکرد.

ھەر لە پیاوێکەوہ ھاتووہ کە عەبدوللای کۆری زوبیر وتووێتی: پەبیبەکە و دایکی وەك یەکن مەرەکردنی خراب نییە ئەگەر نەچووێتە لای ژنەکە (لە ئێسنادەکەیدا پیاوێکی نادیار ھەیە ناوی نەبردوہ).

ئینو جورەیح وتووێتی: عەکریمە کۆری خالید پێی راگەیاندم کە بە موجاہیدیان وت: ﴿وَأَمَّا نَسَبَكُمْ وَرَبِّبَكُمْ أَلَمْ يَكُنْ فِي حُجُورِكُمْ﴾ ئەگەر بیهوێ بچیتە لای ھەموویان ئەو قسەیش وەك دەبینی گێڕاوەتەوہ لە عەلی و زەیدێ کۆری سابیت و عەبدوللای کۆری زوبیر و موجاہید و سەعیدی کۆری جوبیر و ئینو عەباس، بەلام موعاویە لەسەری وەستاوہ، وە لە شافیعیەکان ئەبو ھەسەن ئەحمەدی کۆری موحمەدی کۆری صابونی بۆ ئەوہ چوون وەك رافیعی نەقلی کردوہ لە عەبادیہوہ.

لە ئیبنو مەسعودیشەو دەگێڕنەووە وەك ئەوێ و تەووە، بەلام لێی پەشیمان بۆتەو، ئیسحاقی كۆری ئیبراھیمی دەبری لە ئیبنو مەسعودەو دەگێڕتەو: ی پیاویك لە بەنی كەفح لە فەزارە ژنیکی مەرە كرد كە دایكی بینی حەزی لێ كرد، لە ئیبنو مەسعودی پرسى؟ ئەویش فەرمانی پێدا لێی جیاپێتەو، پاشان دایكی بەیئێ، ئەویش مەرەى كرد و چەند مندالی لێی بوو، پاشان چوو بۆ لای ئیبنو مەسعود لە مەدینە لەو بارەوێوە پرسى لێ كرد ئەویش پێی وت: حەلال نییە بۆت كاتێ گەپایەو بۆ كوفە بە پیاوێكەى وت: ئەو حەرەمە بۆت لێ جیا بەرەو.

جەماوەرى زانایان لەسەر ئەوەن كە رەبیبە حەرەم ناییت بە پەیمان لەسەر بەستن بە پێچەوانەى دایكەو كە حەرەم دەییت بە پەیمانی پەتێ.

لە ئیبنو عەباسەو دەگێڕنەووە و تەوویەتی: ئەگەر پیاویك ژنیکی تەلاق دا پێش ئەوێ بچیتە لای یا بمری، دایكی حەلال نییە بۆ ئەو پیاوێ مەرەى بكات، وە ئەگێڕنەووە كە و تەوویەتی: ئەو موبەھەمە بە خرابی دانەنا. پاشان و تەوویەتی: لە ئیبنو مەسعود و عیمرانی كۆری حوسەین و مەسروق و تاووس و عەكریمە و حەسەن و مەكحول و ئیبنو سیرین و قەتادە و زوھرى وەك ئەو دەلێن. ئەویش بۆچوونی چوار پێشەواكە و حەوت فەقیھەكەى و جەماوەرى زانایانی كۆن و نوێ (سوپاس و ستایش ھەر بۆ خواپە).

ئیبنو جەریر و تەوویەتی: راستی قسەى ئەوانەى كە و تەوویانە: كێشەى دایك ئالۆزە، چونكە خواى گەورە چوونە لای نەكردووە بە مەرچ وەك كردوویەتی بە مەرچ لەسەر دایكی رەبیبە لەگەڵ ئەوانەشدا ئیجماع لەو بەلگانەى پێچەوانە كارکردنى دروست نییە لەوانەدا ھاتوون كە زانایان لەسەرى رێكن.

لەو بارەوێوە حەدیسێك ئەگێڕتەووە كە بە ئیسنادەكەیدا چاوخشاندنەو پێویستە ئەویش ئەوێ مەسەننا لە حیسانی كۆری موساوە لە ئیبنو موبارەكەو لە مەسەنناى كۆری سەباحەو لە عەمرى كۆری شوعەیبەو لە باوكییبەو لە باپیرییبەو دەگێڕتەووە كە پێغەمبەر (دروودی خواى لێ بیت) فەرموویەتی: (إذا نكح الرجل امرأة فلا يحل له أن يتزوج أمها دخل بالبنت أو لم يدخل وأذا تزوج بالأم فلم يدخل بها ثم طلقها فإن شا وتزوج الابنة وات: ئەگەر پیاویك

ژنیکی کرده هاوسهری حه لال نییه بؤی دایکی بکاته هاوسهری دواى ئه وهی چووبیته لای کچه که یان نه چووبیته لای، به لام ئه گهر دایکه کهی کرده هاوسهری نه چووبیته لای، پاشان ته لاقی دابیئ ئه کهر بیهوی کچه کهی ماره بکات. ئهم هه واله ههر چهنده ئیسناده کهی قسهی له سهره له ئیجماعدا به لگه هه به له سهر راستی قسه که ئیتر پیوستی به شاهد نییه له سهر راستیتی به جگه له خوی.

﴿وَأَمَّا هُنَّ فَبِإِشْرَارِكُنَّ رَزَقْنَهُنَّ أَلْفَ لَافٍ فِي حُجُورِكُنَّ﴾ جه ماوهر له سهر ئه وهن که ره بیه هه رامه له مالی پیاودا بیئ له مالی پهره ورده نه بو بیئ، وتوویانه ئه و خطابه به زوری هاتووه کهس لیئ تیئاگات. وهك فه رمایشی: ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَیْنِكُمْ عَلَىٰ آلِفَافٍ إِنْ أَرَدْنَ حَصْنَ﴾ [النور: ۳۳].

له هه ردوو سازه واردا هاتووه له ئوم هه بیه وه وتوویه تی: ئه ی نیردراوی خوا کچه کهی ئه بی سوفیانی خوشکم ماره بکه، فه رموی: ئه وهت پیئ خوشه، وتی: به لی، پیغه مبهه (درودی خوی لی بیئ) فه رموی ئه وه بؤ من حه لال نییه. وتی: ئیمه باسی ئه وه ده کهین که به ته مای ماره کردنی کچه کهی ئه بی سه له مه بهیئنی، فه رموی: "کچی ئوم سه له مه"، وتی: به لی، فه رموی: ئه گهر له مالی مندا پهره ورده نه بوایه ههر بؤم حه لال نه بوو، ئه وه کچی برای شیریمه، سوویه شیری داوه به من و ئه با سه له مه نه کچه کانتان نه خوشکه کانتانم نشان مه ده ن.

له ره بویه تی بوخاریدا هاتووه فه رمویه تی: ئه گهریش ئوم سه له مه مه نه هیئایه ههر بؤم حه لال نه بوو، پیغه مبهه (درودی خوی لی بیئ) نیشانهی حه رام بوونه کهی به ماره کردنی ئوم سه له مه ده رخشووه، له بهر ئه وه حوکی حه رامی داوه تا ئه وهش بؤچوونی چوار پیشه واکه و حه وت فه قیه که و جه ماوهری پیشیان و دوایه.

وتراوه: ره بیه حه رام نابیئ ئه گهر له مالی پیاوه کهدا پهره ورده نه بووی، ئیبنر ئه بی حاته م وتوویه تی: له مالیکی کوپی ئه وسی کوچه تانه وه هاتووه وتوویه تی: ژنیکم هه بوو مرد، مندا لیکم هه بوو لی، زؤرم خه فته بؤ خوارد، عه لی کوپی ئه بی تالییم پیگه یشت، وتی: ئه وه چیه؟ وتم: ژنه کم مردووه،

عه‌لی وتی: کچی هه‌یه له پیاوژکی تر؟ وتم: به‌لی له تائفه، وتی: تو
 په‌روه‌رده‌ت کردوو له‌وه‌ویش؟ وتم: نه و له تائف بووه، وتی: ماره‌ی بکه،
 وتم: ئه‌ی ئایه‌تی: ﴿رَبِّیْکُمْ اَلَّتِیْ فِیْ حُبْرُکُمْ﴾، له‌کوئی؟ وتی: ئه‌وه له
 مالی تو‌دا په‌روه‌رده نه‌بووه ئه‌وه بو ئه‌وانه‌یه که له ماله‌که‌ندا په‌روه‌رده بووین.
 ئه‌وه ئیسنادیکی به‌هیزه و چه‌سپاوه له عه‌لی کو‌ری ئه‌بی تالیبه‌وه له‌سهر مهرجی
 موسلیم، ئه‌وه‌ش قسه‌یه‌کی زور غه‌ریبه، وه ئه‌بو قاسمی رافعی له مالیکه‌وه
 گپ‌راوه‌تییه‌وه ئیبنو حه‌زم هه‌لیب‌زاردوو ئیبنو موندیر وتوو‌یه‌تی: عه‌لی کو‌ری
 عه‌بدولعه‌زیز له ئه‌سره‌مه‌وه له ئه‌بی عوبیده‌وه ده‌گپ‌رته‌وه ده‌رباره‌ی ﴿اَلَّتِیْ فِیْ
 حُبْرُکُمْ﴾ وتوو‌یه‌تی: ده‌رباره‌ی ئه‌وانه‌یه له ماله‌کانتاندا په‌روه‌رده کراون، به‌لام
 ره‌بیه‌ی مولکی یه‌مین ئیمام مالیک وتوو‌یه‌تی: که عومه‌ری کو‌ری خه‌نتاب
 ده‌رباره‌ی ژنیک و کچه‌که‌ی له مولکی یه‌مین ئایا چوونه لایان یه‌ک له دوا‌ی
 یه‌ک دروسته؟ وتی: من حه‌ز ناکه‌م هه‌والیان پی بده‌م که بیه‌وی بجیته لای
 هه‌ردووکیان، ئه‌وه‌ش پچ‌راندنی تیدا‌یه.

سونه‌یدینی کو‌ری داود له ته‌فسیره‌که‌یدا وتوو‌یه‌تی: ئه‌بو ئه‌وه‌ش بۆ
 گپ‌راینه‌وه له تاریقی کو‌ری عه‌بدوره‌حمانه‌وه له قه‌یسه‌وه که وتوو‌یه‌تی: به ئیبنو
 عه‌باسم وت: پیاو بۆ هه‌یه بجیته لای ژن و کچه‌که‌ی که مولکی یه‌مین بن؟
 وتی: ئایه‌تیک حه‌لالی کردوون و ئایه‌تیک حه‌رامی کردوون، من ئه‌وه ناکه‌م.
 شیخ ئه‌عمه‌ری کو‌ری عه‌بدولبه‌ر به‌رپه‌حمه‌تی خوا بکه‌وت وتوو‌یه‌تی: له
 ئیوان زانایان جیاوازی نییه له‌سهر ئه‌وه‌ی که حه‌لال نییه بۆ که‌س بجیته لای
 دایک و کچی مولکی یه‌مین، چونکه‌ خوا‌ی گه‌وره ئه‌وه‌ی حه‌رام کردوو له
 نیکاحدا.

﴿وَأَمَّا هُنَّ فَبِأَبْصَارِكُمْ رَبِّیْکُمْ اَلَّتِیْ فِیْ حُبْرُکُمْ مِّنْ نَّسَابِکُمْ﴾ وه مولکی
 یه‌مین لای ئه‌وان تابیی نیکاحه جگه له‌وه‌ی له عومه‌ر و ئیبنو عه‌باسه‌وه
 گپ‌راوه‌ته‌وه. ئیتر که‌سی تر له پیشه‌واکان و ئه‌وانه‌ی شوئیان که‌وتوون فه‌توایان
 له‌سهر ئه‌وه نه‌داوه.

وه له قه‌تاده‌وه هاتوو وتوو‌یه‌تی: کچی ره‌بیه و کچی کچه‌که‌ی ناشین
 ماره بکری‌ن به‌ره‌و خواریش هه‌تا درژ ده‌بیته‌وه. قه‌تاده له ئه‌بی عالیه‌وه ئه‌وه
 ده‌گپ‌رته‌وه.

واتای فره‌مایشی: ﴿الَّتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ﴾ کردبیتانه هاوسه‌رتان، ئیینو عه‌باس و چهند که‌سی تر ئه‌وه‌یان و توه‌و، ئیینو جوره‌یج له عه‌تاوه ده‌گێڕێته‌وه و توه‌یه‌تی: ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که له نێوان رانه‌کانیدا دانیشتی.

ئیینو جه‌ریر و توه‌یه‌تی: زانایان هه‌موو کۆن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی مانه‌وه به ته‌نها له‌گه‌ڵ ژندا که‌چه‌که‌ی حه‌رام نا‌کات کاتی ته‌لاقی بدات پێش ئه‌وه‌ی ده‌ستی لی بدات و به‌چینه لای، یان پێش ئه‌وه‌ی به‌شه‌هوه‌ته‌وه سه‌یری فره‌جی بکات به‌شیوه‌یه‌ک به‌ل‌گه بیت له‌سه‌ر واتای گه‌یشتی به جیماع له‌گه‌ڵ کردنی.

﴿وَحَلَّلَ أَبْنَاءَكُمْ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ واته: حه‌رام کراوه له‌سه‌رتان ژنی ئه‌و کورانه‌تان که له خۆتان بووه پش‌تان. به‌وه خۆ ئه‌پارێزری له‌وانه‌ی ته‌به‌نی ده‌کران له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا وه‌ک خوای به‌رز فره‌موویه‌تی: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ﴾ [الأحزاب: ۳۷]، ئیینو جوره‌یج و توه‌یه‌تی: له عه‌تام پرسی ده‌رباره‌ی ئایه‌تی: ﴿وَحَلَّلَ أَبْنَاءَكُمْ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾، وتی: ئی‌مه با‌سی ئه‌وه‌مان که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی بیت) کاتی ژنه‌ کۆنه‌که‌ی زه‌یدی ماره‌ کرد که هاویه‌شدانه‌ره‌کانی مه‌که‌که له‌وباره‌یه‌وه قسه‌یان ده‌کرد، ئیتر ئه‌و ئایه‌ته‌ی ناره‌ خواره‌وه ﴿وَحَلَّلَ أَبْنَاءَكُمْ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ وه‌ ئایه‌ته‌ی: ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَائَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ [الأحزاب: ۴]، هاته‌ خواره‌وه، وه‌ ئایه‌ته‌ی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ [الأحزاب: ۴۰].

ئیینو ئه‌بی حاته‌م و توه‌یه‌تی: له ئه‌بو زه‌رعه‌وه له مو‌حه‌مه‌دی کو‌ری ئه‌بو به‌کری مه‌قده‌مییه‌وه له جه‌رحی کو‌ری حاریسه‌وه له ئه‌شه‌سه‌وه له حه‌سه‌نی کو‌ری مو‌حه‌مه‌ده‌وه که و توه‌یه‌تی: ئایه‌تی: ﴿وَحَلَّلَ أَبْنَاءَكُمْ﴾ و ئامه‌نت ناسی‌کم. مو‌به‌هن، پاشان و توه‌یه‌تی: وه‌ له تاووس و ئیبراهیم و زوه‌ری و مه‌ک‌حو‌له‌وه ئه‌وه ده‌گێڕنه‌وه. منیش و تومه: واتای مو‌به‌هن ئه‌وه‌یه که گه‌یشتن ده‌رباره‌ی ئه‌وانه‌ی چوونه لایان و ئه‌وانه‌ی نه‌چوونه لایان، که حه‌رام ده‌بن به به‌یمانی په‌تی ئه‌وه‌ش زانایان رێکن له‌سه‌ری. ئه‌گه‌ر و ترا نه‌ی له کو‌یوه ژنی

کۆری شیرى حەرام دەبێت وەك جەماوەر دەلێن لەناو خەلكدا ئیجماعى
لەسەر دەگێڕێتەوێه كە ئەو كۆپە لە پىشتى نەبێ وەلامەكەى لەم فەرموودەدا بە
پێغەمبەرى خوا (دروودی خۆى لى بێت) فەرموویەتى: "يَحْرِمُ الرِّضَاعُ مَا يَحْرِمُ
مِنَ النَّسَبِ".

﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾، واتە: لەسەرئان
حەرام كراوە دوو خوشك بەسەر یەكەوێه بهێتن، هەر وەها مۆلكى بەمێنیش جگە
لەوانەتان كە لەسەر دەمى نەفامیدا كردوئانە، ئێمە لەوانە خۆش بووین.

ئەو بەلگەىە لەسەر ئەوێ بۆ پاشەپۆز دوو خوشك بەسەر یەكەوێه هێنان
دروست نییە و هەلاوێردنیش نییە بۆ بەسەر چوو وەك خۆى گەرە
فەرموویەتى: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ [الدخان: ۵۶]،
ئەوێش بەلگەىە لەسەر ئەوێ ئێتر ئەوانە چەزى مردن ناكەنەو، بێ سۆ
زانایان لە سەحابە و تابیعین و پێشەواكانى كۆن و نوێ لەسەر ئەوێ حەرامە
هەر كەس دوو خوشك بەسەر یەكەوێه بهێنێ، هەر كەس مۆسلمان بێت و دوو
خوشك ژنى بێت، ئەبێ یەكێكیان هەلبژێرێ و ئەوێریان تەلاق بدات.

ئیمام ئەحمەد و تۆویەتى: لە زەحاكى كۆرى فەپروزەوێه هاتووێه كە باوكى
و تۆویەتى: كاتى مۆسلمان بووم دوو ژنم هەبوو هەردووکیان خوشك بوون،
پێغەمبەر (دروودی خۆى لى بێت) فەرمانى پێدام كە یەكێكیان تەلاق بدەم و بە
ئارەزووى خۆم یەكێكیان هەلبژێرم.

ئێبنو مەردەوێه دەگێڕێتەوێه كە دەیلەمى و تۆویەتى: و تەم ئەى نێردراوى
خوا من دوو ژنم هەیه خوشكى یەكن، فەرمووى: بە ئارەزووى خۆت
یەكێكیان تەلاق بدە.

هێنانى خوشكى مۆلكى بەمێنیش هەر حەرامە بەپێى گشتی ئایەتەكە،
ئێبنو ئەبى حاتم دەگێڕێتەوێه كە عەبدوللای كۆرى ئەبى عۆتبە لە ئێبنو
مەسعودى پرسى دروستە پیاوێك دوو خوشك لەیهك كاتدا بهێنێ؟ ئەویش بە
خراپى دانا، كایرا پێى و ت: ئەى خۆى گەرە نەفەر مووى: ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ

آیینه کیم) ئیبنو مه سعود پیی وت: وشته ره که شت مولکی یه مینته. نه وهش به ناویانگه له ناو جه ماوه ری زانایان و چوار پیشه واکه و جگه له وانیش. هر چهنده هه ندی له پیشینان له سهر نه وه هه لوسته ده کهن، نیمام مالیک وتویه تی: له ئیبنو شه هابه وه له قه بیصه ی کوری زوئه ییه وه هاتوو که پیارێک ده باره ی هیئانی خوشکی مولکی یه مین له عوسمانی پرسى؟ عوسمان ئایه تیک هه لالی کردوون و ئایه تیکیش هه رام، وه من خۆم شتی وا ناکهم، کابرا لای عوسمان هه لسا له ریگا گه یشت به یه کێ له هاوه له کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لێ بیت) له و باره وه لیی پرسى: نه گهر شتیکم به ده ست بیت نه گهر که سیکت دۆزیه وه نه و کاره ی کردبێ نه مکرد به عبیره ت، له ئیپاسی کوری عامیره وه هاتوو و تویه تی: له عه لی کوری نه بی تالیبم پرسى وتم: من دوو خوشکی که مولکی یه منمه لامه، یه کیکیانم به نه ینی هیئانه و چه ند مندا لیشم لیتی بووه ئیستا ره غبه تم له ویتریان که به یینم چی بکه م؟ عه لی (په زای خوی لێ بیت) وتی: نه وه یان چو ته لای ئازاد بکه، پاشان به چۆ لای نه ویتریان، وتم: خه لک ده لین، به لکو ماره ی بکه له یه کیکى تر، پاشان به چۆ لای نه ویتریان، عه لی وتی: نه ی نه گهر پیاره که ی ته لاقى دا یان مرد ئایا ناگه رته وه بۆ لای تو؟ نه گهر ئازادی بکه ی بۆ تو سه لامه تره، پاشان عه لی ده ستی گرتم پیی وتم: نه وانه ی مولکی یه مینی تۆن له سهرت هه رامن وه ک نه وانه ی له سهرت هه رام کراون به کتیه که ی خوا له ئازاده کان جگه له ژماره یان، وتی: جگه له چوار، وه له سهرت هه رام کراوه به شیر، وه ک نه وانه ی هه رام کراون له سهرت به پیی کتیه که ی خوا به پشت.

نه بو به کرى کورى مه ردویه و تویه تی: له ئیبنو عه باسه وه هاتوو و تویه تی: عه لی کوری نه بی تالیب (په زای خوی لێ بیت) پیی وتووم: ئایه تیک دوو خوشکی مولکی یه مینی هه رام کردوو و ئایه تیکیش هه لالی کردوون ئیبنو عه باس وتی: نزیکیان له منه وه هه رامی کردوون له سهرم، به لام خزمایه تیان بۆ یه ک له سهریه کی هه رام نه کردوون، واته که نیه که کان، چونکه سه رده می نه فامی نه وانه یان له سهر خۆیان هه رام کردبوو که ئیوه له سهرتان

حەرامە جگە لە ژنی باوک و دوو خوشک بەسەر یەکەوێ هێنان، کاتێ نێسلام
هات خوا ئەم ئایەتە ی ناردە خوارەو: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ [النساء: ۲۲] ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا
قَدْ سَلَفَ﴾ واتە لەوێ پێش.

ئەبو عومەر و تەوویەتی: لە ئێبنو مەسعودەو هاتوو و تەوویەتی: لە
کەنیزە کە کان حەرامە وەک ئازادە کان جگە لە ژمارە، وە کۆمەلێک لە زانایان
لەسەر ئەوێ رێکن کە حەلال نێیە دوو خوشک بەسەر یەکەوێ هێنان کە مولکی
یەمین بن بە چوونە لایان بە نیکاح، وە مسوڵمانە کان لەسەر ئەوێ کە واتای
﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ﴾ ئەوێ یە نیکاح و مولکی
یەمین لەوانەدا وەک یەکە.

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ واتە: حەرام کراوە
لەسەر تان ژنی خاوەن مێرد ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾، واتە: جگە لەوانە ی
بە دیل گرتووتان، ئەوانە حەلالە چوونە لایان، ئەگەر دوو گیان نەبوون،
چونکە ئایەتە کە لەو بارە یەوێ هاتووێ خوارەو. ئیمام ئەحمەد و تەوویەتی: لە
ئەبێ سەعیدێ خودرییەوێ هاتووێ تەوویەتی: چەند ئافەرەتێ کمان بەرکەوت لە
دیله کانی ئەوطاس و مێردیان هەبوو، لامان ناخۆش بوو بچینە لایان لە
کاتی کدا مێردیان هەبوو، دەر بارە یان لە پیغەمبەرمان (دروودی خۆی لی بیت)
پرسی؟ ئەو ئایەتە هاتە خوارەو: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ﴾، بەو چوونە لایانمان بۆ حەلال بوو.

تەبەرانی لە زەحاکەوێ دەگێڕێتەوێ کە ئێبنو عەباس و تەوویەتی: ئەو ئایەتە
دەر بارە ی دیله کانی خەبەر هاتووێ خوارەو، وە کۆمەلێک لە پێشینان بۆ
ئەو چوون کە فرۆشتنی کەنیزە تەلاقدانێتی لە مێردە کە ی بە پێی گشتیتی
ئایەتە کە.

ئێبنو جەریر و تەوویەتی: لە ئیبراھیمان پرسی دەر بارە ی کەنیزە کە
بفرۆشرێ و مێردی هەبێ؟ وتی: عەبدوللا دەبوت: فرۆشتنی تەلاقدانێتی، وە

نہم ٿايہ تہ شي دہ خوڻدہوہ کہ دہ فہرموڻت: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ﴾، بہو شيوہيہ سوفيان لہ مہيفور و موغيرہ و ٺہعمہشہوہ لہ ٺيبراہيمہوہ لہ ٺيبنو مہسعودہوہ گيٺراويانہتہوہ وتوويہتي: فروشتني، تہلاقدانيتي (منقطع)، وہ ہر لہ ٺيبنو مہسعودہوہ دہگيٺرنہوہ وتوويہتي: ٺہگہر کہنيزہڪ ميڙدي ہہبوو فروشرا، گہورہڪي شايستہترہ کہ بچيٽہ لاي.

سہعيد لہ قہتادہوہ دہگيٺريٽہوہ وتوويہتي: ٺوہي ڪوري ڪعب و جابيري ڪوري عہدوللاو ٺيبنو عہباس وتوويانہ: فروشتني کہنيزہڪ تہلاقدانيتي.

ٺيبنو جہرير لہ عہڪريمہ، وہ لہ ٺيبنو عہباسہوہ دہگيٺريٽہوہ وتوويہتي: تہلاقداني کہنيزہڪ شہشہ: فروشتني تہلاقدانيتي، وہ نازادڪردني تہلاقدانيتي، وہ تہلاقداني لہ لايہن ميڙدہڪيہوہ ہر تہلاقدانيتي، وہ بہخشي ني تہلاقدانيتي، وہ بہري ڪردني تہلاقدانيتي.

عہدوپرہزاق وتوويہتي: موعمہمہر لہ زوہريہوہ لہ ٺيبنو موسہبيہوہ بڙمان دہگيٺريٽہوہ کہ دہربارہي ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ وتوويہتي: ٺہوانہ ٺہوانہن کہ ميڙديان ہہيہ خوا حہرامی ڪردوہ نيكاح ڪردنيان جگہ لہوانہي مولڪي يہمين. فروشتني تہلاقدانيتي، وہ لہ حہسہنہوہ ہاتوہ کہ ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ﴾، وتوويہتي: ٺہگہر ميڙدي ہہبوو فروشتني تہقہلادانيتي.

وہ عہوفي لہ حہسہنہوہ دہگيٺريٽہوہ وتوويہتي: فروشتني کہنيزہڪ تہلاقدانيتي، وہ فروشتني ميڙدہڪشي تہلاقدانيتي، ٺہوہ قسہي ٺہو پيشينانہيہ، بہلام جہماوہري ڪڙن و نوي پيچہوانہيانن، ڀايان وايہ کہ فروشتني تہلاقداني نيہ، چونکہ ڪرياري جيگري فروشياريہڪيہتي، فروشياري ٺہوڪہلڪ و سوودہي لہ ڙير دہستي خڙي دہرہيٺاوہ و فروشتوويہتي و ليي سہندوہ، پشتيشيان بڙ ٺہوہ بہستوہ بہ حہديسہڪي بہريرہ کہ لہ ہردوو سازہواردا دہريان هيٺاوہ، کہ عائيشہي دايڪي باوہڀداران ڪريوٽي و ٺازادي ڪردوہ، بہلام نيكاحہڪي ہلنہوہشاوہتہوہ لہ ميڙدہڪي کہ ناوي موغيٺ

بووه، به لکو پیغمبەر (دروودی خوی لئ بیت) فرمانه که ی دایه دهستی خوی که هه لیوه شینیتته وه یان ده یهیلیتته وه، ئه ویش هه لوه شانده وه ی هه لیزارد، ی به سه رهاته که ی به ناویانگه، جا ئه گهر فرۆشتنی ته لاقدان ی بوایه، پیغمبەر (دروودی خوی لئ بیت) کاری خوی ئه دایه دهستی خوی، کاتێ دایه دهستی خوی به لگه یه له سه ره مانه وه ی نیکاحه که ی، وه مه بهستی ئایه ته که ئه وانه له جهنگدا ده گیرین، ئیتر خوا ده زانی.

وه وتراوه مه بهستی له فرمانیشی ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ واته داوین پاکه کان چه رامن له سه رتان هه تا نه یانکه نه مولکی خۆتان به نیکاج و شایهت و ماره یی و وه لیبه وه نه بی، یه کێ، یان دوان، یان سیان، یان چوار، وه عومه ر و عوبید و توویانه: (المحصنات من النساء) جگه له چوار، چه رامه له سه رتان ئه وانه نه بن که مولکی یه میتانن.

﴿کَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ واته: ئه و چه رامکردنه نووسراوێکه خوا نووسیویه تی له سه رتان ئیوهش دهستی بگرن به نووسراوه که یه وه له سنوره که ی دهرمه چن و دهستی بگرن به یاساکه یه وه ئه وه ی له سه ری فه رز کردوون، وه عوبید و عه تا و سوودی دهریاره ی ﴿کَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ و توویانه: واته چوار، وه ئیبراهیم و توویه تی: ﴿کَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ واته ئه وه ی چه رام کراوه له سه رتان.

﴿وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ واته: جگه له وانه ی باسما ن کردن له مه حره مه کان ئه وانه بۆتان چه لاله. عه تا و غه یری ئه ویش ئه وه یان و تووه.

عوبید و سوودی و توویانه: ﴿وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ له خوار چواره وه، ئه وهش شتیکی دووره، راستی قسه که ی عه تایه وه ک باسکرا، وه قه تاده و توویه تی: ﴿وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ واته ئه وانه ی مولکی یه میتانن واته خاوه نیانن.

ئهم ئایه ته به لگه ی ئه وانه یه که کردوویانه ته به لگه له سه ر دوو خوشک هینان، وه قسه ی ئه وانه ی و توویانه ئایه تی که چه لالی کردوون و ئایه تی که چه رامی کردووه.

﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾ واته: به سامان و مالی خوتان چوار زنتان دهستکه ویت، یان نهوانه ی له جهنگدا گیراون به ثاره زوی خوتان به پینگای شرعی، له بهر نهوه فهرموویه تی: ﴿مُحْصِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾.

﴿فَمَا اسْتَقْتَضَتْ مِنْهُمْ نَفْسُهُمْ أُجُورَهُنَّ وَرِيشَهُ﴾ وهك چون خوشبیان لیوهرده گرن ماره بیه کانیاں بدهنی بهرام بهر به وه وهك خوی بهرز فهرموویه تی: ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ [النساء: ۲۱]، وه فهرمایشی: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتٍ خُلَّةً﴾ [النساء: ۴]، ههروه ها وهك فهرمایشی: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْنَهُمْ شَيْئًا﴾ [البقرة: ۲۲۹]، گشتیتی ثم ثایه تانه کراوته به لگه له سه ر نیکاحی موعه، بیگومان نهوه حه لال بووه له سه رتهای نیسلامدا، پاشان دوی نهوه سهراوته وه، شافیعی و کومه لیک له زانایان بو نهوه چوون که له سه رته او وه پرهوا کرابوو، پاشان دووچار نه سخ کراوته وه. کومه لیک دیکه وتوویانه: له وه زیاتریش، وه کومه لیک دیکه وتوویانه: له سه رته او وه پرهوا بووه یهك جار، پاشان سهراوته وه، دوی نهوه پرهوانه کراوته وه.

له ئینو عه باس و کومه لیک له هاوه لانه وه هاتوو وتوویانه: بو کاتی پیوستی پرهوایه، نهوه ریوایه تیکیش له نیمام نه حمه ده وه. ئینو عه باس و ثوبه ی کوری که عب و سه عیدی کوری جو بهر و سوودی بهم شیویه ده یان خوینده وه: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا رَزَقْتُمْ مِنْهُ مِنْ بَعْدِ الرِّيشَةِ﴾ واته: نهوانه ی بو خوشی لیوهر گرتن ماره تان کردوون بو ماوه یه کی دیاری کراو کریکه یان بدهنی به فهرز.

موجاهید وتوویه تی: ثم ثایه ته ده رباره ی موعه هاتوته خواره وه، به لام جه ماوهر له سه ر پیچه وانه ی نه وهن، پالپشتیشیان نهویه چه سپاوه له هه ردوو سازه واردا له پیشه وای باوه ردارانه وه عه لی کوری نه بی تالیب که وتوویه تی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لی بیت) نیکاحی موعه ی قه ده غه کرد له گه ل خواردنی گۆشتی که ری مالی له جهنگی خه به ردا.

نهو فهرمووده یه چه نده ها زاراو ی به ربار له سه ر دراوی هه یه له ناو کتیه کانی نه حکامدا.

ماره بیه که ی بداتی، پاشان ثاره زووی بداته دهستی خوئی واته له مانه وه و جیابونه وه دا، وه فهرمایشی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ گونجاوه باسکردنی نهو دوو وه سفه دوای دانانی نهو حهرامانه.

﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْنَتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَثَرُكُمْ أَجُورُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَفَّحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنْ أَتَيْتَ بِفَحِشَةٍ فَقَلِيلٌ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾﴾

واته: کیش دهسته ننگه و نهو ماله ی بۆ هه لئاسووری که ژن خاوه ن باوه پری ئازاد بئینی با لهو کیژه باوه پدارانه بوونه ته هوئی خۆتان ماره بکات، خوداش له ههر کهس زیاتر له بهرواتان ئاگاداره هه مووتان ئیره یی به کترن به دهستووری خاوه نیان ماره یان بکه ن چۆن باوه له ناو خۆتاندا ماره ییان بۆ بهر نه وه نهوانیش با که نیزانی داوین پاک بن نه داوین ته پ له ژیره وه دوستی ئیره نه یان نه بی، به لام ته گهر له پاش نه وه ی هاتنه بهر پکیفی ئیره دهستیان له گهل پیاوی نا مه حرهم تیکهل کردنی ئازاردانیان نیوه ی نهو ژنانه ده بی که شوریان هه یه و ئازادن، ته مه بۆ نهو که سانه یه ره به نی ئازاریان ده دات، ته گهر ئیره خۆراگر بن بیگومان بۆتان باشتره خودا له هه له ده بورئ و دلۆفانه.

خوای گه وه ده فهرمووئیت: ﴿طَوْلًا﴾ واته: مال و توانای ﴿أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ واته: ئازاده کان و داوین پاکه کان و باوه پداره کان.

ئیبو وه هه ب و توویه تی: عبدالجبار له ره بیعه وه بۆی گنهرامه وه ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ﴾، ره بیعه و توویه تی: درژی ئاره زوو، واته که نزه که ماره بکات ته گهر ئاره زوو هه ی له سه ر نهو بوو، ئیبو نه بی حاته م و ئیبو جه ریر گنهر اویانه ته وه، پاشان هیرش ده کاته سه ر نهو قسه یه ره دی ده کاته وه ﴿فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْنَتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ واته له که نزه که

باوه‌پداره‌کان به‌پێن ئه‌وانه‌ مولکی خۆتانن و باوه‌پدارن، له‌به‌رئوه‌ فەرموویه‌تی:
﴿مِنْ قَسَبَتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ ئیبنو عه‌باس و جگه‌ له‌ ئه‌ویش وتوویه‌نه‌: با که‌نیزه‌ی
 باوه‌پداره‌کان ماره‌ بکات. سوودی و موقاتیل و ئیبنو حییان هه‌ر ئه‌وه‌یان وتوو.

پاشان رئی گرتوو به‌ فەرمايشی **﴿وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاٰیَاتِكُمْ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ﴾**
 واته‌: خوا زانایه‌ به‌ راستی کاره‌کان و نه‌یئیه‌کانی به‌ راستی ئه‌ی خه‌لکینه‌
 پوالمه‌ له‌ فەرمانه‌کانیدا بۆ ئیویه‌، پاشان **﴿فَاَنكِحُوهُنَّ بِاٰذْنِ اٰهْلِهِنَّ﴾** ئه‌وه‌
 به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ وه‌لی که‌نیزه‌که‌یه‌تی به‌ فەرمانی ئه‌و نه‌بیته‌ ماره‌
 ناکریت، هه‌روه‌ها گه‌وره‌ وه‌لی به‌نده‌که‌یه‌تی بۆی ئیه‌ ژن به‌یئنی به‌ فەرمانی ئه‌و
 نه‌بیته‌ وه‌ک له‌ فەرمووده‌دا هاتوو: "لا تزوج المرأة ولا المرأة نفسها فان
 الزانية هي التي تزوج نفسها" واته‌: ژن نابیی ژن بدات به‌ می‌رد، وه‌ ژن نابیی
 خۆی ماره‌ بکات، ئه‌و ئافه‌رته‌ی خۆی ماره‌ بکات زیناکاره‌، وه‌ که‌ خوای
 گه‌وره‌ ده‌فەرموویه‌تی: **﴿رَاٰنُوهُنَّ اُجُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾** واته‌: ماره‌یه‌که‌یان بده‌نی
 به‌شیویه‌کی چاک واته‌ به‌ دلی فراوانه‌وه‌ هیچیان لێ که‌م مه‌که‌نه‌وه‌ که‌ ئیه‌انه‌
 بیته‌ بۆیان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌نیزه‌کن، وه‌ که‌ ده‌فەرموویه‌تی: **﴿مُحْصَنَاتٍ﴾** واته‌:
 داوین پاک و دوور له‌ خراپه‌کاری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ فەرموویه‌تی: **﴿غَيْرِ مُسْتَفْحَاتٍ﴾**
 ئه‌وانه‌ش که‌ هه‌ر که‌س بیه‌وی خراپه‌یان له‌گه‌لدا بکات رئی لیناگرن، وه‌ خوای
 گه‌وره‌ فەرموویه‌تی: **﴿وَلَا مُتَّخَذَاتٍ اٰخْدَانٍ﴾**، واته‌: دۆستگر نه‌بن و دۆستیان
 نه‌بێ، که‌ خوای گه‌وره‌ قه‌ده‌غه‌ی کردوو ماره‌کردنی ئه‌وانه‌ هه‌تا له‌سه‌ر ئه‌و
 بارودۆخه‌ بن.

﴿فَاِذَا اُحْصِنَ فَاِنَّ اٰتِيكَ بِنَجِيۡشَةٍ فَمَلِيۡنَ نِصْفُ مَا عَلٰی الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
الْمَآثِیۡ﴾ خویننه‌رانی قورئان جیاوازیان هه‌یه‌ له‌سه‌ر وشه‌ی (احصن)
 هه‌ندیکیان بۆ هه‌مزه‌که‌ بۆر داده‌نێنن و صاده‌که‌ ژێر، وه‌ سه‌ر دانان بۆ هه‌مزه‌که‌
 و صاده‌که‌، پاشان واتراوه‌: هه‌ردوو خویندنه‌وه‌که‌ یه‌کن.

له‌ عه‌لی کهری ئه‌بی تالیبه‌وه‌ هاتوو وتوویه‌تی: پیغه‌مه‌به‌ر (دروودی خوای لێ
 بیت) ده‌رباره‌ی **﴿فَاِذَا اُحْصِنَ﴾** فەرموویه‌تی: (احصانها اسلامها وعفافها) واته‌:
 داوین پاکیه‌که‌ی موسلمان بوونیته‌ی و داوین پاکیه‌ی. مه‌به‌ستی لی‌ره‌دا
 هاوسه‌رگیری کردنه‌.

قاسم و سالم و تورڻاڻه: داوڻن پاڪيان موسلمانن وٺيانه، وه وٽراوه ليڙه مه بهست هاوسه رگيريانه، ٽهوش قسهي ٿينو عه باس و موجهيد و عه كريمة و ناووس و سه عيدي كوري جوبه ير و حه سن و قه تاده و غه يري ٽه وانيشه.

ٽه بو عه لي ته بهري له ڪٽيبي (الايضاح) دا له شافيعيه وه نه قلي ده ڪات.

موجهيد و تورڻه تي: داوڻن پاڪي كه نيزه ڪ ماره ڪرڻي تي له لايه ن پياوڻ ڪي نازاده وه و داوڻن پاڪي به نده ٽه وهيه كه ٿافره ٽيڪي ٿازاد ماره بڪات.

ٽه وهي راستي بيٺ وشه ي (احصان) داوڻن پاڪي هاوسه رگيريانه، چونكه سياقي ٿايه ته كه به لگهيه له سهري، خواي پاڪ و بيگهرده ده فهرمووڻ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْصَحَ الْمُحْسَنَ الْمُؤْمِنَ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ نَفْسَتِكُمْ الْمُؤْمِنَتِ﴾، ٿيتر خوا زانائرينه.

ٿايه ته پيرور ڪه هه مووي سياقه ڪهي ده ربارهي كه نيزه ڪه باوه ڀداره ڪانه، ٽه وه ديارى ده ڪات كه مه بهست له فهرمايشي: ﴿فَإِذَا أَحْصَيْنَ﴾ واه: كه ميڙده ڪه بيان ڪرد، وه ڪ ٿينو عه باس و شوڻ ڪه وٽوڻي ڀافهيان ڪردوه.

له سهر هه موو دوو قهوله ڪه ٿي شڪال ههيه له سهر بڙچوڻي جه ماوهر، له بهر ٽه وهي ٽه وان ده لڻن: ٽه گهر كه نيزه ڪ زينا ي ڪرد ٽه بي پهنجا جه لڏي لي بدرئ، موسلمان بيٺ يان بي باوهر، شووي ڪرڊيٺ، يان ڪچ بيٺ. له گهل ٽه وهي چه مڪي ٿايه ته ڪه ٽه وه پٺو بست ده ڪات كه موحصن نه بيٺ هه دي شهرعي له سهر نيه ڪاتي زينا بڪات، وه وه لا مه ڪانسان له سهر ٽه وه جياوازه. جه ماوهر وٽوڻاڻه: مه نطوق پيش مه فهم ده خريٺ، چه نده ها فهرمووده ش هاتوه ده ربارهي جي به جيڪرڻي هه دي شهرعي به سهر كه نيزه ڪدا.

له وانه ٽه وهيه كه موسليم له سازه واره ڪهيدا له عه ليه وه ده گير ٿه وه كه له وٽاري ڪيدا وٽوڻه تي: ٽه ي خه لڪينه هه دي شهرعي به سهر به نده ڪانساندا جي به جي بڪن ٽه وانهي هاوسه رگيريان ڪردوه يان نا، چونكه كه نيزه ڪيڪي پيغه مبه (درووي خواي لي بيٺ) زينا ي ڪرد، پيغه مبه (درووي خواي لي بيٺ) فهرماني پي ڪردم جه لڏي لي بدهم، سهيرم ڪرد تازه مندالي بووه، ترسام ٽه گهر جه لڏي لي بدهم بمري، ٽه وهم بڙ پيغه مبه (درووي خواي لي بيٺ)

گێڕایەوه، فەرمووی: چاکت کرد، وازی لێ بهێنە هەتا چاک دەبێتەوه. وە لە
ریوایەتێکی تردا هاتوووە فەرموویەتی: ئەگەر هەلساوه لە زەبستانی یەكەمی
پەنجای داری لێ بدە.

وە لە ئەبێ ھورپرەووە هاتوووە کە پێغەمبەر (دروودی خوای لێ بیت)
فەرموویەتی: "إذا زنت أمة أحدكم فتبين زناها، فليجلدها الحد ولا يثرب
عليها، ثم إن زنت الثانية فليجلدها الحد ولا يثرب عليها، ثم إن زنت الثالثة
فتبين زناها، فليبعها ولو بحبل من شعر"، ولمسلم "إذا زنت ثلاثا فليبعها في
الرابعة". واتە: ئەگەر کەنیزەکی بەکێ لە ئێوە زینای کرد و زیناکە ی ئاشکرا بوو
با داری حەدی لێ بدات و سەرزەنشتی نەکات، ئەگەر بۆ جاری دووەم زینای
کردەوه با داری حەدی لێ بدات و سەرزەنشتی نەکات، وە ئەگەر بۆ جاری
سێیەم زینای کردەوه و زیناکە ی ئاشکرا بوو با بیفرۆشی ئەگەر بە گۆریستیکی موو
بوو، وە لای موسلیم هاتوووە ئەگەر بۆ جاری سێیەم زینای کردەوه با لە
چوارەم جاردا بیفرۆشی. لە ئەبێ رەبیعی مەخزومییەوه هاتوووە وتوویەتی:
عومەری کۆری خەتتاب فەرمانی پێکردم کە دوو جار بەندەیهك جەلد بکەم
لەسەر دوو جار زیناکردن بە داری ئیمارە پەنجای.

وەلامی دووەم: وەلامی کەسیك بۆ ئەو چوووە کە کەنیزەك کاتی زینای
کرد و ھاوسەری نەبوو حەددی لەسەر نییە، بەلکو بۆ پەوشت چاک کردنی لێی
دەدرئ ئەوێش لە ئێبنو عەباسەوه گێڕاوەتەوه.

تاووس و سەعیدی کۆری جوبەیر و ئەبو عوبەید قاسمی کۆری سەلام و
داودی کۆری عەلی زاھیری لە ریوایەتێکدا بۆ ئەو چوون و پشتیشیان بە
مەفھومی ئایەتەکە بەستوووە کە ئەویش لە مەفھومەکانی مەرجه. ئەوێش
حوججەیه لای زۆر لە زانایان پێش گشتی ئێخەری لای ئەوان، وە
حەدیسەکە ی ئەبێ ھورپرە و زەیدی کۆری خالید (پەزای خوای لێ بیت) وتوویانە:
دەربارە ی کەنیزەك بێ ھاوسەر کاتی زینا بکات لە پێغەمبەریان (دروودی خوای لێ
بیت) پرسی، فەرمووی: "إن زنت محدوها ثم إذا زنت فاجلدوها ثم يبعوها
ولو بضمير"، واتە: ئەگەر زینای کرد داری حەددی لێ بدەن، پاشان ئەگەر
زینای کرد جەلدی بکەن و پاشان بیفرۆشن ئەگەر بە پەتیک بوو، وە لە ئێبنو

عه‌باسه‌وه هاتوو و توویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لی بیت) فهرموویه‌تی: "لیس علی أمة حد حتى تحصن - أو حتى تزوج - فإذا أحصنت بزوج فعلیها نصف ما علی المحصنات"، واته: که‌نیزه‌ک حه‌دی له‌سه‌ر جیبه‌جی ناکرئ هه‌تا می‌رد نه‌کات ته‌گه‌ر می‌ردی کرد نیوه‌ی ته‌و حه‌ده‌دی له‌سه‌ر که له‌سه‌ر خاوه‌ن می‌ردی‌کی ئازاد هه‌یه.

فهرمایشی خوای گه‌وره که ده‌فهرموویت: ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ واته: به‌مه‌رجی پیشه‌وخت ماره‌کردنی که‌نیزه‌ک په‌وایه بۆ ته‌و که‌سانه‌ی له‌خوایان ده‌ترسن تووشی زیناکردن ببن، وه له‌سه‌ری گران بیت خۆی بگری داوین پیسی نه‌کات و تووشی تاوان بییت به‌هۆی ته‌وانه‌وه، ئیتر ته‌و کاته بۆی هه‌یه که‌نیزه‌ک ماره‌بکات، وه ته‌گه‌ر له‌هینانی ته‌وه هیناو خۆی گرت له‌زینا کردنه‌وه خیره‌بۆی، چونکه ته‌گه‌ر ماره‌ی بکات منداله‌کانی کۆیله‌ده‌بن بۆ گه‌وره‌که‌ی مه‌گه‌ر می‌رده‌که‌هه‌رب بیت منداله‌کانی ته‌و کاته کۆیله‌نابن له‌قه‌سی کۆنی شافیعیدا له‌به‌ر ته‌وه فهرموویه‌تی: ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ

عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾.

پیرست

- ۵ ته‌واوکه‌ری سوره‌تی (آل عمران)
- ۲۱۹ سوره‌تی (النساء)

